

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε΄

Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου 2015

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το Γυμνάσιο Κορωπίου, το International School of Athens (ISA), το 57ο Γενικό Λύκειο Αθήνας, το 2ο Γυμνάσιο Λέρου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Παραμυθιάς Θεσπρωτίας, το 7ο Γυμνάσιο και λυκειακές τάξεις της Λάρισας, το 1ο Γυμνάσιο Σερρών και το Γυμνάσιο Πεδινής Ιωαννίνων, σελ. 63, 67, 68, 81, 87, 101, 105, 115, 118

2. Ειδική Ημερήσια Διάταξη:

Συζήτηση επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης, σελ. 63-154

3. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 63, 64, 67, 68, 71, 72, 76, 81, 84, 85, 87, 89, 90, 93, 95, 97, 98, 103, 107, 108, 112, 115, 116, 118, 119, 123, 124, 127, 128, 129, 131, 132, 133, 136, 137, 138, 139, 141, 148, 149, 153

4. Ανακοίνωση της Προέδρου της Βουλής κ. Ζωής Κωνσταντοπούλου, σχετικά με την έκδοση, κυκλοφορία και επίδοση εγγράφων, με ημερομηνίες 6 και 7 Φεβρουαρίου του 2015, φερομένων ως εκδοθέντων "με εντολή Προέδρου" από διαφόρους Προϊσταμένους Διευθύνσεων, σελ. 103

5. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 124

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 63-131, 131-154

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ Δ. , σελ. 131

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί των προγραμματικών δηλώσεων της Κυβέρνησης:

ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ Ι. , σελ. 85
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 108
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 64
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 128, 129
ΓΑΛΕΟΣ Γ. , σελ. 81
ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ Φ. , σελ. 97
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 78
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ. , σελ. 112
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 71
ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. , σελ. 152
ΔΕΝΔΙΑΣ Ν. , σελ. 146
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 118
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 94
ΖΑΧΑΡΙΑΣ Κ. , σελ. 151
ΉΣΥΧΟΣ Κ. , σελ. 90
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 122, 123
ΙΓΓΛΕΖΗ Α. , σελ. 119
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Δ. , σελ. 70
ΚΑΜΜΕΝΟΣ Π. , σελ. 112
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 145
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 69
ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ Π. , σελ. 92
ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ Η. , σελ. 66, 67
ΚΑΤΑΝΑΣ Χ. , σελ. 97

ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 96
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 137, 138
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 116, 117
ΚΟΥΙΚ Τ. , σελ. 123, 124, 133
ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ Γ. , σελ. 65
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 124
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. , σελ. 141
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ Π. , σελ. 129
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. , σελ. 105
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 99
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 134
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 89
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 119
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 123
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 139, 140, 141
ΛΥΚΟΥΔΗΣ Σ. , σελ. 130, 131
ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ Α. , σελ. 68
ΜΑΚΡΗ Ρ. , σελ. 129
ΜΑΝΤΑΣ Χ. , σελ. 93
ΜΑΡΔΑΣ Δ. , σελ. 81
ΜΑΡΙΝΟΣ Γ. , σελ. 132
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. , σελ. 150
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. , σελ. 87, 89
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 108
ΜΠΑΛΤΑΣ Α. , σελ. 124, 127
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. , σελ. 148
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 120
ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 103, 129
ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ Ε. , σελ. 147
ΠΑΝΟΥΣΗΣ Ι. , σελ. 73, 76
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 74, 76
ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ Ν. , σελ. 79
ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. , σελ. 98, 129
ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ Δ. , σελ. 140
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 129
ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. , σελ. 77
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. , σελ. 149
ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ Κ. , σελ. 84
ΦΙΛΗΣ Ν. , σελ. 115
ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ Θ. , σελ. 83
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 101
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 143
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. , σελ. 76
ΧΟΥΝΤΗΣ Ν. , σελ. 136

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ Κ. , σελ. 153
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. , σελ. 118
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. , σελ. 124, 139
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 108
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 103
ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ Β. , σελ. 139
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 63, 64, 67, 68, 71, 72, 76, 81, 84, 85, 87, 89, 90, 93, 95, 97, 98, 103, 107, 112, 115, 116, 119, 123, 124, 127, 128, 129, 131, 132, 133, 136, 137, 138, 139,

	141, 148, 149, 153
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ. 137, 138, 139, 141
ΜΑΝΤΑΣ Χ. ,	σελ. 93
ΜΑΥΡΩΤΑΣ Γ. ,	σελ. 148
ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 64, 76, 90, 127, 128, 129, 136, 139
ΜΠΑΛΤΑΣ Α. ,	σελ. 127
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 139
ΜΩΡΑΪΤΗΣ Ν. ,	σελ. 129
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 139
ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ Ν. ,	σελ. 132, 133, 148, 149
ΦΙΛΗΣ Ν. ,	σελ. 139, 153
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. ,	σελ. 141
ΨΑΡΙΑΝΟΣ Γ. ,	σελ. 124

Γ. Επί προσωπικού θέματος:

ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ,	σελ. 124
ΘΕΟΧΑΡΗΣ Θ. ,	σελ. 124
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. ,	σελ. 124

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΣΤ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Ε'

Δευτέρα 9 Φεβρουαρίου 2015

Αθήνα, σήμερα στις 9 Φεβρουαρίου 2015, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11.14' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Προέδρου αυτής κ. **ΖΩΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβερνήσεως.

Πριν σας υπενθυμίσω τη διαδικασία που θα ακολουθήσουμε σήμερα, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Κορωπίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί της διαδικασίας υπενθυμίζω ότι η συζήτηση επί των Προγραμματικών Δηλώσεων θα διεξαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 141 του Κανονισμού της Βουλής, σε συνδυασμό και με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 96, παράγραφος 2 και 97 που διέπουν τη συζήτηση των νομοσχεδίων, σύμφωνα με τις ειδικότερες αποφάσεις που λάβαμε ομοφώνως χθες.

Όπως αποφασίσαμε, λοιπόν, ομόφωνα χθες, θα υπάρξει ένας πρώτος κύκλος επτά κατά προτεραιότητα ομιλητών, που θα περιλαμβάνει έναν Βουλευτή από κάθε Κοινοβουλευτική Ομάδα. Αυτό γίνεται προκειμένου να υπάρξει δυνατότητα σε όλα τα κόμματα να έχουν μία πρώτη τοποθέτηση ισομερώς πριν εισέλθουμε στους κύκλους ομιλητών.

Οι Βουλευτές που έχουν γνωστοποιηθεί από τα κόμματα σχετικά με τον πρώτο αυτό κύκλο ομιλητών, είναι οι εξής: Από μεν το ΣΥΡΙΖΑ είναι ο κ. Δημήτρης Βίτσας, από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος, από το Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή ο κ. Ηλίας Κασιδιάρης, από το Ποτάμι η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη, από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος, από τους Ανεξάρτητους Έλληνες ο κ. Δημήτριος Καμμένος και από το ΠΑΣΟΚ ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος.

Επίσης, σας γνωστοποιώ ότι τα κόμματα έχουν υποβάλει κα-

τάλόγους ομιλητών, όπως προβλέπει το άρθρο 65, παράγραφος 5 του Κανονισμού της Βουλής. Αυτοί οι ομιλητές, σύμφωνα με όσα ορίζονται στον Κανονισμό και όσα αποφασίστηκαν ομόφωνα χθες, θα προηγηθούν των ομιλητών που θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα.

Όσες και όσοι συνάδελφοι επιθυμούν να λάβουν μέρος στη συζήτηση και το όνομά τους δεν περιλαμβάνεται στους καταλόγους των κομμάτων τους ή στην περίπτωση που το κόμμα τους δεν έχει δώσει κατάλογο, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα, δηλαδή με την κάρτα τους, από την έναρξη της ομιλίας του πρώτου αγορητή και μέχρι τη λήξη της ομιλίας του έβδομου αγορητή, όπως ομόφωνα αποφασίσαμε χθες.

Εν συνεχεία, θα καταρτιστεί ένας ενιαίος κατάλογος Βουλευτών για να τηρηθεί η αναλογία της κοινοβουλευτικής δύναμης στην εκπροσώπηση των κομμάτων με κύκλους ομιλητών.

Ο κάθε κύκλος θα αποτελείται από δεκατρείς Βουλευτές, στον οποίο θα συμμετέχουν πέντε Βουλευτές από το ΣΥΡΙΖΑ, τρεις Βουλευτές από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από το Λαϊκό Σύνδεσμο - Χρυσή Αυγή, ένας Βουλευτής από το Ποτάμι, ένας Βουλευτής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ένας Βουλευτής από το ΠΑΣΟΚ. Αυτή είναι η αναλογία, σύμφωνα με τα κλάσματα και το μέτρο που προβλέπεται στον Κανονισμό της Βουλής.

Οι Βουλευτές της Συμπολιτεύσεως θα εναλλάσσονται με τους Βουλευτές της Αντιπολιτεύσεως. Η σειρά που θα ακολουθηθεί είναι η εξής: Ένας Βουλευτής από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας Βουλευτής από τη Χρυσή Αυγή, ένας Βουλευτής από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, ένας Βουλευτής από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας Βουλευτής από το Ποτάμι, ένας Βουλευτής από το ΣΥΡΙΖΑ, ένας Βουλευτής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ένας Βουλευτής από τους Ανεξάρτητους Έλληνες, ένας Βουλευτής από το ΠΑΣΟΚ και ένας Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία.

Οι Υπουργοί, όπως αποφασίσαμε χθες, θα μιλούν κατά τον Κανονισμό μέχρι δεκαοκτώ λεπτά, οι Αναπληρωτές Υπουργοί μέχρι δεκατέσσερα λεπτά και οι Υφυπουργοί μέχρι εννέα λεπτά. Εάν υπάρξει τοποθέτηση Υπουργού μετά την οποία ακολουθεί Βουλευτής της Συμπολιτεύσεως, θα γίνεται εναλλαγή ούτως ώστε να μην υπάρχει παραβίαση του Κανονισμού.

Υπενθυμίζω ότι ομόφωνα αποφασίσαμε χθες πως οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μπορούν να μιλούν μέχρι δώδεκα λεπτά στην πρωτολογία τους, ανεξαρτήτως εάν έχει προηγηθεί ομιλία του Αρχηγού του κόμματός τους, έξι λεπτά στη δευτερολογία και τρία λεπτά στην τριτολογία. Επίσης, υπενθυμίζω ότι οι εγγε-

γραμμένοι ομιλητές δικαιούνται να λαμβάνουν τον λόγο για επτά λεπτά, χωρίς δικαίωμα δευτερολογίας, όπως αποφασίσαμε χθες.

Θα παρακαλούσα, για να μην υπάρξει κάποια εμπλοκή με το σύστημα εγγραφής στον κατάλογο των ομιλητών, να μην τοποθετήσετε την κάρτα σας όσοι επιθυμείτε να εγγραφείτε, παρά μόνο όταν σας ανακοινώσω ότι τώρα ξεκινάει η εγγραφή. Για τους νέους και τις νέες συναδέλφους σας ενημερώνω ότι όσο υπάρχει η ένδειξη «Έναρξη Εγγραφής» μπορείτε να εγγράφεστε και όταν υπάρχει η ένδειξη «Λήξη Εγγραφής» έχει περατωθεί η κατάρτιση του καταλόγου.

Με αυτά τα εισαγωγικά θα εισέλθουμε τώρα στον πρώτο κύκλο των επτά κατά προτεραιότητα ομιλητών. Θα δώσω τον λόγο στον συνάδελφο κ. Δημήτρη Βίτσα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μπορούσα να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Επί της διαδικασίας, κυρία Πρόεδρε, θα ήταν νομίζω χρήσιμο για το Σώμα εάν μπορείτε να μας κοινοποιήσετε τον προγραμματισμό των ομιλιών των Υπουργών, των Αναπληρωτών, στο βαθμό που σας έχει ήδη κοινοποιηθεί, έστω σε έναν ορίζοντα κάποιων ωρών, για την καλύτερη οργάνωση της συζήτησης.

Επίσης, αν μπορείτε να ενημερώσετε το Σώμα για το αν θα υπάρξει κάποια μεσημεριανή διακοπή σήμερα.

Ακόμη, θα πρέπει στο τέλος της ημέρας να λάβουμε μία απόφαση, αν δούμε ότι έχουν εγγραφεί πολλοί Βουλευτές, για τον περιορισμό του χρόνου των Βουλευτών, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σας ευχαριστώ πολύ.

Κατ' αρχάς, να ενημερώσω ότι θα γίνει μία διακοπή γύρω στις 16.00' και μέχρι τις 18.00', προκειμένου να υπάρξει ενημέρωση των Βουλευτών σχετικά με τον κατάλογο των ομιλητών και να προγραμματίσουμε τις ομιλίες τους, καθώς και να προβληθεί και από το Κανάλι της Βουλής το δελτίο ειδήσεων.

Σε σχέση με το αίτημά σας για ενημέρωση ως προς τις ομιλίες των Υπουργών, είναι ένα πολύ εύλογο αίτημα που πάντοτε -πρέπει να πω- οι Βουλευτές ζητούσαμε στην προηγούμενη περίοδο εις μάτην.

Το καλό παράδειγμα επιβάλλει ακριβώς να αντιστρέψουμε το υπόδειγμα. Έτσι, θα ήθελα να σας πω ότι από την Κυβέρνηση έχει ήδη υπάρξει ενημέρωση.

Οι τρεις πρώτοι, λοιπόν, Υπουργοί που θα μιλήσουν είναι ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Πανούσης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κ. Παρασκευόπουλος και ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Μάρδας. Υπάρχει και πλήρης ενημέρωση για τη σειρά των Υπουργών. Θα σας κοινοποιηθεί προκειμένου να προετοιμάσετε τις τοποθετήσεις σας.

Τον λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Βίτσας, αγορητής από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπαίνω απευθείας στο θέμα, τοίζοντας ιδιαίτερα πέντε σημεία.

Σημείο πρώτο: Τα πέντε τελευταία χρόνια στην Ελλάδα ιδιαίτερα -ως «πειραματόζωο»- αλλά και σε ολόκληρη την Ευρώπη, αντιπαρά τίθενται στο πεδίο διεξόδου από την κρίση δύο λογικές, δύο πολιτικές με πολύ πρακτικά αποτελέσματα.

Η πρώτη, που εν πολλοίς είναι και η εφαρμοζόμενη, ανασύρει και υλοποιεί το σενάριο SOS των υπερκερδών των ολίγων, το σενάριο διάσωσης του προηγούμενου συστήματος που βλέπει τη διεξοδο μέσα από την ακραία λιτότητα, τη διάλυση του κοινωνικού κράτους, την εμπορευματοποίηση των κοινωνικών αγαθών και της δημόσιας περιουσίας, την εσωτερική υποτίμηση. Η δεύτερη βλέπει τη διεξοδο στη στροφή στην πραγματική οικονομία, στην προώθηση στην εξυπηρέτηση των βασικών κοινωνικών αναγκών και την προστασία του περιβάλλοντος, στην ενδυνάμωση της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Αρνούμαστε την αντίληψη πως για να τακτοποιήσουμε τα δημόσια οικονομικά και να συγκροτήσουμε μια νέα κοινωνική και οικονομική συνοχή, έπρεπε πρώτα να δημιουργηθεί μια «στρατιά» ενάμισι εκατομμυρίου ανέργων, να μπουκνουν λουκέτα σε περί-

που τριακόσιες χιλιάδες επιχειρήσεις, να ζουν άνθρωποι χωρίς στέγη, χωρίς πρόσβαση στην ενέργεια και να τρέφονται σε κοινωνικά συσσίτια των δήμων και της Εκκλησίας.

Θεωρούμε πως υπάρχει εναλλακτική πολιτική, άλλος δρόμος. Και αυτόν υποδεικνύουμε με το πρόγραμμά μας, όπως αυτό συνάγεται από τις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Στις 25 του Γενάρη αυτή η δεύτερη πολιτική πρόταση είχε μια ιστορική νίκη. Σκοπεύουμε με την υλοποίηση του προγράμματός μας να την κάνουμε και ιστορική μέρα.

Σημείο δεύτερο: Δεν θα σας ταλαιπωρήσω με τις επαναλήψεις. Άλλωστε, αναλυτικά μίλησε χθες ο Πρωθυπουργός. Θέλω, όμως, να εστιάσετε την προσοχή σας στην εσωτερική συνοχή του προγράμματός μας.

Το πρόγραμμα αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης ευνοεί την οικονομική επανεκκίνηση, που με τη σειρά της δυναμώνει την εργασία, σε ένα πλαίσιο τομών δημοκρατικής και πολιτικής αναγέννησης της χώρας. Και όλα αυτά σ' ένα ενιαίο εθνικό και κοινωνικό σχέδιο με σταθερό ευρωπαϊκό προσανατολισμό.

Με αυτό το σχέδιο εμείς λέμε καθαρά με ποιους είμαστε. Είμαστε με τους φτωχούς, τους άνεργους, τη νέα γενιά, τους αγρότες, τους μικρομεσαίους, τους μικροομολογιούχους. Με το σχέδιο αυτό επαναδιεκδικούμε το δικαίωμα της κοινωνίας να σχεδιάζει συλλογικά, να καταγράφει, να επεξεργάζεται, να υλοποιεί, να ελέγχει και να κριτικάρει.

Εφαρμόζουμε, λοιπόν, ένα σχέδιο κοινωνικής σωτηρίας που πατά σταθερά στη σημερινή πραγματικότητα και εκτινάσσεται μπροστά με βάση πολιτικές που εκτείνονται στον τομέα, τον κλάδο, το χώρο και το χρόνο.

Αρνούμαστε να παραδώσουμε το σχεδιασμό στα συμφέροντα που έχουν ως στόχο το υπερκέρδος. Αρνούμαστε να υποτάξουμε την κοινωνική συνοχή, την οικονομική σταθερότητα και ανάπτυξη στους σχεδιασμούς του «τριγώνου της αμαρτίας» που προσπαθεί ακόμα και τώρα να επωφεληθεί από τη συνάντηση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης με την οικονομική κρίση που το ίδιο επί πολλές δεκαετίες δημιουργήσε.

Σημείο τρίτο: Η πατρίδα μας είναι ένας πλούσιος τόπος που το «τρίγωνο της αμαρτίας» λεηλατεί. Και επειδή πατρίδα είναι πρώτα και κύρια οι άνθρωποι, λεηλατείται συγχρόνως η ζωή των ανθρώπων.

Αυτό θα αλλάξει με όσες τομές και αν χρειαστούν!

Το κομματικό και πελατειακό κράτος έχουν τελειώσει. Το δημόσιο που λειτουργεί υπέρ ιδιωτικών συμφερόντων μάς τελείωσε! Στο πάρτι της διαφθοράς και της διαπλοκής τα φώτα έσβησαν!

Κανείς, βέβαια, δεν πρέπει να φοβάται αν κάνει καλά τη δουλειά του. Πρέπει, όμως, να χάσει τον ύπνο του όποιος θεωρήσει πως τα πράγματα αλλάζουν για να μένουν ίδια. Οι παλιές συνήθειες κόβονται και όπως προηγουμένα καλούσαμε την κοινωνία να μην συνηθίσει στη φτώχεια, την καλούμε να μην συνηθίσει στην κάθε βρωμιά, να την αντιπαλεύει και να την καθαρίζει. Δεν θα ησυχάσουμε αν ο νέος ρόλος του πολίτη δεν θα αναζητείται σε κάποια όνειρα, αλλά θα είναι καθημερινή πρακτική στη δουλειά, στον τόπο της κατοικίας, στον τόπο της μόρφωσης.

Η έκφραση «ζητώ τον λόγο» είναι η βάση της δημοκρατίας. Και η δημοκρατία μπορεί να είναι -και θα είναι- αποτελεσματική τόσο κοινωνικά όσο και οικονομικά.

Σημείο τέταρτο: Προσβλέπουμε σε μια Ευρώπη της σύγκλισης, της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας, της ειρήνης. Εργαζόμαστε για αυτό. Αντιπαράτουμε ένα εναλλακτικό σχέδιο ριζοσπαστικών αλλαγών και δεν αποφεύγουμε, ούτε φεύγουμε, από το πεδίο όπου αντιπαρά τίθενται ιδέες, αξίες και πολιτικές. Σεβόμαστε τους κανόνες του πλαισίου που επιχειρούμε να αλλάξουμε. Θα ήταν, όμως, μέγα σφάλμα να θεωρηθεί πως αυτός ο σεβασμός είναι αδυναμία.

Για εμάς οι λέξεις κλειδιά είναι «λαϊκή εντολή», «αποφασιστικότητα», «νέα συμφωνία», «δικαιοσύνη» και «περηφάνια». Στο δικό μας λεξιλόγιο δεν υπάρχει η λέξη «υποταγή», αλλά -και ας γίνει κατανοητό- δεν υπάρχει ούτε η λέξη «μπλόφα».

Και έχουμε συμμάχους ισχυρούς: την κοινωνική ανάγκη και τη νέα πραγματικότητα, τις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις που

όλο και περισσότερο βλέπουν το αδιέξοδο και ορθώνουν κραυγή ενάντια στη λιτότητα.

Αυτή η κραυγή θα ακουστεί και την Τετάρτη από έναν ενωμένο λαό και από όλες και όλους που η καρδιά τους πάλλει στο ρυθμό της αλλαγής, σε όλη την Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο. Και αυτή η κραυγή, αυτή η πολιτική θα σταθεί φραγμός σε σχέδια που βάζουν σε κίνδυνο την ευρωπαϊκή συνοχή, που υποθάλουν ακροδεξιές λογικές και πρακτικές και το φασιστικό τέρας.

Σημείο πέμπτο: Η Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας, αλλά και ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν ήρθε για να δώσει απλά μια μάχη. Ήλθε για να μείνει, για να μείνει η αξιοπρέπεια, η δημοκρατία, η ανάπτυξη στη βάση των κοινωνικών αναγκών, για να μείνει η κοινωνική συνοχή και η ενότητα. Η ελπίδα είναι εδώ και το μέλλον δηλώνει την παρουσία του υπερψηφίζοντας της προγραμματικές δεσμεύσεις – και όχι δηλώσεις – και την Κυβέρνηση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Βίτσα.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Γεώργιος Κουμουτσάκος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθάνομαι μεγάλη ευθύνη καθώς παίρνω για πρώτη φορά τον λόγο στη Βουλή των Ελλήνων.

Η κρισιμότητα των περιστάσεων δημιουργεί σε όλους μας τεράστιες ευθύνες. Τώρα κρίνεται η πορεία της πατρίδας για τα επόμενα πολλά χρόνια. Οι εξελίξεις μπορεί να είναι ραγδαίες. Χρέος όλων είναι να τις ελέγξουμε, να αποτρέψουμε τα χειρότερα, να διασφαλίσουμε όσα πετύχαμε και να χτίσουμε σε αυτά.

Ύστερα από τέσσερα χρόνια θυσιών η Ελλάδα μπορεί να πετύχει πολλά περισσότερα από όσα μπορούσε δυόμισι χρόνια πριν. Το μπορεί, γιατί μηδενίστηκε η ύφεση και μπήκαμε σε ρυθμούς ανάπτυξης. Το μπορεί, γιατί πετύχαμε πλεονάσματα, τελειώναμε με το μνημόνιο και φτάναμε στην επόμενη μέρα. Το μπορεί, γιατί η χώρα ανταποκριθήκε στις δεσμεύσεις της και οι εταίροι μας υποχρεούνται να ανταποκριθούν στις δικές τους, να δεχτούν μια νέα ρύθμιση για το δημόσιο χρέος και ένα νέο πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων.

Όλα αυτά δεν είναι τωρινά. Τα συμφωνήσαμε το Νοέμβριο του 2012. Είναι το σχέδιο που έφερνε τη χώρα στο τέλος των μνημονίων και το πέρασμα στην πιστωτική γραμμή στήριξης, το σχέδιο που έβγαζε από την κρίση και οδηγούσε με σιγουριά και ασφάλεια στην ανάκαμψη και την ανάπτυξη.

Εμείς θα υπερασπιτούμε όσα με τεράστιες θυσίες πετύχαμε, αλλά και θα υποστηρίξουμε αποφάσεις στη σωστή κατεύθυνση μιας εθνικής προσπάθειας.

Έχει όμως η συγκυβέρνηση την υποχρέωση και την ευθύνη να συντονίσει, επιτέλους, το ρολόι της με την πραγματικότητα, να επιδιώξει το καλύτερο για τη χώρα κι όχι για ενδοκομματικές ανάγκες και ισορροπίες, να μην προτάξει εντυπώσεις αλλά ουσία, να μην θυσιάσει την εμπιστοσύνη στην οικονομία μας στο βωμό ξεπερασμένων ιδεοληψιών, να παρουσιάσει, επιτέλους, συγκροτημένο και κοστολογημένο πρόγραμμα ρεαλισμού κι όχι λαϊκισμού, να διαπραγματευτεί στη βάση των ευρωπαϊκών δεδωμένων κι όχι με τακτικισμούς βγαλμένους από θεωρίες των παιγνίων, να μην παγιδευτεί σε αδιέξοδα που μπορεί να οδηγήσουν τη χώρα σε ρήξη καταστροφής με την Ευρώπη.

Άλλωστε –και προσέξτε το αυτό– οι ίδιες οι Προγραμματικές σας Δηλώσεις θα μιλούν «γράμμα κενό», «κέλυφος» δηλώσεων, αν σε λίγες ημέρες «τα σπάσετε» με την Ευρώπη και οδηγήσετε σε ασφυξία την οικονομία, την κοινωνία και τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το αποτέλεσμα θα κρίνει τις προθέσεις σας κι όχι οι προθέσεις σας το αποτέλεσμα. Ξέρει, άραγε, η Κυβέρνηση τι θα κάνει την Τετάρτη στο Eurogroup; Ξέρει τι θα κάνει την επομένη στο Συμβούλιο Κορυφής; Ξέρει προς τα πού θα πάει μετά; Ποιος είναι ο συμβιβασμός που θα αποδέχονταν; Ποιο είναι το κόστος που θα άντεχε η Ελλάδα; Έχει μετρήσει τις συνέπειες της ρήξης; Τίποτα από αυτά τα κρίσιμα και ζωτικά δεν ανέφερε ο Πρωθυπουργός σε μιάμιση ώρα ομιλίας.

Για να πετύχει η διαπραγμάτευση στην Ευρώπη, θέλει τεκμηριωμένες μελέτες και σχέδιο, όχι επίκληση προεκλογικών υποσχέσεων. Θέλει συμμαχίες με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς, όχι στους δρόμους.

Κι όμως, η Κυβέρνηση πηγαίνει στις Βρυξέλλες με σύμμαχο τη μοναξιά. Και μπορεί η μοναξιά να της δίνει θέση στα πρωτοσέλιδα, δεν είναι όμως καλή για τα συμφέροντα της χώρας. Άλλο επικοινωνία, άλλο η ουσία. Άλλο η αλαζονική στάση, άλλο η σκληρή διαπραγμάτευση.

Έχουν όμως και οι εταίροι μας υποχρεώσεις. Έχουν την υποχρέωση να φέρονται περισσότερο ως εταίροι και λιγότερο ως δανειστές και λογιστές. Η Ευρώπη είναι το κοινό μας σπίτι και η ενωμένη Ευρώπη δεν πρέπει να καταφεύγει σε πρακτικές ασφυξίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ορίζοντας γύρω μας δεν είναι καθόλου καθαρός. Η χώρα δεν έχει καιρό για χάσιμο. Έχουμε, λοιπόν, υποχρέωση να κινούμαστε με σχέδιο, να βλέπουμε μπροστά, όχι στα τυφλά. Δεν είναι παιχνίδι αυτοσχεδιασμών οι ζωές και το μέλλον μας. Δεν είναι πρόβα αυτό που ζούμε. Είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Παρ' όλα αυτά, η νέα συγκυβέρνηση επιμένει στην προεκλογική θολούρα. Ακούσαμε στις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού αφήγηση διαπιστώσεων και εκτόξευση αβάσιμων καταγγελιών. Ακούσαμε γενικόλογιες για τα μεγάλα και μεγαλοστομίες για τα μικρά. Ακούσαμε επιθυμίες, ακούσαμε στόχους, αλλά όχι τρόπους που μπορούν να τους κάνουν πράξη. Ακούσαμε πολλά για το απώτερο μέλλον, αλλά κουβέντα για το κρίσιμο σήμερα, κουβέντα για όσα μπορεί να κρίνουν τα πάντα, κυριολεκτικά τα πάντα.

Μην ξεχνάτε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι για το αποτέλεσμα θα έχετε ευθύνες απέναντι στον ελληνικό λαό, όχι για τις επιθυμίες σας!

Από την επομένη των εκλογών ακούμε, όπως ακούγαμε και το 2010, μέλη της Κυβέρνησης να δυσφημούν τη χώρα σαν χρεοκοπημένη και διεφθαρμένη. Ακούμε κορυφαία στελέχη της να αντιγράφουν καλόγερους του Μεσαίωνα. Το μνημόνιο που θα τελείωνε βαφτίζεται «γέφυρα». Το μνημόνιο που ζητούν ονομάζεται «νέο συμβόλαιο». Το κούρεμα έγινε αίτημα για επιμήκυνση και πίστωση χρόνου.

Το συμπέρασμα είναι ξεκάθαρο: Είτε θα εγκαταλείψουν τα όσα ανέξοδα μοίραζαν, υποσχόμενοι τα πάντα στους πάντες είτε θα πάνε τη χώρα σε δραματική περιπέτεια. Εάν γίνει το πρώτο, εάν εγκαταλείψουν τον λαϊκισμό και ανακαλύψουν, επιτέλους, το ρεαλισμό, το πρόβλημα θα είναι μόνο δικό τους. Θα αφορά τις μεγάλες εσωτερικές αντιφάσεις και τα αδιέξοδά τους. Αν όμως συμβεί το δεύτερο, αν χαθούν σε αδιέξοδα και πιαστούν σε παγίδες ασφυξίας της οικονομίας, το δράμα θα είναι για όλη τη χώρα, για όλους τους Έλληνες.

Το δράμα αυτό έχουμε υποχρέωση να το αποτρέψουμε, όχι μόνο εμείς η Νέα Δημοκρατία, αλλά και όλες οι μεταρρυθμιστικές και φιλοευρωπαϊκές πολιτικές δυνάμεις που θέλουν μια ισχυρή Ελλάδα σε μια Ευρώπη πιο πολιτική, πιο κοινωνική και πιο ενωμένη.

Εδώ και σαράντα χρόνια γνώμονάς μας στη Νέα Δημοκρατία είναι η ιδρυτική διακήρυξη της παράταξής μας. Η ιδρυτική αυτή διακήρυξη τονίζει καθαρά αρχές και αξίες σταθερά επίκαιρες: ότι θα υπερασπιζόμαστε τη δημοκρατία, τη δικαιοσύνη, την κοινωνική συνοχή, τη συλλογική πρόοδο, τα εθνικά μας δίκαια, ότι θα υπηρετούμε πάντα και μόνο τα αληθινά συμφέροντα του έθνους, ότι θα αντιπασσόμαστε στους διχασμούς που τόσα δεινά επισφύρευαν στον τόπο.

Οφείλουμε για όλα αυτά να προειδοποιήσουμε τη συγκυβέρνηση ότι δεν αρκεί στην Ευρώπη μόνο το σεβαστό επιχείρημα πως έχει την εντολή του λαού, γιατί όλες οι κυβερνήσεις το ίδιο μπορούν να επικαλεσθούν. Μην βάλει, λοιπόν, σε κίνδυνο τη θέση μας στην Ευρωζώνη. Μην ορφανέψει γεωπολιτικά την πατρίδα μας. Μην αρχίσει να ξηλώνει όσα με τεράστιες θυσίες πετύχαμε. Επίσης, μην τολμήσει προγραφές, αντιγραφές του '81 και απόπειρες ρεβανσισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά σήκωσε τεράστιο πολιτικό κόστος, για να αποτρέψει την άτακτη χρεοκοπία, να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας, να πετύχει δημοσιονομική εξυγίανση, να βγάλει τη χώρα από την κρίση. Μην περιμένει, λοιπόν, κανένας να υποσκάψουμε δρόμους που εμείς ανοίξαμε. Πάνω απ' όλα υπάρχει για εμάς το εθνικό, το κοινωνικό, το συλλογικό συμφέρον. Μηδενιστική αντιπολίτευση δεν θα κάνουμε. Εμείς ΣΥΡΙΖΑ δεν είμαστε και δεν θα γίνουμε. Θα είμαστε δυναμικά παρόντες στον έλεγχο της Κυβέρνησης, αλλά δίκαιοι απέναντί της. Θα είμαστε υπεύθυνα στη Βουλή για τη στήριξη κάθε αναπτυξιακής προσπάθειας. Θα είμαστε μαζί με τους πολίτες σε δράσεις για την τόνωση της απασχόλησης, για τη βελτίωση της καθημερινότητας. Θα είμαστε εδώ για την Ελλάδα.

Όμως, δεν μπορούμε να δώσουμε στήριξη στο άγνωστο, στο θολό, στο επιτόλαιο, στο επικίνδυνο. Δεν στηρίζουμε την ετερόκλητη συγκυβέρνηση μιας ιδεολογικής Αριστεράς από τη μία πλευρά, ιδεοληπτικής Αριστεράς από τη μια πλευρά και μιας ανερμάτιστης υπερδεξιάς από την άλλη, που συνειδητά διακινδυνεύουν την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας και έτσι την ασφάλεια, την οικονομία και την προοπτική της. Δεν ψηφίζουμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουμουτσάκο.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ηλίας Κασιδιάρης από τη Χρυσή Αυγή.
ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Θα ήθελα να ξεκινήσω διαμαρτυρόμενος και καταγγέλλοντας αυτήν την τραγική κατάσταση την οποία βιώνω ως εκλεγμένος Βουλευτής, ως εκπρόσωπος του τρίτου πολιτικού κόμματος της χώρας, εγώ, μεγάλος αριθμός Βουλευτών της Χρυσής Αυγής και ο Αρχηγός της Χρυσής Αυγής, που αναγκάζομαστε να ερχόμαστε στη Βουλή, για να μιλήσουμε εκπροσωπώντας τετρακόσιες χιλιάδες πολίτες, με χειροπέδες, αυτόματα υποπολυβόλα ΜΡ5 με σιγαστήρα, με τζιπάκια με αναμμένους φάρους. Αυτή είναι μία πληγή για τη δημοκρατία. Δεν υφίσταται δημοκρατία στην Ελλάδα! Έχει καταλυθεί η λειτουργία του Συντάγματος!

Είναι εδώ παρών ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Παπουσης και θα ζητήσω προσωπικά να επιληφθεί αυτού του μείζονος ζητήματος. Πρέπει να επιληφθεί και το Προεδρείο. Δεν είναι δυνατόν σε μία χώρα όπου -να θυμηθούμε την περίπτωση Ξηρού- στον Ξηρό έδιναν άδειες, για να πηγαίνει στο χωριό του χωρίς συνοδεία, σε εκλεγμένους Βουλευτές να μη δίνονται ανάλογες άδειες και να βγαίνουν από τις φυλακές συνοδεία πάνοπλων αστυνομικών με αυτόματα υποπολυβόλα. Αυτή η κατάσταση είναι πραγματικά μια κατάντια για την Ελλάδα του 2015, που λέμε ότι θέλουμε να έχουμε προοδευτική Κυβέρνηση!

Επίσης, επειδή βλέπω ότι είναι εδώ και ο κ. Παρασκευόπουλος, ο νέος Υπουργός Δικαιοσύνης, πρέπει, επιτέλους, να γίνει κάτι με τη σωρεία καταγγελιών -που δεν έχουν γίνει από τη Χρυσή Αυγή- για τη λειτουργία ενός παραδικαστικού κυκλώματος που έχει αμαυώσει την εικόνα της ελληνικής δικαιοσύνης και έχει σύρει στις φυλακές εκλεγμένους Βουλευτές του τρίτου πολιτικού κόμματος της χώρας. Μιλώ συγκεκριμένα για καταγγελίες από τον κ. Ρουπακιά, προηγούμενο Υπουργό Δικαιοσύνης, ο οποίος ανήκει στην Αριστερά, όπως γνωρίζετε, που είχε μιλήσει συγκεκριμένα για πολιτική διαχείριση σε δικαστικό επίπεδο, φωτογραφίζοντας συγκεκριμένο παραδικαστικό κύκλωμα, το οποίο αποκάλυψε με απόλυτη λεπτομέρεια ο πρώην Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης. Και προς τιμήν της η νυν Πρόεδρος της Βουλής είχε τοποθετηθεί και είχε πει ότι πρέπει να γίνει κάτι γι' αυτές τις καταγγελίες. Ο ΣΥΡΙΖΑ είχε πει αρχικά ότι θα γίνει προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση και δεν έγινε απολύτως τίποτα. Και κάποια εγκλήματα της προηγούμενης κυβέρνησης τείνουν να καλυφθούν και να θαφτούν. Δεν θα γίνει κάτι τέτοιο.

Σας ενημερώνω μάλιστα -εδώ είναι το οξύμωρο- πως για την υπόθεση των καταγγελλιών Μπαλτάκου -που επιβεβαιώθηκαν όλες- όταν είπε ότι έπεσαν τηλεφωνα, για να μας βάλουν φυλακή, προτού βγει το βίντεο στον αέρα, είχε έρθει εδώ ο πρώην

Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Αθανασίου και είχε παραδεχτεί σε επίκαιρη ερώτηση δική μου ότι πήρε τηλέφωνο την προϊσταμένη του Πρωτοδικείου εν ώρα ανακρίσεως του Γενικού Γραμματέα της Χρυσής Αυγής. Σε οποιαδήποτε άλλη χώρα αν γινόταν ένα τέτοιο έγκλημα, θα πήγαινε φυλακή ο Υπουργός. Ο Σαρκοζί στη Γαλλία, επειδή ο δικηγόρος του επικοινωνήσε με δικαστή, συνελήφθη και φόρεσε χειροπέδες. Εδώ απαιτούμε και περιμένουμε από τη νέα Κυβέρνηση να διερευνήσει αυτές τις καταγγελίες, να υπάρξει, επιτέλους, μια προανακριτική επιτροπή για αυτήν την υπόθεση.

Επαναλαμβάνω για την υπόθεση Μπαλτάκου πως το μόνο που υπάρχει είναι ότι πάω εγώ για ανάκριση την Πέμπτη. Ξέρετε με τι κατηγορία; Με την κατηγορία ότι ήρθα εδώ στο Βήμα της Βουλής και είπα την αλήθεια. Αυτή είναι η κατηγορία ότι ήρθα στο Βήμα της Βουλής και αποκάλυψα αυτά τα στοιχεία τα οποία, αντί να στείλουν στη φυλακή τους σκευωρούς, στέλνουν εμένα σε ανάκριση.

Παρακαλώ πολύ, λοιπόν, η νέα Κυβέρνηση, οι αρμόδιοι Υπουργοί, το Προεδρείο της Βουλής να επιληφθεί για αυτό το μείζον ζήτημα. Θα γίνουν και άλλες αποκαλύψεις. Θα έχουμε και άλλες πολύ συγκεκριμένες καταγγελίες και σε επίπεδο κοινοβουλευτικού ελέγχου. Κλείνω αυτήν την παρένθεση, όμως, για να μιλήσω για τις εξελίξεις που αφορούν την πλειοψηφία του ελληνικού λαού και για το μέλλον της πατρίδας μας.

Η Χρυσή Αυγή, σεβόμενη απόλυτα τον θεσμικό της ρόλο και τη λαϊκή εντολή που έχει λάβει, ως τρίτη πολιτική δύναμη έχει αποδείξει αυτές τις λίγες ημέρες ότι δεν πρόκειται να κάνει στείρα αντιπολίτευση. Αντιθέτως, θα είμαστε η εθνική αντιπολίτευση. Από την πρώτη στιγμή το αποδείξαμε αυτό. Όταν εξήγγειλε επί της ουσίας η νέα Κυβέρνηση αντίδραση στο εμπάργκο της Ρωσίας, η Χρυσή Αυγή ήταν η πρώτη που στήριξε αυτήν την απόφαση. Μας λοιδόρησαν, μάλιστα, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, τα «παπαγαλάκια» αυτά των νταβατζήδων της δημόσιας ζωής, ότι γινόμαστε η ουρά του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό είναι ένα μέγα ψέμα, διότι απεκαλύφθη με την κυβίστηση που επακολούθησε, γιατί πράγματι με την παρουσία του κ. Κοτζιά του Υπουργού των Εξωτερικών στη διάσκεψη των Υπουργών των Εξωτερικών έγινε κυβίστηση και είπαμε «να» στο εμπάργκο κατά της Ρωσίας που πλήττει όχι τη Ρωσία, πλήττει τα ελληνικά συμφέροντα, πλήττει τους Έλληνες παραγωγούς.

Δυστυχώς, τις λίγες αυτές ημέρες είδαμε και άλλες κυβιστίσεις. Στη συνάντηση του Υπουργού Οικονομικών της Ελλάδος με τον περίφημο Σόιμπλε, τον εκπρόσωπο της γερμανικής τοκογλυφίας, της ανθελληνικής γερμανικής τοκογλυφίας, δεν ειπώθηκε ούτε μια λέξη για κούρεμα του χρέους. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, εξελέγη Κυβέρνηση απαιτώντας κούρεμα του χρέους, λέγοντας στον ελληνικό λαό πως θα διεκδικήσει κούρεμα του χρέους. Δεν ειπώθηκε τίποτα για κατάργηση του μνημονίου. Ενώ έχετε εκλεγεί Κυβέρνηση λέγοντας από αυτά εδώ τα έδρανα ότι «θα σκίσουμε τα μνημόνια» και ο Υπουργός των Οικονομικών σας μίλησε για διατήρηση του 70% του μνημονίου, είπατε ότι δεν θέλετε την τρόικα.

Συμφωνούμε απόλυτα. Να φύγει η τρόικα από την Ελλάδα, να φύγουν οι εκπρόσωποι της ξένης τοκογλυφίας από την Ελλάδα! Πώς γίνεται, όμως, να μην θέλετε την τρόικα και σήμερα -χθες μάλλον, αλλά και σήμερα συνεχίζονται οι επαφές- έχουμε ήδη συναντήσεις των κυρίων Δραγασάκη και Βαρουφάκη με εκπροσώπους των διεθνών τοκογλύφων, τον κ. Βίζερ και τον κ. Κοστέλο, ο οποίος είναι επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην τρόικα. Πώς θέλετε να διώξετε την τρόικα, όταν μέσα σε δέκα μέρες την ξαναφέρνουν μέσα στην Ελλάδα;

Δυστυχώς, αυτό που έχουμε αντιμετωπίσει τις τελευταίες ημέρες από την νέα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων είναι μια πολύ γοητευτική ρητορική εντός Ελλάδος και φυσικά μπροστά στους τηλεοπτικούς φακούς, αλλά μόνο για εσωτερική κατανάλωση, διότι άλλα λέτε εδώ και άλλα στους τοκογλύφους δανειστές μας. Όταν πήγε στον Σόιμπλε ο Υπουργός των Οικονομικών, δεν είπε ούτε λέξη για το κατοχικό δάνειο!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα, κυρία Πρόεδρε, λίγο περισσότερο χρόνο, διότι στη φυλακή που βρίσκομαι και προετοιμάζω τις ομιλίες μου δεν έχω

τη δυνατότητα να υπολογίσω με ακρίβεια το χρόνο. Δεν έχω, δηλαδή, τις αντικειμενικές συνθήκες που έχετε όλοι εσείς εδώ, για να είστε προετοιμασμένοι και τυπικοί στα καθήκοντά σας. Θα ήθελα μια πολύ μικρή πίστωση χρόνου, παρακαλώ.

Το Eurogroup της 16ης Φεβρουαρίου είναι πάρα πολύ κρίσιμο για τη χώρα. Η Χρυσή Αυγή, ως τρίτη πολιτική δύναμη, σας υπενθυμίζει ότι ο λαός έχει ήδη μιλήσει, έχει ήδη μιλήσει και απαιτεί τέλος του μνημονίου και της υποταγής. Οποιαδήποτε υποχώρηση, οποιαδήποτε άλλη συμφωνία που δεν θα περιλαμβάνει αυτή τη βασική αρχή, οποιαδήποτε απόπειρα συνέχισης της μνημονιακής πολιτικής είναι στην ουσία προδοσία της λαϊκής εντολής!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κάθε εθνική προσπάθεια ως αντίδραση έναντι της πολιτικής αυτής των διεθνών τοκογλύφων που οδήγησαν την Ελλάδα σε ανθρωπιστική κρίση θα στηριχθεί από τη Χρυσή Αυγή. Ακόμα και αν προκληθεί ρήξη, γιατί αυτό συζητείται -εγώ προσωπικά δεν το πιστεύω και θα αναλύσω τη σκέψη μου- μονόδρομος από εκεί και πέρα είναι το δημοψήφισμα. Να κληθεί ο ελληνικός λαός να αποφασίσει όχι αν θα συνεχιστεί η μνημονιακή πολιτική. Αυτό το είπε. Είπε «όχι» στις τελευταίες εκλογές.

Μονόδρομος είναι το δημοψήφισμα για το αν θα παραμείνουμε στο ευρώ ή στη δραχμή.

Ήδη, το έχουμε προβλέψει αυτό και προεκλογικά. Το έχουμε δηλώσει και το δηλώνω και από αυτό εδώ το Βήμα: Η Κυβέρνησή σας έχει συμφωνήσει επί της ουσίας μια συνέχιση του μνημονίου, που θα ονομαστεί ECCL γραμμή ή κάπως αλλιώς. Η τρόικα θα είναι εδώ, θα υπάρχει δηλαδή υψηλή εποπτεία, ασφυκτική εποπτεία, αλλά θα έχει διαφορετικό όνομα -ας πούμε «τριμερής επιτροπή θεσμικών παραγόντων»- και σίγουρα η επιτήρηση της θα είναι εξίσου σκληρή και καταστροφική. Αυτά τα έχουμε πει. Εδώ θα είμαστε, για να τα επαναλάβουμε, μόλις γίνουν πράξη.

Σε ό,τι αφορά τις λοιπές προγραμματικές θέσεις και επειδή μίλησε ο Πρωθυπουργός -πολύ σωστά- για μια επιτροπή για τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων και του κατοχικού δανείου, θέλω να του υπενθυμίσω ότι ο ελληνικός λαός που επικαλείται περιλαμβάνει και τις τετρακόσιες χιλιάδες πολίτες που ψήφισαν το Λαϊκό Σύνδεσμο-Χρυσή Αυγή και τον ανέδειξαν σε τρίτο κόμμα και δεν έχει κανείς το δικαίωμα να επικαλείται την εντολή του ελληνικού λαού και να αποκλείει τετρακόσιες χιλιάδες Έλληνες πολίτες.

Άλλωστε, όπως προείπα, είναι καλό να λέγονται όλα αυτά εδώ μέσα. Στην πρώτη της ομιλία η νυν Πρόεδρος ως Πρόεδρος της Βουλής είπε ότι θα γίνει επιτροπή για το κατοχικό δάνειο -πάρα πολύ σωστά- δεν είπε, όμως, κάτι τέτοιο ο Υπουργός σας των Οικονομικών, όταν πήγε στη Γερμανία.

Χθες ακούσαμε το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης εν μέρει να πηγαίνει «περίπατο», με την επίκληση στο εθνικό καθήκον των πολιτών να πληρώσουν τον ΕΝΦΙΑ, ενώ ο ΣΥΡΙΖΑ εξελέγη Κυβέρνηση λέγοντας ότι καταργεί οριστικά τον ΕΝΦΙΑ.

Ξεχάσατε τα 751 ευρώ προς το παρόν. Δεν είπατε λέξη για διαγραφή του χρέους. Δεν είπατε λέξη για λογιστικό έλεγχο του χρέους. Δεν είπατε λέξη για το παράνομο και επαχθές χρέος, για τα λεφτά που δανειστήκαμε για να πληρώνουμε στη διεφθαρμένη πολιτική εξουσία!

Επίσης, οι χθεσινές Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης αποτελούν όνειδος για τα εθνικά μας θέματα. Δικαιώνονται και οι Τούρκοι και οι Σκοπιανοί για το Κυπριακό και για τη Μακεδονία μας.

Η Χρυσή Αυγή τονίζει την εθνική της θέση: Κανένας συμβιβασμός για τη Μακεδονία μας, κανένα όνομα που θα περιλαμβάνει, έστω και ως συνθετικό, τον όρο «Μακεδονία»!

Εις ό,τι αφορά δε το Κυπριακό -αυτή την ανοιχτή πληγή του ελληνισμού- λέμε «όχι» στην επανένωση που ανήγγειλε ο Πρωθυπουργός, λέμε «όχι» στην αναγνώριση του «Αττίλα», γιατί με αυτό ισοδυναμεί η επανένωση. Λέμε να φύγουν οι έποικοι και ο στρατός κατοχής από την Κύπρο. Λέμε «ναι» στην ένωση της ελεύθερης Κύπρου με την Ελλάδα. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Μέσω των αποκλειστικών οικονομικών ζωνών των δύο κρατών που εφάπτονται, μέσω του δόγματος του ενιαίου αμυντικού χώ-

ρου. Μιας και μίλησα για αποκλειστική οικονομική ζώνη, ούτε για αυτό το μείζον εθνικό ζήτημα έκανε αναφορά χθες ο Πρωθυπουργός.

Έκανε αναφορά, βεβαίως, στα προνόμια του πολιτικού συστήματος. Η Χρυσή Αυγή από την πρώτη ημέρα που ήρθε σε αυτή εδώ την Αίθουσα απαιτήσε κατάργηση όλων των προνομίων του πολιτικού συστήματος. Εγώ προσωπικά έχω ένα προνόμιο ως Βουλευτής αυτήν τη στιγμή, να ζω τη ζωή μου σε ένα κελί δύο επί τρία και να γράφω σε κάτι άθλια χειρόγραφα αυτές τις ομιλίες που έρχομαι εδώ να κάνω, με τη συνοδεία πάνοπλων αστυνομικών.

Δεν ζητάμε να φτάσουμε σε αυτό το σημείο. Ζητάμε να καταργηθούν τα προκλητικά προνόμια που έχει σήμερα το πολιτικό σύστημα. Ζητάμε να καταργηθεί η χρηματοδότηση των κομμάτων. Έχουμε φέρει συγκεκριμένη πρόταση νόμου για κατάργηση του 80% της χρηματοδότησης των κομμάτων. Η Χρυσή Αυγή είναι η απόδειξη πως τα κόμματα δεν έχουν ανάγκη της χρηματοδότησης. Έχουμε βγάλει ενάμιση χρόνο τώρα τρεις εκλογές χωρίς χρηματοδότηση. Τα βάσαμε από την τσέπη μας. Επομένως, τα κόμματα δεν χρειάζονται χρηματοδότηση.

Τι χρειάζονται τα κόμματα; Έλεγχο στα οικονομικά τους. Όπως μπήκε το ΣΔΟΕ μέσα στη Χρυσή Αυγή και τα έκανε όλα «φύλλο και φτερό» και απεδείχθη εν τοις πράγμασι ότι είμαστε απολύτως καθαροί, έτσι πρέπει να γίνει και με όλα τα κόμματα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να συντομεύσετε, γιατί έχετε ήδη προ πολλού υπερβεί το χρόνο σας.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗΣ: Συντομεύω. Έχετε δίκιο.

Καμμία ανοχή στους νταβατζήδες της δημόσιας ζωής! Είναι άσχημη η εικόνα των Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ να έχουν πιάσει στασίδι στον τηλεοπτικό σταθμό «MEGA», γιατί εκεί έχουμε απόλυτη διαπλοκή νταβατζήδων, δηλαδή αυτών που έχουν τα κανάλια, που έχουν πάρει παράνομα τις άδειες, που έχουν ταυτόχρονα και τα διόδια, τα οποία πρέπει να σταματήσει, επιτέλους, να πληρώνει ακόμα ο ελληνικός λαός. Πρέπει όλες αυτές οι συμβάσεις να καταγγελθούν και να δούμε και πάλι από την αρχή τι λεφτά είναι να παίρνουν όλοι αυτοί που έχουν διασύρει την Ελλάδα και έχουν διαλύσει τον κοινωνικό ιστό.

Πρέπει να γίνει άμεσα εξεταστική για «SIEMENS», μνημόνιο, PSI, λίστα Λαγκάρντ και να γίνει άμεσα εξονυχιστικός έλεγχος σε όλα τα μεγάλα ονόματα που λυμαινόνται τη δημόσια ζωή της χώρας.

Επίσης, θα πρέπει να επιστρέψουν, επιτέλους, τα «θαλασσοδάνεια», για τα οποία κάλυπτε η προηγούμενη κυβέρνηση με παράνομες τροπολογίες ακόμα και τους τραπεζίτες, οι οποίοι είχαν εκδώσει αυτά τα «θαλασσοδάνεια» και δεν έχει πάρει το δημόσιο πίσω ούτε δραχμή.

Πρωτογενής παραγωγή. Ελληνική Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη. Υδρογονάνθρακες. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος να αναπτυχθεί η χώρα. Δεν υπάρχει άλλος τρόπος. Μόνο αν παράγουμε, μόνο αν μπορούμε βαθιά στην εξόρυξη του εθνικού μας πλούτου, υπάρχει ελπίδα η Ελλάδα να ανασάνει.

Τέλος -και κλείνω- η μοναδική λύση στο ελληνικό πρόβλημα είπε ο Πρωθυπουργός ότι είναι πολιτική. Θα συμφωνήσω και θα προσθέσω ότι είναι γεωπολιτική. Άμεσα απαιτείται γεωστратηγική στροφή προς τη Ρωσία. Αυτό είναι το πάγιο αίτημα του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή και κάθε ανάλογη κίνηση προς την κατεύθυνση αυτή θα στηριχθεί αναφανδόν. Άμεσα εμπορική στροφή στη Ρωσία, διαπραγμάτευση για τους υδρογονάνθρακες, αμυντική συμφωνία, κοινά γυμνάσια στο Αιγαίο Πέλαγος. Αυτή είναι η θέση μας και αυτός είναι ο μόνος τρόπος να πάψουμε να είμαστε προτεκτοράτο ξένων δυνάμεων, είτε Γερμανών είτε Αμερικανών.

Σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κασιδιάρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δικάτα θεωρεία της Βουλής, αφού ενημερωθήκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βου-

λής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα δύο μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γυμνάσιο Κορωπίου.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)
Καλείται στο Βήμα η κ. Αντιγόνη Λυμπεράκη από το Ποτάμι
ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι η πρώτη φορά που το Ποτάμι, το κίνημα που εκφράζει το κέντρο των αλλαγών, παίρνει τον λόγο στην Ελληνική Βουλή. Φτιάξαμε το Ποτάμι, για να αλλάξουμε τη χώρα χωρίς να τη γκρεμίσουμε, επειδή πιστεύουμε πως χρειάζεται να κάνουμε βαθιές και ουσιαστικές τομές, για να ξεφύγουμε από το τέλμα.

Τόσα χρόνια ακούγαμε όλες τις πλευρές να συναγωνίζονται σε κούφιες ρητορείες, σε κορώνες και σε αντιπαράθεσεις με ανεμόμυλους, πάρα πολύ έντονα φραστικά, που, όμως, είχαν ένα πολύ λυπητερό και ίδιο τελικό αποτέλεσμα: διατήρηση παλιών δομών, διαιώνιση πελατειακού κράτους, συντήρηση. Ήταν ένας αυτοτροφοδοτούμενος κύκλος κατήφορου που άρχιζε από έλλειψη αυτοπεποίθησης, συνέχιζε σε προσκόλληση στο χθες και εμπεδωνε μια μόνιμη φοβία για το αύριο. Ήταν το ελληνικό τέλμα με λίγα λόγια.

Κάποιοι, πολλοί νομίζω, θα περίμεναν μια Κυβέρνηση της Αριστεράς να βάλει τέλος σε όλα αυτά και σίγουρα εμείς ελπίζαμε ότι στην πρώτη μας ομιλία στη Βουλή θα μπορούσαμε να ασκήσουμε δημιουργική κριτική σε νέες τολμηρές, ρηξικέλευθες αλλαγές που θα πρότεινε. Να λέγαμε, για παράδειγμα: «Μην πάτε τόσο γρήγορα», αλλά κατά βάθος να χαιρόμαστε και να καμαρώνουμε μαζί σας. Όμως, αυτή η Κυβέρνηση της Αριστεράς και της άκρας Δεξιάς δεν κάνει τίποτα τέτοιο.

Από τη μια ακούσαμε επανάληψης προεκλογικών γενικοτήτων, που θα μπορούσε να τις συνοψίσει κάποιος σε μία φράση: «Πίσω στο 2009 ολοταχώς!». Από την άλλη δεν ακούσαμε τις ριζικές τομές που κάποιοι αφελείς, όπως εγώ, θα περιμέναμε.

Θα ξεκινήσω από το τι είπε ο Πρωθυπουργός. Είναι καμπόν προεκλογικής περιπτώσιολογίας, χωρίς να υπάρχει το πώς, το πόσο, το πότε, το τι συγκεκριμένα. Και αναρωτιέται κάποιος: Προς τι αυτή η επανάληψη γενικών διακηρύξεων; Είναι επειδή ίσως δεν γνωρίζει τι ακριβώς θα κάνει; Είναι επειδή δεν θέλει να δεσμευτεί ακριβώς; Είναι μήπως γιατί δεν τα έχει κοστολογήσει;

Υπόσχεται να αλλάξει πολλά χωρίς να αλλάξει ουσιαστικά τίποτα. Θέλει να κρατήσει τις ισορροπίες, να μην δυσανεχθεί τις συντεχνίες, να κρατήσει ταυτόχρονα ως όπλο τη δημιουργική αμφισημία στις εκφράσεις, όπως, δηλαδή, πάντα έκαναν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, για να μην σας κουράζω.

Και τώρα στην ουσία. Τι δεν είπε ο Πρωθυπουργός; Πού πήγε η απλή αναλογική και το πιο δίκαιο και αντιπροσωπευτικό εκλογικό σύστημα;

Πού πήγε η Αναθεώρηση του Συντάγματος και δεν τη βλέπουμε; Πού πήγε ο διαχωρισμός Κράτους και Εκκλησίας, αγαπητές και αγαπητοί κύριοι και κυρίες συνάδελφοι; Πού πήγε το σύμφωνο συμβίωσης;

Δεν ακούσαμε τίποτε ούτε για την οικονομία, το μέγα εθνικό θέμα, εκτός από το κλασικό ευχολόγιο για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της διαφθοράς μέσα σε όλα.

Ο Πρωθυπουργός δεν είπε τίποτα για ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις και θα είμαι συγκεκριμένη και θα εστιαστώ στη μεγάλη απόφαση μεταρρύθμιση από τις Προγραμματικές Δηλώσεις και ειδικότερα στο ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, στην κοινωνική πολιτική.

Η Ελλάδα, όπως ξέρετε, είναι η μόνη χώρα στην Ευρώπη που δεν προβλέπει αξιοπρεπή βοήθεια σ' αυτούς και αυτές που έχουν αποδεδειγμένα μεγάλη ανάγκη. Ό,τι γίνεται στον πόλεμο κατά της φτώχειας το αναλαμβάνει η οικογένεια και ειδικότερα οι γυναίκες μέσα στην οικογένεια. Η πολιτεία δεν βοηθά, γιατί δεν παρέρχει συντεταγμένα το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Δεν το έκανε στο παρελθόν. Δεν το κάνει στο παρόν. Ατυχώς, απ' ό,τι φαίνεται, δεν είναι διατεθειμένη να το κάνει ούτε και στο μέλλον.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μιλούσε συχνά για την επείγουσα ανάγκη κοινωνικών πρωτοβουλιών για την αντιμετώπιση της κρίσης. Όμως, στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, αλλά και στις Προγραμματικές Δηλώσεις της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, που ακούσαμε εχθές,

δεν βρήκαμε τίποτα για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Αντί να υιοθετήσει η Κυβέρνηση μια ριζική τομή στο κοινωνικό κράτος, δείχνει να επιλέγει ξανά τη συντήρηση και τη διατήρηση των σημερινών δομών. Και το κάνει παρά το γεγονός ότι η ανάγκη για εγγυημένο εισόδημα ήταν η μόνιμη επωδός της αριστερής κριτικής στην κοινωνική πολιτική της Ελλάδας.

Στην επεξεργασία για τις προτάσεις για το εγγυημένο εισόδημα ήδη από τη δεκαετία του 1990 είχε πρωτοστατήσει η Ανανεωτική Αριστερά και ειδικότερα το Ινστιτούτο «Νίκος Πουλαντζάς». Από τότε πιστεύαμε πάρα πολλοί άνθρωποι στον ευρύτερο αυτόν χώρο ότι το εγγυημένο εισόδημα είναι μια καίρια ριζοσπαστική τομή που θα άλλαζε την όψη μιας πελατειακής και αναποτελεσματικής κοινωνικής πολιτικής στη χώρας μας, μια πρωτοβουλία, δηλαδή, που θα μας έφερνε πιο κοντά στην Ευρώπη. Εκεί που η οικογένεια αναγκάζεται να δίνει μόνη της τη μάχη της ακραίας φτώχειας, θα ερχόταν και η κοινωνία με τρόπο συντεταγμένο να τη βοηθήσει.

Από τότε που αρχίσαμε να το κουβεντιάζουμε στην Ελλάδα, είκοσι χρόνια πριν, το εφάρμοσαν σχεδόν παντού στην Ευρώπη. Δεν θα σας κουράσω με παραδείγματα. Δείτε μόνο την Πορτογαλία και την Κύπρο, που είναι από τις τελευταίες χώρες που το εισήγαγαν.

Εμείς, όμως, εδώ αντισταθήκαμε και, τελικά, η κρίση ήρθε και μας βρήκε όπως ήμασταν πάντα, με το παλιομοδίτικο κοινωνικό κράτος που τα φορτώνει όλα στην οικογένεια και στις γυναίκες. Όμως, και από το ξεκίνημα της κρίσης -επιτρέψτε μου να πω- γίνεται ό,τι είναι ανθρωπίνως δυνατόν για να μην αποκτήσουμε εγγυημένο εισόδημα.

Σας θυμίζω ότι η ανάγκη για κοινωνικό δίκτυο ασφαλείας επισημάνθηκε από το πρώτο μνημόνιο. Ήταν μια ξενόφερτη υποχρέωση του Σεπτεμβρίου του 2010 που αγνοήθηκε. Με τέσσερα χρόνια καθυστέρησης η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ μετέτρεψαν το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα σε μία ασημαντή προεκλογική υπόσχεση, δηλαδή άλλο ένα επίδομα πιλοτικό σε δεκατρείς δήμους, άλλη μια «εγγυημένη» σταγόνα νερό στην άμμο.

Τώρα έρχεται η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και, παρά την κοινωνική της ρητορεία, δίνει στο εγγυημένο εισόδημα τη χαριστική βολή διά της αποσιώπησης. Η Κυβέρνηση έχει την ευκαιρία να κάνει κάτι ουσιαστικό και μόνιμο, να αποκαταστήσει έναν από τους θεσμούς που μας κάνουν να ξεχωρίζουμε από την Ευρώπη. Επέλεξε, δυστυχώς, τον δρόμο της αναπαλαίωσης, ταυτιζόμενη κι εδώ με τον συντηρητισμό της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ.

Όμως η Ελλάδα χρειάζεται κοινωνική πολιτική. Χρειάζεται, όμως, πραγματική κοινωνική πολιτική και όχι μια κουρελού αποστασμάτων, πελατειακών διασφαλίσεων.

Το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, όπως το έχουμε υπολογίσει και κοστολογήσει εμείς, για να καλύψει γύρω στις τετρακόσιες χιλιάδες οικογένειες, θα κοστίζει περίπου 1,2 δισεκατομμύρια σε ετήσια βάση. Το κόστος αυτό αναμφίβολα δεν είναι αμελητέο. Το όφελος, όμως, σε αξιοπιστία και κυρίως σε δικαιοσύνη για τους πιο άτυχους συμπολίτες μας θα είναι πολύ μεγαλύτερο.

Εμείς, στο Ποτάμι, πιστεύουμε πως μόνο οι μεταρρυθμίσεις θα μας ξεκολλήσουν από το τέλμα. Δεν τις βλέπουμε σαν πολυτέλεια για εποχές αφθονίας. Πιστεύουμε πως αν τις σχεδιάσουμε σωστά, μπορούν να αποτελέσουν μοχλό εξόδου από την κρίση και τρόπο να ενταχθούμε πιο στέρεα μέσα στην Ευρώπη.

Η Κυβέρνηση μιλούσε για επανάσταση. Δυστυχώς μας σέρβιρε πάλι ολίγον παλιό ΠΑΣΟΚ, ίσως με λίγο μεγαλύτερη κόντρα με την Ευρώπη. Το Ποτάμι, όμως είναι στη Βουλή και εμείς δεν θα αφήσουμε τη σιωπή μιας αμήχανης αριστερο-ακροδεξιάς Κυβέρνησης να θάψει την ελπίδα των μεταρρυθμίσεων. Για εμάς η Ευρώπη είναι το σπίτι μας. Δεν είναι για εμάς ο ρόλος του προβληματικού εταίρου που περιχαράκώνεται στη γειτονιά του στα Βαλκάνια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα απ' την πτέρυγα του κόμματος το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Λυμπεράκη.

Σας υπενθυμίζω ότι η εγγραφή στον κατάλογο των ομιλητών θα διαρκέσει για τρεις ακόμη αγορητές, οπότε όποιοι συνάδελ-

φοι επιθυμούν να εγγραφούν στον κατάλογο και δεν έχουν βάλει την κάρτα τους, ας το κάνουν τώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, έντεκα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το International School Of Athens (ISA).

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Το ΚΚΕ δεν πρόκειται να αμφισβητήσει τη χθεσινή δέσμευση του κυρίου Πρωθυπουργού ότι διαπραγματεύεται σκληρά με τους εταίρους. Βεβαίως διαπραγματεύεται σκληρά, αλλά πρέπει να δούμε για ποιο λόγο και για ποιο σκοπό διαπραγματεύεται.

Στην πραγματικότητα η διαπραγμάτευση την οποία κάνει η Κυβέρνηση, στο πλαίσιο της διαχείρισης του μεγάλου κρατικού χρέους της Ελλάδας, αποτελεί τμήμα της γενικότερης διαπραγμάτευσης ανάμεσα στις αστικές τάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διαχείριση των υπερχρεωμένων κρατών καθώς και για το συνολικότερο μέλλον της Ευρώζωνης.

Η άρχουσα τάξη της Ιταλίας, της Γαλλίας, αλλά και άλλων υπερχρεωμένων κρατών επιθυμεί να απελευθερωθούν περισσότεροι κρατικοί πόροι, για να στηριχθούν οι εγχώριοι μονοπωλιακοί όμιλοι και οι επενδύσεις τους, για να θωρακιστεί η ανταγωνιστικότητά τους. Διεκδικούν, δηλαδή, να περιοριστεί το μέγεθος της κρατικής χρηματοδότησης που σήμερα δεσμεύεται για την εξυπηρέτηση του κρατικού χρέους και να χαλαρώσουν οι αυστηροί όροι σχετικά με το μηδενισμό των ελλειμμάτων στους ετήσιους προϋπολογισμούς.

Με τη στήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής η ιταλική και γαλλική κυβέρνηση ασκούν πίεση στη γερμανική κυβέρνηση για να επωμισθεί μεγαλύτερο βάρος για να αποδεχθεί την κοινή διαχείριση ενός μέρους των χρέους των υπερχρεωμένων κρατών της Ευρώζωνης. Προσπαθούν, δηλαδή, να πετύχουν τον τρόπο να μειώσουν την ψαλίδα της ανισόμετρης ανάπτυξης που συνεχώς διευρύνεται προς όφελος της Γερμανίας στο πλαίσιο του διεθνούς ανταγωνισμού.

Η στήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών στις πιέσεις προς τη γερμανική κυβέρνηση αφορά τη γενικότερη διαπάλη για το ποιο ιμπεριαλιστικό κέντρο θα ηγεμονεύσει την επόμενη περίοδο στην Ευρώπη. Επίσης, αφορά τον ανταγωνισμό του δολαρίου και του ευρώ που αποτελούν διεθνή αποθεματικά νομίσματα.

Το θέμα λοιπόν δεν είναι, κατά τη γνώμη του ΚΚΕ, να επιλέξει ο λαός στρατόπεδο, με τις ΗΠΑ ενάντια στη Γερμανία ή το αντίστροφο, να επιλέξει δηλαδή ανάμεσα στη Σκύλλα ή τη Χάρυβδη. Γιατί, το τι σημαίνει επιλογή με το γερμανικό κέντρο το έχουμε βιώσει.

Να δούμε τι σημαίνει επιλογή με τις Ηνωμένες Πολιτείες; Σημαίνει δηλαδή - αναφέρω αυτά τα οποία έγραφαν τα δημοσιεύματα- αυτά τα οποία ζήτησε η αμερικανική πρεσβεία των ΗΠΑ στις συναντήσεις που είχε με την Κυβέρνηση; Τι ζήτησε δηλαδή; Στενή διμερή σχέση και σημαντική συνεργασία σε θέματα άμυνας και ασφάλειας, σημαντική συνεισφορά της Ελλάδας στη σταθερότητα στην περιοχή της Μεσογείου και στο ΝΑΤΟ, δηλαδή στο να συμμετέχει πιο ενεργά η Ελλάδα στους σχεδιασμούς για επαναχάραξη των συνόρων και στη συμμετοχή σε ιμπεριαλιστικές επιδρομές.

Σημαίνει αποδοχή των σχεδιασμών των Ηνωμένων Πολιτειών για τη μετατροπή της Ελλάδας σε ενεργειακό κόμβο. Δεν είναι τυχαίο ότι δεν λέγεται κουβέντα ή μάλλον ότι είναι αποδεκτός ο αγωγός ΤΑΠ, καθώς και η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΣΦΑ στην αζερική «SOCAR», όπως επίσης η αξιοποίηση των υδρογονανθράκων και η αποδοχή της στενής ενεργειακής συνεργασίας και από τη νέα κυβέρνηση ανάμεσα στο τρίγωνο Ισραήλ-Κύπρος-Ελλάδα.

Δεύτερο ζήτημα το οποίο έθεσε η αμερικανική πρεσβεία είναι

η σύσταση και συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων στο πλαίσιο της άσκησης μιας συνετούς δημοσιονομικής πολιτικής, ώστε να καταστεί η Ελλάδα πιο ελκυστική για τις ξένες επενδύσεις. Δηλαδή να συνεχίζει να θυσιάζεται ο λαός στον βωμό της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του μονοπωλιακού κεφαλαίου, γιατί μόνο έτσι θα προσελκυσθούν νέες ξένες επενδύσεις.

Σε αυτόν, αλήθεια, τον δρόμο καλεί η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ τον λαϊκό παράγοντα να συστρατευθεί; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα, το οποίο θέλει απάντηση.

Αλλά, αλήθεια, μήπως η αλλαγή του μείγματος της ασκούμενης κυβερνητικής πολιτικής, και σε δημοσιονομικό επίπεδο, δηλαδή στην επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, συνιστά μια άλλη πολιτική προς όφελος του λαού;

Εμείς ως ΚΚΕ πιστεύουμε ότι όποια κι αν είναι η κατάληξη των διαπραγματεύσεων δεν πρόκειται να οδηγήσει σε ουσιαστική βελτίωση της θέσης των λαϊκών στρωμάτων. Άλλωστε, το προηγούμενο μεγάλο κούρεμα του κρατικού χρέους στην Ελλάδα μέσω του PSI όχι μόνο δεν οδήγησε σε ανακούφιση του λαού, αλλά συνοδεύτηκε από κλιμάκωση της αντιλαϊκής επίθεσης.

Όσο παραμένει ο στόχος -και αυτόν τον στόχο η Κυβέρνηση δεν τον αμφισβητεί- της αύξησης του κέρδους των μονοπωλίων, τόσο θα συνεχίζονται οι θυσίες των κοινωνικών αναγκών και δικαιωμάτων. Γιατί θωράκιση της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου και ανάκτηση των απωλών των εργαζομένων δεν συμβαδίζουν. Ο καπιταλιστικός δρόμος ανάπτυξης αντιστρατεύεται τη λαϊκή ευημερία, όποια λογική διαχείρισης του χρέους ή δημοσιονομική πολιτική και αν επιλεγεί.

Γιατί, άλλωστε, όποιο παράδειγμα κι αν εξετάσουμε από τα διεθνή παραδείγματα της επέκτασης της διαχείρισης και της νομισματικής χαλάρωσης θα διαπιστώσουμε ότι η εργατική τάξη δεν βελτιώνει τη θέση της. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής ο εβδομαδιαίος μισθός δεν έχει αυξηθεί από το 2000 καθώς και 46,5 εκατομμύρια άνθρωποι, για να επιβιώσουν, είναι ενταγμένοι στο πρόγραμμα σίτισης, ενώ στην Ιαπωνία ο πραγματικός μισθός μειώνεται συνεχώς και η ιαπωνική οικονομία εισήλθε σε νέα ύφεση.

Έτσι, λοιπόν, καπιταλιστική ανάπτυξη χωρίς αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης και φθηνή εργατική δύναμη και δημιουργία νέων πεδίων υψηλής κερδοφορίας για τα μονοπώλια δεν μπορεί να υπάρξει, ό,τι κι αν κάνει η Κυβέρνηση, όσο κι αν επιστρατεύει ψευδεπίγραφες αναλύσεις ότι η ανταγωνιστικότητα δεν έχει σχέση με το επίπεδο των μισθών.

Η ανταγωνιστικότητα έχει σχέση με την παραγωγικότητα της εργασίας, που αυτή καθορίζει τον πραγματικό αντίκτυπο του μισθού. Γι' αυτό, άλλωστε, και οι σχετικές αντιλαϊκές κατευθύνσεις και δεσμεύσεις θωράκισης της ανταγωνιστικότητας ισχύουν για όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο ΣΥΡΙΖΑ αποδέχεται τις στρατηγικές επιλογές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Κυβέρνηση αποδέχεται την πολιτική της δημοσιονομικής πειθαρχίας, μετά από τη χθεσινή αποδοχή του νέου Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης για τα ευρωπαϊκά εξάμηνα, τους κανονισμούς εποπτείας, τους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς και τους μηχανισμούς αυτόματης αποκατάστασης των τυχόν ανισορροπιών.

Γι' αυτό, άλλωστε, και δεν θα συνεχίσει τις μεταρρυθμίσεις με αναπτυξιακούς νόμους, που θα δίνουν νέα κίνητρα στο κεφάλαιο, με άλλες μορφές στις ιδιωτικοποιήσεις, στο πλαίσιο της απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας για να στηριχθούν με αυτόν τον τρόπο και με την κρατική παρέμβαση οι μονοπωλιακοί όμιλοι, όπως στον τομέα της ενέργειας, μέσα από τη δημόσια ΔΕΗ, που θα διασφαλίζει φθηνό ρεύμα στους επιχειρηματικούς ομίλους, ή μέσα από την άλλη μορφή αξιοποίησης του ΟΛΠ για να εξυπηρετηθούν τμήματα του εφοπλιστικού κεφαλαίου.

Το ίδιο και με το φορολογικό σύστημα, που γενικόλογες διακηρύξεις περί φορολογικής δικαιοσύνης τις έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές, αλλά δεν ειπώθηκε κουβέντα για τα «σκατά» προκλητικά προνόμια των εφοπλιστών.

Το ίδιο και για τα εργασιακά και για τη ζούγκλα που επικρατεί στην αγορά εργασίας και στις εργασιακές σχέσεις. Γι' αυτόν, άλλωστε, τον λόγο και η υιοθέτηση του κατώτερου μισθού στα 751

ευρώ θα γίνει σε βάθος χρόνου και με αντισταθμιστικά οφέλη για τους επιχειρηματικούς ομίλους.

Ακόμη, για το ασφαλιστικό δεν ειπώθηκε κουβέντα, για το ότι πρέπει να αυξηθούν οι εργοδοτικές εισφορές, αλλά αντίθετα η σωτηρία του παραπέμφθηκε στις καλές ενδες, στο πλαίσιο ενός ταμείου αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας και με αυτόν τον τρόπο να δικαιολογήσει την αξιοποίηση του φυσικού πλούτου των πλουτοπαραγωγικών πηγών από το κεφάλαιο.

Έτσι, λοιπόν, όχι μόνο ανακούφιση δεν θα έχουμε των εργαζομένων, αλλά θα έχουμε διαχείριση των ακραίων φαινομένων φτώχειας σε βάθος χρόνου, που θα κληθούν να πληρώσουν οι πιο φτωχοί. Όχι μόνο ανάκτηση των απωλειών δεν θα έχουμε, αλλά πολύ περισσότερο ο λαός δεν πρόκειται να ζήσει με βάση την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, στη βάση του επιπέδου ανάπτυξης της παραγωγικότητας της εργασίας, αλλά και στη βάση του υπαρκτού παραγωγικού πλούτου της χώρας μας.

Γι' αυτά ακριβώς η Κυβέρνηση απαιτεί να χαμηλώσει ο πήχης και καλεί σε λιτό βίο το λαό, δηλαδή την άλλη όψη της λιτότητας. Απ' αυτήν την άποψη, αποτελεί πρόκληση, κατά τη γνώμη μας, για το λαό το ότι σήμερα το πατριωτικό καθήκον είναι ναβάλουν «πλάτη» στην εφαρμογή αυτής της αντιλαϊκής ταξικής πολιτικής. Έτσι, λοιπόν, ο πραγματικός αντίπαλος για το λαό δεν είναι η τρόικα, είναι το κεφαλαίο, οι βιομήχανοι, οι εφοπλιστές και οι τραπεζίτες, καθώς και οι ιμπεριαλιστικές ενώσεις που συμμετέχει η χώρα μας, η Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ και το ΔΝΤ.

Σήμερα, υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις, αλλά και η πείρα για να μην παγιδευθεί ο λαός στη διαπάλη ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα και στους ανταγωνισμούς των μονοπωλιακών ομίλων. Σήμερα, περηφάνια και αξιοπρέπεια για το λαό σημαίνει ότι πρέπει να οργανώσει την απεικόνισή του στην ελπιδοφόρα διεξοδό της κοινωνικοποίησης των μονοπωλίων και της αποδέσμευσης από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ, με το λαό στο τιμόνι της εξουσίας. Μόνο μέσα απ' αυτόν τον δρόμο μπορεί να διασφαλιστεί και να κατοχυρώνεται η λαϊκή κυριαρχία, αλλά και να διασφαλιστεί η εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας.

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να στηρίζουμε ή να δείχνουμε ανοχή στην Κυβέρνηση. Θα αποτελούσε αυτό προσβολή στην ιστορία του ΚΚΕ, θα αποτελούσε προσβολή στην ιστορική του αποστολή, δηλαδή στην απελευθέρωση του ανθρώπου από τα δεσμά της εκμετάλλευσης. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο και το ΚΚΕ καταψήφισε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καραθανασόπουλο.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Δημήτριο Καμμένο από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ: Σας χαιρετώ όλους. Είναι η πρώτη φορά που έχω την τιμή, τη χαρά και την υπερηφάνεια, εάν θέλετε, να απευθυνόμαι στον ελληνικό λαό αλλά και στους έντιμους και σεβαστούς συναδέλφους. Θα είμαι πάρα πολύ σύντομος. Θα μιλήσω λίγο τεχνοκρατικά, με απλά κατανοητά λόγια, ως οικονομολόγος, για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε σήμερα και να γνωρίζουν όλοι οι συνάδελφοι και ο ελληνικός λαός τους κανόνες εμπλοκής, όπως λέμε στη δική μας γλώσσα.

Ο κύριος Πρωθυπουργός χθες έκανε μία ανάλυση των Προγραμματικών Δηλώσεων και θα σταθώ σε κάποια σημεία αυτής της ανάλυσης, που είναι πάρα πολύ σημαντικά για την επόμενη μέρα και την εθνική ανεξαρτησία της Ελλάδας και πάρα πολύ σημαντικά να γνωρίζουμε με ποια εργαλεία μπορούμε να πάμε παρακάτω την πατρίδα μας.

Ένα από τα βασικά σημεία ήταν η νέα Τράπεζα και το νέο Εθνικό Ταμείο Ανασυγκρότησης και Ανάπτυξης. Δική μας πρόταση είναι -και κοινή με το ΣΥΡΙΖΑ- να μετατραπεί το Ταμείο Παρακαταθηκών στη νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα, όχι γιατί μας αρέσει το κτήριο, αλλά διότι τεχνικά το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων δεν εμπίπτει στους κανόνες της Βασιλείας III, δεν ελέγχονται τα εποπτικά του κεφάλαια. Και συγχρόνως, στο μεσοπρόθεσμο πέρασε μία πολύ έξυπνη και πονηρή παράγραφος, να σταματήσει κάθε εμπορική δραστηριότητα.

Πρακτικά μιλώντας, ταμείο σημαίνει ότι ανά πάσα στιγμή μπο-

ρούν να πάρουν 1,4 δισεκατομμύριο μετρητά από το ταμείο του -1,4 δισεκατομμύριο μετρητά, επαναλαμβάνω!- συν πολλές εγγυήσεις και πάρα πολλά κληροδοτήματα, τα οποία έχει.

Πάνω σε αυτό το εργαλείο θα βασιστεί η ελληνική ΚfW -αντίστοιχα της γερμανικής- για να αναπτύξουμε τον πρωτογενή και δευτερογενή τομέα και φυσικά να βρούμε στις αγορές με τον τρόπο που πρέπει. Θα αναλύσουμε, φαντάζομαι -και ο Υπουργός Οικονομικών τις επόμενες ημέρες, αλλά και εμείς- τον τρόπο με τον οποίο θα υλοποιηθεί αυτή η πρόταση.

Στο δεύτερο μεγάλο κομμάτι για το οποίο έχουμε όλοι απορία -και εγώ προσωπικά τα τελευταία πέντε χρόνια που είμαι στην Ελλάδα- είναι πού βρίσκονται οι δανειακές συμβάσεις που έχει συνάψει το ελληνικό δημόσιο με τους δανειστές. Οι ελληνικές συμβάσεις που έχει συνάψει το ελληνικό δημόσιο με τους δανειστές είναι πολύ συγκεκριμένες. Είναι μία διακρατική, είναι τρεις συμβάσεις με τον EFSF και δύο συμβάσεις με το ΔΝΤ. Αυτές οι συμβάσεις δεν βρίσκονται στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Μέχρι και στην τελευταία αίτηση που κάναμε και εγκρίθηκε, της δέσμνης παράτασης, διαβάζω: «Έγκριση σχεδίου δεύτερης σύμβασης τροποποίησης της κυρίας σύμβασης χρηματοδοτικής διευκόλυνσης μεταξύ Ευρωπαϊκού Ταμείου» κ.λπ..

Σχέδιο σύμβασης. Έχουμε σχέδιο σύμβασης, δεν έχουμε τελική σύμβαση με υπογραφές. Θα ήθελα από τον αξιότιμο Υπουργό Οικονομικών με την ανάληψη των καθηκόντων του και μετά το πέρας των βασικών διαπραγματεύσεων και του Eurogroup να φέρει στη Βουλή τα σώματα όλων των συμβάσεων που έχουν συναφθεί με τους διεθνείς οργανισμούς, να γνωρίζουμε επακριβώς το πόσα δανειστήκαμε, ποιο είναι το κόστος δανεισμού, πότε άρχισε να ισχύει η μείωση ή η επέκταση ή το moratorium των πληρωμών.

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχουμε δανειστεί σε νομίσματα ταμείου, SDR. Για αυτά ήθελα να πω -και εφιστώ την προσοχή στο Σώμα και στον Υπουργό των Οικονομικών- και θα ήθελα να γνωρίζω και θα ελέγξω προσωπικά εάν η Κυβέρνηση, όταν δανείστηκε από το ΔΝΤ, συγχρόνως αγόρασε συμβόλαιο αντιστάθμισης ρίσκου συναλλαγματικού με το SDR. Σήμερα το SDR προς το ευρώ είναι 0,80. Πέρυσι τέτοιο καιρό ήταν 0,84. Η διαφορά μας είναι 1 δισεκατομμύριο στο ύψος του δανείου. Εάν αυτό το έχουμε χάσει, υπάρχουν ποινικές ευθύνες για εμένα. Εάν δεν έχουμε αντισταθμίσει το ρίσκο το συναλλαγματικό.

Η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διά του Υπουργού Ανάπτυξης, νομίζω, του κ. Χατζηδάκη, έφτιαξε και ένα Ταμείο στο Λουξεμβούργο. Έχουμε καταθέσει πρόταση ως Ανεξάρτητοι Έλληνες για πλήρη έλεγχο του Ταμείου. Είναι παντελώς άχρηστο αυτό το Ταμείο. Εάν κάποιος διαβάσει τον νόμο -νομίζω τον ν. 4224- θα απορήσει πώς η Ελλάδα μπορεί να στείλει 350 εκατομμύρια ευρώ στο Λουξεμβούργο, στο Lux Leats, στη χώρα του κ. Γιούνκερ, ο οποίος μοχλεύει κεφάλαια και κάνει πάρα πολλές συννομεσίες επιχειρήσεις, ενώ υπάρχει αυτή η δυνατότητα στην Ελλάδα. Πρέπει και καλώ τον Υπουργό Ανάπτυξης, τον αξιότιμο κ. Σταθάκη, να δούμε μαζί το πώς αυτό έχει στηθεί. Ζητώ από τη Βουλή και από τον Υπουργό να μας φέρει στη Βουλή το καταστατικό -όχι το νόμο. Θέλω να δω τους νόμους που διέπουν τις σχέσεις των μετόχων υμών, της ΚfW, των Γάλλων, γιατί εμείς στέλνουμε 350 εκατομμύρια, οι Γερμανοί βάζουν «αέρα» 100 και έχουν την πλειοψηφία.

Επόμενο θέμα πολύ σημαντικό: Ο Υπουργός Οικονομικών θα πρέπει να κάνει ειδική διαπραγμάτευση για τα ANFAs. Μη μπορούμε σε λεπτομέρειες, είναι 3,2 δισεκατομμύρια, τα οποία ξαφνικά σταμάτησαν και ο κ. Ντράγκι αποφάσισε να μην μας τα στέλνει, ύψους 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2037.

Για την επιτροπή για τις γερμανικές επανορθώσεις και το κατοικόν δάνειο υπάρχει ένα πολύ παράδοξο σημείο. Η προηγούμενη κυβέρνηση έχει συστήσει αυτήν την επιτροπή -μισό λεπτό, να βρω το χαρτί το οποίο θα το καταθέσω και να το δει και η κυρία Πρόεδρος- και το οποίο λέει: «Σύσταση, συγκρότηση και ορισμός μελών ειδικής επιτροπής για τον προσδιορισμό» -προσέξτε!- «των ποσών αξιώσεων ελληνικού δημοσίου για τις γερμανικές επανορθώσεις». Έφτιαξαν επιτροπή στην οποία στον

ορισμό της, στο στόχο της βάζει τη λέξη «τυχόν». Δηλαδή, οι προηγούμενες κυβερνήσεις δεν πιστεύουν ότι υπάρχουν οι γερμανικές αποζημιώσεις; Δεν έχει χυθεί αίμα; Δεν μας έχουν πάρει τα χρυσά; Δεν έχουν επιβάλει αναγκαστικό δάνειο;

Το καταθέτω στα Πρακτικά και θα παρακαλούσα την αξιότιμο κυρία Πρόεδρο της Βουλής να επιληφθεί, για να αλλάξει πάραυτα. Και προσωπικά θα ήθελα να μάθω ποιος έβαλε τη λέξη «τυχόν». Είναι πολύ ύποπτο!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Συμφωνώ για την έκδοση του κ. Χριστοφοράκου, να μην μακρηγορήσουμε. Πρέπει, όμως, άμεσα και τις νομότυπες διαδικασίες τις γνωρίζουν άνθρωποι, οι οποίοι είναι νομικά καταρτισμένοι καλύτερα εμού, να σταματήσει και να επανεξεταστεί η σύμβαση συμβιβασμού με τη «SIEMENS». Δεν μπορεί να έχουμε κάνει σύμβαση να συμβιβαστούμε με τη «SIEMENS», με εταιρεία η οποία έχει λαδώσει το σύμπαν σε όλο τον κόσμο, και εμείς να δίνουμε αναθέσεις για τα φώτα στο μετρό και οτιδήποτε άλλο. Δεν θέλω τη «SIEMENS» να μου κάνει μάθημα στην Ελλάδα για το πώς δεν θα παίρνω μίζες. Δηλαδή, ξεφτιλίζει και την κοινή νοημοσύνη που έχουμε όλοι μας.

Εξεταστική επιτροπή θα προτείνουμε και για την ΕΛΣΤΑΤ. Επίσης, συμφωνώ για την εξεταστική επιτροπή για το PSI. Επίσης, θα γίνει επιτροπή και θα μείνουμε πάνω στην απόφαση την οποία πήρε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Δικαστήριο της Ευρώπης σχετικά –και το παραδίδω στα Πρακτικά– με την υπόθεση T-590/10 της αγωγής του «BLOOMBERG» προς τον κ. Τρισέ όταν ζήτησε τα Πρακτικά για τα swaps του κ. Σημίτη.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ας μην μακρηγορήσουμε, όμως. Η απόφαση είναι εδώ και είναι όλα γραμμένα στα ελληνικά. Θα πρέπει να εξετασθεί, διότι εμείς έχουμε έννομο συμφέρον και όχι το «BLOOMBERG». Θα μπορέσουμε να δούμε από τα Πρακτικά, πώς παραποιήθηκε το ελληνικό χρέος.

Επίσης, να σας θυμίσω ότι ο κ. Ντράγκι –θα το ψάξετε όλοι στο Google, για να μην μακρηγορώ– έκανε την ίδια δουλειά με το Project Santorini με την Deutsche Bank. Δηλαδή, έκρυψε με swaps χρήματα του ιταλικού χρέους. Οι Γερμανοί το γνωρίζουν αυτό και γι' αυτό πιθανώς μας εκβιάζει ο κ. Ντράγκι στο θέμα της ρευστότητας.

Φανταστείτε έναν κ. Προβόπουλο να εκβίαζε το ελληνικό κράτος, εάν είχαμε δικό μας νόμισμα, για το εάν θα επιζήσουν οι τράπεζές μας ή όχι.

Τέλος, θα πρέπει να δούμε το νέο διατλαντικό σύμφωνο που έρχεται, αυτό της Ευρώπης με την Αμερική. Για εμάς– επειδή έχω κάνει διεισδυτική ανάλυση– πρέπει να διαβαστεί πάρα πολύ προσεκτικά από όλα τα Υπουργεία και να δούμε τις νομικές και οικονομικές επιπτώσεις που θα έχει στην ελληνική οικονομία.

Σύμφωνα με δήλωσή του κ. Στουρνάρα, «επιχειρηματικά δάνεια ύψους 23 δισεκατομμυρίων είναι ανεπίδεκτα είσπραξης». Τι κάνουμε με αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι; Πρόκειται για 23 δισεκατομμύρια χωρίς έλεγχο. Πρέπει να γίνει και διαχειριστικός έλεγχος των επιχειρηματικών δανείων. Δεν θα ψάχνουμε να δώσουμε 50 εκατομμύρια για την αύξηση μιας σύνταξης, όταν 23 δισεκατομμύρια ευρώ παραδίδονται ότι είναι ανεπίδεκτα είσπραξης. Είναι «θαλασσοδάνεια» και τα νούμερα είναι συγκεκριμένα.

Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα την ανοχή σας ως προς το χρόνο για λίγα δευτερόλεπτα, για να πω μερικά πράγματα για το νομικό πλαίσιο και το χρηματοοικονομικό και το αδειοδοτικό των εταιρειών είσπραξης. Έχουν φέρει τους Έλληνες στο σημείο να τους κυνηγάμε σαν τον Ράμπο στο δάσος. Κάθε στιγμή σηκώνουν ένα τηλέφωνο, ειδικά οι δικηγορικές εταιρείες έχουν γίνει εισπρακτικές και οι εισπρακτικές εταιρείες εισπράττουν παράνομα.

Δεν υπάρχει ο Κώδικας Δεοντολογίας, δεν υπάρχει τίποτα σε αυτό το κράτος και πρέπει να ισχύσουν πλέον οι νόμοι.

Οι άνθρωποι, τόσο οι ψηφοφόροι μας όσο και όλοι οι Έλληνες

πολίτες, είναι ίσοι ενώπιον του νόμου και δεν μπορεί το κράτος να τους φέρεται σαν να είναι «κυνηγούμενοι», για να το πω ευγενικά.

Για τη διαχείριση του χρέους έχω μιλήσει με τον αξιότιμο φίλο κ. Βαρουφάκη και τον κ. Σταθάκη. Θα τα καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής, όχι για τους άξιους συναδέλφους, αλλά πιο πολύ για το Σώμα, για να δουν τις επίσημες εκθέσεις με σενάρια αναδιάρθρωσης χρέους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Δημήτριος Καμμένος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είναι όλες οι δηλώσεις και μελέτες που υπάρχουν αυτήν τη στιγμή για τη διαχείριση του χρέους. Το βασικότερο όλων – που δεν έχει τεθεί από κανέναν– είναι να μπούμε στο «Paris Club», στο «Κλαμπ των Παρισίων». Υπάρχει και σχετική έκθεση της «LA-ZARD», υπάρχουν δεκαπέντε αναλύσεις και τα έχω διαβάσει όλα. Πρέπει να θέσουμε στο τραπέζι τη «συγχώρεση» ή την «ελάφρυνση» του χρέους μέσω του «Paris Club».

Ως Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε αναλάβει μια πολύ μεγάλη ευθύνη. Δεν μπήκαμε σε αυτήν την Κυβέρνηση –και ισχύει και για μένα προσωπικά– για να γίνουμε αρεστοί σε κανέναν. Εύχομαι να με βοηθήσει ο Θεός και η Παναγιά να γίνω χρήσιμος.

Θα πρέπει ο Έλληνας να απελευθερωθεί από τα δεσμά του μνημονίου. Και θα ήθελα από την Αντιπολίτευση να μην κάνει αντιπολίτευση «γαλαρίας». Θα ήθελα να μελετήσουν τα σχετικά έγγραφα και να κάνουν δημιουργική αντιπολίτευση και να βοηθήσουν αυτήν την Κυβέρνηση στο δύσκολο έργο που έχει, δηλαδή το να διαπραγματευθεί πραγματικά για τον Έλληνα πολίτη.

Κλεινόντας, να πω ότι οι διεθνείς πιστωτές είναι βέβαιο ότι υπολογίζουν σε ένα πράγμα, στη διάρρηξη της εσωτερικής μας συνοχής, για να βελτιώσουν φυσικά το διαπραγματευτικό τους ατού. Δεν θα το επιτρέψουμε αυτό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, φυσικά στηρίζουμε την Κυβέρνηση και παρέχουμε ψήφο εμπιστοσύνης, διότι έχουμε αυτήν την υποχρέωση στο αίμα που έχουν χύσει οι πρόγονοί μας, στις γνώσεις που έχουμε αποκτήσει στα σχολεία και στις δουλειές μας, να τιμήσουμε και όχι να τιμηθούμε από την καρέκλα που παίρνουμε.

Σας παρακαλώ πολύ, οτιδήποτε λέμε να διαβαστεί από τους Βουλευτές και όλους τους ανθρώπους, για να ξέρουμε πού βρισκόμαστε σήμερα. Είμαστε εδώ για να βοηθήσουμε και όχι για να βοηθηθούμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καμμένο.

Προς ενημέρωση του Σώματος εν σχέσει με την παρατήρησή σας, κύριε συνάδελφε, για τον τίτλο της επιτροπής, ο οποίος περιέχει πράγματι την ανεπίτρεπτη λέξη «τυχόν» ως προς το ποσό αξιώσεων, σας ενημερώνω ότι ομόφωνα η διακομματική επιτροπή για τη διεκδίκηση των γερμανικών αποζημιώσεων της προηγούμενης περιόδου εξέφρασε τη διαμαρτυρία της για τη διατύπωση αυτή, μετά από συζήτηση η οποία έγινε. Η ενημέρωση, η οποία είχαμε ήταν ότι θα αφαιρεθεί αυτή η διατύπωση.

Καλώ τώρα στο Βήμα τον κ. Λεωνίδα Γρηγοράκο, εκ μέρους του ΠΑΣΟΚ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε και βλέπετε καλύτερα από μένα, αυτές τις μέρες η χώρα μας δοκιμάζεται. Όμως, εγώ θα ήθελα να ευχηθώ καλή επιτυχία, γιατί τα πράγματα δεν είναι εύκολα. Και δεν είναι εύκολα γιατί σε όλο το tour που έκανε ο Πρωθυπουργός στην Ευρώπη, όπως και ο κ. Βαρουφάκης, άλλα είδαμε μπροστά στις κάμερες και άλλα πίσω από τις κάμερες. Φάνηκε ξεκάθαρα ότι η Ελλάδα βρίσκεται σε δυσαρμονία με τις θέσεις αρκετών ευρωπαϊκών κυβερνήσεων αλλά και των κοινοτικών θεσμών και σ' αυτό θα πρέπει να είμαστε πάρα πολύ σοβαροί και υπεύθυνοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την ευρωπαϊκή πραγματικότητα δεν μπορούμε σε καμμία περίπτωση να την προσαρμόσουμε στους δικούς μας στόχους. Κάτι τέτοιο θα ήταν σαν να θέλουμε

να τετραγωνίσουμε τον κύκλο. Η επίκληση εκ μέρους της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού ότι «είμαστε μια νέα Κυβέρνηση και έχουμε φρέσκια λαϊκή εντολή» είναι ένα επιχείρημα που το λένε και οι άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακριβώς το ίδιο.

Η διαπραγμάτευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πραγματοποιείται για να επιβεβαιωθούν οι απόψεις και οι θέσεις της μιας ή της άλλης πλευράς. Το έκαναν πέντε χρόνια και οι άλλοι, εμείς δηλαδή. Επίσης δεν γίνεται για να αποκομίσουν οι μεν και οι δε πολιτικές εντυπώσεις, αυτό που έγινε αυτές τις μέρες στα μέσα μαζικής ενημέρωσης και στα κανάλια.

Ας αντιληφθούμε έστω και τώρα ότι διαπραγμάτευση δεν σημαίνει σύγκρουση, διαπραγμάτευση δεν σημαίνει στείρα εμμονή σε προηγούμενες άγονες θέσεις. Έχουμε εθνικό στόχο. Το έχουμε πει όλοι εδώ στη Βουλή, ότι εθνικός στόχος είναι η παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη και δεν μπορεί κανείς αυτό να το διακυβεύει, να το αμφισβητεί.

Παρακολούθησα με πολλή προσοχή τις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού. Με όλη τη συμπάθεια στο πρόσωπο του Πρωθυπουργού και την νεανικότητά του και τη φρεσκάδα του, άλλα μας έλεγε τα προηγούμενα χρόνια και άλλα μας είπε χθες. Σιωπή γι' αυτά που καίνε. Ήταν οι δηλώσεις της σιωπής. Ήταν λόγοι της δεκαετίας του '80, αλλά τότε υπήρχε η δραχμούλα και τότε είχαμε πολύ χαμηλά το χρέος, στο 26%.

Αρχίζει λοιπόν ο κ. Τσίπρας να μην είναι συνεπής σε αυτά που έλεγε προεκλογικά, γιατί εγώ δεν άκουσα τίποτα χθες για το ΔΝΤ. Τίποτα, κουβέντα, πουθενά δεν ακούγεται αυτό. Θα βγούμε από το μνημόνιο, πότε και πώς; Ή θέλουμε να είμαστε στο μνημόνιο; Ό,τι είπε είναι ένα στοίχημα και αυτό όχι γιατί δεν υπάρχει βούληση, αλλά διότι δεν υπάρχουν αντικειμενικές συνθήκες για να γίνουν οι δεσμεύσεις αυτές πράξη. Αυτές οι αντικειμενικές συνθήκες δεν υπάρχουν.

Προσωπικά, όπως είπα και στην αρχή, εύχομαι να μπορέσει να είναι συνεπής στα όσα εξήγγειλε και πρωτίστως σε εκείνα που συνδέονται με αυτό που ο ίδιος αποκαλεί «ανθρωπιστική κρίση». Βέβαια, όλες οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού χθες αφορούσαν το κράτος.

Υπάρχει όμως ένα καίριο ζήτημα που αφορά την παραγωγικότητα και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, για το οποίο δεν είπε τίποτα. Δεν άκουσα τίποτα συγκεκριμένο, όπως δεν άκουσα, κυρίες και κύριοι συνάδελφο, την παραμικρή αναφορά στις αποκαλούμενες «αγορές». Το προηγούμενο χρονικό διάστημα μιλούσε για τις αγορές. Χθες δεν άκουσα τίποτα για τις αγορές.

Δεν ξέρω αν η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας και η πρόσβαση στις αγορές συνιστούν για τον Πρωθυπουργό δεξιές πολιτικές, γιατί για μένα είναι προοδευτικές πολιτικές, είναι σύγχρονες αριστερές πολιτικές. Είναι η πραγματικότητα. Ο κρατισμός για μένα, αυτόν που ανέφερε ο κ. Τσίπρας χθες, αποτελεί παρελθόν για τις προοδευτικές δυνάμεις της Αριστεράς.

Είναι μία συντηρητική και αναχρονιστική πολιτική επιλογή αυτό που έκανε χθες ο Πρωθυπουργός. Μένοντας όλοι μας παγιδευμένοι στον κρατισμό το μόνο που θα επιτύχουμε είναι να αναπαραγάγουμε τα οξυμμένα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των προηγούμενων δεκαετιών που μας έφεραν εδώ σήμερα.

Μία Αριστερά, που θέλετε να λέτε ότι είσατε, κι η οποία δεν προσαρμόζει τη στρατηγική της στα δεδομένα της παγκοσμιοποίησης και στη νέα ευρωπαϊκή πραγματικότητα είναι μία Αριστερά καθηλωμένη στο χθες, εάν δεν προσαρμοστείτε σ' αυτά. Είναι μια Αριστερά που βρίσκεται σε αναντιστοιχία με τις νέες ανάγκες και απαιτήσεις ενός διεθνοποιημένου κόσμου. Εκτός εάν δεν τον δέχετε ούτε αυτόν.

Ας καταλάβουμε έστω και τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι στην υπερεθνική οργάνωση που ονομάζεται «Ευρωπαϊκή Ένωση» και «Ευρωζώνη», οι πολιτικές του κρατισμού είναι οι συνταγές της αποτυχίας, της κρίσης, της χρεοκοπίας. Ο κύριος Πρωθυπουργός τώρα θα κριθεί εάν μπορεί να διαχειριστεί τα μεγάλα αδιέξοδα, στα οποία έχει περιέλθει η χώρα και στα οποία, βέβαια, είναι συμμετοχος και ο ίδιος με τα πέντε χρόνια «όχι» που έλεγε σε όλα. Τα απόλυτα «όχι» δεν θεμελιώνουν πολιτική διεξό-

δου από την κρίση. Το «όχι» στην επιτήρηση, το «όχι» στην αξιολόγηση, το «όχι» στο πρόγραμμα συνιστούν αδιέξοδες επιλογές. Επιμένοντας ο κ. Τσίπρας σε αυτές τις επιλογές, δεν μπορεί να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για μία νέα συμφωνία με τους εταίρους και τους δανειστές μας.

Τώρα ήρθε η ώρα που θα κριθούμε όλοι. Όχι γι' αυτά που κάναμε στο παρελθόν, αλλά γι' αυτά που θα κάνουμε τώρα και στο μέλλον. Η διαπραγμάτευση με τους εταίρους μας και τους δανειστές μας προϋποθέτει σαφείς πολιτικές και σκληρές διαβουλεύσεις, τις οποίες δεν τις ξέρουμε, δεν τις ακούσαμε. Τι συζητήσαμε, τι δεν συζητήσαμε, τι έχει βγει, τι δεν έχει βγει, δεν ξέρουμε τίποτα. Δεν ακούσαμε κανένα πρόγραμμα. Ούτε σχέδιο ακούσαμε. Ούτε τη μέθοδο ακούσαμε. Τίποτα. Δεν θα επιτύχουμε το στόχο μας, εάν εναποθέσουμε τις ελπίδες μας σε υπερπατριωτικές κορώνες και συναισθηματικές εξάρσεις. Έτσι, μπορούμε να κερδίζουμε τη συμπάθεια της κοινής γνώμης, δεν μπορούμε, όμως, να είμαστε αποτελεσματικοί στην επίτευξη των στόχων που έχουμε θέσει.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπει σε τροχιά ανάπτυξης αν υλοποιηθεί μόνο το ανθρωπιστικό πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ, όπως το αποκαλεί ο Πρωθυπουργός, ούτε θα επιτύχει επωφεληή συμφωνία με τους πιστωτές μας και τους εταίρους μας, αν δεν αναζητηθούν κοινοί τόποι με αυτούς. Επίσης, δεν θέλω – κάποιος το είπε από τους προηγούμενους ομιλητές – να πιστεύω ότι η Κυβέρνηση καταφεύγει σε αφύπνιση συναισθημάτων, προκειμένου να υπερβεί τις δυσκολίες. Είδαμε προχθές αυτούς που λέγαμε τους δήθεν αγανακτισμένους πολίτες. Δεν θέλουμε να δούμε ξανά αυτούς τους δήθεν αγανακτισμένους πολίτες με άλλο μανδύα έξω στο Σύνταγμα. Γιατί η σύγχρονη ιστορία μας έχει διδάξει ότι με συλλαλητήρια και με εθνικιστικούς λαϊκισμούς το μόνο που πετυχαίνουμε είναι να περιωριστούμε και να απολέσουμε τα δίκαια αιτήματά μας.

Έτσι, λοιπόν, πιστεύω ότι, παρά τα λάθη που έκανε το ΠΑΣΟΚ τα προηγούμενα χρόνια, παρέδωσε στον κ. Τσίπρα και στην Κυβέρνησή σας τη χώρα όρθια. Δημιούργησε τις προϋποθέσεις για οικονομική αναζωογόνηση. Και επειδή η πράξη είναι το μοναδικό κριτήριο της αλήθειας, όλοι θα δοκιμαστούμε για την αλήθεια που ο καθένας πιστεύει, για την αλήθεια τη δική του. Αυτή την πραγματικότητα δεν μπορεί να την αμφισβητήσει κανείς.

Το ΠΑΣΟΚ, όσο και να θέλουν οι αντίπαλοί του να διαγράψουν την ιστορία και την προσφορά του, είναι ένα κόμμα που προσέφερε πολλά στην ελληνική κοινωνία. Το ΠΑΣΟΚ της αλλαγής και του εκσυγχρονισμού έκανε τη βαλκανική Ελλάδα ευρωπαϊκή χώρα. Σήμερα, βρισκόμενο εκτός κυβερνητικής ευθύνης, έχει τη δυνατότητα να αποτιμήσει την πολύχρονη διαδρομή του και πρωτίστως να επαναχαράξει μία νέα στρατηγική των προοδευτικών δυνάμεων. Έχουμε τη δυνατότητα να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος. Στηριζόμενο σε νέες πολιτικές, σε νέες ιδέες και σε νέους ανθρώπους, αλλά πάνω απ' όλα σε νέες δυνάμεις, το ΠΑΣΟΚ θα υπηρετήσει για άλλη μία φορά τον ιστορικό του ρόλο. Τώρα ήρθε η ώρα να δείξουν κάποιοι τη συνέπεια λόγων και πράξεων. Ήρθε η ώρα κάποιοι να μας δείξουν τον δείκτη αξιοπιστίας που θέλουν, να μας δείξουν πόσο φερέγγυα είναι η Κυβέρνηση.

Προσωπικά αντιλαμβάνομαι τις δυσκολίες που έχει να αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση και εσείς, κύριοι συνάδελφοι.

Πολιτεύμενος εκτός πραγματικότητας, ο ΣΥΡΙΖΑ υποσχέθηκε πολλά. Ανέλαβε μεγάλες δεσμεύσεις. Θέλω, ωστόσο, να πιστεύω πως με υπευθυνότητα και σοβαρότητα θα προσαρμοστεί στο ευρωπαϊκό περιβάλλον για το καλό του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Γρηγοράκο.

Στο σημείο αυτό σας ενημερώνω ότι ολοκληρώθηκε ο κατάλογος των κατά προτεραιότητα ομιλητών-αγορητών και λίγη η εγγραφή στον κατάλογο των ομιλητών. Από εδώ και μπρος θα ασχοληθούν οι υπηρεσίες με την κατάρτιση του ενιαίου καταλόγου.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Προστασίας του Πολίτη και Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης κ. Ιωάννης Πανούσης για δεκατέσσερα λεπτά,

σύμφωνα με τη χθεσινή απόφαση του Σώματος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημοκρατία δεν τεμαχίζεται σε οικονομία, κοινωνία, πολιτισμό, ασφάλεια. Η δημοκρατία, όπως και η χώρα, είναι ενιαία και θα σταθεί όρθια σ' όλους τους τομείς ταυτόχρονα και ισοδύναμα. Βέβαια, η δημοκρατία δεν εκχωρεί δικαιώματα και ελευθερίες σε θεσμούς, φορείς και άτομα που δεν υπόκεινται στο δημοκρατικό και κοινοβουλευτικό έλεγχο.

Έρχομαι τώρα σε ζητήματα της αρμοδιότητάς μου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σ' ένα νέο περιβάλλον εγκλήματος και ασφάλειας. Έχουμε ιδιαίτερα υψηλά επίπεδα βίας που προσβάλλουν ευθέως την ανθρώπινη ζωή. Κυρίως, όμως, έχουμε μια εγκληματικότητα που προσβάλλει την ασφάλεια των πολιτών και δημιουργεί κινδύνους στην ίδια τη δημοκρατία.

Γι' αυτό πρέπει το κράτος δικαίου -και κυρίως η Αστυνομία και η δικαιοσύνη- να βρουν με ποιον τρόπο θα διαχειριστούν αυτό το νέο περιβάλλον εγκλήματος και ανασφάλειας, με όρους βέβαια συνταγματικής και δημοκρατικής νομιμότητας.

Η νέα μορφή βίας, εγκληματικότητας και ανασφάλειας δημιουργεί και νέους ρόλους στη στρατηγική της Αστυνομίας, η οποία πρέπει κι αυτή να δρα λαμβάνοντας υπ' όψιν τα κοινωνικά και πολιτισμικά δεδομένα, τη συλλογική συνείδηση και βέβαια την ιστορία και τα δικαιώματα του λαού και αυτό γιατί; Διότι η αποτελεσματική άσκηση του κοινωνικού ελέγχου από την αστυνομία προϋποθέτει ένα μίνιμουμ πολιτικής δημοκρατίας και νομιμοποίησης, αλλά και ένα μάξιμουμ κοινωνικής συναίνεσης.

Η Αστυνομία σ' ένα δημοκρατικό κράτος προστατεύει τα δικαιώματα των πολιτών, ενώ σ' ένα αυταρχικό κράτος καταπιέζει τους πολίτες. Άρα, η τριγωνική σχέση κράτος-Αστυνομία-πολίτης συναντιέται, κατά τη γνώμη μας, στο σημείο που η υποχρέωση των αστυνομικών για την προστασία του δημοκρατικού πολιτεύματος στο πλαίσιο της συνταγματικής τάξης συνιστά ένα διαχρονικό δημοκρατικό αίτημα.

Κρίσιμο το ερώτημα: Η Αστυνομία μπορεί, πέραν του κοινωνικού ελέγχου, να επιφορτιστεί και με την εδραίωση της δημοκρατικής νομιμότητας, ίσως και με την εξασφάλιση της κοινωνικής συνοχής; Η Αστυνομία ως κοινωνική λειτουργία, αλλά και ως θεσμική λειτουργία, μπορεί να στοχεύει στην προστασία και στη ρύθμιση της κοινωνικής τάξης, δηλαδή του χώρου άσκησης των δικαιωμάτων όλων μας;

Σήμερα τα πράγματα φαίνεται να αλλάζουν. Οι πολίτες δεν επιθυμούν μόνο την προστασία από το έγκλημα, αλλά και από τη γενικευμένη αταξία και ανομία. Η Αστυνομία, λοιπόν, δεν πρέπει να ασχολείται μόνο με τα συμβάντα, αλλά πρέπει να προλαβαίνει τα κοινωνικά γεγονότα, τις κοινωνικές εντάσεις πριν γίνουν εγκληματογόνες. Άρα, ο εντοπισμός του προβλήματος και κυρίως των αιτίων που δημιουργεί η νέα δράση της Αστυνομίας σημαίνει επιστημονική αστυνόμευση και κοινοτική αστυνόμευση. Θα επανέλθω.

Αυτή την πολυκλαδική συνεργασία ανάμεσα στους τοπικούς θεσμούς, τις κοινωνικές υπηρεσίες, τους πολίτες και την Αστυνομία -ένα τετράγωνο που το να συνεννοηθεί δεν είναι πάντα εύκολη υπόθεση- αξίζει τον κόπο να τη δούμε και να την προσπαθήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτός από την ορθή διοίκηση που κυρίως προϋποθέτει προσφορότητα της δράσης και αποτελεσματικότητα, κρίσιμες παραμένουν οι παράμετροι: Νομιμότητα της επέμβασης, βασιμότητα των μέτρων και κοινωνική αποδοχή του αποτελέσματος.

Ο ακριβής ορισμός τού τι σημαίνει νόμιμη δημοκρατική αστυνομική παρέμβαση, δηλαδή η θετική διαντίδραση Αστυνομίας και πολιτών, πρέπει να μελετηθεί σε βάθος. Η Αστυνομία, όμως, πρέπει να εντάξει την αστυνόμευση μέσα στην κοινότητα, με πρόληψη και αποτροπή, με διαμεσολάβηση και κυρίως να ρυθμίζει και όχι να καταστέλλει τα κοινωνικά προβλήματα.

Ως προς το πολιτικό σκέλος θα ήταν ίσως ευκατ'άνα να δημιουργηθεί ένα εθνικό συμβούλιο αστυνόμευσης, το οποίο θα χαράζει γενική στρατηγική και θα αναφέρεται στο Κοινοβούλιο. Θα επα-

νέλθω σε αυτό.

Ως προς το επιστημονικό σκέλος, έφτασε η ώρα -πιστεύω- να ιδρυθεί ένα ερευνητικό ινστιτούτο μελέτης και ανάλυσης της εγκληματικότητας και των αστυνομικών σπουδών. Πρέπει να προλαβαίνουμε τη δυναμική του εγκλήματος και όχι να τρέχουμε πίσω από αυτήν.

Τίποτα βέβαια δεν μπορεί να πετύχει εάν δεν αλλάξει το κοινωνικό προφίλ του Έλληνα αστυνομικού. Όπως δεν μπορούμε να έχουμε εκπαίδευση χωρίς δασκάλους, κατά τον ίδιο τρόπο δεν μπορούμε να έχουμε Αστυνομία χωρίς αστυνομικούς με υψηλό αίσθημα αυτοεκτίμησης, με κοινωνική αναγνώριση και με εξασφαλισμένο status. Ο σύγχρονος αστυνόμος δεν παίζει κρυφτούλι με τους κλέφτες στις γωνιές της αλάνας ή της αυλής, αλλά έχει να αντιμετωπίσει την αυτοκρατορία του εγκλήματος, τον λεγόμενο killer capitalism. Για να τον έχουμε φίλο και προστάτη στο δρόμο, στο σχολείο, στην επιχείρηση, πρέπει απ' ενός να του εμπιστευτούμε στρατηγικό ρόλο και όχι μόνο εκτελεστικό και απ' ετέρου να τον εκπαιδεύσουμε κατάλληλα. Ίσως αυτή να είναι η αρχή μιας νέας εποχής στη σχέση Αστυνομίας-πολίτη, αλλά και μια νέα εποχή στην ορθή, σύγχρονη, αποτελεσματική και πάντα εντός των ορίων του Συντάγματος και του πολιτισμού μας αντιμετώπιση του εγκλήματος.

Για εμάς δεν υπάρχουν ανώτεροι και κατώτεροι άνθρωποι, υπηρεσιακοί παράγοντες και φορείς. Υπάρχουν υψηλόβαθμα και μικρόβαθμα στελέχη, οι οποίοι όμως είναι όλοι χαμηλόμισθοι, όλοι δικαιούνται αναγνώριση της επικινδυνότητας του επαγγέλματός τους και όλοι όμως πρέπει να υπάγονται στον πειθαρχικό και δημοκρατικό έλεγχο.

Η Ελληνική Αστυνομία οφείλει να κατανοήσει ότι η συλλογική δράση δεν αποτελεί παράγοντα διατάραξης της δημόσιας τάξης, αλλά κοινωνική λειτουργία στο βαθμό που η Αστυνομία διευκολύνει την άσκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών. Οι σχέσεις ανάμεσα σε αυτήν και στους πολίτες θα βελτιωθεί. Φυσικά αυτό δεν σημαίνει ότι η Αστυνομία δεν θα αντιμετωπίσει δραστηκά περιπτώσεις εγκληματικότητας, αν κάτι τέτοιο κριθεί αναγκαίο. Αυτό, όμως, θα πρέπει να γίνεται σε μια διαφορετική βάση, όπου η αστυνομία δεν θα αντιμετωπίζει το πλήθος ούτε ως ομοιογενές αλλά ούτε και εκ των προτέρων επικίνδυνο. Δεν είναι εχθρός της Αστυνομίας ο κάθε διαδηλωτής και αυτό θα πρέπει να γίνει απολύτως σαφές στο αστυνομικό προσωπικό που διαχειρίζεται μαζικές εκδηλώσεις.

Μόνο με την υιοθέτηση μιας τέτοιας προσέγγισης μπορούν να αποκατασταθούν οι σχέσεις εμπιστοσύνης ανάμεσα στην Ελληνική Αστυνομία και στην ελληνική κοινωνία.

Ο Πρωθυπουργός χθες υπογράμμισε «δημοκρατία παντού», το νέο δόγμα για την ασφάλεια, την ελευθερία, τα δικαιώματα και τις σχέσεις Αστυνομίας-πολίτη. Συμβολική είναι η αλλαγή του τίτλου της ΕΥΠ σε Υπηρεσία Προστασίας Εθνικής Κυριαρχίας. Όμως, είναι σημαντικό το γεγονός ότι αναλαμβάνει αρμοδιότητα για την εξωτερική ασφάλεια και όχι για την εσωτερική, που είναι υπόθεση των υπηρεσιών της Αστυνομίας.

Μεξεξέλιξη του Κέντρου Μελετών Ασφάλειας σε Ινστιτούτο Αντεγκληματικής Πολιτικής και ίδρυση Εθνικού Συμβουλίου Πολιτικής για την αστυνόμευση ή πιθανόν μια Ειδική Μόνιμη Επιτροπή της Βουλής. Στο πλαίσιο αυτό θα επαναξιολογηθεί και θα βελτιωθεί ο ρόλος των ειδικών και εποχούμενων δυνάμεων της Αστυνομίας. Θα τα ξαναδούμε εξαρχής: γιατί είχαν έτσι χαραχθεί, γιατί είχαν έτσι λειτουργήσει και πώς ακριβώς τελικά η κοινωνία βρέθηκε αντιμέτωπη με την Αστυνομία.

Ίδρυση Δικαστικής Αστυνομίας που θα υπάγεται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Ο αγαπητός Υπουργός Δικαιοσύνης ξέρει πολύ καλά ότι υπάρχει ο ν.2145/93, είκοσι δύο χρόνια πριν, που ιδρύει, αλλά δεν υπάρχει το προεδρικό διάταγμα για να λειτουργήσει.

Επαναφορά του θεσμού του αστυνόμου της γειτονιάς, πεζές περιπολίες. Γιατί όλα αυτά; Μας χρειάζονται γιατί βασικά η Αστυνομία είναι ο προστάτης του φτωχού. Οι έχοντες και κατέχοντες δεν έχουν ανάγκη από τη δημόσια Αστυνομία. Πρέπει, λοιπόν, εκτός από όλα τα άλλα βάρη που του έχουμε φορτώσει, να μην νιώθει και την ανασφάλεια στη γειτονιά, στην πλατεία, στο σχολείο. Και βέβαια θα υπάρξει αναβάθμιση και εκσυγχρονισμός

στην εκπαίδευση των αστυνομικών.

Πρέπει να επανεξετάσουμε ως προς τη λειτουργικότητα το θεσμικό πλαίσιο οργάνωσης της Αστυνομίας. Παρ' όλο που ύστερα από τριάντα χρόνια ψηφίσαμε το 2014 έναν καινούργιο νόμο, έχει δυσλειτουργικά προβλήματα. Πρέπει να πατάξουμε τη διαφθορά, με αλλαγή του πειθαρχικού δικαίου. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τους πρώην δημοτικούς αστυνομικούς στο βαθμό που θέλουν να παραμείνουν. Να αναβαθμίσουμε την τεχνολογική υποστήριξη του έργου της Αστυνομίας και εν γένει της υποδομής. Να επανεξετάσουμε τις διαδικασίες κρίσεων, μεταθέσεων, προσλήψεων, με στόχο την αξιοκρατία. Να επανεκτιμήσουμε ζητήματα ασφάλειας και υγιεινής.

Έχουμε ήδη αποδεσμεύσει αστυνομικούς από πάρεργα. Ήδη επέστρεψαν στη θέση τους πεντακόσιοι αστυνομικοί και ογδόντα οχήματα, έχοντας αξιολογήσει μόνο τους πολιτικούς. Μας μένουν τρεις χιλιάδες ακόμη περιπτώσεις αξιολόγησης φρούρησης μη πολιτικών προσώπων. Είμαστε βέβαιοι ότι τελικά θα έχουμε πάνω από χίλιους πεντακόσιους αστυνομικούς στο δρόμο και όχι έξω από σπίτια.

Στην Πυροσβεστική υπάρχει μία εκκρεμότητα όσον αφορά τους πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης. Εκεί πράγματι υπάρχει ένα νέο κονδύλι. Θα επανέλθω σε αυτό. Τα έχουμε όλα κοστολογήσει.

Πρέπει να κάνουμε ανανέωση του στόλου των εθνικών εναέριων μέσων δασοπυρόσβεσης. Πρέπει να αναβαθμίσουμε την Πυροσβεστική Ακαδημία, να απλοποιήσουμε τις διαδικασίες προμήθειας υλικού και πάντα να έχουμε κάλυψη των όρων υγιεινής και ασφάλειας στις επιχειρήσεις. Εργαζόμενοι είναι όλοι.

Στο επίπεδο της πολιτικής προστασίας: ενδυνάμωση επιχειρησιακή και λειτουργική της ανθρωπιστικής βοήθειας και της αντιμετώπισης των εκτάκτων αναγκών, προώθηση εθελοντικής πολιτικής προστασίας και αυτοπροστασίας, ευαισθητοποίηση σε θέματα προετοιμασίας και αντιμετώπισης καταστροφών πληθυσμού και ειδικών ομάδων, ΑΜΕΑ κ.λπ..

Θέλω να υπογραμμίσω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι είχαμε για πέντε ημέρες ακραία φαινόμενα και δεν ακούσαμε –και είναι επιτυχία της Πυροσβεστικής– «Πού είναι το κράτος;».

Εγώ έχω δηλώσει και στην Αστυνομία ότι δεν πρόκειται να γίνει πολιτική εκμετάλλευση των επιτυχιών της. Οι επιτυχίες της Αστυνομίας είναι επιτυχίες της Αστυνομίας. Για τις αποτυχίες της Αστυνομίας θα αναλαμβάνω εγώ την ευθύνη.

Θα μελετήσουμε τη θέσπιση του θεσμού του Συνηγόρου του Αστυνομικού, κατά το πρότυπο των άλλων ευρωπαϊκών χωρών και θα υπάρξει διαφανής, αντικειμενικός και ουσιαστικός έλεγχος σε καταγγελλόμενα περιστατικά ρατσιστικής βίας, απάνθρωπης μεταχείρισης ή και βασανισμών.

Με το πρώτο νομοσχέδιο θα καταργήσουμε τις διατάξεις των ν.4281 και ν.4254 που αφορούν τα ασφαλιστικά θέματα των απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας (ΤΕΑΠΑΣΑ) και θα εφαρμόσουν εφεξής οι οικείες καταστατικές διατάξεις.

Θα καταργήσουμε την υποτυπώκη απόφαση που στηρίχθηκε στη γνωμοδότηση υπ' αριθμόν 4414 του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους σχετικά με την παράταση πέραν του δεκαοκτάμηνου της κράτησης των μεταναστών.

Θέλω να επισημάνω ότι οι περισσότερες προτάσεις δεν έχουν οικονομικό κόστος. Πρωτίστως είναι θεσμικές οι παρεμβάσεις. Όπου, όμως, προκύπτει νέα επιβάρυνση, πλην των ήδη προβλεπόμενων στον προϋπολογισμό, αυτή έχει πλήρως κοστολογηθεί και καλύπτεται από τα ευρωπαϊκά κονδύλια και το ΕΣΠΑ. Θα σας δώσω δυο-τρία παραδείγματα.

Μολοντί οι προϋπολογισμοί και της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής είναι ελλειμματικοί, θα προσπαθήσουμε να καλύψουμε αυτές τις «μαύρες τρύπες».

Θα φέρω ένα παράδειγμα: Όσον αφορά τη λειτουργία του θεσμού του «αστυνομικού της γειτονιάς», δηλαδή τους διακόσιους τριάντα οκτώ αστυνομικούς με οχήματα, με δίκυκλα και κινητά τηλέφωνα και κόστος 6.600.000 ευρώ, αυτό προβλέπεται, είναι ήδη στον προϋπολογισμό.

Θα σας μιλήσω για ζητήματα που έχουν να κάνουν με τα οχήματα –κατασχεμένα οχήματα– γιατί από το 2000 έχει να αγοραστεί ένα όχημα για την Αστυνομία και την Πυροσβεστική. Το 2014

πήραμε διακόσια τρία οχήματα και περιμένουμε να πάρουμε τετρακόσια φέτος. Από το ΕΣΠΑ, την ευρωπαϊκή χρηματοδότηση, πήραμε τετρακόσια ενενήντα το 2014 και φέτος περιμένουμε να πάρουμε εκατόν πενήντα και διακόσια είκοσι έξι από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ).

Έχουμε πράγματι δύο «μαύρες τρύπες» στους προϋπολογισμούς και της Αστυνομίας και της Πυροσβεστικής. Κι έχουμε και παράξενα πράγματα. Πληρώνει, παραδείγματος χάριν, νοίκι στο Στρατό η Αστυνομία για τα Κέντρα Κράτησης ή πληρώνει η Αστυνομία νοίκι στο αεροδρόμιο, ενώ η Πυροσβεστική έχει γλυτώσει αυτήν την ιστορία.

Έχουμε προβλήματα, παραδείγματος χάριν, με τους πενταετείς. Αν για δυο χιλιάδες διακόσιους έχουμε ένα κόστος 11.900.000 ευρώ, για τις τέσσερις χιλιάδες –που είναι ένα διαφορετικό ζήτημα της ρύθμισης– έχουμε κόστος 20.200.000 ευρώ. Είναι περίπου το μόνο πρόβλημα, μαζί με τα καναντέρ, εν όψει της περιόδου που πρέπει να το ξαναδούμε μέσα στον προϋπολογισμό.

Όμως και από το ΕΣΠΑ και αν θέλετε και από την πρωτοβουλία Γιούνγκερ, ήδη έχουμε ζητήσει 300 εκατομμύρια για καναντέρ και 150 εκατομμύρια για λεωφορεία της Αστυνομίας. Το μέλλον είναι να αντικαταστήσουμε, μέσω διοικητικής αναδιάρθρωσης, όλη αυτή τη διασπορά των κτηρίων όπου πληρώνουμε 18 εκατομμύρια για την Πυροσβεστική και 20 εκατομμύρια για την Αστυνομία –τα 6,5 εκατομμύρια από τα 20 εκατομμύρια πηγαίνουν στο ΤΑΙΠΕΔ– και να δούμε όλη την ιστορία με την αύξηση των δυνατοτήτων των χορηγιών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, πρέπει να κωδικοποιήσουμε την αστυνομική νομοθεσία. Δεν μπορεί οι πολυδαίδαλες διατάξεις να αποτελούν μυστικό ορισμένων μανδρινών.

Τελειώνω, με μια σκέψη για την τρομοκρατία:

Η Βουλή όφειλε το 2002 –και οφείλει και τώρα– αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να συζητήσει την πολιτικοκοινωνική πλευρά της τρομοκρατίας, ένα φαινόμενο που στη χώρα μας –τη μόνη ευρωπαϊκή χώρα– διαρκεί σαράντα και πλέον χρόνια. Αυτό δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί μόνο ποινικά. Χρειάζεται βαθύτερη ανάλυση, ώστε τα μέτρα που λαμβάνονται να μην είναι μόνο αστυνομικά. Θυμίζω ότι και η Γαλλία και η Ιταλία το έκαναν. Συζητήσαν το πολιτικό και κοινωνικό φαινόμενο και όχι τους συγκεκριμένους τρομοκράτες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει όραμα. Το Υπουργείο έχει σχέδιο. Οι αστυνομικοί, ως εργαζόμενοι, θέλουν να συμφιλωθούν με το λαό. Τα κόμματα δεν έχουν λόγο να μην συμφωνούν στην γενική στρατηγική. Η ελληνική κοινωνία δείχνει έτοιμη να μας συνδράμει για να αισθανθεί ασφαλής από το έγκλημα και θωρακισμένη από την κατάχρηση εξουσίας. Καλή δύναμη σε όλους μας, με εμπιστοσύνη στους θεσμούς της δημοκρατίας και στην εκλεγμένη Κυβέρνηση!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Πανούση, Αναπληρωτή Υπουργό Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης με αντικείμενο την Προστασία του Πολίτη.

Καλώ στο Βήμα την κ. Αλέκα Παπαρήγα ως διατελέσασα Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Κυρία Πρόεδρε, όταν θα έρθει η ώρα να βελτιωθεί ο Κανονισμός της Βουλής, θα πρέπει να φύγουν αυτά τα προνόμια των «πρώην». «πρώην Πρόεδρος», «πρώην Αρχηγός», «πρώην Πρωθυπουργός», «πρώην Πρόεδρος της Βουλής» εν πάση περιπτώσει.

Κύριε Πανούση, δεν περίμενα σε περίοδο που, εν πάση περιπτώσει, η Κυβέρνηση θέλει να δείξει ότι είναι σε μια πάρα πολύ προοδευτική και αριστερή κατεύθυνση, να συμπεριλάβετε στις Προγραμματικές σας Δηλώσεις μια τοποθέτηση την οποία θεωρώ –σας το λέω ειλικρινά– εξαιρετικά επικίνδυνη. Δεν την χρεώνω μόνο σε σας. Οποιοδήποτε θα είναι αντίληψη όλης της Κυβέρνησης. Είπατε, λοιπόν, ότι η Αστυνομία δεν είναι μόνο για την εγ-

κληματικότητα και τη διαφθορά. Πρέπει, παίρνοντας υπ' όψιν την κοινωνική συνοχή, να αντιμετωπίζει και φαινόμενα κοινωνικής έντασης. Και εκεί κάπου, πολύ κοντά, ήταν και ο όρος «κοινωνική συνοχή».

Κοιτάξτε να δείτε, δεν έχω διάθεση να κάνω πολύ αναλυτική και φιλοσοφική συζήτηση. Όμως, στην ταξική κοινωνία η κοινωνική συνοχή δεν υπάρχει ανεξαρτήτως της κατάστασης του κινήματος. Άλλο πράγμα η λαϊκή ενότητα, η εργατική ενότητα. «Κοινωνική συνοχή» σημαίνει ταξική συνεργασία, σημαίνει κατάργηση της απεργίας, του συλλαλητηρίου, των διάφορων μορφών της ταξικής πάλης που μπορεί να εξελίσσονται με επίκεντρο τα προβλήματα των εργαζομένων. Και θα τα επιβλέπει η Αστυνομία αυτά.

Ξέρετε, υπάρχει ολόκληρο νομικό οπλοστάσιο που προβλέπει όχι μόνο την επίθεση της Αστυνομίας, αλλά ακόμα και του Στρατού σε περίοδο απεργιών, όταν - όπως λέει - αμφισβητούνται οικονομικά συμφέροντα. Τώρα, καταλαβαίνουμε ότι οι απεργίες στρέφονται κατά της κεφαλαιοκρατικής εργοδοσίας, της καπιταλιστικής εργοδοσίας, κατά των μονοπωλιακών ομίλων, κλαδικές απεργίες ή απεργίες σε τόπους δουλειάς.

Αυτή η νομολογία, που είναι εμπνευσμένη από τον αντιτρομοκρατικό νόμο, ψηφίστηκε με πρόσχημα τους Ολυμπιακούς Αγώνες. Και, βέβαια, ενώ ψηφίστηκε με πρόσχημα τους Ολυμπιακούς Αγώνες, παρέμεινε εκεί, εν υπνώσει, γιατί δεν τόλμησε καμμία Κυβέρνηση σε οποιοδήποτε απεργιακές κινητοποιήσεις να χρησιμοποιήσει αυτό το νόμο. Δεν ξέρω, όμως, τι θα γίνει τα επόμενα χρόνια. Διότι για μας είναι καθαρό - δεν το κρύβουμε - ότι η πρόοδος, ο ριζοσπαστισμός σχετίζεται με την ανάπτυξη και την όξυνση της ταξικής πάλης.

Με την ευκαιρία αυτή, η Κυβέρνηση λέει ότι ο λαός αισθάνεται ότι είναι αξιοπρεπής τώρα γιατί υπάρχουν περήφανες και αγωνιστικές διαπραγματεύσεις. Ναι, υπάρχει ένα τέτοιο αίσθημα στο λαό, το βλέπουμε και εμείς. Είναι καθαρό, όμως, για εμάς ότι η λαϊκή αξιοπρέπεια δεν μπορεί να ταυτίζεται με καμμία κυβερνητική επιλογή, πολύ περισσότερο με τις αγωνιστικές διαπραγματεύσεις που κάνετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η λαϊκή αξιοπρέπεια είναι ανεξάρτητη με το πόσο υποφέρει ο λαός. Δεν σημαίνει ότι ο φτωχός είναι αναξιπρεπής, γιατί το ακούμε και αυτό, ότι έχασε ο λαός την αξιοπρέπεια του λόγω λιτότητας. Όχι, ο λαός δεν χάνει την αξιοπρέπεια του λόγω λιτότητας. Την κατακτά, την επανακατακτά στο βαθμό που συνειδητοποιεί πως ό,τι παράγεται και ό,τι υπάρχει σε αυτόν τον τόπο του ανήκει και πρέπει να το πάρει, πρέπει να βάλει προοπτική να το πάρει. Σε αυτόν το δρόμο κατακτά ο λαός την αξιοπρέπεια του. Δεν μπορεί να κατακτά την αξιοπρέπεια του είτε γεμίζοντας τις πλατείες με τυφλή διαμαρτυρία είτε γεμίζοντας τις πλατείες ως χειροκροτητής της Κυβέρνησης.

Εδώ θα ήθελα να κάνω μια παρένθεση. Ε, δεν είναι αυθόρμητες αυτές οι κινητοποιήσεις. Όταν υπάρχει ταξική πάλη, μαζικό κίνημα, υπάρχει και το αυθόρμητο. Αλίμονο αν ένα κίνημα βασίζεται μόνο στα αποτελέσματα της δράσης του ενός ή του άλλου κόμματος. Δεν είναι πραγματικά μαζικό. Το λέμε και στην περίπτωση που πρωτοστατούμε εμείς. Το αυθόρμητο δεν υπάρχει όταν στέλνονται sms στα τηλέφωνα, υπογράφει συγκεκριμένο κόμμα και λέει «γεμίζουμε τις πλατείες». Τι αυθόρμητο είναι αυτό; Δεν είναι. Εμείς δεν κρυβόμαστε. Όταν γίνονται κινητοποιήσεις βγάζουμε πανό και λέμε από κάτω «ΚΚΕ». Δεν λέμε ότι έγινε αυθόρμητο, για να χειροκροτήσουν και να θαυμάσουν το ΚΚΕ. Εν πάση περιπτώσει, παλιά ήθη με νέες μορφές.

Δεν θα σας κατηγορήσουμε ότι κάνετε κωλοτούμπες. Δεν κάνετε. Το πρόγραμμα σας προεκλογικά ήταν καθαρό. Εμείς το είχαμε χαρακτηρίσει αντεργατικό, αντιλαϊκό, σοσιαλδημοκρατικό σε συνθήκες κρίσης και προσπάθειας η διέξοδος να γίνει υπέρ του κεφαλαίου, υπέρ των καπιταλιστών, επενδυτών, κ.λπ.. Βεβαίως, το είχατε περιβάλει με ορισμένα συνθήματα, τα οποία καλλιεργούσαν ένα ροζ σύννεφο, συνθήματα εμπορίας ελπίδων, συνθήματα λαϊκής παραπλάνησης. Τώρα το απογυμνώσατε από τα συνθήματα, αλλά με συνέπεια παλεύετε το πρόγραμμά σας.

Τώρα, όσον αφορά στο ποιος θα πρωταγωνιστήσει στην ανάπτυξη: Το μεγάλο κεφάλαιο; Βεβαίως, έχετε δίκιο και έχει λάθος η Νέα Δημοκρατία που σας κατηγορεί για κρατισμό. Απλώς,

εσείς στο δικό σας μείγμα διαχείρισης, αντιλαμβάνεστε με μια ευαισθησία την κρατική παρέμβαση. Κρατική παρέμβαση χρειάζεται σε συνθήκες διεξόδου από την κρίση, γιατί πρέπει να ρυθμίσει την κατανομή της χασούρας ή της νέας κερδοφορίας ανάμεσα στους μονοπωλιακούς ομίλους.

Παραδείγματος χάριν, δεν θα μας κάνει καθόλου εντύπωση αν αυξήσετε την κρατική παρέμβαση στον ΟΛΠ και μοιράσετε σε περισσότερους καπιταλιστές τα μερίδια και αντί να πάρουν δύο, να πάρουν τρεις ή αν αυξήσετε κατά κάτι τα τέλη διέλευσης στον αγωγό του αζερικού φυσικού αερίου. Αυτά τα πράγματα γίνονται. Τέτοιες οριακές μεταβολές με τη βοήθεια της κρατικής παρέμβασης μπορείτε να πετύχετε. Δεν αλλάζει, όμως, σε τίποτα την πολιτική σας, αυτή που είναι και την έχουμε πει πάρα πολλές φορές.

Θέλω να σταθώ σε ένα ζήτημα: Ήταν πολύ φτωχές οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης όσον αφορά - δεν θα πω για την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα είπε και ο Νίκος ο Καραθανασόπουλος, δεν έχω χρόνο να τα επαναλάβω - τη στρατηγική του NATO στη Νοτιοανατολική Μεσόγειο, στην περιοχή Μαγκρέμπ, στη Μέση Ανατολή, στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Ακούσαμε μόνο ότι οι ανθρωπιστικές αποστολές που κάνει το NATO και ο στρατιωτικός βραχίονας της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είχαν αποτελέσματα. Δηλαδή, ήταν καλές αυτές, ήταν ανθρωπιστικές, αλλά δεν έφεραν αποτελέσματα.

Αυτό είναι το πρόβλημα; Δεν ήταν ιμπεριαλιστικές; Δεν ήταν επιθετικές, εκβιαστικές, τρομοκρατικές και στρατιωτικές;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση -λέει- πρέπει να αποκαταστήσει τις αρχές της ίδρυσής της. Αυτές τις αρχές τις σέβεται μέχρι τώρα. Με αυτές τις αρχές πρωτοστάτησε στη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, με αυτές τις αρχές σήμερα ευρωπαϊκά στρατεύματα - δεν έχει σημασία αν πήρε απόφαση η Γαλλία ή αν η Ευρωπαϊκή Ένωση έδωσε την ευχή της - πρωτοστατούν στην ακόμα βαθύτερη διείσδυση στην Αφρική, ενδεχομένως για ανθρωπιστικούς και εκπολιτιστικούς λόγους. Μπορεί να γίνεται γι' αυτό.

Εν πάση περιπτώσει, η πολιτική αυτή, πέρα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που είναι ταξικά αντιλαϊκή και αντεργατική, είναι απολύτως επικίνδυνη.

Εσείς νομίζετε ότι αν στηριχθείτε στη Γαλλία, την Ιταλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες, θα πάρετε κάτι παραπάνω από αυτό που θα έπαιρνε η Νέα Δημοκρατία. Συνήθως, τέτοιες κυβερνήσεις, όταν πηγαίνουν στις πλάτες είτε του ενός είτε του άλλου ιμπεριαλιστική, μετατρέπονται σε κυβερνήσεις-πιόνια, ανεξαρτήτως αν ήταν αυτή η επιλογή τους.

Πείτε μου: Όλη η ιστορία του 20^{ου} αιώνα έχει ή δεν έχει κυβερνήσεις-πιόνια; Όχι αποικίες, όπως λέτε, αλλά κυβερνήσεις-πιόνια. Σε αυτήν την κατεύθυνση βρίσκαστε.

Ο κ. Καμμένος έκλαψε για τους δύο νεκρούς πιλότους, που πέθαναν άδικα, βέβαια, στη Μαδρίτη, γιατί -λέει- έπεσαν στο καθήκον της υπεράσπισης της άμυνας της χώρας. Εγώ δεν ξέρω ότι η άμυνα της χώρας βρίσκεται στη Μαδρίτη. Εγώ ξέρω ότι είναι στο Αιγαίο, στα γνωστά σύνορα της χώρας. Στη Μαδρίτη είναι η άμυνα; Πήγε για την άμυνα της Ελλάδας στη Μαδρίτη ή πήγε για τη συνεκπαίδευση για επιθέσεις στην Αφρική;

Εν πάση περιπτώσει, γιατί να μην σας συνδράμει ο Ομπάμα; Μήπως του είπατε ότι δεν θέλετε τη Σούδα, το Άκτιο και τον Άραξο, που ξέρουμε ότι αυτά κάνουν την Ελλάδα προγεφύρωμα ακόμα και κατά των Παλαιστινίων, ότι μέσα από εκεί και στα χωρικά ύδατα πανεξοπλίζονται οι Ισραηλινοί και άλλες δυνάμεις που επιτίθενται;

Ολοκληρώνω, λέγοντας ότι αισθάνθηκα μεγάλη αγανάκτηση το πρωί όταν ο Μανώλης Γλέζος βγήκε και είπε ότι η ομιλία Τσίπρα είναι το γράμμα του Ζαχαριάδη του 1940. Το λιγότερο που μπορώ να πω είναι ότι «η μυλωνού βάζει τον άντρα της στην ίδια μοίρα με τους πραγματευτάδες». Δεν έχω τίποτα ούτε με τη μυλωνού ούτε με τους πραγματευτάδες, αλλά αυτό μου ήρθε στο νου.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Με τον Γλέζο όμως...

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Όχι, έβαλε τον Ζαχαριάδη με την Κυβέρνηση

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Παπαρήγα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ζήτησε μια σύντομη παρέμβαση, όπως δικαιούται κατά τον Κανονισμό της Βουλής, ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης με αντικείμενο την Προστασία του Πολίτη, ο κ. Πανούσης.

Κύριε Πανούση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΝΟΥΣΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Μακράν εμού και της Κυβέρνησης, κυρία Παπαρήγα, η ανάμειξη της Αστυνομίας στα κοινωνικά κινήματα και τους αγώνες για τη δημοκρατία. Μακράν!

Θα σας διαβάζω ακριβώς τι είπα: «Η Ελληνική Αστυνομία οφείλει να κατανοήσει ότι η συλλογική δράση δεν αποτελεί παράγοντα διατάραξης της δημόσιας τάξης, αλλά παράγοντα κοινωνικής λειτουργίας. Στο βαθμό που η Αστυνομία διευκολύνει την άσκηση των δημοκρατικών δικαιωμάτων των πολιτών...» -χωροταξικά διευκολύνει, δεν τους διευκολύνει ως προς να τους δώσει την άδεια- «...η σχέση ανάμεσα σε αυτήν και τους πολίτες μπορεί να βελτιωθεί ουσιαστικά.»

Όσον αφορά την κοινωνική συνοχή, κατά τη γνώμη μου, είναι ένα πλέγμα σχέσεων - ρυθμίσεων που δεν καταλύει την πολιτική δράση, αλλά που δεν επιτρέπει το να διαλυθούν οι επιμέρους δομές της Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Πανούση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Αναφέρομαι στο κομμάτι εκείνο – το άκουσα-που μιλάει για αταξία, ανομία, κοινωνικές εντάσεις. Δεν μιλάμε για την εγκληματικότητα, δεν μιλάμε για άλλα πράγματα, δεν μιλάμε για προβοκάτσιας, δεν μιλάμε «να καεί, να καεί...» κ.λπ.. Δεν μιλάμε για τέτοιες περιπτώσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα τώρα στον κατάλογο των ομιλητών που δόθηκαν από τα κόμματα.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Βασίλη Χατζηλάμπρου από το ΣΥΡΙΖΑ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας θα ήθελα μια διευκρίνιση παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Χατζηλάμπρου, με την άδειά σας, αν και σας έχω δώσει τον λόγο, επειδή ζητά τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πολύ σύντομα, κυρία Πρόεδρε.

Είχα απλά την εντύπωση ότι όταν μεσολαβεί Υπουργός της Κυβέρνησης, θα ακολουθεί συνάδελφος από την Αντιπολίτευση. Μπορείτε να διευκρινίσετε αν πραγματικά αυτό θα ισχύει στη διάρκεια της συζήτησης;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ισχύει. Η απορία σας ποια είναι;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν θα έπρεπε να προηγείται Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στο βαθμό που μίλησε ο Υπουργός;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μίλησε ο κ. Πανούσης και ακολούθησε η κ. Παπαρήγα. Είναι Βουλευτής της Αντιπολίτευσης η κ. Παπαρήγα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν μίλησε με αυτήν την ιδιότητα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Δεν σας κατάλαβα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Είμαι σαφής, κυρία Πρόεδρε.

Δεν θα έπρεπε να προηγείται Βουλευτής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μετά την ομιλία του κάθε Υπουργού; Είχα την εντύπωση ότι αυτό αναφέρατε χθες ως κανόνα στη διαδικασία της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μετά την ομιλία του κάθε Υπουργού, εάν έπεται Βουλευτής της Συμπολίτευσης, θα

αλλάζει η σειρά προκειμένου να υπάρχει εναλλαγή. Δηλαδή, αυτό το οποίο δεν επιτρέπει ο Κανονισμός είναι να μιλά ο Υπουργός και εν συνεχεία Βουλευτής της Συμπολίτευσης.

Είναι κατανοητό;

Ευχαριστώ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν είχα αυτή την εντύπωση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ορίστε, κύριε Χατζηλάμπρου, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπει σε μια νέα περίοδο. Άλλαξαν πολλά στη χώρα με λίγες μέρες. Υπάρχει μια Κυβέρνηση που διατείνεται, υπόσχεται ότι θα υπερασπιστεί το δημόσιο συμφέρον κόντρα σε αυτό που ζήσαμε πεντέμισι χρόνια: το πλαίσιο των δανειστών, το πλαίσιο της τρόικας να οργανώνει την κοινωνική ζωή.

Ψάχνουμε όλοι ρόλους εδώ. Ακόμη και για τον τρόπο με τον οποίο θα χρειαστεί να κάνουν αντιπολίτευση χρήσιμη, οξεία και κακόπιστη αν χρειάζεται, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης θα πρέπει να ψάξουν να βρουν ρόλο. Γιατί; Το είπε ο εισηγητής. Με βάση τα αποτελέσματα θα κριθείτε. Με τα ίδια κριτήρια θα κριθούμε. Τα αποτελέσματα έκρινε ο ελληνικός λαός. Δεν έκρινε ιδεολογικές παραμέτρους. Έκρινε αποτελέσματα και όχι προθέσεις. Οι προθέσεις σας ήταν να μας πάτε σε ανάπτυξη. Τα αποτελέσματα ήταν κοινωνικά ερείπια, ήταν ενάμισι εκατομμύριο άνεργοι. Αυτά είναι τα αποτελέσματα. Κριθήκατε γι' αυτά. Θα κριθούμε κι εμείς για τα αποτελέσματα, αλλά όχι στις δεκαπέντε μέρες.

Στις δεκαπέντε μέρες, όμως, δώσαμε δείγματα γραφής. Όταν δεν μας πήραν υπ' όψιν τους στο ψήφισμα της Ρωσίας είπαμε «ισοτίμως δεν ρωτηθήκαμε». Είναι δείγμα γραφής.

Δώσαμε δείγματα γραφής όταν πήγαμε έξω και είπαμε ότι δεν βγαίνει ο λογαριασμός και ότι η λιτότητα δεν μπορεί να είναι το μέλλον της νέας γενιάς, δεν μπορεί να είναι το μέλλον της κοινωνίας. Τι κρύψαμε; Τι είπαμε άλλο;

Αυτά είναι δείγματα γραφής μίας Κυβέρνησης η οποία θέλει να κινητοποιήσει διαφορετικά το Κοινοβούλιο, να εφαρμόσει αλτλιώτικο ήθος και στάση στην κοινωνία, να παραδειγματίσει με τον τρόπο της και να κινητοποιήσει τις λαϊκές δυνάμεις, γιατί είναι ο μόνος παράγοντας στήριξής της. Και αλίμονο αν ήταν κι άλλοι οι παράγοντες που στηρίζουν μια Κυβέρνηση σαν και αυτή, μια Κυβέρνηση σωτηρίας της χώρας. Αυτό το καταλαβαίνει ο άνθρωπος που ήταν μπροστά στο πρόβλημα του πλειστηριασμού. Πέρασε ο Δεκέμβρης και δεν δώσατε αναστολή πλειστηριασμών για το 2015, αλλά μας περίμενε το mail που έλεγε, «Απελευθέρωση των πλειστηριασμών».

Ήξερε ο κόσμος όταν ψήφισε ότι βρίσκει μια κυβέρνηση στήριξης. Στήριξης τι; Των ελαχίστων. Γιατί; Κατεβάζουμε εμείς τον πήχη; Όχι. Ο πήχης για εμάς είναι πάρα πολύ ψηλά. Το να φτιάξεις μια πατρίδα να πατάει στα πόδια της και να μην είναι απλά ένας γεωγραφικός χώρος, σημαίνει άλλη στάση στα γεωπολιτικά, άλλη στάση στα ευρωπαϊκά και κυρίως άλλη στάση λαού, Κοινοβουλίου και Κυβέρνησης στη σχέση τους.

Πιεζόμαστε οι Βουλευτές που γίναμε κυβερνητικοί Βουλευτές από πίεση αιτημάτων απελπισμένων ανθρώπων. Λέω σε όλους τους συναδέλφους μου: «Μετατρέψτε το σε πολιτική στάση του κόσμου, να αλλάξει η κατάσταση για όλα τα παιδιά, όχι για κάποια». Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας είπε: «Και μην αγγίξετε τα παιδιά!». Ποια πρόθεση υπήρχε να αγγίξουμε υπαλλήλους που έκαναν καλά τη δουλειά τους;

Όμως, προσέξτε κάτι: Ο αναπρογραμματισμός και ο αναπροσανατολισμός του δημοσίου σημαίνει κάτι, ότι θα υπάρχουν συμβάσεις ιδιωτών με δημόσιο, που το δημόσιο εκεί που έχει ρήτρες και που έχει ζητήσει εγγυητικές επιστολές θα μπορεί να τις χρησιμοποιήσει. Ούτε μία σχέση δημοσίου με συγκεκριμένους ιδιώτες δεν ήταν υπέρ του δημοσίου. Ο προσανατολισμός του δημοσίου ήταν συγκεκριμένος.

Όσον αφορά τον αναπροσανατολισμό και την αλλαγή, δεκάδες αλλαγές περιγράφονται. Η αγωνία μας είναι αν όλα αυτά συντελούν στο να υπάρξει μία συνολική αλλαγή στη χώρα. Οι μικρές αλλαγές δεν σημαίνουν και μία συνολική αλλαγή.

Αυτήν την αγωνία πρέπει να την κάνει πράξη το Κοινοβούλιο.

Το Κοινοβούλιο πρέπει να αλλάξει το στυλ να απαντάει με ατάκες και να συνεχίζει τα τηλεπαράθυρα. Θα βρεθούμε σε μια άλλη διαδικασία ως Κοινοβούλιο, ώστε να μπορούμε πραγματικά να νομοθετούμε σε σχέση και σε άμεση δράση με τον λαό. Θυμηθείτε ότι οι επιτροπές προβλέπουν τη σχέση με τον λαό, προβλέπουν τη σχέση με τους φορείς, προβλέπουν τη σχέση με τα μαζικά κινήματα.

Οι βασικές αποφάσεις της προηγούμενης πενταετίας πάρθηκαν με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, ενώ δεν επιτρεπόταν η διαδικασία αυτή, ή με τη μορφή του κατεπείγοντος ή με τη μορφή της τροπολογίας. Είναι λίγο να αλλάξουν αυτά για το ήθος μέσα στο Κοινοβούλιο; Άρα, αυτό σημαίνει άλλη σχέση του Κοινοβουλίου.

Σας καλώ σε άλλο ρόλο, συνάδελφοι. Επεξεργαστείτε τις δικές σας απόψεις. Όμως, τι θα μας πείτε; Ότι κακώς δίνουμε ελπίδα; Είδα πως κουνάγατε τα κεφάλια σας, όταν από εδώ λεγόταν ότι δεν θα υπάρχει άνθρωπος χωρίς ρεύμα. Νιώθατε ότι έπρεπε να το είχατε κάνει εσείς. Λέτε ότι δεν σας επέτρεψαν. Λέγατε ότι δεν είμαστε πιο ευαίσθητοι εμείς από εσάς. Η «πράξη» που λέγατε νωρίτερα, τα αποτελέσματα.

Υπάρχουν άνθρωποι με μηδενικό εισόδημα, άνθρωποι χωρίς ρεύμα, χωρίς ένα πιάτο φαί. Σας λέγαμε να πείτε αυτά τα μίνιμουμ, να γίνει ξανά «κοινωνία» ο τόπος, να μην υπάρχει αυτή η αίσθηση ότι διαφεντεύεται από κάποιους και δεν παίρνετε καθόλου υπ' όψιν τις ελαχιστότατες των κοινωνικών αναγκών. Τις φέρνουμε ξανά στο προσκήνιο. Ξέρουμε ότι αυτός που θα τις διεκδικήσει είναι ο λαός μας. Ξέρουμε ότι μπορεί να αλλάξει τον πήχη κατά πολύ.

Όσον αφορά την παραγωγική ανασυγκρότηση, θα μιλήσουν μετά οι συνάδελφοι της Άμυνας. Θα πουν ότι δεν μπορεί να αραιάζουν τα δικά μας εργοστάσια και να υπάρχουν άνθρωποι, να υπάρχουν εξοπλιστικοί λογαριασμοί και αυτά να μη συνδέονται εδώ και να είναι όλα μίζες και αγορές. Ογδόντα τέσσερα από τα συμβόλαια ΑΩ είναι στον εισαγγελέα. Δεν ξέρουμε ποια είναι η πορεία τους.

Θέλουμε να αλλάξουμε την πατρίδα μας. Σ' αυτό είμαστε όλοι καλεσμένοι, απ' όποια πτέρυγα και αν προερχόμαστε. Ο καθένας θα δείξει με τον τρόπο του που βρίσκεται ακριβώς. Ξέρω ότι είναι ένα ξεκίνημα. Ο λαός που μας ακούει δεν είναι ότι μας εμπιστεύεται. Είναι μαζί μας όσο πραγματικά νιώθει ότι η αξιοπρέπεια καθοδηγεί τις πράξεις μας, όσο νιώθει ότι το γενικό συμφέρον είναι πραγματικά αυτό που καθορίζει την πολιτική της Κυβέρνησης.

Έχουμε την υπόσχεσή της με τις χθεσινές δηλώσεις. Θα προσπαθήσουμε, Βουλευτές και λαός, να κάνουμε πράξη την αλλαγή των μέτρων για την πατρίδα μας, να γίνει η χώρα πραγματική και να μην είναι αυτό το ξεδιάντροπο πράγμα που μπορεί να διαφεντεύει ο οποιοσδήποτε μπαίνει εδώ μέσα και παραγγέλλει πολιτικές. Εδώ θα παράγονται οι πολιτικές!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κατζηλάμπρου.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Χρήστο Σταϊκούρα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης πραγματοποιείται, ενώ έχει αρχίσει, πράγματι, η διαπραγμάτευση με τους εταίρους και δανειστές.

Συνεπώς, η κρισιμότητα των στιγμών επιβάλλει σε όλους μας πατριωτική συνείδηση, στάση ευθύνης, σύνεση, ψυχραιμία και ρεαλισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον Ιούνιο του 2012 η κυβέρνηση που έλαβε την εντολή διακυβέρνησης της χώρας βρέθηκε σε ένα ιδιαίτερα ασταθές εσωτερικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο περιβάλλον. Σήμερα, τώρα, η νέα Κυβέρνηση αναλαμβάνει σε ένα σαφώς πιο σταθερό περιβάλλον. Τότε, το 2012, το πλαίσιο οικονομικής πολιτικής, εντός του οποίου είχαμε τη δυνατότητα να λειτουργήσουμε, ήταν καθορισμένο και πλήρως ανελαστικό, αφού τα αποτελέσματα από την εφαρμογή του ήταν εκτός στόχων.

Σήμερα, τώρα η νέα Κυβέρνηση παραλαμβάνει την εφαρμογή

του οικονομικού προγράμματος εντός στόχων και αρχίζει να αποκατάβαθμους ελευθερίας. Τότε η κυβέρνηση είχε τρεις επιλογές για τη χώρα: Η πρώτη ήταν να συνεχίσει το σημειωτόν εντός του ανηφορικού τούνελ στο οποίο βρίσκονταν. Η δεύτερη ήταν να οπισθοχωρήσει και η τρίτη ήταν να προχωρήσει αταλάντευτα μπροστά. Επιλέξαμε την πορεία προς τα εμπρός επιταχύνοντας για να αποφύγουμε τις περιπέτειες.

Πιστεύω ότι αυτή ήταν και είναι η ορθή εθνική επιλογή. Επιλογή που έφερε τη χώρα, με μεγάλες θυσίες των πολιτών, λίγο πριν από την οριστική έξοδο από το τούνελ. Η επιλογή αυτή στον τομέα της οικονομίας έχει αρχίσει να αποδίδει. Η χώρα αντιμετωπίζει τα υψηλά διαχρονικά δίδαμα ελλείμματά της. Υλοποιήθηκαν διαρθρωτικές αλλαγές. Αντιμετωπίστηκαν χρόνιες εσωτερικές και εξωτερικές ανισορροπίες. Η οικονομία μετά από έξι χρόνια ύφεσης άρχισε και πάλι να μεγεθύνεται. Η πράγματι υψηλή ανεργία, αν και οριακά, υποχωρεί.

Ειδικότερα στα δημόσια οικονομικά τα τρία τελευταία χρόνια προωθήσαμε με συνέπεια την αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση, προσαρμογή και πειθαρχία, διαμορφώνοντας, όπως παραδέχτηκε χθες ο κύριος Πρωθυπουργός, την αναγκαία συνθήκη για την εθνική μας κυριαρχία.

Μειώσαμε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου προς τον ιδιωτικό τομέα κατά 70%. Υλοποιήσαμε στοχευμένες πρωτοβουλίες εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών και στο πολιτικό σύστημα από την αρχή, από το 2012.

Ανασυγκροτήσαμε τους μηχανισμούς ελέγχου της διαχείρισης του δημοσίου χρήματος. Εκσυγχρονίσαμε τη διαδικασία απονομής των συντάξεων από το δημόσιο. Καθιερώσαμε την προκαταβολή της σύνταξης. Αξιοποιήσαμε λιμνάζοντες πόρους, όπως αδρανείς καταθέσεις, κοινωφελείς περιουσίες, σχολάζουσες κληρονομίες.

Ρυθμίσαμε το ζήτημα της συγκέντρωσης στην Τράπεζα της Ελλάδος και της αξιοποίησης χρηματικών ποσών τα οποία προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες κατά του δημοσίου.

Αντιμετωπίσαμε, για πρώτη φορά, το ζήτημα του ποσοτικού προσδιορισμού των αξιώσεων του ελληνικού δημοσίου από τις γερμανικές επανορθώσεις και το κατοχικό δάνειο. Ολοκληρώθηκε το πόρισμα και παραδόθηκε αρμοδίως. Έγινε με μεθοδικότητα, με συστηματικότητα, με σοβαρότητα, με υπευθυνότητα και έχει αναγνωριστεί αυτό εντός και αυτής της Αίθουσας από συνδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ.

Συνεπώς, με συλλογική και σκληρή δουλειά φέραμε θετικά και μετρήσιμα αποτελέσματα. Βήμα-βήμα ξεκολλήσαμε τη χώρα από το τέλμα. Τώρα, αν και η χώρα έχει πολύ υψηλό δημόσιο χρέος, όπως άλλωστε είχε από τα τέλη της δεκαετίας του '80, δεν είναι χρεοκοπημένη, όπως ισχυρίστηκε ο Υπουργός Οικονομικών. Βεβαίως, εξακολουθεί να βρίσκεται σε εύθραυστη ισορροπία, ενώ έχει ακόμα παθογένειες τις οποίες θα πρέπει να αντιμετωπίσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα η Κυβέρνηση έχει τέσσερις επιλογές: Η πρώτη είναι να πετύχει μετατόπιση των ανελαστικών εξωγενών και ενδογενών περιορισμών, ώστε ο στόχος που έχει τεθεί να καταστεί εφικτός. Η δεύτερη είναι να μετατοπίσει το στόχο τοποθετώντας τον εντός του πεδίου των εφικτών λύσεων. Η τρίτη είναι να επιχειρήσει συνδυασμό των δύο προηγούμενων και η τέταρτη είναι να εγκαταλείψει την επίλυση του προβλήματος, να το μετασχηματίσει σε άλλο μη καλά ορισμένο πρόβλημα στο οποίο θα επιχειρήσει να λύσει σε άλλο αξιωματικό σύστημα.

Ελπίζω, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα καταφέρετε να εφαρμόσετε μία από τις τρεις πρώτες επιλογές, γιατί η τέταρτη εγκυμονεί -στην καλύτερη περίπτωση- υψηλή αβεβαιότητα για τη χώρα. Στις τρεις πρώτες εκδοχές, σε αντίθεση με όσα έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ όταν ήταν Αξιωματική Αντιπολίτευση, θα στηρίξουμε πρωτοβουλίες που εκτιμούμε ότι θα είναι ωφέλιμες για τη χώρα.

Συγκεκριμένα -και επειδή μιλήσατε για δείγματα γραφής- θα στηρίξουμε την περαιτέρω ενίσχυση της βιωσιμότητας του δημοσίου χρέους με ρεαλιστικούς τρόπους και εφικτές τεχνικές, τη διασφάλιση της επίτευξης διατηρήσιμων πρωτογενών πλεονασμάτων, τη μεθοδική ελάφρυνση του φορολογικού βάρους των πολιτών και το χτύπημα της φοροδιαφυγής, τη βελτίωση της ποι-

ότητας των δημόσιων οικονομικών, την αύξηση των επενδύσεων και την ενίσχυση των εξαγωγών με την υλοποίηση κρίσιμων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων, την προώθηση του προγράμματος αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου.

Μέχρι σήμερα, η νέα Κυβέρνηση φαίνεται να μην έχει σαφή οδικό χάρτη για τη χώρα. Απουσιάζει οποιαδήποτε αναπτυξιακή πρωτοβουλία από τις προτάσεις της και φαίνεται να επιδιώκει χρόνο για την προσγείωση στην πραγματικότητα. Ενδεικτικά, περνά από την κατάργηση του μνημονίου στην αναγκαία υλοποίηση του 60% με 70% των μεταρρυθμίσεων που περιλαμβάνει το πρόγραμμα και από το κούρεμα του μεγαλύτερου μέρους της ονομαστικής αξίας του χρέους στη ρύθμισή του. Και φυσικά, ως πρώτη ενέργεια, το Υπουργείο Οικονομικών προχώρησε στην πρόσληψη εταιρείας χρηματοοικονομικών συμβούλων για θέματα διαχείρισης δημοσίου χρέους και δημοσιονομικής διαχείρισης, την οποία, σχετικά πρόσφατα, ο ΣΥΡΙΖΑ ξόρκιζε μέσω σχετικών απαντών κοινοβουλευτικών ερωτήσεων.

Αυτές τις εφαρμογές, αν και αποτελούν δείγματα ακραίας πολιτικής ασυνέπειας, εγώ τις καλοδέχομαι. Κι αυτό γιατί πιστεύω ότι πρέπει όλοι, παρά τις διαφορές μας, να είμαστε στην ίδια κοίτη, αφού δεν υπάρχει εύκολος δρόμος για την αξιοπρεπή πορεία της χώρας μας, για τη βιώσιμη ανάπτυξη, για την ευημερία όλων των πολιτών.

Ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε προσδιορίζεται από τη διάχυση και την εμπέδωση ενός δημιουργικού αξιακού συστήματος, από την καλλιέργεια κοινωνικής κουλτούρας και πολιτικής σύνθεσης για την επίτευξη συλλογικά αποδεκτών στόχων, από την εκπόνηση και υλοποίηση ενός συγκροτημένου εθνικού σχεδίου θεσμικής και παραγωγικής ανασυγκρότησης, από την επεξεργασία και εφαρμογή σύγχρονων πολιτικών συμβατών με το εθνικό και το ευρωπαϊκό σχέδιο και από την έντιμη, σκληρή, αποτελεσματική και ποιοτική εργασία από όλους μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτό το πλαίσιο ο ρόλος της Νέας Δημοκρατίας είναι σήμερα και πάλι καθοριστικός. Η παράταξη, στη σαραντάχρονη διαδρομή της, έχει αποδείξει ότι αποτελεί δύναμη ευθύνης, αξιοπιστίας, σταθερότητας, πραγματικής προόδου και προοπτικής. Έχει ανταποκριθεί δημιουργικά στον ρόλο που κάθε φορά της έχουν αναθέσει οι πολίτες. Αυτό θα πράξουμε και σήμερα, με υπευθυνότητα, σύνεση και ρεαλισμό. Θα αξιολογούμε με αντικειμενικότητα τα αποτελέσματα των προσπαθειών της Κυβέρνησης επί του πραγματικού πεδίου. Άλλωστε, η προσπάθεια με στόχο τη συγκρότηση μιας ισχυρής Ελλάδας, η οποία θα δρα με αξιοπρέπεια στην ευρωπαϊκή και την παγκόσμια σκηνή, πρέπει να είναι συνεχής και συλλογική.

Κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής πλειοψηφίας, επειδή οι ασάφειες και οι αντιφάσεις στις θέσεις που διατυπώνετε είναι συνεχείς και μεγάλες, ενώ υπάρχει και έλλειμμα συγκροτημένου σχεδίου, με συνέπεια υψηλές αναταράξεις και μεγάλη αβεβαιότητα για την πορεία της χώρας, δεν δίνω ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνησή σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Σταϊκούρα.

Καλώ στο Βήμα την κ. Όλγα Γεροβασίλη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για πρώτη φορά μια Κυβέρνηση μόλις δύο εβδομάδων έχει καταφέρει να ανατρέψει πλήρως το πολιτικό σκηνικό στη χώρα μας. Είναι η πρώτη φορά που άμεσα, από την επομένη των εκλογών, ο κόσμος δεν περιμένει να δει τι θα κάνει η Κυβέρνηση και πώς θα τα πάει. Αντίθετα, την περιβάλλει με εμπιστοσύνη, κατεβαίνει στον δρόμο και στηρίζει τα βήματά της.

Δεν την παρακολουθεί. Την αγκαλιάζει και την ωθεί, ακόμη και αυτοί που δεν την επέλεξαν με την ψήφο τους, γιατί είναι η πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια που ο λαός αισθάνεται αξιοπρεπής και υπερήφανος. Και όλα αυτά, επειδή η Κυβέρνησή μας κάνει το αυτονόητο, επειδή παραμένει πιστή και ανυποχώρητη στις προεκλογικές της δεσμεύσεις και γίνεται με αυτόν τον τρόπο μοχλός ατομικής αξιοπρέπειας, φορέας λαϊκής εμπιστοσύνης και εγγυητής της δημοκρατίας.

Σας θυμίζω ότι από τις εκλογές του Μαΐου 2012 ο ΣΥΡΙΖΑ δεσμεύτηκε για την ανακούφιση των θυμάτων της κρίσης και της μνημονιακής πολιτικής, τη σταθεροποίηση της οικονομίας, για την αποτροπή τής ακόμη πιο μαζικής και μεγαλύτερης οικονομικής καταστροφής και για την εμπέδωση αισθήματος ασφάλειας και ελπίδας. Από τότε μέχρι σήμερα αυτές οι προγραμματικές αρχές με δουλειά και συνέπεια εξειδικεύτηκαν, μορφοποιήθηκαν και εμπλουτίστηκαν σε μία μεγάλη συζήτηση που ανοίξαμε όλον αυτόν τον καιρό με την ελληνική κοινωνία. Αυτές αποκρυσταλλώθηκαν στο πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, στους πέντε πυλώνες του και πλέον περνάμε από τις εξαγγελίες στην πράξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις τρεις ημέρες παρουσιάζουμε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, ένα εθνικό σχέδιο για την επανεκκίνηση της οικονομίας, την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας και την ανάκτηση της κοινωνικής συνοχής.

Είναι γνωστό ότι ο δρόμος δεν είναι εύκολος. Απέναντί μας βρίσκουμε ισχυρούς αντιπάλους, τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό. Αντιμετωπίζουμε ήδη και θα αντιμετωπίσουμε και άλλες μεθοδεύσεις, απειλές και εκβιασμούς. Είμαστε, όμως, έτοιμοι. Όμως, πάνω από έτοιμοι, είμαστε αποφασισμένοι και εμείς και ο ελληνικός λαός, όπως και οι λαοί της Ευρώπης, που συνειδητοποιούν ότι οι εξελίξεις στην Ελλάδα θα προδιαγράψουν και το δικό τους μέλλον.

Αυτή τη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται για μία εναλλαγή κομμάτων στην εξουσία, όπως συνέβαινε τα τελευταία πολλά χρόνια. Εδώ, κυρίες και κύριοι, συγκροτούνται δύο αξιακά συστήματα. Το ένα έχει στο επίκεντρό του τον άνθρωπο και τις ανάγκες των πολλών και το άλλο συνθλίβει τον άνθρωπο, υπερασπιζόμενο τα συμφέροντα των λίγων και των ισχυρών.

Στις πρόσφατες εκλογές, το ανθρωποκεντρικό αξιακό σύστημα της Αριστεράς νίκησε, στέλνοντας μήνυμα ανατροπής στους λαούς της Ευρώπης. Δεν είναι τυχαίο πως όλα τα βλέμματα παγκοσμίως είναι στραμμένα σε εμάς, σε μία μικρή χώρα, που όμως στέλνει ένα πολύ μεγάλο ηχηρό μήνυμα, ότι οι λαοί δεν εγκαθλιζονται σε τεχνητούς καταστροφικούς μονόδρομους και δεν συνθλιβονται από υπερεθνικά οικονομικά φαντάσματα.

Οι Υπουργοί της Κυβέρνησης θα εξειδικεύουν στις τοποθετήσεις τους το κυβερνητικό σχέδιο δράσης, τα άμεσα μέτρα, αλλά και το μακροπρόθεσμο σχεδιασμό. Θα δοθεί το πλήρες και συνολικό πλαίσιο των επόμενων κινήσεων της Κυβέρνησης στην κατεύθυνση και της αντιμετώπισης της ανθρωπιστικής κρίσης, αλλά και της παραγωγικής ανασυγκρότησης.

Πέρα, όμως, από την πολιτική ή κομματική τοποθέτηση του καθενός από εμάς, έναν πολύ σοβαρό λόγο για να πιστέψουμε πως οι διακηρύξεις της Κυβέρνησης και των Υπουργών δεν είναι «έπαια περδεμένα» έζησα και τις τελευταίες μέρες. Τις τελευταίες ημέρες η Κυβέρνηση, κατά τις πρώτες ώρες της, κλήθηκε να διαχειριστεί τη μεγάλη κρίση που δημιούργησαν οι έντονες βροχοπτώσεις της προηγούμενης εβδομάδας σε πολλά μέρη της Ελλάδος και έδωσε ένα δείγμα γραφής.

Ο Νομός μου, η Άρτα, κηρύχθηκε σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Σπίτια, καλλιεργούμενες εκτάσεις, πλημμύρισαν, χωριά εκκενώθηκαν, πτηνοτροφικές, κτηνοτροφικές και μελισσοκομικές μονάδες υπέστησαν καταστροφές. Φυτώρια και βιοτεχνικές εγκαταστάσεις υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Είχαμε απώλεια ζωικού κεφαλαίου, αποθηκευμένων ζωοτροφών, καθώς και την καταστροφή μεγάλου τμήματος της γεωργικής παραγωγής. Επίσης, υποδομές της περιοχής, όπως και ο βιολογικός καθαρισμός, υπέστησαν ζημιές. Έγιναν και πάρα πολλές κατολισθήσεις. Εικόνα καταστροφής.

Η κινητοποίηση της κρατικής μηχανής, της Πυροσβεστικής, της Αστυνομίας και υπηρεσιών ήταν άμεση και αποτελεσματική και απετράπησαν τα χειρότερα, με πρώτο καθήκον να προστατευθούν οι πολίτες και να μην θρηνηθούμε ανθρώπινες ζωές. Έγινε άμεσα σύσκεψη των Υπουργών υπό τον Πρωθυπουργό, για να υπάρξει ένας γρήγορος συντονισμός. Επιτόπου, στην Άρτα, έφθασαν γρήγορα ο Αρχηγός του Πυροσβεστικού Σώματος, ο αρμόδιος Υπουργός, προκειμένου να έχουν και μία προσωπική αντίληψη της κατάστασης και άμεσα ξεκίνησαν οι διαδικασίες καταγραφής των ζημιών.

Φυσικά, το καθήκον μας τώρα, είναι, αφού ολοκληρωθεί η κα-

ταγραφή, να καθορισθούν οι περιοχές πλημμύρας και στη συνέχεια να αποκατασταθούν οι ζημιές και να δοθούν οι αποζημιώσεις στους πληγέντες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έλλειψη ενός ολοκληρωμένου σχεδίου πολιτικής προστασίας, ο κατακερματισμός των αρμοδιοτήτων σε πολλά Υπουργεία και υπηρεσίες είναι ένας επιπρόσθετος αντίπαλος την ώρα που καλείσαι να διαχειριστείς μια κρίση με διαχρονικές ευθύνες των κυβερνήσεων και της αυτοδιοίκησης όσον αφορά την πρόληψη των καταστροφών και την κατασκευή αντιπλημμυρικών έργων.

Όλα αυτά, το νομό μου τον έφεραν σε πολύ άσχημη κατάσταση. Μιλάω για το νομό μου -γιατί αυτά δεν συνέβησαν στην υπόλοιπη χώρα- γιατί έχω ίδια αντίληψη και αποκαλύφθηκε μία ακόμη φορά η ανάγκη να μην ιδιωτικοποιηθεί η ΔΕΗ και να μην πωληθούν τα φράγματα, μεταξύ των οποίων φυσικά και το Πουρνάρι Ι και ΙΙ, το οποίο είναι το φράγμα στο νομό, που βεβαίως πιθανόν δεν έπαιξε το ρόλο του αντιπλημμυρικού έργου τη στιγμή εκείνη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Επίσης, θέλω να αναφερθώ σε ένα μνημείο σύμβολο στην Ήπειρο, στα Τζουμέρκα, που το θρηνήσαμε σε αυτήν την καταστροφή, το ιστορικό μονότοξο γεφύρι της Πλάκας που κατέρρευσε. Χάσαμε ένα κομμάτι της ιστορικής, συναισθηματικής και πολιτιστικής μας ταυτότητας. Ο Υπουργός Πολιτισμού δεσμεύθηκε αμέσως για τη γρήγορη αποκατάσταση, που απ' ό,τι εκτιμήθηκε είναι εφικτή.

Επίσης, είναι πολύ σημαντικό -και θέλω να το αναφέρω- και πολύ συγκινητικό και από πολίτες και από φορείς η προσφορά τους και για τις μελέτες, αλλά και για οικονομική συμμετοχή.

Κλείνοντας, θέλω να πω κάτι που είναι γνωστό σε όλους μας, αλλά νομίζω ότι πρέπει να ειπωθεί. Τα δημόσια πρόσωπα κρίνονται καθημερινά και διαρκώς, κρίνονται προεκλογικά από τις δεσμεύσεις και μετεκλογικά από τις πράξεις. Το κόμμα μου, ο ΣΥΡΙΖΑ, προεκλογικά δεσμεύθηκε και διακήρυξε σε όλους τους τόπους πως θα αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια και θα ξαναφέρει στο προσκήνιο τις ελπίδες του ελληνικού λαού. Η Κυβέρνησή μας ήδη ξεκίνησε να κάνει τις ελπίδες του λαού πράξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Γεροβασιλή. Καλώ στο Βήμα τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κ. Νίκο Παρασκευόπουλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές και συνάδελφοι, αν η δικαιοσύνη έχει μία γενική αποστολή, αυτή είναι η κοινωνική ειρήνη. Με τη δικαιοσύνη «σημαίνει» η πόλις, κατά το αριστοτελικό ρήμα, όρος που σημαίνει ότι δεν καταργούνται βέβαια οι κοινωνικές συγκρούσεις, αλλά διορθώνονται τα εξατομικευμένα προβλήματα, προλαβαίνεται η αγριότητα και προωθείται, στο μέτρο του δυνατού, η ειρήνη.

Αυτό το τόσο σημαντικό έργο της δικαιοσύνης αντιμετωπίζει πολλά προβλήματα, άλλα πάγια και άλλα συνδεόμενα με τις σύγχρονες καταστάσεις κρίσης.

Στα πάγια της προβλήματα συναντούμε τις ελλείψεις των υποδομών και, επίσης, θα μνημονεύσω δύο προβλήματα ως παραδείγματα, τα οποία γνωρίζετε πολύ καλά. Τα γνωρίζει η ελληνική κοινωνία, τα γνωρίζει η Βουλή. Δεκαετίες ολόκληρες γνωρίζει ότι γίνονται διαρκώς προσπάθειες να αντιμετωπιστούν και ωστόσο είναι πάντοτε παρόντα. Ενώ την επιβράδυνση στην απονομή της δικαιοσύνης, στη λειτουργία των δικαστηρίων και τη συμπίεση των φυλακών. Κατ' επανάληψη προσπάθειες διόρθωσης έχουν γίνει. Γνωρίζω μία επιτυχημένη στο παρελθόν, στην περίοδο '93-'95. Οποσδήποτε θα μελετηθεί.

Βέβαια, έχουμε και τα προβλήματα που συνδέονται με την κατάσταση της οικονομικής κρίσης, τα οποία επιβαρύνουν τις ελλείψεις των υποδομών. Επίσης, συνδέονται και με τον κοινωνικό χώρο, αφού όλο και λιγότεροι πολίτες μπορούν να προάγουν τις

συνθήκες ζωής τους με νόμιμα μέσα, επομένως έχουν τον πειρασμό να προσφεύγουν σε ευκαιρίες που δίνει πολλές φορές η παρανομία.

Όσα θα αναφέρω παρακάτω στο πλαίσιο του προγράμματος του Υπουργείου Δικαιοσύνης θα στηριχθούν κατ' αρχήν σε κάποιες αρχές τις οποίες προτάσσω. Το Σύνταγμα θα ιστάται και ουσιαστικά στην κορυφή της ιεραρχίας των κανόνων δικαίου.

Η τακτική να προτάσσεται ένα μνημόνιο, να ακολουθεί ένας νόμος και το Σύνταγμα να μένει στην τρίτη θέση ή να παραμερίζεται, δεν έχει θέση στην πολιτική και στο έργο της δικαιοσύνης. Εξάλλου, η προάσπιση του ελληνικού Συντάγματος είναι ταυτόχρονα και προάσπιση των κοινών συνταγματικών παραδόσεων της Ευρώπης, που αποτελούν πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο.

Η δικαιοσύνη στη συγκρότησή της θα είναι αξιοκρατική και δημοκρατική, όπως θα αναλυθεί παρακάτω. Απέναντι στο έγκλημα δεν έχει θέση μια πολιτική μηδενικής ανοχής, όσο και εάν ο όρος είναι εύχος. Η δικαιοσύνη θα είναι αυστηρή έναντι ενόχων για σοβαρά εγκλήματα και επιεικής έως και ανεκτική απέναντι σε μικροπαραβάτες. Η ποινική δικαιοσύνη δεν τιμωρεί το φρόνημα, αλλά ένοχες πράξεις που τελέστηκαν. Απέναντι στο φρόνημα θα υπάρχει ισοότητα μεταχείρισης.

Θα δοθεί έμφαση στην πρόληψη του εγκλήματος και στην επανένταξη, ενώ η φυλακή πρέπει να είναι ανθρώπινη, όχι μόνο λόγω της ανάγκης σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αλλά και γιατί αλλιώς η εγκληματικότητα αναπαράγεται.

Κορυφαίο θεσμικό ζήτημα στο πεδίο της δικαιοσύνης συνιστά οπωσδήποτε η εκκίνηση των διαδικασιών αναθεώρησης του Συντάγματος. Εφόσον αποφασιστεί η εκκίνηση αυτή, που είναι βέβαια κεντρικό θέμα, θα συνδυαστεί οπωσδήποτε με δημοκρατικό και σε βάθος διάλογο με πολιτικές δυνάμεις, φορείς και με κοινωνικά κινήματα και θα υπάρξει ευρεία διαβούλευση και με τους πολίτες.

Ως κύρια κατεύθυνση θα έχει τη μείζονα εγγύηση του κράτους δικαίου και του κράτους πρόνοιας, ενώ σημαντικά κεφάλαια της αναθεώρησης θα αφορούν και τη λειτουργία της Βουλής και την οργάνωση και λειτουργία της δικαιοσύνης, το κυβερνητικό έργο και οπωσδήποτε την ποινική ευθύνη των Υπουργών.

Σε σχέση με τα επιμέρους κεφάλαια των έργων που προγραμματίζονται, κατ' αρχάς σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της δικαιοσύνης, το ισχύον σύστημα διοίκησης της δικαιοσύνης είναι δεκτικό βελτίωσης, ώστε να είναι ταυτόχρονα αξιοκρατικό και δημοκρατικό.

Προέχει η αναβάθμιση του αυτοδιοίκητου των δικαστηρίων και του ρόλου των ολομελειών τους. Η αλλαγή θα έχει ως βάση τις προτάσεις των θεσμικών φορέων της δικαιοσύνης, κατ' εξοχήν δικαστών, εισαγγελέων, αλλά και αρμόδιων διοικητικών υπαλλήλων στον χώρο της δικαιοσύνης, με ακρόαση και επιστημονικών συλλόγων οπωσδήποτε. Στο σημείο αυτό επισημαίνω ότι λειτουργία της δικαιοσύνης αντιμετωπίζονται και είναι ούτως ή άλλως, μεταξύ άλλων, οι δικηγόροι, οι συμβολαιογράφοι, οι δικαστικοί επιμελητές και οι υποθηκοφύλακες, η γνώμη των οποίων επίσης θα ακουστεί με πολλή προσοχή για τα δικά τους ζητήματα, αλλά και για τα γενικότερα θέματα της δικαιοσύνης.

Γενικά, θα υπάρξει επιδίωξη, οι μεταρρυθμίσεις να συγχρονίζονται με αλλαγές στις υποδομές, οι οποίες θα πρέπει να μπορούν να τις υποστηρίξουν.

Η συμμετοχή μας στο ευρωπαϊκό πλαίσιο θεσμών και ειδικά στο Συμβούλιο Υπουργών Δικαιοσύνης της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διαμόρφωση των κοινών πολιτικών θα εγγυάται πρωταρχικά τα αναμφισβητούμενα δικαιώματα.

Επίσης, η προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας σε διεθνή συμβατικά κείμενα ή οδηγίες θα προχωρήσει με βάση τις συμβατικές υποχρεώσεις της χώρας, αλλά και με στάθμιση των κοινωνικών αναγκών και πρωτίστως βεβαίως του Συντάγματός μας.

Θα λάβει χώρα μια αναθεώρηση των όρων λειτουργίας της Εθνικής Σχολής Δικαστών, ιδίως με την προώθηση θεσμών επιμόρφωσης των δικαστών, με έμφαση στα πεδία του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και των ναρκωτικών.

Θα προωθηθούν μέτρα επιτάχυνσης της απονομής της δικαιοσύνης, τα οποία να μην υποβαθμίζουν τις εγγυήσεις ορθοδικίας. Αυτό θα γίνει στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης των κωδίκων, ώστε

να μη δημιουργήσει συστημικά προβλήματα και να έχει αποτελεσματικότητα. Βεβαίως, πάντοτε θα γίνεται προσπάθεια κάλυψης των κενών οργανικών θέσεων των δικαστών και των δικαστικών υπαλλήλων.

Καταπολέμηση της διαφθοράς και των εγκλημάτων γενικά: Θα υπηρετηθεί από τη λειτουργία της δικαιοσύνης στο μέτρο της αρμοδιότητάς της και σε συνεργασία με άλλα αρμόδια Υπουργεία και αρχές. Όπως είπε χθες ο Πρωθυπουργός, υποθέσεις οικονομικής διαφθοράς -λίστες Λαγκάρντ, Λιχτενστάιν και κάθε διαθέσιμο στοιχείο- θα διερευνηθούν και θα προωθηθούν, όπως επίσης και οι διεκδικήσεις αποζημιώσεων και κατοχικών δανείων με την εκτέλεση των δικαστικών αποφάσεων.

Υπάρχει μία σημαντική προεργασία αυτή τη στιγμή για την παραγωγή νέων κωδίκων. Θα γίνει μια προσπάθεια αναθεώρησης των υπαρχόντων σχεδίων με βάση τις αρχές τις οποίες προανέφερα. Αυτή τη στιγμή πάντως μπορώ να μνημονεύσω τα εξής:

Το σχέδιο Σωφρονιστικού Κώδικα εμφανίζεται αυτή τη στιγμή περισσότερο προσαρμοσμένο στις νέες συνθήκες και θα προωθηθεί κατά προτεραιότητα, μετά βέβαια από σύντομη επεξεργασία.

Το σχέδιο Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, ρυθμίσεις για την απόδειξη, τις προθεσμίες και την αναγκαστική εκτέλεση, κατασχέσεις και πλειστηριασμούς, που προβλέπουν ταχύτητες εκτέλεσης κοινωνικά και δικονομικά δυσβάσταχτες.

Αυτά θα αναθεωρηθούν στο πλαίσιο μιας συνολικής επανεξέτασης, αφού έχουν καταγραφεί και έντονες αντιδράσεις επιστημονικών συλλόγων και ενώσεων για το περιεχόμενο του συγκεκριμένου σχεδίου.

Το σχέδιο Κώδικα Ποινικής Δικονομίας περιλαμβάνει χρήσιμες μεταρρυθμίσεις, αλλά στο σύνολό της η ισχύουσα ποινική δικονομία περιλαμβάνει επίσης ρυθμίσεις όπως αυτές που αφορούν τα μονομελή δικαστήρια κακουργημάτων, που χρειάζεται να αναθεωρηθούν στο πλαίσιο συνολικής επανεξέτασης.

Η προώθηση του σχεδίου του Ποινικού Κώδικα -επίσης σημαντικού έργου- μπορεί να έπεται, ώστε να εξεταστούν προηγούμενως προσεκτικά οι γενικότερες πρακτικές και κάποτε αλυσιδωτές επιδράσεις ορισμένων μεταρρυθμίσεων του ποινικού συστήματος, όπως αυτές για την κατάργηση των χρηματικών ποινών για παράδειγμα.

Θα λάβει χώρα μείωση των δαπανών πρόσβασης στη δικαιοσύνη, δαπανών που καθιστούν απαγορευτική την προσφυγή των αδυνάτων και κάποτε και του μέσου πολίτη σε αυτήν. Έχουν υποστεί, βέβαια, κριτική, όχι μόνο από εθνικούς, αλλά και από εγχώριους οργανισμούς.

Σε ό,τι αφορά τη βελτίωση των υποδομών, το πρώτο που μπορεί να ειπωθεί είναι ότι ήδη προχωρεί ένα σημαντικό έργο ηλεκτρονικής διασύνδεσης των δομών και υπηρεσιών της δικαιοσύνης, το οποίο θα στηριχθεί και θα προωθηθεί στο μέτρο της ανταπόκρισής του στις ανάγκες της απονομής της δικαιοσύνης.

Περνώντας στο κεφάλαιο της αντιμετακλημικής πολιτικής και του σωφρονιστικού συστήματος. Ακόμα και συμβολικά, ας αναφέρω πρώτα ότι θα καταργηθούν ουσιαστικά οι φυλακές ανηλίκων. Πιο αναλυτικά, θα περιοριστεί δραστικά η επιβολή του ποινικού εγκλεισμού σε ανηλίκους ηλικίας δεκαπέντε έως δεκαοκτώ ετών, ώστε να προβλέπεται μόνο για εγκλήματα ανθρωποκτονίας. Καταδικαζόμενοι φαντάζομαι ότι δεν θα υπάρχουν ή θα μετριοούνται στα δάχτυλα του ενός χεριού κι έτσι θα μπορούν να κρατούνται σε πολιτισμένες συνθήκες σε χώρο στεγανό από ενήλικες κρατούμενους και δεν θα χρειάζεται η ύπαρξη ιδιαίτερων φυλακών γι' αυτήν την κατηγορία.

Δεύτερο μέτρο είναι ότι θα γίνει μια προσπάθεια -μετά από μελέτη επιλεκτική, αλλά χωρίς φειδώ- τροπής κακουργημάτων σε σοβαρά τιμωρούμενα πλημμελήματα. Πολλές από τις προσπάθειες αποσυμφόρησης των φυλακών και του ποινικού συστήματος γενικά στηρίχθηκαν κατά το παρελθόν σε αποποινικοποιήσεις. Δεν απέδωσαν και είναι λογικό να μην έχουν αποδώσει, διότι οι αποποινικοποιήσεις αφορούν ελαφρά κατά κανόνα εγκλήματα, τα οποία ούτως ή άλλως δεν οδηγούν πραγματικά στη φυλακή.

Αντίθετα, κατά την τελευταία δεκαπενταετία, είχαμε αθρόες

αναγωγές πλημμελημάτων σε κακουργήματα, ούτως ώστε οι καταδίκες να οδηγούν πάντα στη φυλακή και να ενταθεί το φαινόμενο του συνωστισμού στις φυλακές. Αυτή η προσπάθεια αναθεώρησης θα γίνει στο πλαίσιο της αναθεώρησης του Ποινικού Κώδικα, ώστε να μην υπάρξουν αντινομίες.

Θα προχωρήσει η κατάργηση σωφρονιστικών καταστημάτων τύπου Γ'. Ο θεσμός που πρόσφατα έχει εισαχθεί, από πολλές απόψεις είναι προβληματικός. Κατ' αρχάς, αλλάζει ποιοτικά την ποινή, χωρίς η αλλαγή αυτή να στηρίζεται πάντα σε δικαστική κρίση, πράγμα που σημαίνει ότι φθάνουμε σε δυσαναλογία σε σχέση με ό,τι είχε κριθεί από το δικαστήριο ως δίκαια ανταπόδοση, ως δίκαιη ποινή. Εξάλλου, οι όροι υπαγωγής στα σωφρονιστικά καταστήματα τύπου Γ' ήταν τόσο ευρείς, ώστε να απειλείται η πλειονότητα των κρατουμένων και οι στερήσεις δικαιωμάτων, για παράδειγμα του δικαιώματος επικοινωνίας, έφθαναν σε ανάρρωση θεμελιακών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Η κατάργηση, βέβαια, δεν σημαίνει ότι δεν είναι δυνατό να υπάρχουν πτέρυγες με αυξημένα μέτρα ασφαλείας σε διάφορα σωφρονιστικά καταστήματα. Η επιβάρυνση δεν θα αφορά τις εγυήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που θα μείνουν ακέραια, αλλά τη φύλαξη και θα επιτρέψουν βέβαια να αναβαθμιστούν οι όροι κράτησης των υπόλοιπων κρατουμένων. Εν πάση περιπτώσει, η ύπαρξη ειδικών καταστημάτων-τμημάτων με όρους ασφάλειας ιδιαίτερα προσεγγμένους είναι κάτι το οποίο ανέκαθεν υπήρχε στις ελληνικές φυλακές.

Θα διασφαλιστούν κατά προτεραιότητα οι όροι ιατρικής περίθαλψης των κρατουμένων και θα ενισχυθούν οι δυνατότητες εκπαίδευσής τους.

Σε συνεννόηση με τους εισαγγελείς θα επιδιωχθεί η θέσπιση μέτρων που θα κατευθύνουν προς τη φειδώ κατά την άσκηση των διώξεων. Θα προωθηθούν θεσμοί συνδιαλλαγής εισαγγελέα-πολίτη, που δεν θα αφορούν, όμως, τα σοβαρά εγκλήματα.

Σ' ό,τι αφορά το σωφρονιστικό σύστημα, προτεραιότητα έχει η αύξηση του αριθμού του προσωπικού. Άλλωστε, είναι ήδη δρομολογημένη στο εθνικό πρόγραμμα και έχει κοστολογηθεί. Αυτή τη στιγμή, με συνθήκες υπέρμετρου συνωστισμού των κρατουμένων που οδηγούν σε δημιουργία αβίωτων συνθηκών, υπάρχουν διαθέσιμες πτέρυγες και καταστήματα ολόκληρα που είναι άδεια, κενά, λόγω της έλλειψης προσωπικού.

Η επίλυση των προβλημάτων που άπτονται της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας θα έχει οπωσδήποτε απόλυτη προτεραιότητα.

Διέξοδο αποσυμφόρησης και μάλιστα με όρους αντεγκληματικής αποτελεσματικότητας θα προσφέρει η κινητοποίηση της εφαρμογής εναλλακτικών μέτρων απεξάρτησης, που ήδη προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, όπως είναι η παρακολούθηση θεραπευτικής δομής, απεξάρτησης εκτός φυλακής και οι οποίες πάντως δεν αξιοποιούνται. Θα επιδιωχθεί οπωσδήποτε σε συνεργασία με τον Υπουργό Υγείας η ένταξη των σωφρονιστικών δομών του σωφρονιστικού συστήματος στο ΕΣΥ.

Στο κεφάλαιο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων επίσης θα υπάρξουν καινοτομίες, όπως είναι η διασφάλιση δικαιωκρατικών όρων κατά τις προσαγωγές και συλλήψεις πολιτών σε συνεργασία με το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, όπως είναι η νομοθεσία για το σύμφωνο συμβίωσης, που θα τροποποιηθεί, ώστε να αφορά και τα ομόφυλα ζευγάρια, σύμφωνα και με την διεθνή υποχρέωση μετά από σχετική καταδίκη.

Παρά το ότι είναι πρόσφατος, θα αναθεωρηθεί ο νόμος για το ρατσισμό και τη ξενοφοβία, ώστε να καλύπτει και τη ρατσιστική δραστηριότητα και όχι μόνο τον ρατσιστικό λόγο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Νομίζω ότι σε ένα λεπτό θα έχω τελειώσει, κυρία Πρόεδρε. Επίσης, θα επιχειρηθεί να αναβαθμιστεί και η Στατιστική Υπηρεσία.

Φτάνω στο τέλος και θα ήθελα να επαναλάβω ότι σε οποιοδήποτε ζήτημα θα προκύψει, το πρώτο βήμα για την αντιμετώπισή του θα είναι ο διάλογος. Διάλογος θα γίνει με όλους, επιφανείς και αφανείς, με υπόπτους, ενόχους, κουκουλοφόρους, με τους πάντες. Γιατί όποτε δεν γίνεται διάλογος, παραμονεύει η βία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Νομίζω ότι απάντησε και σε κάποιες ρητορικές ερωτήσεις που διατυπώθηκαν προηγουμένως.

Και τώρα δίνω τον λόγο στον κ. Γαλέο Γεώργιο από τη Χρυσή Αυγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΛΕΟΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευταί, με μεγάλο ενδιαφέρον παρακολούθησα τις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού και είδα πολλά πράγματα τα οποία είχα διαβάσει πριν από κάποιους μήνες και στη δικιά μας ιστοσελίδα.

Βέβαια, παρατηρώντας τα ακόμα μια φορά είδα ότι υπάρχει μια μεγάλη διαφορά: Ο τρόπος με τον οποίο θέλει ο ΣΥΡΙΖΑ να τα υλοποιήσει και ο τρόπος με τον οποίο εμείς πιστεύουμε ότι θα υλοποιηθούν.

Εκτιμώ τον κύριο καθηγητή, τον κ. Βαρουφάκη, τον κύριο Υπουργό, ο οποίος έχει σπουδάσει στο εξωτερικό, όπως και εγώ, έχει διδάξει, όπως και εγώ. Νομίζω ότι δεν βασίζεται επάνω στα δύο μέτρα τα οποία είπατε, τα οποία ήταν τα λεπτομερέστερα από τα άλλα, δηλαδή στην κατάργηση των βουλευτικών αυτοκινητών και στις περικοπές του προσωπικού του Μαξίμου, για να υλοποιηθεί το πρόγραμμα των εκατό ημερών. Τα άλλα μέτρα ήταν στο περίπου.

Βέβαια, τα μέτρα αυτά είναι σωστά και πρέπει να γίνουν. Η διαφορά είναι ότι, εκτός από κάποια ευφορία στο λαό μας, ίσως και αποκατάσταση του αισθήματος δικαίου, δεν χρησιμεύουν σε τίποτα. Βέβαια, χρησιμοποίησε και κάποια άλλα γεγονότα, όπως τις γέφυρες ή τη γέφυρα, όπως την είπε, η οποία βέβαια έχει ημερομηνία λήξεως, αν δεν κάνω λάθος.

Το επόμενο μέρος, που είπε ότι με αυτό θα καταφέρει επιτέλους να ισοσκελίσει τους προϋπολογισμούς κ.λπ., είναι τα μικρότερα πλεονάσματα. Κύριοι, για να υλοποιησετε εσείς το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης, εσείς οι ίδιοι είχατε υπολογίσει 11 δισεκατομμύρια ευρώ.

Δεν θα σας πω ότι είναι περισσότερα. Εγώ τα βγάζω περισσότερα, αλλά θα σας αφήσω σε αυτά που λέτε. Τα μικρότερα πλεονάσματα θα σας φέρουν δυο με τρία δισεκατομμύρια -και όχι παραπάνω- τον χρόνο. Τα υπόλοιπα πώς θα τα καλύψετε; Θα ήθελα μια απάντηση πάνω σε αυτό.

Βέβαια, πρέπει να πω στον ΣΥΡΙΖΑ ότι πριν καν αναλάβει την Κυβέρνηση έκανε μια, για εμένα, πολύ βασική διαπίστωση. Διαπίστωσε ότι η λιτότητα δεν οδηγεί πουθενά. Αυτό το είχε διαπιστώσει και η αμερικανική κυβέρνηση, όταν άρχισε να δίνει δισεκατομμύρια για να μπορέσει να αντεπεξέλθει στην κρίση που είχε. Το ίδιο έκανε και η Γερμανία, όταν είχε κρίση και μάλιστα παραβίασε τα κριτήρια του Μάαστριχτ.

Ο μόνος που δεν το έχει καταλάβει εδώ μέσα αυτό το πράγμα, ότι η λιτότητα δεν οδηγεί πουθενά, είναι η πρώην κυβέρνηση. Ακούω πολλές φορές εκεί που κάθομαι «Τι θα κάνει και πώς θα το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ;». Κύριοι, δεν ξέρω αν και πώς θα το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό που ξέρω εγώ να σας πω είναι ότι εσείς φέρατε τον ΣΥΡΙΖΑ για Κυβέρνηση εδώ πάνω και κανένας άλλος.

Άκουσα από εσάς και για την ανάπτυξη. Αυτό που μου έλειψε όμως εμένα είναι η λέξη «παραγωγή». Υπάρχει κανένας οικονομολόγος που να πιστεύει ότι θα γίνει ανάπτυξη χωρίς να έχουμε παραγωγή; Εγώ δεν τον ξέρω. Θα ήθελα να μου τον συστήσετε.

Βέβαια, είπατε κάποια πράγματα για τη δημόσια διοίκηση, ότι θα προσπαθήσετε να αναπτύξετε τον τρόπο, που μέχρι τώρα δεν είναι σωστός, για να μπορέσετε να την εξυγιάνετε και να βγάλετε και κάποιες καλύτερες υπηρεσίες. Σωστά όλα αυτά. Υπάρχει όμως ένα πράγμα: Όλα ξεκινούν συνήθως από μιαν αρχή. Όλη η ανθρωπότητα προόδευσε ως εξής: Πρώτα, η πρωτογενής παραγωγή, αλεία κτηνοτροφία και γεωργία, δεύτερον, η βιομηχανία και τρίτον, οι υπηρεσίες. Εσείς ξεκινάτε από το τέλος. Θα δούμε τα αποτελέσματά σας.

Θέλω να πω και κάτι άλλο, το οποίο εμένα με ανησυχούσε ιδιαίτερα. Αναφερθήκατε στο ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας και πολύ καλά κάνατε. Δεν πρέπει να ξεπουλιέται η δημόσια περιουσία, αλλά ο κύριος Πρωθυπουργός άφησε ένα «παραθυράκι», όπως γίνεται συνήθως στο Ελληνικό Κοινοβούλιο. Είπε «και μων, αλλά θα εξετάσουμε την κάθε περίπτωση ειδικά». Δηλαδή τι θα κάνετε εσείς; Αντί να πουλήσετε τα αεροδρόμια όλα

μαζί -τα δευτερεύοντα αεροδρόμια- όπως θα έκανε η Νέα Δημοκρατία, θα τα πουλάτε ένα -ένα; Αυτός είναι ο στόχος σας; Θα ήθελα μια διευκρίνιση. Αν δεν τα πουλάτε, μπράβο σας.

Μετά από αυτό, θα ήθελα να αναφερθώ και σε κάτι άλλο. Εδώ ακούω συνέχεια για κάποιο πρωτογενές πλεόνασμα και κάποια πρωτογενή πλεονάσματα. Επειδή είμαι οικονομολόγος και ξέρω, το πρωτογενές πλεόνασμα είναι ένα πρώτο βήμα, αλλά δεν είναι ουσία. Καμμία επιχείρηση δεν ενδιαφέρεται αν θα έχει κέρδη πριν πληρώσει τους τόκους στα κεφάλαια που χρωστάει ή καμμία επιχείρηση δεν ενδιαφέρεται για τον τζίρο που θα έχει, αλλά ενδιαφέρεται μόνο για το κέρδος ή το χάσιμο. Κι επειδή κάποιοι κύριοι μου φαίνεται ότι βγάζουν μόνο χάσιμο, γι' αυτό ενδιαφέρονται για τους τζίρους και τα υπόλοιπα.

Τέλος, το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ έδωσε λίγη χαρά στον ελληνικό λαό, ο οποίος περιμένει πολλά. Θα ήθελα να θυμίσω στο λαό την παλιά σοφή λαϊκή παροιμία: Όπου ακούς πολλά κεράσια κράτα και μικρό καλάθι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Γαλέο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «1974: Η αποκατάσταση της Δημοκρατίας» που οργανώνει το Ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 57^ο Γενικό Λύκειο Αθήνας.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ τώρα στο Βήμα τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, κ. Μάρδα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΔΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, πριν αναφερθώ στο τι πρόκειται να κάνω, θα σας δώσω κάποια στοιχεία αναφορικά με τον προϋπολογισμό του 2014, που εμείς θα τα ανακοινώσουμε αύριο, απλά και μόνο για να έχετε μία πρώτη εικόνα για το τι ακριβώς παραλαμβάνουμε.

Το 2014 τα τακτικά έσοδα παρουσίασαν μία μείωση περίπου κατά 1 δισεκατομμύριο ευρώ. Λόγω κάποιων αιτιών που δεν γνωρίζουμε, η χώρα στερήθηκε 1 δισεκατομμύριο ευρώ από το ΕΣΠΑ, δηλαδή χάσαμε κοινοτικούς πόρους. Θα το δούμε αυτό. Αυτό μάλλον οφείλεται σε διαδικαστικούς λόγους, σε λόγους γραφειοκρατίας, διότι όταν κάτι το έχουμε και δεν το παίρνουμε σημαίνει ότι κάτι οφείλεται σε εμάς και όχι σε κάποιους άλλους. Σε ό,τι αφορά το πρωτογενές πλεόνασμα, ενώ κατά τη σύνταξη του προϋπολογισμού είχε θεωρηθεί ότι μπορεί να ανέλθει στα 5,3 δισεκατομμύρια, αυτό φαίνεται ότι κλείνει στα 2,9 δισεκατομμύρια.

Σε ό,τι αφορά το συνολικό έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού, δηλαδή όλων των φορέων που υπάγονται στον κρατικό προϋπολογισμό, αυτό φαίνεται ότι θα κλείσει στα 4,4 δισεκατομμύρια. Λέω «φαίνεται», γιατί απομένουν λίγες μέρες, έτσι ώστε να έχουμε τα οριστικά αποτελέσματα, οπότε να έχουμε κατά νου τα 4,4 δισεκατομμύρια, που είναι περίπου το 2,5% του ΑΕΠ.

Τι πρόκειται να κάνουμε και τι επιδιώκουμε; Επιδιώκεται μία καλύτερη εποπτεία των δημοσίων δαπανών, που είναι μία αρμοδιότητα, που ανήκει σε εμάς κατά 100% και επιδιώκεται η ενίσχυση της διαδικασίας παρακολούθησης της εκτέλεσης του προϋπολογισμού όλων των φορέων της Κυβέρνησης. Θα σας δώσω και κάποια παραδείγματα ακολουθώντας την αποτελεσματικότερη διαχείριση των ταμειακών πλεονασμάτων όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, έτσι ώστε να έχουμε μία μεγαλύτερη άνεση όταν χρειαζόμαστε περισσότερα χρήματα, όπως επίσης επιδιώκεται η ενίσχυση της ικανότητας της ταμειακής διαχείρισης και της διαχείρισης του δημοσίου χρέους από τον Οργανισμό Διαχείρισης του Δημοσίου Χρέους που καταλαβαίνετε ότι είμαστε σε μία διαρκή συνεργασία.

Ως προς τα μισθολογικά, επιδιώκεται η επανεξέταση του θεσμικού πλαισίου του ενιαίου μισθολογίου και ειδικότερα θα ξαναδούμε τα είκοσι περίπου μισθολόγια, τα οποία έχουμε στα χέρια μας και θα προσπαθήσουμε να περιορίσουμε τις αδικίες

και τις αδυναμίες αυτού του συστήματος, κάτι το οποίο αγγίζει πάρα πολύ λίγο κόσμο, και αναφερόμαστε στο σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων.

Επίσης, επιδιώκεται η επανεξέταση του θεσμικού πλαισίου περί δαπανών μετακίνησης των δημοσίων λειτουργών, για να μην αντιμετωπίζουμε φαινόμενα, όπως είχαμε παλαιότερα, όπου ένας Υπουργός μετέφερε έντεκα άτομα στις Βρυξέλλες σε Συμβούλιο Υπουργών μόνο και μόνο για να ανακοινώσει ότι ανοίγει το Μουσείο της Ακρόπολης.

Επίσης, αν και έχει μειωθεί ο χρόνος σύμφωνα με τον οποίο ικανοποιούνται οι συνταξιούχοι, θα επιδιωχθεί, με ένα άλλο λογισμικό και άλλες τεχνικές, να περιορίσουμε ακόμη περισσότερο αυτό το χρόνο, έτσι ώστε να μην υπάρχει μεγάλο κενό ανάμεσα στην κατάθεση της αίτησης ενός συνταξιούχου και την ολική απόδοση της σύνταξής του.

Είμαστε «το πορτοφόλι του κράτους», όπως συνηθίζουμε να λέμε και καταλαβαίνετε ότι με τη Γενική Γραμματεία Εσόδων είμαστε οι δύο όψεις ενός προσώπου. Ήδη συνεργαζόμαστε -και θα δείτε τα αποτελέσματα της συνεργασίας σε πολύ λίγο χρονικό διάστημα- με τη Γενική Γραμματεία Εσόδων και στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας με σκοπό τη ρύθμιση κάποιων θεμάτων ήδη έχουμε εισαγάγει φορείς που θεωρούνται σύμβουλοι του κράτους, όπως είναι τα επιμελητήρια και ειδικότερα το Οικονομικό Επιμελητήριο της Ελλάδος.

Στο πλαίσιο των στόχων που θέτουμε σε ό,τι αφορά τα έσοδα και τις δαπάνες πρέπει να είμαστε σε μια διαρκή επικοινωνία με όλα τα Υπουργεία, αλλά ένα μεγάλο μέρος των στόχων σε ό,τι αφορά τις δαπάνες ανήκει σε εμάς και ένα άλλο μεγάλο μέρος των εσόδων πάλι ανήκει σε εμάς, γιατί καταλαβαίνετε ότι χωρίς στόχους είναι αδύνατον να διοικηθεί όχι απλά και μόνο ένα κράτος, αλλά ούτε μια επιχείρηση, ακόμα και ούτε ένα νοικοκυριό.

Σε ό,τι αφορά το σκέλος των δαπανών, ενδεικτικά θέλω να σας σημειώσω το εξής, που συνδέεται με τη σπατάλη που εξακολουθεί και υφίσταται στο σκέλος των δαπανών και ιδιαίτερα σε χώρους όπου είχαμε την τύχη να ασχοληθούμε στο παρελθόν, οπότε φέρνουμε έτοιμη δουλειά στο Υπουργείο και γενικότερα στα Υπουργεία. Υπάρχει περιθώριο περιορισμού της σπατάλης. Θα σας φέρω ένα απλό παράδειγμα: Αν μπειτε στο Παρατηρητήριο Τιμών του Υπουργείου Υγείας, θα διαπιστώσετε τέσσερα χρόνια μετά τη λειτουργία αυτού του Παρατηρητηρίου ότι υπάρχουν τιμές υλικών που αγοράζουν τα νοσοκομεία, που είναι δέκα έως είκοσι φορές ακριβότερες από τις χονδρικές τιμές της αγοράς. Δεν αναφέρομαι σε προϊόντα που προέρχονται από την Κίνα, η σύγκριση δεν γίνεται με τέτοια προϊόντα, αλλά αναφέρομαι σε προϊόντα τα οποία προέρχονται από την Ελλάδα και από τις άλλες χώρες -μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καταλαβαίνετε ότι δέκα και είκοσι φορές ακριβότερα προϊόντα σε μια τέτοια περίοδο είναι μια πάρα πολύ μεγάλη πολυτέλεια για να σπαταλάται έτσι το χρήμα.

Από έρευνα πάλι που έχουμε κάνει -παλαιότερη έρευνα, αλλά είναι χρήσιμη στη διαμόρφωση της πολιτικής μας- διαπιστώνεται ότι υπάρχει μια σπατάλη -και αυτό βέβαια δεν το λέμε μόνο εμείς, έχει ανακοινωθεί και από άλλους φορείς- σε ό,τι αφορά τα χρήματα τα οποία ξοδεύονται από τους δήμους. Στο θέμα αυτό ήδη ετοιμάζουμε μια διαδικασία, η οποία θα εφαρμοστεί σε διαγωνισμούς οι οποίοι είναι κάτω από 60.000 ευρώ. Θα υποκαταστήσουμε αυτές τις αχαρακτήριστες διαδικασίες των πρόχειρων διαγωνισμών που δήθεν εισάγουν τον ανταγωνισμό στην αγορά και βλέπουμε ότι μέσω πρόχειρων διαγωνισμών αγοράζουν οι δήμοι προϊόντα στη διπλάσια τιμή από αυτήν που ισχύει στην αγορά. Με βλέπετε και σας βλέπω και ξέρετε πού αναφέρομαι.

Θα εισαχθεί η διαδικασία του ηλεκτρονικού καταλόγου. Ίσως είναι ένας τεχνικός όρος που δεν τον κατανοείτε, αλλά αυτό θα διευκολύνει πάρα πολύ τη δουλειά των δήμων, να εξοικονομηθούν χρήματα και στην περίπτωση που οι δήμοι δεν εφαρμόσουν αυτή τη διαδικασία δεν πρόκειται να έχουν χρήματα εκ μέρους του κρατικού προϋπολογισμού.

Σε ό,τι αφορά τις συμβάσεις οι οποίες είναι άνω των εξήντα χιλιάδων εκεί υπάρχει ένα νομικό πλαίσιο, το οποίο προτείνει μια ευρύτατη χρήση διαφόρων τύπων. Εμείς θα εστιάσουμε την προσοχή μας στις πιο σύγχρονες διαδικασίες διενέργειας διαγωνι-

σμών, οι οποίες μπορούν να εξοικονομήσουν πάρα πολλά χρήματα και να περιορίσουν τη σπατάλη.

Επίσης, υπάρχουν άλλα δείγματα σπατάλης, τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν. Ενδεικτικά αναφέρομαι στο κτήριο που ενοίκιασε το «Enterprise Greece», το οποίο βρίσκεται κάπου στο κέντρο της Αθήνας. Συνολικά πληρώνουμε γι' αυτό το κτήριο 400.000 ευρώ για ενοίκια και κοινόχρηστα. Εδώ βρίσκονται εγκατεστημένοι υπάλληλοι από δύο φορείς. Ο ένας από αυτούς τους φορείς είναι ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου. Ο Ελληνικός Οργανισμός Εξωτερικού Εμπορίου διαθέτει ακόμα και τώρα ένα πολύ μοντέρνο κτήριο, το οποίο βρίσκεται στην Ηλιούπολη και είναι δικής του ιδιοκτησίας. Κάλλιστα θα μπορούσε το «Invest in Greece», που είναι ο δεύτερος φορέας μαζί με τον ΟΠΕ, τον γνωστό, να είχε εγκατασταθεί σε αυτό το κτήριο στην Ηλιούπολη, οπότε να μην πληρώνουμε το παραμικρό νοίκι και επειδή το κτήριο ήταν αρκετά μεγάλο θα μπορούσε να εγκατασταθεί και η ΔΟΥ που σκεφτόταν η προηγούμενη κυβέρνηση να μεταφέρει εκεί, οπότε θα γλιτώναμε 400.000 ευρώ. Σας δίνω μόνο ένα παράδειγμα.

Επιπλέον, στο πλαίσιο μια ακαταστασίας που μπορώ να πω ότι υπάρχει στο κτήριο της Ηλιούπολης υπήρχε το μοναδικό Ινστιτούτο Συσκευασίας της χώρας. Έρχονταν όλοι όσοι ήθελαν να πιστοποιήσουν τις συσκευασίες τους, όχι μόνο από την Ελλάδα, αλλά κι από τα Βαλκάνια και έδιναν τις συσκευασίες τους για πιστοποίηση και εξοικονομούσαν χρήματα. Έχει εγκαταλειφθεί αυτό το Ινστιτούτο -θεωρώ ότι δεν έχει ληρατηθεί ο εξοπλισμός- με αποτέλεσμα οι Έλληνες παραγωγοί που θέλουν να πιστοποιήσουν τα προϊόντα τους να πηγαίνουν σε γειτονικές χώρες, να πληρώνουν, να χάνουμε εμείς χρήματα και να κερδίζουν κάποιες άλλες χώρες χρήματα από ένα ινστιτούτο που πήρε και χρήματα από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και μπορώ να σας πω ότι ήταν από τα πιο σύγχρονα που υπήρχαν στην Ευρώπη.

Ως προς το σκέλος των εσόδων, καταλαβαίνετε ότι πρέπει να τεθούν κάποιοι στόχοι και να αγγιχθούν πηγές εσόδων που δεν αγγίχτηκαν στο παρελθόν. Ενδεχομένως, κάποιοι από εσάς να έχετε παρακολουθήσει και κάποιες μελέτες που έχουμε κάνει στο συγκεκριμένο θέμα. Ως πανεπιστημιακός αναφέρομαι.

Υπάρχει το λαθρεμπόριο καυσίμων, με το οποίο έχουμε ασχοληθεί εκτεταμένα. Θεωρούμε, σύμφωνα με εκτιμήσεις τρίτων και ένας από αυτούς είναι ο κ. Σούρλας, ο οποίος είχε ασχοληθεί επισταμένα με το θέμα, ότι μπορούμε να εξοικονομήσουμε φόρους της τάξης του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ.

Εμείς είμαστε έτοιμοι, στο συγκεκριμένο θέμα, και μαζί με τους στόχους που θα θέσουμε θα βοηθήσουμε επτά Υπουργεία, έτσι ώστε να προβούν στις απαραίτητες εκείνες ενέργειες, με σκοπό την αλλαγή της νομοθεσίας, που την έχουμε έτοιμη, η οποία αποβλέπει στη γρήγορη εφαρμογή κάποιων μέτρων που θα περιορίσουν αυτή τη μαστίγα.

Το ίδιο θα κάνουμε και με το λαθρεμπόριο τσιγάρων, όπου εκεί τα πράγματα είναι λίγο πιο απλά. Εκεί η απώλεια φόρων, σύμφωνα πάλι με εκτιμήσεις φορέων που έχουν ασχοληθεί με αυτό το θέμα, είναι της τάξης των 800 εκατομμυρίων ευρώ.

Βέβαια, απομένει το παρεμπόριο, που ουδείς το άγγιξε μέχρι τώρα, παρά μόνο περιπτώσιακά. Εκεί έχουμε κάποιες εκτιμήσεις της ΕΣΣΕ, της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ελληνικού Εμπορίου, που θεωρούμε ότι είναι υπερεκτιμημένες, γιατί θεωρούν ότι το παρεμπόριο στη χώρα είναι της τάξης των 20 δισεκατομμυρίων ευρώ. Νομίζουμε ότι οι εκτιμήσεις αυτές είναι πάρα πολύ υψηλές. Ακόμα όμως και 5 δισεκατομμύρια να είναι, μόνο το ΦΠΑ υπολογίστε για να καταλάβετε τι μπορούμε να κερδίσουμε. Και εδώ μπορούν να γίνουν κάποιες αλλαγές.

Μπορεί, βέβαια, κάποιοι να πουν ότι στις λαϊκές πηγαίνουν οι φτωχές οικογένειες, οι οποίες πουλούν διάφορα προϊόντα. Ας πουλούν αυτά τα προϊόντα με μια διαδικασία η οποία θα δίνει και στο κράτος κάποιους φόρους και ας τα πουλούν λίγο ακριβότερα απ' ό,τι τα πουλούν τώρα. Πάλι θα είναι σε χαμηλότερες τιμές. Δεν μπορούμε, όμως, να αγνοήσουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, οι οποίες πληρώνουν νοίκι και φόρους και έχουν εργαζόμενους και σε τελική ανάλυση, αποτελούν πηγή εσόδων και πηγή πλούτου αυτής εδώ της χώρας, στο όνομα ενός παρεμπορίου το οποίο μας δημιουργεί πάρα πολλά προβλήματα εδώ και

πολλά χρόνια.

Όπως σας είπα, θέτουμε στόχους και εκεί που διαθέτουμε κάποια μέσα θα τα εφαρμόσουμε, έτσι ώστε να «περπατήσει» το έργο της Κυβέρνησης πιο γρήγορα, θεωρώντας ότι είμαστε σε μια εμπόλεμη κατάσταση. Γι' αυτό και κάποια πράγματα πρέπει να γίνουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και όλοι να βοηθήσουμε όσο μπορούμε τους συναδέλφους μας και τα υπόλοιπα Υπουργεία.

Επίσης, περιμένουμε και από εσάς, αν έχετε κάποιες λύσεις που μπορούν να βοηθήσουν στο έργο μας, να μας τις δώσετε για να τις εφαρμόσουμε. Ήδη το Οικονομικό Επιμελητήριο μας έδωσε μια πρόταση για ένα συγκεκριμένο θέμα. Την ενσωματώσαμε στη λύση η οποία θα ακουστεί προσεχώς και έχει σχέση με τα έσοδα.

Το γνωστό «Global Competitiveness Report» της περιόδου 2014-2015 -αν και το ίδιο αναφερόταν και σε προηγούμενες περιόδους- τονίζει ότι το κόστος γραφειοκρατίας στη χώρα μας είναι γύρω στα 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Μάλιστα, όχι μόνο αυτό, αλλά και άλλες μελέτες αναφέρονται σε αυτό το θέμα και η διαφορά είναι ανάμεσα στα 10 και στα 14 δισεκατομμύρια ευρώ. Καταλαβαίνετε τι σημαίνει απώλεια δαπανών της τάξης των 14 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Εδώ εμείς δεν έχουμε μια συγκεκριμένη αρμοδιότητα, αλλά καταλαβαίνετε ότι όλα περνούν από τα χέρια μας για υπογραφή, όλα όσα έχουν σχέση με ρυθμίσεις που συνδέονται με τα οικονομικά θέματα.

Μπορούμε να συμβάλλουμε έτσι ώστε να γίνει η νομοθεσία πιο απλή και λειτουργική και σας φέρνω ένα παράδειγμα. Όλο αυτό το πακέτο που βλέπετε, πλην της πρώτης σελίδας, είναι όλες οι ρυθμίσεις που συνδέονται με το σύστημα κρατικών προμηθειών του Υπουργείου Υγείας. Γι' αυτό το πράγμα χρειαζόταν μόνο ένας απλός νόμος και αυτό είναι αδύνατο να το παρακολουθήσει και ο πιο επαγγελματίας επιχειρηματίας που ασχολείται με τις κρατικές προμήθειες. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Αυτό μας στοιχίζει 14 δισεκατομμύρια ευρώ.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Θεόδωρο Φορτσάκη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΦΟΡΤΣΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά τα πολλά και ενδιαφέροντα που ακούμε από το πρωί για την οικονομία, για το χρέος, για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, θα μου επιτρέψετε να στρέψω την προσοχή σας σε ένα ζήτημα πιο συγκεκριμένο, πιο σαφές, που είναι το ζήτημα της παιδείας.

Βεβαίως, η παιδεία συνδέεται και με τα οικονομικά, αφού πρέπει να το ομολογήσουμε χωρίς περιστροφές ότι το πρώτο της πρόβλημα είναι σήμερα η υποχρηματοδότηση. Ωστόσο, δεν είναι μόνο τα οικονομικά, η διάσταση της παιδείας που ενδιαφέρει. Υπάρχει και η θεσμική διάσταση και υπάρχει και η διάσταση της νοοτροπίας.

Σημειώνω ότι ο κύριος Πρωθυπουργός στις προγραμματικές του δηλώσεις μίλησε λίγο για την παιδεία. Δεν αναφέρθηκε σχεδόν καθόλου στις διάφορες προεκλογικές δεσμεύσεις που είχαμε ακούσει και ειδικότερα στην κατάρτιση διαμιάς των διαφόρων μνημονιακών διατάξεων που αναφέρονται στην παιδεία.

Σημειώνω, επίσης, ότι ανήγγειλε την έναρξη ενός διαλόγου και μάλιστα σε βάθος τετραετίας και ανήγγειλε ουσιαστικά μία εθνική διαβούλευση. Βρίσκουμε ότι αυτή η διαβούλευση είναι εντελώς απαραίτητη και, όπως το έχουμε πει για όλα τα ζητήματα που θα έρχονται στο Κοινοβούλιο, θα είμαστε θετικοί και στη συμμετοχή μας στη διαβούλευση αυτή, αλλά και στη διαμόρφωση προτάσεων οι οποίες θα είναι εποικοδομητικές. Ελπίζω μόνο πραγματικά να προχωρήσει αυτός ο διάλογος και να μην είναι προσχηματικός διάλογος που κυρίως θα ενδιαφέρει τους συνδικαλιστικούς φορείς.

Θυμίζω, επίσης, ότι υπάρχει σήμερα ένα σαφές νομοθετικό πλαίσιο το οποίο κατά τρόπο πρωτότυπο επιτρέπει στο τέλος της πρώτης τετραετίας εφαρμογής του λεγόμενου «νόμου Διαμαν-

τοπούλου», την αποτίμηση των αποτελεσμάτων που θα έχουμε καταγράψει μέχρι τότε, τη διαπίστωση των όποιων προβλημάτων υπάρχουν και στη συνέχεια την αναμόρφωση της νομοθεσίας με τρόπο ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες. Θα μπορούσαμε, λοιπόν, να μείνουμε σε αυτό το πλαίσιο και να επιχειρήσουμε αυτού του είδους τη θεσμική αναμόρφωση.

Σημειώνω, επίσης, ότι το μόνο μέτρο που ανήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός σχετικά με τα μέτρα που θα πάρει για την παιδεία -και αναφέρομαι αρχίζοντας από τα θέματα της ανώτατης παιδείας και θα έρθω μετά στα υπόλοιπα- είναι η κατάρτιση του συμβουλίου του ιδρύματος. Πρόκειται στην πραγματικότητα για μία πάρα πολύ αρνητική εξέλιξη. Θυμίζω ότι το συμβούλιο του ιδρύματος είναι ο ακρογωνιαίος λίθος του εκσυγχρονισμού του θεσμικού πλαισίου των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων. Ίσως να έχει δημιουργήσει προβλήματα η εφαρμογή του θεσμού αυτού μέχρι σήμερα, -ορισμένα προβλήματα, δεν μπορούμε να το αρνηθούμε- αλλά θα πρέπει μάλλον να προσπαθήσουμε να τα επιλύσουμε και καθόλου να προσπαθήσουμε να καταργήσουμε τον εξαίρετο αυτό θεσμό ο οποίος υπάρχει σε όλα τα πανεπιστήμια του εξωτερικού.

Είναι ο θεσμός ο οποίος υλοποιεί τον εξωτερικό έλεγχο, κάνει αυτά που έκανε άλλοτε το Υπουργείο Παιδείας και βεβαίως, αποτελεί πρόοδο η θέσπιση του συμβουλίου του ιδρύματος έναντι αυτού που έκανε παλαιότερα το Υπουργείο Παιδείας. Είναι ο θεσμός που υλοποιεί την λογοδοσία, την εξωστρέφεια και είναι και ο θεσμός που εγγυάται την τήρηση της νομιμότητας στο Πανεπιστήμιο.

Θυμίζω ότι το Συμβούλιο του Ιδρύματος κατά το ήμισυ εκλέγεται από καθηγητές του Πανεπιστημίου και είναι καθηγητές του Πανεπιστημίου και το άλλο ήμισυ αποτελείται από μέλη εξωτερικά, τα οποία επιλέγουν οι καθηγητές Πανεπιστημίου. Άρα, πρόκειται για ένα όργανο δημοκρατικό και εκλεγμένο.

Θυμίζω, επίσης, ότι σήμερα συμμετέχουν στα Συμβούλια Ιδρύματος των διαφόρων πανεπιστημίων μας οι καλύτεροι Έλληνες καθηγητές του εξωτερικού, οι πιο αξιόλογοι, οι οποίοι μας μεταφέρουν την εμπειρία τους και οι οποίοι πολλές φορές έρχονται οι περισσότεροι χωρίς ούτε καν να παίρνουν τα εισιτήριά τους και φυσικά χωρίς αμοιβή.

Είναι πολύ σημαντικός και ο ρόλος τον οποίο διαδραματίζουν κατά τις εκλογές των πρυτανικών και κοσμητορικών αρχών, διότι η παρεμβολή τους, η προεπιλογή δηλαδή τριών υποψηφίων οι οποίοι στη συνέχεια ψηφίζονται από τα μέλη των πανεπιστημίων, των καθηγητών, είναι η διασφάλιση της αποφυγής της συναλλαγής, η οποία είχε καταντήσει τα πανεπιστήμιά μας στην κατάσταση την οποία γνωρίζουμε.

Θα ήταν ολέθριο σφάλμα να επανέλθει η εκλογή των πρυτανικών και κοσμητορικών αρχών στους φοιτητικούς και διοικητικούς συλλόγους, όπως γινόταν παλαιότερα.

Θυμίζω ότι οι φοιτητές και οι διοικητικοί υπάλληλοι εκπροσωπούνται στη Σύγκλητο επαρκώς και έχουν τη δυνατότητα να συμμετέχουν στη συζήτηση και στις αποφάσεις που αφορούν τα θέματά τους.

Θα πρέπει να γίνει κατανοητό από το Κοινοβούλιο ότι τα πανεπιστήμια εδώ και πολύ καιρό έχουν καταστεί άντρα ανομίας. Πώς θα σας φαινόταν σήμερα αν ξαφνικά άνοιγαν οι πόρτες και έμπαινε εδώ μέσα ένας όχλος νέων ατόμων, τα οποία θα σας ζητούσαν να βγείτε αμέσως από την Αίθουσα για να τη χρησιμοποιήσουν για μια συνέλευση δική τους; Πώς θα σας φαινόταν να πάει στο γραφείο της Προέδρου αύριο το πρωί μία ομάδα φοιτητών ή διοικητικών υπαλλήλων και να της ζητήσουν να διακόψει την εργασία της και να υιοθετήσει τις αποφάσεις τις οποίες θέλουν να επιβάλουν; Πώς θα σας φαινόταν να επακολουθήσουν προπηλακισμοί, ύβρεις, ενδεχομένως και χειροδικίες;

Αυτή είναι η καθημερινή πραγματικότητα στα πανεπιστήμια και όποιος δεν την καταλαβαίνει, δεν καταλαβαίνει πώς λειτουργούν τα πανεπιστήμιά μας σήμερα και είναι απόλυτη ανάγκη να υπάρξει μέριμνα για να επανέλθουν τα πανεπιστήμια σε τροχιά νομιμότητας.

Αυτά που έγιναν πριν από τρεις ημέρες στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπου ξανά ένα μπουλουκι φοιτητών και διοικητικών υπαλλήλων εισήλθε στη Σύγκλητο, τη διέλυσε, εξεδίωξε τους συγκλη-

τικούς και υποχρέωσε στη συνέχεια τις πρυτανικές αρχές να εκδώσουν αποφάσεις καθ' υπαγόρευση δική τους, δείχνουν το κατάντημα στο οποίο έχουμε περιέλθει. Είναι απόλυτη ανάγκη να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να σταματήσει αυτού του είδους η συμπεριφορά, διότι η διάλυση των δημοσίων πανεπιστημίων προαναγγέλλει τη διάλυση της χώρας.

Θα ήθελα να πω ακόμη ότι απόρρησα διότι στις Προγραμματικές Δηλώσεις του κυρίου Πρωθυπουργού δεν ακούσαμε κάποιο θετικό μέτρο για την ανασυγκρότηση και την επανεκκίνηση των πανεπιστημίων. Δεν ακούσαμε καμμία καινούρια ιδέα η οποία θα επιτρέψει να ανυψώσουμε τα πανεπιστήμια εκεί όπου θα πρέπει να τα φτάσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εντούτοις, θα μπορούσαμε να έχουμε πολλές τέτοιες ιδέες. Η ιδέα του πανεπιστημιακού πόλου για την ανασυγκρότηση της κατανόησης των πανεπιστημίων, η έννοια των συμβάσεων-πλαισίων, που θα μπορούσαμε να υιοθετήσουμε για να παρακινήσουμε τα πανεπιστήμια να πετύχουν στόχους, η έννοια της εγκατάλειψης της σωματικής κατανόησης των γνωστικών αντικειμένων, έτσι ώστε να μπορούν πλέον τα πτυχία να τα δίνουν όχι τα τμήματα, αλλά οι σχολές, ήταν θέματα τα οποία περίμενα να ακούσουμε και ελπίζω ότι ο κύριος Υπουργός Παιδείας θα τα περιλάβει στον διάλογο τον οποίο θα αρχίσει.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, σε μισό λεπτό.

Δεν θα αναφερθώ πλέον σ' αυτά τα οποία είχα στον νου μου για τη μέση παιδεία και για τα σχολεία του πρώτου βαθμού εκπαίδευσης και για τα νηπιαγωγεία.

Θα ήθελα μόνο να τονίσω ότι ακούμε συχνά να γίνεται αναφορά στην έννοια της εξισωτικής παιδείας. Εγώ θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι είναι ανάγκη να επανέλθει η παιδεία μας -και η ανωτάτη και η μέση- στην έννοια της αριστείας. Αυτό σημαίνει ότι, πρώτον, θα πρέπει να εγκαταλειφθεί κάθε ιδέα εξισωτικής παιδείας. Θα πρέπει να γυρίσουμε ξανά στα πειραματικά σχολεία αριστείας και όχι στην είσοδο στα σχολεία αυτά με τρόπο εξισωτικό και θα πρέπει οπωσδήποτε να πάψει ο πόλεμος στην ιδιωτική εκπαίδευση, διότι είναι δικαίωμα του κάθε πολίτη να επιλέγει τον τύπο εκπαίδευσης, τον οποίο επιθυμεί να λάβει.

Φοβάμαι ότι αυτά που ακούσαμε για την παιδεία από τις Προγραμματικές Δηλώσεις, αλλά και όσα έχουμε καταλάβει από τις προεκλογικές δεσμεύσεις, δίνουν το σύνθημα για την παιδεία μας «όπισθεν ολοταχώς» και αυτό αποτελεί μέγα κίνδυνο για το κράτος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Φορτσάκη.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Κωνσταντίνο Τσουκαλά από τον ΣΥΡΙΖΑ. Εν τω μεταξύ, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι επόμενοι Υπουργοί, που είναι προγραμματισμένο να μιλήσουν, είναι ο κ. Βαρουφάκης, Υπουργός Οικονομικών, ο κ. Ήσυχος, Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ο κ. Δρίτσας, Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού και ο κ. Ξανθός, Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Το λέω για να γνωρίζει το Σώμα ποιο είναι το πρόγραμμα εφεξής.

Κύριε Τσουκαλά, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, λιτότητα, εξαθλίωση, ανακατανομή πόρων εις βάρος των αδύναμων. Η συνταγή είναι γνωστή, ίσως κοινότυπη. Παρόλο που οδηγεί σε ανθρωπιστική καταστροφή και σε παραγωγική αποδιάρθρωση εμφανίζεται ως μονόδρομος. Εγκλωβισμένος σε διαρκώς εντεινόμενες αντιθέσεις και αντιφάσεις ο κόσμος παραπαίει ή, τουλάχιστον, ασθμαίνει.

Σε σχέση με όλα αυτά η έλευση της Κυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ είναι τομή. Για πρώτη φορά μετά από είκοσι χρόνια μια χώρα της ανεπτυγμένης Δύσης δείχνει να αμφισβητεί έμπρακτα τους κυρίαρχους ιδεολογικούς αυτοματισμούς. Για πρώτη φορά η φαντασία και η βούληση εμπνέονται από εκείνο που δεν υπάρχει ακόμα. Αίφνης κάνουν την εμφάνισή τους νέα πεδία δράσης, νέ-

ες ημερήσιες διατάξεις, νέες υφολογικές ευχέρειες, νέοι τρόποι για να αντιλαμβάνεται κανείς τι σημαίνει ορθολογικό, τι σημαίνει εύλογο, τι σημαίνει επιτρεπτό. Η πρόσληψη της πολιτικής ως τέχνης του εφικτού μετατοπίζεται γοργά. Και αυτό συμβαίνει κατ'εξοχήν στους κόλπους μιας ολόένα πιο αμήχανης Ευρώπης, μιας Ευρώπης που ίσως, μη τολμώντας να αφυπνιστεί από το μέλλον της, αρκείται στην εξιδανίκευση του παρόντος της.

Να θυμίσω ότι η δημιουργία της Ενωμένης Ευρώπης μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο θεμελιώθηκε στην πεποίθηση πως οι ανεξάρτητοι ευρωπαϊκοί λαοί μπορούν να οικοδομήσουν το μέλλον τους από κοινού πάνω σε κοινές αξίες. Η ανθρωπότητα ολόκληρη έμοιαζε να μπαίνει σε τροχιά συλλογικής ύπαρξης και αλληλέγγυας συνύπαρξης. Όλα έμοιαζαν ανοικτά και πραγματοποιήσιμα. Ένας νέος ευρωπαϊκός λαός φάνηκε να αρχίζει να εμφανίζεται. Παρόλο που υπήρχαν αντιφάσεις ανάμεσα στην έννοια του λαού, του έθνους και του κράτους που έπρεπε να ενταχθούν σε ένα κοινό γίγνεσθαι, το όνειρο παρέμενε ανοικτό.

Όμως, γρήγορα οι ελπίδες των λαών διαψεύστηκαν. Πριν να ολοκληρωθεί, το όνειρο υπονομεύτηκε, ίσως και εκφυλίστηκε. Βαθμιαία το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι υποτάχτηκε στη νεοφιλελεύθερη λογική. Μέρα με την ημέρα οι διαδικασίες ομογενοποίησης αποδυναμώνονταν. Η δημιουργία της νομισματικής Ένωσης δεν συνδυάστηκε με την οικονομική, δημοσιονομική και πολιτική ενσωμάτωση. Η διαφοροποίηση στα χρέη, τα επιτόκια, την παραγωγικότητα και τα φορολογικά καθεστώτα, συνεπέρασε τη συνεχή μεταφορά πόρων από τους αδύναμους στους ισχυρούς. Παντού τα κοινωνικά κράτη απορρυθμίζονται, παντού οι ανισότητες οξύνονται, παντού οι φτωχοί γίνονται φτωχότεροι και οι πλούσιοι πλουσιότεροι. Η κυριαρχία των υπερεπικρατικών κεφαλαίων εγκλωβίζει το πολιτικό γίγνεσθαι στους μονόδρομους που όλοι γνωρίζουμε.

Έτσι, στο πλαίσιο, αυτό όλες οι κυβερνήσεις υπόκεινται σε ασφυκτικές πιέσεις και οι ηγεσίες σύρονται σε έναν άτεγκτο οικονομιστικό και τεχνοκρατικό ολοκληρωτισμό. Όπως, δε, πολλοί σπεύδουν να αναγγείλουν σε όλους τους τόνους, δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Η ιστορία των κυρίαρχων, έμψυχων λαών τελείωσε, το μέλλον φαίνεται να ανήκει στους κυρίαρχους άψυχους αριθμούς.

Εδώ ακριβώς εντάσσεται η κοσμοϊστορική σημασία του αγώνα ενάντια στην λιτότητα, την εξαθλίωση, την αδικία και την παντοδυναμία των αγορών. Και η ιστορία θέλησε να βρεθούμε στην πρωτοπορία αυτού του αγώνα. Γι' αυτό ακριβώς η ευθύνη της νέας Κυβέρνησης είναι πολύ μεγάλη. Το μέλλον της Ελλάδας, της Ευρώπης, ίσως δε και του κόσμου, συνδέεται με την έκβαση αυτού του αγώνα. Έχοντας βρεθεί στο μάτι του κυκλώνα, είμαστε τώρα το μάτι της ελπίδας.

Οι προεκτάσεις του διακυβεύματος είναι απροσμέτρητες. Αν δεν αναδιατυπωθούν ριζικά οι ιδεολογικές και πολιτικές επιλογές, οι προοπτικές είναι ζοφερές και αδιέξοδες.

Ήδη σήμερα -το ξέρουμε- η κρίση έχει οδηγήσει στη θεαματική άνοδο ακροδεξιών, σκατοδιστικών και αντιευρωπαϊκών απομονωτισμών. Ήδη σήμερα, για ολόένα και περισσότερους ευρωπαίους, η πίστη στο κοινό ευρωπαϊκό εγχείρημα κλυδωνίζεται. Ακόμα δε και αν δεν το επιδιώκουν, ακόμα και αν θα επιθυμούσαν να το αποφύγουν, οι νεοφιλελεύθερες επιλογές οδηγούν στην έκρηξη ή ακόμα και στην αποσάθρωση του ευρωπαϊκού πολιτικού πολιτισμού. Ταυτόχρονα, απειλείται και η ίδια η δημοκρατική συγκρότηση των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Βέβαια, η ιστορία δεν επαναλαμβάνεται. Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάμε ότι ο ναζισμός άνθισε εκεί ακριβώς που οι άνθρωποι εμφανίστηκαν αναλώσιμοι, εκεί που οι ευρωπαϊκές αξίες μπηγαν σε παρένθεση, εκεί που εγκαινιάστηκε τότε αυτό που σήμερα ονομάζουμε «λιτότητα».

Δεν δικαιούμαστε, λοιπόν, να εφησυχάζουμε. Από τη στιγμή που η Ευρώπη αρχίζει να κινείται με πολλαπλές ταχύτητες, από τη στιγμή που μπορεί να μιλάμε -έστω- για έναν Νότο εναντίον του Βορρά, από τη στιγμή που εμφανίζονται παγιωμένα εξουσιαστικά διευθυντήρια, το όνειρο της ενσωμάτωσης των λαών χάνει το νόημά του. Όταν οι θεσμικές πραγματικότητες εξαντλούνται στην αναπαραγωγή των κανονισμών, η πορεία των πραγμάτων υπόκειται σε αυθαίρετους αυτοματισμούς. Και τότε όλα μπορούν

να συμβούν. Όλα! Ακόμα και τα χειρότερα!

Με αυτήν την έννοια, ο αγώνας κατά της λιτότητας ξεπερνά το άμεσο ανθρωπιστικό και οικονομικό του περιεχόμενο. Ξεπερνά, ίσως, ακόμα και το αίτημα της εθνικής αξιοπρέπειας. Είναι κάτι πολύ περισσότερο. Είναι ένας αγώνας για την επανεκκίνηση της ιστορίας, ένας αγώνας για την κατοχύρωση της δημοκρατικής νομιμοποίησης, ένας αγώνας για τον σεβασμό της θεμελιώδους ιδιότητας των ανθρώπων ως ζώων πολιτικών, ένας αγώνας για την αποκατάσταση του μέλλοντος.

Τον αγώνα αυτό οφείλουμε να τον διεξάγουμε ανυποχώρητα. Έχουμε με το μέρος μας τον ορθό λόγο, την ηθική δικαίωση και την ιστορική ανάγκη. Και βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μια πεισματική εμμονή στα συμπεφωνημένα, πράγμα που δεν αποτελεί επιχείρημα.

Να θυμηθούμε ότι όλες οι φιλελεύθερες έννομες τάξεις αναγνωρίζουν ότι οι συμφωνίες που δεσμεύουν υπέρμετρα την ελευθερία και εκείνες που προκύπτουν από την εκμετάλλευση της ανάγκης του άλλου, είναι αυτοδικαίως άκυρες. Και εμείς μιλάμε στο όνομα της ουσιαστικής δικαιοσύνης, στο όνομα των απaráγραπτων αξιών.

Δεν υπαναχωρούμε λοιπόν. Δεν εκβιάζουμε, βέβαια, κανέναν. Επιλογή μας δεν μπορεί να είναι και δεν είναι η ρήξη. Προβάλλουμε, όμως, απλώς τον ορθό λόγο και διατρανώνουμε το ιστορικό μας δίκαιο.

Έλαχε στην πολύπαθη χώρα μας να λειτουργήσει ως μοχλός ιστορικών ανατροπών. Δεν είναι, όμως, η πρώτη φορά. Θα μου επιτραπεί να θυμίσω ότι ενάντια στην κοσμοκράτειρα Ιερά Συμμαχία των ευρωπαϊκών μοναρχιών, η Επανάσταση του '21 έχει συμβάλει αποφασιστικά στην επιστροφή των ιδεών της Γαλλικής Επανάστασης. Τότε, η μοίρα των αγωνιζόμενων Ελλήνων, στην άκρη της Ευρώπης, είχε οδηγήσει ολόκληρο τον δυτικό κόσμο στο να επανέλθει στα ξεχασμένα φιλελεύθερα αιτήματα για πολιτική ελευθερία, εθνική ανεξαρτησία και αυτοδιάθεση.

Κάτι αντίστοιχο -και τελειώνω- συμβαίνει στο σήμερα. Είναι χαρακτηριστική η οικονομική απήχηση του ελληνικού συμβάντος. Ενάντια στη νέα «Ιερά Συμμαχία» των κερδοσκόπων, οι εκδηλώσεις της συμπαράστασης πολλαπλασιάζονται. Το μισό εκατομμύριο άνθρωποι που πριν λίγες μέρες κατέκλυσε την Πουέρτα Ντελ Σολ κραδαίνοντας ελληνικές σημαίες, δείχνει ότι οι καταναγκασμοί, που μέχρι πρόσφατα εμφανίζονταν αμετακίνητοι, δεν είναι πια αυτό που νομίζαμε.

Η δυνατότητα νέων προοπτικών είναι μπροστά μας. Σε αυτό ακριβώς συνοψίζεται το νέο συμβάν. Όπως λένε οι φίλοι μας οι Ισπανοί, «Μπορούμε!». Και θα μπορέσουμε! Και μπροστά στο κοσμοϊστορικό αυτό όνειρο οφείλουμε να είμαστε όλοι παρόντες.

Για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια, η Εθνική Αντιπροσωπεία μπορεί τώρα να ακούσει τη φωνή του ελληνικού λαού και των άλλων λαών. Στις κρίσιμες αυτές στιγμές πρέπει να μιλάμε, αλλά και να αποφασίζουμε ομόθυμα, όσο το δυνατόν γίνεται. Ίσως, μετά από πάρα πολλά χρόνια, να να θυμόμαστε πως τότε ήμασταν όλοι μαζί εκεί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Τσουκαλά.

Καλώ στο Βήμα τον Υπουργό Οικονομικών κ. Γιάννη Βαρουφάκη.

Επιτρέψτε μου, εν τω μεταξύ, να εκφράσω τη μεγάλη ικανοποίησή μου ως Προέδρου της Βουλής, που από το πρωί τα κυβερνητικά έδρανα είναι γεμάτα και που η Κυβέρνηση εκπροσωπείται ουσιαστικά και όχι υποτυπωδώς. Είναι ένα νέο παράδειγμα-υπόδειγμα, που η Βουλή θα περιμένει να ακολουθηθεί σε όλη τη διάρκεια της θητείας μας.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΓΙΑΝΗΣ ΒΑΡΟΥΦΑΚΗΣ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε μία κανονική χώρα η πρώτη ομιλία Υπουργού Οικονομικών στο πλαίσιο της κατάθεσης και συζήτησης των προγραμματικών δηλώσεων αφορά τον οικονομικό προγραμματισμό τετραετίας. Δεν ζούμε, όμως, σε κανονική χώρα. Όπως και ο προϋπολογισμός του κράτους,

που αναγκάστηκε να καταθέσει ο προκάτοχός μου, ήταν μία άσκηση άνευ ουσίας, καθώς όλα τα δεδομένα ήταν στον αέρα, ενόψει μίας μη συμφωνίας μεταξύ της προηγούμενης κυβέρνησης με τους δανειστές, κάτι τέτοιο θα συνέβαινε και σήμερα, αν παρουσίαζε στη Βουλή προγραμματισμό τετραετίας, τη στιγμή που, όπως είναι παγκοσμίως γνωστό, βρισκόμαστε εν μέσω μίας δύσκολης διαπραγμάτευσης, το αποτέλεσμα της οποίας θα προσδιορίσει όλες τις παραμέτρους του προϋπολογισμού, όχι μόνο του φετινού, αλλά και των υπόλοιπων ετών.

Ο Πρωθυπουργός Αλέξης Τσίπρας, σε πρόσφατες συνομιλίες του με ξένους αξιωματούχους, τους είπε ότι σκέφτεται να πρωτοτυπήσει, να κάνει πράξη αυτά που υποσχέθηκε στον ελληνικό λαό. Θα μου επιτρέψει να τον αντιγράψω. Σκέφτομαι και εγώ να πρωτοτυπήσω, να προσέρχομαι στο Κοινοβούλιο, κυρία Πρόεδρε, και να μιλώ ειλικρινά για την οικονομική κατάσταση της χώρας.

Κυρία Πρόεδρε, έχετε τη δέσμευσή μου ότι η πληροφόρηση του λαού για την οικονομία μας θα ξεκινά απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Σέβομαι τον Τύπο, τα μέσα, το διαδίκτυο, αλλά το Κοινοβούλιο προέχει. Πρώτα εδώ, μετά στα μέσα. Ζητώ συγγνώμη που δεν ήμουν παρών τις προηγούμενες ώρες, αλλά ξέρετε, αυτές τις μέρες η προετοιμασία για την Τετάρτη είναι υπέρ πάντων. Πιστεύω ότι έχω την κατανόησή σας.

Ας μιλήσουμε, όμως, ανοιχτά. Η Κυβέρνησή μας, όπως και η προηγούμενη, τελεί υπό ασφυκτικές πιέσεις, υπό καθυστέρως απειλών που δεν συνάδουν με τα ευρωπαϊκά ιδεώδη. Πίστη να αποδεχθεί ένα πρόγραμμα που, αντίθετα με προηγούμενες κυβερνήσεις, εκλέχθηκε για να το αμφισβητήσει ως προς τη λογική του.

Θέλω να σας πω κάτι απλό. Εάν επρόκειτο για ένα πικρό μεν, θεραπευτικό δε φάρμακο, το οποίο μας πιέζουν να καταπιούμε για το καλό μας, θα πρότεινα να το καταπιούμε. Αν πίστευα ότι η υποχώρησή μας και η αποδοχή του μνημονιακού προγράμματος που «τρέχει», το οποίο ουσιαστικά ως προς τη λογική και τη φιλοσοφία του παραμένει το ίδιο από το 2010, κάποια στιγμή έστω και δύσκολα, έστω με πόνο, θα έβγαζε την Ελλάδα από την κρίση, θα πρότεινα να προχωρήσουμε, να υποχωρήσουμε, χωρίς δογματισμούς και εγωισμούς. Δεν το πιστεύω, όμως.

Σε αυτό το σημείο θέλω να πω προς την Αντιπολίτευση πως, ανεξάρτητα από τις διαφωνίες μας, προσωνυμική μου πεποίθηση είναι ότι οι Ευρωπαίοι εταίροι μας φέρθηκαν απρεπώς στην κυβέρνηση σας. Θέλω να πω πως η αποτυχία των προηγούμενων τριών κυβερνήσεων, όχι μόνο της προηγούμενης κυβέρνησης, στο να πιάσουν τους στόχους τους δεν οφείλεται στην έλλειψη ικανότητας όσον αφορά στην εφαρμογή του προγράμματος. Οφείλεται στο γεγονός ότι, όπως είχε πει και ο Τζον Μείναρντ Κέινς για τη Συνθήκη των Βερσαλλιών: «ο ισχυρός επέβαλε στον ηττημένο όρους που δεν είχαν δικαίωμα να επιβάλουν και παράλληλα ο ηττημένος αποδέχθηκε και δεσμεύσεις που δεν είχε δικαίωμα να αποδεχθεί, επειδή ήταν αδύνατο να εκπληρωθούν».

Έτσι, και με το πρώτο μνημόνιο το Μάη του 2010, έτσι και με το δεύτερο στις αρχές του 2012, έτσι και με την τροποποίησή του στα τέλη του 2012. Όσο και αν αληθεύει ότι οι προηγούμενες κυβερνήσεις ολιγόρησαν στις μεταρρυθμίσεις, ιδίως στην αντιμετώπιση αυτού που εγώ ονομάζω «μακρο-παρασιτισμός», η αλήθεια είναι ότι το συγκεκριμένο πρόγραμμα προσαρμογής ήταν καταδικασμένο να αποτύχει, όποιος και να το εφαρμόζε.

Ακόμη και οι επιτυχίες της, όπως η μετάβαση σε πρωτογενές πλεόνασμα, ενίσχυσαν τον αποπληθωρισμό και εμπέδωσαν μία κάκιστη μακροοικονομική δυναμική που υπονόμει ακόμα και τις καλές προσπάθειες. Ο λόγος ήταν απλός. Από το 2008, όταν κατέρρευσε το Διεθνές Χρηματοπιστωτικό Σύστημα αρχής γενομένης στη Wall Street και ένα χρόνο αργότερα η Ευρώπη ολόκληρη μπήκε στη βαθιά ύφεση, ήταν δεδομένο για κάποιους εξ ημών ότι το ελληνικό κράτος θα έπαυε να μπορεί να αναχρηματοδοτεί το μεγάλο δημόσιο χρέος του, για να το πω χωρίς ευφημισμούς. Το ελληνικό κράτος χρεοκόπησε το 2010. Ένα πρόβλημα, δυστυχώς, χρεοκοπίας αντιμετωπίστηκε ως σαν να ήταν πρόβλημα ρευστότητας. Έτσι δόθηκε το μεγαλύτερο δάνειο στην ιστορία στο πιο πτωχευμένο κράτος της Ευρώζωνης, υπό όρους που συρρίκνωναν τα εισοδήματα, από τα οποία έπρεπε να αποπλη-

ρωθούν τόσο τα παλαιά, όσα και τα νέα δάνεια.

Δεν χρειαζόταν να είναι κανείς οικονομολόγος, για να καταλάβει ότι δεν μπορούσε να έχει αίσιο τέλος αυτή η πολιτική. Δεν χρειαζόταν να είναι κανείς οικονομολόγος για να κατανοήσει πως οι γιορτές και τα πανηγύρια τον Μάιο του 2010 για το μέγα δάνειο που μας έδωσαν βασιζόταν σε μία τοξική φαντασίωση που θα οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια την Ελλάδα στα πέτρινα χρόνια και την Ευρώπη στην αποεπένδυση, δεδομένου ότι η δική μας «διάσωση» μέσα σε εισαγωγικά, το δικό μας μνημόνιο, ουσιαστικά αποτέλεσε το μοντέλο για την αντιμετώπιση της κρίσης αλλού, με αποτέλεσμα η κρίση να επεκταθεί από την Ελλάδα στις αγορές ομολόγων αρχικά και μετά με την επέμβαση-παρέμβαση, την πυροσβεστική, του κ. Ντράγκι, το καλοκαίρι του 2012, η κρίση αυτή να κάνει μία μετάσταση, σαν καρκίνος, και να χτυπήσει τον παραγωγικό ιστό της χώρας, και όχι μόνο της χώρας, αλλά της Ευρώπης ολόκληρης, με αποτέλεσμα τον αποπληθωρισμό που σήμερα κατατρώνει τη μελλοντική ανταγωνιστικότητα ολόκληρης της Ευρώπης.

Η μεγάλη ελπίδα των έως πρότινος κυβερνόντων και της τριόικας ήταν πως οι μεταρρυθμίσεις θα ήταν αυτές που θα έδιναν το έναυσμα για την αντιμετώπιση της αυτοτροφοδοτούμενης κρίσης, χρέους, ύφεσης, επενδύσεων. Όμως αυτό που τους διέφυγε είναι ότι οι μεταρρυθμίσεις, ιδίως όταν οι προτεραιότητές της είναι λανθασμένες και όταν ο μακροπαρασιτισμός αφήνεται στην ησυχία του και στοχεύονται μόνο μερικές επιλεγμένες μορφές μικροπαρασιτισμού, απορρίπτονται από μία κοινωνία σε απόγνωση ως ξένο σώμα. Όταν το τρίγωνο της αμαρτίας των κατασκευαστών, των καρτέλ, των τραπεζών, των μέσων μαζικής ενημέρωσης αφήνεται ανέπαφο, την ώρα που οι εργαζόμενοι και οι μικρομεσαίοι χάνουν το έδαφος κάτω από τα πόδια τους και το τροφαντό κατεστημένο τούς δείχνει το δάχτυλο, λέγοντας «μαζί τα φάγαμε», η υπόθεση των μεταρρυθμίσεων έχει χαθεί. Ιδίως όταν ο κατάλογος των μεταρρυθμίσεων δεν έχει γεννηθεί εδώ, αλλά έχει έρθει με e-mail ή φαξ από την Ουάσινγκτον από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Για να μην σας κουράζω, το τέλος της κρίσης δεν θα έρθει εάν πούμε άλλο ένα «ναι» στο εφαρμοζόμενο πρόγραμμα. Τι ωραία που θα ήταν αν το φάρμακο ήταν πικρό μιν, θεραπευτικό δε. Θα το παίρναμε, χωρίς διαπραγμάτευση, και θα είχαμε το κεφάλι μας ήσυχο. Θα μπορούσαμε να μην τρέχουμε στις Βρυξέλλες κάθε λίγο και λιγάκι και να «τρέξουμε» τα Υπουργεία μας.

Δυστυχώς, το δόξεν φάρμακο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι τοξικό. Και το χειρότερο, το γνωρίζει αυτό ο θεράπων ιατρός. Απλά, έχει δεσμεύσεις να συνεχίσει να μας το δίνει, παρ' όλο που ξέρει και κατ' ιδίαν το παραδέχεται ότι κακό κάνει, καλό δεν κάνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιδέα ότι μία χώρα, χωρίς ουσιαστική τραπεζική πίστη, με τον παραγωγικό της ιστό καταρρεπόμενο, με εργαζόμενους εξαντλημένους, άνεργους, απληρώτους, με ένα δυσθεώρητο δημόσιο χρέος, ότι μία τέτοια κοινωνική οικονομία, θα καταφέρει να ξεφύγει από τη σκοτοδίνη, παράγοντας πρωτογενή πλεονάσματα της τάξεως του 4,5% για τα επόμενα συναπτά χρόνια, αυτή η ιδέα κάνει οποιονδήποτε σοβαρό οικονομολόγο ανά τον κόσμο να κουνά το κεφάλι με απόγνωση. Όλοι γνωρίζουν ότι η έξοδος από την κρίση με τέτοιες δεσμεύσεις και υπό τέτοιες συνθήκες, δεν νοείται. Ακόμη και η τριόικα το γνωρίζει. Το παραδέχονται όσο τα μικρόφωνα είναι κλειστά. Δεν το παραδέχονται όταν τα μικρόφωνα ανοίγουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήρθε η ώρα αυτά που λέγονται κλεισμένων των θυρών κι όταν τα μικρόφωνα είναι κλειστά, να ειπωθούν στο δημόσιο ευρωπαϊκό διάλογο. Όσο επικρατεί αυτή η διγλωσσία, που επιτείνει τη μεγάλη κρίση της χώρας και το μεγάλο αποπληθωρισμό της Ευρώπης, οι μόνοι κερδισμένοι είναι οι εχθροί της Ευρώπης, οι εχθροί της δημοκρατίας, εκείνοι που επενδύουν στο μίσος και στη μισανθρωπική.

Πολλοί αναρωτιούνται: Γιατί αυτή η διγλωσσία; Γιατί αυτή η εμμονή σε αποτυχημένες πολιτικές; Ακόμα και νεοφιλελεύθεροι τραπεζίτες της Wall Street ή του City του Λονδίνου συμφωνούν. Κρίνουν την πολιτική, στην οποία εμμένει η Ευρωπαϊκή Ένωση, αδιέξοδη και μισανθρωπική.

Ο λόγος είναι απλός: Για χρόνια παραπλανούσαν τους βου-

λευτές και τους λαούς τους, λέγοντάς τους ότι τα μνημονιακά δάνεια ήταν δείγμα ευρωπαϊκής αλληλεγγύης στους τεμπέληδες τους Έλληνες, στους Ισπανούς, στους Πορτογάλους, στους Ιρλανδούς, στην περιφέρεια.

Η αλήθεια, βεβαίως, ήταν διαφορετική. Όσον αφορά το πρώτο μνημόνιο επρόκειτο για πράξη αλληλεγγύης, αλλά αλληλεγγύης προς τις Τράπεζες της Βόρειας Ευρώπης, όπου κατέληξε το 90% των ευρώ που λάβαμε.

Σύμφωνα με την BIS, τη διεθνή, αν θέλετε, των κεντρικών τραπεζών της Δύσης, το πρώτο μνημόνιο επέτρεψε στις τράπεζες της Γερμανίας και της Γαλλίας να ξεφορτωθούν εκατοντάδες δισεκατομμύρια ελληνικού χρέους στην ονομαστική του αξία, την ώρα που η αγοραία του αξία είχε μειωθεί κατά 81%. Αυτό εννοούμε με τη φράση «σοσιαλισμός αποκλειστικά για τραπεζίτες».

Αυτός ήταν ο λόγος που τότε -εάν θυμάστε- το 2010-2011 η φράση «αναδιάρθρωση χρέους» θεωρείτο εθνική προδοσία. Όταν, όμως, αυτή η κυνική μεταβίβαση τραπεζικών ζημιών ολοκληρώθηκε και αυτές οι ζημιές μεταφέρθηκαν στους ώμους των πιο ισχνών φορολογούμενων, όχι μόνο της Ελλάδας αλλά και της Ευρώπης, τότε ξαφνικά είχαμε αναδιάρθρωση χρέους, την οποία ονομάσαμε PSI. Ήταν ένα τεράστιο «κούρεμα», που έπληξε τα ασφαλιστικά ταμεία, τους ιδιώτες ομολογιούχους, τις τράπεζες της Κύπρου και βεβαίως πάλι τον Έλληνα φορολογούμενο, ο οποίος δανεισθηκε από τους εταίρους μας, υπέρ των ελληνικών τραπεζών αυτή τη φορά.

Σήμερα, πέντε χρόνια μετά, η κρίση που ξεκίνησε στη Wall Street το 2008, που καταρράκωσε την Ελλάδα, το σαθρότερο μέρος του ευρωζωνικού αρχιτεκτονήματος, αυτή η ίδια κρίση έχει κάνει μετάσταση και έχει πάει παντού. Έχει διεισδύσει στις αρνητικές προσδοκίες των πολιτών ανά την Ευρώπη, ενισχύοντας τον αποπληθωρισμό.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα -κακά τα ψέματα- έχει ένα στόχο σύμφωνα με το καταστατικό της: Τον πληθωρισμό λίγο κάτω από 2% και την αποφυγή του αποπληθωρισμού. Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα -όπως και όλοι μας- έχει αποτύχει σε αυτό το στόχο. Έχει χάσει τον έλεγχο της νομισματικής πολιτικής. Έχει πιαστεί στη βάνουσα παγίδα του αρνητικού πληθωρισμού.

Σας κούρασα με όλα αυτά για έναν λόγο: Για να σας εξηγήσω γιατί, αντί να πάρουμε τον εύκολο δρόμο της συμφωνίας, με αυτά που μας πιέζουν να συμφωνήσουμε, απαιτούμε μια νέα συζήτηση για την ουσία του προβλήματος. Επειδή οι πολιτικές που απαιτούν να καταπιούμε είναι μέρος του προβλήματος και όχι το πραγματικό φάρμακο, όχι μόνο για μας, αλλά για ολόκληρη την Ευρώπη.

Επιτέλους, κάποιοι πρέπει να πει «όχι». Έπεσε πάλι στη μικρή Ελλάδα ο κλήρος να πει αυτό το «όχι». Φαίνεται το έχει η μοίρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη διαπραγμάτευση που έχει ήδη αρχίσει προσερχόμαστε με ένα και μοναδικό αίτημα: Να μας δοθεί η ευκαιρία να καταθέσουμε τις απόψεις μας, τις προτάσεις μας. Αντίθετα, από την πρώτη στιγμή που εκλεγθήκαμε, πριν ακόμη ορκιστούμε ως Βουλευτές, μας έβαλαν το μαχαίρι στο λαιμό, λέγοντάς μας «είτε υπογράφετε, είτε...».

Η σταθερή μας απάντηση, όπου έχουμε βρεθεί και όπου έχουμε συνομιλήσει, είτε εδώ είτε στην Ευρώπη, εκτός Ελλάδας, είναι απλή: Εδώ έχουμε δύο αλληλοσυγκρουόμενες αρχές. Σεβαστές και οι δύο. Από τη μία υπάρχει η συνέχεια του κράτους, η δέσμευση που έχουν αποδεχθεί οι προηγούμενες κυβερνήσεις για το τρέχον πρόγραμμα. Είναι σεβαστή αυτή η δέσμευση. Από την άλλη, όμως, υπάρχει και μια νέα λαϊκή εντολή για να αμφισβητήσουμε τη λογική αυτού του προγράμματος. Και αυτή πρέπει να είναι σεβαστή, εκτός εάν συμφωνούμε ότι σε μια χώρα που βρίσκεται σε πρόγραμμα στην Ευρώπη πρέπει να καταργηθούν οι εκλογές.

Θέτω, λοιπόν, μια ερώτηση κρίσεως για όλους μας: Πώς μπορούν να παντρευτούν οι δύο αυτές αρχές; Αυτό δεν είναι, άλλωστε, το ίδιο της δημοκρατίας; Να παντρεύει αλληλοσυγκρουόμενες αρχές.

Η δική μας πρόταση είναι η εξής: Ούτε θα σκίσουμε το ισχύον πρόγραμμα, ούτε εσείς θα απαιτήσετε την τυφλή εφαρμογή του,

λες και δεν έγιναν εκλογές.

Όπως κάνουν οι σοβαρές επιχειρήσεις, οι έξιπνοι συμβεβλημένοι σε κάποιο συμβόλαιο, όταν αλλάζουν τα δεδομένα συμφωνούν να υπάρξει μια μεταβατική περίοδος, μια γέφυρα μεταξύ των συμβολαίων, μεταξύ της ισχύουσας συμφωνίας και μιας νέας που θα εξασφαλίσει ικανό χρόνο στα δύο μέρη να προβούν στις συζητήσεις και στις διαβουλεύσεις που θα παράξουν μια κοινώς επωφελή, νέα συμφωνία.

Αυτό ζητάμε να συμφωνηθεί τώρα, μία συμφωνία-γέφυρα μεταξύ του μνημονιακού προγράμματος που ισχύει και ενός νέου «συμβολαίου», όπως το λέμε, μεταξύ Ελλάδας και Ευρώπης, που θα βάλει τη χώρα σε πορεία ανασυγκρότησης και θα επιτρέψει στην Ευρώπη να ανακτήσει την αξιοπιστία της απέναντι σε όλους τους λαούς της.

Εμείς τι δεσμευόμαστε να κάνουμε στη διάρκεια των μερικών αυτών μηνών της γέφυρας; Δεν θα κάνουμε, κυρίες και κύριοι, καμμία κίνηση που θα εκτροχιάσει τον προϋπολογισμό, καμμία κίνηση που θα μειώσει το πρωτογενές πλεόνασμα του 2015 από το επίπεδο στο οποίο έκλεισε, γύρω στο 1,5%.

Θα καταθέσουμε και θα βάλουμε μπροστά βαθιές μεταρρυθμίσεις σε συνεργασία με τον ΟΟΣΑ, ο Γενικός Γραμματέας του οποίου, ο κ. Άνχελ Γκουρία, έρχεται στην Αθήνα αύριο με στόχο να μας βοηθήσει –αυτός και ο οργανισμός του– στον άρτιο σχεδιασμό των μεταρρυθμίσεων και τη διάφανη και αποτελεσματική παρακολούθηση της εφαρμογής τους.

Σ' αυτές τις μεταρρυθμίσεις θα προσθέσουμε περί το 70% των μεταρρυθμίσεων ή δεσμεύσεων που υπάρχουν στο υπάρχον μνημόνιο, δεσμεύσεις με τις οποίες ως σώφρονες άνθρωποι δεν έχουμε καμμία αντίρρηση, εφόσον βεβαίως το 30%, που κρίνουμε απαράδεκτες είτε μπουν σε αναστολή είτε αφαιρεθούν.

Προτείνουμε, σε συνεργασία με τους εταίρους μας και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, να καταστρώσουμε μαζί το σχέδιο καταπολέμησης της ανθρωπιστικής κρίσης που προέκυψε λόγω των ευρωπαϊκών πολιτικών άρνησης και των αστοχιών των ελληνικών κυβερνήσεων και της ελληνικής κοινωνίας.

Τέλος; Τρόικα τέλος, όπως έχουν πλέον αποδεχθεί και οι ίδιοι οι δανειστές μας! Τι εννοούμε «τρόικα», για να είμαστε ξεκάθαροι; Δεν εννοώ τους τρεις θεσμούς στους οποίους ανήκει η Ελλάδα, δηλαδή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο οποίο ανήκουμε από το Μπρέτον Γουντς, στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα που είναι η κεντρική μας τράπεζα ή στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία είμαστε. Τι εννοούμε με τη λέξη «τρόικα»; Εννοούμε το κλιμάκιο τεχνοκρατών που έρχεται με αποικιακή συμπεριφορά στην Ελλάδα και που δεν είναι εξουσιοδοτημένο να συζητήσει μαζί μας τη φιλοσοφία του προγράμματος. Αυτό τελειώσε.

Αυτή είναι η πρότασή μας για τη συμφωνία-γέφυρα που θα μας επιτρέψει να προχωρήσουμε σε μία σοβαρή αναθεώρηση της συμφωνίας μας με τους δανειστές μας, με τους εταίρους μας, όσον αφορά τη μακροδυναμική ανάλυση, τα πρωτογενή πλεονάσματα, την αναδιάρθρωση του χρέους, τις βαθιές μεταρρυθμίσεις που θα ακολουθήσουν στη συμφωνία που θα έλθει μετά. Ζητάμε πολλά; Νομίζω ότι ζητάμε το αυτονόητο.

Η δική μας λαϊκή εντολή δεν μας δίνει το δικαίωμα να κάνουμε του κεφαλιού μας. Έχουμε άλλες δεκαοκτώ εντολές άλλων δημοκρατικών χωρών. Ένα δικαίωμα μας δίνει, να ζητήσουμε να ακουστούν, να μας δοθούν μερικές εβδομάδες να καταθέσουμε τις απόψεις μας και από εκεί και πέρα η δική μας εντολή έχει την ίδια αξία και την ίδια δύναμη, ισχύ και νομική υπόσταση, όπως και οι δικές τους.

Όπως είπα στον Γάλλο ομόλογό μου, τον κ. Σαπέν, είναι καιρός να επιστρέψουμε σε μία βασική αρχή του Ζαν Μονέ, στην αρχή ότι αν προσέλθουμε στο τραπέζι της διαπραγμάτευσης και κάτσουμε σε αντίθετες πλευρές του τραπεζιού και ο καθένας αρχίζει και λέει αυτά που είχε σκεφθεί ότι θα πει, οι πιθανότητες αποτυχίας είναι μεγάλες. Αν όμως κάτσουμε όλοι μαζί στην ίδια μεριά του τραπεζιού και βάλουμε το πρόβλημα απέναντι, οι πιθανότητες επίλυσης και συμφωνίας μεγιστοποιούνται.

Με αυτήν τη φιλοσοφία πήγαμε στο Παρίσι, στη Φρανκφούρτη, στο Βερολίνο, στην Ρώμη και με αυτή τη φιλοσοφία θα προσέλθουμε και την Τετάρτη στο Eurogroup. Στόχος μας είναι η ευ-

ρωπαϊκή οπτική και το συμφέρον του μέσου Ευρωπαίου, όχι του μέσου Έλληνα, όχι του μέσου Σλοβάκου, όχι του μέσου Γερμανού. Γιατί το συμφέρον του μέσου Έλληνα ταυτίζεται και με το συμφέρον του μέσου Ευρωπαίου.

Επί προσωπικού –και έτσι θα κλείσω– να ξέρετε ότι επειδή θα είμαι κλεισμένος, όπως γνωρίζουν οι συνάδελφοι που το έχουν κάνει αυτό και έχουν βρεθεί σε εκείνες τις απίστευτα δυσάρεστες αίθουσες των Βρυξελλών, όπου είσαι κλεισμένος μόνος σου για πάρα πολλές ώρες, θα προσέλθω σε αυτή την αίθουσα με τις εξής σκέψεις:

Πρώτον, θα σκέφτομαι ότι εκπροσωπώ όχι μόνο το 40% του λαού που μας ψήφισε, αλλά και το 60% που δεν μας ψήφισε. Θα κρατάω κατά νου από τη μία τις συγκινητικές προτροπές του κόσμου να μην κάνουμε πίσω και από την άλλη το εθνικό και ευρωπαϊκό μας καθήκον να βρούμε μία λύση.

Θα θυμάμαι την αγωνία του Κωνσταντίνου Καραμανλή να βάλει και να κρατήσει την Ελλάδα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Θα θυμάμαι παράλληλα τη σκληρή αλλά χρήσιμη κριτική του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για την Ευρώπη των καρτέλ που θεωρεί τη δημοκρατία διακοσμητική και ανεκτή, μόνο στο βαθμό που οι εκλογές δεν αλλάζουν τίποτα.

Πάνω απ' όλα, όμως, θα θυμάμαι το μάθημα που μας δίδαξε ο Ανδρέας Παπανδρέου, το οποίο κάποιοι ξέχασαν, ότι τον «yes, man» δεν τον σέβεται ούτε αυτός στον οποίο λέει συνέχεια «ναι, ναι».

Παράλληλα, σας εγγυώμαι ότι θα πασχίσω να πω το «ναι» σε κάθε έντιμη και λογική πρόταση που δεν βαθαίνει την κρίση, που δεν της δίνει άλλη μία ώθηση. Ούτε «yes, man», λοιπόν, ούτε «no, man». Απλώς Ευρωπαίοι πολίτες που ξέρουν να υπεραμύνονται του ευρωπαϊκού συμφέροντος, ορθώνοντας ανάρτημα απέναντι σε πολιτικές που μπορεί να είναι πλειοψηφικές στην Ευρώπη σήμερα, αλλά πλήττουν βάναυσα την Ευρώπη και τη δημοκρατία.

Τέλος, την ώρα που είμαστε κλεισμένοι σ' εκείνες τις αίθουσες, θα ήθελα να πιστεύω ότι δεν θα υπάρξει ελληνική ψυχή, δεν θα υπάρξει κάποιος στο Κοινοβούλιο ή εκτός Κοινοβουλίου που, όπως οι μαυραγορίτες της κατοχής προσεύχονταν, θα πει «Βάστα, Ρόμελ».

Λαμβάνω ως δεδομένο ότι θα σας έχουμε όλες και όλους μαζί μας και δεσμευόμαι –αυτό το λέω σε σας– ως Υπουργός Οικονομικών μιας ρημαγμένης οικονομίας που θα προσπαθήσουμε να ανορθώσουμε όλοι μαζί, ότι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα από μένα δεν θα υπάρξει ποτέ διάθεση αντιδικίας ή αντιπαράθεσης με κανένα συνάδελφο, ιδίως της Αντιπολίτευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Οικονομικών κ. Βαρουφάκη και για την ομιλία του, αλλά και για την κοινοβουλευτική του δέσμευση να ενημερώνει για τα τεκταινόμενα της οικονομίας πρώτα απ' όλα τη Βουλή. Δεν είναι τυχαίο που είναι και ο πρώτος κοινοβουλευτικός Υπουργός που μίλησε.

Γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα έξι μαθητρίες και μαθητές και επτά συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 2^ο Γυμνάσιο Λέρου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες)

Έχει ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κυριάκος Μητσοτάκης. Σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής, προηγείται η τοποθέτησή του των άλλων ομιλητών.

Ορίστε, κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Πράγματι, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, οι προγραμματικές θέσεις της Κυβέρνησης, όπως παρουσιάστηκαν από τον Πρωθυπουργό, δεν θα έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον περαιτέρω συζήτησης, εάν με κάποιον τρόπο δεν ολοκληρωθεί αυτή η δύσκολη διαπραγμάτευση στην οποία έχει εισέλθει η χώρα.

Θα ήθελα εξαρχής να πω και σε σας και στη Βουλή, αλλά και στους Έλληνες πολίτες ότι σ' αυτή τη διαπραγμάτευση προσέρχεστε έχοντας τη στήριξη του Κοινοβουλίου, τη στήριξη σίγουρα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, για να πετύχετε μια λύση η οποία θα είναι εθνικά ωφέλιμη, η οποία θα μπορέσει να επαναφέρει τη χώρα σε μια τροχιά ανάπτυξης, χωρίς να διακινδυνεύσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο για το οποίο μεγάλοι ηγέτες πριν από μας αγωνίστηκαν.

Θέλω να είμαι απολύτως σαφής και ξεκάθαρος: Δεν έχουμε καμμία απολύτως πρόθεση, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, να σας δούμε ως «αριστερή παρένθεση». Καμμία πρόθεση, διότι αν συμβεί αυτό, θα σημαίνει ότι οι διαπραγματεύσεις θα έχουν καταρρεύσει και ότι θα έχει επιβεβαιωθεί το χειρότερο σενάριο για τη χώρα. Αυτό είναι κάτι το οποίο σας διαβεβαιώνω ότι κανείς σ' αυτή την Αίθουσα δεν θέλει.

Χαίρομαι που κι εσείς πια διαπιστώσατε ότι η ουσιαστική διαπραγμάτευση είναι μια δύσκολη υπόθεση. Η διαπραγμάτευση γίνεται όντως πίσω από κλειστές πόρτες και γίνεται ενίοτε με συνομιλητές τους οποίους έχετε δημόσια αποκηρύξει, διότι αντιλαμβάνομαι ότι είχατε την ευκαιρία να συναντηθείτε και με τον κ. Τόμσεν και με τον κ. Βίζερ και με τον κ. Κοστέλο, δηλαδή με τους εκπροσώπους της τρόικα με τους οποίους κι εμείς συνομιλούσαμε. Διαπιστώνετε ότι αυτές οι συζητήσεις δεν είναι καθόλου εύκολες και ότι απαιτούν έναν ουσιαστικό ρεαλισμό και μια υπευθυνότητα η οποία δεν ανταποκρίνεται πάντα και δεν ευθυγραμμίζεται πάντα με τον πολιτικό λόγο, ο οποίος αρθρώνεται με μεγάλη ευκολία αντιπολιτευτικά ή ενδεχομένως και μετά την έλευση στην εξουσία.

Εγώ διακρίνω στα λεγόμενά σας μια στροφή στον πολιτικό ρεαλισμό. Την χαιρετώ αυτήν τη στροφή στον πολιτικό ρεαλισμό.

Δεν είμαι βέβαιος ότι τη διέκρινα και στη χθεσινή ομιλία του Πρωθυπουργού. Αλλά χαίρομαι να διαπιστώνω ότι μετά την τοποθέτησή σας σήμερα μπορούμε να πούμε «ναι, υπάρχει εδώ πέρα καταστατική, μνημονιακή πλειοψηφία», από τη στιγμή που αποδεχόσαστε το 70% των μεταρρυθμίσεων του υφιστάμενου μνημονίου. Αλλά θα έρθω και σε αυτό στη συνέχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε δίκιο ο Πρωθυπουργός, όταν είπε ότι η Βουλή εκφράζει τη λαϊκή κυριαρχία. Αλλά η Βουλή οφείλει να ασκεί και ηγεσία και καλός ηγέτης είναι αυτός ο οποίος μπορεί να ισορροπεί ανά πάσα στιγμή ανάμεσα στις αρχές του, αλλά και ανάμεσα στις επιταγές του πολιτικού ρεαλισμού. Μεγάλος ηγέτης είναι αυτός ο οποίος ενίοτε ορθώνει το ανάστημά του κόντρα στις επιταγές της κοινής γνώμης και μπορεί να δει το εθνικό συμφέρον, πέρα από συναισθηματικές εξάρσεις της στιγμής.

Αυτό έκανε και ο Ελευθέριος Βενιζέλος. Πήγε κόντρα στις επιταγές της κοινής γνώμης και επέβαλε αναθεωρητική και όχι συντακτική Βουλή. Το έκανε φυσικά και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής -στον οποίο αναφερθήκατε- όταν επέμενε να βάλει την Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στην ΕΟΚ της εποχής εκείνης, την ίδια ώρα που η χώρα δονείτο από το σύνθημα «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο». Και σε αυτό το ύψος των περιστάσεων πρέπει να σταθούμε και να σταθείτε εσείς σήμερα.

Αυτό που προέχει πάνω από όλα είναι η Ελλάδα πάντα στην Ευρώπη. Αυτό είναι το βασικό αξίωμα, αυτό είναι το αδιαπραγμάτευτο αξίωμα, στο οποίο πιστεύω ότι σχεδόν όλοι σε αυτήν την Αίθουσα συμφωνούμε.

Κοιτάζω την Αίθουσα και βλέπω αρκετούς νέους συναδέλφους της δικιάς μας τη γενιά. Εξάλλου και ο Πρωθυπουργός ανήκει στη δικιά μας τη γενιά. Η γενιά αυτή -ξέρετε- έχει πολλά καλά, αλλά έχει και ένα μειονέκτημα. Στη δικιά μας γενιά λείπει η εμπειρία μιας Ελλάδας έξω από την Ευρώπη. Και δεν αναφέρομαι μόνο στις αμυδρές αναμνήσεις που μπορεί να έχουμε του τι σήμαινε η Ελλάδα της δραχμής, τι σήμαινε να περιμένουμε στις ουρές μαζί με πολίτες από τριτοκοσμικές χώρες.

Αυτό το οποίο εξασφάλισαμε κυρίως είναι μια γεωπολιτική σταθερή, το «ασφαλές λιμάνι» της Ευρώπης στο οποίο μας έβαλε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Αυτό ακριβώς μας εξασφάλισαν.

Και οι ευρωπαίοι ηγέτες οι οποίοι αγωνίστηκαν ακριβώς γι'

αυτό το ευρωπαϊκό ιδεώδες, το οποίο είμαι σίγουρος, κύριε Υπουργέ, ότι και οι εσείς πιστεύετε, αναγκάστηκαν να συμβιβαστούν με τη «στενή ραφή» του ευρωπαϊκού κουστουμιού. Και το έκαναν αυτό γιατί είχαν γνωρίσει πολέμους, είχαν γνωρίσει πείνες, είχαν γνωρίσει εθνικούς διχασμούς και είμαι βέβαιος ότι αυτά δεν ήθελαν να τα ξαναζήσουν και δεν θέλουμε και εμείς να τα ξαναζήσουμε.

Εγώ, λοιπόν, σας καλώ ως κύριο διαπραγματευτή της χώρας σε αυτήν την κρίσιμη συγκυρία να ολοκληρώσετε αυτήν την προσαρμογή στον πολιτικό ρεαλισμό, την οποία ξεκινήσατε και να μην μείνετε μετέωροι. Εξάλλου, γνωρίζετε καλά ότι ο χρόνος πιέζει ασφυκτικά. Υπάρχουν ακόμα περιθώρια να βρεθεί μια έντιμη λύση, η οποία θα μας επιτρέψει και να απεμπλακούμε από τα μνημόνια και τη λιτότητα, χωρίς όμως να θέσουμε σε κίνδυνο την Ευρωπαϊκή πορεία της χώρας.

Είπατε ότι θέλετε χρόνο, για να μπορέσετε να παρουσιάσετε το πρόγραμμά σας. Οφείλω, όμως, να επισημάνω στους συναδέλφους της συμπολίτευσης ότι εσείς ήσασταν αυτοί που προκαλέσατε τις πρόωρες εκλογές. Εσείς ήσασταν αυτοί που επιταχύνετε τον πολιτικό χρόνο. Και να έρχεστε σήμερα να ζητάτε χρόνο, για να παρουσιάσετε το σχέδιό σας, καταδεικνύει αυτό το οποίο και εμείς σας λέγαμε προεκλογικά, ότι δεν είστε τελικά έτοιμοι να κυβερνήσετε.

Αν θέλετε χρόνο, κύριε Υπουργέ -και πραγματικά τον χρειαζόμαστε σήμερα τον χρόνο, διότι οι επόμενες δέκα μέρες θα είναι εξαιρετικά κρίσιμες- δεν έχετε παρά να ζητήσετε την παράταση του υφιστάμενου προγράμματος, ώστε να εξασφαλιστεί ο απαραίτητος χρόνος, για να παρουσιάσετε τις δικές σας μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες.

Ξέρετε και εσείς καλά και φαντάζομαι ότι το έχετε διαπιστώσει από την περιοδεία την οποία κάνατε στις ευρωπαϊκές χώρες, ότι δεν έχουμε ως χώρα τους συμμάχους τους οποίους θα προσδοκούσαμε. Εσείς το γνωρίζετε καλά αυτό και αναφερθήκατε στο γεγονός ότι μερικές φορές, ναι, λέγονται πράγματα πίσω από κλειστές πόρτες, τα οποία δεν πρέπει να λέγονται δημόσια.

Πράγματι, εγώ θεωρώ ότι είναι δυσάρεστο και δεν είναι καλό για τη χώρα να βγαίνει σήμερα ο Υπουργός Οικονομικών της Ιταλίας και να σας αδειάζει επί της ουσίας. Δεν αδειάζει μόνο εσάς, αλλά τη χώρα, επειδή επί της ουσίας αποκαλύπτει κάποια πράγματα, τα οποία μπορεί να ειπώθηκαν πίσω από κλειστές πόρτες.

Δεν χτίζονται, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, έτσι οι συμμαχίες στην Ευρώπη.

Επίσης, είναι τελείως ξεκάθαρο ότι η συμμαχία του Νότου, στην οποία οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ προσβλέπατε, έχει καταρρεύσει. Απλά δεν υπάρχει. Οι πιο σκληροί επικριτές της σκληρής γραμμής του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα είναι η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιρλανδία, χώρες οι οποίες πέρασαν από το μνημόνιο. Δεν υπάρχουν, δυστυχώς, σήμερα σύμμαχοι στην Ευρώπη σε αυτή την πολιτική την οποία θέλετε να χαράξετε.

Και θέλω να είναι σαφές, λάβετε, πράγματι, μία εντολή από τον ελληνικό λαό. Η εντολή ήταν να πετύχετε μια καλύτερη συμφωνία. Δεν πήρατε, όμως, εξουσιοδότηση να οδηγήσετε τη χώρα σε τροχιά σύγκρουσης με την Ευρώπη. Η διαπραγμάτευση οφείλει να σεβαστεί τους κανόνες, τους συσχετισμούς και τις διαδικασίες στην Ευρώπη. Δεν μπορούμε να επενδύσουμε, σε καμμία περίπτωση, στη ρήξη.

Κι επειδή πολύς λόγος έγινε σε αυτή την Αίθουσα, και από τον Πρωθυπουργό, για το Σύνταγμα και όλοι έχουμε ορκιστεί πίστη στο Σύνταγμα, θέλω να σας θυμίσω και να θυμίσω και στους συναδέλφους ότι υπάρχει και το άρθρο 28 του Συντάγματος, το οποίο δίνει τη δυνατότητα, υπό προϋποθέσεις, να εκχωρούμε εθνική κυριαρχία σε υπερεθνικούς θεσμούς. Μην σας διαφεύγει αυτή η μικρή λεπτομέρεια. Είμαστε μέρος μιας ευρωπαϊκής οικογένειας και η λαϊκή κυριαρχία ασκείται στο πλαίσιο των περιορισμών που η συμμετοχή μας στην Ευρώπη θέλει.

Εμείς, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, στηρίζουμε αυτή την προσπάθεια υπό τον απαραίτητο όρο ότι δεν θα διακινδυνεύετε την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Μπορούμε, λοιπόν, σήμερα να συμφωνήσουμε και εδώ σε ένα πλαίσιο το οποίο θα είναι κοινά αποδεκτό και το οποίο θα μπορεί να αποτελέσει τη βάση για μια ουσιαστική διαπραγμάτευση; Ναι, πιστεύω ότι μπορούμε να συμ-

φωνήσουμε. Κατά την άποψή μου, το πλαίσιο αυτό πρέπει να έχει τρεις πυλώνες.

Είναι ένα πλαίσιο το οποίο πιστεύω ότι είναι καλό για τη χώρα. Αφήνει πίσω τις πολιτικές λιτότητας, χωρίς να επιστρέφουμε στην εποχή των ελλειμμάτων και φυσικά, προωθεί μεταρρυθμίσεις με εθνικό πρόσημο που τις έχει, πρώτα απ' όλα, ανάγκη η χώρα. Ποιοι είναι, λοιπόν, αυτοί οι τρεις πυλώνες αυτού του πλαισίου στο οποίο θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε;

Πρώτον, διευθέτηση του χρέους κι όχι διαγραφή της ονομαστικής αξίας. Διευθέτηση του χρέους. Και είναι σημαντικό ότι υπάρχει ήδη μία μετάβαση στη ρητορική της Κυβέρνησης, τουλάχιστον του ΣΥΡΙΖΑ -δεν είμαι βέβαιος για τις απόψεις των Ανεξαρτήτων Ελλήνων σε αυτό ακριβώς το θέμα- από την ονομαστική διαγραφή του χρέους, σε μια λύση ενός έμμεσου κουρέματος, με μια επιμήκυνση της περιόδου αποπληρωμής του χρέους και περιορισμό των επιτοκίων, έτσι ώστε να καταλήξουμε με αυτό τον τρόπο σε μια έμμεση διαγραφή του χρέους, η οποία θα μπορεί να διευκολύνει τις ταμειακές ροές για τα επόμενα χρόνια. Αυτός είναι ένας πυλώνας στον οποίο μπορούμε να επενδύσουμε.

Μπορείτε να πατάτε, όμως, πάνω σε αυτή την προοπτική, ακριβώς επειδή η προηγούμενη κυβέρνηση, αυτό το κόμμα, η Νέα Δημοκρατία, κατάφερε με μεγάλες θυσίες των πολιτών, να πετύχει πρωτογενή πλεονάσματα, τα οποία και εσείς σήμερα επικαλεστήκατε. Γιατί αν δεν υπήρχαν τα πρωτογενή πλεονάσματα, δεν θα υπήρχε και η συμφωνία του Νοεμβρίου του 2012, που μας επιτρέπει να συζητάμε σήμερα γι' αυτό το έμμεσο κούρεμα του χρέους.

Πατάτε, λοιπόν, πάνω σε ένα επίτευγμα της προηγούμενης κυβέρνησης. Καλά κάνετε και πατάτε πάνω σε αυτό το επίτευγμα, αλλά καλό είναι μερικές φορές όταν μιλάτε για ρηγμαμένη οικονομία να αναγνωρίζετε και ότι η ανόρθωση των δημόσιων οικονομικών, η οποία επιτεύχθηκε με μεγάλες θυσίες των Ελλήνων πολιτών, ήταν μια επιτυχία όλης της χώρας και κατά συνέπεια, μια επιτυχία πάνω στην οποία εσείς μπορείτε να επενδύσετε.

Πυλώνας δεύτερος μιας ενδεχόμενης συμφωνίας είναι τα μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα. Ναι, συμφωνώ μαζί σας και νομίζω ότι συμφωνούν και πολλοί οικονομολόγοι ότι είναι πρακτικά αδύνατο μια οικονομία η οποία επανέρχεται αργά σε πορεία ανάκαμψης να παράγει πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 4,5%. Και θα πρέπει να διαπραγματευτείτε μικρότερα πρωτογενή πλεονάσματα της τάξης του 1,5%-2%, τα οποία θα μπορέσουν να σας απελευθερώσουν δημοσιονομικούς πόρους, για να ασκήσετε πολιτική.

Και φυσικά, υπάρχουν ιδεολογικές διαφορές. Εμείς θα προτιμούσαμε αυτά τα πλεονάσματα να τα επιστρέψουμε στους πολίτες, μέσα από μια μείωση των φόρων, ενώ εσείς μπορείτε να επιλέξετε κάτι διαφορετικό. Σε κάθε όμως περίπτωση, ο στόχος επίτευξης μικρότερων δημοσιονομικών πλεονασμάτων είναι εφικτός.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ζητήσω δυο με τρία λεπτά από τη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα υπάρξει ανοχή, όπως υπήρξε και για τους προηγούμενους ομιλητές. Δεν αφαιρείται από τη δευτερολογία σας.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Σας ευχαριστώ πολύ.

Αλλά η κεντρική προϋπόθεση για να μπορέσετε να πετύχετε αυτούς τους δύο στόχους, κύριε Υπουργέ, είναι να συμφωνήσετε και να συμφωνήσουμε ως χώρα σε ένα συνεπές και συνεκτικό πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Οφείλω να επισημάνω ότι αυτό το οποίο είπατε σήμερα, ότι το 70% των μεταρρυθμίσεων του μνημονίου είναι στη σωστή κατεύθυνση -δεν το είπατε για πρώτη φορά, το είπατε και στη Γερμανία- εγώ το ακούω πολύ θετικά. Είναι πράγματι έτσι.

Και πρέπει, επιτέλους, σε αυτήν την Αίθουσα να ξεφύγουμε από τον λαϊκισμό και να πούμε κάποιες μεγάλες αλήθειες. Τι είναι το μνημόνιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Το μνημόνιο δεν είναι απλώς η δανειακή σύμβαση. Είναι και ένα πλαίσιο ρυθμίσεων και μεταρρυθμίσεων, ένας οδικός χάρτης αλλαγών που πρώτοι από

όλα εμείς σε αυτή τη χώρα θα έπρεπε να είχαμε υλοποιήσει. Και ναι, δεν θα έπρεπε να τις υλοποιούμε ποτέ υπό τον βούρδουλα κάποιων ξένων πιστωτών. Και θα έπρεπε εμείς, οι ίδιοι, να αναλάβουμε την ευθύνη να προωθήσουμε αυτές τις μεταρρυθμίσεις.

Το ερώτημα, το οποίο όμως θέτω εγώ, είναι το εξής: Η ομιλία του κ. Τσίπρα εχθές κινήθηκε σε αυτήν την κατεύθυνση; Κινήθηκε στην κατεύθυνση να προτάξουμε ένα πειστικό αφήγημα μεταρρυθμίσεων, το οποίο μπορεί να αποτελεί τον τρίτο πυλώνα αυτής της συμφωνίας που μπορούμε να διαμορφώσουμε με την Ευρώπη; Φοβάμαι πως όχι. Ελπίζω να έχω άδικο. Σας επαναλαμβάνω: Ελπίζω να έχω άδικο, αλλά με το «ξήλωμα» των σημαντικών μεταρρυθμίσεων που υλοποίησε η προηγούμενη κυβέρνηση δεν κινούμαστε στον σωστό δρόμο.

Θα έχω την ευκαιρία στη δευτερολογία μου να αναφερθώ και στις προτάσεις για τη δημόσια διοίκηση, οι οποίες έγιναν και από τον Πρωθυπουργό και από τον αρμόδιο Υπουργό, που κινούνται στην τελείως λανθασμένη κατεύθυνση από αυτήν, την οποία σας αναφέρω.

Κατά συνέπεια, θα πρέπει να μπορούμε να συμφωνήσουμε, επιτέλους, να αφήσουμε στην άκρη τον ξύλινο προεκλογικό λόγο και να πετύχουμε μια συμφωνία σε ένα πλαίσιο μεταρρυθμίσεων, οι οποίες είναι απολύτως απαραίτητες. Σε κάποιες συμφωνούμε χωρίς αστερίσκους και υποσημειώσεις, όπως η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής, ένα δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα. Αναρωτιέμαι, όμως, πώς θα το πετύχουμε αυτό το δίκαιο και βιώσιμο ασφαλιστικό σύστημα.

Στήριξη των αδυνάτων. Ναι, στήριξη των αδυνάτων, αλλά δεν άκουσα ούτε μια κουβέντα για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα από τον Πρωθυπουργό εχθές, που είναι το βασικότερο εργαλείο το οποίο έχουμε σήμερα στη διάθεσή μας για ασκούμε πραγματική κοινωνική πολιτική.

Προτάξτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ένα ουσιαστικό πλαίσιο μεταρρυθμίσεων. Δεν θα συμφωνήσουμε σε όλα. Υπάρχουν σημαντικές ιδεολογικές διαφορές μεταξύ μας. Μπορούμε, όμως, να συμφωνήσουμε σε ένα βασικό πυλώνα. Και κυρίως, μην ξεκινήσετε με τη λογική ότι παραλαμβάνετε μια χώρα η οποία είναι ρηγμαμένη. Όχι, δεν είναι ρηγμαμένη αυτή η χώρα. Και εάν μπορείτε σήμερα να διαπραγματευτείτε, μπορείτε να διαπραγματευτείτε, γιατί ακριβώς πατάτε πάνω στις επιτυχίες της προηγούμενης κυβέρνησης.

Μακάρι να μπορέσετε να πετύχετε μία καλύτερη συμφωνία, να μπορέσουμε κι εμείς να είμαστε επιτέλους ελεύθεροι, ως χώρα. Ελεύθεροι με ή χωρίς γραβάτα, με ένα, δύο, τρία «ν», ή όπως θέλετε να γράψετε το δικό σας όνομα. Ελεύθεροι να μπορέσουμε να ασκήσουμε, επιτέλους, εθνική πολιτική, να είμαστε πραγματικά κυρίαρχοι!

Όμως, για να μπορέσουμε να το επιτύχουμε αυτό, θα πρέπει να προσέθετε σε αυτή τη συζήτηση με ένα πολύ συγκεκριμένο πλαίσιο, να αφήσετε στην άκρη τις ακραίες κορώνες που δυστυχώς ακούγονται μέχρι και σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα. Εάν το κάνετε αυτό, εβδομήντα έξι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας θα σας παρέχουν την στήριξή τους. Εάν, όμως, δεν το κάνετε και εάν -ο μη γένοιτο- οδηγήσετε τη χώρα σε μεγάλες περιπέτειες, η ευθύνη θα είναι αποκλειστικά δικιά σας.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε και για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μητσότακη.

Να εκφράσω την ευχή πάντως οι εβδομήντα έξι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να είναι και ορατοί από την Έδρα, γιατί δυστυχώς δεν ισχύει αυτό τις τελευταίες ώρες.

Τώρα θα ήθελα να υπενθυμίσω, μιας και έγινε μια αναφορά στο Σύνταγμα, τι λέει το άρθρο 28 του Συντάγματος. Είναι χρέος νομίζω για όλους και για τη συζήτηση:

«1. Οι γενικά παραδεδομένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου. Η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς τελεί πάντοτε υπό τον όρο της

αμοιβαιότητας.

2. Για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα.

Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των Βουλευτών.

3. Η Ελλάδα προβαίνει ελεύθερα, με νόμο που ψηφίζεται από την απόλυτη πλειοψηφία του όλου αριθμού των Βουλευτών, σε περιορισμούς ως προς την άσκηση της εθνικής κυριαρχίας της, εφόσον αυτό υπαγορεύεται από σπουδαίο εθνικό συμφέρον, δεν θίγει τα δικαιώματα του ανθρώπου και τις βάσεις του δημοκρατικού πολιτεύματος και γίνεται με βάση τις αρχές της ισότητας και με τον όρο της αμοιβαιότητας».

Θυμίζω απλώς ότι το συνολικό μνημονιακό πλαίσιο έχει περάσει χωρίς τέτοιες διατάξεις, δηλαδή χωρίς κύρωση υπογραφιστών συμφωνιών, με πράξεις νομοθετικού περιεχομένου και βέβαια, χωρίς τη διαδικασία του άρθρου 28 του Συντάγματος. Αυτό οφείλω να το διευκρινίσω προς άρση πάσης παρεξηγήσεως.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα ήθελα τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Δεν θέλω να μπω στην ουσία των παρατηρήσεων σας. Θέλω, όμως, να εκφράσω έναν προβληματισμό για το γεγονός ότι κάνατε αυτήν την παρέμβαση.

Θα πρέπει να αντιληφθείτε ότι είστε Πρόεδρος της Βουλής και ότι ο ρόλος σας δεν είναι να σχολιάζετε τις τοποθετήσεις Βουλευτών, Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων ή Υπουργών. Φαντάζομαι ότι αυτό το αντιλαμβάνεστε και θα επιτελέσετε τα καθήκοντά σας ως Πρόεδρος της Βουλής, με την απαραίτητη ακεραιότητα που το ίδιο το Σύνταγμα επιβάλλει.

Άκουσα με προσοχή της ομιλία σας, την οποία κάνατε επί τη ευκαιρία της ανάληψης των καθηκόντων σας. Ήταν μια ομιλία πολιτικά φορτισμένη. Νομίζω σας αναγνωρίζει ο καθένας το δικαίωμα, ειδικά στην πρώτη, την παρθενική σας ομιλία, να εκφράσετε και απόψεις, οι οποίες έχουν αυτά τα έντονα πολιτικά χαρακτηριστικά.

Θα σας παρακαλούσα, όμως, εκ μέρους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να μην χρησιμοποιείτε το προνόμιο της Προεδρίας για να παρεμβαίνετε στη συζήτηση με τρόπο, ο οποίος κατά την άποψή μου ξεπερνάει τα όρια του πλαισίου της Προεδρίας της Βουλής, στην οποία Προεδρία εξάλλου εκλεγήκατε με μεγάλη πλειοψηφία και με τις ψήφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τη δικιά μου προσωπικά και γι' αυτό σας ευχόμαστε και κάθε επιτυχία.

Επειδή μέχρι στιγμής πιστεύω ότι μπορούμε να έχουμε μια πολύ καλή συνεργασία στα ζητήματα τήρησης του Κανονισμού, για τα οποία είμαι απολύτως βέβαιος ότι θα είστε αυστηρότατη, θα σας παρακαλούσα τις πολιτικές σας παρεμβάσεις είτε να τις περιορίσετε είτε να κάνετε χρήση του Κανονισμού, που σας επιτρέπει όταν θέλετε να κάνετε πολιτική παρέμβαση να αποχωρείτε από την έδρα και να μιλάτε ως απλός Βουλευτής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, σας ευχαριστώ για τις παρατηρήσεις σας.

Είναι στα καθήκοντα της Προέδρου της Βουλής να μεριμνά για την ελεύθερη έκφραση γνώμης των Βουλευτών και για την τήρηση του Συντάγματος. Θεωρώ ότι η υπενθύμιση της διάταξης του Συντάγματος, του άρθρου 28 και η ρητή διαβεβαίωση ότι αυτό θα τηρηθεί εμπίπτει πλήρως στις αρμοδιότητες που μου αναγνωρίζει ο Κανονισμός και το Σύνταγμα, αλλά βεβαίως έχετε το δικαίωμα να διατυπώνετε και την κριτική σας. Αλίμονο εάν φιμώσουμε την κριτική.

Τώρα θα μου επιτρέψετε να δώσω τον λόγο στον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κ. Ήσυχο.

ΚΩΣΤΑΣ ΉΣΥΧΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Συνάδελφισσες και συνάδελφοι, βαριά η προσωπική και η

συλλογική ευθύνη των Κοινοβουλευτικών Ομάδων που στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση και προσερχόμαστε στην ουσιαστική συζήτηση των πραγματικών Προγραμματικών Δηλώσεων της νέας αυτής Κυβέρνησης.

Θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω ένα πρώτο σχόλιο, διότι προφανώς είναι νωπή ακόμα η προεκλογική περίοδος και δεν την έχουμε ξεχάσει. Η σωστή κριτική που γίνεται προς τον ΣΥΡΙΖΑ και από την πλευρά των δανειστών, αλλά και από την πλευρά των περισσότερων κομμάτων της Αντιπολίτευσης είναι ότι μένει σταθερός στις προεκλογικές του δεσμεύσεις, προσηλωμένος στις επιταγές της δημοκρατίας και την ψήφο του ελληνικού λαού. Θεωρώ, όμως, και εκτιμώ ότι αυτό δεν ισχύει για το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που μένει ακόμα προσηλωμένο στη λογική «είπα – ξείπα».

Εξηγούμαι: Θεωρώ ότι όταν προεκλογικά το κυρίαρχο αίτημα, η κυρίαρχη επιχειρηματολογία, από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ήταν ότι η «κωλοτούμπα» έρχεται ή εν πάση περιπτώσει ότι η χώρα οδηγείται σε μεγάλες περιπέτειες, σήμερα ακούμε ότι μία από τις πρώτες προτάσεις που τίθενται προς τη νέα Κυβέρνηση είναι να ενσωματώσει στο πρόγραμμά της τη θέσπιση και τη θεσμοθέτηση του Ελάχιστου Εγγυημένου Εισοδήματος.

Πώς γίνεται αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, όταν η προηγούμενη μνημονιακή θύελλα, η μέγγενη και η βαρβαρή κοινωνική πολιτική έστειλε διακόσιες χιλιάδες νέους από αυτή τη χώρα στην υποχρεωτική μετανάστευση και όταν ενάμισι εκατομμύριο πολίτες δεν στερούνται απλά το ελάχιστο εισόδημα, αλλά στερούνται το συνταγματικό τους δικαίωμα για εργασία, δημόσια εκπαίδευση και δημόσια υγεία;

Επομένως, ο ελληνικός λαός δεν έχει δεχθεί λοβοτομή και ευτυχώς είμαστε ακόμα σε μια στιγμή και σε μια ιστορική συγκυρία που επιβάλλεται ο λαός να είναι ο μεγάλος εγγυητής των προεκλογικών και μετεκλογικών δεσμεύσεων αυτής της Κυβέρνησης.

Αγαπητές συναδέλφισσες και συνάδελφοι, θα ήθελα να πω ορισμένα πράγματα που αφορούν τη νέα πολιτική ηγεσία στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ορισμένες από τις προτάσεις που θεωρούμε ότι μπορούν να μπουν σε μια τροχιά το επόμενο διάστημα και οι οποίες δεν έχουν ιδιαίτερο κόστος, αλλά μάλιστα θα έλεγα ότι ορισμένες από αυτές και έχουν μηδενικό κόστος και είναι ριζοσπαστικές στο χαρακτήρα τους, αλλά και στο θετικό αποτέλεσμα που χρειαζόμαστε.

Νομίζω ότι όταν ακούει ο ελληνικός λαός τον όρο «εξοπλισμοί», ανατριχιάζει. Και ανατριχιάζει καλώς, διότι στη Μεταπολίτευση, από το 1974 μέχρι το 2010 η Ελλάδα έχει διαθέσει συνολικά για εισαγωγές οπλικών συστημάτων ποσά ισοδύναμα, χωρίς τους τόκους, με μισό ετήσιο ΑΕΠ.

Ανά τακτά διαστήματα έρχεται στην επικαιρότητα το θέμα των στρατιωτικών προμηθειών, κυρίως όσον αφορά τη διαμεσολάβηση και το προσωπικό όφελος ορισμένων, και φορέων και προσώπων, εντός και εκτός Ελλάδας από τις πανάκριβες εισαγωγές οπλικών συστημάτων.

Θα μπορούσε να πει κάποιος ότι όσα έχουν γίνει και έχουν πραγματοποιηθεί σε αυτή τη χώρα τα έχουμε διαβάσει, τα έχουμε αναλύσει, αλλά ίσως δεν έχουμε δει όλο το φως και ολόκληρο το φεγγάρι. Υπάρχει ακόμα μια σκοτεινή πτυχή.

Δεν θέλουμε να θυμίσουμε ότι ένας πρώην Υπουργός βρίσκεται στη φυλακή και ένας άλλος αρχηγός κόμματος σήμερα βρίσκεται σε διερεύνηση σχετικά με αυτά τα ζητήματα.

Ωστόσο, πέρα από τη σκανδαλοθηρική διάσταση, που είναι μιντιακή –αλλά εμείς εδώ δεν είμαστε μίντια, είμαστε Βουλή και πρέπει να αναλύουμε, να διδασκόμαστε και να παράγουμε θεσμούς και θωρακίσεις ηθικού, κοινωνικού και νομικού χαρακτήρα, για να προστατεύσουμε τα συμφέροντα του ελληνικού λαού- το όλο θέμα της εισαγωγής των όπλων μένει στην αφάνεια.

Γι' αυτό εμείς έχουμε χρέος να προχωρήσουμε σε μεγάλες τομές, όχι μόνο κοινοβουλευτικές, αλλά και σε θεσμικά πλαίσια που θα δώσουν τη δυνατότητα στις Ένοπλες Δυνάμεις να κάνουν το αυτονόητο, αυτό που κάνουν και σήμερα, να είναι αξιόμαχες, να προστατεύουν την εδαφική ακεραιότητα της χώρας και της δημοκρατίας.

Έχει, όμως, μεγάλη σημασία, αγαπητές φίλες και φίλοι, να ανακαλύψουμε ποια είναι η ιδιαίτερη σημασία και γιατί το δημόσιο χρέος σήμερα αποτέλεσε και αποτελεί τη βασική αιτία εκδήλωσης της οικονομικής κρίσης, αλλά και το βασικό όπλο των δανειστών μας. Διότι από αυτούς προέρχεται ένα πολύ μεγάλο μέρος του συσσωρευμένου χρέους στη Μεταπολίτευση για τις εισαγωγές οπλικών συστημάτων.

Κατά την περίοδο συσσώρευσης του δημοσίου χρέους από τη Μεταπολίτευση μέχρι το 2010, σύμφωνα με το Διεθνές Ινστιτούτο Ερευνών της Στοκχόλμης –απόλυτα τεκμηριωμένο– η χώρα μας εισήγαγε οπλικά συστήματα κυρίως από τρεις σύμμαχες χώρες, συνολικής αξίας χωρίς τους τόκους, όπως είπα πριν, το μισό ετήσιο ΑΕΠ σε σταθερές τιμές του 1990.

Το μεγαλύτερο μέρος του δημοσίου χρέους αντιστοιχεί στις δαπάνες γι' αυτά τα οπλικά συστήματα και τους τόκους που συσσωρεύτηκαν για την εξυπηρέτηση αυτών των αγορών. Πιθανά να είχαμε την ίδια αμυντική θωράκιση με το 1/4 των χρημάτων που έχουν ξοδευτεί κι έχει δαπανήσει ο ελληνικός λαός και έχει πληρώσει με αίμα και δάκρυα, ιδιαίτερα τα τελευταία τέσσερα χρόνια.

Νομίζω ότι έχει ιδιαίτερη αξία να τονίσουμε ότι αυτή η νέα Κυβέρνηση και η νέα πολιτική ηγεσία στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας θέτει ως βασική προτεραιότητα τον κοινωνικό ρόλο των Ενόπλων Δυνάμεων σε συνθήκες φτωχοποίησης και ανθρωπιστικής κρίσης του ελληνικού λαού. Γι' αυτό έχει τεράστια σημασία η μεγάλη και αποτελεσματική υγειονομική υποδομή που διαθέτουν οι Ένοπλες Δυνάμεις και μέρος αυτής της υποδομής πρέπει να τεθεί στις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες, σε αυτούς που σήμερα δεν έχουν τη δυνατότητα, δεν μπορούν να ονειρευτούν ή να οραματιστούν ότι μπορούν να επισκεφτούν ένα γιατρό στο κοντινότερο νοσοκομείο.

Κι όμως, έχουμε συνεισφέρει και υπάρχει κοινωνική πολιτική. Δεν θα μηδενίσουμε τους προκατόχους και τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Βεβαίως και στις φυσικές καταστροφές και αυτές τις μέρες στον Έβρο, στην υπερχειλίση και σε αυτό που έγινε στην Άρτα, που ανέφερε η συναδέλφισσα Γεροβασίλη, υπήρχαν έτοιμες μονάδες για να συνδράμουν, το Τάγμα Μηχανικού στα Γιάννενα και το 4^ο Σώμα Στρατού. Μέρα νύχτα επί τρεις μέρες οι στρατιώτες μας δούλεψαν πυρετωδώς σκάβοντας μεγαλύτερα φράγματα και αποτρέποντας την υπερχειλίση να ξεπεράσει την καταστροφή που είχαμε με την εκκένωση δύο χωριών.

Άρα, εμείς θεωρούμε ότι το ζήτημα της άμυνας είναι ένα κυρίαρχο θέμα σήμερα στην ανθρωπιστική κρίση και γι' αυτό οι ίδιοι οι ένστολοι, το ίδιο το προσωπικό, το ανθρώπινο δυναμικό μέσα στις Ένοπλες Δυνάμεις, και αυτό είναι κομμάτι του ελληνικού λαού, που δέχτηκε τα τελευταία χρόνια μέχρι και 43% περικοπή των μισθών και των συντάξεων για τους απόστρατους.

Επομένως, η απόφαση του ΣτΕ δεν μπορεί να είναι -και το λέω ευθέως, χωρίς λαϊκισμό- εκτελεστέα άμεσα, παρ' όλο που το λέει η δικαστική απόφαση. Έχει σημασία με ποιον τρόπο θα συνομιλήσουμε με όλους τους φορείς, με όλο το προσωπικό, με την ηγεσία από πάνω μέχρι κάτω, προκειμένου να υπάρξει επούλωση των τραυμάτων, σεβόμενοι πάντα την απόφαση του δικαστηρίου μέσα σε ένα εύλογο χρονικό διάστημα.

Βεβαίως, η μεγάλη περιπέτεια της χώρας μας είναι να σπάσει τη μέγγενη των δανειστών, τη μέγγενη του χρέους, τη μέγγενη του φιλελευθερισμού και της άκρατης ιδιωτικοποίησης και νεοφιλελεύθερης πολιτικής, που οδηγεί όλα και περισσότερα στρώματα της νεολαίας και των ανθρώπων σε αυτή τη χώρα να μπουν στην ανεργία επί μονίμου βάσεως.

Το δεύτερο ζήτημα που θεωρούμε ότι είναι πολύ σημαντικό, είναι η αμυντική βιομηχανία. Υπάρχουν εφτά κρατικά εργοστάσια διεσπαρμένα σε όλη τη χώρα, που διαθέτουν πανάκριβα μηχανήματα, που διέθεταν τεχνογνωσία. Όταν όμως, προχωρήσαμε σε αυτές τις οριζόντιες διαδικασίες εθελοντικής εξόδου των εργαζομένων, δεν πάρθηκε υπόψη ποτέ ποιοι φεύγουν, πώς φεύγουν και επικράτησε η πελατειακή λογική και η πελατειακή σχέση.

Το αποτέλεσμα είναι σήμερα να τρέχουν παραγγελίες, οι οποίες είναι αναγκαίες για τα δημόσια έσοδα της χώρας μας και του κράτους, αλλά δεν μπορούν να εκτελεστούν, διότι έχουμε τα

μηχανήματα, αλλά δεν έχουμε ανθρώπινο δυναμικό.

Αυτό είναι ένα τεράστιο πρόβλημα, για να μπορέσουμε να εκτελέσουμε αυτές τις παραγγελίες που τρέχουν και είναι πολύ σημαντικές, όχι γιατί πρέπει να έρθουν έσοδα, αλλά γιατί αν αυτές οι παραγγελίες δεν εκτελεστούν στην ώρα τους, θα χαθούν πελάτες και δεν θα βρεθούν ξανά εύκολα, ενώ έχουμε τη δυνατότητα να προσελκύσουμε όλο και μεγαλύτερη πελατεία στην αμυντική βιομηχανία εκτός από την εγχώρια ανάγκη που έχουν οι Ένοπλες Δυνάμεις για τα οπλικά συστήματα, μέσα από την οπλική και στρατιωτική διπλωματία.

Οι πρεσβείες της χώρας μας δεν διαθέτουν, οι περισσότερες, στρατιωτικούς ακολούθους και θα έπρεπε να τους διαθέτουν, για να μπορούν να προάγουν στη διεθνή διπλωματία και τα ζητήματα προσέκλυσης πελατών στην αμυντική βιομηχανία, διότι αυτό πραγματικά αποτελεί μεγάλη αναδόμηση ενός παραγωγικού μοντέλου στη βαριά βιομηχανία, που βεβαίως είναι και τα αμυντικά συστήματα.

Συντονισμός χρειάζεται και κοινά προγράμματα μεταξύ των στρατιωτικών σχολών και των δημόσιων πανεπιστημίων, ώστε να συνεχιστεί η ώσμωση και η διαδικασία μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας στους αποφοίτους, όχι μόνο εδώ στην Ελλάδα, αλλά και στους ξένους που έχουν μειωθεί αισθητά. Δεν είναι μόνο η προστιθέμενη αξία σε χρήμα και σε οικονομικό κόστος, αλλά είναι και οι πρεσβευτές της χώρας μας, που όταν έρχονται σ' αυτές τις σχολές, γυρίζουν πίσω στις πατρίδες τους εφοδιασμένοι, όχι καταρτισμένοι απλά και έχοντας γνωρίσει την ελληνική ψυχή και την ελληνική φιλοξενία.

Κλείνοντας, θα αναφέρω δύο σημεία που νομίζω ότι είναι πολύ σημαντικά:

Έχει τεράστια σημασία η επιστροφή στο ΤΑΙΠΕΔ αυτών των ελάχιστων περιουσιακών στοιχείων που έχουν φύγει από τις Ένοπλες Δυνάμεις. Δεν είναι πολλά. Όμως, πρέπει να επιστραφούν για ένα και βασικό λόγο, διότι αυτή η τεράστια ακίνητη περιουσία των Ενόπλων Δυνάμεων πρέπει να τεθεί σε συνθήκες φτωχοποίησης και ανθρωπιστικής κρίσης σε μία συνέρχια, ιδιαίτερα στα μεγάλα αστικά κέντρα που υπάρχουν εγκαταλελειμμένα στρατόπεδα, μαζί με την τοπική αυτοδιοίκηση, μαζί με τους φορείς, μαζί με τη δημόσια υγεία και τη δημόσια παιδεία, όχι μόνο για τους μετανάστες, που δικαιούνται αυτά που δικαιούνται, αλλά και για τους Έλληνες πολίτες, που αυτήν τη στιγμή πληθαίνουν και γίνονται όλο και περισσότεροι στην ανέχεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

Άρα, αυτή η περιουσία πρέπει να τεθεί σε συνέργειες προς την τοπική αυτοδιοίκηση και τους φορείς.

Θα μιλήσω για τις μεταθέσεις και κλειώνω με αυτό. Δεν είναι ρητορικό το ερώτημα: Θα σπάσουν οι αλυσίδες του πολιτικού συστήματος αν τελειώσει το «βύσμα», όπως το λέει η νεολαία;

Θα νιώθετε, αγαπητοί συνάδελφοι, απελευθερωμένοι από αυτήν την πελατειακή σχέση, που έχει δημιουργήσει τεράστια προβλήματα στον ορθολογικό καταμερισμό των στρατιωτών μας στην επικράτεια ή θα παραμένουμε στη λογική ότι η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη, η Λάρισα και η Πελοπόννησος θα έχουν στελέχωση άνω του 200%-300% και θα πηγαίνουμε στις παραμεθόριες περιοχές με πολύ μικρότερα ποσοστά στελέχωσης;

Δεν είναι μόνο αυτό. Δεν αφορά μόνο τη νεολαία, που δεν πρέπει να οδηγείται σε τέτοιες διαδικασίες, σε τέτοιες λογικές, να παρακαλεί, αλλά πρέπει να μπορεί. Γι' αυτό θα εφαρμόσουμε πιλοτικό σύστημα, σε συνεργασία με την αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή, όπου όλα τα κόμματα θα έχουν τη δυνατότητα να μετέχουν σ' αυτό το πιλοτικό σύστημα, που θα περιλαμβάνει την κοινωνική και οικονομική κατάσταση του καθενός, ώστε να εξετάζεται, να περνάει από ένα σύστημα που θα έχει απόλυτη διαφάνεια και θα μπορεί η κοινοβουλευτική επιτροπή να ελέγχει και, ενδεχόμενα, να τιμωρεί αυτούς που το παραβίασαν.

Έχει τεράστια σημασία να απεμπλακούμε από αυτήν την πελατειακή δομή και λογική, που μόνο κακό κάνει στη νοοτροπία του λαού μας, στη νοοτροπία της νεολαίας, αλλά δημιουργεί και τεράστια προβλήματα αποτελεσματικότητας στις Ένοπλες Δυνάμεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

‘Ένα λεπτό ζητώ, κυρία Πρόεδρε, και τελειώνω.

Επομένως, εάν με ρωτήσετε ποιες είναι οι πιθανότητες και ποια είναι τα στατιστικά ποσοστά που θα δίνετε για να πετύχει αυτό, θα σας απαντούσα, ενδεχόμενα, λίγα. Όμως, η πολιτική μας βούληση είναι 100% και πρέπει να είναι ολόκληρου του πολιτικού συστήματος και αυτής της Βουλής, προκειμένου να προχωρήσουμε σ’ αυτόν τον αταλάντευτο δρόμο.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι, επειδή ακούγεται ο όρος «Ευρώπη» -και δεν είναι μόνο γεωγραφικός ο όρος, καθώς η Ευρώπη αποτελεί ένα πεδίο γεωπολιτικών, ταξικών και κοινωνικών συμπεριφορών, που εκφράζονται με πολιτικές δυνάμεις και πολιτικούς συσχετισμούς- να μη μιλάμε αφηρημένα.

Δεν υπάρχει καμμία δυνατότητα συμφωνίας-γέφυρας μεταξύ της Κυβέρνησης και της Αντιπολίτευσης. Αυτό είναι σίγουρο, διότι το όραμα και η πιστή εφαρμογή του μνημονίου από τις παλιότερες κυβερνήσεις δεν μπορεί να παντρευτεί, δεν μπορεί να εναρμονιστεί, δεν μπορεί να είναι σε κοινό δρόμο και σε κοινή στόχευση με τα όραματά αυτού του λαού, με τις δεσμεύσεις αυτής της Κυβέρνησης, που πρέπει να συνεχίσει αταλάντευτα στον δρόμο για να επαναφέρει την αξιοπρέπεια αυτής της χώρας, την εθνική και λαϊκή κυριαρχία και την ουσιαστική δημοκρατία.

Επικαλέστηκαν πολλοί συγγραφείς και φιλοσόφους. Θα επικαλεστώ, τέλος, τον Εδουάρδο Γαλιάνο, όταν ρωτήθηκε από έναν αγρότη σ’ έναν κάμπο τι είναι η ουτοπία. Του είπε: «Δεν ξέρω αν θα σου απαντήσω και θα με καταλάβεις, αλλά έχει σημασία να κοιτάς μπροστά, να περπατάς αταλάντευτα και να κοιτάς τον ήλιο ψηλά στον ουρανό». Μέχρι τώρα πήγαμε μπουσουλώντας προς τα πίσω και αυτό δεν μπορεί να είναι ούτε ουτοπία ούτε όραμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Εμείς επιλέγουμε αυτός ο λαός να σταθεί όρθιος, να σταθεί δυναμικά στην πλευρά εκείνης της όχθης του ποταμού με όλους τους λαούς της Ευρώπης, που ακόμα δεν έχει ακουστεί η πιο ηχηρή φωνή τους. Είμαστε στο ξεκίνημα, αλλά αυτό το ποτάμι θα ξεχειλίσει και δεν θα εκκενωθούν χωριά, αλλά θα εκκενωθεί ο νεοφιλελευθερισμός από την κοιτίδα που τον γέννησε, μέσα στο Βερολίνο. Να είστε σίγουροι γι’ αυτό.

(Χειροκροτήματα απ’ την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Ήσυχο.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Παναγιώτη Καρκατσούλη από το Ποτάμι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΡΚΑΤΣΟΥΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού σημαντικό μέρος κατέλαβαν οι αναφορές του στις αλλαγές στη διακυβέρνηση και ειδικότερα στη δημόσια διοίκηση.

Ενώ, όμως, περίσσεψαν οι αναφορές στην αναγκαιότητα των μεταρρυθμίσεων οι αντίστοιχες αναφορές στο περιεχόμενο τους όσο και κυρίως στον τρόπο εφαρμογής και παρακολούθησής τους ήταν εξαιρετικά πενιχρές. Θύμιζαν τις γενικές εξαγγελίες περί ενίσχυσης του κράτους δικαίου και καταπολέμησης της γραφειοκρατίας που ακούμε να επαναλαμβάνονται αναίρως εδώ και δεκαετίες και βεβαίως να μην πραγματοποιούνται. Οι εξαγγελίες του Πρωθυπουργού θύμιζαν περισσότερο τα τετριμμένα ευχολόγια που επί δεκαετίες εξήγγελλαν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, τα κόμματα που καλλιέργησαν και εδραίωσαν το πελατειακό κράτος.

Δεν αρκούν τα διάσπαρτα μέτρα και οι γενικές αναφορές για να καλύψουν την έλλειψη σχεδίου. Πώς μπορεί να επιτευχθεί η αποσύνδεση του κράτους από το κόμμα, εκείνης δηλαδή της παθογένειας που οδήγησε τη δημόσια διοίκηση σε παράλυση, σε κατασπατάληση των πόρων και το κράτος δικαίου σε καχεξία;

Το Ποτάμι, όμως, δεν θα κάνει αντιπολίτευση στις εξαγγελίες, χωρίς περιεχόμενο, αντικαθιστώντας τα συνθήματα με άλλα συνθήματα. Εμείς αντιπολίτευση θα κάνουμε μόνο με τεκμηριωμένες προτάσεις που θα απαντάνε σε πραγματικά προβλήματα. Και ορίστε ευθύς αμέσως τι εννοούμε:

Ανέφερε ο Πρωθυπουργός ότι θα αποκαταστήσει το κύρος του κράτους δικαίου το οποίο στην προηγούμενη διακυβέρνηση ετρώθη σοβαρά από τις έκτακτες διαδικασίες νομοθέτησης μέ-

σω πράξεων νομοθετικού περιεχομένου. Η επισήμανση είναι σωστή και εμείς την επικροτούμε. Θα είμαστε εδώ και θα παρακολουθούμε, όμως, την εφαρμογή της.

Εννοείται ότι δεν θα ανεχθούμε να επαναληφθούν οι νομοθετικές ακροβασίες με ολόκληρα νομοσχέδια να κρύβονται, άκομψα και προκλητικά πολλές φορές, κάτω από ένα και μόνο άρθρο. Ελπίζουμε ότι η Κυβέρνηση θα προχωρήσει στην τήρηση των αρχών της καλής νομοθέτησης, που αυτές και μόνον αυτές αναβαθμίζουν το κράτος δικαίου.

Υπήρξε, επίσης, αναφορά στη θεσμική ανασυγκρότηση του κράτους, της οποίας πάλι το περιεχόμενο είναι αντίστοιχο προς τον βαρύγδουπο τίτλο της. Αναφέρθηκε ως παράδειγμα η δομή της νέας Κυβέρνησης, η οποία έχει λιγότερα Υπουργεία σε σχέση με τις προηγούμενες. Σωστό. Υπάρχει μια ονομαστική μείωση των Υπουργείων και μια προσπάθεια αντιστοίχισής τους προς πεδία πολιτικής.

Όμως και πάλι τα καλά νέα σταματούν στην πρώτη λέξη. Σαράντα δύο Υπουργοί και -προσέξτε, παρακαλώ- Αναπληρωτές Υπουργοί, δηλαδή κανονικότατοι Υπουργοί συνωστίζονται κάτω από δέκα Υπουργεία. Ποια είναι η διαφορά με την πρακτική των προηγούμενων κυβερνήσεων, όπου κάτω από Υπουργεία με ευφάνταστα ονόματα υποκρύπτονταν ακέραια ολόκληρα Υπουργεία;

Ούτε μία λέξη δεν ακούσαμε για την ταμπακέρα, δηλαδή τις είκοσι τρεις χιλιάδες κανονιστικές αρμοδιότητες που συγκροτούν τον λαβύρινθο εντός του οποίου ζει και βασιλεύει ο Μινώταυρος. Αυτές πώς θα μειωθούν; Ποιο είναι το σχέδιο; Ποιο είναι το χρονοδιάγραμμα; Αντ’ αυτών ακούσαμε για νέα οργανογράμματα των Υπουργείων και των Υπερυπουργείων εντός των επόμενων έξι μηνών που θα καταστήσουν λειτουργικά και όχι τεχνητά κολλημένες οντότητες τα Υπουργεία. Θα το περιμένουμε.

Αναφέρθηκε από τον κύριο Πρωθυπουργό το γεγονός της μείωσης του προσωπικού του Μεγάρου Μαξίμου κατά 30%. Το χαιρετίζουμε ως μια συμβολική κίνηση εξορθολογισμού και περιστολής της σπατάλης. Δεν ακούσαμε, όμως, τίποτα για τα χίλια εξακόσια τριάντα πέντε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που χρηματοδοτούνται από τον κρατικό προϋπολογισμό, χωρίς καμμία διαδικασία παρακολούθησης και αξιολόγησης του έργου τους. Πόσα δηλαδή από τα εκατόν εξήντα τρία νομικά πρόσωπα για την παιδεία και πόσα από τα τριακόσια δώδεκα νομικά πρόσωπα για την υγεία παράγουν έργο που δικαιολογεί τη συνέχιση της ύπαρξής τους και τη χρηματοδότησή τους;

Αναφέρθηκε, επίσης, ο κύριος Πρωθυπουργός στα θέματα του προσωπικού της δημόσιας διοίκησης. Επικεντρώθηκε στην επαναπρόσληψη των καθαριστριών και των σχολικών φυλάκων. Σωστό και δίκαιο. Όμως ας κρατήσουμε και την υποσημείωση «επαναπρόσληψη όσων συνταγματικά δικαιώθηκαν», επαναπρόσληψη δηλαδή για όσους από τους απολυμένους υπάρχουν αποφάσεις δικαστηρίων που κηρύσσουν αντισυνταγματική την απόλυσή τους. Εάν αυτό εννοεί η Κυβέρνηση, τότε οι απολυμένοι έχουν πολύ δρόμο μπροστά τους, εφόσον η πρώτη τελεσίδικη απόφαση δεν έχει καν ακόμη εκδοθεί.

Δεν υπήρξε, όμως, ούτε μία αναφορά σε ένα νέο σύστημα ανάδειξης του ανθρώπινου κεφαλαίου της δημόσιας διοίκησης, παρά μόνο γενικόλογες αναφορές σε ένα νέο σύστημα αξιολόγησης και επιλογής διευθυντικών στελεχών.

Το Ποτάμι έχει παρουσιάσει ολοκληρωμένο σχέδιο για την ανάδειξη των αρίστων της δημόσιας διοίκησης, στο οποίο προτείνουμε τη σύνδεση της αξιολόγησης με περιγράμματα θέσεων και με σύγχρονο καθηκοντολόγιο, την εποπτεία των οποίων πρέπει να εγγυηθεί ανεξάρτητη αρχή, τύπου ΑΣΕΠ. Μόνο έτσι μπορεί να κοπεί ο ομφάλιος λώρος του κράτους και του κόμματος, μόνο έτσι μπορεί να αποκτήσει νόημα η επιβράβευση των αρίστων και η τιμωρία των ολιγοψώνων, μέσα από ένα νέο πειθαρχικό δίκαιο, το οποίο επίσης εξαγγέλθηκε.

Χρειαζόμαστε ένα νέο όραμα, που θα συνεγείρει τους ανθρώπους της διοίκησης, ένα όραμα που θα μπορέσει να γεφυρώσει τον τεχνητό διχασμό που καλλιέργήθηκε σε μεγάλα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας μεταξύ των «κακών» δημοσίων υπαλλήλων και των «καλών» υπαλλήλων του ιδιωτικού τομέα. Για αυτή τη δημόσια διοίκηση χρειάζονται συστηματική προσπάθεια και επαρ-

κείς πόροι. Χρειάζεται να μάθουμε από τους άλλους, από τους Ευρωπαίους εταίρους μας, που μας στηρίζουν έμπρακτα στις μεταρρυθμιστικές μας προσπάθειες εδώ και δεκαετίες. Γι' αυτό απαιτείται ένας αταλάντευτος ευρωπαϊκός προσανατολισμός, κάτι το οποίο δεν είναι καθόλου εμφανές στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ με τους δηλωμένους αντισυμβαλλόμενους των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

Το Ποτάμι δηλώνει ότι είναι αδιαπραγμάτευτος ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός της χώρας. Θα αγωνιστεί για να πρωτοστατήσει η Ελλάδα στην ενίσχυση του εκδημοκρατισμού και της αξιοπιστίας των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θέλουμε η Ελλάδα να έχει ενεργή συμμετοχή στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι. Δεν μας εκφράζει ο ρόλος ενός εταίρου που περιχαράκωνεται στον βαλκανικό μικρόκοσμό του. Η Ελλάδα είναι η καρδιά της Ευρώπης και έτσι θα παραμείνει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καρακασούλη.

Να ενημερώσω τους συναδέλφους ότι είναι έτοιμος ο κατάλογος των ομιλητών. Όπως σας είχα πει και το πρωί, ο κατάλογος θα ήταν έτοιμος στις 16.00'. Η ώρα είναι 15.50', οπότε τον έχετε στη διάθεσή σας και λίγο νωρίτερα. Μπορείτε, βλέποντας τον κατάλογο, να προγραμματισθείτε για την απογευματινή συνεδρίαση και τις επόμενες.

Εν τω μεταξύ, θα ήθελα να παρακαλέσω να συμφωνήσουμε, προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα σε περισσότερους συναδέλφους Βουλευτές να μιλήσουν σε αυτό το πρώτο τμήμα της συζήτησης, να παρατείνουμε τη συνεδρίασή μας μέχρι τις 17.00'. Συμφωνεί το Σώμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Το Σώμα συμφώνησε ομοφώνως.

Τον λόγο έχει ο κ. Χρήστος Μαντάς από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ζούμε στιγμές ιστορικές, ζούμε ώρες που συμπυκνώνουν τον πόθο εκατομμυρίων ανθρώπων και όχι μόνο στη χώρα μας, για αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη και αλληλεγγύη, το αίτημα να είναι οι άνθρωποι πάνω από τα κέρδη, την απαίτηση για ανατροπή της καταστροφικής κατάστασης, τον αγώνα για τη ρηγμάτωση του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου ανάπτυξης, που απειλεί το βιοτικό μας επίπεδο και όχι μόνο.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Δεν είναι δυνατόν να συνεχίσω έτσι. Θα παρακαλούσα τους συναδέλφους...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μαντά, είναι δική μου δουλειά και με συγχωρείτε.

Παρακαλώ όλους τους συναδέλφους να καθίσουν στις θέσεις τους, να μην υπάρχει αναταραχή και φασαρία κατά τη διάρκεια της τοποθέτησης των ομιλητών. Ομοίως, στην Έδρα θα παρακαλούσα να υπάρχει ησυχία.

Κύριε Μαντά, μηδενίζω τον χρόνο σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Ο κατάλογος δεν είναι...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Για τον λόγο αυτόν είπα ότι θα έχετε όλοι στη διάθεσή σας τον κατάλογο στη διάρκεια της διακοπής, ούτως ώστε να προγραμματισθείτε. Όλοι όσοι πρόκειται να μιλήσουν είναι ενημερωμένοι από τα κόμματά τους, γιατί είναι στους καταλόγους που έχουν παραδώσει τα κόμματα. Όσοι έχουν εγγραφεί με την κάρτα τους είναι σε αυτούς που δεν έχουν ενημερωθεί από τα κόμματά τους και επομένως δεν χρειάζεται να αγχώνεστε ότι μπορεί να μιλήσετε στην επόμενη ώρα. Θα έχετε την άνεση να προγραμματισθείτε, βλέποντας και τον κατάλογο.

Κύριε Μαντά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΝΤΑΣ: Συνεχίζω από εκεί που σταμάτησα.

Τον αγώνα, λοιπόν, για τη ρηγμάτωση του νεοφιλελεύθερου καπιταλιστικού μοντέλου ανάπτυξης, που απειλεί όχι μόνο το βιοτικό μας επίπεδο, όχι μόνο το δημόσιο πλούτο και το περιβάλλον, αλλά και τις ίδιες τις ανθρώπινες αξίες, όπως από την εποχή του Διαφωτισμού και των χειραφετητικών εγχειρημάτων, όπου γης, καθιερώθηκαν.

Όλα αυτά και πολλά άλλα μαζί, που δεν αποτυπώνονται εύκολα με λόγια, είναι ήδη εγγεγραμμένα στην καρδιά και την ψυχή εκατομμυρίων ανθρώπων, που χαμογελούν και συγκινούνται, που διαδηλώνουν και απαιτούν, καθώς ένας άλλος αέρας, ένας άλλος άνεμος πνέει στη χώρα και στους λαούς όλης της Ευρώπης.

Επιτρέψτε μου σε αυτό το σημείο να κάνω έναν μικρό σχολιασμό γι' αυτά που ακούστηκαν κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Κάποιοι αναρωπιούνται εδώ τι είναι το μνημόνιο και κάνουν ότι δεν καταλαβαίνουν και μας κουνούν το χέρι και δεν καταλαβαίνουν ότι κάνουν lobbying στις ελίτ των δανειστών και στις ελίτ της Ευρώπης. Δεν καταλαβαίνουν ότι κάνουν πως χαίρονται ή εννοούν ότι χαίρονται, διότι, λέει, κατέρρευσε η συμμαχία του Νότου και υποκριτικά δεν βλέπουν ότι έρχεται η ώρα των λαών και στην Ισπανία και στην Πορτογαλία και στην Ιρλανδία και παντού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι στιγμές είναι κρίσιμες και αυτός είναι κοινός τόπος. Όμως, ακριβώς πάνω σε αυτόν τον κοινό τόπο αναδεικνύονται πια ξεκάθαρα δύο ριζικά διαφορετικές πολιτικές. Τη μία τη ζήσαμε, με δραματικές επιπτώσεις για τη χώρα, τους νέους ανθρώπους, τον κόσμο της εργασίας, τα κοινωνικά αγαθά, τη δημοκρατία, όχι βεβαίως για αυτούς που αύξησαν τα δισεκατομμύριά τους μέσα σε αυτήν την κρίση. Η άλλη είναι αυτή που ξεδιπλώνεται μέσα από τις προγραμματικές εξαγγελίες της Κυβέρνησης, αλλά και με την ήδη βιωμένη μικρή χρονικά εμπειρία της διακυβέρνησης με την κυρίαρχη σφραγίδα της Αριστεράς.

Εμείς, λοιπόν, τηρούμε τον λόγο μας και αυτό αποτελεί τη μεγάλη μας δύναμη. Εμείς δεν λέμε το τεχνητό: «είτε εγκατάλειψη των δεσμεύσεών μας είτε ρήξη και να ριζούμε τη χώρα στα βράχια». Εμείς λέμε διαπραγματεύουσα, σκληρή διαπραγμάτευση, λέμε ναι στη μεγάλη πορεία της ανατροπής αυτής της κατάστασης έτσι όπως εκδηλώθηκε, όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά και στην Ευρώπη.

Για εμάς, τα κοινωνικά αγαθά, όπως η υγεία και η παιδεία, αποτελούν αδιαπραγμάτευτη προτεραιότητα. Για την Κυβέρνησή μας αυτά είναι κυρίαρχα πεδία της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Γι' αυτό το σχέδιό μας δεν προβλέπει ανασφάλιστους χωρίς περίθαλψη και μορφωτικά αναλφάβητους. Όχι, βεβαίως, γιατί εμείς είμαστε πιο ευαίσθητοι σε ατομικό επίπεδο, ούτε επειδή μπορούμε απλώς πιο ηθικά να διαχειριστούμε τους δημόσιους πόρους, αλλά ακριβώς διότι έχουμε ριζικά διαφορετική αντίληψη που αντιμετωπίζει τα κοινωνικά αγαθά ως αδιαπραγμάτευτες αξίες και ταυτόχρονα τα ενσωματώνει σε μία άλλη αντίληψη για την παραγωγική ανασυγκρότηση και το παραγωγικό μοντέλο που θα οικοδομήσουμε.

Δεν είναι απλώς μία πιο ορθολογική προσέγγιση η κατάργηση, για παράδειγμα, της τράπεζας θεμάτων ως υποχρεωτικής επιβολής συγκεκριμένης μορφής εξετάσεων, που εκτόξευσε την παραπαιδεία. Είναι ταυτόχρονα, και κυρίως, σεβασμός στην ανάγκη των εφήβων, κοριτσιών και αγοριών της χώρας μας, για ένα πλαίσιο ελευθερίας, έστω και λίγο, έστω και μόνο στο επίπεδο του χρόνου, που είναι το αναγκαίο πεδίο, το πεδίο της ελευθερίας, δηλαδή, για την ολόπλευρη ανάπτυξη των νέων ανθρώπων. Δεν είναι απλώς μία πιο ορθολογική προσέγγιση το να προσφέρουμε, για παράδειγμα, υπηρεσίες ψυχικής υγείας στον τόπο του κάθε πολίτη αυτής της χώρας, να έχουμε δηλαδή ένα σύστημα όπου οι υπηρεσίες θα έχουν έναν συγκεκριμένο γεωγραφικό και πληθυσμιακό τομέα ευθύνης.

Είναι ταυτόχρονα, και κυρίως, μία άλλη αντίληψη για μία προσέγγιση στο επίπεδο της κοινότητας, για μία εν τοις πράγμασι κοινοτική φροντίδα και πρόληψη, με έμφαση στα παιδιά και τους εφήβους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε το δικαίωμα με το μέρος μας. Το δικαίωμα είναι με τον κόσμο της εργασίας, με τους φτωχούς και καταφρονημένους, με τους λαούς της Ευρώπης. Το δικαίωμα μας δίνει δύναμη, αποφασιστικότητα, ψυχραιμία, ορθή εκτίμηση του συσχετισμού αλλά και την απαραίτητη ορμή για να τα καταφέρουμε. Και θα τα καταφέρουμε!

Με αυτές τις λέξεις στηρίζω και ψηφίζω τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαντά.

Καλώ στο Βήμα τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού κ. Θεόδωρο Δρίτσα.

Έχετε τον λόγο για δεκατέσσερα λεπτά, κύριε Δρίτσα.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναλάβαμε σε συνθήκες κρίσης ένα Υπουργείο που έχει τριπλή ευθύνη: να συγκροτήσει επιτελικά σχέδια και να ελέγξει ταυτόχρονα την εφαρμογή τους για την αναπτυξιακή πορεία όλων των κλάδων της ναυτιλίας, να αναπτύξει πολιτικές για τη νησιωτικότητα και να ασκήσει την πολιτική εποπτεία στο πολυεπίπεδο και δύσκολο έργο του Λιμενικού Σώματος- Ελληνική Ακτοφυλακή.

Αυτό το Υπουργείο πρέπει να αλλάξει. Στη χώρα μας η ναυτιλία στο σύνολό της και σε όλους τους τομείς της δεν πρέπει μόνο να προβάλλεται, δικαίως βέβαια, ως η ναυαρχίδα της οικονομίας, αλλά πρέπει να γίνει η παραγωγική δραστηριότητα που αξιοποιεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό και καταξιώνει την ανεκτίμητη προσφορά των εργαζομένων, συνεισφέροντας ταυτόχρονα στη μεγιστοποίηση των κοινωνικών ωφελημάτων.

Στο νέο τοπίο, στη νέα μεγάλη αλλαγή που προσδοκά η ελληνική κοινωνία μέσα και από την ιστορική κυβερνητική αλλαγή, είναι υποχρέωσή μας να αλλάξουμε πολλά. Τρία τεράστια σημεία ζητήματα, όμως, έχουν άμεση προτεραιότητα.

Το πρώτο είναι η δραστική μείωση της ανεργίας των ναυτικών και η επανακαταξίωση του ναυτικού επαγγέλματος. Εξαγγείλαμε ήδη στην τελευταία παράδοση-παραλαβής του Υπουργείου την πρόσκλησή μας προς κάθε κατεύθυνση για μία νέα, ισχυρή και βιώσιμη συμφωνία, που θα δημιουργήσει θέσεις εργασίας για τους Έλληνες ναυτικούς, κυρίως στην ποντοπόρο ναυτιλία, στην ακτοπλοΐα, στα τουριστικά σκάφη.

Λύσεις μπορούν να εξεταστούν πολλές. Σταθερή προϋπόθεση, όμως, για μία έντιμη συμφωνία δεν μπορεί παρά να είναι οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Το δεύτερο είναι ο τερματισμός της απλήρωτης εργασίας των ναυτικών, φαινόμενο που ενδημεί κυρίως στην ακτοπλοΐα και εμφανίζεται μάλιστα ακόμα και σε πλοία που εκτελούν δρομολόγιο με κρατική επιδότηση.

Στη συνάντησή με τους εκπροσώπους της Ένωσης Ακτοπλόων πήραμε τη διαβεβαίωση ότι το αργότερο μέχρι το Πάσχα δεν θα υπάρχει ούτε ένας ναυτικός απλήρωτος. Μελετάμε ήδη συνδυαστικά μέτρα για να λείψει αυτό το φαινόμενο. Όμως, ήδη, έχουμε πρόβλημα και απειλείται η γραμμή σύνδεσης Πειραιά-Κυθήρων-Αντικυθήρων από τέτοια αιτία. Πρέπει όλοι να πάρουν τις ευθύνες τους. Εμείς θα τις πάρουμε.

Το τρίτο είναι η ομαλή και τακτική διεξαγωγή όλων των προγραμματισμένων δρομολογίων και η ελαχιστοποίηση των περιπτώσεων μη εκτέλεσης από κάθε αιτία.

Ήδη αποφασίσαμε τη διενέργεια τεχνικών ελέγχων, ώστε πολύ σύντομα το Υπουργείο να διαθέτει μια πλήρη εικόνα για την έγκαιρη πρόληψη βλαβών, που αποδρομολογούν πλοία. Πρόκειται για μια πρακτική που είχε εφαρμοστεί με επιτυχία στο παρελθόν και είχε διακοπεί τα τελευταία χρόνια.

Παράλληλα, στοχεύουμε σε αυτή την πρώτη φάση σχεδιασμού στην επαναλειτουργία γραμμών υψηλής ανάγκης, που διακόπηκαν για διάφορους λόγους, όπως, για παράδειγμα, θα προσπαθήσουμε να επανασυνδέσουμε την Ιθάκη και την Κεφαλονιά με την Πάτρα.

Η πολιτική μας βέβαια δεν τελειώνει εδώ. Στην πραγματικότητα οφείλουμε –και αυτό θα κάνουμε– να εντάξουμε και όσα προαναφέρθηκαν και πολλά άλλα σε έναν μεσο-μακροπρόθεσμο σχεδιασμό σε όλους τους τομείς ευθύνης του Υπουργείου.

Γι' αυτόν τον μεσο-μακροπρόθεσμο σχεδιασμό θα αναφερθώ σε κρίσιμους τομείς: Πρώτον, η ποντοπόρη ναυτιλία είναι αναμφίβολα ο πιο δυναμικός τομέας της ελληνόκτητης ναυτιλιακής δραστηριότητας. Το γεγονός ότι πρόκειται για διεθνοποιημένη δραστηριότητα δεν μειώνει καθόλου τα πλεονεκτήματα που εξα-

σφαλίζει σε αυτήν η ελληνική σημαία.

Θέλουμε την ελληνική σημαία ισχυρή στην παγκόσμια ναυτιλία. Είναι όμως σαφώς μονομερής κάθε υποβάθμιση της συνεισφοράς του ελληνικού κράτους και της ελληνικής κοινωνίας, ιδιαίτερα των ναυτικών, σε αυτόν τον δυναμισμό. Ιδιαίτερα σήμερα, στις συνθήκες της οικονομικής και κοινωνικής καταστροφής που περνά η χώρα μας και βιώνει ο λαός μας, είναι επιτακτικά αναγκαία η αύξηση της ανταπόδοσης του εφοπλιστικού κεφαλαίου προς την ελληνική κοινωνία.

Η ανταπόδοση αυτή πρέπει να περιλάβει πρώτα απ' όλα την ενίσχυση της απασχόλησης, όπως αναφέρθηκε πιο πάνω, αλλά και να επεκταθεί και σε άλλα ζητήματα.

Ήδη εξαγγείλαμε τη δέσμευσή μας για το σταμάτημα της ιδιωτικοποίησης του ΟΛΠ και του Οργανισμού Λιμένα Θεσσαλονίκης και την κατοχύρωση του δημόσιου χαρακτήρα των λιμανιών της χώρας.

Η συζήτηση για την ανάπτυξη της δημόσιας λιμενικής βιομηχανίας στην κατεύθυνση της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας έχει ήδη ξεκινήσει, ώστε μέσα από μια γενικευμένη διαβούλευση τα λιμάνια να αναδειχθούν σε στρατηγικούς άξονες στη νέα περίοδο.

Όπου έχουμε ήδη εγκαθιδρυμένη εκμετάλλευση λιμανιών ή μαρινών από ιδιώτες, τα τέσσερα αναγκαία προαπαιτούμενα είναι: πρώτον, η κατοχύρωση των εργασιακών δικαιωμάτων, δεύτερον, η προστασία του περιβάλλοντος, τρίτον, η διασφάλιση εμπλοκής μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων σε αυτή την παραγωγική δραστηριότητα, με στόχο την αύξηση της προστιθέμενης αξίας και της κοινωνικής ωφέλειας, και, τέταρτον, η διαφάνεια.

Η ένταξη των μεγάλων κύριων λιμανιών στο Διερωπαϊκό Δίκτυο Μεταφορών, η αξιοποίηση των εργαζομένων και της εμπειρίας τους στην πορεία αυτή, η ουσιαστική σύνδεση των λιμανιών με τις τοπικές κοινωνίες αλλά και η συμμετοχή τους στη διοίκηση και στον έλεγχο της λειτουργίας τους είναι μερικά από τα προαπαιτούμενα του συνολικού σχεδίου.

Η σκόπιμη απαξίωση των δημόσιων λιμανιών επί σειρά ετών, με στόχο την ιδιωτικοποίησή τους, έχει δημιουργήσει εκρηκτικά και επείγοντα προβλήματα. Υπάρχουν λιμάνια, ιδιαίτερα του Ηρακλείου, του Βόλου και της Θεσσαλονίκης, που, λόγω έλλειψης προσωπικού κρίσιμων ειδικοτήτων, απειλούνται με κατάρρευση.

Όλοι οι οργανισμοί λιμένων θα κληθούν να θέσουν το θέμα αυτό σε πρώτη προτεραιότητα, πολύ περισσότερο που η λύση του θα βελτιώσει άμεσα και την παραγωγική δραστηριότητα και την κερδοφορία.

Στην ίδια κατεύθυνση θα κινηθούμε και για τη στήριξη και την αναδιοργάνωση της Πλοηγικής Υπηρεσίας, που και αυτή φέρνει έσοδα, διατηρώντας τη βέβαια ως κρίσιμη δημόσια υπηρεσία.

Κρίσιμο ζήτημα επίσης για τα μεγάλα λιμάνια, και πρώτα από όλα αυτό του Πειραιά, είναι η εγκατάσταση συστήματος ηλεκτροδότησης των πλοίων, ούτως ώστε και το κόστος λειτουργίας για τα πλοία της ακτοπλοΐας να μειωθεί και η προστασία του περιβάλλοντος να ενισχυθεί.

Τέλος, επείγον ζήτημα για τη λειτουργία των λιμανιών είναι η διαχείριση των αποβλήτων των πλοίων, με την εξάλειψη των φαινομένων αδιαφανών μονοπωλιακών πρακτικών, που και το κόστος λειτουργίας των πλοίων επιβαρύνουν και η περιβαλλοντική προστασία καθίσταται ανύπαρκτη, αλλά ταυτόχρονα γεννώνται απαράδεκτα φαινόμενα διαπλοκής και διαφθοράς.

Ήδη, μετά το περιστατικό απόπειρας δωροδοκίας στον Οργανισμό Λιμένα Κέρκυρας, προχωράμε στην επανεξέταση όλων των συμβάσεων διαχείρισης αποβλήτων σε όλα τα λιμάνια της χώρας. Εννοείται, βέβαια, ότι θα επανεξετασθεί και το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Στον σχεδιασμό μας περιλαμβάνονται επίσης το δημόσιο δίκτυο ακτοπλοΐας και η αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου. Σημαντικό εργαλείο θα είναι ο δημόσιος φορέας ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών, ένας στόχος που θέτουμε προς διαβούλευση.

Οι νησιωτικές συνδέσεις με υδροπλάνα θα προσθέσουν επίσης νέες δυνατότητες ανάπτυξης των νησιών και όχι μόνο.

Δεύτερον, η ναυτική εργασία με κατοχυρωμένα δικαιώματα, οι μειωμένες συνθέσεις, οι επιχειρησιακές συμβάσεις, το πλοίο

ασφαλείας και πολλές άλλες νεοφιλελεύθερης κοπής ή και μνημονιακές επινοήσεις οδηγούν στην απαξίωση της εργασίας και δεν έχουν καμμία αναπτυξιακή ωφέλεια, όπως έχει ήδη αποδειχθεί.

Τρίτον, οι δημόσιες δομές για την εύρεση ναυτικής εργασίας θα στηριχθούν, για να χτυπήσουν αποτελεσματικά τα εκμεταλλευτικά κυκλώματα μεσιτείας.

Τέταρτον, η επιστράτευση των ναυτεργατών είναι οριστικά παρελθόν.

Πέμπτον, ο εκσυγχρονισμός του συνδικαλιστικού ναυτεργατικού κινήματος είναι υπερώριμο αίτημα.

Έκτον, στόχος είναι η κατοχύρωση, ο επανασχεδιασμός και η ποιοτική αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν ναυτικής εκπαίδευσης, με βάση τις σύγχρονες απαιτήσεις, η αξιοποίηση καταρτιζόμενων εκπαιδευτικού προσωπικού και η ουσιαστική στήριξη της ιδιαίτερης συνεισφοράς των ναυτοδασκάλων, η επέκταση της ναυτικής εκπαίδευσης και στα κατώτερα πληρώματα, η υποστήριξη των συνθηκών διαβίωσης των σπουδαστών.

Έβδομον, εξασφάλιση των συντάξεων και της υγειονομικής περίθαλψης των ναυτικών και των οικογενειών τους. Το ΝΑΤ πρέπει να μπορεί να εισπράττει τις οφειλόμενες ασφαλιστικές εισφορές. Έχει ανάγκη εκσυγχρονισμού και στελέχωσης. Έχει και άλλα προβλήματα, θεσμικά και ρυθμιστικά. Θα τα δούμε στο επόμενο διάστημα.

Όγδοον, ο Οίκος Ναύτου μπορεί και πρέπει να έχει μία ξεχωριστή θέση στο σύστημα πρωτοβάθμιας περίθαλψης, με εξασφάλιση της προτεραιότητας εξυπηρέτησης των ναυτικών.

Ο δημόσιος φορέας της ναυπηγοεπισκευαστικής βιομηχανίας είναι ένας δύσκολος στόχος, αλλά είναι εξαιρετικά αναγκαίος. Τα μεγάλα ναυπηγεία θέλουν μία μεγάλη αναδιοργάνωση. Η Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη στο Πέραμα αλλά και τα μικρότερα ναυπηγεία δεν μπορούν να επιβιώσουν και να αναπτυχθούν αν δεν ενταχθούν σε έναν συνολικό σχεδιασμό με κεντρική βάση.

Όλα αυτά αναφέρονται και στη συνολική μας θεώρηση ως Υπουργείου Οικονομίας -πρώην Ανάπτυξης- και γι' αυτό το ένα Υπουργείο συμπληρώνει το άλλο υπό μία γενική εποπτεία, που μπορούμε να οργανώνουμε γενικές στρατηγικές.

Στόχος είναι η ενίσχυση της ναυτιλίας μικρών αποστάσεων, η στήριξη των επαγγελματικών τουριστικών σκαφών, η γενικευμένη αναβάθμιση της νησιωτικής πολιτικής με την ενεργοποίηση του Ινστιτούτου και του Συμβουλίου Νησιωτικής Πολιτικής, την εφαρμογή της ρήτρας νησιωτικότητας σε σημαντικά νομοθετήματα, τη γενίκευση της ευθύνης του Υπουργείου σε όλη τη νησιωτική χώρα και όχι μόνο στο Αιγαίο, με μία σειρά στοχευμένων, συνδυασμένων παρεμβάσεων.

Σταθερή προτεραιότητα είναι οι βιώσιμες ακτοπλοϊκές συνδέσεις και η νησιωτική ενδοεπικοινωνία. Ιδιαίτερα για τα μικρά νησιά, κρίσιμο ζήτημα επίσης είναι η ολοκληρωμένη δημόσια σύγχρονη υδροδότησή τους και η εξασφάλιση υπηρεσιών υγείας και παιδείας. Για να γεννηθεί η νέα Ελλάδα, οι νησιώτες πρέπει να μείνουν στα νησιά τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, στο σημείο αυτό θα κάνω μία ξεχωριστή αναφορά στο Λιμενικό Σώμα-Ελληνική Ακτοφυλακή. Στοχεύουμε στην αναβάθμιση της κοινωνικής αποστολής του, στην εξασφάλιση της δημοκρατικής λειτουργίας του και στην κατάρτιση των στελεχών του.

Στόχοι μας είναι ο ανασχεδιασμός της οργάνωσης και λειτουργίας του Λιμενικού Σώματος-Ελληνική Ακτοφυλακή για την αντιμετώπιση με αποτελεσματικό τρόπο των σύγχρονων προκλήσεων, αναφορικά με το οργανωμένο έγκλημα, το λαθρεμπόριο, τη φοροδιαφυγή, τη ναυτική ασφάλεια, την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, τον έλεγχο των θαλασσίων συνόρων, την έρευνα και διάσωση στη θάλασσα και άλλα.

Όλα αυτά απαιτούν σοβαρή προσπάθεια και σοβαρή ενασχόληση με χρονίζοντα ζητήματα, υπερώριμα, που παραμένουν άλυτα. Δίκαιο σύστημα κατάταξης, εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης, ιεραρχίας, εξελίξεων και κρίσεων. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό το ζήτημα για ένα δημοκρατικό σώμα που έχει να επιτελέσει μια τέτοια αποστολή.

Εισαγωγή των στελεχών στις παραγωγικές σχολές με τρόπο δημοκρατικό, δίκαιο και αδιάβλητο. Πρακτικές που έχουν γεννή-

σει πολλές καταγγελίες για τη διαβλητότητα εξετάσεων στο παρελθόν ελπίζω ότι θα αποτελέσουν πραγματικά παρελθόν και θα προσπαθήσουμε με κάθε τρόπο και δεσμευόμαστε σε αυτή την κατεύθυνση.

Η αναβάθμιση της εκπαίδευσης και της μετεκπαίδευσης, η συγγραφή σύγχρονων συγγραμμάτων για τις παραγωγικές σχολές -που σας ενημερώνω ότι δεν υπάρχουν καν- αποτελούν επενδύσεις υψηλής ανταποδοτικότητας, σύμφωνα με τις σύγχρονες ανάγκες.

Υπάρχουν ακόμα μια σειρά από άλλα ζητήματα. Μπροστά μας ακόμη είναι η ανάγκη να στηριχθούν ποικιλοτρόπως τα στελέχη του Λιμενικού Σώματος και ένας από αυτούς τους τρόπους είναι η διατήρηση του Ταμείου Αρωγής, που δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, και βεβαίως άμεσα η χορήγηση της αναγκαίας παράτασης μέχρι τις 30-6-2015, ώστε να επιτευχθεί ο τελικός στόχος της κατάργησης του άρθρου 220 του ν. 4281/2014 και να αποκατασταθεί η λειτουργία μιας βοήθειας και μιας στήριξης που δεν υπάρχει κανένας λόγος να καταργηθεί.

Η μέριμνα, ώστε στις μεταθέσεις να μην υπάρχει κανένας αιφνιδιασμός, καμμία ανατροπή του οικογενειακού προγραμματισμού και πολλά άλλα.

Μπροστά μας είναι μία πορεία που βήμα, βήμα θα την αντιμετωπίσουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για να πραγματοποιηθούν όλοι αυτοί οι σχεδιασμοί -και πολλοί άλλοι βέβαια- και οι αναγκαίες μεταρρυθμιστικές παρεμβάσεις, χρειάζεται ένα διαφορετικό Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου, χωρίς ανорθολογισμούς, χωρίς στεγανά, χωρίς σύγχυση ρόλων και αρμοδιοτήτων. Οι υπηρεσίες επιτελικού σχεδιασμού όλων των τομέων της ναυτιλίας πρέπει να περάσουν σταδιακά και μετά από σοβαρή μελέτη και διαβούλευση στις πολιτικές δομές του Υπουργείου, με αναβαθμισμένη αξιοποίηση τόσο του πολιτικού προσωπικού όσο και στελεχών του Λιμενικού Σώματος που διαθέτουν ανεκτίμητη εξειδικευμένη γνώση και εμπειρία.

Στην κατεύθυνση αυτή οι προγραμματικοί μας στόχοι είναι: Η αναβάθμιση του ρόλου του πολιτικού προσωπικού του Υπουργείου. Η δημιουργία νέων λειτουργικών οργανογραμμάτων. Η ανάπτυξη απαραίτητων εργαλείων για την αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, με την ενίσχυση της στελέχωσης και την πιστοποίηση της αρμόδιας διεύθυνσης. Οι θεσμικές και λειτουργικές παρεμβάσεις για τον έλεγχο των πλοίων, για την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής στη θάλασσα και την πρόληψη ατυχημάτων, για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος. Ειδική φροντίδα για τη στελέχωση και αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εμπορικών Πλοίων και αξιοποίηση των δυνατοτήτων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης σε κρίσιμες για τον κλάδο της εμπορικής ναυτιλίας λειτουργικές περιοχές.

Δεν είναι δυνατόν να προχωρήσουμε άμεσα σε τόσο ρηξικέλευθες παρεμβάσεις. Όμως, αυτά είναι σχεδιασμοί που θα μπουν από τώρα μπροστά, για να μελετώνται και στην κατάλληλη στιγμή να μπορούν να υλοποιηθούν.

Όλα αυτά σχετίζονται με τη διαχείριση και το μητρώο των νηολογούμενων πλοίων, τη διαχείριση των ναυτιλιακών επιχειρήσεων, την έκδοση πιστοποιητικών πλοίων που απαιτούνται για τον απόπλου και την εναρμόνιση με τους διεθνείς κανονισμούς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ολοκλήρωσα την παρουσίαση των βασικών προγραμματικών θέσεων για το Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου. Από δω και πέρα, με βάση αυτό το πλαίσιο και σε δύσκολες συνθήκες και σε συνεργασία με όλους τους εμπλεκόμενους στα θέματα της ναυτιλίας και του Υπουργείου, ξεκινάμε την προσπάθεια για να λύσουμε προβλήματα και να άρουμε παθογένειες που χρονίζουν. Η δέσμευσή μας είναι να δουλέψουμε για ένα δημοκρατικό Υπουργείο και για μια πολιτική της ναυτοσύνης και της νησιωτικότητας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Δρίτσα.

Κύριοι συνάδελφοι, πριν δώσω τον λόγο στον κ. Κατσωτή, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι σε λίγο θα μιλήσει η Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, η κ. Φωτίου,

από πλευράς Κυβέρνησης.

Κύριε Κατσωτή, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Προεκλογικά το ΚΚΕ, μεταξύ άλλων, έλεγε για τη νέα Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ: «Τα μνημόνια και τη δανειακή σύμβαση δεν θα τα καταργήσει, αλλά θα τα επαναδιαπραγματευτεί, τηρώντας τις δεσμεύσεις με βάση το θεσμικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μνημονίων διάρκειας, της μόνιμης επιτήρησης.».

Είπαμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα οδηγηθεί σε μία νέα συμφωνία, δηλαδή σ' ένα νέο μνημόνιο, ανεξάρτητα από το πώς αυτό θα ονομαστεί. Μάλλον θα ονομαστεί «νέο συμβόλαιο».

Το χρέος το αναγνωρίζει -λέγαμε- και θα διαπραγματευτεί τον τρόπο με τον οποίον ο λαός θα το πληρώσει. Λέγαμε πως τα όσα έχασαν οι εργαζόμενοι στην κρίση, δεν θα τα φέρει πίσω. Θα δώσει ορισμένα ψίχουλα μόνο σε όσους έχουν οικογενειακό εισόδημα κάτω από 800 ευρώ, δηλαδή σε όσους βρίσκονται σε ακραία φτώχεια.

Το αντιλαϊκό, αντεργατικό πλαίσιο θα το αφήσει άθικτο, την ίδια στιγμή που υπόσχεται στα μονοπώλια και στο κεφάλαιο φοροαπαλλαγές και ευνοϊκό περιβάλλον για τα κέρδη τους και τις επενδύσεις τους.

Λέγαμε ότι θα τηρήσει τη δημοσιονομική σταθερότητα και θα παραμείνει πιστός στους ισοσκελισμένους προϋπολογισμούς, δηλαδή στη λιτότητα όσον αφορά και τις λεγόμενες δαπάνες για την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια κ.λπ..

Μετεκλογικά, τις πρώτες μέρες κιόλας, έχουμε πολλές δηλώσεις του Πρωθυπουργού και των Υπουργών, αλλά και τις Προγραμματικές Δηλώσεις, που επιβεβαιώνουν όλα τα παραπάνω.

Επίσης ο ΣΥΡΙΖΑ προεκλογικά πρόβαλε το σύνθημα «Και η Ευρώπη αλλάζει». Η Ευρωπαϊκή Ένωση, που ηγεμονεύει τους λαούς της Ευρώπης, δεν αλλάζει, ανεξαρτήτως του μείγματος διαχείρισης που υλοποιεί ή αυτών που επιδιώκει ο ΣΥΡΙΖΑ, επειδή ακριβώς είναι μία οργάνωση των καπιταλιστών και δεν μπορεί να γίνει φιλολαϊκή.

Δημιουργήθηκε, χαράχθηκε και επικαιροποιείται η στρατηγική της από τους καπιταλιστές, ώστε να υπηρετεί, να θωρακίζει την κυριαρχία τους, να ενισχύει την ανταγωνιστικότητά τους, τα κέρδη τους. Είναι εχθρική για τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα. Και η πολιτική σας, που κινείται εντός των τειχών, αντικειμενικά θα είναι αντιλαϊκή.

Η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Ευρώπη 2020» έχει θέσει σαν στόχο τη στήριξη, με όλα τα μέσα, των ευρωπαϊκών μονοπωλίων -για να είναι κερδοφόρα και ανταγωνιστικά σε σχέση με τα αμερικάνικα, τα κινέζικα, τα ρωσικά και άλλα- με μέτρα που χτυπάνε τα εργατικά λαϊκά δικαιώματα.

Αυτός ο στόχος υπηρετείται με ένα πλήθος μηχανισμών, στους οποίους συμπεριλαμβάνονται η αποκαλούμενη «νέα οικονομική διακυβέρνηση», το σύμφωνο σταθερότητας, το ευρωπαϊκό εξάμνηο. Η συγκύβερνηση έχει δεσμευτεί ότι θα εφαρμόσει αυτό το πλαίσιο, το οποίο προβλέπει επικίνδυνα αντιλαϊκά μέτρα και σκληρούς συστημικούς ελέγχους.

Το Εαρινό Συμβούλιο τον Μάρτη εκδίδει κατευθυντήριες γραμμές και αξιολογεί την πορεία των κρατών-μελών. Τον Απρίλη κάθε κράτος-μέλος υποβάλλει πρόγραμμα σταθερότητας. Τον Μάιο-Ιούνιο ελέγχεται το πρόγραμμα και εκδίδονται συστάσεις συμμόρφωσης, ενώ στη βάση αυτή διαμορφώνονται και ελέγχονται στη συνέχεια οι κρατικοί προϋπολογισμοί, με κριτήριο την περικοπή μισθών, συντάξεων, κονδυλίων για κοινωνικές υπηρεσίες, την κατάργηση εργασιακών ασφαλιστικών δικαιωμάτων, την ενίσχυση του μεγάλου κεφαλαίου.

Αυτός είναι ο μηχανισμός διαρκούς επιτήρησης. Αυτά είναι τα διαρκή μνημόνια τα οποία προσπαθεί να αποκρύψει η συγκύβερνηση. Όμως ο λαός έχει υποχρέωση να τα γνωρίζει και να πάρει τα μέτρα του, να αντισταθεί χωρίς να χάσει χρόνο. Σε αυτό το αντιλαϊκό πλαίσιο κινείται η Κυβέρνηση.

Η διαπραγμάτευση, όπως και αν παρουσιάζεται, δεν αφορά τις λαϊκές ανάγκες. Το σύνθημα «τέρμα η λιτότητα» δεν αφορά τους εργαζόμενους, τον λαό. Αφορά τους επιχειρηματικούς ομίλους, την έλλειψη ρευστού στην αγορά, τη διοχέτευση χρήματος στις επιχειρήσεις μέσω των τραπεζών και του κράτους, για να σπληνιχθούν οι επενδύσεις οι οποίες στις σημερινές συνθήκες δι-

σκολεύονται να πραγματοποιηθούν. Δεν έχει καμιά σχέση αυτή η λιτότητα με αυτήν που βιώνουν οι εργαζόμενοι, τα λαϊκά στρώματα στην τσέπη τους, την αδυναμία τους να καλύψουν τις βασικές τους ανάγκες. Ενάντια στην πολιτική της λιτότητας αυτήν τη στιγμή μιλάνε και διεθνείς καπιταλιστικοί οργανισμοί. Για την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα, λιτός βίος. Αυτό είπε ο Υπουργός των Οικονομικών, όπως, βεβαίως, είπε και ο Πρωθυπουργός στις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Η εργατική τάξη, τα φτωχά λαϊκά στρώματα κάτω από την εξουσία του κεφαλαίου πάντα λιτά διαβίωσαν, παρά τον αμύθητο πλούτο που παρήγαγαν. Η αστική τάξη, που τσέπωνε τον πλούτο τον οποίο παρήγαγαν οι εργαζόμενοι, διαβίωσε και συνεχίζει να διαβίω στη χλιδή. Για αυτούς ο χλιδατός βίος θα συνεχίζεται.

Με βάση τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις μεταρρυθμίσεις, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας, τη δημιουργία του φιλικού περιβάλλοντος, για τις επενδύσεις και τη γραμμή του λιτού βίου προσαρμόζονται και οι προεκλογικές εξαγγελίες της συγκυβέρνησης.

Έλεγε το ΚΚΕ ότι οι εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ για τα 751 ευρώ δεν οδηγούν ούτε άμεσα ούτε δεσμευτικά σε αποκατάσταση του κατώτατου μισθού στο ύψος που ίσχυε μέχρι το 2012.

Από τις Προγραμματικές Δηλώσεις γίνεται φανερό ότι η επαναφορά του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ θα γίνεται σταδιακά μέχρι το 2016. Και αυτό μέσα από τις διαπραγματεύσεις του ΣΕΒ, του ΣΕΤΕ και της ΓΣΕΕ. Δεν θα γίνει, δηλαδή, με έναν νόμο, όπως λέγατε προεκλογικά. Όπως, εξάλλου, με έναν νόμο έγινε η μείωση στα 586 και στα 511 ευρώ αντίστοιχα.

Κυριαρχούν στις εργασιακές σχέσεις η ευελφάλεια, οι προσωρινές κακοπληρωμένες θέσεις εργασίας, το αίσχος της ενοικίασης των εργαζομένων και των δουλεμπορικών γραφείων, η μερική και εκ περιτροπής απασχόληση, η σύμβαση μίας ημέρας, λίγων ωρών, που τσακίζουν ειδικά τους νέους και τις γυναίκες, η γενικευμένη μαθητεία σε κάθε σύμβαση, σε κάθε πρωτόκολλο συμφωνίας και η συμφωνία για τη μαθητεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε.

Γι' αυτά που καταγγείλατε μεγαλόφωνα πριν από τις εκλογές, τώρα δεν ειπώθηκε κουβέντα.

Οι κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν έχουν υπογραφεί σε πολλούς κλάδους και, βεβαίως, κυριαρχεί η ζούγκλα των ατομικών συμβάσεων εργασίας, των ενώσεων προσώπων. Ούτε κι αυτά είναι στις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να ανανεώσει τα προγράμματα, να συνεχίσει να ενισχύει τους επιχειρηματικούς ομίλους. Είναι προγράμματα τα οποία συγκαλύπτουν την πραγματική ανεργία. Το διαφορετικό με τις δηλώσεις είναι ότι θα επεκταθούν τα προγράμματα από τους πέντε στους εννέα ή τους έντεκα μήνες.

Ούτε λέξη δεν ειπώθηκε για την αύξηση του επιδόματος ανεργίας και του χρόνου επιδότησης. Ούτε λέξη, βέβαια, για την κατάργηση όλων αυτών των αποφάσεων που μειώνουν την επιδότηση των εποχιακά εργαζομένων, ιδιαίτερα στον τουρισμό. Σήμερα επιδοτείται ένας στους δέκα ανέργους. Το πρόβλημα της ανεργίας, βεβαίως, είναι ένα μεγάλο θέμα και δεν μπορεί να λυθεί σε αυτό το σύστημα, με αυτή τη μορφή οργάνωσης της οικονομίας.

Η Κυβέρνηση ακολουθεί την ίδια τακτική στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης. Ό,τι έγινε, έγινε, λέει, με τη ληστεία των αποθεματικών. Θα γίνει απλά διερεύνηση, όπως είπε εδώ ο Πρωθυπουργός. Όσα αφαιρέθηκαν από τους συνταξιούχους, καλούνται να τα ξεχάσουν. Αυτό που θα δοθεί είναι μόνο το δώρο Χριστουγέννων για όσους παίρνουν έως 700 ευρώ. Τι είπε ο Υπουργός Οικονομικών; «Γι' αυτούς που παίρνουν 300 ευρώ τι είναι να δώσουμε άλλα 300 ευρώ;».

Αυτή, λοιπόν, είναι η ουσία του ασφαλιστικού που θα διαμορφώσει η Κυβέρνηση το επόμενο διάστημα. Να είναι, δηλαδή, ευχαριστημένοι οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι που δεν θα εφαρμόσουν τα χειρότερα, λέει ο Πρωθυπουργός. Δεν θα εφαρμόσουμε το mail Χαρδούβελη.

Μα, γι' αυτά πάλεψαν οι συνταξιούχοι, οι εργαζόμενοι, ο λαός

που ήταν στους δρόμους όλα τα προηγούμενα χρόνια; Για να μην εφαρμοστεί το mail Χαρδούβελη ή για να αναπληρωθούν οι μεγάλες απώλειες που είχαν όλα τα προηγούμενα χρόνια;

Εμείς, τελειώνοντας, λέμε ότι το ΚΚΕ θα δώσει όλες του τις δυνάμεις έτσι ώστε να δυναμώσουν οι αγώνες ενάντια στην πραγματική εξουσία, τον πραγματικό αντίπαλο, που είναι τα μονοπώλια και η εξουσία τους, να μπορέσει ο λαός να αποτινάξει τους δυνάστες του. Η διαχωριστική γραμμή είναι «μονοπώλια ή λαός». Δεν μπορεί να είμαστε και με τα μονοπώλια και με τον λαό. Αυτό δεν γίνεται.

Το σύστημα δεν αλλάζει. Δεν γίνεται πιο ανθρώπινο μέσω των εναλλαγών των κυβερνήσεων. Το ΚΚΕ καταθέτει μία σειρά αιτημάτων, τα οποία προβάλλουν τα εργατικά συνδικάτα, οι λαϊκοί φορείς. Και, βεβαίως, με προτάσεις νόμου θα επαναφέρει όλα αυτά τα ζητήματα που αφορούν τους ανέργους, τις συλλογικές συμβάσεις, τον καλύτερο μισθό, την κοινωνική ασφάλιση, τις εργασιακές σχέσεις.

Προς το παρόν, καταθέτουμε αυτές τις προτάσεις για τα Πρακτικά και βεβαίως καταψηφίζουμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Κατσώτης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσώτη.

Μολοντί οι Υπουργοί δικαιούνται να μιλήσουν όποτε ζητήσουν, είναι παράκλησή μου προς την Κυβέρνηση να μιλήσει ο ένας εκ των δύο Υπουργών που έχουν ανακοινωθεί. Έχει ανακοινωθεί και ο κ. Ξανθός και η κ. Φωτίου.

Θα παρακαλώ να μιλήσει σε αυτό το διάστημα, μέχρι να κάνουμε τη διακοπή, μόνο η κ. Φωτίου και ο κ. Ξανθός να μιλήσει μετά τη διακοπή, ώστε να δώσουμε την ευκαιρία να ακουστούν και περισσότεροι Βουλευτές.

Παρακαλώ να έρθει στο Βήμα ο κ. Κάτσανας Χαρίσιος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΧΑΡΙΣΙΟΣ ΚΑΤΑΝΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι η πρώτη φορά που στέκομαι σε αυτή την ιερή θέση του ελληνικού Κοινοβουλίου και οφείλω να ομολογήσω ότι το αίσθημα της τιμής αλλά κυρίως της ευθύνης γιγαντώνεται περίτρανα μέσα μου. Πάντοτε η συζήτηση πάνω στις προγραμματικές δηλώσεις μιας κυβέρνησης σηματοδοτούσε ένα νέο ξεκίνημα για τη χώρα.

Η σημερινή, όμως, μέρα δεν αποτελεί απλά ένα ακόμα ξεκίνημα μιας ακόμα κυβέρνησης, όπως γνωρίζαμε τουλάχιστον μέχρι σήμερα. Από την εποχή που ψηφίστηκε το πρώτο μνημόνιο και η χώρα βυθίστηκε σε μια παρατεταμένη κρίση, η εισήγηση της κυβέρνησης με τις προγραμματικές της δηλώσεις απέκτησε κάποιο άλλο νόημα, αφού η πατρίδα μας δοκιμαζόταν με το φάσμα της χρεοκοπίας.

Ωστόσο, η συνέχεια, όπως όλοι αντιλαμβανόμαστε, προμηνύεται δύσκολη.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες συμφωνούμε ότι το μέλλον της Ελλάδος βρίσκεται μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά επιθυμούμε έναν ισότιμο ρόλο. Επιθυμία μας είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση να προσπαίσει τα έθνη - κράτη και τη μεταξύ τους αλληλεγγύη.

Για αυτόν τον λόγο η Κυβέρνηση, με τις κινήσεις που έχει ήδη αναλάβει, δεν προσπαίζει μόνο τα συμφέροντα της πατρίδας μας, αλλά και τα συμφέροντα άλλων κρατών της Ευρωπαϊκής Ενωσης που βρίσκονται σε παρόμοια θέση, όπως είναι οι χώρες του ευρωπαϊκού Νότου.

Στηρίζουμε την καθαρή εντολή διαπραγμάτευσης που έδωσε ο ελληνικός λαός στις εκλογές στις 25 του Γενάρη. Πλήθος οικονομολόγων από όλα τα μήκη και πλάτη της γης, παραδέχτηκαν ότι το ελληνικό χρέος δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί. Δεν αυξήθηκε μόνο αριθμητικά στα 315 δισεκατομμύρια ευρώ, αλλά έφτασε και σε δυσθεώρητα ύψη σε σχέση με το ΑΕΠ, στο 176%. Η λιτότητα που μας επιβλήθηκε στραγγάλισε την πραγματική οικονομία της χώρας. Για να έρθει η πολυπόθητη ανάπτυξη, χρειαζόμαστε απλό, σταθερό, δίκαιο φερολογικό σύστημα για τουλάχιστον δέκα έτη με συνταγματική κατοχύρωση.

Ειδικά για την επιχειρηματικότητα, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουν ως προτεραιότητα τη ριζική μεταρρύθμιση των επιχειρηματικών συνθηκών, δίνοντας έμφαση στις νέες επιχειρήσεις. Πρότασή μας είναι η δημιουργία ενός οικοσυστήματος για την προώθηση των νεοφυών επιχειρήσεων, όχι μόνο στον κλάδο της τεχνολογίας και της πληροφορικής, αλλά στο σύνολο του επιχειρηματικού στίβου. Χάρη στο οικοσύστημα αυτό θα αποτρέψουμε τη φυγή των νέων επιχειρηματιών στο εξωτερικό, μια τάση που στερεί την Ελλάδα όχι μόνο από τα οικονομικά οφέλη, αλλά κυρίως από το λίκνο των νέων επιστημόνων μας.

Ταυτόχρονα, όμως, θα κάνουμε την Ελλάδα δημοφιλή προσορισμό για ξένες επιχειρήσεις, που θέλουν να αξιοποιήσουν το άρτια καταρτισμένο και ανταγωνιστικό ανθρώπινο δυναμικό που παράγουν τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Αυτό το οικοσύστημα θα προσφέρει κίνητρα σε νεοφυείς επιχειρήσεις σε ολόκληρη την Ελλάδα, δίνοντας έμφαση κυρίως σε ακριτικές περιοχές -κίνητρα όχι μόνο οικονομικά, αλλά και λειτουργικά- προάγοντας τη συνεργασία ανάμεσα στις νεοφυείς επιχειρήσεις, την εξωστρέφεια, αλλά και την αξιοποίηση τεχνολογικών αιχμής σε ένα αξιόπιστο περιβάλλον.

Παράλληλα, μέσω της διασύνδεσης των ελληνικών πανεπιστημίων με τις νεοφυείς επιχειρήσεις, θα αντιμετωπιστεί στη ρίζα του το φλέγον πρόβλημα της ανεργίας των νέων και θα προαχθεί η νεανική επιχειρηματικότητα σε όλα τα μήκη και πλάτη της χώρας.

Προτεραιότητά μας στον κλάδο του εμπορίου είναι η απλούστευση και η διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ των επιχειρήσεων εντός και εκτός συνόρων. Αξιοποιώντας τις δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας, προτείνουμε να δημιουργηθεί μια ψηφιακή υπηρεσία μιας στάσης για το σύνολο των εμπορικών συναλλαγών, εξαλείφοντας τη γραφειοκρατία και τις γκρίζες διαδικασίες που ταλανίζουν τις εμπορικές επιχειρήσεις.

Ζητούμενο είναι να απεμπλακούν οι εμπορικές επιχειρήσεις από τις πελατειακές σχέσεις με το κράτος και, αξιοποιώντας τις δυνατότητες που προσφέρει η τεχνολογία, να εστιαστούν στον πραγματικό τους στόχο, την παραγωγή έργου.

Ταυτόχρονα, χάρη στις αμιγώς ηλεκτρονικές συναλλαγές, θα εξαλειφθεί η φοροδιαφυγή και θα αυτοματοποιηθεί η απόδοση ΦΠΑ, γεγονός που θα επιτρέψει την παροχή φορολογικών και άλλων κινήτρων στις υγιείς επιχειρήσεις.

Παράλληλα, μέσω του συστήματος αυτού, οι εμπορικές επιχειρήσεις θα αποκτήσουν άμεση και διαφανή πρόσβαση σε πηγές χρηματοδότησης, αντλώντας την απαραίτητη ρευστότητα, τόσο για την επιβίωσή τους όσο και για την επέκτασή τους εντός και εκτός των συνόρων.

Πιστοί στις αρχές και στην ιδρυτική μας διακήρυξη εμείς οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα στηρίξουμε κάθε προσπάθεια που θα διασφαλίσει την αξιοπρεπή και ανθρώπινη διαβίωση όλων των Ελλήνων, όπως προστάζει το Σύνταγμά μας.

Τέλος, κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι του Ποταμιού, οφείλω να σας διαβεβαιώσω σε απόλυτο βαθμό ότι στους Ανεξάρτητους Έλληνες δεν υπάρχουν ούτε φασίστες ούτε αντιευρωπαϊστές, αντιθέτως με άλλους, που εξαρτώνται από συμφέροντα.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κάτσανα.

Παρακαλώ την κ. Φώφη Γεννηματά από το ΠΑΣΟΚ να λάβει τον λόγο.

ΦΩΤΕΙΝΗ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας κάνουμε μία αρχική παραδοχή. Όλοι μας, παρά τις διαφορετικές προσεγγίσεις, συμφωνούμε ότι η χώρα μας βρίσκεται σε μία ιστορική καμπή. Ο κρίσιμος στόχος σήμερα είναι η οριστική έξοδος από την κρίση με ασφαλή βήματα, η περαιτέρω βελτίωση των όρων αποπληρωμής του δημόσιου χρέους και, βεβαίως, η αποτελεσματική αντιμετώπιση της παθογένειας του κράτους και του παραγωγικού μοντέλου που μας έφεραν μέχρι εδώ. Για αυτόν τον στόχο αξίζει να επιτευχθεί η μέγιστη δυνατή εθνική συνεννόηση.

Για τους ιστορικούς του μέλλοντος η περίοδος της Μεταπολί-

τευσης πιστεύω ότι θα ολοκληρωθεί με το κλείσιμο αυτού του κύκλου. Για αυτόν τον λόγο στηρίζουμε τη διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης στο εξωτερικό, μία διαπραγμάτευση την οποία, όμως, δυσκολεύει η συμμετοχή στην Κυβέρνηση ενός αντιευρωπαϊκού κόμματος. Το ΠΑΣΟΚ ήταν και παραμένει ένα κόμμα πατριωτικό, με ξεκάθαρο ευρωπαϊκό προσανατολισμό. Το αποδείξαμε στην πράξη. Δεν ευχόμαστε να έλθει η καταστροφή. Αντίθετα, ελπίζουμε στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.

Λίγες μέρες μετά την εκλογή του ο Πρωθυπουργός κ. Αλέξης Τσίπρας φρόντισε να διαβεβαιώσει τους Ευρωπαίους εταίρους μας ότι η Κυβέρνησή του δεν πρόκειται να προβεί σε καμία μονομερή ενέργεια. Ανεξάρτητα από το ύψος των ανακοινώσεων των Υπουργών –στο παρελθόν άλλωστε και άλλοι έσκισαν μνημόνια, ενώ δεν κατάφεραν ποτέ να βρουν ούτε ένα δισεκατομμύριο από τα 18 δισεκατομμύρια ισοδύναμα των τριών Ζαππείων- αυτό που έχει σημασία είναι το αποτέλεσμα. Σε κάθε περίπτωση η Κυβέρνηση αυτή θα κριθεί από το αυτονόητο: Όχι από τον τρόπο της διαπραγμάτευσης, αλλά από το αποτέλεσμα της, αν καταφέρει, δηλαδή, να έχει καλύτερα αποτελέσματα από αυτά που η προηγούμενη κυβέρνηση εξασφάλισε είτε δρομολόγησε και θα γίνονταν με βεβαιότητα πράξη εάν δεν προκηρύσσονταν οι εκλογές. Και για να μην παίζουμε με τις λέξεις, το μνημόνιο τελείωσε τον Δεκέμβριο.

Η Κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ πρέπει να πετύχει να δεσμευθούν οι εταίροι μας σε μικρότερο πρωτογενές πλεόνασμα, να πετύχει νέες παραμετρικές αλλαγές στο χρέος, επιμήκυνση λήξεων και περίοδο χάριτος, να υπερασπισθεί την εφαρμογή της πιστωτικής προληπτικής γραμμής και, τέλος, να φύγει η τρόικα, γιατί δεν ακούσαμε απολύτως τίποτα γι' αυτό μέχρι τώρα.

Περιμένουμε να πετύχετε τουλάχιστον όλα όσα είχαν ήδη δρομολογηθεί. Γι' αυτό συμφωνήθηκε δίμηνη παράταση και όχι εξάμηνη. Οφείλετε, αντί να οργανώνετε μυστικές συναντήσεις με αυτούς που μέχρι χθες ονομάζατε «αδιστακτους τοκογλύφους», να εξηγήσετε στη Βουλή των Ελλήνων τι εννοείτε όταν μιλάτε για πρόγραμμα-γέφυρα, με ποιες επιπτώσεις, σε ποια κατεύθυνση, με ποια χρηματοδότηση και ποιες δεσμεύσεις. Δεν μας έχετε πει απολύτως τίποτα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όπως είπα η Κυβέρνηση θα κριθεί από τους πολίτες. Έχουν περάσει μόνο λίγες ημέρες από τις εκλογές και οι ανακοινώσεις απέχουν πολύ από τις βασικές προεκλογικές εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ.

Η διαγραφή του χρέους, η ακύρωση με ένα άρθρο όλων των εφαρμοστικών νόμων, η αποκατάσταση των εισοδημάτων στα προ κρίσης επίπεδα και το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης βρίσκονται ήδη στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Αντί γι' αυτά, ακούσαμε αποστασιοποιητικές παροχές, χωρίς σαφές χρονοδιάγραμμα, χωρίς εξασφαλισμένη χρηματοδότηση και δήθεν αποκατάσταση αδικιών στα λόγια, χωρίς κανένα συγκεκριμένο σχέδιο.

Θα ήθελα να εκφράσω πραγματικά την απογοήτευσή μου από το γεγονός ότι μια Κυβέρνηση της ριζοσπαστικής Αριστεράς δεν έχει να παρουσιάσει ένα αναπτυξιακό σχέδιο για τον τόπο, που θα απαντήσει στις αγωνίες των νέων ανθρώπων για απασχόληση. Δεν ακούσαμε εξάλλου τίποτα για τουρισμό, για πολιτισμό, για αγροτική ανάπτυξη, για πρωτογενή τομέα.

Θέλω να θυμίσω -γιατί ακούστηκε χτες- ότι όταν ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1981 είπε ότι ήρθε η ώρα να παραδώσουμε την εξουσία στον λαό, γιατί από εκεί πηγάζει, οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δημοοργάνησαν τη μεσαία τάξη και προχώρησαν σε τομές και ρήξεις στο κράτος, ιδιαίτερα και με έμφαση στην αποκέντρωση με αυτοδιοίκηση.

Από τις Προγραμματικές σας Δηλώσεις δεν προκύπτει πρόθεση για ενίσχυση της αυτοδιοίκησης. Δεν τολμήσατε να μιλήσετε για φορολογική αποκέντρωση, που θα εξασφαλίζει εργαλεία άσκησης κοινωνικής και αναπτυξιακής πολιτικής στους δήμους και στις αιρετές περιφέρειες της χώρας.

Στον χώρο της παιδείας τη δεκαετία του 1980 ο στόχος ήταν ο εκδημοκρατισμός των πανεπιστημίων. Τα προηγούμενα χρόνια εμείς προσπαθήσαμε να βελτιώσουμε στρεβλώσεις στο σύστημα διοίκησης. Σήμερα, που ο στόχος είναι η σύνδεση του πανεπιστημίου με την παραγωγή, εσείς επιμένετε σε αλλαγές με όρους

παρελθόντος.

Οικειοποιηθήκατε το Ταμείο Αλληλεγγύης των Γενεών και το μετονομάσατε σε Ταμείο Εθνικού Πλούτου και Κοινωνικής Ασφάλισης. Υπάρχει ήδη! Έχει θεσμοθετηθεί.

Μιλάτε για αποκατάσταση των αδικιών και περιορίζετε σε μια αόριστη αναφορά, σε ενεστώτα διαρκείας, σε σίτιση, στέγαση και ηλεκτροδότηση. Τι θα κάνετε με το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα; Θα το καταργήσετε και θα οδηγήσετε σε περαιτέρω υποβάθμιση την ποιότητα της ζωής αυτών των ανθρώπων; Πού; Σε κάποια γκέτο; Με ποιους πόρους θα στηρίξετε αυτούς που σήμερα βιώνουν τον αποκλεισμό; Οφείλετε να δώσετε συγκεκριμένες απαντήσεις.

Από πότε και για ποιους θα ισχύσει το αφορολόγητο όριο των 12.000 ευρώ; Ποιος θα επιβαρυνθεί με το κόστος στο νέο σύστημα που θα αντικαταστήσει τον ΕΝΦΙΑ; Διότι μιλήσατε βέβαια για κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Σήμερα η κατάργηση έγινε αντικατάσταση από έναν νέο φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας.

Θα πρέπει να ενημερώσετε το ελληνικό Κοινοβούλιο για το πώς θα εισπράξετε αυτόν τον φόρο των 3,3 δισεκατομμυρίων ευρώ, καθώς ο στόχος προφανώς δεν αλλάζει. Πώς θα εισπραχθούν αυτά τα χρήματα; Ποιος θα πληρώσει αυτή την αλλαγή; Το Χαλάνδρι; Η Αργυρούπολη; Η Μεταμόρφωση; Διότι αυτό που εμείς καταλαβαίνουμε είναι ότι θα τσακίσετε τη μεσαία τάξη.

Θα μπορούσα να πω πάρα πολλά, αλλά δεν έχω χρόνο. Υποσχεθήκατε πολλά. Θα είμαστε εδώ για να σας τα θυμίζουμε. Οι Προγραμματικές Δηλώσεις αυτής της Κυβέρνησης ήταν ένα τοπίο στην ομίχλη. Παρ' όλα αυτά, το δικό μας όχι δεν είναι όχι σε όλα. Στηρίζουμε τη διαπραγμάτευση της Κυβέρνησης στο εξωτερικό. Εξάλλου, μιλούσαμε για εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης από το 2012 και το λέω αυτό, γιατί πολλοί σε αυτή την Αίθουσα, όταν εμείς δίναμε τη μάχη, μας αποδοκίμαζαν από την κερκίδα.

Μια Κυβέρνηση, όμως, που αναλαμβάνει σε αυτή τη συγκυρία οφείλει να έχει μια ρεαλιστική πρόταση διαπραγμάτευσης και ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για το μέλλον της χώρας. Δυστυχώς, αυτό δεν προκύπτει από τις Προγραμματικές Δηλώσεις των μελών της Κυβέρνησης που ακούσαμε, αλλά και από τις ασυντόνιστες μετεκλογικές εξαγγελίες.

Τώρα είναι η ώρα να κριθείτε για τα δύσκολα έργα και όχι από τα εύκολα λόγια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Γεννηματά.

Επειδή είναι οι πρώτες συνεδριάσεις της Βουλής και είναι λογικό κάποιοι συνάδελφοι να μπερδεύονται, θα ήθελα να υπενθυμίσω ότι οι εξωκοινοβουλευτικοί Υπουργοί κάθονται στα έδρανα της Κυβέρνησης.

Τον λόγο έχει ο κ. Θανάσης Πετράκος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει κάποιοι να θεωρούν ότι ο ελληνικός λαός έχει πάθει λοβοτομή. Δεν μπορούν να βγαίνουν πάνω στο Βήμα οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ -οι οποίοι έριξαν τη χώρα στα βράχια, κατέστρεψαν την ελληνική οικονομία και κοινωνία, διέλυσαν τη μεσαία τάξη- και να εγκαλούν τον ΣΥΡΙΖΑ για την πολιτική του και για τις προγραμματικές του δεσμεύσεις.

Κυρίες και κύριοι, λοιπόν, οι προγραμματικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα απέδειξαν ότι αυτή η Κυβέρνηση ήρθε να υπηρετήσει πιστά τη λαϊκή εντολή. Γι' αυτό και το 75% του ελληνικού λαού στηρίζει την Κυβέρνηση και είναι πρωτοφανές αυτό μετά από εκλογές.

Για πρώτη φορά μετά από πέντε χρόνια σκληρών μνημονιακών πολιτικών δεκάδες χιλιάδες πολιτών ξεχύθηκαν αυθόρμητα –και το τονίζω- στους δρόμους και στις πλατείες, για να εκφράσουν τη συμπαράστασή τους στην Κυβέρνηση της χώρας τους. Γι' αυτό και την Τετάρτη στις 11 του Φλεβάρη θα πλημμυρίσει ο λαός το Σύνταγμα και τις πλατείες όλων των μεγάλων πόλεων, για να στείλει ένα παλλαϊκό μήνυμα ενάντια στη λιτότητα, γιατί η λιτότητα αφορά τους εργαζόμενους και όχι τους επιχειρηματίες, ενάντια στα μνημόνια και υπέρ της δημοκρατίας και της προκοπής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλει, όμως, και η ελληνική Βουλή να γράψει τη δική της ιστορία. Πρέπει, λοιπόν, να νιώθουν όλοι οι Βουλευτές περήφανοι για τα πρώτα δημοσιεύματα του διεθνούς Τύπου. Μετά τις προγραμματικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού χθες το βράδυ έλεγαν: Η μεν εφημερίδα «THE GUARDIAN»: «Ο Τσίπρας βάζει ως προτεραιότητα τους φτωχούς και τους ανέργους έναντι των πιστωτών». Το δε CNN τονίζει επίσης: «Ο Έλληνας Πρωθυπουργός σκοπεύει να τηρήσει τις προεκλογικές του δεσμεύσεις».

Ναι, η νέα Κυβέρνηση ήρθε να αλλάξει τα πολιτικά ήθη. Ήρθε να τηρήσει τις προεκλογικές της υποσχέσεις. Ήρθε να σπάσει την παράδοση, που οι προεκλογικές υποσχέσεις παρέμεναν κενά λόγια. Η νέα Κυβέρνηση δεν πρόκειται να διαψεύσει τον λαό. Οι προγραμματικές δεσμεύσεις είναι το πρόγραμμα με το οποίο ζητήσαμε την ψήφο του ελληνικού λαού. Είναι ένα συνεκτικό πρόγραμμα, που μπορεί να βγάλει τη χώρα και τον λαό από τη βαθιά οικονομική καταστροφή στην οποία τον οδήγησαν τα μνημόνια και οι μνημονιακές κυβερνήσεις των τελευταίων πέντε χρόνων. Είναι ένα πρόγραμμα που μπορεί να οδηγήσει τον λαό στην παραγωγική ανασυγκρότηση.

Οι τομείς-κλειδί για την παραγωγική ανασυγκρότηση είναι ο τραπεζικός και ο ενεργειακός τομέας. Γι' αυτό και η τροποποίηση του νόμου για το ΤΧΣ που ανακοίνωσε ο Πρωθυπουργός, ώστε το δημόσιο να μπορεί να ασκεί πλήρως τα δικαιώματά του στις συστημικές τράπεζες, η ρύθμιση των κόκκινων δανείων και των ληξιπρόθεσμων οφειλών, αλλά πάνω από όλα η ίδρυση δημόσιας αναπτυξιακής τράπεζας, για να χρηματοδοτήσει τους μικρομεσαίους και τους αγρότες, είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας, την ανασυγκρότηση των παραγωγικών κλάδων της οικονομίας και πάνω απ' όλα της αγροτικής οικονομίας.

Ο αγροτικός κόσμος δεν μπορεί να καλλιεργήσει, γιατί έπαψε κάθε χρηματοδότηση προς τους αγρότες, αφού η συγκυβέρνηση ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας χάρισε κι έδωσε και πανωπρόικι από πάνω στον κ. Σάλλα την Αγροτική Τράπεζα. Ο έλεγχος του δημοσίου, λοιπόν, στις συστημικές τράπεζες και η δημιουργία δημόσιας αναπτυξιακής τράπεζας μπορούν να δώσουν την απαραίτητη ρευστότητα στους αγρότες.

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με τη μείωση του κόστους παραγωγής και τη συγκρότηση εθνικών και κλαδικών πολιτικών για τα βασικά αγροτικά προϊόντα αποτελούν το άλφα για την ανγέννηση της αγροτικής οικονομίας.

Η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα προχωρήσει, όπως δεσμεύτηκε ο Πρωθυπουργός, στη συγκρότηση εθνικής πολιτικής για το ελληνικό έξτρα παρθένο ελαιόλαδο, το οποίο είναι το υπ' αριθμόν ένα ελληνικό προϊόν, ώστε οι Έλληνες ελαιοπαραγωγοί να αποζημιώνονται πραγματικά για τον κόπο τους.

Ο Πρωθυπουργός δεσμεύθηκε, επίσης, και στον νομό μας ότι θα κάνει όλες τις αναγκαίες ενέργειες, ώστε όλο το λάδι της Μεσσηνίας να είναι ΠΟΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντικός παράγοντας, που μπορεί να ενισχύσει όχι μόνο την αγροτική, αλλά και τη βιομηχανική παραγωγή, αλλά και κάθε παραγωγική δραστηριότητα, είναι η μείωση του κόστους ενέργειας, όπως έχει εξαγγείλει ο αρμόδιος Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης.

Αναγκαία προϋπόθεση για τη μείωση του κόστους ενέργειας είναι η ύπαρξη ενός ισχυρού, δημόσιου πυλώνα ενέργειας και, πρώτα απ' όλα, μιας ισχυρής, δημόσιας ΔΕΗ, την οποία κατέστρεψαν με τις πολιτικές τους οι κυβερνήσεις των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων.

Γι' αυτό η νέα Κυβέρνηση ανακοίνωσε αμέσως την ακύρωση της ιδιωτικοποίησης του ΑΔΜΗΕ και της «μικρής» ΔΕΗ και την επαναφορά από το ΤΑΙΠΕΔ του 17% των μετοχών της ΔΕΗ, αλλά και του 35% των μετοχών των ΕΛΠΕ, ώστε το δημόσιο να ασκεί τα δικαιώματα που προκύπτουν από το ιδιοκτησιακό καθεστώς και στη ΔΕΗ και στα ΕΛΠΕ.

Στον χώρο της ηλεκτρικής ενέργειας τα πράγματα είναι πλέον οριακά, καθώς το κόστος έχει εκτοξευθεί σε δυσθεώρητα ύψη. Εκατοντάδες χιλιάδες νοικοκυριά είναι σε συνθήκες ακραίας φτώχειας και έχουν μείνει χωρίς πρόσβαση στο ηλεκτρικό ρεύμα, κυρία εκπρόσωπε του ΠΑΣΟΚ. Ό,τι έχει απομείνει από τη βαριά

βιομηχανία της χώρας γονατίζει από τον θανατηφόρο συνδυασμό οικονομικής ύφεσης και υψηλού ενεργειακού κόστους.

Η χρεοκοπία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας οφείλεται, πρώτα απ' όλα, στην αποτυχία του ενεργειακού σχεδιασμού των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, με το στρεβλό, ανορθολογικό και διαπλεκόμενο με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα δήθεν άνοιγμα της αγοράς που επιχειρήθηκε, ενός σχεδιασμού που ουσιαστικά ήταν εργαλείο στήριξης τυχοδιωκτικών, ιδιωτικών επενδύσεων και, μάλιστα, με έμμεση ή και άμεση επιχορήγηση από το δημόσιο χρήμα. Δέκα δισεκατομμύρια έχουν δοθεί τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Ας το θυμόμαστε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την Τρίτη το βράδυ ο καθένας και η καθεμία από τα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπείας πρέπει να σκεφτεί και να δώσει θετική ψήφο εμπιστοσύνης στη νέα Κυβέρνηση της Ελλάδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Πρέπει να σκεφτεί αυτά τα λόγια που έγραψε χθες το βράδυ στο διαδίκτυο ένας ελεύθερος επαγγελματίας, ο Σωτήρης, ο οποίος είπε: «Ο ΕΝΦΙΑ με είχε δυσκολέψει πολύ. Ο φόρος 26% από το πρώτο ευρώ με οδήγησε να μην μπορώ να συντηρήσω τα τρία παιδιά μου. Ήταν εφιαλτική η κατάσταση που είχα φτάσει. Σήμερα, οι Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού με έσωσαν. Έσωσαν τα παιδιά μου από το ενδεχόμενο να δουν τον πατέρα τους σε κατάσταση που θα τα στιγματίζε για όλη τους τη ζωή. Μέσα στη βδομάδα που έρχεται με τα πρώτα έσοδα θα πληρώσω την καθυστερημένη δόση του ΕΝΦΙΑ».

Στην Κυβέρνηση αυτή αξίζει να βάλει πλάτη κανείς. Ναι, αξίζει να βάλει πλάτη σ' αυτήν την Κυβέρνηση όλη η Βουλή. Αξίζει να βάλει πλάτη σ' αυτήν την Κυβέρνηση όλος ο ελληνικός λαός την Τετάρτη, όλοι οι πολίτες αυτής της χώρας, για να ακουστεί δυνατά η κραυγή της χώρας μας για αξιοπρέπεια σε μία κοινή γλώσσα με όλους τους λαούς της Ευρώπης, ώστε να την ακούσουν αυτοί οι οποίοι θα συνεδριάζουν μαζί με τον Γιάννη τον Βαρουφάκη σε μία αίθουσα στις Βρυξέλλες.

Όμως, δεν δικαιούται κανένας απ' αυτούς, οι οποίοι έριξαν την Ελλάδα στα βράχια από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία, να μας κάνει σήμερα υποδείξεις, γιατί τα μνημόνια και οι εφαρμοστικοί νόμοι είναι η θηλειά στον λαμό της ελληνικής οικονομίας και της κοινωνίας και αυτήν τη θηλειά η νέα Κυβέρνηση της πατρίδας θα τη βγάλει από τον λαμό του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Πετράκο.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Κυριαζίδη. Είναι ο τελευταίος ομιλητής Βουλευτής. Θα ακολουθήσει η κ. Θεανώ Φωτίου, με την οποία θα διακόψουμε, η οποία θα είναι η τελευταία ομιλήτρια Αναπληρωπία Υπουργός.

Κυρία Κυριαζίδη, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός μας στην εκλογική αναμέτρηση στις 25 Ιανουαρίου, πειθόμενος από τις πομπώδεις και ατελείωτες εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ, επέλεξε μία νέα διακυβέρνηση για τον τόπο μας, στην οποία και εύχομαι καλή επιτυχία για το καλό της πατρίδας και του έθνους μας.

Δυστυχώς, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν αρκούν οι ευχές, για να πετύχει το κυβερνητικό έργο. Δεν αρκεί η ελπίδα και οι υποσχέσεις, για να διοικηθεί η χώρα. Δεν αρκούν το κτύπημα στην πλάτη, οι συνεχείς δηλώσεις και τα διαπιστευτήρια που δίνετε στον λαό ικανοποιώντας λεκτικά, δικαίως ή αδικώς, τον κάθε παραπονούμενο πολίτη.

Ξεκίνησε ήδη η περίοδος που τα παχιά λόγια πρέπει να γίνουν πράξη και, όπως έγινε αντιληπτό χθες από την ομιλία του Πρωθυπουργού, ξεκίνησαν τα στρογγυλέματα, οι λειάνσεις και οι περίτεχνες κυβιστήσεις. Ήδη δηλαδή με το «καλημέρα» διαφαίνεται μια αναντιστοιχία λόγων, έργων και πράξεων, με πρώτα απ' όλα τα ζητήματα του χρέους και το πρόγραμμα διάσωσης.

Η προεκλογική θέση του ΣΥΡΙΖΑ για τη διαγραφή του χρέους,

για διεθνή λογιστικό έλεγχο, για διεθνή συνδιάσκεψη, για μείωση αυτού, εν πάση περιπτώσει, πήγε περίπατο. Αντ' αυτού, όπως αντιληφθήκαμε όλοι χθες, η νέα Κυβέρνηση, φύσει και θέσει αντιμνημονιακή και σφόδρα αντίθετη στο σχετικό πρόγραμμα, οδηγείται συρόμενη από τις συνθήκες να ζητήσει παράταση όχι ενός προγράμματος απλώς, αλλά του ισχύοντος μνημονίου.

Αυτή ήταν, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η προεκλογική σας θέση; Γι' αυτό σάς επέλεξε ο ελληνικός λαός; Για να ζητήσετε την παράταση ενός κακού μνημονίου, το οποίο καταγγέλλατε με κάθε ευκαιρία; Του μνημονίου της ύφεσης και της καταστροφής του τόπου; Όσο, βέβαια, και αν προσπαθείτε να του αλλάξετε όνομα, ταυτότητα και δεν γνωρίζω τι άλλο ακόμα, παραμένει και είναι μέρος του προγράμματος διάσωσης που εσείς νυχθημερόν κατηγορούσατε.

Θα έχει ειλικρινά μεγάλο ενδιαφέρον να δει ο ελληνικός λαός το κατ' εξοχήν αντιμνημονιακό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ να αιτείται, να εγκρίνει και να ψηφίζει παράταση ενός μνημονίου με το περιεχόμενο του οποίου, όπως σήμερα, αλλά και προσφάτως πληροφορηθήκαμε, διά του στόματος του Υπουργού Οικονομικών, περιέχει κατά 67% ρυθμίσεις και μεταρρυθμίσεις με τις οποίες συμφωνείτε.

Τόνισε εδώ ο Υπουργός Οικονομικών ότι υπήρξαν και επιτυχίες από την απελθούσα κυβέρνηση, όπως το πρωτογενές πλεόνασμα. «Δεν θα σκίσουμε τίποτα», ανέφερε ο Υπουργός Οικονομικών. Βεβαίως, για το 30%, αυτό το υπόλοιπο, «θα ζητήσουμε αναστολή ή κάποια αφαίρεση αυτών των δεδομένων». Αυτά, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί δεν τα είπατε στον ελληνικό λαό;

Γιατί, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν μιλήσατε τη γλώσσα της αλήθειας, αλλά αφήσατε να τη σερβίρετε αυτή μετά τις εκλογές; Αλήθεια, γιατί δεν ψηφίσατε καμμία εκ των μεταρρυθμίσεων της προηγούμενης κυβέρνησης, αφού αυτές κατά 70% είναι ορθές;

Θεωρώ ότι υφίσταται μείζον πολιτικό ζήτημα και οφείλετε να λογοδοτήσετε στον λαό. Γιατί ο λαός επείσθη από τα δικά σας λόγια, τα οποία αποδεικνύονται κούφια, πριν ακόμα λάβετε ψήφο εμπιστοσύνης. Γιατί ο λαός δεν επέλεξε τη Νέα Δημοκρατία, η οποία τελικά θα τερμάτιζε το μνημόνιο στις 28-2-2015, αλλά τον ΣΥΡΙΖΑ, για να το ανατρέψει με το «καλημέρα», με ένα άρθρο, όπως λέγατε.

Αυτή είναι, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, η ανατροπή; Η παλινόρθωση των ξένων μηχανισμών επιτήρησης, μέσα μάλιστα από ένα περιβάλλον σκληρής σύγκρουσης με τους εταίρους; Ειλικρινά δηλώνω έκπληκτος για τη μεταστροφή σας αυτή, η οποία ομοιάζει με αυτές τις περίτεχνες πιρουέτες ρωσικού μπαλέτου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κανείς δεν λέει ότι η Κυβέρνηση έχει κακές προθέσεις. Κανένας πολιτικός, εκτιμώ, που βρίσκεται εδώ μέσα δεν έχει κακές προθέσεις. Αντίθετα, όλοι αγωνιζόμαστε και ενδιαφερόμαστε για το καλώς εννοούμενο εθνικό συμφέρον. Πλην, όμως, οι κινήσεις που κάνετε είναι ιδιαίτερος ερασιτεχνικές, προσήκουσες δε σε άριστη έκθεση ιδεών. Ως εκ τούτου τυγχάνουν ανεφάρμοστες και κενές περιεχομένου. Ικανοποιούν, βεβαίως, πρόσκαιρα το θυμικό του λαού, αλλά πέραν τούτου ουδέν. Διαλαλούνται και διαφημίζονται προς τέρψη του λαού με την αντίστοιχη προβολή από τα μέσα ενημέρωσης, αλλά δυστυχώς απέχουν πολύ από τη σκληρή πραγματικότητα της κρίσης και από την εντολή διαχείρισης που έχετε λάβει από το εκλογικό σώμα.

Δεν μπορείτε να κάνετε αντιπολίτευση όντας στην Κυβέρνηση, καθώς η αληθής πραγματικότητα σας περιμένει. Μια πραγματικότητα η οποία σάς υποχρεώνει να διοικήσετε ρεαλιστικά μια χώρα σε κρίση, μια χώρα την οποία πολιτικές σαν και αυτές που ευαγγελίζεστε την οδήγησαν εδώ που την οδήγησαν, απειλώντας τη μάλιστα να πάει πιο πίσω από εκεί από όπου ξεκίνησε το 2010.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαϊκισμός είναι μια ανίατη ασθένεια, αρρώστια του πολιτικού μας συστήματος, η οποία πρέπει να έχει ένα τέλος για το καλό της πατρίδας. Οι λογικές τού «δώσε και μένα μπάρμπα», της διασπάθισης του δημόσιου κορβανά, το μοίρασμα χρημάτων από το υστέρημα του λαού μας πρέπει να τελειώσουν μια και καλή.

Εκ των πραγμάτων θα τελειώσουν «πριν αλέκτορα φωνήσαι τρίς», γιατί κανείς από τους Ευρωπαϊούς εταίρους μας δεν πρόκειται να χρηματοδοτήσει παροχές. Κανείς από τους Ευρωπαϊ-

ους δεν πρόκειται να δανείσει μια χώρα η οποία δεν υπακούει στους ευρωπαϊκούς κανόνες. Κανείς δεν πρόκειται να χρηματοδοτήσει μια κυβέρνηση, για να γεννήσει νέα χρέη, για να πάρει χρήματα, προκειμένου να τα κάνει παροχές, για να πάρει τα χρήματα και να τα θυσιάσει στον βωμό προεκλογικών υποσχέσεων, ούτως ώστε να φανεί συνεπής σε αυτά που έταξε, για να υπαρπάξει την ψήφο του λαού.

Κύριοι της Κυβέρνησης, οφείλετε να εισέλθετε στον χώρο της λογικής και του πολιτικής εφικτού. Οι εξελίξεις στο ευρωπαϊκό επίπεδο οφείλουν να μας προβληματίσουν. Η συμπαγής άρνηση των εταίρων μας να δεχθούν τις προτάσεις -αν και όλοι θα θέλαμε να γίνουν αυτές αποδεκτές- αποδεικνύει πολλά.

Αποδεικνύει πρωτίστως ότι ίσως δεν ήταν προδοτική, δωσίλογη, μαυραγορίτικη η προηγούμενη κυβέρνηση, ως αρέσκονται τα στελέχη σας και ακόμη και σήμερα ο Υπουργός Οικονομίας να αναφέρουν και να χαρακτηρίζουν την παρελθούσα κυβέρνηση. Η απελθούσα κυβέρνηση δεν ήταν τελικά μια κυβέρνηση εθνικής μειοδοσίας, ως την περιγράφετε με διάφορα «κοσμητικά» επίθετα, αλλά μια κυβέρνηση προσηλωμένη στον ρεαλισμό και στο εφικτό, μια κυβέρνηση η οποία μπορεί να έκανε λάθη, αλλά η οποία ποτέ δεν έπαιξε τη χώρα στα ζάρια. Λάθη έγιναν, όπως είπα, αλλά τα λάθη αυτά δεν κόστισαν στη χώρα και κυρίως δεν την κατέστησαν αφερέγγυα στην Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση της χώρας οφείλει να λειτουργήσει απολύτως θεσμικά. Κινήσεις φθηνού εντυπωσιασμού και ανοίκειων προσβολών προς τους εταίρους πρέπει να σταματήσουν, πρέπει να έχουν ένα τέλος. Τα «go back» της κ. Μέρκελ, τα «go back» του κ. Σόιμπλε και οι λοιπές προεκλογικές φαιδρότητες πρέπει να ανήκουν στο παρελθόν, γιατί καλώς ή κακώς αυτοί είναι των οποίων τη θύρα ήδη κρούσατε. Μακάρι, βέβαια, να μην τους είχαμε ανάγκη, αλλά δυστυχώς τους έχουμε.

Ήδη, βέβαια, οφείλω να ομολογήσω ότι από τα «go back» πήγαμε στον διανοούμενο δόκτορα Σόιμπλε, γεγονός που δείχνει ότι τελικά προσαρμόζεστε στην πραγματικότητα. Το ίδιο φανερώνει και η κατ' αρχήν αποδοχή του στόχου επίτευξης τουλάχιστον πρωτογενώς ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, γεγονός που γεννά μια αχνή ελπίδα ότι ίσως η άκριτη παροχολογία θα περάσει.

Εισέρχεστε εκ των πραγμάτων στη λογική, στο πολιτικώς εφικτό, γεγονός που, αν τελικά ισχύσει, οφείλουμε να το χαϊρετίσουμε και όχι μόνο να το χαϊρετίσουμε, αλλά και να το στηρίξουμε εμπράκτως με την ψήφο μας σε νομοσχέδια που θα κινούνται σε μεταρρυθμιστική τροχιά. Ό,τι είναι επωφελές για τη χώρα, όπως δήλωσε επίσημα κι η Νέα Δημοκρατία, θα τύχει της αναγνώρισης και της αποδοχής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και εμού προσωπικά.

Έρχομαι τώρα σε ένα θέμα που αγγίζει περισσότερο, στο ζήτημα της Ελληνικής Αστυνομίας. Έχετε παραλάβει μια Αστυνομία αξιόμαχη, λειτουργική και αποδοτική και έτσι οφείλετε να τη διατηρήσετε. Κατάργηση ή υποβάθμιση δομών αστυνόμευσης που υφίστανται χάριν της ομαλότητας και της κοινωνικής ειρήνης δεν θα τις επιτρέψει ο αστυνομικός κόσμος αλλά ούτε και η κοινωνία. Η Αστυνομία δεν είναι ένα πλεκτό ύφασμα, που να κόβεται και να ράβεται κατά το δοκούν. Αποτελεί θεσμό του κράτους ανεξάρτητο και έτσι πρέπει να παραμένει.

Στο πλαίσιο αυτό δεν θα επιτρέψω, ως εκ της παρελθούσης ιδιότητάς μου, να εμφανιστούν φαινόμενα διάλυσης, ρεβανσισμού ή αποδόμησης αυτού του θεσμού, τον οποίο με αυταπάρηση υπηρετούν χιλιάδες συμπολίτες μας.

Έχετε χρέος και ευθύνη, κύριε Υπουργέ, ως ακαδημαϊκός δάσκαλος και νομικός, να διασφαλίσετε το αξιόμαχο της Ελληνικής Αστυνομίας, αλλά και να μην επιτρέψετε πολιτικές ή άλλες πρακτικές εκφοβισμού των ενστόλων από αυτές που είδαμε στο παρελθόν και απ' όπου προέρχονται.

Ο Συνήγορος του Πολίτη είναι ένας θεσμός, τον οποίο η παριστάμενη αγαπητή κυρία Πρόεδρος δεν υιοθέτησε και η τότε αντιπολίτευση και σημερινή Κυβέρνηση δεν ψήφισε, δεν δέχθηκε.

Είμαι δε βέβαιος ότι, στο πλαίσιο που περιέγραψα ανωτέρω, η νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου θα εργαστεί σε ένα πνεύμα αμοιβαίας εμπιστοσύνης και σεβασμού με τη φυσική ηγεσία της Ελληνικής Αστυνομίας και τους Έλληνες αστυνομικούς

για το καλό του σώματος και της πατρίδας μας. Βεβαίως, η αλλαγή ταμπελών δεν σημαίνει και αλλαγή του περιεχομένου και, βεβαίως, δεν ακούστηκε κάτι σχετικά με τη συμμόρφωση της Κυβέρνησης με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας για τις επιστροφές σε ό,τι αφορά τα αναδρομικά των ενστόλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνω με μια ευχή και μόνο: Να επικρατήσει σύνεση και λογική για το καλό της πατρίδας μας. Διαφορετικά, πολύ φοβούμαι ότι οι εξελίξεις θα είναι ραγδαίες και εκείνος που θα κληθεί να πληρώσει εν τέλει το μάρμαρο θα είναι πάλι ο ελληνικός λαός, στο όνομα του οποίου κληθήκατε να κυβερνήσετε για καλύτερες μέρες, οι οποίες δεν φαίνονται προς το παρόν.

Είναι, δυστυχώς, μη ορατές και ο ορίζοντας πολύ σκοτεινός.

Δεν είναι δυνατόν να ψηφίσω τις Προγραμματικές Δηλώσεις, δεν μπορώ να δώσω ψήφο εμπιστοσύνης, διότι είναι άγνωστο το περιεχόμενο, δεν είναι συγκεκριμένο αυτό που έχει αναφερθεί μέχρι τώρα. Θα περιμένουμε, προφανώς, μετά την Τετάρτη για το περιεχόμενο, αλλά τότε θα έχει ήδη δοθεί η ψήφος. Νομίζω, όμως, ότι και σε αυτήν την περίπτωση δεν εφαρμόζετε αυτά που λέγατε προεκλογικά, δεν υπάρχει αντιστοιχία λόγων και έργων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κυριαζίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξαναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί-εκπαιδευτικοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Παραμυθιάς Θεσπρωτίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Καλώ στο Βήμα την κ. Θεανώ Φωτίου, με την οποία και θα κλείσουμε, Αναπληρώτρια Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Κυρία Φωτίου, έχετε τον λόγο για δεκατέσσερα λεπτά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, αγαπητοί και αγαπητές συνάδελφοι, ξέρουμε όλοι ότι οι πολιτικές της λιτότητας, των μνημονίων που επιβλήθηκαν στη χώρα μας, δημιούργησαν μια πρωτοφανή κατάσταση. Ποια; Η Ελλάδα, μία χώρα ευρωπαϊκή, σε καιρό ειρήνης βιώνει τα αποτελέσματα ενός πολέμου! Τα αποτελέσματα αυτά του ακήρυχτου πολέμου είναι η ανθρωπιστική κρίση.

Τι σημαίνει ανθρωπιστική κρίση; Σημαίνει δυόμισι εκατομμύρια οικογένειες να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Δεν έχουν, δηλαδή, μια και μιλήσατε για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, ούτε 500 ευρώ τον μήνα να ζήσουν τέσσερα άτομα. Αδυνατούν να πληρώσουν το ηλεκτρικό, το νερό, τη στέγαση, υποσιτίζονται, δεν έχουν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, δεν μπορούν να μετακινηθούν για να αναζητήσουν εργασία, άνεργοι όντες και ούρες.

Η παράλληλη κατάρρευση του κοινωνικού κράτους επέτεινε τα χαρακτηριστικά της ανθρωπιστικής κρίσης και άφησε τα εύαλωτα κοινωνικά στρώματα, τα οποία πολλαπλασιάζονται με ταχύτατους ρυθμούς, απροστάτευτα να βιώνουν την απόγνωση και την απελπισία.

Η ανθρωπιστική κρίση, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι η ακραία έκφραση της ανεργίας, της αποεπένδυσης, της εσωτερικής υποτίμησης. Η ανθρωπιστική κρίση που βιώνει η Ελλάδα είναι το τρομακτικό πρόσωπο των μνημονίων.

Τι λένε οι εταίροι μας αυτές τις ημέρες στις συνεννοήσεις, στον κ. Βαρουφάκη, στον Πρόεδρό μας και Πρωθυπουργό της χώρας; Τους λένε ότι αναγνωρίζουν ότι η ανθρωπιστική κρίση στην Ελλάδα είναι όνειδος για το ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, στην οποία θα επιθυμούσαν να βοηθήσουν, λένε οι εταίροι. Αλλά υπό ποιον όρο; Υπό τον όρο να συνεχίσουμε τις πολιτικές της λιτότητας, των μνημονίων και των πρωτογενών πλεονασμάτων για την εξυπηρέτηση ενός χρέους, που όλοι ξέρουν ότι δεν πρόκει-

ται να πληρωθεί.

Αυτό ακριβώς το σημείο είναι ο παραλογισμός, αυτό είναι η τρομακτική υποκρισία. Οι Έλληνες δεν ζητούν συσσίτια. Δουλειά ζητούν. Ζητούν την αξιοπρέπειά τους, την αξιοπρέπεια της εργασίας και όχι τις ενοχές της ελεημοσύνης.

Αυτό διαπραγματεύεται σήμερα η Κυβέρνησή μας, αυτό θα διαπραγματευτεί εκεί την Τετάρτη, δηλαδή ένα σχέδιο που θα αποδώσει τα επόμενα χρόνια τη δυνατότητα εργασίας και θα επανεντάξει τα θύματα της ανθρωπιστικής κρίσης ενεργά στην κοινωνία – όχι επιδόματα.

Άμεσα όμως τώρα με δεδομένη αυτήν την κατάσταση ο πρώτος στόχος του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης είναι βεβαίως να αντιμετωπίσουμε την ανθρωπιστική κρίση με ένα ολοκληρωμένο πλέγμα παρεμβάσεων έκτακτης ανάγκης, όπως ακριβώς περιγράφονται στον πρώτο πυλώνα του προγράμματος μας στη ΔΕΘ, ώστε να προστατευθούν τα θύματα της κρίσης και παράλληλα να ενεργοποιηθούν και να συμμετάσχουν σε ένα νέο κοινωνικό γίγνεσθαι αλληλεγγύης, συμμετοχής και συλλογικής οργάνωσης. Δεν τους θέλουμε να τους δίνουμε ένα πιάτο φαί. Τους θέλουμε να συμμετέχουν σε αυτήν την ιστορία. Να συμμετέχουν και να οργανώνονται συλλογικά.

Τα θύματα της κρίσης δεν είναι παρίες της κοινωνίας μας, που αιτούνται ελεημοσύνη. Εμείς τους θέλουμε από την πρώτη στιγμή, τώρα, ενεργούς πολίτες, που συμμετέχουν σε όλη αυτήν την προσπάθεια, που συμμετέχουν μέσα σε αυτό το γίγνεσθαι, για να βγει παράλληλα η χώρα μας από την κρίση.

Θα αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, αυτά που ξέρετε, που τα ξέρετε όλοι ο ελληνικός λαός και τα περιμένει, δηλαδή τις ανάγκες για ηλεκτρικό ρεύμα και για διατροφή χιλιάδων άπορων οικογενειών. Ενδεικτικά λέμε τριακόσιες χιλιάδες και το λέμε ενδεικτικά, γιατί μένει να αποδειχθεί αυτό. Έχουμε ξεκινήσει μια μεγάλη προσπάθεια για να το βρούμε αυτό. Διότι εσείς δεν μας είπατε μέχρι σήμερα ποιοι είναι αυτοί. Δεν μας το είπατε.

Θα αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες στέγασης με διαμερίσματα για άπορες οικογένειες και λέμε, πάλι ενδεικτικά, για τριάντα χιλιάδες οικογένειες.

Θα παράσχουμε ειδική κάρτα μετακίνησης για τα μέσα μαζικής μεταφοράς σε μακροχρόνια άνεργους και σε όσους ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και παράλληλα, όπως ξέρετε, θα υπάρξουν και τα άλλα τρία μέτρα που συμπληρώνουν αυτά τα τέσσερα: αποκατάσταση του δώρου Χριστουγέννων ως δέκατη τρίτη σύνταξη σε όσους λαμβάνουν σύνταξη έως 700 ευρώ, δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε ανασφάλιστους άνεργους και, τέλος, η κατάργηση της εξίσωσης του ειδικού φόρου κατανάλωσης στο πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης και βεβαίως η επιδότηση της θέρμανσης.

Τι απαιτούν αυτά τα επτά μέτρα για να γίνουν; Πώς σκοπεύουμε να τα σχεδιάσουμε;

Πρώτον, συντονισμός των συναρμόδιων Υπουργείων Εργασίας, Υγείας, Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Παιδείας, Ανάπτυξης και Οικονομίας. Ευτυχώς έχουμε ένα μικρό σχήμα και μπορούμε να συνεργαζόμαστε.

Δεύτερον, καταγραφή των πραγματικών αναγκών και άμεσος προσδιορισμός των επωφελομένων. Αυτό είναι το εξαιρετικό δύσκολο, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες. Δηλαδή, θα πρέπει να γίνει ταχύτατη αποτύπωση και χαρτογράφηση της παρούσας κατάστασης σε επίπεδο περιφέρειας και τοπικής αυτοδιοίκησης.

Τρίτον, οι περιφέρειες, οι δήμοι, η Εκκλησία της Ελλάδος, οι οργανώσεις έμπρακτης αλληλεγγύης από την κοινωνία των πολιτών, διαπιστευμένες και άτυπες, είναι οι φυσικοί σύμμαχοί μας και οι άμεσοι συνεργάτες μας, που θα επιδιώξουμε να συντονίσουμε για να εντοπιστεί κάθε οικογένεια που έχει πραγματική ανάγκη.

Στόχος μας είναι η συγκρότηση μιας ομπρέλας δικτύων κοινωνικής αλληλεγγύης σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο όλων των παραπάνω συνιστωσών, που θα συνεργάζονται μαζί με διαδικασίες ουσιαστικής διαβούλευσης και συμμετοχής των πολιτών, επωφελομένων και μη.

Επιθυμούμε τη συνεργασία με τα κινήματα αλληλεγγύης που αναπτύσσονται αυτά τα χρόνια της κρίσης στην Ελλάδα. Η ανά-

πτυχή τους με σύνθημα: «Κανείς μόνος στην κρίση, ανάσχεση στον αριθμό των αυτοκτονιών», δημιούργησε νέα κύτταρα κοινωνικής συγκρότησης, δημοκρατίας και αυτοδιαχείρισης. Σε αυτά τα κύτταρα ενός νέου μοντέλου κοινωνικής συγκρότησης ενεργού, ο φασισμός και ο ρατσισμός δεν μπαίνει μέσα.

Επιθυμούμε, λοιπόν, τη μεγάλη εμπειρία όλων αυτών των δικτύων, τα οποία απέκτησαν μια συγκλονιστική τεχνογνωσία της φτώχειας. Μπορούν από το τίποτα να τρέφουν τον κόσμο. Έχουμε μια μεγάλη τεχνογνωσία αυτή τη στιγμή της φτώχειας, καταγεγραμμένη και πιστοποιημένη μέσα από εμάς και την εμπειρία μας, όχι με σφραγίδες.

Είναι σπέρματα και υβρίδια μιας νέας κοινωνικής συγκρότησης.

Αυτή την εμπειρία θέλουμε να ενσωματώσουμε στις πολιτικές μας, καθώς και δράσεις που ο ίδιος ο λαός δημιούργησε για να αντιμετωπίσει την κρίση, επιδεικνύοντας τεράστια αποθέματα φαντασίας, κουράγιου, αξιοπρέπειας, αλληλεγγύης. Εμπνεόμαστε από αυτά τα νέα υποδείγματα και θα τα ενθαρρύνουμε σε αυτή τη φάση με κάθε τρόπο.

Σήμερα, κινήματα αλληλεγγύης και συλλογικότητας από ολόκληρη την Ευρώπη έρχονται για να μελετήσουν και να ενισχύσουν αυτές τις πρωτοφανείς δράσεις του ελληνικού λαού.

Γνωρίζετε τα κοινωνικά ιατρεία, τα οποία βρίσκονται εξαπλωμένα σε όλη την Ελλάδα και συγκροτούνται από μεγάλες ομάδες γιατρών, νοσηλευτών και αλληλεγγύων πολιτών και τα οποία εξυπηρετούν εθελοντικά χιλιάδες άπορους και ανασφάλιστους συμπολίτες μας.

Πιστεύουμε ότι όλες αυτές οι δράσεις φέρνουν στο σήμερα το νήμα της ιστορικής μνήμης, όταν ο λαός, δηλαδή, εγείρεται για να επιβιώσει, όπως έκανε στην κατοχή, όπως έκανε το ΕΑΜ.

Ο πρώτος πυλώνας, λοιπόν, του προγράμματός μας αφορά τη διασφάλιση βασικών συνθηκών διαβίωσης για όλους τους κατοίκους που είναι θύματα της ανθρωπιστικής κρίσης και τη συμμετοχή τους παράλληλα στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Θα κινητοποιήσουμε άμεσα το δημόσιο σύστημα κοινωνικής προστασίας. Θα αξιοποιήσουμε και θα επιταχύνουμε όλες τις δυνατότητες που μας δίνουν οι κοινοτικοί πόροι, την εθνική στρατηγική για την κοινωνική ένταξη, το Ταμείο Ευρωπαϊκής Βοήθειας για τους άπορους, το FEAD.

Θα αναθεωρήσουμε άμεσα, όπως άλλωστε προβλέπεται ήδη, το ΣΕΣ 2014-2020, δηλαδή το Σύμφωνο Εταιρικής Σχέσης, το νέο ΕΣΠΑ, σε επίπεδο σχεδιασμού και εξειδίκευσης.

Όλες οι δράσεις, θέρμανση, ρεύμα, κατάρτιση, εργασία, συμβουλευτική κ.λπ., κατευθύνονται στους φτωχούς και αποκλεισμένους και συνδέονται με τον στόχο της ενσωμάτωσης διά της εργασίας, όπως και τα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα από το ΕΣΠΑ που έχουν καταρτισθεί στις περιφέρειες και περιμένουν αυτή τη στιγμή την εξειδίκευση των πολιτικών μας, της Κυβέρνησης, και τα οποία δεν κάνατε.

Για την αντιμετώπιση της έλλειψης στέγης, θα επανασυστήσουμε και θα διευρύνουμε τον ρόλο του Οργανισμού Εργατικής Κατοικίας σε Οργανισμό Κοινωνικής Κατοικίας και θα χρησιμοποιήσουμε άδεια διαμερίσματα και σχολάζουσα δημόσια περιουσία προς τούτο.

Ιδιαίτερα θα επικεντρωθούμε στην αντιμετώπιση της παιδικής φτώχειας, ηλικίας μηδέν έως δεκαεπτά ετών, που έχει αυξηθεί κατακόρυφα τα χρόνια εφαρμογής των μνημονιακών πολιτικών, αγγίζοντας το ντροπιαστικό ποσοστό του 36%, που είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη.

Δεν μπορούμε να ακούμε κάθε τόσο από τα μίντια ότι ένα παιδί λιποθύμησε μέσα στην τάξη. Γι' αυτό καλούμε τα σχολεία να συμβάλουν στην καταγραφή και τον εντοπισμό όλων αυτών των περιπτώσεων. Καλούμε τους συλλόγους διδασκόντων και τους γονείς να συμπράξουν, για να καταγράψουμε όλες τις περιπτώσεις εξάρχις.

Δεν σκοπεύουμε βέβαια να σπαταλήσουμε ούτε ένα ευρώ σε «μαύρες τρύπες». Το κρισιμότερο είναι να βρούμε ταχύτατα τους πραγματικούς δικαιούχους αυτής της βοήθειας.

Είναι γεγονός και το ξέρουμε καλά ότι όσο βαθύτερη είναι η φτώχεια και συνεπώς η ανάγκη για κοινωνική προστασία, τόσο πιο αναποτελεσματική έχει υπάρξει μέχρι σήμερα η παρέμβαση.

Δεν βρίσκεis τον πραγματικά πολύ φτωχό.

Αυτή την πανθομολογούμενη ανεπάρκεια επιθυμούμε να αντιμετωπίσουμε. Ο ελληνικός λαός πρέπει να καταλάβει σήμερα από εδώ, από τη Βουλή, ότι η φτώχεια δεν είναι ντροπή, ότι ο Έλληνας δεν είναι ένοχος επειδή είναι άνεργος! Του ζητάμε με αξιοπρέπεια και υπερηφάνεια να συμμετάσχει στην αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης.

Δεύτερος στόχος του Υπουργείου μας είναι η οικοδόμηση ενός εθνικού συστήματος κοινωνικής αλληλεγγύης που θα προκύψει από μεγάλες θεσμικές μεταρρυθμίσεις για την ανασυγκρότηση της κοινωνικής πρόνοιας και των δημόσιων πολιτικών αντιμετώπισης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Δηλαδή θα δημιουργηθεί ένα νέο ΕΣΥ στον χώρο της πρόνοιας. Αυτό μόλις είπα.

Εμείς επιθυμούμε να προχωρήσουμε σε μια σφαιρική αντιμετώπιση των ζητημάτων που γεννάει η παγκόσμια κρίση, κοινωνική και πολιτική. Θέλουμε τα θέματα της ανθρωπιστικής κρίσης να συνδεθούν το συντομότερο με το δικαίωμα όλων στην εργασία και δι' αυτής να φτάσουμε στην επαναφορά της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας και στη συμμετοχή στη ριζική αναδιοργάνωση της ελληνικής κοινωνίας και των ευρωπαϊκών κοινωνιών, με κάθε διαθέσιμο τρόπο, αξιοποιώντας στο έπακρο το Πρόγραμμα Δημοσίων Δαπανών για την κοινωνική πρόνοια, με την ουσιαστική αναθεώρηση των κωδικών του ΕΣΠΑ-ΣΕΣ. Με την κινητοποίηση όλων θα ξαναχτίσουμε ένα νέο κράτος κοινωνικής πρόνοιας και αλληλεγγύης.

Η δική μας συμβολή σε αυτή την κατεύθυνση είναι η δρομολόγηση μιας μεγάλης μεταρρύθμισης, ανασυγκρότησης και ισχυροποίησης του τομέα της κοινωνικής πρόνοιας και των δημόσιων πολιτικών για την αντιμετώπιση της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αναπληρώτριας Υπουργού)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Θα δώσουμε ιδιαίτερη σημασία στα άτομα με αναπηρία. Είναι το 10% του πληθυσμού στη χώρα μας. Η αναπηρία είναι κατάσταση πολύπλευρη και πολύπλοκη. Η πραγματικότητα είναι δύσκολη, σκληρή και πολλές φορές τραγική. Καταπατούνται και αμφισβητούνται τα βασικά τους δικαιώματα και θα προχωρήσουμε στα εξής άμεσα μέτρα:

Πρώτον, έκδοση κάρτας αναπηρίας εν είδει ταυτότητας, η οποία θα χρησιμοποιείται για τη νόμιμη απαίτηση των δικαιωμάτων ενός εκάστου εκ των ΑΜΕΑ.

Δεύτερον, καταβολή των κοινωνικών επιδομάτων των ΑΜΕΑ σε σταθερή, μηνιαία, καθορισμένη ημερομηνία για όλη την Ελλάδα.

Τρίτον, εργασιακή ασφάλεια και σταθερότητα για όλους τους εργαζόμενους στις προνοιακές δομές και στην ειδική εκπαίδευση.

Θα προβούμε σε θεσμικές ενέργειες για την καταβολή των δεδουλευμένων στους απλήρωτους εργαζόμενους, που παραμένουν απλήρωτοι εδώ και πολλούς μήνες. Την κοινωνική πρόνοια και τις διάφορες δομές τις κρατούν ο πατριωτισμός των εργαζομένων, που είναι απλήρωτοι.

Θα θεσπίσουμε την περιοδική αξιολόγηση και τον έλεγχο δομών και υπηρεσιών που απευθύνονται σε όλες αυτές τις ευάλωτες κατηγορίες. Θα προχωρήσουμε στην ίδρυση επαγγελματικών εργαστηρίων για την απασχόληση των ΑΜΕΑ και την προνοιακή απορρόφηση των προϊόντων τους.

Τέλος, δεσμευόμαστε να αξιοποιήσουμε τη σχολάζουσα δημόσια ακίνητη περιουσία μέσω ΕΣΠΑ σε συνεργασία με τους ΟΤΑ για στέγες υποστηριζόμενης διαβίωσης ατόμων με αναπηρία.

Η οικοδόμηση ενός ενιαίου εθνικού συστήματος κοινωνικής αλληλεγγύης – αυτό που εξήγγειλα – απαιτείται για να αντιμετωπίσει, ποια κατάσταση, αγαπητοί συνάδελφοι; Ένα δαιδαλώδες, πολυτυπικό και εξαιρετικά διεσπαρμένο και κατακερματισμένο σύστημα πρόνοιας.

Οι φορείς είναι κατακερματισμένοι σε νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, σε ΜΚΟ, σε εξακόσιους περίπου πιστοποιημένους φορείς εθελοντισμού και άλλες άτυπες οργανώ-

σεις. Έχουν συγχωνευθεί, συρρικνωθεί, μειωθεί τα κονδύλια που τους παρέχονται, ενώ πολλές φορές οι εργαζόμενοι σε αυτά μένουν απλήρωτοι, όπως προείπα. Θα βάσουμε τέλος σε αυτό.

Από την άλλη, τεράστιες είναι οι αναξιοποίητες περιουσίες όλων αυτών των ιδρυμάτων τα οποία διαχειρίζονται μεγάλες δωρεές. Όλα αυτά χρειάζονται συνολική ρύθμιση.

Παράλληλα, θα θεσπίσουμε αποτελεσματικούς μηχανισμούς για τη συνεχή καταγραφή των αναγκών και για την παρακολούθηση και αξιολόγηση της αποδοτικότητας των εφαρμοζόμενων πολιτικών. Στόχος μας είναι η δημιουργία θεσμών για την άσκηση κοινωνικού ελέγχου από την ίδια την κοινωνία.

Αυτό θέλουμε. Θέλουμε, δηλαδή, να δώσουμε στον κάθε πολίτη τη σιγουριά ότι δεν θα είναι μόνος -ούτε σήμερα, στην κρίση, ούτε αύριο- και πως θα μπορέσει να συμβάλει με αξιοπρέπεια στο μεγάλο έργο της παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας, το οποίο ξεκινάμε τώρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Φωτίου.

Ευχαριστώ όλους τους συναδέλφους για την παρουσία και την παραγωγική ανταλλαγή απόψεων.

Στο σημείο αυτό προτείνω να διακόψουμε τη συνεδρίαση για μία ώρα, τώρα είναι 17.20', και ως επανέλθουμε στις 18.20'.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης. Πριν δώσω τον λόγο στον κ. Ξανθό, που είχε την ευγενή καλοσύνη να εξυπηρετήσει τις εργασίες του Κοινοβουλίου και να μιλήσει τώρα το απόγευμα αντί για το πρωί, θα ήθελα στο όνομα της διαφάνειας που πρέπει να διέπει τη λειτουργία του Κοινοβουλίου, να κάνω μία ανακοίνωση και προς τους Βουλευτές και προς τους εργαζομένους του Κοινοβουλίου.

Διαπίστωσα ότι έχουν εκδοθεί και κυκλοφορούν και έχουν επιδοθεί ενδεχομένως έγγραφα με ημερομηνίες 6 Φεβρουαρίου και 7 Φεβρουαρίου του 2015, φερόμενα ως εκδοθέντα «με εντολή Προέδρου» από διαφόρους Προϊσταμένους Διευθύνσεων.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τι αντικείμενο είχαν αυτά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επειδή αυτά τα έγγραφα δεν έχουν εκδοθεί με εντολή Προέδρου και επειδή έχει καταστεί απολύτως σαφές στους καθ' ύλην αρμοδίου και στον Γενικό Γραμματέα ότι θα πρέπει άμεσα να αρθούν όλες οι συνέπειες από την έκδοση ανυπόστατων εγγράφων, οφείλω να ενημερώσω το Σώμα και σας εγγυώμαι βέβαια ότι το Κοινοβούλιο από εδώ και στο εξής θα λειτουργεί με κανόνες διαφάνειας, με κανόνες νομιμότητας, στους οποίους οφείλουν να συμμορφώνονται όλοι, κυρίως όσοι έχουν την ευθύνη εργαζομένων και όσοι έχουν την ευθύνη διαχείρισης οικονομικών πόρων.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Με τι αντικείμενο, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα σας ενημερώσω, διότι περιμένω να ενημερωθώ.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας κ. Ανδρέας Ξανθός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από δύο εβδομάδες οι πολίτες με την ψήφο τους έκαναν ένα πολύ σημαντικό βήμα δημοκρατικής χειραφέτησης της ελληνικής κοινωνίας. Η πολιτική αλλαγή στη χώρα έδωσε μια ζωτικής σημασίας ανάσα εθνικής αξιοπρέπειας στους ανθρώπους μιας χώρας πληγωμένης οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά.

Αυτές τις μέρες η Κυβέρνηση της χώρας, με όπλο την πρωτοφανή στήριξη της κοινωνίας στο εσωτερικό, το ευρύτατο μέτωπο κατά της λιτότητας στην Ευρώπη αλλά και το τεράστιο διεθνές ενδιαφέρον για τις εξελίξεις στην Ελλάδα, θα λαοδύσει μέχρι τέλους τη μάχη της υπεράσπισης των συμφερόντων του ελληνικού

Η διαπραγματευτική μας δύναμη έγκειται στο τεράστιο απόθεμα πολιτικής αξιοπιστίας που διαθέτει μια Κυβέρνηση χωρίς δεσμεύσεις και εξαρτήσεις από ποικιλώνυμα συμφέροντα και με νωπή λαϊκή εντολή ακύρωσης του μνημονιακού προγράμματος, αλλαγής προτεραιοτήτων, κοινωνικής ανακούφισης και ανασυ-

κρότησης της οικονομίας του κράτους και των θεσμών, αλλά ταυτόχρονα και αποκατάστασης του αισθήματος δικαίου και του πολιτικού ήθους στη χώρα.

Αξιοποιώντας αυτό το πολύτιμο πολιτικό κεφάλαιο της συλλογικής αυτοπεποίθησης και της ελπίδας, που αναθερμάνθηκε στην κοινωνία, με αποφασιστικότητα, σοβαρότητα, μελετημένα βήματα, με στρατηγική αδιαλλαξία και τακτική ευελιξία, είμαστε σίγουροι ότι θα τα καταφέρουμε.

Το μνημόνιο έχει ήδη βλάψει σοβαρά και άνισα, δηλαδή ταξικά, την υγεία των πολιτών. Η δραστική περικοπή των δημόσιων δαπανών έχει προκαλέσει διαλυτικά φαινόμενα στο σύστημα υγείας, που κάνουν την καθημερινότητα των εργαζομένων και των ασθενών ζοφερή.

Τα προηγούμενα χρόνια δεν είχαμε απλώς μια διαχείριση με λιγότερους πόρους λόγω δημοσιονομικής στενότητας, αλλά μια συνειδητή επιλογή συρρίκνωσης της δημόσιας περίθαλψης και διεύρυνσης του ζωτικού χώρου για την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα. Έτσι το ΕΣΥ σήμερα παρουσιάζει εικόνα βομβαρδισμένου τοπίου στην κυριολεξία: κλινικές, τμήματα και μονάδες με το καθημερινό άγχος της λειτουργικής κατάρρευσης, προσωπικό εξαντλημένο εργασιακά και οικονομικά, τραγικές ελλείψεις υλικών και μέσων, ανασφάλεια, απόγνωση και αναξιοπρέπεια των ασθενών.

Σήμερα, η ευχερής πρόσβαση στον γιατρό, ακόμα και η συνταγογράφηση των φαρμάκων έχουν γίνει καθημερινό πρόβλημα για πάρα πολύ κόσμο σε πείσμα ή μάλλον ακριβώς λόγω των μνημονιακών αλλαγών. Η υγειονομική φτώχεια, οι αποκλεισμοί και η ανισότητα στην περίθαλψη και την κοινωνική φροντίδα έχουν αναίρεσει θεμελιώδη ανθρώπινα και κοινωνικά δικαιώματα στη χώρα μας. Αυτό είναι απαράδεκτο για μια χώρα της Ευρώπης και αποτελεί ισχυρό ηθικό και πολιτικό επιχείρημα στη διαπραγμάτευση για το χρέος. Γι' αυτό και δεν υπάρχει κανένα περιθώριο συνέχισης της ίδιας συνταγής και, προφανώς, δεν μας δεσμεύει το μνημονιακό πλαίσιο ούτε η πολιτική της λιτότητας στις δημόσιες δαπάνες υγείας, που βρίσκονται ήδη στο 4,5% του ΑΕΠ, πολύ κάτω από τα όρια ασφάλειας οποιουδήποτε σοβαρού υγειονομικού συστήματος.

Έχουμε πλήρη επίγνωση των δυσκολιών αλλά και της ευθύνης να διασφαλίσουμε με νύχια και με δόντια και πάντα σε συνεργασία με τους γιατρούς και τους υπόλοιπους εργαζομένους την επιβίωση του ΕΣΥ και την αξιοπρέπεια των ασθενών.

Πρωταρχικό μας μέλημα είναι να ανακουφίσουμε την κοινωνία, που έχει υποστεί μια δυσβάσταχτη επιβάρυνση στον τομέα της υγείας, να ανατρέψουμε κάθε θεσμικό και λειτουργικό αποκλεισμό από την πρόσβαση σε αξιόπιστη υγειονομική φροντίδα και να υλοποιήσουμε ένα σχέδιο ανασυγκρότησης του ΕΣΥ και εξάλειψης των διαχρονικών παθογενειών και στρεβλώσεων του.

Αποτελεί για μας κορυφαία πολιτική δέσμευση και προτεραιότητα η ασφάλιση της πρόσβασης όλων των ανασφάλιστων, χωρίς εξαιρέσεις, στην ιατρική παρακολούθηση, τις εξετάσεις, τα φάρμακα και τη νοσηλεία που έχουν ανάγκη. Αυτό θα γίνει με ριζική αναθεώρηση του θεσμικού πλαισίου και των κοινών υπουργικών αποφάσεων που αφορούν την περίθαλψη των ανασφάλιστων.

Είναι πολύ σημαντικό, όμως, να υπάρξει και μια ελάφρυνση βαρών στην καθημερινότητα των ασφαλισμένων ασθενών, όπως είναι η άμεση κατάργηση του εισιτηρίου των 5 ευρώ στα νοσοκομεία και τα κέντρα υγείας, η γρήγορη ακύρωση του μνημονιακού χαρατσιού του 1 ευρώ ανά συνταγή και η σταδιακή μείωση της συμμετοχής στο κόστος αγοράς φαρμάκων.

Παράλληλα, όμως, πρέπει να υλοποιηθεί ένα σχέδιο έκτακτης ανάγκης για τη στήριξη και ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας με ανθρώπινο δυναμικό. Επιταχύνουμε και ολοκληρώνουμε τις διαδικασίες προσλήψεων όλων των κατηγοριών που εκκρεμούν αυτήν τη στιγμή και προωθούμε έναν σχεδιασμό σταδιακής κάλυψης με μόνιμες θέσεις εργασίας όλων των επειγουσών αναγκών στην πρωτοβάθμια φροντίδα, τα νοσοκομεία και το ΕΚΑΒ, ειδικά της επαρχίας και των άγονων νησιωτικών περιοχών.

Με σεβασμό στη διαχρονική προσφορά των γιατρών και του προσωπικού θα διασφαλίσουμε με κάθε τρόπο ότι θα σταματήσει να υπάρχει απλήρωτη υπερωριακή εργασία στο σύστημα υγείας

και μη τήρηση των στοιχειωδών υποχρεώσεων της πολιτείας.

Διασφαλίζουμε, με τις απαραίτητες προσλήψεις γιατρών και νοσηλευτών, τη λειτουργία όλων των ΜΕΘ και την ανάπτυξη νέων κλινών, έτσι ώστε να εξαλειφθεί η λίστα αναμονής για εντατική νοσηλεία.

Επισηπεύουμε τις διαδικασίες για την ενίσχυση του γερασμένου στόλου των ασθενοφόρων του ΕΚΑΒ και για την επίλυση του κρίσιμου ζητήματος της ψηφιακής αναβάθμισης του τηλεϊεκοινωνιακού τους συστήματος.

Στην ψυχική υγεία διασφαλίζουμε τη βιωσιμότητα του συνόλου των μονάδων και, ταυτόχρονα, την επαναδιαπραγμάτευση των όρων και των χρονοδιαγραμμάτων του συμφώνου Άντορ-Λυκούρεντζου για την ολοκλήρωση της ψυχιατρικής μεταρρύθμισης, χωρίς διακινδύνευση της συνέχειας στη φροντίδα των ασθενών με ενοποιημένες υπηρεσίες, δομές πρωτοβάθμιας περίθαλψης και κοινωνικής φροντίδας και πάντα με σεβασμό στα δικαιώματα των ψυχικά ασθενών.

Διατηρούμε τις υπάρχουσες δομές πρόληψης και αντιμετώπισης των εξαρτήσεων, με πρώτο στόχο τον σταδιακό μηδενισμό της λίστας για ένταξη σε προγράμματα υποκατάστασης.

Πέρα, όμως, από την ανακούφιση των ασθενών και τη διασφάλιση της επιβίωσης του ΕΣΥ, αυτό που χρειάζεται είναι η συνολική ανασυγκρότηση και μεταρρύθμιση στον χώρο της υγείας, με παρεμβάσεις-τομές στην πρωτοβάθμια φροντίδα, στη δημόσια υγεία, στο φάρμακο, στη διοίκηση του συστήματος, στην αντιμετώπιση της σπατάλης και της διαφθοράς αλλά και της εκμετάλλευσης του αρρώστου.

Στην πρωτοβάθμια φροντίδα, που πρέπει να αποτελέσει βασικό πυλώνα του ΕΣΥ, προωθούμε ένα νέο μοντέλο στηριγμένο στον οικογενειακό γιατρό, την ομάδα υγείας, τα κέντρα υγείας αστικού τύπου και τα ιατρεία γειτονιάς, με στόχο τη συνολική υγειονομική φροντίδα του ασθενή. Με επιστημονική επεξεργασία, διαβούλευση και συναινέσεις θα προωθήσουμε αλλαγή του θεσμικού πλαισίου, για να υπάρξει μία πραγματική στροφή στην πρωτοβάθμια φροντίδα, την πρόληψη και την αγωγή υγείας.

Στη δημόσια υγεία, που είναι ένα πεδίο παραγνωρισμένο στην πολιτική υγείας διαχρονικά, είναι χαρακτηριστικό ότι διατίθεται μόνο το 0,15% του ΑΕΠ, το 1/3 του μέσου όρου των χωρών του ΟΟΣΑ, επειδή ακριβώς τα αποτελέσματα των παρεμβάσεων της δημόσιας υγείας δεν προσφέρουν άμεσες μικροοικονομικές και εκλογικές αποδόσεις. Είναι μία επένδυση στο ολιστικό μοντέλο για την υγεία. Υπερβαίνει τη νοσοκομειοκεντρική λογική του συστήματος και την εμπορευματοποίηση της ιατρικής. Ενισχύει την πρόληψη και την υγειονομική ασφάλεια της κοινωνίας και της χώρας. Έχει σαφώς αναπτυξιακό χαρακτήρα, αναβαθμίζοντας, για παράδειγμα, την περιβαλλοντική υγιεινή και την προστασία της διατροφικής αλυσίδας και αποτελεί ίσως την πιο δημοκρατική – με την έννοια της ισότιμης απολαβής των ωφελημάτων της – πολιτική υγείας σήμερα.

Στη διοίκηση του συστήματος υγείας προωθούμε, επίσης, την αλλαγή υποδείγματος με άρση της κομματοκρατίας, της «ημετεροκρατίας» και της πελατειακής λογικής στα νοσοκομεία, με περισσότερη αξιοκρατία και δημοκρατία, με συμμετοχή των εργαζομένων, των εκπροσώπων των ασθενών και των τοπικών κοινωνιών, με θεσμούς δημόσιας λογοδοσίας και κοινωνικού ελέγχου, με ενίσχυση του δημοκρατικού προγραμματισμού των υπηρεσιών υγείας κόντρα στον παραγοντισμό και τον τοπικισμό.

Καταργούμε την «ΕΣΑΝ Α.Ε.» και την επιχειρηματική μετάλλαξη του δημόσιου νοσοκομείου. Επανεξετάζουμε τα ΚΕΝ και προωθούμε την πλήρη ενσωμάτωση στο ηλεκτρονικό σύστημα αξιόπιστων διαγνωστικών και θεραπευτικών πρωτοκόλλων.

Ειδικά για την πάταξη των φαινομένων διαφθοράς, που πάντα ήταν δομικό πρόβλημα του συστήματος, χρειάζονται οργανωτικά, λειτουργικά και θεσμικά μέτρα – για παράδειγμα, διαφανής διαχείριση της λίστας χειρουργείων, αυτόνομο ΤΕΠ, αδιάβλητο και διαφανές σύστημα προμηθειών κ.λπ., – απαιτείται αναμόρφωση και αυστηροποίηση του πειθαρχικού συστήματος, χωρίς την παραμικρή πολιτική ασυλία και συγκάλυψη, αλλά κυρίως απαιτείται μία ευρύτερη κοινωνική συμμαχία κατά της διαφθοράς στο σύστημα υγείας, στην οποία οφείλουν να πρωτοστατήσουν οι εργαζόμενοι στο σύστημα, τα συνδικάτα, οι φορείς των ασθενών

και οι διοικήσεις των νοσοκομείων.

Πρέπει να είναι προτεραιότητα η διαφύλαξη της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, της ισότητας και της αποτελεσματικότητας στη φροντίδα. Δίνουμε έμφαση στην προστασία των δικαιωμάτων των ασθενών και αναβαθμίζουμε τη λειτουργία του Γραφείου Εξυπηρέτησης του Πολίτη στο Υπουργείο Υγείας και των αντίστοιχων γραφείων στα νοσοκομεία, έτσι ώστε αυτές οι υπηρεσίες – σε στενή συνεργασία και με το Συνήγορο του Πολίτη – να επιλύουν προβλήματα δυσλειτουργιών στην καθημερινή εξυπηρέτηση των πολιτών, προκειμένου να ελέγχεται η κακοδιοίκηση των μονάδων και να εξελιχθούν σε έναν πραγματικό συνήγορο του ασθενή.

Τέλος, στο φάρμακο σχεδιάζουμε μία αναβαθμισμένη δημόσια φαρμακευτική πολιτική, με ενίσχυση και αναδιοργάνωση του ΕΟΦ και του ΙΦΕΤ, με στήριξη της παραγωγής ποιοτικών γενοσλμών στη χώρα μας, με ορθολογικότερη και επιστημονικά τεκμηριωμένη αξιοποίηση των δημόσιων πόρων, με διασφάλιση της πρόσβασης όλων των ασθενών στο φάρμακο και με μείωση της οικονομικής τους επιβάρυνσης.

Ειδικά για τα φαρμακεία, θεωρούμε απαραίτητη την επανεξέταση, πάντα σε συνεργασία με τους εκπροσώπους των φαρμακοποιών, όλου του μνημονιακού θεσμικού πλαισίου λειτουργίας τους, για να διασφαλιστεί η ασφαλής και επαρκής διάθεση φαρμάκων σε όλη τη χώρα.

Στρατηγικός στόχος του ΣΥΡΙΖΑ είναι η οικοδόμηση ενός δημόσιου και δωρεάν συστήματος υγείας ισότιμης πρόσβασης και καθολικής κάλυψης, με υψηλή ποιότητα παρεχόμενων υπηρεσιών και ελεγχόμενο κόστος, και αυτό όχι λόγω ιδεολογικής εμμονής, αλλά γιατί έχει αποδειχθεί διεθνώς ότι τα δημόσια συστήματα υγείας – όταν φυσικά λειτουργούν με κανόνες και έλεγχο – υπερτερούν στην ποιότητα και στο τελικό κόστος των υπηρεσιών αλλά και στην καταπολέμηση της ανισότητας στην πρόσβαση.

Ο ιδιωτικός τομέας υγείας συνεχίζει να έχει, προφανώς, έναν διακριτό και συμπληρωματικό ρόλο, καλύπτοντας πραγματικές ανάγκες, που αδυνατεί να προσφέρει έγκαιρα και με επάρκεια το ΕΣΥ, με αυστηρούς όμως όρους και προϋποθέσεις συνεργασίας, με επανεξέταση όλων των συμβάσεων και φυσικά με αντίστοιχη τήρηση των υποχρεώσεων του κράτους.

Για εμάς το κράτος δεν υπάρχει για να εγγυάται την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς υγείας, αλλά για να διασφαλίζει θεσμικά, χρηματοδοτικά και λειτουργικά την ισότιμη παροχή αξιόπιστης ιατροφαρμακευτικής φροντίδας και πρόληψης υγείας σε όλους, ανεξάρτητα από την εργασιακή, ασφαλιστική, οικονομική κατάσταση καθενός ή τη νομιμότητα παραμονής στη χώρα.

Ανασυγκροτούμε τη δημόσια περίθαλψη στην κατεύθυνση ενός νέου Εθνικού Συστήματος Υγείας, χωρίς τις γνωστές στρεβλώσεις και αγκυλώσεις του χθες, ενός συστήματος υγείας που διατηρεί το δικαιωματικό του πυρήνα – που σήμερα έχει ανααιρεθεί σε μεγάλο βαθμό – που διευρύνει τον δημόσιο χώρο στην υγεία και περιορίζει την αγορά, που δίνει τη δυνατότητα στους νέους γιατρούς που σήμερα μεταναστεύουν στο εξωτερικό να προσφέρουν τις γνώσεις τους, που αναπροσανατολίζει δημόσιους πόρους από τον κρατικό δίαυτο επιχειρηματικό τομέα στις δημόσιες δομές, ενισχύοντας προνομιακά την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, τα εργαστήρια της πρωτοβάθμιας φροντίδας και των νοσοκομείων, τους τομείς της εξειδικευμένης θεραπείας, μαιευτικής, αποθεραπείας και αποκατάστασης, που σήμερα είναι στην πλειοψηφία τους ιδιωτικοποιημένοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Για να προχωρήσει ένα τέτοιο σχέδιο μετασχηματισμού στην υγεία, θα χρειαστεί, πέρα από τη δίκαιη φορολόγηση των πραγματικών εισοδημάτων και την αναγκαία αναδιανομή του πλούτου στη χώρα, η ενεργός συμβολή και στήριξη όλων των εντίμων και αξιόπιστων δυνάμεων του ΕΣΥ και του υγειονομικού κόσμου καθώς και η εδραίωση ενός άλλου εργασιακού και κοινωνικού ήθους στο δημόσιο σύστημα υγείας.

Ξέρουμε από πρώτο χέρι τη δύσκολη καθημερινότητα των νοσοκομείων και των υπόλοιπων μονάδων υγείας. Έχουμε νιώσει την αγωνία των ανθρώπων που μοχθούν κάτω από αντίξοες συν-

θήκες για το καλύτερο. Έχουμε βιώσει τη χαρά της κοινωνικής αλληλεγγύης στον χώρο της υγείας.

Δεν είμαστε επαγγελματίες πολιτικοί ή τεχνοκράτες των συστημάτων υγείας ούτε επιδιώκουμε να κάνουμε καριέρα στο Υπουργείο Υγείας. Άνθρωποι της δημόσιας περίθαλψης είμαστε, σε αυτήν πιστεύουμε. Για την αξιοπρέπεια τη δική της, των λειτουργών της και πρωτίστως των ασθενών θα πασχίσουμε και θα δώσουμε όλες μας τις δυνάμεις με συνέπεια λόγων και έργων, με αξιοπιστία, με ευαισθησία, με δικαιοσύνη, με αξιοπρέπεια, με δημοκρατία και βεβαίως με τον αγώνα και τη στήριξη της κοινωνίας θα τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Ξανθό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 7^ο Γυμνάσιο και λυκειακές τάξεις της Λάρισας.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτριος Κουτσούμπας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολουθώντας όλες αυτές τις δεκαπέντε μέρες που πέρασαν από τις εκλογές στις 25 Ιανουαρίου και τον σχηματισμό κυβέρνησης συνεργασίας ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξάρτητων Ελλήνων αλλά και την ομιλία του Πρωθυπουργού κατά την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων της Κυβέρνησης, όπως και ομιλίες Υπουργών της συγκυβέρνησης, μας επιβεβαίωσε -γιατί δεν είναι πλέον εντύπωση- ότι προσπαθεί να ισορροπήσει ακροβατώντας και προσπαθώντας να ικανοποιήσει – τουλάχιστον στα λόγια, γιατί η πράξη θα φανεί πιο καθαρά στην πορεία- τόσο τους εγχώριους ομίλους, αλλά και τα ευρωπαϊκά μονοπώλια, που καθορίζουν τις τύχες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης, δηλαδή τους λεγόμενους «εταίρους», τους «δανειστές» και πάει λέγοντας, αλλά ταυτόχρονα και να χαϊδέψει τα αυτιά των εργαζομένων, του λαού μας, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι ένα μέρος τους ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ εγκαταλείποντας το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία και έχοντας κάποιες μικρές ελπίδες ότι ίσως κάνει κάτι καλύτερο από τους προηγούμενους.

Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ, έχοντας σηκώσει τους τόνους προεκλογικά, δυσκολεύεται τώρα να προσγειωθεί και να προσγειώσει ταυτόχρονα και αρκετούς οπαδούς του στη σκληρή πραγματικότητα που του επιβάλλει μια λυκοσυμμαχία, της οποίας δηλώνει ένθερμος, πιστός εταίρος και μάλιστα τη θεωρεί και κοινό μας σπίτι, καλλιεργώντας και την αυταπάτη ότι μπορεί κιάλας να το αλλάξει με διαπραγματεύσεις, επειδή πλέον θα μιλά πιο υπερήφανα από τους προηγούμενους.

Φυσικά, εμείς δεν έχουμε καμμία αυταπάτη ούτε τρέφουμε ψευτικές ελπίδες και προσδοκίες. Οι περισσότεροι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα, πολύ περισσότερο έξω από αυτήν, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, ο λαός μας, αναγνωρίζουν στο Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ακόμα κι αν πολιτικά, ιδεολογικά, δεν συμφωνούν μαζί μας, ότι το ΚΚΕ έχει συνέπεια λόγων και έργων και επιδεικνύει σταθερότητα αρχών και θέσεων.

Πρόκειται για μια σταθερότητα και συνέπεια που δεν στηρίζεται σε δόγματα και δοξασίες, αλλά σε επιστημονικά τεκμηριωμένες αναλύσεις της πραγματικότητας με οικονομικές, πολιτικές προβλέψεις που επιβεβαιώνονται, ακριβώς γιατί πατάνε στο έδαφος από τη σκοπιά της υπεράσπισης των συμφερόντων του λαού μας και των αναγκών του, από τη σκοπιά της πάλης για έναν εντελώς διαφορετικό δρόμο ανάπτυξης, που έχει ανάγκη ο λαός και η χώρα.

Γι' αυτό και ξέρουμε ότι προτάσεις, θέσεις και προγράμματα που προσπαθούν να συγκρατήσουν, να συντηρήσουν τα ασυμβίβαστα, κατανοούν να οδηγούν τον λαό και το κίνημά του στο να

εξακολουθεί να ματώνει για τους ίδιους λόγους που μάτωνα και με τους προηγούμενους. Δεν γίνεται να είσαι και με την εργατική τάξη, τον λαό και με την πλουτοκρατία του τόπου και της Ευρώπης. Ή θα πασχίζεις για τα συμφέροντα των λίγων, των ομίλων, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς τους και της κερδοφορίας τους, ρίχνοντας όλο και πιο κάτω τους μισθούς, τα μεροκάματα, γκρεμίζοντας κατακτήσεις και δικαιώματα, εργασιακές σχέσεις και κοινωνικές παροχές ή θα είσαι πραγματικά, στην πράξη, και όχι στα λόγια με το μέρος των αδυνάτων, των ανέργων, των μισθωτών, των αυτοαπασχολούμενων, των αγροτών, των νέων, των γυναικών, των λαϊκών οικογενειών.

Αυτό προϋποθέτει άλλον δρόμο ανάπτυξης, άλλον δρόμο εξέλιξης για την ελληνική κοινωνία και οικονομία, μακριά από την πεπατημένη του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης που μας έφερε ως εδώ. Αυτό προϋποθέτει σύγκρουση, ρήξη στην πράξη με τις ιμπεριαλιστικές συμμαχίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, τις συνθήκες αυτών των συμμαχιών, από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ μέχρι το Σύμφωνο για το Ευρώ, το Σύμφωνο Σταθερότητας, τη στρατηγική «Ευρώπη 2020» της πρόσφατης οικονομικής κρίσης.

Σε όλα αυτά –τα οποία βεβαίως είναι όλα αυτά που ευθύνονται πρωταρχικά και κύρια για το κατόντημα του λαού μας, της χώρας μας- έδωσε χθες όρκους πίστης ο Πρωθυπουργός. Τώρα ο καθένας μπορεί να καταλάβει τι κρύβεται πίσω από τα βαρύγδουπα συνθήματά σας για το τέλος της λιτότητας, όπως ακόμα πιο καθαρά είπε σήμερα και ο Υπουργός Οικονομικών.

Αυτό που ήδη δεσμεύεστε ότι θα υπογράψετε είναι ένα νέο πρόγραμμα, συμβόλαιο αντιλαϊκών μεταρρυθμίσεων. Αυτό που ξεκάθαρα δηλώνετε ότι θα τηρήσετε είναι οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί, οι κανόνες του Συμφώνου Σταθερότητας. Τι σημαίνουν όλα αυτά; Οι δύο συγκεκριμένες δεσμεύσεις σας; Σημαίνουν ότι θα συνεχιστούν οι θυσίες του λαού μας στον βωμό της ανταγωνιστικότητας, του κέρδους των ομίλων. Γι' αυτό μιλάτε για λιτό βίο, με αξιοπρέπεια. Γιατί δεν πρόκειται να ανακτηθούν ούτε καν οι τεράστιες απώλειες που είχε η λαϊκή οικογένεια την περίοδο της κρίσης και γιατί η ανάκαμψη των κερδών των ομίλων επιβάλλει να θεωρήσουμε πλέον ως περασμένα, ξεχασμένα όσα χάσαμε στην κρίση.

Θα χορτάσουμε, λοιπόν, με αισθήματα αξιοπρέπειας και με λίγα ψίχουλα για την ακραία φτώχεια, που θα τα πληρώσουν οι υπόλοιποι μισθωτοί πάλι και οι αυτοαπασχολούμενοι.

Για τον λαό και τις ανάγκες του, αν προχωρήσει ο νέος επώδυνος συμβιβασμός μεταξύ των διαφόρων αστικών τάξεων της Ευρωζώνης, η διαφορά θα είναι μόνο στο περιτύλιγμα. Η τρόικα θα αλλάξει όνομα και θα υπάρξει νέα μορφή εποπτείας των δανειστών. Το σημερινό μνημόνιο θα αντικατασταθεί από ένα καινούργιο, με άλλο όνομα. «Συμβόλαιο» το είπε ο Υπουργός Οικονομικών.

Η περήφανη διαπραγματεύσή σας, η διαφορετική πολιτική σας, την οποία καλείται να στηρίξει ο λαός, αφορά το αν θα απελευθερωθεί περισσότερο κρατικό χρήμα, για να δοθεί σε εγχώριους μονοπωλιακούς ομίλους και όχι στους δανειστές. Αφορά, επίσης, τη χαλάρωση των όρων για υψηλά πρωτογενή πλεονάσματα στους ετήσιους προϋπολογισμούς, που επιβάλλεται σήμερα για να διασφαλιστεί η σταθερότητα του ενιαίου νομίσματος, του ευρώ.

Άλλωστε, σε παρόμοια κατεύθυνση πιέζουν τη γερμανική κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις της Γαλλίας, της Ιταλίας, με τη στήριξη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, όχι για να βελτιωθεί η θέση του λαού. Γι' αυτό ο Ολάντ, ο Ρέντι και η αμερικανική αποστολή στην Ελλάδα σας στηρίζουν, για να συνεχίσετε τις αντιλαϊκές αναδιανομές. Η πίεση στοχεύει στο να αναλάβει η Γερμανία μεγαλύτερα βάρη στη διαχείριση των υπερχρεωμένων κρατών και στις επενδύσεις στην Ευρωζώνη. Εξυπηρετεί τους στόχους των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής για να αλλάξει ο συσχετισμός σε βάρος της Γερμανίας, χωρίς βέβαια να διαλυθεί η Ευρωζώνη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς ο λαός μας, με ευθύνη της ίδιας της πραγματικής εξουσίας και των διαφόρων κυβερνήσεών της μέχρι σήμερα, έχει αποκτήσει μειωμένες απαιτήσεις. Αυτό είναι ένα ζήτημα, φυσικά, που έχει να κάνει και με την υπο-

χώρηση του εργατικού, του λαϊκού κινήματος και τους αρνητικούς συσχετισμούς που υπάρχουν διεθνώς και στην Ευρώπη και στη χώρα μας, με πρωταρχική βέβαια ευθύνη των γνωστών κομμάτων που κυβέρνησαν ή συγκυβέρνησαν -φιλελεύθερων, σοσιαλδημοκρατικών- και όσων όλα τα προηγούμενα χρόνια τούς συνέδραμαν, παροπλίζοντας το ταξικό κίνημα ως γνήσιοι ρεφορμιστές και οπορτουμιστές τότε, που τώρα αντικαθιστούν τη σοσιαλδημοκρατία του ΠΑΣΟΚ με τη σοσιαλδημοκρατία του ΣΥΡΙΖΑ. «Τι είχες Γιάννη, τι είχα πάντα», δηλαδή.

Μπροστά λοιπόν και στις ισχνές ελπίδες και στις μειωμένες απαιτήσεις ενός λαού που έχει υποφέρει τα πάνδεινα σε αυτήν τη χώρα, ένα κυβερνητικό κόμμα, όπως ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα, έχει να χειριστεί και μπορεί να χειριστεί δύο πράγματα εναλλάξ: και το εμπόριο ελπίδων και το εμπόριο του φόβου. Αυτά μπορεί κανείς να τα αποκρυπτογραφήσει τόσο στην ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων χθες από τον Πρωθυπουργό όσο και σε ομιλίες κυβερνητικών, Υπουργών και Βουλευτών, που ακολούθησαν σήμερα. Και στο εμπόριο φόβου και στο εμπόριο ελπίδας είχαν γίνει «μανούλες» οι προηγούμενοι του πάλοι ποτέ δικομματισμού, σε συνέχεια συγκυβερνώντες. Σε αξιο μαθητή τους εξελίσσεται και ο ΣΥΡΙΖΑ όλα αυτά τα χρόνια. Όχι μόνο εξαιτίας της γνωστής λέξης που έχει περάσει πλέον και στο διεθνές λεξιλόγιο, τη γνωστή «κλωτοσύμπα» που ακούμε -που πρώτο βέβαια το ΚΚΕ, αν θυμάστε καλά, χρησιμοποίησε πριν από δύο χρόνια. Παρεμπιπτόντως, να πω ότι όταν το λέγαμε αυτό τότε, δεν το λέγαμε -βέβαια- γιατί είχαμε κάποιες αυταπάτες και για τα συνθήματα τα τότε και για τις θέσεις του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά γιατί ακριβώς αποκαλύπτονταν όλο και περισσότερο όσο περνούσε ο καιρός αυτά που προσπαθούσαν τότε και προσπαθούν και σήμερα να κρύψουν από τον ελληνικό λαό.

Αποδειχτάκατε πολύ προσαρμοστικοί και συνεργάσιμοι με όλο το ανφάν γκατέ της χρηματιστικής ολιγαρχίας, των μονοπωλίων, των εκπροσώπων τους στις διάφορες κυβερνήσεις ανά τον κόσμο.

Αρκετοί καλοπροαίρετοι άνθρωποι -και πολιτικοί- μιλάνε και σήμερα για την ανάγκη εθνικής συνεννόησης, στήριξης στο έργο της Κυβέρνησης, το οποίο ακούγεται ως θετικό και ως κάτι καλό. Δεν αναφέρομαι σε παράγοντες ή πολιτικά κόμματα τα οποία πιθανόν ή προφανώς -όπως θέλετε, πάρτε το- το κάνουν για δικούς τους κομματικούς προπαγανδιστικούς πολιτικούς σκοπούς, αλλά αναφέρομαι σε όσους ειλικρινά το πιστεύουν, είτε από κάποια άγνοια είτε από αυταπάτη -αν θέλετε- ή και μικρή ελπίδα μήπως και βγει κάτι.

Αυτό που έχουμε να τους πούμε καθαρά για μια ακόμη φορά -και αν θέλουν ας το πάρουν υπ' όψιν τους πριν να είναι αργά, βέβαια, για τον λαό μας και τη χώρα- είναι το εξής: Σε αυτήν εδώ τη χώρα την έχουμε πατήσει ουκ ολίγες φορές τα τελευταία σαράντα χρόνια, για να μην πάμε παλιότερα. Αυτό που έχουμε να πούμε, λοιπόν, αξιοποιώντας αυτή την πείρα είναι ότι η αγανάκτηση, η οργή, η δυσανεξία απέναντι στη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ για όσα υπέφεραν οι εργαζόμενοι, ο λαός αυτά τα χρόνια από όσους κυβέρνησαν όχι μόνο είναι δικαιολογημένη, αλλά η καταδίκη αυτή θα πρέπει να ολοκληρωθεί -λέμε εμείς- στο επόμενο διάστημα, εγκαταλείποντας ο ελληνικός λαός την ουσία των θέσεων τους ακόμα πιο αποφασιστικά.

Όμως, αυτό δεν πρέπει ταυτόχρονα να οδηγήσει σε παθητική αναμονή για σωτηρία από τη νέα συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξάρτητων Ελλήνων. Να μην οδηγήσει τον λαό, το κίνημά του να γίνει χειροκροτητής ψεύτικων προσδοκιών για μια ακόμη φορά ή να διοχετεύει αυτό το ζήτημα σε ανώδυνα ρυάκια ή και -πολύ χειρότερα- σε ναζιστικά μορφώματα. Γιατί αν η ολοσχερής καταδίκη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ δεν συνδυαστεί συνολικά με την πολιτική καταδίκη της στρατηγικής και των αντιλαϊκών κατευθύνσεων αυτής της πολιτικής -που είναι και πολιτική και στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των μονοπωλίων, του συστήματός τους, του κράτους τους, τα οποία υπερασπίζονται με διάφορες βέβαια εκδοχές και διάφορες αφετηρίες ο καθένας τους, όλα τα άλλα κόμματα- τότε θα βρεθεί στα ίδια και πιθανόν χειρότερα από όσα ήδη γνωρίσαμε μέχρι σήμερα.

Για παράδειγμα, δεν ωφελεί η καταδίκη μόνο της προηγούμενης διαπραγμάτευσης -από την άποψη των τρόπων, των μεθόδων,

των προτάσεων- που έκανε η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ με τους εταίρους, αλλά η πλήρης συνειδητοποίηση ότι κάθε διαπραγμάτευση -όσο σκληρή και αν είναι- εντός αυτού του πλαισίου του ευρωενωσιακού, της Ευρωζώνης -στο οποίο ορκίζεται συνεχώς ο σημερινός Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του και μάλιστα μέσα σε αυτή τη δίνη των μεγάλων, των οξυμμένων ανταγωνισμών- θα είναι από χέρι χαμένη για τα συμφέροντα του λαού μας.

Συνυθίζουμε να λέμε ότι, όταν τσακώνονται τα βουβάλια στη λίμνη των ανταγωνιστικών συμφερόντων τους, την πληρώνουν πάντα τα βατράχια, οι μικροί, οι πιο αδύναμοι, δηλαδή τα λαϊκά στρώματα, η χώρα μας. Γι' αυτό λέμε: Το εργατικό λαϊκό κίνημα, ο λαός μας να μη γίνει χειροκροτητής, όπως το θέλουν όλοι τους -και οι σημερινοί κυβερνητικοί εταίροι και οι σύμμαχοί τους και όσοι βρίσκονται πίσω από αυτούς- μιας διαπραγμάτευσης εντός των αντιλαϊκών τεχνών που θα μας στείλει ξανά στα Τάρταρα. Να μη γίνει. Και το λέμε καθαρά: Όσο πιο γρήγορα σήμερα ο λαός μας, η νεολαία, το ριζοσπαστικό εργατικό κίνημα χαράξει τη δική του γραμμή πάλης για ανάκτηση των απωλειών από τα χρόνια της κρίσης, τόσο θα είναι προς το συμφέρον του και δεν θα μετράει άλλο χαμένο χρόνο. Ανάκτηση, λοιπόν, των απωλειών του λαού με βάση τις σύγχρονες λαϊκές ανάγκες, με άλλον δρόμο ανάπτυξης για τον λαό. Αυτό πρέπει να γίνει. Ο στόχος να διαπερνά τη γραμμή πάλης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι Προγραμματικές Δηλώσεις αλλά και οι προτάσεις που έχουμε ακούσει από τους Υπουργούς δημιουργούν εύλογες και μεγάλες ανησυχίες που δεν μπορούν να διασκεδαστούν με τα μεγάλα λόγια περί αξιοπρέπειας, εθνικής περηφάνιας και άλλα ρεσιτάλ αμετροεπίειας.

Αλήθεια, τα ψίχουλα είναι η αξιοπρέπεια και η ελπίδα που έρχεται; Η ελπίδα της εργατικής τάξης, της νεολαίας να έχει σταθερή δουλειά με δικαιώματα και το 2015 να μπορεί να ζήσει με αξιοπρέπεια τα παιδιά της, με δωρεάν υγεία, παιδεία, περίθαλψη, είναι να έχει ζωή με δικαιώματα και όχι μια χαμοζωή.

Μήπως και τα ψίχουλα που υποσχέθηκατε -άλλα για το 2016, άλλα με ορίζοντα τετραετίας- θα λύσουν το πρόβλημα των λαϊκών νοικοκυριών; Μήπως και πάλι αυτές οι οικογένειες δεν θα έχουν μπροστά τους το τραγικό δίλημμα «να πληρώσω για το πετρέλαιο ή τα φάρμακα, για ένα κομμάτι κρέας ή για το εμβόλιο του παιδιού μου, να μείνω άνεργος ή να δουλεύω δύο, τρεις μέρες τον μήνα και να λέω και δόξα τω Θεώ»;»

Αλήθεια, μπορεί να υπάρχει ζωή έτσι εν έτει 2015; Και όλα δικαιολογούνται με το «παράλαβαμε καμένη γη, καμένα σπαρτά και γκρεμισμένα γεφύρια». Κάπως έτσι το είπε ο κ. Τσίπρας εκθές. Όσοι χρησιμοποιούν τέτοια επιχειρήματα κάθε φορά ξέρουμε ότι θέλουν να δικαιολογήσουν την πολιτική τους, να ζητήσουν την ανοχή του λαού παραπέμποντας τις προσδοκίες του στη Δευτέρα Παρουσία. Αυτό ισχύει για όλη την ατζέντα των θεμάτων.

Βέβαια, όσο είναι εφικτό, οι Βουλευτές του κόμματός μας έθεσαν και θα θέσουν στις ομιλίες τους τις δύο αυτές μέρες τις θέσεις του ΚΚΕ για όλα αυτά και άλλα προβλήματα. Για παράδειγμα, στην εξωτερική πολιτική ο ΣΥΡΙΖΑ έχει δηλώσει ότι θα τηρήσει τις δεσμεύσεις της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ, τη στρατηγική συμμαχία με τις ΗΠΑ, σε μία περίοδο που το ΝΑΤΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση εξελίσσονται ακόμα περισσότερο σε παράγοντες υπονόμευσης των κυριαρχικών δικαιωμάτων της χώρας, που οξύνονται οι ανταγωνισμοί για τις αγορές και τις πρώτες ύλες και πυκνώνουν τα σύννεφα του πολέμου στην Ανατολική Μεσόγειο, στην Μέση Ανατολή, στην Ουκρανία με την εμπλοκή της Ελλάδας.

Χαρακτηριστική είναι η στάση της Κυβέρνησης στο ζήτημα της Ουκρανίας, παρά τους πρώτους λεονταρισμούς. Τελικά, η ελληνική Κυβέρνηση συντάχθηκε με την Ευρωπαϊκή Ένωση και ψήφισε τις ίδιες κυρώσεις προς τη Ρωσία με αυτές που ήταν ήδη σε ισχύ και είχε ψηφίσει η προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, την οποία κατακεραυνώνει τότε ως αντιπολίτευση, με ανοιχτό το ενδεχόμενο, όπως ειπώθηκε, να υπάκουουν και νέες κυρώσεις σύντομα.

Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-Ανεξάρτητων Ελλήνων σε απλά ελληνικά και χωρίς αστερίσκους έβαλε φαρδιά πλατιά την υπο-

γραφή της σε μία απόφαση που είναι πλήρως ενταγμένη στα επιθετικά σχέδια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ στην Ουκρανία, στο πλαίσιο των ανταγωνισμών με τη Ρωσία για τον έλεγχο των ενεργειακών πόρων της περιοχής με θύματα τους λαούς της περιοχής, αναμεσά τους και τον ελληνικό λαό.

Άλλο παράδειγμα: Σηκώνετε τη σημαία της πάταξης της φοροδιαφυγής, της διαφθοράς, για να προχωρήσετε στη φοροαφαίμαξη των αυτοαπασχολούμενων, να συνεχίσει τελικά να σηκώνει τα βάρη η πλειοψηφία των μισθωτών, των λαϊκών στρωμάτων.

Τα ίδια ακούγαμε παλαιότερα και από τον Γιώργο Παπανδρέου. Αν θέλατε πραγματικά να πληρώσει το μεγάλο κεφάλαιο, θα μπορούσατε να εξαγγείλετε την κατάργηση των σημερινών - νόμιμων κατά άλλα - προκλητικών φοροελαφρύνσεων για τους φοροπληκτές, για τους μονοπωλιακούς ομίλους, να δεσμευτείτε για την κατάργηση του πλαισίου των ΣΔΙΤ και των συμβάσεων παραχώρησης. Όμως, για αυτά δεν βγάξετε άχνα.

Οι εξαγγελίες για ελέγχους του ΣΔΟΕ για τους μεγάλους φοροφυγάδες, τις διάφορες λίστες Λαγκάρντ, Λιχτενστάιν κ.λπ. προετοιμάζουν το κλίμα συναίνεσης, για να συνεχιστεί η αντιλαϊκή φορολογική πολιτική με νέα τεχνικά όπλα, όπως το περιουσιολόγιο.

Γι' αυτό εξάλλου αρνείστε να ορίσετε ποια θεωρείτε μεγάλη ακίνητη περιουσία. Γι' αυτό δεν δεσμεύετε για καμμία ουσιαστική ελάφρυνση σε όσους έχουν εισόδημα πάνω από το επίπεδο των 12.000 ευρώ, δηλαδή της ακραίας φτώχειας.

Όσο για τις δηλώσεις εξάλειψης των πελατειακών σχέσεων και της διαφθοράς των δημοσίων υπαλλήλων και στελεχών, έχουν ελάχιστη πρακτική αξία, όσο μένει στο απυρόβλητο η δράση των ομίλων που έχουν συμφέρον να τους διαφθείρουν, για να διασφαλίσουν μεγαλύτερα κέρδη και μερίδια αγοράς σε κάθε κλάδο, στις τηλεπικοινωνίες, στις κατασκευές, στην ενέργεια, στην υγεία, όσο το κεφάλαιο κινείται ελεύθερα από χώρα σε χώρα, σε φορολογικούς παραδείσους.

Γι' αυτό και συνιστάτε πάλι λιτό βίο για τον ελληνικό λαό. Κέρδη για το κεφάλαιο – λιτός βίος για τον λαό. Γι' αυτό λέμε ότι ο λαός πρέπει να χαράξει τη δική του γραμμή πάλης, για ανάκτηση των απωλειών, για ικανοποίηση των αναγκών, στον δρόμο της δικής του εξουσίας και οικονομίας.

Είναι κρίσιμο στον αγώνα του, στην ταξική πάλη, να μην εγκλωβιστεί στο λεγόμενο -δήθεν- εθνικό στόχο για θωράκιση της ανταγωνιστικότητας του κεφαλαίου, να οργανώσει την αντεπίθεσή του για την ελπιδοφόρα διεξόδο της κοινωνικοποίησης των μονοπωλίων, της αποδέσμευσης από Ευρωπαϊκή Ένωση και ΝΑΤΟ, με τον λαό στο τιμόνι της εξουσίας πραγματικά, για το άνοιγμα του μόνου επίκαιρου και ρεαλιστικού δρόμου για την πραγματική απελευθέρωση του ανθρώπου, της οικοδόμησης μίας νέας κοινωνίας, δηλαδή της σοσιαλιστικής.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα τιμήσει τις προσδοκίες της λαϊκής τάξης, των εργατικών στρωμάτων, των ανέργων, των συνταξιούχων, της νεολαίας και των γυναικών των λαϊκών οικογενειών. Θα αποτελεί σημαντικό συστατικό μέρος μίας δυναμικής εργατικής λαϊκής αντιπολίτευσης. Κριτήριό μας θα είναι να ενώσουμε όλους τους εργατές, τον λαό μας, στον αγώνα για το δικό τους, άσχετα από την επιλογή που έκαναν στις εκλογές στις 25 Ιανουαρίου.

Θα είμαστε πανταχού παρόντες. Θα απαιτήσουμε την κατάργηση όλων των αντιλαϊκών εφαρμοστικών νόμων που χρησιμοποιούνται στο οπλοστάσιο των μονοπωλίων για να γονατίσουν τον λαό μας.

Σε αυτό το πλαίσιο, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας θα εξετάζει προσεκτικά κάθε νομοσχέδιο, με κριτήριο τα εργατικά λαϊκά συμφέροντα και, σε περίπτωση που ανακουφίζουν πραγματικά τους εργαζόμενους, θα τα υποστηρίζουμε, όπως άλλωστε κάναμε πάντα.

Θα συνεχίσουμε τις παρεμβάσεις μας καταθέτοντας συγκεκριμένες προτάσεις νόμου για τη λήψη άμεσων μέτρων ανακούφισης των λαϊκών οικογενειών, για την ουσιαστική ανακούφιση και προστασία των ανέργων, για την επαναφορά του δέκατου τρίτου και δέκατου τέταρτου μισθού, την υποχρεωτική εφαρμογή των

συλλογικών συμβάσεων, την κατάργηση αντεργατικών μέτρων που χτυπούν εργασιακά δικαιώματα. Στη βάση αυτή, θα απαιτήσουμε την πραγματική επαναφορά του κατώτατου μισθού το λιγότερο στα 751 ευρώ για όλους, χωρίς εξαιρέσεις και αστερίσκους, ως βάση για αυξήσεις μισθών.

Θα συνεχίσουμε για την επαναφορά της δέκατης τρίτης και δέκατης τέταρτης σύνταξης και την κατάργηση των αντιλαϊκών μέτρων που μείωσαν τις συντάξεις και αύξησαν τα όρια συνταξιοδότησης, απαιτώντας ταυτόχρονα την επιστροφή των κλεμμένων από τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων και την καταβολή των υποχρεώσεων της μεγαλοεργοδοσίας, της πλουτοκρατίας και του κράτους τους.

Θα συνεχίσουμε τις παρεμβάσεις για την απαλλαγή των λαϊκών οικογενειών από τα χαράτσια, με την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, του φόρου αλληλεγγύης, την κατάργηση του ΦΠΑ στα είδη λαϊκής κατανάλωσης, του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης, στα τιμολόγια για το φως, το νερό, την αύξηση του αφορολόγητου στις 40.000 ευρώ για κάθε οικογένεια, με την ταυτόχρονη αύξηση, βεβαίως, της φορολογίας του μεγάλου κεφαλαίου. Θα συνεχίσουμε τις παρεμβάσεις και με άλλες προτάσεις νόμου.

Στο κέντρο της προσοχής μας θα είναι η σημερινή απαράδεκτη κατάσταση στον χώρο της υγείας και πρόνοιας και ιδιαίτερα στα νοσοκομεία, με τις μεγάλες ελλείψεις. Το κέντρο της προσοχής μας θα είναι στον χώρο της υγείας, όπου ουσιαστικά δεν υπάρχει πρόσβαση για τον άνεργο, τον εργάτη, την εργάτρια, τον συνταξιούχο, τις λαϊκές οικογένειες και λόγω των τεράστιων ελλείψεων σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, σε εργαστήρια, σε υποδομές με την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών, στο ακριβό φάρμακο, την ανύπαρκτη περίθαλψη και πρόνοια για τις ευπαθείς ομάδες και τόσα άλλα που όλοι μας βιώνουμε –και έχουμε βιώσει- καθημερινά, όσοι και όσες έχουν την ατυχία να βρεθούν στην ανάγκη περίθαλψης των ιδίων, συγγενικών ή αγαπημένων τους προσώπων.

Επίσης, στην κατάσταση στο χώρο της παιδείας όλων των βαθμίδων, από την προσχολική αγωγή και τον παιδικό σταθμό μέχρι την τριτοβάθμια και μεταπτυχιακή εκπαίδευση, αλλά και την επαγγελματική τεχνική κατάρτιση με τα τεράστια οικονομικά βάρη που επωμίζεται και πληρώνει καθημερινά η εργατική λαϊκή οικογένεια.

Ιδιαίτερα όμως σήμερα, θα ήθελα να επισημάνω την ανάγκη άμεσης αντιμετώπισης του χρόνιου οδοντολογικού προβλήματος που συνδέεται και με τα προβλήματα περιβάλλοντος με την έλλειψη αντισηπτικής, αντιπυρικής και αντιπλημμυρικής προστασίας που αναδείχθηκε για μία ακόμη φορά στις πρόσφατες πλημμύρες στον Έβρο, στην Άρτα, στη Φθιώτιδα, στην Ευρυτανία και σε άλλους νομούς και περιφέρειες της χώρας, όπως και σε γειτονίες των μεγαλουπόλεων όπως της Αθήνας, της Αττικής μαζί με όλα τα υπόλοιπα προβλήματα που βιώνει κάθε λαϊκή οικογένεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για όλους αυτούς τους λόγους που αναφέρθηκαν όσο γίνεται πιο αναλυτικά και θα αναφερθούν και από τους συντρόφους Βουλευτές του ΚΚΕ στη συνέχεια θα καταψηφίσουμε τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Όλοι οι Βουλευτές, όπως και όλα τα μέλη και στελέχη του κόμματος νιώθουμε το βάρος της ευθύνης να ανταποκριθούμε στο βασικό καθήκον να δυναμώσουμε μία μαχητική, εργατική, λαϊκή αντιπολίτευση μέσα και έξω από τη Βουλή.

Θα αξιοποιήσουμε τη συγκεκριμένη δύναμη που μας έδωσε σε αυτές τις εκλογές ο λαός για να συμβάλουμε και στην αναγκρότηση του εργατικού λαϊκού κινήματος, στην ανάπτυξη της ενότητας, της συσπείρωσης, της κοινωνικής λαϊκής συμμαχίας. Θα αξιοποιήσουμε τη συγκεκριμένη δύναμη για να πιέσουμε, να διεκδικήσουμε, για να αποσπάσουμε όποιες κατακτήσεις είναι δυνατές για το λαό μας σήμερα για άμεσα μέτρα ανακούφισης για τη λαϊκή αλληλεγγύη.

Όλα αυτά βέβαια, είναι ενταγμένα στη συνεχή και αδιάκοπη πάλη μας για τον άλλο δρόμο ανάπτυξης ενάντια στα μονοπώλια και τον καπιταλισμό, για το σοσιαλισμό.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτσούμπα.

Θα ήθελα να σας πω, κύριε Πρόεδρε, από πλευράς Βουλής

ότι προτάσεις νόμου, τις οποίες αναγγέλλετε ότι θα κατατεθούν από την Κοινοβουλευτική σας Ομάδα είναι απολύτως ευπρόσδεκτες.

Ελπίζω και στο πλαίσιο της Επιτροπής Κανονισμού της Βουλής να έχουμε μία συνεργασία, ώστε να εξασφαλίσουμε ότι πλέον οι προτάσεις νόμου που προέρχονται και από την Αντιπολίτευση και από Βουλευτές θα συζητιούνται ισότιμα.

Με αυτές τις παρατηρήσεις να σας ενημερώσω ότι έχει ζητήσει τον λόγο ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ ο κ. Βενιζέλος. Ωστόσο, με ενημέρωσε και ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας ότι συναινείτε για να παρεμβληθούν δύο Βουλευτές, μιας και από την έναρξη της συνεδρίασης δεν έχουμε ακούσει καθόλου Βουλευτές ομιλητές.

Είναι έτσι, κύριε Πρόεδρε ή θέλετε να προηγηθείτε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Θα παρακαλούσα να προηγηθεί ένας Βουλευτής.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Καλώς. Θα ακούσουμε ένα Βουλευτή.

Ο κ. Μιχελογιαννάκης έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν από μιάμιση ώρα, άκουσα από την κ. Γεννηματά το εξής: «Το μνημόνιο τελειώνει το Δεκέμβριο».

Προσέξτε. Ας υποθέσουμε ότι δεν έγιναν εκλογές. Είχαμε έναν προϋπολογισμό που ψηφίστηκε που λέει: αύξηση έμμεσων και άμεσων φόρων 1,5 δισεκατομμύριο, μείωση του κοινωνικού προϋπολογισμού 1,6 δισεκατομμύρια. Ενδεικτικά, στην υγεία 340 εκατομμύρια κάτω. Στα δημόσια νοσοκομεία 500 εκατομμύρια. Ενδεικτικά για τους ανασφάλιστους από τα 340 εκατομμύρια του προϋπολογισμού τα πήγανε στα 70 εκατομμύρια. Ακόμα, στην τοπική αυτοδιοίκηση κόψανε 60 εκατομμύρια και 37 εκατομμύρια στον πολιτισμό.

Όλα αυτά που είναι ψηφισμένα, αν δεν ερχόμαστε, λέγανε το εξής: «Ελάτε να μας αξιολογήσετε». Και για να έρθουμε να σας αξιολογήσουμε πρέπει να αποσύρετε την πρόταση μείωσης κατά 30% της έκτακτης εισφοράς αλληλεγγύης, να επιβάλετε φόρο πολυτελείας, να αυξήσετε το ΦΠΑ, να παγώσετε συντάξεις, να αυξήσετε όρια ηλικίας συνταξιοδότησης, να καταργήσετε ΕΚΑΣ και επικουρικές συντάξεις, να δουλέψετε την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ 1,2,3. Και από το e-mail για να γίνει αυτό, αν περνούσαμε και τις εξετάσεις αυτές, θα πηγαίναμε στην ενισχυτική πιστωτική γραμμή, η οποία σημαίνει –σελίδα 47- μνημόνιο συνεννόησης.

Αυτά όλα σταμάτησε η 25^η του Γενάρη. Αυτό ήταν, κυρία Γεννηματά, το «τέλος», δήθεν, του μνημονίου. Οι «σειρήνες» έλεγαν: «Δεν θα αναλάβετε ομαλά». Αναλάβαμε ομαλά. Ακούστηκε ότι θα πάμε για Grexit. Διαβάστε το διεθνή Τύπο. Ακουγόταν για bank run. Πού είναι; Ακουγόταν για deadline. Πού είναι;

Καλά είπε ο Κώστας Χρυσόγονος ότι τέσσερις μέρες πριν από τις εκλογές ο Εισαγγελέας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου είπε ότι η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα δεν μπορεί να είναι και ελεγκτής και ελεγχόμενος μαζί.

Εμείς αρχίσαμε τις προσπάθειες βάζοντας δυο όρους: μία γέφυρα η οποία να έχει το ένα χέρι στην ονομαστική οικονομική ανάπτυξη των ομολόγων, σε ανταλλαγή χειρογράφων και το δεύτερο χέρι στα perpetual bond, δηλαδή μη εξαγοράσιμες ομολογίες χωρίς ημερομηνία λήξης που πληρώνουν συνεχώς τόκο. Δηλαδή, θα αντικαθιστούσαν αυτά που διακρατεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα.

Κατάθεσαμε ένα πρόγραμμα με μικρά πρωτογενή δημόσια πλεονάσματα, σε πραγματικούς όρους, συν ένα πρόγραμμα μεταρρυθμίσεων. Και σε αυτούς που λένε ότι κάνουμε κωλοτούμπες, το 67% δεν είναι του μνημονίου, αλλά είναι των μεταρρυθμίσεων. Στη γέφυρα αυτή ζητήσαμε δημοσιονομικό αέρα να αναπνεύσουμε.

Είναι κακό η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης που υπάρχει, όταν χάθηκε το ένα τέταρτο του εθνικού προϊόντος; Είναι κακό για την αγορά η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς, η Επιτροπή Ανταγωνισμού, το Σώμα Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος, οι Επιτροπές Δημοσίων Εσόδων, η Επιτροπή για τα Τελωνεία, όταν έχεις λίστα Λιχνεστάιν, λίστα Λαγκάρντ, έχεις offshore εταιρείες; Έχεις ελέγξει από τους δύο χιλιάδες εξήντα δύο της λί-

στας Λαγκάρντ τους πέντε. Έχεις ελέγξει πέντε offshore από τόσες χιλιάδες. Δεν έχεις αγγίξει τις ενδοομιλικές συναλλαγές. Δεν έχεις αγγίξει το λαθρεμπόριο καυσίμων, πετρελαίου, καπνού.

Είναι κακό να λες τέρμα η ασυλία στο ΤΧΣ, του ΤΑΙΠΕΔ και των τραπεζιτών; Είναι κακό οι εκατό δόσεις; Είναι κακό η αναπτυξιακή τράπεζα και ο ενδιάμεσος φορέας;

Άκουσα, όμως, σύντροφοι του ΚΚΕ πριν από δύο ώρες την καθ' όλα σεβαστή για εμένα, κ. Παπαρήγα να λέει: «Ο κ. Τσίπρας εχθές πρόσβαλε το Κοινοβούλιο όταν είπε ότι με αυτό το πρόγραμμα το οποίο κάνει, σταματά την αξιοπρέπεια». Και είπε διά του Βήματος: «Αξιοπρέπεια έχει και ο φτωχός».

Μα για όνομα της Παναγίας, σύντροφοι του ΚΚΕ, αυτό εννοούσε ο κ. Τσίπρας για αξιοπρέπεια; Όταν έχεις αποδομήσει το ευρωπαϊκό κεκτημένο, όταν έχεις αποδομήσει το κοινωνικό κράτος, όταν έχεις επιβάλλει το Αγγλικό Δίκαιο, όταν έχεις παρουσία μόνης εποπτείας από την τρόικα, όταν έχεις εθνικό λογαριασμό με προτεραιότητα πληρωμής τόκων, όταν έχεις παραίτηση ασυλίας δημοσίου και της Τράπεζας της Ελλάδας, μιλάτε για αξιοπρέπεια του φτωχού από τον ΣΥΡΙΖΑ; Είναι αυτή λογική να μπαίνει από εσάς;

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Γιατί, φωνάζετε; Ηρεμήστε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Όχι, δεν θα ηρεμήσω καθόλου. Δεν θα ηρεμήσω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κοκκινίσατε κιόλας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Δεν πειράζει. Εάν μου ανέβει η πίεση, καρδιολόγος είμαι, θα τη ρίξω μόνος μου.

Αυτό εννοούμε, λοιπόν, εμείς. Εμείς αξιοπρέπεια εννοούμε πρώτα-πρώτα την εθνική κυριαρχία, τη λαϊκή κυριαρχία, την ιστιμία παντού στη διαπραγμάτευση, την κοινωνική δικαιοσύνη, το τέλος της πολιτικής των προτεκτοράτων και το τέλος στο «περίπατο της χήνας».

Οι δουλοπαροικίες τελειώσανε. Η ελπίδα έφτασε, το παρόν είναι εδώ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μιχελογιαννάκη.

Καλώ στο Βήμα τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ κ. Ευάγγελο Βενιζέλο.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Πρόεδρος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι Προγραμματικές Δηλώσεις που ανέγνωσε χθες ο Πρωθυπουργός ενθουσίασαν πολλούς και το βρίσκω απόλυτα λογικό. Έχουμε μία νέα Κυβέρνηση, με νέα πρόσωπα και ακούσαμε έναν έντονα συναισθηματικό λόγο που ανέδειξε τη σύγκρουση με τους «έξω» και εκφράστηκε στο όνομα της εθνικής υπερηφάνειας.

Πίσω από αυτό, όμως, φαινόταν η σύγκρουση ανάμεσα στη μαχητική ρητορεία και τον φόβο του διαπραγματευτικού αδιεξόδου. Γι' αυτό υπήρξαν τόσες πολλές σωτηρές και ακόμη περισσότερες αοριστίες στις Προγραμματικές Δηλώσεις.

Ο χθεσινός λόγος ήταν λόγος εσωτερικής κατανάλωσης, που όμως τον εισπράττουν και τον αξιολογούν στο εξωτερικό με τα δικά τους κριτήρια. Αυτή η μεγάλη αντίφαση είναι που με ανησυχεί σε σχέση με την πορεία της χώρας. Δεν θέλω ο δημαγωγικός αυτοεγκλωβισμός του Πρωθυπουργού και της Κυβέρνησής του να μετατραπεί σε μια παγίδα για τη χώρα με ασύμμετρες αρνητικές επιπτώσεις.

Ήλπιζα –ελικρινά- ότι δύο εβδομάδες κυβερνητικής εμπειρίας και διεθνών επαφών θα οδηγούσαν την Κυβέρνηση σε μια σοβαρή, ειλικρινή και έντιμη παρουσίαση των δεδομένων προς τον ελληνικό λαό, αν μη τι άλλο λόγω της ευθύνης που φέρει η εκάστοτε Κυβέρνηση. Δυστυχώς, άκουσα και χθες μια αυτάρεση προεκλογική πλατφόρμα και όχι μια υπεύθυνη ομιλία προς το έθνος που παρουσιάζει προβλήματα, συσχετισμούς, προτάσεις, δυνατότητες, εναλλακτικές λύσεις.

Είδα, επίσης, ένα ύφος αλαζονικό δυστυχώς. Γιατί αλαζονικό είναι να πιστεύεις ότι η δημοκρατία άρχισε να λειτουργεί στην Ελλάδα με τη νίκη του ΣΥΡΙΖΑ στις 25 Ιανουαρίου και με την προσηκη βεβαίως των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Είναι αλαζονικό να πιστεύεις ότι τότε άρχισε η εθνική κυριαρχία, η λαϊκή κυριαρχία,

η εθνική αξιοπρέπεια.

Στον τόπο αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουν σχηματιστεί κατά καιρούς τεράστιες εκλογικές και κοινοβουλευτικές πλειοψηφίες. Μόνο την περίοδο της Μεταπολίτευσης είχαμε τον Κωνσταντίνο Καραμανλή με 54%, τον Ανδρέα Παπανδρέου με 48%. Η προηγούμενη κυβέρνηση εφάρμοσε μία στρατηγική ψηφισμένη τον Ιούνιο του 2012 από το 47% του λαού τότε.

Νικήσατε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, παίρνοντας τη σχετική πλειοψηφία και σας αξίζουν συγχαρητήρια, αλλά έχετε 36,3% με εκατόν σαράντα εννέα έδρες λόγω μπόνους, λόγω εκλογικού συστήματος και τεχνητής πόλωσης και σχηματίσατε ετερόκλητη προκλητική Κυβέρνηση εκτός του πλαισίου του ευρωπαϊκού πολιτισμού με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Δεν αναφέρομαι μόνο σε θέματα όπως η ιθαγένεια ή το όνομα της ΠΓΔΜ, αλλά στη συνολική αντίληψη περί πολιτικής και πολιτισμού, όπου οι διαφορές σας θα έπρεπε κανονικά να είναι αγεφύρωτες. Φαίνεται, όμως, ότι προέχει η εξουσία, η οποία γεφύρωσε τις διαφορές.

Αντιλαμβάνομαι και σέβομαι τον ενθουσιασμό από τη νίκη της Αριστεράς, όπως την ορίζετε εσείς. Όμως, όλα έχουν μία συνέχεια και μία ιστορική εξήγηση στον τόπο αυτό.

Σήμερα υπάρχει χώρα και οικονομία εν λειτουργία, συρρικνωμένη κατά 25%, αλλά διασωσμένη κατά το 75%, επειδή κάποιος σήκωσαν το βάρος και αποτράπηκε η ασύντακτη χρεοκοπία, η απόλυτη διάλυση θεσμική, οικονομική, εθνική.

Λέτε –και δυστυχώς το λέτε και μετεκλογικά– ότι επιλέξαμε τη λιτότητα. Μήπως οικειοθελώς; Το βρίσκω καταπληκτικά άνετο. Επιλέξαμε τη γρήγορη και επώδυνη δημοσιονομική προσαρμογή, ενώ μήπως μπορούσαμε να διαλέξουμε τη μακροχρόνια και ήπια προσαρμογή χωρίς θυσίες; Μπορούσαμε και δεν το κάναμε; Έλεος! Ποιος θα τη χρηματοδοτούσε; Με πόσο δάνειο; Ποιος θα το έδινε; Χρειαστήκαμε δάνειο 250 δισεκατομμυρίων ευρώ για προσαρμογή σε τέσσερα χρόνια. Θα μπορούσαμε να την κάνουμε σε δεκαπέντε χρόνια. Ποιος θα μας έδινε 750 δισεκατομμύρια ευρώ δανείου;

Ο ίδιος ο κ. Τσίπρας είπε –και ορθά– χθες με έμφαση ότι «οι πρωτογενώς ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί είναι προϋπόθεση εθνικής κυριαρχίας». Αυτή είναι η αλήθεια. Πείτε, λοιπόν, την αλήθεια στον λαό: Οι θυσίες δεν επιβλήθηκαν και δεν έγιναν λόγω χρέους, όπως λέτε, αλλά λόγω τεράστιου πρωτογενούς ελλείμματος που το 2009 ήταν στο 12,5% του ΑΕΠ, 25 δισεκατομμύρια ευρώ. Το περίεργο είναι ότι αυτά που είπε χθες ο κ. Τσίπρας, τα είπε μετά τις επαφές που είχε ο ίδιος και ο κ. Βαρουφάκης και λίγο πριν το Eurogroup και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Βεβαίως, την ώρα που τα έλεγε αυτά ο Πρωθυπουργός, κάποιος της Κυβέρνησής του έβλεπαν την καταραμένη τρόικα στα κρυφά εδώ στην Αθήνα.

Η εκτίμησή μου, λοιπόν, είναι –και παρακαλώ αυτό να το υπογραμμίσουμε– ότι η γραμμή της Κυβέρνησης είναι υποχώρηση με την κραυγή «επίθεση». Εάν δεν έχουμε υποχώρηση με την κραυγή «επίθεση», τότε η Κυβέρνηση, εγκλωβισμένη στην επιλογή της να θυσιάσει στη ρητορεία της σύγκρουσης την ουσία του εθνικού συμφέροντος, θα κάνει ζημιά. Προτιμώ την υποχώρηση από την εθνική βλάβη.

Προσέξτε την καμπύλη των αντιφάσεων μέσα σε δύο μόλις εβδομάδες. Κερδίσατε τις εκλογές μιλώντας για μονομερή διαγραφή χρέους, για κατάργηση μνημονίων και εφαρμοστικών νόμων, για κρατικοποίηση τραπεζών, για ένα φιλόδοξο πρόγραμμα Θεσσαλονίκης με «σεισάχθεια», με διαγραφή ιδιωτικών χρεών.

Λέγατε επί χρόνια στον λαό ότι μια άλλη πολιτική ήταν εφικτή, χωρίς θυσίες και δύσκολα μέτρα, ότι δεν έγινε η διαπραγμάτευση που μπορούσε και έπρεπε να γίνει, όχι τώρα που η χώρα είναι σε ασύγκριτα καλύτερη κατάσταση σε σχέση με το 2009, αλλά πέντε χρόνια πριν, το 2009, το 2010, το 2011, το 2012, το 2013. Σκεφθείτε τις δυσκολίες τότε, βλέποντας τις δυσκολίες τώρα. Λέγατε λόγια εύκολα, βαριά, άδικα, συνωμοσιολογικά. Μας κατηγορούσατε για δοσιλογισμό. Δεν αναγνωρίσατε καμμία προσπάθεια, κανένα επίτευγμα, ούτε καν κάποια δυσκολία.

Κερδίσατε τις εκλογές, αρχίσατε επαφές και συζητήσεις χωρίς επεξεργασμένο σχέδιο, χωρίς να επιδιώξετε ευρύτερη συναί-

νεση, χωρίς να συγκροτήσετε εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης. Αντιληφθήκατε τη λεγόμενη «σκληρή διαπραγμάτευση» ως ένα επικοινωνιακό παιχνίδι εσωτερικής κατανάλωσης, ένα παιχνίδι στυλ και προσωπικής γοητείας του Πρωθυπουργού και τώρα πλέον κυρίως του Υπουργού των Οικονομικών που έχει επισκιάσει διεθνώς τον Πρωθυπουργό, τον Αντιπρόεδρο και όλους τους Υπουργούς. Ένα παιχνίδι περιφερειακών επαφών και φευγαλέων δήθεν θετικών εντυπώσεων.

Όλα, όμως, αυτά ανατρέπονται μέσα σε λίγες ημέρες, μόλις αρχίζει η επαφή με τους πραγματικά αρμόδιους, με τον πυρήνα των θεσμικών εταίρων και πιστωτών.

Δεν θέλαμε να συμβεί αυτό. Δεν επιχαιρούμε. Θέλουμε να επιτύχει η Κυβέρνηση κάτι παραπάνω από αυτό που είχαμε διασφαλίσει εμείς αλλά αυτό, δεν γίνεται έτσι.

Είδαμε την πραγματική στάση των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν έχουν βοηθήσει ποτέ ιδιαίτερα στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, της Γαλλίας, της Ιταλίας. Ο κ. Τσίπρας επισκέφτηκε σήμερα στη Βιέννη το φίλο μου, τον κ. Φάιμαν, αρχηγό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος. Είναι πέντε χρόνια καγκελάριος. Επί πέντε χρόνια ο συντηρητικός Υπουργός Οικονομικών της Αυστρίας είναι ο σκληρότερος απέναντι στην Ελλάδα στο Eurogroup. Τα τρία πρώτα χρόνια ήταν η διάσημη κυρία Φέκτερ και βέβαια στη συνέχεια ο διάδοχός της. Το μεγάλο θέμα με την Αυστρία είναι ότι είναι η πρώτη χώρα στην Ευρώπη με τραπεζική αδιαφάνεια. Ο μεγαλύτερος τραπεζικός παράδεισος στην Ευρώπη είναι η Αυστρία, όχι η Ελβετία, ούτε το Λουξεμβούργο. Αυτά έπρεπε να πει ο κ. Τσίπρας σήμερα στον κ. Βέρνερ Φάιμαν.

Δεν γίνονται αυτά με τις στιγμιαίες τηλεοπτικές εντυπώσεις. Και τελικά βλέπουμε τι λέει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, τι λέει ο πρόεδρος του Eurogroup και τι λένε χώρες, όπως η Πορτογαλία και η Ιρλανδία. Δεν αναφέρομαι στη Γερμανία. Πήγε ο κ. Βαρουφάκης στο Λονδίνο, στο κέντρο της αμφισβήτησης της ευρωζώνης, αλλά όχι στη Λισαβόνα, όχι στο Δουβλίνο, στις χώρες που έζησαν την εμπειρία του προγράμματος προσαρμογής.

Μιλάτε με διάφορους, αλλά δεν υπάρχει επίσημη επαφή με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Χθες επί εκατό λεπτά μίλησε ο Πρωθυπουργός. Δεν ανέφερε τον τίτλο «Διεθνές Νομισματικό Ταμείο». Τι γίνεται με το τρέχον πρόγραμμα, το μνημόνιο, δηλαδή, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου;

Δεν θέλατε την τρόικα, αλλά κάνατε μυστική συνάντηση με τον κ. Τόμσεν, την εμβληματική φυσιογνωμία της τρόικας. Οι κύριοι Βίτσερ και Κοστέλο ήταν χθες στην Αθήνα μυστικά, την ώρα που ο κ. Τσίπρας μιλούσε στη Βουλή και δεν έκανε επίσης καμμία αναφορά στην τρόικα. Δεν ακούστηκε η λέξη «τρίαινα» και η λέξη «ΔΝΤ» στην εκτενή ανάγνωση των προγραμματικών δηλώσεων. Δεν βλέπετε την τρόικα, αλλά ένα ένα τα μέλη της και αυτοί μετά συνεννοούνται και καθορίζουν την ενιαία γραμμή τους.

Το Grexit έγινε ξανά δυστυχώς πρώτο θέμα. Μια Ελλάδα εκτός ευρώ, σημαίνει μία Ελλάδα με χρέος σε ευρώ, αλλά εκτός ευρώ. Σημαίνει μια Ελλάδα εκτός αγορών και διεθνούς τραπεζικού συστήματος για δεκαετίες. Ο κ. Κάμερον –ενήμερωμένος προφανώς από τον κ. Όσμπορν– έκανε σήμερα σύσκεψη στο Λονδίνο για τις επιπτώσεις ενός πιθανού Grexit. «Ξανακρεμαστήκαμε στα μεταλλάκια» ως χώρα. Όλα αυτά γίνονται χωρίς σεβασμό στις θυσίες και στα δημοσιονομικά και διαρθρωτικά επιτεύγματα του λαού.

Ας δούμε, λοιπόν, τι προέκυψε πρακτικά τις δεκαπέντε αυτές ημέρες πίσω από τον επικοινωνιακό κourνιαχτό. Τα αστεία εσωτερικά «γλειψίματα» στη νέα εξουσία από επιχειρηματικούς κύκλους με τα λεφτά έξω σε ευρώ και τις ζημιές μέσα. Τα μεγάλα λεβέντικα λόγια!

Αυτό, λοιπόν, που προέκυψε είναι:

απόφαση της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας περί μη επιλογής ομολόγων του ελληνικού δημοσίου από τις 11 Φεβρουαρίου για την παροχή ρευστότητας στις ελληνικές τράπεζες

άρνηση αύξησης του ορίου έκδοσης εντόκων γραμματίων και άρνηση αλλαγής των κανόνων χρήσης των κεφαλαίων που αντλούνται από το μηχανισμό επείγουσας ρευστότητας, τον ELA και διογκούμενη υποτέρηση εσόδων του δημοσίου και των ασφαλιστικών ταμείων.

Έκανε έκκληση ο κ. Τσίπρας να καταβληθούν οι δόσεις του ΕΝΦΙΑ του 2014. Γιατί να τις καταβάλει κάποιος όταν έχει υπερχημένη κατάρνηση με άγνωστη αντικατάσταση;

Οι οίκοι αξιολόγησης υποβάθμισαν ξανά τη χώρα, μετά από τόσα χρόνια θυσιών και τόσα επιτεύγματα.

Οι Ευρωπαίοι είπαν σαφώς ότι χρειάζεται υποβολή αιτήματος παράτασης του προγράμματος μετά τις 28 Φεβρουαρίου, που σημαίνει αξιολόγηση και συμφωνία, προκειμένου, όπως είχαμε σχεδιάσει να βγούμε από το μνημόνιο και να πάμε στην προληπτική πιστωτική γραμμή. Το μνημόνιο έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2012. Δεν υπάρχει άλλο δάνειο.

Η παράταση δόθηκε για να διευκολυνθούμε στη μετάβαση, στη νέα φάση. Δεν επιστεύσαμε τίποτα. Εάν δεν είχαμε πάρει την παράταση, θα είχε λήξει απλώς το μνημόνιο και θα ήμασταν χωρίς θώρακα.

Την προηγούμενη εβδομάδα, η Κυβέρνηση, με τη δήλωση του κ. Τσίπρα στο «BLOOMBERG», έκανε ριζική στροφή σε σχέση με το χρέος. Ο Πρωθυπουργός ήταν σαφής: Όχι μονομερείς ενέργειες στο χρέος. Κανονική εξυπηρέτησή του, ιδίως έναντι της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου. Προσελήφθη και πάλι η «LAZARD» -ο βασικός σύμβουλος μας στο PSI- ως σύμβουλος για τα θέματα χρέους και όλες οι ιδέες του οικονομικού επιτελείου για παραμετρικές αλλαγές, μετακύλιση εξοφλήσεων, μείωση επιτοκίων, μετατροπή κυμαινόμενων σε σταθερά επιτόκια, είναι αλλαγές που ως τώρα εμείς λέγαμε ότι συνιστούν κούρεμα, σε όρους καθαράς παρούσης αξίας, και μας βρίζατε. Τώρα το είπε και ο κ. Τσακαλώτος.

Χθες, δυστυχώς, στάλθηκαν και πάλι ασαφή και αντιφατικά μηνύματα. Είπε ο κ. Τσίπρας: «η κανονική εξυπηρέτηση του χρέους εξαρτάται από προηγούμενη συμφωνία για μείωση», ενώ ξέρετε ότι αυτό συνιστά ανεπιληπτική δέσμευση του Eurogroup από το Φεβρουάριο του 2012, αλλά μόλις ολοκληρωθεί τυπικά το πρόγραμμα και αρχίσει η συζήτηση για την έξοδο και την μετάβαση στην προληπτική πιστωτική γραμμή. Εδώ ήμασταν, εδώ πρέπει να μείνουμε. Το Eurogroup έχει αναλάβει δέσμευση για περαιτέρω μείωση χρέους από το 2012, λόγω του καταστροφικού PSI που κούρεψε το χρέος κατά 180 δισεκατομμύρια, 80% του ΑΕΠ και το αναδιάρθρωσε ριζικά κάνοντάς το, το καλύτερο διαρθρωμένο χρέος. Πληρώνουμε ετήσια εξυπηρέτηση 60% λιγότερο από ό,τι πληρώναμε το 2009.

Φανταζόσασταν ένα κράτος που χρεοκοπεί και τα ταμεία διασώζονται; Αν δεν είχε διασωθεί το κράτος, θα υπήρχαν ταμεία; Όλη η επίπτωση στα ταμεία ισοδυναμεί με μισή ετήσια επιχορήγηση των ταμείων από το ελληνικό δημόσιο. Η διοίκηση του ΙΚΑ, η οποία άκουσε τις συμβουλές της Κυβέρνησης, αγόρασε νέα ομόλογα με τα χρήματα που έλαβε από το PSI και αποκατέστησε το χαρτοφυλάκιο της κατά 130%. Όσοι δεν το έκαναν έχουν τεράστια ευθύνη έναντι των ασφαλισμένων και πρέπει να διερευνηθεί γιατί κάποιες διοικήσεις, συνδικαλιστικά και κομματικά φερόμενες, δεν έκαναν ό,τι έκανε το ΙΚΑ.

Δεν ισορροπείτε γιατί εξακολουθείτε να μιλάτε μια διπλή γλώσσα, που φοβούμαι ότι τη χρειάζεστε για εσωτερικούς λόγους. Πολλά στελέχη σας μιλούν ακόμη με την παλαιά αντίληψη για μονομερή διαγραφή, για «επενδίδιστο χρέος», το χρέος που, όπως σας είπα, κουρεύτηκε εντυπωσιακά και αναδιρθρώθηκε το 2012.

Η Κυβέρνηση οικοδομεί όλη την επιχειρηματολογία της στην αποδοχή των πρωτογενών ισοσκελισμένων προϋπολογισμών, τον «όχι ανέφικτο υψηλό πρωτογενές πλεόνασμα, σε βάρος της ανάπτυξης και της κοινωνικής πολιτικής». Συμφωνώ απολύτως. Αυτήν ήταν πάντα η θέση μας και η προσπάθειά μας. Αυτά έχω πει σε σωρείες συνεντεύξεων, δηλώσεων και σε σειρά σκληρών επαφών και διαπραγματεύσεων με τους εταίρους, επί χρόνια. Η έννοια «δημοσιονομικός χώρος», το «fiscal space», είναι η αγαπημένη μου έννοια στις διαπραγματεύσεις αυτές, χρόνια ολόκληρα. Την είπε χθες ο κ. Τσίπρας. Αλλά, ξέρετε ότι για να πετύχουμε αυτό το πράγμα, που είναι θεμιτός στρατηγικός στόχος, αναγκαίος, πρέπει να κάνουμε τη συζήτηση για το χρέος. Πρέπει να έχουμε νέα μελέτη βιωσιμότητας του χρέους. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μου να το λέω.

Επιπλέον, ενώ πριν λίγες μέρες ο κ. Τσίπρας μίλησε για μεταρ-

ρυθμιστικό πρόγραμμα με άξονα «φοροδιαφυγή-διαφάνεια-πελαταιακό κράτος» τώρα υπάρχουν, όμως, πολλοί «πελάτες». Χθες όλα αυτά τα είπε πολύ αόριστα, χαλαρά, χωρίς να τα συνδέει με τη διαπραγμάτευση.

Δεν μίλησε, επίσης, ρητά και καθαρά ούτε για την ανάγκη πολιτικής διαπραγμάτευσης. Αυτή, όμως, ήταν πάντα η μέθοδος για τα μεγάλα βήματα: Συναντήσεις κορυφής, με αντικείμενο την Ελλάδα. Έτσι ελήφθησαν όλες οι μεγάλες αποφάσεις για το κούρεμα, για το μεγάλο ευνοϊκό δάνειο, για τα πάντα. Πώς νομίζατε ότι γινόταν; Η τρόικα είναι υπηρεσιακή. Λειτουργεί, όμως, ως εκπρόσωπος των κυβερνήσεων τα τελευταία τέσσερα χρόνια και κάνει την τεχνική έκθεση. Είτε την βλέπετε όλη μαζί είτε δύο-ένα είτε ένα-ένα-ένα, χρειάζεται και μία τεχνική έκθεση υπαλλήλων. Η πολιτική διαπραγμάτευση είναι πολιτική διαπραγμάτευση, αλλά χρειάζονται και αριθμοί.

Η διαπραγμάτευση δεν γίνεται στην τηλεόραση. Γίνεται στο τραπέζι, με χαρτί και μολύβι. Με αριθμούς.

Ο Πρωθυπουργός αναγόρευσε σε κομβικό σημείο τη μη υποβολή αιτήματος παράτασης, για να μην πούμε εμείς ότι η αντιμνημονιακή Κυβέρνηση ζητά παράταση ισχύος του μνημονίου. Δεν πειράζει, δεχθείτε τις συνέπειες της κυβερνητικής ευθύνης. Το καταληκτικό είναι ότι ενώ λέει «δεν κάνω αίτημα παράτασης», μας καταγγέλλει γιατί πήραμε παράταση δύο και όχι έξι μηνών! Δηλαδή θα ήθελε να έχει βρει την παράταση, δηλαδή την παραμονή στο μνημόνιο, έτοιμη, για να μην λερώσει τα χέρια του. Και μας καταγγέλλει, επειδή δεν τον διευκολύναμε να μείνει στο μνημόνιο κι άλλο χωρίς δάνειο, μόνο με τους επαχθείς όρους. Δεν είναι εντυπωσιακό;

Για το ΔΝΤ μιλά, γιατί το πρόγραμμα, δηλαδή το μνημόνιο του ΔΝΤ, ισχύει μέχρι και το 2016 και εμείς έχουμε πει να το μετατρέψουμε σε προληπτικό, όταν θα μπορούμε στην προληπτική πιστωτική γραμμή, για να παίρνουμε είτε από εκεί είτε από την αγορά, ανάλογα με το καλύτερο επιτόκιο.

Το έμβλημα της Κυβέρνησης είναι μία έννοια: «Πρόγραμμα - γέφυρα».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόγραμμα-γέφυρα από πού προς πού; Πρόγραμμα -γέφυρα για να πάμε από πού, από το μνημόνιο στο μνημόνιο; Από το μνημόνιο στην προληπτική πιστωτική γραμμή, δηλαδή έξω από το μνημόνιο; Να πάμε στη λεγόμενη καθαρή έξοδο, για την οποία μας κατηγορήσατε ότι βιαστήκαμε και κακώς ζητήσαμε έξοδο;

Προσέξτε. Το πρόγραμμα -γέφυρα είναι τεράστιο λάθος σε βάρος της εθνικής οικονομίας όχι επειδή μπορεί να μην μας το δώσουν οι εταίροι μας, αλλά γιατί εμείς κακώς το ζητάμε. Τι σημαίνει πρόγραμμα -γέφυρα; Σημαίνει ότι μένουμε, στην πραγματικότητα, μετέωροι, μέσα στο μνημόνιο χωρίς δάνειο, χωρίς δόσεις, χωρίς ευνοϊκά επιτόκια, χωρίς έξοδο στις αγορές, χωρίς προληπτική πιστωτική γραμμή. Με το ΔΝΤ βεβαίως ισχύει το μνημόνιο, το πρόγραμμα. Όλα αυτά στρέφονται κατά της ανάπτυξης, των επενδύσεων, της απασχόλησης, των επιχειρήσεων, των ανέργων. Τι σημαίνει πρόγραμμα -γέφυρα; Και μάλιστα πρόγραμμα -γέφυρα το οποίο χρηματοδοτείται με τους χειρότερους δυνατούς όρους, όχι από το δάνειο με φτηνά επιτόκια, αλλά μέσω των τραπεζών. Δηλαδή, αναδεικνύεται ξανά μια αιμομικτική σχέση δημοσίου και τραπεζών και οι τράπεζες ξαναγίνονται ο φορέας αυτής της δραματικής ίωσης. Γιατί έχουν στο χαρτοφυλάκιό τους τα κακά έντοκα γραμμάτια, τα οποία, όπως καταλαβαίνετε όλοι, είναι εικονικά με εικονικές εγγυήσεις. Γιατί το λέτε αυτό; Γιατί το κάνετε; Γιατί θέλετε να δημιουργήσετε μια βόμβα χρηματοοικονομική και αναπτυξιακή σε βάρος της χώρας;

Και μάλιστα εξάρτηση πλήρη όχι από το Eurogroup και τις κυβερνήσεις και τα Κοινοβούλια, αλλά από το διοικητικό συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η οποία μια ωραία Πέμπτη έβγαλε την πρίζα των κυπριακών τραπεζών και τους οδήγησε στο περιβόητο bail in. Έκοψε τις καταθέσεις. Αυτό θέλετε; Να εξαρτώμεθα από τον κ. Ντράγκι και το διοικητικό του συμβούλιο να βγάλει την πρίζα και να μας οδηγήσει σε κούρεμα καταθέσεων; Να ζήσουμε την εμπειρία της Κύπρου;

Και βέβαια σιωπή γύρω από το ΔΝΤ. Θα το κάνουμε προληπτικό; Αποδέχεστε τη δική μας στρατηγική;

Τώρα, θα σας θέσω το ερώτημα που είναι και η αγωνία του κό-

σμου, της Βουλής και η δική σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ: Ρήξη ή συμβιβασμός; Πού πάμε; Εγώ λέω στους ενθουσιώδεις χειροκροτητές ότι η γραμμή είναι υποχώρηση φωνάζοντας «επίθεση»! Αλλιώς θα έχουμε προσκρούσει στον τοίχο μιας εθνικιστικής έξαρσης, που δεν αρμόζει στην Αριστερά, στον ορθολογισμό, στη στοιχειώδη εθνική υπευθυνότητα. Σας παρακαλώ ειλικρινά ας μη το ζήσουμε ως χώρα.

Ο εθνικιστικός αυτοενοουσιασμός δεν έχει σχέση με τον πατριωτισμό. Πατριωτισμός σημαίνει γνώση συσχετισμών. «Εθνικό είναι το αληθές», φέρεται να έχει πει ο Διονύσιος Σολωμός.

Η στάση μας ως ΠΑΣΟΚ: στηρίζουμε την Κυβέρνηση απολύτως στις διεθνείς επαφές. Αυτές πρέπει να είναι σοβαρές, οργανωμένες, στοχευμένες, αρμόδιες, διαφανείς. Παρ' ότι αρνηθήκατε συναίνεση, εμείς ως Αντιπολίτευση, από τη θέση μας στη Βουλή, είμαστε έτοιμοι να συμβάλουμε στην προώθηση της εθνικής στρατηγικής, αλλά αυτή πρέπει να είναι αντιληπτή, αποδεκτή, σαφής και να περάσει μέσα από εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης.

Δεν προσδοκούμε το αδιέξοδο και την εθνική ήττα, αλλά την πρόοδο της χώρας και ως την κεφαλαιοποιήσετε πολιτικά εσείς, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης.

Βλέπουμε, όπως ήδη είπα, την αλαζονεία και τη μέθη της νίκης. Ας τη δεχθούμε για μερικές μέρες. Δεν υπάρχει, όμως, χρόνος για χάσιμο. Ακούστε μας; Εκεί που είσαι ή μουν και εδώ που είμαι θα 'ρθεις! Το 2009, στην αρχή της κρίσης, ο ΣΥΡΙΖΑ είχε 4,7% και δεκατρείς Βουλευτές, όπως το ΠΑΣΟΚ σήμερα.

Σε όλα αυτά, λοιπόν, λέμε τη γνώμη μας και ακούμε την απάντηση: «το θέμα κρίθηκε στις εκλογές δημοκρατικά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκλογές είναι περιοδικές και αλλάζει ο κόσμος και συχνά αλλάζει ριζικά και γρήγορα, γιατί πάνω από τη δημοκρατία υπάρχει η ιστορία τελικά. Τώρα αρχίζει, λοιπόν, το δύσκολο δίλημμα: «κομματικό κόστος ή εθνικό κόστος;». Υπάρχουν και οι διακρατικές σχέσεις. Όλοι έχουν εθνική κυριαρχία, όλοι έχουν λαϊκή κυριαρχία, όλοι έχουν εθνικά συμφέροντα.

Επί της ουσίας: Η παράταση είναι αναγκαία για γρήγορη και ασφαλή έξοδο από το μνημόνιο. Επόμενο βήμα είναι η προληπτική πιστωτική γραμμή. Δεν υπάρχει άλλη λύση. Η προληπτική πιστωτική γραμμή είναι και το επίσημο τέλος της τρόικας. Η λήψη των εκκρεμοσυνόψεων του 2014 είναι και αναγκαία και ευνοϊκή, γιατί έχουμε τα καλύτερα επιτόκια, ακόμη και για το υπολειπόμενο δάνειο του ΔΝΤ. Ως προς το ΔΝΤ, πρέπει να συνεχιστεί το πρόγραμμα και όταν μπορούμε στην προληπτική πιστωτική γραμμή στην Ευρώπη, να ζητήσουμε την μετατροπή και αυτού σε προληπτικό, για να διαλέγουμε από την αγορά. Η αξιολόγηση είναι αναπόφευκτη, αλλά κρατήστε τις δικές μας κόκκινες γραμμές. Να φέρετε κάτι παραπάνω και όχι κάτι παρακάτω στα θέματα αυτά, με δεδομένο το στόχο να μειώσουμε το επιδικώμενο πρωτογενές πλεόνασμα.

Βεβαίως, όμως, όπως αντιλαμβάνεστε, αυτά κρίνονται στην πράξη, όχι στα λόγια. Και σε σχέση με το χρέος μακάρι να προταχθεί η συζήτηση, αλλά δεν γίνεται. Πάντα το ζητούσα, αλλά δεν μπορούσαμε να το πετύχουμε. Αυτή είναι και η μεγάλη διαφορά του πρώτου από το δεύτερο πρόγραμμα. Το δεύτερο πρόγραμμα προέταξε το ζήτημα του χρέους, του κουρέματος, της αναδιάρθρωσης, αλλά εμπεριέχει και την υπόσχεση για περαιτέρω παρέμβαση και κούρεμα. Αυτό πρέπει να το κάνουμε τώρα, όχι να ανακαλύπτουμε την πυρίτιδα.

Συνεπώς πρέπει να αντιμετωπισθεί το ζήτημα του χρέους ταυτόχρονα με τη διαπραγμάτευση για ολοκλήρωση του προγράμματος και μετάβαση σε προληπτική πιστωτική γραμμή. Προσοχή, αποδεχθείτε και σεβαστείτε αυτό που έγινε το 2012 σε σχέση με το χρέος για να μπορέσετε να κάνετε κάτι. Φέρτε κούρεμα ενός ευρώ. Όταν φέρετε κούρεμα ενός ευρώ, θα είμαι ικανοποιημένος. Εμείς φέραμε το κούρεμα που σας είπα, 180 δισεκατομμύρια ευρώ σε καθαρή παρούσα αξία.

Χθες, όμως, ακούσαμε και τη μετάβαση από το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης σε αοριστολογίες, γενικόλογες και σιωπές. Μακάρι να εφαρμοστεί το πρόγραμμα, αλλά εάν μπορούσε να εφαρμοστεί, θα το λέγαμε και εμείς. Μας καταψήφισατε και μας κατακρίνετε, αλλά δεν είμαστε ανόητοι. Δεν το είπαμε, γιατί δεν

λέμε ψέματα πλέον. Είχαμε πει παλιότερα και το πληρώσαμε ως κόμμα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Εσείς, όμως, λέτε τώρα, μετά την εμπειρία της κρίσης και αυτή είναι μια συγκλονιστική διαφορά. Γιατί μέχρι το 2009 ο καθένας μπορούσε να πει «δεν ήξερα, δεν μου είπαν, έκανα λάθος». Τώρα, όμως, δεν υπάρχει τεκμήριο αθωότητας, υπάρχει τεκμήριο ενοχής και ευθύνης. Όλα τα μεγάλα λάθη της Μεταπολίτευσης ψηφίστηκαν με δημοκρατικές πλειοψηφίες και ενθουσιασμό. Αλλά είναι λάθη. Και εσείς τα επαναλαμβάνετε. Εκφράζετε την παθogenεία της Μεταπολίτευσης, όχι το μέλλον.

Άρα, λοιπόν, ορθώς άρχισε η στροφή, αλλά ποια στροφή; Σεβασμός των θεσμών; Ποιων θεσμών; Η Κυβέρνησή σας έχει τριάντα τέσσερις Υπουργούς, ενώ η προηγούμενη είχε είκοσι τρεις. Αυτά είναι τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου. Άκουσα να λέει ο κ. Τσίπρας ότι «το Σύνταγμα είναι το αίμα μας». Ποιο Σύνταγμα; Το Σύνταγμα του 2001, αυτό που ψηφίσαμε εμείς. Υπάρχει Υπουργός που είπε «να πάμε σε νέο Σύνταγμα χωρίς τους περιορισμούς της αναθεώρησης, τις αυξημένες πλειοψηφίες, αμεσοδημοκρατικά». Αυτό το Σύνταγμα; Για ποιο Σύνταγμα υπήρξε συγκίνηση χθες;

Άκουσα καλά τους ακραίους φτηνούς λαϊκισμούς για αυτοκίνητα, φρουρές, κυβερνητικά αεροσκάφη, τα οποία χρησιμοποιεί με μεγάλη άνεση η Κυβέρνηση. Περίεργες σιωπές. Λέξη για τρόικα, λέξη για ΔΝΤ, λέξη για τις συγκεκριμένες ιδιωτικοποιήσεις. Τα λέει ο κ. Λαφαζάνης, αλλά όχι ο κ. Τσίπρας. Λέξη για την Τουρκία στην εξωτερική πολιτική. Δεν υπήρξε, για πρώτη φορά σε προγραμματικές δηλώσεις, αναφορά στην Τουρκία, ούτε για το Κυπριακό και την ευθύνη της Τουρκίας στο Κυπριακό, ούτε για τα ελληνοτουρκικά, το Αιγαίο και την ανατολική Μεσόγειο. Λέξη για τις θαλάσσιες ζώνες, την ΑΟΖ και την υφαλοκρηπίδα. Λέξη για το εγγυημένο εισόδημα. Λέξη για τον πρωτογενή τομέα. Η αγροτική πολιτική δεν ήταν παράγραφος των δηλώσεων του Πρωθυπουργού.

Άκουσαμε πολύ λίγες δεσμεύσεις μετρημένες, ελάχιστες, κάποιες φαινομενικά συγκεκριμένες, αλλά στην εξειδίκευση θα φανεί ότι ήταν αόριστες.

Και βεβαίως αυτό το οποίο είναι το μεγάλο θέμα, τα εργασιακά και ο κατώτατος μισθός. Πρέπει να σας πω ότι δώσαμε τεράστιους αγώνες για να διατηρηθούν στην Ελλάδα τα κεκτημένα του ευρωπαϊκού κοινωνικού κράτους. Τώρα, όμως, έχουμε αρχίσει συζητήσεις των κοινωνικών εταίρων στη διεθνή οργάνωση εργασίας στη Γενεύη με συγκεκριμένα αποτελέσματα. Ελπίζω αυτά τουλάχιστον να διατηρηθούν.

Και βέβαια, να μην παραβιάζουμε ανοιχτές θύρες. Οι πλειστηριασμοί της πρώτης κατοικίας είναι διασφαλισμένοι εδώ και χρόνια. Το Ταμείο Αλληλεγγύης Γενεών υπάρχει εδώ και χρόνια. Το μεγάλο ζήτημα της διαφάνειας είναι η άρση του τραπεζικού απορρήτου. Αυτός είναι ο μόνος μηχανισμός που υπάρχει και αυτό έγινε το 2011. Δεν αναφέρθηκε.

Για το φορολογικό σύστημα άκουσα μία απειλή για τη μεσαία τάξη, για τα μεσαία στρώματα. Εντάξει, θα καταργηθεί ο ΕΝΦΙΑ. Θα έχουμε φόρο μεγάλης ακίνητης περιουσίας. Για πόσα λεφτά; Για το ίδιο συνολικό ποσό; Και ποιος θα το πληρώσει;

Και βέβαια περίεργες οι αναφορές στις τράπεζες. Γιατί ο ενδιαμέσος φορέας για τα κόκκινα δάνεια θέλει κεφάλαια. Ποιος θα δώσει τα κεφάλαια; Αυτό συνιστά μεγάλη διευκόλυνση των μετόχων και των διοικήσεων των τραπεζών. Είναι η bad bank, είναι η κακή τράπεζα που ελαφρύνει τις τράπεζες.

Και όταν λέμε «δικαιώματα δημοσίου», τι εννοούμε; Κοινές μετοχές μετά ψήφου; Όταν λέμε δικαιώματα ιδιωτών, τι εννοούμε; Τα δικαιώματα προαίρεσης θα ασκηθούν; Τα warrants θα έχουν το δικαίωμα διορισμού διοίκησης;

Εδώ βλέπω πανικό και αγωνία, γιατί σκέφτεστε ότι χωρίς τράπεζες δεν υπάρχει ΕΛΑ, δεν υπάρχουν έντοκα, δεν υπάρχει πρόγραμμα-γέφυρα. Αλλά αυτό σημαίνει ήδη τραγικός συμβιβασμός σε σχέση με το ποιος κάνει κουμάντο.

Και βέβαια, κούφιος απειλές. Εξεταστική για το μνημόνιο; Βεβαίως. Διαρκείας όμως. Για το μνημόνιο Ι, το μνημόνιο ΙΙ και το μνημόνιο ΙΙΙ, τώρα. Για το PSI; Βεβαίως. Γιατί υπάρχουν ευθύνες των συνδικαλιστικών διοικήσεων για τα ασφαλιστικά ταμεία. Θα

κάνετε έλεγχο στα μέσα ενημέρωσης; Βεβαίως. Θα βρείτε τους υποστηρικτές σας, τους καινούργιους. Θα ελέγξετε τα εμβάσματα εξωτερικού; Εγώ τα έστειλα στη Βουλή το 2011. Θα βρείτε πολλούς φίλους σας, οι οποίοι τώρα γράφουν υπέρ σας και κάνουν δηλώσεις εκ μέρους του επιχειρηματικού κόσμου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απευθύνομαι στη Συμπολίτευση, απολαύστε την εμπειρία της νίκης και της εξουσίας, κάνοντας όμως κάτι πραγματικά καλό για τη χώρα. Φέρνοντας κάτι παραπάνω, χωρίς να θέσει σε κίνδυνο θυσίες, κατακτήσεις, προοπτικές.

Βάλτε, σας παρακαλώ ειλικρινά, στη θέση της εθνικιστικής διολίσθησης τον πραγματικό πατριωτισμό που απαιτεί κομματικό κόστος.

Βάλτε στη θέση του απλοϊκού βολонταρισμού, που οδήγησε ιστορικά πάντα την Αριστερά στο περιθώριο, το οργανωμένο σχέδιο, την ολοκληρωμένη εθνική στρατηγική.

Βάλτε στη θέση των ψευδαισθήσεων και της προεκλογικής δημαγωγίας το καθήκον αλήθειας.

Βάλτε στη θέση της απλής επίκλησης της δημοκρατίας την ολοκληρωμένη αίσθηση της ιστορίας και της μοίρας της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Παναγιώτη μου, σε θέλω στην εργαλειοθήκη του ΟΑΣΑ. Περιμένω να την εφαρμόσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Γεωργιάδη, ίσως δεν θα έχετε διαπιστώσει ότι όλες αυτές τις ώρες διεξάγεται κανονικά μία διαδικασία, η οποία δεν περιέχει το να κραυγάζει κάποιος και να απέρχεται. Εάν θέλετε τον λόγο, μπορείτε να τον ζητήσετε.

Ευχαριστούμε τον Πρόεδρο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΠΑΣΟΚ.

Κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να κάνω μία διευκρίνιση για το Σώμα. Το Σύνταγμα της Ελλάδας ψηφίστηκε στις 7 Ιουνίου του 1975 και αναθεωρήθηκε στις 6 Μαρτίου του 1986, στις 6 Απριλίου του 2001 και στις 27 Μαΐου του 2008.

Επίσης, διερμηνεύοντας τα αισθήματα του Σώματος, όπως πιστεύω, θα ήθελα να κάνω την παρατήρηση ότι εν σχέσει με τη διαφάνεια, για την οποία έγινε πολύς λόγος, νομίζω ότι είναι κοινή απαίτηση όλων να χυθεί άπλετο φως στη διακίνηση μαύρου χρήματος. Νομίζω ότι όλοι αναμένουμε τις εξελίξεις μετά τις συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τη λίστα Φαλτσιανί και τη λίστα Λαγκάρντ που σήμερα έχουν καταλάβει πολύ σημαντικό μέρος της δημοσιότητας.

Έχουν ζητήσει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Καμμένος με την ιδιότητα του Υπουργού. Θα δώσω τον λόγο στον κ. Καμμένο, διότι έχει προηγηθεί και εν συνεχεία στον κ. Φίλη.

Ορίστε, κύριε Καμμένε, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας-Πρόεδρος των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πριν από λίγο το χτες. Ακούσαμε να συνηχούν οι απειλές, η τρομοκρατία του ελληνικού λαού, πράγματα που απέρριψε ο ελληνικός λαός στις τελευταίες εκλογές. Είδαμε, επίσης και το καταπληκτικό φαινόμενο –το οποίο δεν ξέρω αν το παρακολούθησαν οι πολίτες από τις τηλεοράσεις τους- οι μέχρι χτες συγκυβερνήτες να αλληλοχειροκροτούνται. Αυτή είναι η αλήθεια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Συνεχίζουν, λοιπόν, να συνυπάρχουν εκείνοι οι οποίοι οδήγησαν στη φτωχοποίηση τα δύο τρίτα του ελληνικού λαού. Όμως, νομίζω ότι αυτό αφορά το παρελθόν. Από εδώ και πέρα, πρέπει να μιλούμε για το μέλλον, για την ελπίδα, για την ενότητα των Ελλήνων. Αυτή η Κυβέρνηση είναι η πρώτη κυβέρνηση της Μεταπολίτευσης που κατάφερε από τις πρώτες μέρες να δώσει το στίγμα της και εδώ στη Βουλή με την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων του Πρωθυπουργού και των Βουλευτών της Συμπολίτευσης αλλά και με τις πράξεις που απέδειξαν ότι αυτή η Κυβέρνηση είναι μία ισχυρή Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση εθνικής κυριαρχίας.

κλής κυριαρχίας.

Είναι μία Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων. Είναι μία Κυβέρνηση που κατάφερε μέσα σε λίγες μέρες να κάνει το πρωτοφανές, δηλαδή να κατέβουν οι πολίτες στο Σύνταγμα προκειμένου να δείξουν τη στήριξη τους ενωμένοι. Ήταν άνθρωποι που προέρχονται και από την Αριστερά αλλά και από το Κέντρο, ακόμα και από την Κεντροδεξιά. Πολίτες που δεν ψήφισαν τα κόμματα που συγκρότησαν αυτήν την Κυβέρνηση ήρθαν κοντά, βλέποντας μία Ελλάδα να μπορεί να αντιστέκεται, μία Ελλάδα η οποία δεν λαμβάνει εντολές μέσω e-mail για να κυβερνήσει, μία Κυβέρνηση που πηγαίνει στην Ευρώπη και μιλά ως ισότιμη κυβέρνηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρόκειται για μία Κυβέρνηση που σέβεται τη δημοκρατία, που επαναφέρει το Σύνταγμα, που ενώνει τον ελληνικό λαό. Θέλουμε ενωμένο και ισχυρό τον ελληνικό λαό, για να μπορέσει να διαπραγματευτεί. Δεν θέλουμε να διαπραγματευτεί σαν ένα μέρος του ελληνικού λαού, αλλά σαν έθνος. Η πατρίδα πρέπει να είναι ενωμένη. Όταν διαπραγματεύεσαι σαν έθνος, διαπραγματεύεσαι πολύ διαφορετικά απ' ό,τι αν διαπραγματεύεσαι σαν εταίρος κάποιων άλλων εταίρων μέσα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στον τομέα της Εθνικής Άμυνας είναι γνωστό ότι η εθνική ισχύς, ο όγκος και το αποτύπωμα της διεθνούς υπόστασης και οι δράσεις της χώρας είναι η συνισταμένη πολλών παραμέτρων, όπως της στρατιωτικής ισχύος, της κοινωνικής συνοχής, της οικονομικής ισχύος, της δημοσιονομικής σταθερότητας, της άσκησης ολοκληρωμένης, ενεργούς και αξιόπιστης αμυντικής διπλωματίας.

Η ασφάλεια της χώρας είναι ζήτημα εθνικό, υπεράνω κομματικών επιδιώξεων και στο οποίο η εθνική συνεννόηση είναι δυνατόν, αλλά και επιβεβλημένο να επιτευχθεί.

Από την αρχή ξεκαθαρίζουμε ποιο είναι το πρώτο θέμα. Το πρώτο θέμα είναι η εθνική ασφάλεια, η κατάσταση στη Θράκη, το Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο. Επιμένουμε στην Ανατολική Μεσόγειο, γιατί εκεί έχουμε τα ενεργειακά μας συμφέροντα, εκεί έχουμε την προτεραιότητα της οριοθέτησης ΑΟΖ, αλλά και από εκεί μπορούμε να εγγυηθούμε την ασφάλεια του κυπριακού ελληνισμού και να έχουμε την πλήρη θεώρηση του κυπριακού προβλήματος.

Θυμίζω ότι σε αυτήν την Αίθουσα πριν πολλά χρόνια ακούστηκε το περίφημο «εθνικό τόξο», το τόξο Θράκη-Αιγαίο-Κύπρος που περιέγραψε πολύ σωστά ο Μιχάλης Χαραλαμπίδης. Η επιθετικότητα και η αστάθεια που επικρατεί επιβάλλει να έχουμε την προσοχή μας τεταμένη, την ετοιμότητά μας στο μέγιστο βαθμό και σαφώς να είμαστε επιφυλακτικοί.

Με τον Αναπληρωτή Υπουργό κ. Κώστα Ήσυχο, τον Υφυπουργό κ. Νίκο Τόσκα έχουμε απόλυτη συναίσθηση της ευθύνης που επωμιζόμαστε. Σε μια πραγματικά δύσκολη περίοδο για τη χώρα μας είμαστε εδώ, προκειμένου να συνεργαστούμε σε πολιτικό επίπεδο, τηρώντας τους κανονισμούς, τους εθνικούς αμυντικούς σχεδιασμούς και την ανεξαρτησία των Ενόπλων Δυνάμεων.

Από την αρχή κάναμε γνωστό ότι θα σεβαστούμε τις βασικές συνιστώσες της πορείας και της αποτελεσματικότητας των Ενόπλων Δυνάμεων, δηλαδή τους θεσμούς, τις παραδόσεις, το ήθος, τους νόμους που διέπουν τη λειτουργία τους και την αλυσίδα της διοίκησης, η οποία πρέπει να διατηρείται ανεπηρέαστη, ανεξάρτητα από τα πρόσωπα που την εξασκούν.

Θα προχωρήσουμε με προσεκτικά βήματα, αλλά και με συγκεκριμένες θέσεις σε δράσεις τις γενικές αρχές των οποίων σας κάνουμε γνωστές σήμερα και θεωρούμε ότι θα εξυπηρετήσουν τα εθνικά συμφέροντα, τα συμφέροντα της άμυνας και της ασφάλειας της χώρας, τη διεθνή ειρήνη και τη σταθερότητα, αλλά και τη διαφάνεια και τη νομιμότητα.

Στο σημείο αυτό θέλω να κάνω γνωστό σε όλους τους συναδέλφους ότι υπολογίζουμε στη στενή συνεργασία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας με το Κοινοβούλιο, στη στενή συνεργασία με την Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, αλλά και στη στενή συνεργασία με την Υποεπιτροπή Εξοπλισμών.

Η Βουλή θα γνωρίζει όλα τα θέματα που αφορούν την άμυνα. Σε τακτά χρονικά διαστήματα θα ενημερώνεται η Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας, ακόμα και για απόρρητα θέματα. Το Υπουργείο

γείο Εθνικής Αμύνης θα απαντά σε ερωτήσεις. Θα είμαστε παρόντες στον κοινοβουλευτικό έλεγχο. Παράλληλα, θα υπάρχει πλήρης διαφάνεια στα θέματα των εξοπλισμών, όχι μόνο για την Υποεπιτροπή Εξοπλιστικών, αλλά και για την Ολομέλεια της Βουλής, με την προστασία, βεβαίως, του απορρήτου.

Θα κάνουμε τα πάντα προκειμένου να διευκολύνουμε το έργο της στρατιωτικής ιεραρχίας και όλων των στελεχών για τη διαφύλαξη της εθνικής κυριαρχίας και της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας, της ασφάλειας και της αποτρεπτικής μας ικανότητας. Θα κάνουμε τα πάντα προκειμένου να διατηρήσουμε το αξίωμα των Ενόπλων Δυνάμεων, με αυτά βεβαίως που μπορεί να παρέχει η πολιτεία από το υστέρημα του Έλληνα πολίτη.

Το πρόγραμμά μας για τις Ένοπλες Δυνάμεις αποσκοπεί στην υλοποίηση της πολιτικής Εθνικής Άμυνας, όπως αυτή αποφασίζεται από το Κυβερνητικό Συμβούλιο Εξωτερικών και Άμυνας. Στόχος του προγράμματος είναι η πολύπλευρη και αναγκαία οργάνωση του στρατεύματος, μέσω αξιοκρατικών και νόμιμων διαδικασιών που θα έχουν ως σκοπό τη μεγιστοποίηση του αξιόμαχου, με επίκεντρο πάντοτε το ανθρώπινο δυναμικό.

Ξεκινώ από το προσωπικό -όπως ξεκίνησα την ομιλία μου στην παράδοση και παραλαβή του Υπουργείου-, το οποίο αφορούσε την πρώτη μου εντολή στο Υπουργείο. Αναφέρομαι στο προσωπικό και τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και όχι τους «ενστόλους», όπως συνήθιζαν μέσα στο όλο κλίμα της απαξίωσης, στο όλο κλίμα της απόδοσης ετικετών, στο όλο κλίμα της οριζόντιας οικονομικής αφαίμαξης να χαρακτηρίζουν αυτούς που φυλάνε Θερμοπύλες και φροντίζουν για την εθνική κυριαρχία και την εθνική αξιοπρέπειά μας στον Έβρο, στα νησιά, σε όλη την Ελλάδα, αυτούς που συμπαραστέκονται στους ακρίτες μας στις έκτακτες καταστάσεις και στις φυσικές καταστροφές.

Και θα το πω ευθέως, δεν ήταν σπουδαίο η άμεση χορήγηση των προβλεπόμενων ημερών εκτός έδρας του Νομού Έβρου και των νησιών του Αιγαίου, σε εφαρμογή του π.δ. 200/93, που αποφασίσαμε από την πρώτη ημέρα που αναλάβαμε την ηγεσία του Υπουργείου, αλλά είναι μία αναγνώριση στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων.

Αποτελεί το πρώτο μέλημα του προγράμματός μας η αποκατάσταση όλων των αδικιών και γι' αυτό η αμέσως επόμενη ενέργειά μας -ήδη έχουν δοθεί εντολές- είναι η έναρξη της διαδικασίας για τη μισθολογική αποκατάσταση των στελεχών που δέχθηκαν μία δριμεία μισθολογική επίθεση τα τελευταία χρόνια -με ποσοστό άνω του 50% εννοείται- και η αποκατάσταση των αδικιών που αφορούν τους αποστράτους. Εμείς θα εφαρμόσουμε την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η δικαιοσύνη αποτελεί θεσμό και πυλώνα της δημοκρατίας και καμμία κυβέρνηση δεν μπορεί να αρνείται την εφαρμογή των αποφάσεων της ελληνικής δικαιοσύνης.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

Το σημαντικότερο είναι το φρόνημα και η ψυχή του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεών μας. Σας βεβαιώνω ότι η ισχύς των Ενόπλων Δυνάμεων κατοχυρώνεται από την ποιοτική υπεροχή του προσωπικού του. Γι' αυτό ο παράγοντας άνθρωπος θα αποτελεί για τον Πρωθυπουργό και την Κυβέρνηση, για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας πρώτη προτεραιότητα.

Προς τούτο, άλλωστε, υπήρχε πρωταρχική μας ενέργεια η δημιουργία διαύλων επικοινωνίας και ειλικρινούς συνεργασίας τόσο με τις ενώσεις αποστράτων όσο και με αυτές των ενεργείων στελεχών. Στο πλαίσιο αυτό, ήδη δρομολογήσαμε τη σύσταση γραφείου του συντονιστικού συμβουλίου των τριών ενώσεων αποστράτων εντός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και συζητούμε δέσμη μέτρων για την αξιοποίηση της εμπειρίας του εν αποστρατεία προσωπικού.

Αποσκοπούμε σε ένα αξιοκρατικό, διαφανές και αδιάβλητο πλαίσιο για τις προαγωγές, μεταθέσεις και τοποθετήσεις του προσωπικού των Ενόπλων Δυνάμεων σε θέσεις ευθύνης. Θέλουμε οι μεταθέσεις των στελεχών να γίνονται με ανθρωποκεντρική προσέγγιση και γνώμονα την ισονομία, την αξιοκρατία, την ισότιμη αντιμετώπιση και την εμπέδωση αισθήματος δικαίου, εξασφαλίζοντας συνάμα τη διατήρηση του υψηλού βαθμού επιχειρησιακής ετοιμότητας των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας.

Και δεν περιοριζόμαστε μόνο στα μόνιμα στελέχη. Θα βρε-

θούμε δίπλα στον κληρωτό, το παιδί της ελληνικής οικογένειας που πλήττεται από την οικονομική κρίση θεσιζοντας ευεργετικά μέτρα για όσους κληρωτούς ανήκουν σε οικογένειες εγγύς και κάτω του ορίου της φτώχειας. Θα κάνουμε τη θητεία μια παραγωγική περίοδο του νέου και όχι χάσιμο χρόνου και οικονομική αιμορραγία για τους γονείς.

Θεσμοθετούμε την κάρτα προτεραιότητας στα θύματα της κρίσης. Και αυτό αφορά τους στρατευσίμους. Θα έχουν προτεραιότητα στις μεταθέσεις, στις τοποθετήσεις, στις Ένοπλες Δυνάμεις.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

Και στο σημείο αυτό, λέω ότι αυτά θα είναι τα μόνα ρουσφέτια. Θα είναι τα κοινωνικά ρουσφέτια με καθαρά κοινωνικά κριτήρια. Επεμβάσεις θα έχουμε μόνο για κοινωνικούς καθαρά λόγους και θα βοηθηθούν τα παιδιά των ανέργων και των θυμάτων της κρίσης. Ήδη έδωσα εντολή στις μεταθέσεις των νεοσυλλέκτων να έχουν προτεραιότητα ο Έβρος και τα νησιά. Οι μονάδες εκεί θα έχουν πληρότητα που θα φτάσει κοντά στο 90%. Δεν είναι δυνατόν να συνεχιστεί το φαινόμενο να παρουσιάζουν πληρότητα 400% οι μονάδες της Καλαμάτας ή άλλων περιοχών που δεν αποτελούν εθνική προτεραιότητα και να εμφανίζονται ποσοστά επάνδρωσης του 30% στην παραμεθόριο. Δεν μπορεί κάποιοι να κάνουν τετράωρες και οκτάωρες σκοπιές και κάποιοι άλλοι να ζουν μέσα στους εννέα μήνες θητείας τους στην ασφάλεια του πολιτικού τους φίλου. Εκεί μας έχει ανάγκη η χώρα. Εκεί μας έχουν ανάγκη οι ακρίτες. Αν δεν λογικευτούν αυτά, όσες και αναδιοργανώσεις και να γίνουν, όσες αναδιοργανώσεις και να κάνουμε, δεν θα πετύχουμε το επιχειρησιακό αποτέλεσμα που θέλουμε.

Πολλές φορές τα πράγματα είναι απλά και δεν κοστίζουν. Αυτό έχουμε μάθει να το παραβλέπουμε για πολλούς και διάφορους λόγους, κάτι που έχουμε πληρώσει σαν χώρα και βρισκόμαστε στη θέση που βρισκόμαστε σήμερα.

Και έρχομαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις βασικές αρχές της αμυντικής μας πολιτικής. Το πρόγραμμά μας θα πάρει σάρκα και οστά μέσα από ένα πλέγμα διοικητικών μέτρων, αλλά και νομοθετικών παρεμβάσεων, μέσω των οποίων επιτυγχάνεται η υλοποίηση των αντικειμενικών σκοπών της πολιτικής εθνικής άμυνας στο πλαίσιο των δυνατοτήτων και των αναγκών της χώρας, το χαρακτηριστικό του γεωπολιτικού και γεωστρατηγικού περιβάλλοντος, της κύριας απειλής, αλλά και των σύγχρονων απειλών, των απαιτήσεων για την οργανωτική και επιχειρησιακή δομή ενός ευέλικτου, αποτελεσματικού και ταχείας αντίδρασης σύγχρονου στρατεύματος, αλλά και της ικανότητας χειρισμού κρίσεων, της διαφάνειας και της νομιμότητας.

Επισημαίνεται ιδιαίτερα η έμφαση που πρέπει να προσδώσουμε στην ενεργειακή ασφάλεια, ιδιαίτερα μετά τις πρόσφατες εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο, η οποία επιβάλλει την προετοιμασία για τη διασφάλιση των δραστηριοτήτων εξόρυξης, του ομαλού εφοδιασμού, των οδών επικοινωνίας και μεταφοράς των ενεργειακών πόρων.

Η οργάνωση και η ανάπτυξη των Ενόπλων Δυνάμεων ως θεμελιώδους παράγοντα εθνικής ισχύος και αποτελεσματικής δύναμης αποτροπής αποτελεί βασικό σκοπό του προγράμματός μας.

Ενδεικτικά τα μέτρα και οι παρεμβάσεις του προγράμματός μας καλύπτουν του παρακάτω τομείς. Θα υλοποιήσουμε και θα εκμεταλλευτούμε στο μέγιστο την προσφάτως εφαρμοσθείσα νέα δομή δυνάμεων. Παρεμβάσεις στοχευμένες και ουσιαστικές δύνανται να υπάρξουν, χωρίς όμως να ανατρέχουν τον ευρύτερο σχεδιασμό, χωρίς να μας παρασύρουν σε μια σισύφεια λογική ατέρμονων αναδιοργανώσεων που τόσες φορές οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν βιώσει.

Σκοπός είναι η πλήρη αξιοποίηση των διατιθέμενων οπλικών συστημάτων και μέσων και η κάλυψη των κενών σε τομείς που κρίνονται κρίσιμοι. Και δεν αναφέρομαι αποκλειστικά σε κενά και δυνατότητες αμιγώς στρατιωτικού χαρακτήρα, αλλά και σε τομείς που άπτονται του συνόλου των συνιστωσών της εθνικής ισχύος.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις συμβάλλουν και θα συμβάλλουν στην αντιμετώπιση των απειλών για την εθνική μας ασφάλεια. Στόχος

είναι η ενίσχυση της συνεργασίας με το σύνολο των κρατικών φορέων που ασχολούνται με την πρόληψη και διαχείριση κάθε είδους κρίσεων. Η κρίση του κυβερνοχώρου, οι σύγχρονες μορφές πειρατείας, η διεθνής τρομοκρατία είναι τομείς οι οποίοι απαιτούν συστράτευση και συναντίληψη απ' όλους για την αντιμετώπισή τους. Είναι φανερό ότι αυτές οι προκλήσεις ασφάλειας δεν μπορούν να γίνουν χωρίς τη συνεργασία των Ενόπλων Δυνάμεων.

Ζούμε σε κοινωνίες που βασίζονται σε πολύ μεγάλο βαθμό στην ομαλή συνεργατική λειτουργία μεγάλου αριθμού συστημάτων και υποδομών στρατηγικής σημασίας. Η αποδυνάμωση μιας ή περισσότερων συνιστωσών ως αποτέλεσμα μιας καταστροφής μεγάλης έκτασης μπορεί να οδηγήσει στη μικρή ή μεγαλύτερη διάρκεια κατάρρευση του κρατικού μηχανισμού, με απρόβλεπτες συνέπειες.

Σας φέρνω ως παράδειγμα τις πλημμύρες του Έβρου που ζούμε τώρα. Οι περιοχές εκεί αντιμετωπίζουν πρωτοφανείς καταστροφές που όμοιές τους έχουμε να δούμε από το 1963. Έχει γίνει μια τεράστια καταστροφή και σε σπίτια και σε καλλιέργειες. Αν δεν ήταν εκεί ο στρατός ημέρα και νύχτα, οι καταστροφές θα ήταν πολλαπλάσιες. Έδωσαν και δίνουν τεράστια μάχη αξιωματικοί, υπαξιωματικοί αλλά και οι στρατεύσιμοι. Ο Έβρος και οι ακρίτες, οι ακριτικές μας περιοχές και τα νησιά είναι η απόλυτη προτεραιότητά μας.

Βασική πτυχή της πολιτικής μας αποτελεί η ευρεία συμμετοχή των Ενόπλων Δυνάμεων σε δράσεις υπέρ του κοινωνικού συνόλου. Αυτό εντάσσεται στο επιχειρησιακό μας σχεδιασμό με αναβάθμιση πολιτικοστρατιωτικής συνεργασίας, την οποία θα επιδιώξουμε.

Στο πλαίσιο αυτό, εξετάζουμε άμεσα –εξόθλη ήδη εντολή– την επανασύσταση των παλαιών MOMA, ...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

...Μεικτών Ομάδων Μηχανημάτων Ανασυγκρότησης, όπως τις γνωρίζουν οι πολίτες, ως νέα υπηρεσία, τη διακλαδική υπηρεσία εκτέλεσης έργων Ενόπλων Δυνάμεων, στο πλαίσιο βέβαια των κοινοτικών οδηγιών.

Επιπλέον, προχωρούμε στη δημιουργία διοίκησης αεροπορικών επιχειρήσεων κοινής ωφέλειας, στην οποία θα υπαχθούν όλα τα μέσα διασποράς, αεροδιακομιδών και έρευνας διάσωσης, με σκοπό την αυτονομία, την ευελιξία και τη χρηματοδότηση, ανεξάρτητα από τον αμυντικό σχεδιασμό και την ενισχυμένη χρησιμοποίηση κοινοτικών πόρων που διατίθενται για τους σκοπούς αυτούς σε μη στρατιωτικούς φορείς.

Χρέος, βεβαίως, είναι να μην υπάρξει εκτροπή από την πρωταρχική αποστολή, που δεν είναι άλλη από τη διαφύλαξη της εδαφικής ακεραιότητας και της εθνικής ανεξαρτησίας, αλλά δεν λησμονούμε ότι η υψηλού επιπέδου κοινωνική προσφορά των Ενόπλων Δυνάμεων σε περιπτώσεις καταστροφών, πυρκαγιών, έρευνας διάσωσης, αεροδιακομιδών, ενισχύει τους δεσμούς των Ενόπλων Δυνάμεων και της κοινωνίας, αυξάνει το αίσθημα ασφάλειας και σφυρηλατεί την κοινωνική συνοχή.

Η ενίσχυση των Ενόπλων Δυνάμεων θα γίνει με τρόπο στοχευμένο, διαφανή, ευέλικτο και ουσιαστικό. Είμαστε αποφασισμένοι να αξιοποιήσουμε την ακίνητη περιουσία του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας τόσο επ' ωφέλεια των ιδίων των Ενόπλων Δυνάμεων όσο και του συνόλου της κοινωνίας. Δεν πρέπει, άλλωστε, να ξεχνάμε ότι γι' αυτό το σκοπό είχε ψηφιστεί νόμος το 2014, ο οποίος δεν εφαρμόστηκε ποτέ.

Άμεση προτεραιότητα είναι να τροποποιήσουμε τις διατάξεις του νόμου περί προμηθειών –πλην εκείνων που αφορούν την κοινοτική οδηγία– που έχουν οδηγήσει σε ανατίετες καθυστερήσεις και κωλύματα στις προμήθειες των Ενόπλων Δυνάμεων, λειτουργώντας ανασταλτικά στη διατήρηση της μαχητικής τους ικανότητας.

Δεν είναι δυνατόν να προμηθευόμαστε σύγχρονα ελικόπτερα –αναφέρομαι στα περίφημα MH-90, που θα έπρεπε να είχαμε παραλάβει είκοσι στον αριθμό από το 2003 κι έχουμε παραλάβει τα έντεκα– και από τα καινούργια έντεκα να πετάνε μόνο τα δύο και μάλιστα το ένα «έμεινε» πριν από λίγες μέρες στην Κρήτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας πω μόνο γι' αυτήν την υπόθεση μου έφεραν να υπογράψω συμβόλαιο συν-

τήρησης 71 εκατομμυρίων ευρώ και συμβόλαιο καταβολής καθώς και συμβόλαιο πληρωμής για τα ελικόπτερα που παραλάβαμε –τα καινούργια και δεν πετάνε– 110 εκατομμύρια ευρώ. Δεν πρόκειται να υπογραφεί καμμία σύμβαση, εάν δεν ενεργοποιηθούν από την αρχή τα υλικά τα οποία παραλαμβάνουμε.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

Δεν θα σταματήσει εδώ ο έλεγχος. Θα αποδώσουμε ευθύνες και θα επιδοθούν πρόστιμα για όλες τις παραβιάσεις των εξοπλιστικών συμβάσεων απ' όπου κι αν προέρχονται. Τέρμα το πάρτι, τέρμα η ασυδοσία, όπου κι αν βρίσκονται! Όσο ψηλά κι αν βρίσκονται θα πληρώσουν εκείνοι που χρησιμοποίησαν το χρήμα του ελληνικού λαού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

Ήδη με τους συναδέλφους, Αναπληρωτή Υπουργό και Υφυπουργό, προχωρήσαμε και δρομολογήσαμε τη συγκρότηση Υπηρεσίας Εσωτερικών Υποθέσεων που έχει ψηφίσει η Βουλή, αλλά παρέμενε στα συρτάρια του Υπουργείου, μία Υπηρεσία Εσωτερικών Υποθέσεων που θα έχει πλήρη δικαιοδοσία ελέγχου σε κάθε μονάδα και σε κάθε περίπτωση. Τους έδωσα εντολή να ελέγξουν πρώτα το γραφείο μου και έχουν εντολή να ανοίγουν τα συρτάρια των Υπουργών για να ψάχνουν τα πάντα. Ήδη από αύριο θα βρίσκονται στη Γενική Γραμματεία Εξοπλισμών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

Θα ήθελα να σας πω ότι υπάρχει ήδη έγγραφο, το οποίο δεν γνωρίζαμε, από τον εισαγγελέα της Στρατιωτικής Δικαιοσύνης που έχει αποσταλεί στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου και αναφέρεται σε πάνω από είκοσι περιπτώσεις παρανομιών στα εξοπλιστικά και δεν έχει γίνει απολύτως τίποτα! Θα ζητήσω σύντομα από τη Βουλή την αναβάθμιση της στρατιωτικής δικαιοσύνης, ώστε να μπορεί να ψάχνει υποθέσεις άνω των 150.000 ευρώ.

Προχωράμε στην ανασυγκρότηση της αμυντικής βιομηχανίας. Η ΕΑΒ, τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα, η ΕΛΒΟ, τα κρατικά εργοστάσια όχι απλώς θα μπουν μπρος, αλλά θα υπογράψουν όλες τις συμβάσεις συνεργασίας με όλες τις χώρες του κόσμου.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ANEL)

Θα ήθελα εδώ να σας αναφέρω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι βρήκαν στα συρτάρια τεράστιες προσφορές συνεργασίας για την Ελληνική Αεροπορική Βιομηχανία, για τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα από χώρες του NATO, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και εκτός χωρών του NATO και κανείς δεν είχε ενδιαφερθεί προκειμένου να μπει μπροστά η αμυντική βιομηχανία. Η αμυντική βιομηχανία, λοιπόν, θα λειτουργήσει κι όχι απλώς θα ικανοποιήσει τις ανάγκες των Ενόπλων Δυνάμεων, αλλά θα αποτελέσει και εξαγωγική δύναμη, δύναμη ισχύος για τις Ένοπλες Δυνάμεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο πλαίσιο αυτο σάς ζητώ τη συνεργασία σας στην αμυντική διπλωματία. Η Ελλάδα είναι σύμμαχος στο NATO, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και βεβαίως τις συμμαχικές μας υποχρεώσεις θα τις υπηρετήσουμε με το παραπάνω, αλλά δεν θα σταματήσουμε να συνεργαζόμαστε και να έχουμε σχέσεις και με χώρες εκτός συμμαχίας. Δεν είναι δυνατόν να αποκόψουν την Ελλάδα και τους δεσμούς της με χώρες φιλικές, όπως είναι η Ρωσία ή άλλες χώρες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ANEL)

Θα υπάρχουν συμβάσεις, οι οποίες θα υπογραφούν. Ήδη σας λέω ότι μέσα στα επόμενα ταξίδια τα οποία οργανώνει η πολιτική ηγεσία θα είναι η Ινδία, η οποία έχει ζητήσει από τα Ελληνικά Αμυντικά Συστήματα υπογραφή τεράστιας σύμβασης για τη δημιουργία νέου αντιαεροπορικού συστήματος.

Σ' αυτήν την προσπάθεια σύμμαχο και αρωγό θα συνεχίσουμε να έχουμε την Κυπριακή Δημοκρατία και τον κυπριακό Ελληνισμό, στου οποίου την ασφάλεια είμαστε αμετάκλητα δεσμευμένοι. Μαζί θα αναπτύξουμε πολιτικές συνεργασίες με τα κράτη της περιοχής, με σκοπό τη διαμόρφωση ενός περιβάλλοντος ασφάλειας, οικονομικών ευκαιριών και συνεργασίας στην Ανατολική Μεσόγειο, κόντρα στις αντιξοότητες της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στέκομαι με ιδιαίτερο σεβασμό απέναντι στην ιστορία των Ενόπλων Δυνάμεων και στην ένδοξη προσφορά τους στην πατρίδα. Τις τιμώ, όπως τις τιμούν και τις εμπιστεύονται όλοι οι Έλληνες πολίτες. Αναγνωρίζω ότι το έργο είναι ιδιαίτερα δύσκολο. Γνωρίζω ότι δεν υπάρχουν περιθώρια αποτυχίας.

Είμαι αισιόδοξος διότι υπάρχουν σταθερά βήματα και ταυτόχρονα υπάρχει όραμα και όρεξη για σκληρή δουλειά. Είμαι αισιόδοξος για το μέλλον των Ενόπλων μας Δυνάμεών μας εμπιστευόμενος την αξιοσύνη της ηγεσίας, τον επαγγελματισμό και τις ικανότητες των στελεχών, των στρατευσίμων και του πολιτικού προσωπικού. Με συνέπεια και συνέχεια θα κάνουμε το καλύτερο για τη χώρα και την άμυνά μας. Επιθυμώ για άλλη μια φορά να σας καλέσω στη βάση του κοινού μας σκοπού που δεν είναι άλλος από το να υπηρετηθεί το δημόσιο και το κοινωνικό συμφέρον, τα συμφέροντα άμυνας και ασφάλειας των Ελλήνων και να είμαστε όλοι μαζί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ όλες και όλους σε μία κοινή προσπάθεια, προκειμένου να ξαναζωντανέψουμε την εθνική αυτοπεποίθηση και ελπίδα και με τη βοήθεια του Θεού να βάλουμε τη χώρα σε τροχιά ανόδου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ και των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Πάνο Καμμένο.

Από πλευράς μου, ως Προέδρου της Βουλής, να σας ευχαριστήσω για τις δεσμεύσεις σας ότι θα έχετε συνεργασία με τις αρμόδιες επιτροπές του Κοινοβουλίου και στο επίπεδο των εξωτερικών και άμυνας και στο επίπεδο των εξοπλιστικών αλλά και της διαφάνειας σε σχέση με τις εξοπλιστικές συμβάσεις. Είναι πολύτιμο να υπάρχει διάθεση της Κυβέρνησης για διαφάνεια ενώπιον του Κοινοβουλίου και όλων των πτερύγων σε αυτά τα ζητήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί-συνδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Σερρών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ κ. Νίκος Φίλης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -έχω ένα μικρό τρακ γιατί μιλάω για πρώτη φορά- νιώθω την ευθύνη που συμμετέχω στη Βουλή ως Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, ως εκπρόσωπος δηλαδή μίας ιστορικής παράταξης που σήμερα κλήθηκε από τον λαό στα δύσκολα -όπως πάντα έχει κληθεί η Αριστερά- να ξαναφέρει την ελπίδα, να ανοίξει ένα δρόμο δημοκρατικής αναγέννησης και οικονομικής ανόρθωσης της χώρας.

Νιώθω τιμή και ευθύνη, γιατί η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ και η Κυβέρνηση, με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, είναι μία Κυβέρνηση, όπως γράφτηκε, «ζώντων τε και τεθνεώτων», δηλαδή εκφράζει την διαχρονική Ελλάδα των αγώνων για τη δημοκρατία, την κυριαρχία, τη συλλογική και προσωπική αξιοπρέπεια.

Όλοι -Κυβέρνηση και Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ- αισθανόμαστε το βάρος των ιστορικών δυνατοτήτων που ανοίγονται με την ψήφο του λαού στις 25 Ιανουαρίου- δυνατοτήτων, όχι βεβαιότητων- οι οποίες δυνατότητες θα κριθούν όχι μόνο από την εντιμότητα των προθέσεών μας, όχι μόνο από την αγωνιστική μας διαθεσιμότητα, αλλά και από την καθημερινή παρουσία, τη λαϊκή συμμετοχή. Γιατί καμμία μικρή ή μεγαλύτερη αλλαγή δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς να είναι παρών ο λαός, ο λαός συντεταγμένος μέσα από διαδικασίες, ο λαός ως πολίτες και ως μαζικά κινήματα, ο λαός ως «πλατείες» άκουσα το πρωί την κ. Παπαρήγα κάπως υποτιμητικά και δυσφημιστικά να αναφέρεται στο αυθόρμητο αυτής της λαϊκής εγρήγορης, αυτής της έκφρασης της λαϊκής υπερφάνειας.

Τι συνέβη στις 25 Ιανουαρίου; Πρέπει να στοχαστούμε όλοι και να αναστοχαστούμε, γιατί αν δεν καταλάβουμε τι συνέβη και παραλείψουμε από εδώ σαν να μην συνέβη τίποτα, και απλώς αναζητεί ο καθένας -και μάλιστα οι ηττημένοι των εκλογών- μία αυτοδικαίωση με το σύνδρομο του παραγνωρισμένου που θυσιάστηκε για τον λαό και δεν κατάλαβε ο λαός τίποτα από τη θυσία του, τότε πραγματικά το κακό αφορά όλους μας και όχι μόνον

αυτόν, αν και πρώτα-πρώτα αυτόν, που δεν στοχάζεται.

Στις 25 Ιανουαρίου, λοιπόν, συνέβη μία πολιτική αλλαγή, μία αλλαγή πρωτοφανέρωτη για τα γεγονότα στη χώρα μας αλλά και την Ευρώπη. Υπήρξε μία ανατροπή πολιτικών συσχετισμών παγιωμένων επί περίπου τριάντα χρόνια- ολόκληρη τη μεταπολιτευτική περίοδο. Δεν έγινε μία απλή εναλλαγή κομμάτων εξουσίας. Διαμορφώθηκε ένα νέο πλειοψηφικό, λαϊκό ρεύμα, το οποίο διεκδίκησε και κέρδισε την κυβέρνηση της χώρας.

Στη βάση ποιας πραγματικότητας διαμορφώθηκε αυτό το ρεύμα; Μα, προφανώς, ήταν μία ψήφος αντιμνημονιακή. Κι όσοι ξεχνούν τη λέξη «μνημόνιο» στις αναλύσεις τους, όσοι νομίζουν ότι είναι ένα δευτερεύον στοιχείο κι ότι άλλα είναι τα κύρια, προφανώς δεν αντιλαμβάνονται ποια είναι η λαϊκή συνείδηση σήμερα και την κατάσταση, στην οποία έχει περιέλθει ο λαός και ποια είναι η αιτία στην οποία αποδίδει ο λαός τα προβλήματα, στα οποία έχει περιέλθει.

Ήταν μία αντιμνημονιακή ψήφος, λοιπόν, όχι μόνο μια κατάδικη του παρελθόντος, αλλά και μία αναζήτηση ελπίδας προς την Αριστερά. Σε άλλες χώρες η λαϊκή δυσαρέσκεια ή και οργή κινείται προς άλλες κατευθύνσεις, δυστυχώς. Στην Ελλάδα, όμως, υπάρχει η λαϊκή ωριμότητα η οργή να βρει μία δημοκρατική έλλογη πολιτική έκφραση. Κι αυτή η έκφραση είναι η σύγχρονη Αριστερά όπως προγραμματικά, ιδεολογικά, κινηματικά έχει διαμορφώσει ο ΣΥΡΙΖΑ την παρουσία του στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια.

Έχει σημασία να καταλάβουμε το βάθος αυτής της αλλαγής που συνιστά ανατροπή, διότι δεν είναι μία συγκυριακή και οριακή νίκη, αλλά είναι κάτι βαθύτερο και σε επίπεδο αξιών και σε επίπεδο πολιτικών διεκδικήσεων και σε επίπεδο προοπτικής. Είναι κάτι βαθύτερο, διότι συνιστά μία ρωγμή σε μία κυριαρχία του νεοφιλελευθερισμού στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Είναι μεγάλη αυτή η ρωγμή στη χώρα μας, στην αδιατάρακτη μυθολογία του νεοφιλελευθερισμού επί τόσα χρόνια.

Έχει μεγάλη σημασία να αντιληφθούμε ότι αυτό που συνέβη προχθές στις 25 Ιανουαρίου δεν είναι εύκολο να ανατραπεί ούτε να κλειστεί σε βολικές παρενθέσεις. Αυτό που συνέβη έχει τη δική του δυναμική, η οποία θα αποκτήσει μεγαλύτερη διάρκεια, μεγαλύτερο βάθος, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στον βαθμό κατά τον οποίο εμείς που ηγούμαστε αυτής της προσπάθειας -και πρώτα πρώτα η Κυβέρνηση- θα μπορούσαμε να εκφράσουμε τις λαϊκές προσδοκίες που δεν είναι υπερβολικές, αλλά είναι απλές, είναι καθημερινές.

Δεν εκφώνησε χθες ο Πρωθυπουργός μία έκθεση ιδεών. Δεν εκφώνησε ένα λόγο με πολλά κρυφα και αδήλωτα πολιτικά σημεία. Ο Πρωθυπουργός εκφώνησε ένα δεσμευτικό πολιτικό σχέδιο, το οποίο αφορά τη διαπραγμάτευση με τους εταίρους, προκειμένου η χώρα μέσα από τη ρύθμιση του θέματος του δημοσίου χρέους να ενταχθεί ξανά -γιατί τώρα δεν είναι ενταγμένη μέσα από το καθεστώς της υποβάθμισης της που έχει υποστεί με το μνημόνιο και την τρόικα- στην ευρωπαϊκή πραγματικότητα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτός είναι ο πρώτος στόχος.

Ο δεύτερος στόχος είναι ο στόχος της σύγκρουσης με τις δυνάμεις τις κοινωνικές, οι οποίες ευθύνονται μαζί με το πολιτικό κατεστημένο που κατέρρευσε στις 25 Ιανουαρίου για το κατάντημα της χώρας μας, της κοινωνίας και της οικονομίας. Στόχος, δηλαδή, είναι η σύγκρουση με τις δυνάμεις της διαφθοράς, της διαπλοκής με το μεγάλο κεφάλαιο, το οποίο γνώριζε πάντοτε προστάτες, ανεξάρτητα ποιοι μπαϊνόβγαιναν εδώ μέσα ως πλειοψηφία. Αυτή δυστυχώς είναι η πραγματικότητα.

Είναι σαφές ότι ο δρόμος που προτείνουμε δεν είναι εύκολος δρόμος. Ο δρόμος που προτείνουμε είναι ένας δρόμος για να βρούμε από τη λιτότητα. Δεν έχουμε μαγικό ραβδί. Έχουμε, όμως, σχέδιο. Αυτό το ανέφεραν και οι Υπουργοί που μίλησαν σήμερα, αλλά το ανέφερε και χθες ο Πρωθυπουργός της χώρας. Έχουμε σχέδιο που έχει συγκρούσεις και επιδίωξη συμφωνιών. Μακριά από εμάς τα μανιχαϊστικά διλήμματα «συμβιβασμός ή ρήξη», τα οποία στο μεν συμβιβασμό θα είναι -υποτίθεται- η αναξιοσύνη της παράταξης, αλλά και η ήττα της χώρας και στο θέμα της ρήξης -από την άλλη πλευρά- θα είναι μία διάλυση σε ό,τι υπάρχει σήμερα στη χώρα μας. Όχι!

Εμείς με ένα πρόγραμμα -επαναλαμβάνω- που επιδιώκει την

αμοιβαία πολιτική συμφωνία επιδιώκουμε μέσα από αντιπαραθέσεις και συναινέσεις, εντός και εκτός της χώρας, να δημιουργήσουμε μία νέα πραγματικότητα θετική για τη χώρα μας.

Γι' αυτό, στεναχωριόμαστε -μιλάω ειλικρινά- όταν από εδώ παραλούν οι υπεύθυνοι της καταστροφής της χώρας, οι άνθρωποι του χθες και ζητούν τα ρέστα από εμάς.

Άκουσα προ ολίγου τον κ. Βενιζέλο -ένα πρόσωπο το οποίο έχει χειριστεί επί σειρά ετών κρίσιμες εθνικές υποθέσεις, τελευταία δε το μνημόνιο, το PSI κ.λπ.- να θέτει το ερώτημα: «Μα τι θέλετε επιτέλους; Πού θα βρίσκαμε 700 δισεκατομμύρια για να κάνουμε ήπια προσαρμογή. Βρήκαμε 225 δισεκατομμύρια και κάναμε μια προσαρμογή που ήταν σκληρή και εμείς δεν τη θέλαμε για μία τριετία-τετραετία». Εντάξει. Να μιλάμε με σοβαρότητα.

Τα 225 δισεκατομμύρια εδόθησαν και μόνο το 10% από αυτά, δηλαδή τα 25 δισεκατομμύρια, πήγε για την εξυπηρέτηση αναγκών λειτουργίας του κράτους, όπως συντάξεων, λειτουργία της Αστυνομίας κ.λπ.. Τα υπόλοιπα 200 δισεκατομμύρια κατευθύνθηκαν στην αναχρηματοδότηση παλαιού χρέους, δηλαδή στη διάσωση των πιστωτών, των τραπεζών, των μεγάλων ευρωπαϊκών τραπεζών ή σε νέα δάνεια, δηλαδή σε νέο φέσι, σε νέο σπιράλ υπερχρέωσης της χώρας.

Είναι προφανές ότι στη σύλληψη, ακόμα και σήμερα, των υπευθύνων της κρίσης δεν υπάρχει άλλο σχέδιο παρά μόνο το σχέδιο υποταγής σε ένα σπιράλ ύφεσης και υπερδανεισμού, δηλαδή μιας εξάρτησης.

Ακούσαμε, επίσης, σαν να μη συνέβη τίποτα στις 25 Ιανουαρίου, όλη την τρομολαγνική προπαγάνδα των προηγούμενων ετών. Μέχρι και το Grexit ακούστηκε εδώ ξανά σήμερα και δυστυχώς από τον κ. Βενιζέλο. Μέχρι και το φάντασμα της Κύπρου αναστήθηκε εδώ μπροστά μας και δυστυχώς από τον κ. Βενιζέλο, δηλαδή από έναν εκπρόσωπο ενός πολιτικού χώρου που ακόμη και στη σημερινή κατάσταση συντριμμιών επιδιώκει να εκφράζει κάποιες δημοκρατικές ιστορικές παραδόσεις.

Ε, λοιπόν, ο χώρος του Κέντρου, ο χώρος του ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι, δεν υπήρξε, δεν δημιουργήθηκε και δεν άνθισε στη βάση τέτοιων τρομολαγνικών διλημμάτων. Άλλα προσέφερε στη χώρα και βγάλτε τα συμπεράσματά σας.

Κύριοι συνάδελφοι, με το αποτέλεσμα των εκλογών η χώρα αναζητεί μια νέα κανονικότητα, που σημαίνει επανένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι σαφές ότι η Κυβέρνηση δεν κάνει ούτε βήμα πίσω. Δεν είναι κουβέντες του αέρα αυτές, δεν είναι διγλωσσία, είναι δέσμευση. Ούτε βήμα πίσω! Αυτό σημαίνει ότι η περιβόητη «στροφή στον ρεαλισμό», όπως εννοούν κάποιοι τον ρεαλισμό, δηλαδή συμβιβασμό εις βάρος των λαϊκών συμφερόντων, δεν αφορά την Κυβέρνησή μας. Δεν αθετούμε ρητές δεσμεύσεις. Ο μόνος ρεαλισμός που υπάρχει είναι να γίνει σαφές και να ρυθμιστεί ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο. Με το σημερινό χρέος δεν υπάρχει καμιά ρεαλιστική προοπτική για τη χώρα.

Συνεπώς ευελιξία, ναι στη διαπραγμάτευση, όχι διγλωσσία. Είναι σαφές ότι επιδιώκουμε να υπάρξει αμοιβαία συμφωνία και όχι μανιχαϊστικά διλήμματα, καθώς και συναίνεση στη βάση μιας καθαρής πολιτικής προοπτικής, που είναι να φύγουμε από τα μνημόνια, την τρόικα και τη λιτότητα και να ανοίξουμε και να αξιοποιήσουμε έναν ορίζοντα δυνατοτήτων που άνοιξε με την ψήφο του λαού. Επιδιώκουμε λαϊκή συνεννόηση, αλλά και πολιτική συναίνεση εδώ στη βάση -επαναλαμβάνω- σαφούς γραμμής.

Είναι σαφές ότι δεν είναι δυνατόν, εν ονόματι μιας συναίνεσης, να μας ζητείται να εγκαταλείψουμε το πρόγραμμα, για το οποίο ψηφιστήκαμε από τον ελληνικό λαό.

Έχουμε πολλά στο μυαλό μας να σκεφτούμε, έχουμε την αισιοδοξία να μας καθοδηγεί. Αλλά, σε καμμία περίπτωση δεν ήρθαμε για να κολλήσουμε με ιδιοτέλειες στις καρέκλες αυτές.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, τον κ. Φίλη.

Σας ενημερώνω ότι έχουν ζητήσει τον λόγο ήδη δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, ο κ. Νικολόπουλος από τους Ανεξάρτητους Έλληνες και ο κ. Θεοχάρης από το Ποτάμι. Ωστόσο, παρακαλώ να συναίνεσουν για να παρεμβάλουμε κάποιους Βουλευτές, διότι δεν έχει ακόμη ακουστεί επαρκώς το Σώμα.

Καλώ, λοιπόν, τον κ. Κόνσολα από τη Νέα Δημοκρατία για να τοποθετηθεί.

Και να παρακαλέσω εν τω μεταξύ και τους συναδέλφους που κάθονται προς τα ορεινά -και τώρα είναι ήσυχoi- εάν μπορούν να είναι ήσυχoi και στη διάρκεια της ομιλίας των αγορητών διότι ακούγονται μέχρι εδώ αυτά τα οποία λένε, πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί και να γράφονται στα Πρακτικά.

Ορίστε, κύριε Κόνσολα, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι σε αυτήν την Αίθουσα κατατίθενται τεκμήρια ιστορίας που θα αποτελέσουν πολύ σημαντικές επιφυλλίδες της πολιτικής ιστορίας του τόπου και νομίζω ότι δεν μπορούμε να διαχωρίσουμε τώρα ποιες από αυτές θα είναι αυτές που θα κρίνει ο πολίτης στο μέλλον για την επιβεβαίωση ή τη διάψευση της επιλογής του στις τελευταίες εκλογές τις προηγούμενες μέρες.

Γι' αυτό ακούμε με ιδιαίτερη προσοχή όλες τις τοποθετήσεις. Και εγώ είμαι ένας απ' αυτούς που ακούω με μεγάλη προσοχή τους συναδέλφους, όπως άκουσα χθες και τον κ. Πρωθυπουργό στις Προγραμματικές του Δηλώσεις και κάποιες αναφορές του για τις μεταρρυθμίσεις που απαιτούνται. Πράγματι θα μπορούσαμε όλοι να συνυπογράψουμε κάποιες από αυτές. Αυτή είναι η αλήθεια.

Στην ομιλία του, όμως, ο κ. Τσίπρας ζήτησε να στηρίξουμε ως Αξιωματική Αντιπολίτευση την προσπάθεια της Κυβέρνησής του. Θα απαντούσα ότι ο κύριος Πρωθυπουργός «παραβιάζει ανοικτές θύρες». Είναι δεδομένο για εμάς ότι θα στηρίξουμε αυτήν τη νέα προσπάθεια της Κυβέρνησής του, γιατί αντιλαμβανόμαστε ως εθνική προσπάθεια αυτήν την προσπάθεια.

Δυστυχώς τα προηγούμενα δύομιση χρόνια δεν έκανε το ίδιο ο ΣΥΡΙΖΑ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση. Το βιώσαμε όλοι. Το γνωρίζετε οι συνάδελφοι που ήσαστε στην προηγούμενη θητεία στην Αίθουσα αυτή. Και να σας υπενθυμίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η τότε Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν συναίνεσε ούτε στη ρύθμιση των εκατό δόσεων.

Σε αυτήν τη συγκυρία ωστόσο δεν υπάρχει χώρος για σκιαμαχίες, συμψηφισμούς και συγκρίσεις με το παρελθόν. Η Νέα Δημοκρατία οφείλει να αποδείξει ότι μπορεί να προσφέρει στη χώρα και από τη θέση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και θα το πράξει. Θα ασκήσει μια υπεύθυνη αντιπολίτευση που δεν λέει όχι σε όλα, που είναι διατεθειμένη να στηρίξει μια έντιμη συμφωνία με τους δανειστές και εταίρους μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το πρωτογενές πλεόνασμα που αμφισβητούσατε και δεν αναγνωρίζατε, έχει γίνει τώρα ένα από τα προφανή επιχειρήματα που χρησιμοποιούν πολλοί συνάδελφοί μας. Αναγνωρίζετε πλέον ότι οι πλεονασματικοί και ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί -που είχατε αρνηθεί την αναγκαιότητά τους- είναι επιβεβλημένοι για τη χώρα.

Οι πολίτες γνωρίζουν -και εσείς παράλληλα με αυτούς- ότι για να διανύσουμε όλη αυτή την απόσταση, για να απομακρύνουμε τον κίνδυνο εξόδου από το ευρώ το καλοκαίρι του '12 χρειάστηκε μεγάλη προσπάθεια, χρειάστηκαν τεράστιες θυσίες. Και αναγνωρίζουμε ότι υπήρχαν τεράστιες θυσίες από τους πολίτες.

Η στήριξη της εθνικής προσπάθειας από τη δική μας πλευρά έχει έναν και μοναδικό όρο, να μην τεθεί υπό αμφισβήτηση η παραμονή της χώρας στην ευρωζώνη και στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Είμαι ο τελευταίος που θα μπορούσατε να κατηγορήσετε για κινδυνολογία και δημιουργία κλίματος φόβου. Το γνωρίζουν πολλοί από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Μιλάω πάντα με επιχειρήματα. Χρειάζεται -νομίζω- να κυριαρχήσει ένας αντικειμενικός και νηφάλιος πολιτικός λόγος στο δημόσιο διάλογο και ιδιαίτερα από αυτό το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Θέλω, όμως, να εκφράσω τον προβληματισμό μου για τον τρόπο με τον οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τη διαπραγμάτευση. Όσο και αν τις τελευταίες μέρες παρατηρή μια στροφή προς τον ρεαλισμό -και δεν το λέω προς ψόγο- ακολουθείται μια τακτική που εγκλωβίζει τη χώρα σε αδιέξοδα. Και η απόσταση ανάμεσα στο αδιέξοδο και τη ρήξη, να ξέρετε ότι είναι πολύ μικρή.

Ακούγονται και αρκετές φωνές από τον ΣΥΡΙΖΑ που ζητούν σύγκρουση με τους εταίρους μας με οποιοδήποτε κόστος. Αν είναι δυνατόν! Προφανώς αγνοούν ποιο μπορεί να είναι αυτό το

κόστος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται ψύχραιμη και υπεύθυνη διαπραγμάτευση. Μπορεί να σας ενισχύει η αποδοχή που υπάρχει στο θυμικό του μέσου πολίτη. Οφείλετε, όμως, να έχετε υπ' όψιν σας ότι αυτή εξατμίζεται πολύ εύκολα. Το είπε ο κ. Βενιζέλος πριν στην ομιλία του.

Εμείς σεβόμαστε τη λαϊκή ετυμολογία, τους κανόνες της δημοκρατίας. Σεβόμαστε το αποτέλεσμα των τελευταίων εκλογών. Η εντολή, όμως, των πολιτών δεν είναι σε καμμία περίπτωση η αμφισβήτηση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας και της συμμετοχής της στην Ευρωπαϊκή Νομισματική Ένωση. Αυτό πρέπει να θυμόμαστε για πάντα από εδώ και πέρα.

Είπα και πριν ότι είναι μακριά από εμένα η κινδυνολογία και ότι είμαι έτοιμος να αναγνωρίσω και να στηρίξω ρεαλιστικές θέσεις που έχουν ειπωθεί από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, αλλά και από τον Πρωθυπουργό από αυτό το Βήμα.

Είναι σαφές ότι έχετε εγκαταλείψει τις εξαγγελίες για διαγραφή του χρέους ή για διεθνή συνδιάσκεψη για το χρέος, από τη στιγμή που διαπιστώσατε ότι αυτό δεν είναι εφικτό και προσκρούει στην πραγματικότητα. Η ρεαλιστική γραμμή διεκδίκησης και διαπραγμάτευσης σε σχέση με το χρέος σχετίζεται με την επιμήκυνση του χρόνου αποπληρωμής και κυρίως με το ύψος του επιτοκίου. Εκεί βρίσκεται το κλειδί και η ουσία της διαπραγμάτευσης.

Παρατήρησα, επίσης, ότι μετατέθηκαν σε βάθος χρόνου εξαγγελίες που ήταν σαφές ότι δεν ήταν κοστολογημένες. Ο λαϊκισμός έχει πρόσκαιρα οφέλη που εξανεμίζονται όταν διαπιστώνεται το ανέφικτο των υποσχέσεων. Το γνωρίζουμε από την πολιτική ιστορία διαχρονικά, ιδιαίτερα από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Εγκαταλείφθηκε η, ούτως ή άλλως, ανεδαφική ιδέα της κρατικοποίησης των τραπεζών, ενώ ίδια τύχη είχε και η αρχική εξαγγελία για την κατάργηση του ΤΑΙΠΕΔ, αλλά και τη ματαίωση επενδύσεων, όπως αυτή της «COSCO» στο λιμάνι του Πειραιά, ενώ παράλληλα ο Υπουργός Οικονομικών κ. Βαρουφάκης δείχνει να έχει αντιληφθεί την ανάγκη ιδιωτικοποίησης και του ΟΣΕ.

Παράλληλα, επισημαίνω και την έμπρακτη αναγνώριση από την πλευρά του ότι το 67% των μεταρρυθμίσεων που είχαν συμφωνηθεί ανάμεσα στη δική μας κυβέρνηση και στους εταίρους ήταν και είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Το σημειώνω αυτό.

Στο παραπάνω πλαίσιο υπάρχουν, όμως, ζητήματα προς διερεύνηση που ανέκυψαν από την ανάγνωση των Προγραμματικών Δηλώσεων του κυρίου Πρωθυπουργού. Δεν ακούσαμε από τον κ. Τσίπρα να εξειδικεύει ή να κάνει σαφές το σχέδιο-γέφυρα που προτείνει στους εταίρους μας. Δεν μας έχει εξηγήσει ποιο είναι αυτό και τι περιλαμβάνει. Τον άκουσα με ικανοποίηση να δηλώνει πίστη στην τήρηση των ευρωπαϊκών κανόνων. Οφείλω, όμως, να επισημάνω ότι η αποστροφή της ομιλίας του για ιδιωτικοποιήσεις που μπορούν να γίνουν με διακρατικές συμφωνίες και συμμετοχή του ελληνικού δημοσίου προσκρούει στο θεσμικό πλαίσιο και στο κοινοτικό δίκαιο.

Μίλησε για την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ εντός του 2015. Ο κύριος Πρωθυπουργός παρά ταύτα απέφυγε να δεσμευθεί για το όριο πάνω από το οποίο θα επιβληθεί ο φόρος μεγάλης ακίνητης περιουσίας, το οποίο είναι κάτι που δημιουργεί όχι μόνο μεγάλα ερωτηματικά, αλλά και ασάφειες. Ποιο θα είναι, λοιπόν, αυτό το όριο; Κάποιος πρέπει να μας πει.

Για την παροχή δέκατου τρίτου μισθού για τους συνταξιούχους που λαμβάνουν σύνταξη έως 700 ευρώ, εφόσον υπάρχει κοστολόγηση, είναι δεδομένο ότι θα υπάρχει στήριξη σχεδόν καθολικά από την Αίθουσα.

Σε ό,τι αφορά την αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751 ευρώ, ο κύριος Πρωθυπουργός τη μετέθεσε σταδιακά μέχρι το τέλος του 2016.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να μιλήσω μόνο για δύο λεπτά ακόμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Εννοείται, κύριε συνάδελφε.

Σε όλους τους συναδέλφους επιδεικνύουμε ανοχή.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Η ελευθέρη, όμως, αγορά και η οικονομία δεν διοικείται με προεδρικά διατάγματα. Κανείς μας δεν είναι ευτυχής από τους χαμηλούς μισθούς, τον υψηλό δείκτη ανεργίας. Θα μπορούσαμε μάλιστα και να υπερθεματίσουμε στο γιατί το ύψος του κατώτατου μισθού να είναι στα 751 ευρώ και όχι στα 851 ή στα 1000 ευρώ. Στην πραγματικότητα το ακριβές ύψος το καθορίζει η αγορά και οι κοινωνικοί εταίροι. Όσο αναπτύσσεται η οικονομία τόσο βελτιώνεται και το εισόδημα των εργαζομένων. Αυτή είναι η αλήθεια, αυτό λέει η αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου μια προσέγγιση για τα όσα εξήγγειλε ο κύριος Πρωθυπουργός για το ασφαλιστικό σύστημα των πολιτών. Φαντάζομαι πως όλοι έχουμε αντιληφθεί το μέγεθος του προβλήματος. Για εμένα προσωπικά είναι ένα από τα κορυφαία προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως έθνος. Μιλήσαμε για μεταφορά πόρων από τη δημιουργία ενός ταμείου εθνικού πλούτου, για να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα στο ασφαλιστικό. Ακούγονται μεν εύχχα αυτά τα μηνύματα, είναι όμως πολύ γενικόλογα και ασαφή. Ποια είναι τα έσοδα που θα περιέρχονται σε αυτό το ταμείο; Από πού θα προέρχονται;

Από κάποιες κυβερνητικές πηγές ακούστηκε ότι θα προέρχονται από τα έσοδα από την αξιοποίηση των κοιτασμάτων υδρογονανθράκων. Ορισμένοι μιλούν σαν να πρόκειται για έσοδα που ήδη υπάρχουν, που θα αποκτήσουμε σε δύο ημέρες. Φαίνεται πως το επόμενο στάδιο θα είναι να ακούσουμε και για την τιτλοποίηση αυτών των εσόδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται σοβαρότητα και υπευθυνότητα σε ό,τι αφορά την προσέγγιση του ασφαλιστικού συστήματος. Με τις εξαγγελίες και τις ακυρώσεις στο πλαίσιο των ιδιωτικοποιήσεων και των ιδιωτικών επενδύσεων ουσιαστικά ακυρώνεται η διαδικασία που βρίσκεται σε εξέλιξη για την έρευνα και την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Ακούσαμε, επίσης, κάποια συγκεκριμένη αναφορά για διάφορα άλλα θέματα, αλλά δεν ακούσαμε για τον τουρισμό. Περιμένω την τοποθέτηση της κ. Κουντουρά. Εκτιμώ, όμως, ότι ο τουρισμός αποτελεί πεδίο σύγκλισης και συνεννόησης. Γνωρίζω την ευαισθησία της. Φαντάζομαι πως θα το πράξει. Προέρχομαι –όπως και άλλοι συνάδελφοι από τον ΣΥΡΙΖΑ– από μία περιοχή που στηρίζει την τουριστική ανάπτυξη και πιστεύω ακράδαντα πως το τουριστικό ρεύμα των δύο τελευταίων χρόνων δεν πρέπει να ανακοπεί ούτε να διαταραχθούν οι σταθερές που διαμορφώνουν αυτό το κλίμα.

Αντίθετα, πρέπει να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα του τουριστικού μας προϊόντος. Αντιλαμβανόμαστε όλοι τι σημαίνει αύξηση του ΦΠΑ στον τουρισμό ή τι σημαίνει αύξηση σε αυτούς τους συντελεστές στους οποίους έχουμε αναφερθεί από αυτό το Βήμα και υπερασπιζόμαστε αυτούς τους μειωμένους συντελεστές στα νησιά του Αιγαίου και θεωρώ ότι δεν πρέπει –είναι εκ των ουκ άνευ– να το αγγίζει κανείς. Στη λογική της συνέχειας του κράτους, αλλά και του ορθολογισμού θα ήθελα να παρακαλέσω την ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας στο θέμα της ίδρυσης των δύο πανεπιστημιακών τμημάτων τουρισμού. Γνωρίζετε όλοι ότι για εμάς είναι εθνικός στόχος η ποιοτική αναβάθμιση των τουριστικών υπηρεσιών. Θεωρώ μεγάλο και ευλογημένο αυτό το θεσμικό πλαίσιο που προβλέπει την ίδρυση τεσσάρων τμημάτων τουριστικής πολιτικής και ανάπτυξης, δύο στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου και δύο στο Πανεπιστήμιο Κρήτης. Επίσης, το ίδιο ισχύει και για το Ινστιτούτο Τουριστικών Ερευνών με έδρα τη Ρόδο. Υπήρχε ομόθυμη αντιμετώπιση και μάλιστα διεκδίκηση συνολική από τις τοπικές κοινωνίες.

Εν κατακλείδι, θα ήθελα να επισημάνω ότι η ρήτρα νησιωτικότητας ήταν μία νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησής μας, μία πρόταση στη θεσμοθέτηση της οποίας είχα την τιμή να συμβάλω. Είναι πολύ σημαντικό, λοιπόν, να υπενθυμίσουμε ότι υπάρχει ουσιαστικό περιεχόμενο και ότι η ρήτρα αυτή θα μπορούσε να ισχύει σε κάθε νόμο του κράτους. Όλα αυτά είναι κάποια ζητήματα που μπορούν να συγκλίνουν και να υπάρχει ένα πεδίο συνεργιών από όλες τις παρατάξεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι η χώρα χρειάζεται ένα νέο υπόδειγμα πολιτικής συμπεριφοράς. Η Νέα Δημοκρατία θα το δείξει ως Αξιωματική Αντιπολίτευση. Οι ισοπεδωτικές λο-

γικές, οι δογματισμοί, οι πρακτικές άλλων εποχών δεν έχουν προβολή στο μέλλον. Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός έχουν την ευθύνη της διαπραγμάτευσης. Εύχομαι και ελπίζω να αντιλαμβάνομαι και εγώ μαζί με άλλους το μέγεθος της ευθύνης. Εύχομαι να αντιλαμβάνονται ότι δεν είναι εξουσιοδοτημένοι για να αμφισβητήσουν την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας.

Η Νέα Δημοκρατία θα εγγυηθεί και θα υπερασπιστεί την παρामी της χώρας στο ευρώ και τη συμμετοχή της εντός του ευρωπαϊκού πλαισίου. Κανείς μας δεν εύχεται την αποτυχία, τη ρήξη και την κατάρρευση, όπως πριν από δυόμισι χρόνια κάποιοι άλλοι επένδυαν στην αποτυχία της Κυβέρνησης, έστω και εάν αυτό συνδεόταν με την αποτυχία της χώρας. Έχουμε όλοι μας την ίδια ευθύνη και συνευθύνη απέναντι στη χώρα και τους πολίτες. Αυτό είναι ένα μήνυμα που δεν μπορεί να το προσηγάσσει κανείς.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κόνσολα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τέσσερις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γυμνάσιο Πεδινής Ιωαννίνων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Διαμαντόπουλος.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θα σας παρακαλούσα να αφήσετε την επισημάνση στο χρόνο, ώστε αν ξεπεράσω το όριο να μου γίνει αντιληπτό, για να σταματήσω μέσα σε αποδεκτό πλαίσιο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο λαός έκανε μία ξεκάθαρη επιλογή στις 25 Ιανουαρίου. Αυτή η επιλογή προέκυψε από τις νεοφιλελεύθερες μνημονιακές πολιτικές. Ήταν μία τομή στη ζωή της χώρας. Ήταν μία τομή στις ζωές των πολιτών. Αντιλήφθηκαν για πρώτη φορά τι θα πει «ταξικό».

Έζησαν στο πετσί τους το 11% της αύξησης των εκατομμυριοσών. Έζησαν στη γειτονιά, στον περίγυρό τους, στο οικογενειακό τους περιβάλλον τα 6,3 εκατομμύρια των συμπολιτών τους, που ήταν στο όριο και κάτω από το όριο της φτώχειας.

Από αυτήν την εντολή και ξεκάθαρη επιλογή, προέκυψε μια Κυβέρνηση. Δόθηκαν εκατόν σαράντα εννέα Βουλευτές στο ΣΥΡΙΖΑ, μπήκαν οι Ανεξάρτητοι Έλληνες στη Βουλή -παρά το πολιτικό «λιντσάρισμα» που δέχτηκαν τα δυόμισι χρόνια που ήταν εδώ, σε αυτό το Κοινοβούλιο- και αυτή η Κυβέρνηση πήρε αυτήν την εντολή για ισχυρή διαπραγμάτευση, για να παλέψει για να γίνει το χρέος βιώσιμο, για την άρση της λιτότητας, την ανάσχεση της καταστροφής που επιτεύχθηκε και μόνο με την εκλογή αυτής της Κυβέρνησης, την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, την επανεκκίνηση της οικονομίας και την παραγωγική ανασυγκρότηση του τόπου.

Δυόμισι χρόνια κι οι δυο Κοινοβουλευτικές Ομάδες έκαναν πολλή δουλειά. Τα κόμματα που συγκροτούν την Κυβέρνηση έκαναν πολλή δουλειά, είχαν προτάσεις και θέσεις. Αυτό προς απάντηση σε αυτούς που λένε ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν έχει σχέδιο. Υπήρχαν συγκεκριμένες δεσμεύσεις και προγραμματικές δεσμεύσεις. Οι πρώτες μέρες αυτής της Κυβέρνησης βρήκαν τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς σε ένα ατέλειωτο ταξίδι στην Ευρώπη -εκεί που θεωρητικά θα έβρισκαν κλειστές πόρτες- να συζητούν πρώτη φορά πράγματα που ήταν ανήκουστα για τόσα χρόνια, να βάζουν στην ατζέντα το θέμα της διαγραφής του χρέους, να καταθέτουν ένα λογικό πρόγραμμα -το δικό μας πρόγραμμα, όχι των δανειστών, όχι του ΣΕΒ- για το πώς θα επανεκκινήσουμε την οικονομία, πώς θα μοιραστεί ο πλούτος, σε κόντρα της βιαιότερης αναδιανομής πλούτου που είχε λάβει χώρα στα χρονικά της.

Τις πρώτες μέρες ο λαός αντιλήφθηκε τι σημαίνει να ασκείς

εξωτερική πολιτική και πως δεν είναι συνυφασμένη με την οικονομική κατάσταση της χώρας. Έτσι, η πρώτη απάντηση ήταν πως θα συναποφασίζουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, πως έχουμε άλλη αντίληψη μέσα από τους ευρωπαϊκούς κανόνες για την εξωτερική πολιτική και τη σχέση με τη Ρωσία. Υπήρξε μια παρέμβαση, η οποία δεν άφησε να παρθούν νέα μέτρα και δεν ήταν τόσο επιθετική η δήλωση, ούτως ώστε να δημιουργηθεί ένα πραγματικά χαστικό ρήγμα στις σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τη Ρωσία.

Ξεκίνησε, όντως, μια άμεση και σκληρή διαπραγμάτευση. Σκληρή, όμως, που προκαλεί ανησυχία μόνο στο πρώην κυβερνητικό μπλοκ. Γιατί στο λαό μας, έξω, προκαλεί ενθουσιασμό. Αντιλήφθηκε ο κόσμος, ο λαός, πως η Κυβέρνηση πλέον, δεν χαρακτηρίζεται από χατζηβατικές νοοτροπίες, πως είναι έτοιμη να διεκδικήσει τα δίκαια του λαού.

Σε αυτό έχουμε μια κριτική από την πλευρά της Αντιπολίτευσης, η οποία προφανώς προκαλείται από την αμηχανία. Το αντιλαμβανόμαστε, πλήρως. Έρχεται από τη μια να πει ότι συναινεί και στηρίζει, από την άλλη ότι έχουμε κάνει ήδη «κωλοτούμπα». Εν τέλει, όμως, ανησυχεί γιατί η σκληρή διαπραγμάτευση μπορεί να μας οδηγήσει δήθεν σε Grexit ή οποιοδήποτε άλλο σενάριο έχει ανασύρει από την προεκλογική περίοδο. Δεν έχει καταλάβει ακόμα ότι έχουμε ξεπεράσει την προεκλογική περίοδο, πως ο κόσμος δεν φοβήθηκε, δεν τρομοκρατήθηκε και αποφάσισε.

Επίσης, μας κατηγορούν -και αυτό έθλω να το επιστημάνω, γιατί ήταν δια-παραταξιακό- για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Ποιοι όμως; Η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι οδήγησαν πραγματικά, μέσω της εσωτερικής υποτίμησης και των μνημονιακών πολιτικών, στην καταστροφή αυτού του τόπου, στην υγειονομική ένδεια που δημιούργησαν μέσα από την υποβάθμιση των υπηρεσιών υγείας. Μας κατηγορεί και το Ποτάμι, ένα νεοσύστατο κόμμα, το οποίο επέμενε να μην προκύψουν -μέσω της προεδρικής εκλογής- εκλογές, για να συνεχιστεί αυτή η πολιτική. Μερικοί από αυτήν την Κοινοβουλευτική Ομάδα -το συνονθύλευμα, τελοσπάντων, που έχει συγκροτηθεί- κρατούν φύλλο συκής για τα δικαιώματα. Λίγο ΔΗΜΑΡ θυμίζει, είδατε την τύχη της. Μας κατηγορείτε εσείς που επιμένετε σε αυτές τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

Μια εμπειρία που είχα στον χρόνο που ήμουν Βουλευτής, ήταν ότι μέσα από την ελληνική Βουλή προσπάθησαν να επεκταθεί το επίδομα για τις ορεινές μειονεκτικές περιοχές. Το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, που επαίρονται ότι έφεραν μεταρρυθμίσεις και αγωνιούν για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, απάντησαν σε ερωτήσεις και παρακλήσεις μου -για να σχηματίσουν μια ευρωπαϊκή οδήγία, κάτι που μπορούσαν να κάνουν- πως και τα τρία Υπουργεία ήταν αναρμόδια. Αυτή ήταν η απάντηση.

Τέλος, επειδή δεν θέλω να καταχραστώ το χρόνο, θέλω να πω ότι ο λαός αναγνωρίζει όλα αυτά που κάνει η Κυβέρνηση τις πρώτες μέρες και στηρίζει.

Υπάρχει ένας ακήρυχτος οικονομικός πόλεμος. Τον έχουμε ζήσει. Τον ζουν οι συμπολίτες μας. Έχει μειωθεί 25% το ΑΕΠ. Δεν εμφορείται κανείς μας και κανένας από τους συμπολίτες μας από οποιαδήποτε φαντασίωση πως επειδή είναι δίκαια τα αιτήματά μας θα πάμε, θα τα καταθέσουμε και θα γίνουν αποδεκτά. Έχουμε έναν πόλεμο. Σε αυτόν τον πόλεμο κερδίσαμε την πρώτη μάχη στις 25 του Γενάρη. Θα υπάρξουν όμως και ήττες. Θα υπάρξουν και τακτικές που θα ακολουθήσουμε. Πάντα όμως στο τέλος της ημέρας θα μένει αυτή η γεύση που έχει μείνει από τις πρώτες μέρες αυτής της Κυβέρνησης. Θα μαχόμαστε για δημοκρατία, για αξιοκρατία και για το συμφέρον των λαϊκών στρωμάτων.

Θέλω να δώσω μία απάντηση στον κύριο Βενιζέλο που μας προέτρεψε να απολαύσουμε την εξουσία και τη νίκη. Προς όλους όσους μας ακούν και όσους είναι εδώ μέσα θέλω να πω ότι δεν ήρθαμε για να απολαύσουμε καμμία εξουσία και καμμία νίκη. Συγκινούμαστε από την ευθύνη και τη δυνατότητα που μας έχει δώσει ο λαός να παλέψουμε για τα δικά του. Συγκινούμαστε βλέποντας τον κόσμο να μας δίνει κουράγιο. Είμαστε εδώ για να παλέψουμε για όλα αυτά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Διαμαντόπουλο.

Παρακαλώ να προσέλθει στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Λαγός από τη Χρυσή Αυγή.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ: Σήμερα μου δίνεται η δυνατότητα να μιλήσω από το Βήμα της Βουλής μετά από δεκαεπτά μήνες παράνομης και αντισυνταγματικής κράτησης, παράνομης προφυλάκισης που έχει επιφυλάξει το καθεστώς της Κυβέρνησης Σαμαρά απέναντι στον αρχηγό της Χρυσής Αυγής, σε πολλούς Βουλευτές και σε πολλά στελέχη και απλά μέλη τα οποία δεν έκαναν τίποτα άλλο από το να είναι πιστοί Έλληνες πατριώτες.

Πριν από λίγες ώρες απ' αυτό εδώ το Βήμα μίλησε ο Υπουργός Δικαιοσύνης και ανέφερε ότι κανείς δεν δώκεται για το φρόνημα. Θα ήθελα να του υπενθυμίσω και να τονίσω σε όλους σας ότι ο αρχηγός, οι Βουλευτές και τα στελέχη της Χρυσής Αυγής διώκονται μόνο και μόνο γι' αυτό το πράγμα. Μόνο για το φρόνημά τους.

Υπάρχει μια δικογραφία οκτακοσίων σελίδων -την οποία όποιος έχει αμφιβολίες μπορεί να διαβάσει- και πρόκειται να γίνει ένα δικαστήριο λίαν συντόμως. Προσωπικά θέλω πολύ να γίνει γιατί θα ξευτιλιστούν πολλοί. Σε αυτή, λοιπόν, τη δικογραφία ο αρχηγός, οι Βουλευτές της Χρυσής Αυγής και πολλά στελέχη της δεν έχουν ουδεμία εγκληματική και κακουργηματική πράξη, αλλά έχουν μόνο ομιλίες. Κάπου, κάποτε, μιλήσαμε, είπαμε κάτι και αυτό που είπαμε ήταν η προτροπή για να κάνουμε εγκληματικές ενέργειες. Αυτά δεν έχουν γίνει ποτέ και πουθενά. Γίνονται μόνο εδώ. Και αν αυτά σας κάνουν να αισθάνεστε υπερήφανοι εδώ είμαστε να μας το πείτε.

Ακούμε πάρα πολλά χρόνια και μέσα σ' αυτήν εδώ τη Βουλή αλλά και έξω στην κοινωνία για ένα ψεύτικο, θα μου επιτρέψετε να πω, ανθρωπισμό ή αν όχι ψεύτικο, κατά συνείδηση, κατά το δοκούν, όπου μας συμφέρει. Κάποιοι κάνουν εγκληματικές ενέργειες. Κάποιοι κάνουν τρομοκρατικές ενέργειες. Καλύπτονται, όμως, πίσω από τον μανδύα του επαναστάτη. Και ένα πολιτικό κόμμα, το τρίτο στη χώρα διώκεται μόνο και μόνο για ομιλίες και για λόγους.

Πού είναι, λοιπόν, ο ανθρωπισμός σας; Δεν είναι ανάγκη να πάτε στην Τανγκανίκα. Δεν είναι ανάγκη να πάτε στην άκρη της γης. Είναι μπροστά στα μάτια σας. Είναι στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Είναι στην ελληνική κοινωνία. Έχετε απαξιώσει τετρακοσίων χιλιάδων Ελλήνων πολιτών.

Κατηγορείτε εμάς για ρατσιστές και για φασίστες, αλλά ο χειρότερος ρατσισμός που έχει επικρατήσει τα τελευταία σαράντα χρόνια στην Ελλάδα είναι για όποιον τολμά να μιλήσει και να πει ότι είναι χρυσανγίτης. Είναι καλλιτέχνης; Είναι τραγουδιστής; Είναι ηθοποιός; Είναι πολιτικός; Είναι άνθρωπος του μεροκάματου; Εάν τολμήσει και πει ότι στηρίζει τη Χρυσή Αυγή, ότι ψηφίζει Χρυσή Αυγή, στέλνεται στο πυρ το εξώτερον, κανείς δεν θέλει να συνδιαλλαγεί μαζί του και όχι μόνο αυτό -αυτό είναι δικαίωμά σας, ως το κάνετε, αλλά μη μας λέτε ότι είστε δημοκράτες- αλλά διώκεται κιόλας. Αυτό ως το κρίνει και προφανώς το κρίνει ο ελληνικός λαός.

Υπήρξε μία συμμορία εδώ μέσα που την ξέρετε πολύ καλά και που στο επερχόμενο δικαστήριο θα αποδειχθούν περίτρανα πολλά πράγματα, γιατί πολλά είναι αυτά που δεν τα γνωρίζετε όλοι σας, που τα έχουν αποκρύψει οι μεγαλοεργολάβοι των ΜΜΕ, που τα έχουν αποκρύψει για να μην τα ακούσει και να μην τα μάθει ο κόσμος. Στο δικαστήριο, που προκαλούμε να είναι ανοικτή η δίκη, που προκαλούμε να υπάρχουν κανάλια μέσα, μια και είμαστε μία εγκληματική οργάνωση, μια και είμαστε εγκληματίες Βουλευτές, πρέπει να το δει όλος ο κόσμος και να μας καταδικάσει. Εμείς δεν το φοβόμαστε.

Αυτά, λοιπόν, τα πράγματα θα αποδειχθούν περίτρανα σε λίγους μήνες, αν έχουν τα κότσια -επαναλαμβάνω- να μας πάνε και να ολοκληρωθεί αυτή η δίκη. Διότι εγώ πολύ αμφιβάλλω.

Χθες μίλησε ο Πρωθυπουργός της χώρας από αυτό το Βήμα και αναφέρθηκε κάποια στιγμή στο θέμα της ΕΥΠ, στο τι έχει κάνει όλα αυτά τα χρόνια και κυρίως τα τελευταία χρόνια, για τις παρακολούθησεις πολιτικών τους αντιπάλων, για τις μεθοδεύσεις, για όλες τις μηχανορραφίες που έκανε, προκειμένου όποιος δεν είναι αρεστός να γίνει περιθωριακός, όποιος δεν κάνει αυτά

που θέλουν να κάνουν οι υπόλοιποι να μπει στη φυλακή.

Με αυτά που είπε ο Πρωθυπουργός στο συγκεκριμένο κομμάτι φυσικά συμφωνούμε, αλλά θα ήθελα να αναφέρω ότι αυτοί που έχουμε το περισσότερο δικαίωμα από όλους να μιλάμε είμαστε εμείς. Εμείς τα βιώσαμε και αυτήν τη στιγμή θα παραπεμφθούμε σε ένα δικαστήριο, γιατί επίορκοι αξιωματικοί της Ελληνικής Αστυνομίας σε συνδυασμό με πολιτικούς που ήταν μέχρι πριν από λίγο καιρό σε αυτά εδώ τα έδρανα και παρίσταναν τους Βουλευτές, αλλά για μένα είναι οι μεγαλύτεροι γκάγκστερς που υπήρχαν, παρακολουθούσαν τα τηλέφωνα μας, παρακολουθούσαν τις κινήσεις μας, παρακολουθούσαν τα πάντα και όχι μόνο αυτό, αλλά ήξεραν και υπάρχει επίσημο έγγραφο, το οποίο θα σας προσκομίσω όποτε θέλετε, σύμφωνα με το οποίο το δικό μου τηλέφωνο, του Αρχηγού, αλλά και πολλών στελεχών παρακολουθείται από το 2010.

Το αισχρότερο της υπόθεσης είναι ότι γνώριζαν ότι ούτε εγκληματίες είμαστε ούτε κάτι άλλο. Θα μας είχαν συλλάβει από τότε. Γνώριζαν πολύ καλά την αθωότητά μας, αλλά δεν μπορούσαν να μας αφήσουν άλλο έξω. Τα ποσοστά της Χρυσής Αυγής εκτοξεύονταν, η απήχηση που είχαμε στον κόσμο ήταν εκπληκτική, γι' αυτό μας έβαλαν φυλακή, για ομιλίες.

Εμείς είμαστε εδώ και περιμένουμε να γίνουν αυτά που είπε ο Πρωθυπουργός και περιμένουμε την παραδειγματική τιμωρία όλων αυτών. Διότι αυτήν τη στιγμή που μιλάμε εμείς εδώ πέρα ο Αρχηγός, επαναλαμβάνω, του τρίτου πολιτικού κόμματος, ο οποίος δεν έχει κάνει καμία παράνομη πράξη, βρίσκεται έγκλειστος στα κελιά της τιμής για εμάς. Θα αποδειχθούν πολλά πράγματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα επιγραμματικά να αναφερθώ σε δύο τρία γεγονότα, αλλά μάλλον επειδή βλέπω ότι ο χρόνος τελειώνει και δεν θέλω να τον καταχραστώ, θα αναφερθώ λίγο στον Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που μίλησε πριν από λίγα λεπτά εδώ και μας είπε ότι πρέπει να ασχοληθούμε και να δούμε τι γίνεται με τη λίστα Λαγκάρντ, πρέπει να δούμε τι γίνεται με τις λίστες φοροδιαφυγής.

Συμφωνούμε, αλλά δεν μας είπε κάτι άλλο, ότι το ίδιο το ΚΚΕ έχει πει ότι ποτέ δεν δέχεται να ελεγχθεί το ταμείο του. Γιατί δεν δέχεται να ελεγχθεί το ταμείο του ΚΚΕ; Το ΚΚΕ είναι παραπάνω από το ελληνικό κράτος;

Να ξεκινήσουμε, λοιπόν και να ελέγξουμε όλους αυτούς τους μεγαλοοφειλέτες. Εμείς είμαστε μαζί σε αυτόν τον αγώνα που θα γίνει στους μεγαλοκαναλάρους, σε όσους έχουν πάρει τα θαλασσοδάνεια και εκμεταλλεύονται τον ελληνικό λαό, αλλά να δούμε και στα γραφεία του ΚΚΕ και να δούμε ποιος είναι ο έλεγχος.

Δεν μπορεί να μιλά ένα τέτοιο κόμμα, όταν πήρε μια τηλεοπτική συχνότητα από το ελληνικό κράτος, όταν τη συχνότητα αυτήν την εκμεταλλεύθηκε για όσα χρόνια ήθελε και όταν μετά του έγινε βάρος πια -γιατί ενώ θα σώσει όλους τους Έλληνες εργαζομένους, τους δικούς του δεν μπορεί να τους σώσει, τους είχε απλήρωτους και τους απέλυσε- όταν έγιναν, λοιπόν, όλα αυτά, πωλήθηκε ο τηλεοπτικός σταθμός. Πού; Σε μια offshore εταιρεία.

Ψάξτε τα, δείτε τα και εμείς εδώ είμαστε να τα συζητήσουμε. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Χρυσής Αυγής)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Λαγό.

Δίνω τον λόγο στην κ. Αικατερίνη Ιγγλέζη. Εν συνεχεία, θα ακολουθήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων που περιμένει ευγενικά όπως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμιού που περιμένει ευγενικά. Νομίζω, όμως, ότι ήταν πρέπει να μιλήσουν και κάποιοι συνάδελφοι. Στη συνέχεια, επίσης, περιμένουν ευγενικά οι Υπουργοί κ.κ. Αριστείδης Μπαλτάς, Τέρενς Κουίκ και Νικόλαος Χουντής. Θα κάνουμε και μια ανάλογη παρεμβολή βεβαίως και κάποιων συναδέλφων. Κυρία Ιγγλέζη, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΙΓΓΛΕΖΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φυσικό περιβάλλον είναι το

οπίτι μας, ο ζωτικός μας χώρος και τόπος. Η προστασία του και η ορθολογική διαχείρισή του δεν είναι πολυτέλεια ούτε σε καιρούς ευμάρειας ούτε σε καιρούς οικονομικής κρίσης. Είναι θέμα επιβίωσης και ποιότητα ζωής. Το φυσικό περιβάλλον δεν είναι ούτε προϊόν προς αγορά και πώληση ούτε εμπόδιο στα σχέδια επενδύσεων που πρέπει με κάθε τρόπο να παρακαμφθεί.

Θα σας δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα από τον τόπο μου τη Χαλκιδική, τη Χαλκιδική ως πείραμα εφαρμογής του σκληρού νεοφιλελεύθερου δόγματος «επενδύσεις με κάθε κόστος» της προηγούμενης κυβέρνησης και τη Χαλκιδική ως παράδειγμα οικονομικής, κοινωνικής, περιβαλλοντικής ανασυγκρότησης και μετασχηματισμού της δικής μας Κυβέρνησης.

Το εξορυκτικό σχέδιο της «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ Α.Ε.» και της καναδικής «ELDORADO GOLD» στη Χαλκιδική παρουσιάστηκε από τις προηγούμενες κυβερνήσεις ως επένδυση πρότυπο. Είναι όμως;

Το ελληνικό δημόσιο ξεπούλησε κοινούς πόρους και δημόσιο χώρο σε μια ιδιωτική επιχείρηση. Και μιλάω συνειδητά για ξεπούλημα. Σκεφτείτε ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο έκρινε πως το τίμημα για την αγορά των μεταλλίων ήταν αδικαιολόγητα χαμηλό και επέβαλε στην εταιρεία καταβολή 15,4 εκατομμυρίων ευρώ στο δημόσιο. Το ελληνικό δημόσιο προσέφυγε πριν από την ίδια την εταιρεία ενάντια σε αυτήν την απόφαση. Προφανώς, τα ταμεία γέμιζαν από τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις. Δεν χρειάζονταν να πληρώνουν και οι πολυεθνικές.

Το κράτος δεν έμεινε εκεί. Πρόσφερε κάθε δυνατή βοήθεια και διευκόλυνση στην εκμεταλλεύτρια εταιρεία. Οι ελεγκτικοί μηχανισμοί παρέβλεπαν τις παραβιάσεις της εθνικής και ευρωπαϊκής νομοθεσίας, τις παρανομίες και τις παραβιάσεις των περιβαλλοντικών όρων. Η κυβερνητική πλειοψηφία φρόντιζε να νομοθετεί με τέτοιο τρόπο, ώστε να εξυτηρούνται τα συμφέροντα της ιδιωτικής εταιρείας και να νομιμοποιούνται οι παρανομίες και οι αυθαιρεσίες της.

Ταυτόχρονα, το δυσανάλογο κόστος των περιβαλλοντικών επιπτώσεων κλήθηκαν να επωμισθούν οι τοπικές κοινωνίες. «Κλήθηκαν» κατ' ευφημισμό. Στην πραγματικότητα επιχειρήθηκε να τους επιβληθεί με βία και με εκβιασμούς ποινικοποίηση και παραπληροφόρηση. Σε έναν τόπο που η μεταλλευτική δραστηριότητα εξελίχθηκε σε μονοκαλλιέργεια, ένα κομμάτι της τοπικής κοινωνίας βρίσκεται εγκλωβισμένο και εξαρτημένο από αυτήν τη δραστηριότητα. Και αυτό το κομμάτι έσπευσαν να υιοθετήσουν και να προβάλλουν τις τελευταίες μέρες τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της διαπλοκής, όταν για τους ίδιους οι απολυμένες καθηίστριες, οι σχολικοί φύλακες, το δυναμικό Κίνημα της Χαλκιδικής ήταν αόρατα. Τυχάκι;

Και σε αυτήν την περίπτωση το μόνο επιχείρημα υπέρ της μεταλλευτικής δραστηριότητας είναι η δημιουργία θέσεων εργασίας, επιχείρημα που καταρρίπτεται εύκολα. Αρκεί να υπολογίσει κανείς τις θέσεις εργασίας που θα χαθούν εξαιτίας της μεταλλευτικής δραστηριότητας. Η πλέον ρυπογόνα παγκοσμίως δραστηριότητα ανταγωνίζεται από θέση ισχύος άλλες παραγωγικές και οικονομικές δραστηριότητες, όπως γεωργία, κτηνοτροφία, τουρισμός και άλλα και υπονομεύει τις προοπτικές αιφόρου ανάπτυξης της περιοχής. Τελικά, δεν συμβάλλει θετικά ούτε στην τοπική ούτε στην εθνική οικονομία.

Οι προηγούμενες κυβερνήσεις θεώρησαν ότι οι επενδύσεις μπορούν εύκολα να πραγματοποιηθούν χωρίς τη συναίνεση των τοπικών κοινωνιών. Έκαναν λάθος. Όσο σκληρή και αν είναι η καταστολή, όσο επώδυνη κι αν είναι η ποινικοποίηση, οι τοπικές κοινωνίες έχουν τον τελικό λόγο.

Όλα αυτά αλλάζουν με την Κυβέρνησή μας. Το περιβάλλον σταματά να είναι αντικείμενο άγριας εκμετάλλευσης άνευ όρων. Οι τοπικές κοινωνίες σταματούν να αντιμετωπίζονται ως διακοσμητικά στοιχεία, χωρίς γνώμη και βούληση. Οι επενδύσεις με κάθε κόστος σταματούν να είναι πανάκεια. «Αρκετά εγκλήματα έχουν γίνει σε βάρος του φυσικού μας πλούτου» είπε εχθές στις Προγραμματικές Δηλώσεις ο Πρωθυπουργός.

Η σημερινή Κυβέρνηση σταματά την καταστροφή της Χαλκιδικής. Ταυτόχρονα, θέτει ένα πλαίσιο οικονομικής, κοινωνικής και περιβαλλοντικής ανασυγκρότησης και μετασχηματισμού, με διάλογο, σχέδιο και σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες,

ώστε να σταματήσει η καταστροφή και η ομηρία του τόπου από τη μονοκαλλιέργεια των μεταλλίων, με έμφαση στα εξαιρετικά συγκριτικά πλεονεκτήματα της περιοχής, το ποικιλόμορφο φυσικό, πολιτισμικό και ιστορικό περιβάλλον και τις δυνατότητες αιφόρου ανάπτυξης.

Η θέση μας σε σχέση με το παραγωγικό μοντέλο φέρνει στο επίκεντρο τις ανάγκες και τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών, την προστασία του περιβάλλοντος και τη δημοκρατία, με επίκεντρο τη βούληση των τοπικών κοινωνιών.

Στην περίπτωση της Χαλκιδικής, η σημερινή Κυβέρνηση πρέπει να κινηθεί σε τρεις βασικούς άξονες. Είναι η ακύρωση της λεγόμενης επένδυσης με πρόνοια και σχέδιο προστασίας των ανθρώπων που εργάζονται σήμερα στα μεταλλεία και ο αποχαρακτηρισμός ολόκληρης της μεταλλευτικής περιοχής. Ο δεύτερος άξονας είναι η περιβαλλοντική αποκατάσταση, στην οποία μπορούν να εργαστούν οι παραπάνω εργαζόμενοι. Ο τρίτος άξονας είναι η ανασυγκρότηση της τοπικής οικονομίας και παραγωγής, με απόλυτο σεβασμό στο φυσικό και ανθρωπογενές περιβάλλον και με ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα κουραστώ να επαναλάβω ότι το φυσικό περιβάλλον είναι κοινό αγαθό και πρέπει όλοι μας να έχουμε πρόσβαση στις υπηρεσίες του. Είναι ζωτικός χώρος και πόρος. Το φυσικό περιβάλλον είναι η προϋπόθεση για ζωή και δημιουργία και οφείλουμε να το προστατεύσουμε με κάθε κόστος.

Μαζί με το λαό της Χαλκιδικής, μαζί με τον ελληνικό λαό, δίνω ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση της ελπίδας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Ιγγλέζη.

Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Νικόλαο Νικολόπουλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φαντάζομαι ότι όλοι ξέρετε την παροιμία που λέει «η καλή μέρα από το πρωί φαίνεται». Κοντά είκοσι πέντε χρόνια θητεύω σε αυτήν την Αίθουσα και δεν έχω δει, όπως βλέπω σήμερα, τον Πρωθυπουργό να έρχεται να παρακολουθήσει και να ακούσει τους αντιπροσώπους του λαού.

Κύριε Τσίπρα, συνεχίστε να μας προσφέρετε ευχάριστες εκπλήξεις.

ΑΛΕΞΗΣ ΤΣΙΠΡΑΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Να είστε καλά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλω να σας πω κάτι εκπροσωπώντας αυτό που όλοι ξέρετε, καθώς γνωρίζομαστε όλοι πολύ καλά σε αυτήν την Αίθουσα και ξέρετε από πού κρατά η σκούφια μου. Θέλω να καταθέσω, όμως, ότι είναι αλήθεια πέρα για πέρα. Πιστεύω ότι όσοι με ακούν σε όλη την Ελλάδα δεν θα θεωρήσουν ότι είναι υπερβολή. Άλλωστε, δεν κολάκεψα ποτέ τα αυτιά της εξουσίας σε αυτά τα είκοσι πέντε χρόνια. Όλους τους Προέδρους της Νέας Δημοκρατίας τούς είχα στενοχωρήσει και κακοκαρδίσει, αλλά είναι αλήθεια ότι αυτή η νέα Κυβέρνηση έκανε υπερήφανους όλους τους Έλληνες, ανεξάρτητα τι ψήφισαν.

Συνεχίστε να μας κάνετε υπερήφανους, κύριε Πρωθυπουργέ. Μάλιστα, σας το λένε άνθρωποι που δεν φαντάστηκαν ποτέ ότι μπορεί να συμπορεύονταν μαζί σας, είτε δίνοντας την ψήφο εμπιστοσύνης τους, είτε μετά τις εκλογές δείχνοντας την ανοχή, πολύ δε περισσότερο την ευγνωμοσύνη τους γιατί, επιτέλους, αποδεικνύεται ότι δεν είναι όλοι ίδιοι, αλλά ότι υπάρχουν ακόμα ασυμβίβαστοι Έλληνες πολιτικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω και μια δεύτερη έκπληξη που ένιωσα και που δεν έχω ξαναζηήσει σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, η Πρόεδρος της Βουλής να είναι από την αρχή και να προεδρεύει συνέχεια αυτή. Και όχι μόνο αυτό, αλλά βλέπουμε ότι αποκτήσαμε μία Πρόεδρο που δεν είναι απλά παιδονόμος, δεν είναι ένα διακοσμητικό πρόσωπο. Αυτό το διαπιστώσαμε σήμερα, όταν, χωρίς να σχολιάζει τις ομιλίες των συνδελφών, υπενθύμιζε σε όλους εμάς τι προβλέπει το Σύνταγμα ή ο Κανονισμός.

Μακάρι, κυρία Πρόεδρε, να κατέγραφαν τα μικρόφωνα όσα από τα «ορεινά» της Βουλής ακούγονταν από εκείνους που δεν τους άρεσε καθόλου.

Δεν κατάλαβα γιατί οι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης ψήφισαν την Πρόεδρο, αλλά λένε ότι δεν την ήθελαν να είναι αυτό που είναι! Και έτσι, αμέσως μετά έκαναν και δηλώσεις: «Μα, εμείς σας ψηφίσαμε!». Και αυτό τι σήμαινε; Σήμαινε ότι έπρεπε να μπειτε στη λογική αυτή «του δούναι και λαβείν» και αφού σας ψηφίσαμε πρέπει να κάνετε παραχωρήσεις. Αφού εγώ θα δώσω ψήφο εμπιστοσύνης σήμερα στην Κυβέρνηση αυτή, θα πρέπει να κάνω εγώ παραχωρήσεις ιδεολογικές, πολιτικές ή οι συνάδελφοί μου του ΣΥΡΙΖΑ! Μα, δεν είναι έτσι! Και αυτό συναντάται για πρώτη φορά. Δεν είναι εύκολο, αλλά θα το καταφέρουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα τον κ. Βενιζέλο να λέει ότι τώρα πια δεν θα ξαναπεί ψέματα, όσα ψέματα είπε -λέει- τα είπε. Ε, ήτανε και μικρός τότε, τώρα μεγάλωσε! Όμως, το κόβει; Είπε να κάνουμε εξεταστική επιτροπή για το τρίτο μνημόνιο. Ποιο είναι το τρίτο μνημόνιο; Λέει ότι είναι εκείνο που θα έρθει.

Είπε και άλλα άρρητα ρήματα ο κ. Βενιζέλος, ο οποίος ενοχλήθηκε. Γιατί; Η Κυβέρνηση είπε ότι δεν πρέπει να προκαλούμε ούτε εμείς οι Βουλευτές με τα αυτοκίνητα ούτε και εκείνος με εκείνο το θωρηκτό των 750.000 ευρώ. Είπε ότι ήταν λαϊκισμός, όπως ακούσαμε από αυτό εδώ το Βήμα.

Μπράβο, κύριε Βενιζέλε, έχετε δίκιο, ήταν λαϊκισμός, όσο είναι λαϊκισμός να σας μεταφέρουν εδώ οι εκπρόσωποι του λαού ότι τρειςμυριάς εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, ότι και στην πόλη μου και σε άλλες πόλεις βλέπουμε καθημερινά ανθρώπους να είναι μέσα στους κάδους των σκουπιδιών!

«Πάνω σε αυτήν την επιτυχία να πατήσουμε» είπε σήμερα εδώ ο Κυριάκος Μητσοτάκης. Ωραία, μεγάλη επιτυχία! Επίσης, είπε: «Και να συνεχίσουμε σε αυτήν την επιτυχία», δηλαδή τους ενάμισι εκατομμύριο ανέργους να συνεχίσουμε να τους κάνουμε πόσους, κύριε Μητσοτάκη; Έχανε τον ύπνο του, όμως, μας είχε πει και ήταν εφιάλτης κάθε βράδυ που απέλυε κόσμο!

Και τώρα που βρέθηκε μία Κυβέρνηση να πει ότι όχι μόνο δεν θα συνεχίσω να απολύω, αλλά θα σταθώ με αλληλεγγύη και με σεβασμό σε αυτούς τους ανθρώπους, κάπως τους έρχεται και τους κακοφαίνεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύχομαι, όμως, σε όλους και στους νέους και στις νέες συναδέλφους και στους έμπειρους και σε όσους πήραν το βάπτισμα του πυρός μόλις πριν λίγες ημέρες μια πετυχημένη και γόνιμη θητεία.

Νιώθω και την ανάγκη να εκφράσω τη βαθιά μου επιθυμία ότι η παρούσα Βουλή με την υπάρχουσα δομή και μορφή της πιστεύω -από το ξεκίνημα το έδειξε, γι' αυτό λέω πιστεύω- ότι αφήνει πίσω τις μελανές στιγμές, όπως για παράδειγμα τις πράξεις νομοθετικού περιεχομένου. Ας μετρήσουν και οι νέοι συνάδελφοι, αλλά και οι Έλληνες πολίτες, πόσες πράξεις νομοθετικού περιεχομένου υπεγράφησαν από το 1974 και δώδεκα και πόσες υπεγράφησαν στα χρόνια των μνημονιακών παγετώνων. Αφήνει πίσω αυτήν τη διαδικασία της κατάθεσης των άσχετων με τα κύρια θέματα των νομοσχεδίων τροπολογιών και άλλες δεκάδες νομοθετικές ρυθμίσεις με τις διαδικασίες του κατεπείγοντος.

Δεν υπάρχει καμιά αμφιβολία ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο πρέπει να ξαναβρεί το ήθος, τον ρόλο και τη σημασία του, αποδεικνύοντας ξεκάθαρα ότι είναι το «σπίτι του λαού» και όχι το σπίτι των ντόπιων, των ξένων αφεντικών, των μνημονιακών βαστάζων, όλων εκείνων που όταν ζήτησε η προηγούμενη κυβέρνηση να της πούμε ονόματα, της είπα με ευχέρεια, αλλά δεν βρέθηκε να δώσει καμιά απάντηση. Ακόμα και όταν από αυτό το Βήμα είπα γι' αυτούς τους συγκεκριμένους και για όσα μέσω του κοινοβουλευτικού ελέγχου ή μέσω των δημόσιων εμφανίσεών μας κατήγγειλα, δέχθηκα ακόμα και επιθέσεις και πιέσεις και καταθέσεις αγωγών. Δεν ίδρωσε το αυτί κανενός όχι για να υπερασπίσει ένα Βουλευτή, αλλά για να δείξει ότι το πολιτικό σύστημα δεν είναι όλο ενταγμένο στο «payroll» αυτών.

Στις 25 Ιανουαρίου ο ελληνικός λαός με την ψήφο του έδωσε μία ξεκάθαρη εντολή στη νέα Κυβέρνηση: «Απελευθερώστε τη χώρα από τον αβάσταχτο ζυγό του μνημονίου. Προστατεύστε την ταλαιπωρημένη, αλλά περήφανη αυτή χώρα από κάθε είδους

αρπαχτικά. Δώστε μας πίσω την ατσάλενα περηφάνεια μας, δώστε μας πίσω την πατρίδα μας, η οποία είναι ποτισμένη με το αίμα των προγόνων μας».

Η νέα Κυβέρνηση, λοιπόν, έχει ηθική υποχρέωση να τιμήσει μέχρι τέλους αυτήν τη λαϊκή εντολή. Είναι σαφές πως η εποχή των τρυφερών ενσταντανέ στην ταράτσα της Καγκελαρίας έχει περάσει ανεπιστρεπτί, γιατί έτσι αποφάσισε ο ελληνικός λαός. Η άβουλη αγέλη με επικεφαλής τον -θυμάστε;- «ουδείς αναμάρτητος» ανήκει στο παρελθόν. Οι καθίστησεις εντός και εκτός Ελλάδος έλαβαν τέλος και όποιος έβριστο σε αυτές, να πάει στο γυμναστήριο της γειτονιάς του.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι ζούμε ιστορικές στιγμές. Είναι η πρώτη φορά μετά από σαράντα χρόνια κοινοβουλευτικής δημοκρατίας που ετούτη η χώρα δεν κυβερνάται από αυτούς που γνωρίσαμε ως παραδοσιακούς μονομάχους. Σήμερα η Ελλάδα κυβερνάται από δύο κόμματα που ανδρώθηκαν μέσα στα χρόνια της σκληρής κρίσης από την ολοένα και αυξανόμενη ανάγκη του λαού να ξεφύγει από τη μαύρη και αδιέξοδη μοίρα που του επιφύλαξαν οι πολιτικές της ατέρμονης λιτότητας, όπως αναλυτικά εξήγησε πριν από λίγο ο συνάδελφος κ. Φίλης για όσους ήθελαν να ακούσουν.

Με την εμπειρία και την ευθύνη αυτής της μακράς κοινοβουλευτικής θητείας έπειτα από δέκα επανεκλογές, επιτρέψτε μου να επαναλάβω ότι σύσσωμος ο λαός απαιτεί ένα νέο ήθος δικαιοσύνης και ακεραιότητας στην πολιτική. Και αυτή η πάνδημη απαίτηση είναι τόσο ισχυρή πλέον, που θα αφανίσει όποιον την υποτιμήσει ή σταθεί απέναντί της.

Ασφαλώς είναι μέρες πολύ μεγάλης ευθύνης για όλους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και το ξέρουμε. Είναι μέρες ευθύνης για την Κυβέρνηση, η οποία καλείται να επαναφέρει την εθνική και κοινωνική αξιοπρέπεια, να διαπραγματευθεί ουσιαστικά και με σοβαρότητα με τους εταίρους της και να αντιμετωπίσει αυτήν τη μεγάλη ανθρωπιστική κρίση. Είναι μέρες ευθύνης για όλους τους οικονομικούς και κοινωνικούς φορείς, οι οποίοι θα πρέπει να κατανοήσουν ότι η Ελλάδα της φαιδρότητας, των πάσης φύσεων διαδρόμων και των ημετέρων χρεοκόπησε. Δεν είμαστε δα και τόσο πολλοί σ' αυτόν τον τόπο και γνωρίζομαστε πολύ καλά. Γι' αυτό δεν έχουμε και την πολυτέλεια των πολλών και εύκολων διχασμών. Ενωμένοι μπορούμε πολλά. Διχασμένοι -το ξέρετε και το ξέρουμε- δεν θα καταφέρουμε τίποτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώ με έντονο ενδιαφέρον αυτές τις πρώτες μέρες δράσης της νέας Κυβέρνησης και διαπιστώνω και εγώ, όπως και όλοι οι Έλληνες, όπως και η μεγάλη πλειοψηφία των Ελλήνων, ότι αυτή η Κυβέρνηση ξεκίνησε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια να ξεφύγει από τη μέγγενη της απόλυτης αδυναμίας και υποτελους στάσης, εκείνης που χαρακτήριζε τις κυβερνήσεις του Γεωργίου Παπανδρέου, του Αντώνη Σαμαρά, του Βαγγέλη Βενιζέλου.

Το ξέρουμε ότι είναι πολύ δύσκολο αυτό το εγχείρημα.

Τις επόμενες μέρες εικάζω βασίμως ότι οι δανειστές μας θα εκτραχυνθούν, εντείνοντας τις απειλές τους, όχι κατά της Κυβέρνησης, αλλά κατά της χώρας. Ως εκπρόσωποι του έθνους θα πρέπει όλοι να κάνουμε το αυτονόητο. Αλλά όχι, κύριε Κόνσολα, στα λόγια. Δηλαδή, όχι «στηρίζουμε την Κυβέρνηση, αλλά δεν δίνουμε ψήφο εμπιστοσύνης».

Δεν είμαι αισιόδοξος, λοιπόν, ότι αυτή η συνοχή θα επιτευχθεί, θέλω όμως να ελπίζω ότι για το καλό του τόπου -αν μη τι άλλο- θα γίνουν προσπάθειες.

Ένα πράγμα θα ήθελα να μου επιτρέψετε να ζητήσω από τους συναδέλφους της πρώην συγκυβέρνησης, που σήμερα απέδειξαν ότι δεν υπάρχει λόγος να είναι σε δύο διαφορετικούς σχηματισμούς. Είδα τους συναδέλφους μου, τους πρώην συμμαχητές μου, της Νέας Δημοκρατίας, με ενθουσιασμό να χειροκροτούν τον Ευάγγελο Βενιζέλο, αυτόν που, όπως είχε ρητά δεσμευθεί ο Αντώνης Σαμαράς, θα τον έστελνε να κάνει παρέα σε κάποιον άλλον πολιτικό.

Ας αποτινάξουμε όλοι, με όλους τους τρόπους, επιτέλους τους αλαζονικούς υπαλλήλους της τρόικα, οι οποίοι με προκλητικότατο τρόπο έβixαν και τη χώρα αλλά και όλους εμάς εδώ, τους κοινοβουλευτικούς άνδρες. Είναι επιτακτική ανάγκη να διεκδικήσουμε σθεναρά όλα όσα προτάξαμε στον προεκλογικό μας

αγώνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός απαιτεί δικαιοσύνη. Ζητάει επίσης και την τιμωρία αυτών που πραγματικά «τα φάγανε».

Επιτρέψτε μου λίγες μόνο κουβέντες -και τελειώνω- σχετικά με την συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, έναν γάμο που πολλοί θεωρούν παράξενο και κυρίως οι ξένοι, εκείνοι που ασφαλώς δεν είναι στην ίδια πλευρά του τραπεζιού με τον ελληνικό λαό, εκείνοι που είναι απέναντι από τον ελληνικό λαό. Θα πω λίγες κουβέντες και είναι κουβέντες καρδιάς.

Είναι προφανές -όπως είπα και στην αρχή- ότι μας χωρίζουν και με χωρίζουν μεγάλες ιδεολογικές διαφορές με το ΣΥΡΙΖΑ. Πρώτον, στο ζήτημα της ονομασίας της FYROM είναι εκπνεφρασμένη η διαφορετική θέση μας ως προς τη λύση της σύνθετης ονομασίας. Δεν είναι του παρόντος να σταθούμε σε αυτό, αλλά καταγράφουμε την διαφορετική μας άποψη. Δεύτερον, ως προς το θέμα της ιθαγένειας για τα παιδιά δεύτερης γενιάς μεταναστών, εμείς έχουμε συνολικά μια διαφορετική προσέγγιση στο πλαίσιο της δικής μας ολοκληρωμένης πολιτικής πρότασης για το μεταναστευτικό. Με την κατάλληλη ευκαιρία, θα εκθέσουμε τις θέσεις μας και θα τοποθετηθούμε.

Στόχος μας είναι η διαμόρφωση μιας πρωτοποριακής, ριζοσπαστικής, κυβερνητικής πρότασης, με απόλυτο σεβασμό στην εθνική κυριαρχία καθώς και στις αρχές της διαφάνειας και της δικαιοσύνης. Επιτρέψτε μου, αυτό το σχέδιο της ανασυγκρότησης και της ανάπτυξης να το καταθέσω στα Πρακτικά της Βουλής για όσους συναδέλφους ή πολίτες θα ήθελαν να βρουν ποιες είναι οι συγκεκριμένες μας προτάσεις. Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να πω περισσότερα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Νικολόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ενώνουν όμως και πολλά που τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή είναι πολλά περισσότερα και πολύ πιο σημαντικά απ' όσα μας χωρίζουν. Και αυτά είναι η απαίτηση να ξεκολλήσουμε τη χώρα από το βούρκο του μνημονίου, η προσπάθεια να αναστηλώσουμε το κύρος της πολιτικής και να αποδείξουμε ότι δεν είμαστε ούτε όλοι ίδιοι ούτε όλοι «κωλοτούμπες». Είναι η ικανοποίηση της λαϊκής εντολής για ένα κράτος δικαίου, η προάσπιση του δικαιώματος των πολιτών στην αξιοπρέπεια και το μεροκάματο.

Εδώ, θα πρέπει να πούμε ότι βεβαίως δεν αρχίζουμε και δεν τελειώνουμε με την επαναφορά στη δουλειά τους των καθαριστριών. Δεν θα ξεχάσουμε και όσους βρίσκονται σε διαθεσιμότητα, καθηγητές κι άλλους εργαζόμενους. Τέλος, δεν ξεχνάμε την τεράστια ανάγκη που υπάρχει να ενώσουμε όλους τους Έλληνες, αριστερούς, δεξιούς και κεντρώους, σε ένα κοινό σκοπό για μια κοινή ελπίδα. Και το βάρος πέφτει σε εσάς, κύριε Πρωθυπουργέ. Ένα βάρος που δεν ξέρω αν ποτέ είχατε φανταστεί, ότι εσείς θα πρέπει να αποδείξετε ότι μπορείτε να εκφράσετε όλες τις Ελληνίδες κι όλους τους Έλληνες. Το ευχόμαστε από την καρδιά μας, θα το πράξουμε με την ψήφο μας, θα δώσουμε όλη τη δύναμή μας για να πετύχει αυτή η Κυβέρνηση της κοινωνικής σωτηρίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Νικολόπουλο.

Καλώ στο Βήμα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Ποταμού, τον κ. Χάρη Θεοχάρη.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι η πρώτη μου ομιλία από το ιερό αυτό Βήμα σε προγραμματικές δηλώσεις ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Ποταμού μετά τον Ευάγγελο Βενιζέλο και με τον Πρωθυπουργό της χώρας κ. Αλέξη Τσίπρα να μου κάνει την τιμή να με ακούει. Όπως καταλαβαίνετε, είναι απανωτά τα κτυπήματα της μοίρας για εμένα, οπότε συγχωρέστε μου ένα κάποιο τρακ.

Παρακολουθήσαμε, αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από τον Πρωθυπουργό και παρακολουθούμε από τους Υπουργούς τις πιο κρίσιμες ίσως προγραμματικές δηλώσεις

των τελευταίων χρόνων. Είναι δηλώσεις τις οποίες παρακολουθούν μαζί μας και στο εξωτερικό, δηλώσεις που θα δημιουργήσουν συνθήκες εξόδου από το διαφαινόμενο αδιέξοδο ή θα επιτείνουν τη σύγκρουση, δηλώσεις που θα θέλαμε να σβήσουν την какоφωνία των προηγούμενων ημερών.

Η χώρα δεν έχει την πολυτέλεια για καθυστερήσεις και πολυφωνίες, για αναποφασιστικότητα ή αναβλητικότητα. Σας καλούμε να ξεκινήσετε τη δουλειά άμεσα και με ορμή. Το Ποτάμι θα είναι εδώ για να στηρίξει ό,τι σωστό προωθείται, χωρίς αντιπολιτευτικό ζήλο, χωρίς τα λάθη του παρελθόντος, λάθη που κι εσείς διαπράξατε στο παρελθόν ως Αντιπολίτευση.

Όμως θα είμαστε εδώ και για να σας υποβάλλουμε στη βάση της γόνιμης κριτικής, όταν αντιμετωπίζετε τα πράγματα με επιπολαιότητα, όταν δεν προωθείτε τις πραγματικές μεταρρυθμίσεις, παρακολουθώντας το κυβερνητικό έργο συστηματικά, κρίνοντας τις δράσεις σας σε σχέση με τις εξαγγελίες σας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι είδαμε αυτές τις πρώτες μέρες από την Κυβέρνηση; Είδαμε μια διάθεση σκληρής διαπραγματεύσεως, διάθεση που έθεσε όλους σε κατάσταση επαναπροσδιορισμού της στρατηγικής τους θέσης. Αυτό ήταν καλό. Όμως τα καλά έφτασαν ως εκεί. Μετά αρχίσαμε να τρέχουμε για να μαζέψουμε τις υπερβολές μας. Ξεκίνησαν τα ταξίδια και το αρχικό λάθος να ξεκινήσουμε από χώρα εκτός του ευρώ, ευτυχώς διορθώθηκε.

Όμως ποια ήταν τα αποτελέσματα; Αν υπήρξαν κάποια, ήταν μάλλον άδηλα ή σε επίπεδο προσωπικών σχέσεων. Δεν τα μειώνω. Οι προσωπικές σχέσεις πρέπει να υπάρχουν και να κτίζονται. Όμως δεν φτάνει αυτό. Η χώρα χρειάζεται αποτελέσματα άμεσα. Ο χρόνος τελειώνει. Η ρευστότητα στην οικονομία είναι μικρή με τις επιχειρήσεις να ασφυκτιούν για κεφάλαια. Τα ταμεία του κράτους οριακά, γιατί καλλιεργήθηκε από σας η κουλτούρα της μη πληρωμής. Ο Πρωθυπουργός πριν τις εκλογές δήλωνε πως ο ίδιος δεν πληρώνει ΕΝΦΙΑ, χθες όμως κάλεσε τους πολίτες να το κάνουν. Δεν πιστεύω και γι' αυτά να φτάνει οι άλλοι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι ακούσαμε χθες και ακούμε όλη μέρα σήμερα; Μια Κυβέρνηση ξεχασμένη στον προεκλογικό αγώνα. Αντιφάσεις, ασάφειες, ευχολόγια, οπισθοδρομήσεις. «Τα τέσσερα τα ζύγιασαν -θα 'λεγε το ηπειρώτικο, τυχαίο;- μα δεν ξέρω ποιο είναι βαρύτερο». Ο Πρωθυπουργός μάς είπε πως είναι έτοιμος από καιρό με θαρραλό προγραμμα, που μπορεί αύριο να το συμφωνήσει, αλλά και πως η προηγούμενη Κυβέρνηση του έβαλε το μαχαίρι στον λαιμό με το να ζητήσει παράταση του μνημονίου μόνο για δύο μήνες. Ας αποφασίσει τι από τα δύο ισχύει. Ή ήθελε παράταση του μνημονίου ή μπορεί να απαλλαγεί απ' αυτά αμέσως. Όμως, άθελά του μας αποκάλυψε τι ήθελε: Να παταθεί το μνημόνιο, απλώς να μην το κάνει αυτός.

Μιλάτε για αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και αυτό είναι κοντά στις θέσεις μας για την καταπολέμηση της ακραίας φτώχειας. Εμείς στηρίζουμε την ενίσχυση του σχισμένου κοινωνικού διχτυού προτάσεις, όμως τις στηρίζουμε με ενεργητικές πολιτικές πρόληψης, όχι προγράμματα στήριξης ΜΚΟ της Εκκλησίας. Μία Κυβέρνηση -υποτίθεται- της Αριστεράς, αντί να προχωρήσει στον διαχωρισμό Κράτους-Εκκλησίας, αναλαμβάνει τον ρόλο της τελευταίας. Όλα αυτά χωρίς να έχουμε την αίσθηση του κόστους.

Ένα παράδειγμα αρκεί. Ακούμε για το μέτρο της επαναφοράς του αφορολογήτου των 12.000 ευρώ. Το κόστος είναι 2,4 δισεκατομμύρια. Ξέρω ότι μπορεί να διαφωνήσουμε, αλλά πιστέψτε με, κύριε Πρωθυπουργέ, είναι 2,4 δισεκατομμύρια. Όλο σχεδόν το πλεόνασμα ή δυο φορές το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα για οκτακόσιες χιλιάδες συμπολίτες μας. Παράλληλα βρήκατε με τι θα αντικαταστήσετε αυτά τα 2,4 δισεκατομμύρια που θα λείπουν από τον προϋπολογισμό; Μήπως με αύξηση των φόρων; Θα πάμε τελικά στο 60% μέγιστο συντελεστή; Επιτέλους, πείτε το καθαρά. Ο ελληνικός λαός δεν δικαιούται καθαρές κουβέντες;

Αντί γι' αυτό τι ακούσαμε; Συνηθισμένα ευχολόγια: Πολιτική βούληση για πάταξη φοροδιαφυγής, εντατικοποίηση των ελέγχων, εξάντληση των λιστών κ.λπ.. Μακάρι να υπάρξει. Θα είμαι εγώ ο πρώτος που θα την επικροτήσω. Όμως, μία Κυβέρνηση που επαγγέλταν τη μείωση του αριθμού των Υπουργείων και δεν κατήργησε ούτε έναν, δεν μας δίνει και πολλές ελπίδες πως

θα νικήσει τους λαθρεμπόρους, όπως θα θέλαμε και όπως μας είπε και υποσχέθηκε ο Υπουργός κ. Μάρδας.

Ιδέες χλιοειπωμένες, με τις οποίες πολλοί μεταρρυθμιστές «ήταν νιοι και γέρασαν». Ιδέες χωρίς καινοτομία. Πού είναι, λοιπόν, οι μεταρρυθμίσεις που Το Ποτάμι έχει πει πως θα στηρίξει; Πώς θα έρθει η ανάπτυξη για να επιτρέψει την υλοποίηση των πολιτικών σας; Με ευχές;

Υπάρχει σχέδιο για την ανάπτυξη των εξαγωγών; Αν υπάρχει, δεν το ακούσαμε. Μπορούμε να ξεφύγουμε από την κρίση διατηρώντας την τελευταία θέση της εξαγωγικής επίδοσης στην Ευρώπη;

Πού βρίσκεται ο κατακαημένος ιδιωτικός τομέας στη σκέψη σας; Θα σας πω: Πουθενά!

Μήπως αναπτύχουμε με τους υδρογονάνθρακες, που παρ' όλο που δεν βρέθηκε σοβαρός επενδυτής στον πρόσφατο διαγωνισμό, θα στηρίξουν τα χρεοκοπημένα συνταξιοδοτικά ταμεία;

Είμαστε χωρίς δημόσιο τομέα. Και ως εκ τούτου έχουμε διαλύσει και την ιδιωτική οικονομία. Πεθαίνουν οι νοικοκυραίοι κάθε μέρα και επιβιώνουν οι λαθρέμποροι, οι φοροφυγάδες, οι καταπιλάδες.

Δεν είδαμε πουθενά εξαγγελία για αξιοκρατικές επιλογές στους επικεφαλής των Υπηρεσιών για θητείες εκτός εκλογικού κύκλου. Τι θα έχουμε αντ' αυτού; Αλλαγή φρουράς στους κομματικούς στρατούς; Μακάρι να κάνουμε λάθος. Αν κάνουμε λάθος, θα το παραδεχτούμε και θα επικροτήσουμε το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν είστε στην αντιπολίτευση πια. Κάποιος πρέπει να σας το πει. Ίσως να μη σας αφήνει η μέθη της νίκης να συνέλθετε.

Η αντιπολίτευση έχει πρόνομια. Μπορείτε να μιλάτε με μέρος της κοινωνίας, να εκπροσωπείτε όποιους νομίζετε. Όμως, όταν κυβερνάτε, κυβερνάτε στο όνομα όλων των Ελλήνων, και των εργαζομένων και των εργοδοτών, και των συνταξιούχων και των νέων ανέργων, και των δημοσίων και των ιδιωτικών υπαλλήλων. Και πρέπει να δίνετε λύσεις για όλους με πνεύμα δικαιοσύνης αλλά και με γνώμονα την αποτελεσματικότητα.

Έχει κι άλλο ένα μειονέκτημα το να είστε Κυβέρνηση. Τα νούμερά σας, τα έσοδα με τα έξοδα, πρέπει να ισοσκελίζονται. Σας ακούσαμε στην προεκλογική περίοδο να λέτε ότι θέλετε χωρίς κόστος. Τώρα δεν γίνεται αυτό. Τη μια μιλάτε για ισοσκελισμένους, την άλλη για μικρά πλεονάσματα. Αρχίζω να αναρωτιέμαι αν καταλαβαίνετε τις διαφορές.

Δεν θέλω να μηδενίζω όμως. Βλέπουμε ήδη κάποια βήματα στροφής στον ρεαλισμό, ιδιαίτερα από τον Υπουργό Οικονομικών. Μακάρι να δούμε κι άλλα. Ακούσαμε για παράδειγμα ετούτο: Συμφωνεί με το 70% των μεταρρυθμίσεων του μνημονίου.

Τι άλλο μας είπε ο Υπουργός Οικονομικών; Πως θα αλλάξει το όνομα του προγράμματος και θα το πει «γέφυρα». Δεν μας πειράζει αυτό. Ποτάμι είμαστε, οι γέφυρες μας αρέσουν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Στα ποτάμια δεν αρέσουν οι γέφυρες, γιατί τα περνάνε από πάνω!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ας αφήσουμε καλύτερα αυτές τις παραβολές, γιατί τα πρόσφατα γεγονότα ίσως δημιουργήσουν άλλους συνειρμούς.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ενίοτε πέφτουν οι γέφυρες!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Επίσης, μας είπε πως δεν θα έχει την τρόικα, θα έχει τον ΟΟΣΑ για τις μεταρρυθμίσεις. Αυτοί δεν είναι υπάλληλοι; Η εργαλειοθήκη, που τόσο αντιπαλέψατε, δεν ήταν του ΟΟΣΑ;

Καταλαβαίνουμε την αγωνία σας να κρύψετε το γεγονός πως το σχέδιο -το έτοιμο από καιρό- περιστρέφεται γύρω από τα ίδια και τα ίδια. Δεν μας ενδιαφέρει όμως αυτό. Αυτό που έχει σημασία είναι να γίνουν αλλαγές προς όφελος της χώρας και μεταρρυθμίσεις προς όφελος του λαού. Αλλαγές και μεταρρυθμίσεις που Το Ποτάμι προτείνει αλλά και στηρίζει.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε τόσες εξαγγελίες από το στόμα του Πρωθυπουργού και δεν ακούσαμε μία κουβέντα για ένα σωστό μέτρο: το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Εμείς θεωρούμε απαραίτητη την άμεση εφαρμογή του, όπως αναλυ-

τικά το ανέπτυξε η συνάδελφός μου Αντιγόνη Λυμπεράκη το πρωί, που φαίνεται πως ζάλισε τον κ. Διαμαντόπουλο, ο οποίος, αντί να απαντήσει επί της ουσίας, ανέπτυξε κάποια θεωρία περί ΔΗΜΑΡ κ.λπ.. Προσέξτε -και ιδιαίτερα εσείς, κύριε Διαμαντόπουλε: Επαγγέλλεστε το νέο, μην επαναφέρετε το παλαιό.

Θα δώσω ένα τελευταίο παράδειγμα. Μας είπατε για το περιουσιολόγιο. Ακούμε διάφορα που τα έχουμε ξανακούσει, πως θα υπάρξει δήλωση και αν δεν δηλωθεί η περιουσία, θα κατάσχεται. Εκτός των πρακτικών προβλημάτων της κατάσχεσης σε χώρες του εξωτερικού, δεν υπάρχει κανένας συνταγματολόγος ανάμεσα σε όσους σας συμβουλεύουν;

Μπορεί μία έλλειψη σε μία δήλωση να καταργήσει το δικαίωμα της ιδιοκτησίας; Θα υπάρξει δικαστής που αξίζει τον τίτλο που φέρει που θα δεχθεί το νόμο ως σύμφωνο με το Σύνταγμα; Και το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο τι θα πει;

Θέλετε περιουσιολόγιο; Ολοκληρώστε το Κτηματολόγιο. Χωρίς αυτό τι έχετε; Έχετε ελάχιστα. Φέρτε νομοθεσία επιτάχυνσης και θα τη στηρίξουμε. Ενεργοποιήστε το μητρώο σκαφών που ψηφίστηκε από την προηγούμενη κυβέρνηση. Εμβαθύνετε τις διασυνδέσεις με τράπεζες, Αποθετήριο, Χρηματιστήριο κ.λπ.. Έτσι θα αποκτήσουμε περιουσιολόγιο. Εμείς θα βοηθήσουμε, όχι όμως με παχιά λόγια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κρίση θέλει τόλμη, ιδέες, θάρρος και αποτελεσματικότητα. Αυτά τα περιμένουμε από την Κυβέρνηση. Όχι, τα απαιτούμε. Κι αυτό για δύο λόγους: Γιατί δεν θα έχει εύκολα άλλη ευκαιρία η χώρα μας, αν αυτή κατασπαταληθεί, αλλά και γιατί αυτή η Κυβέρνηση εκβίασε τις εκλογές στο όνομα μιας νέας συμφωνίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός έδωσε τριπλή εντολή στην Κυβέρνηση: Πρώτον, να διαπραγματευτεί σκληρά. Καλώς ή κακώς, πίστεψε πως αυτό δεν γινόταν στο παρελθόν. Δεύτερον, εντίμως να πάρει το καλύτερο για τη χώρα αποτελεσματικά μέσα στο υπάρχον πλαίσιο. Τρίτον, να μη βγει εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ευρώ. Αυτά έχει να κάνει η Κυβέρνηση, ανεξαρτήτως προγραμμάτων και ανέφικτων εξαγγελιών. Το Ποτάμι, η τρίτη δημοκρατική δύναμη του Κοινοβουλίου είναι εδώ για να στηρίξει την ευρωπαϊκή προοπτική της χώρας. Μην την παίζετε κορώνα-γράμματα.

Το Ποτάμι πρότεινε ήδη από την ίδρυσή του τρία πράγματα: Άμεση συμφωνία με ελάχιστα απαιτούμενα από τη μεριά μας, ώστε να μη μείνει ξεκρέμαστη η χώρα και η οικονομία μετά το τέλος Φεβρουαρίου. Συμφωνία για τέλος της λιτότητας με μικρά πρωτογενή πλεονάσματα. Μείωση των τόκων και διευθέτηση του χρέους. Εθνικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο -πραγματικό, όχι ψεύτικο- που θα μετατρέψει τη χώρα σε σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος. Αν η Κυβέρνηση κινηθεί προς αυτήν την κατεύθυνση, θα μας βρει συμμάχους.

Επειδή ακούμε διάφορα για προσφυγή στον λαό, αν τα πράγματα δυσκολέψουν, και άλλα τινά, ένα να ξέρετε: Ο λαός μίλησε και μίλησε πρόσφατα. Είναι εθνικά επικίνδυνο να πληρώσει η χώρα επιπόλαιες απόψεις συγκεκριμένων στελεχών του ετερόκλητου Αριστερού -με ολίγη ακροδεξιά- κυβερνητικού συνασπισμού. Είναι εθνικά επικίνδυνο να βάζετε μπροστά από το εθνικό συμφέρον τα εσωκομματικά ή τα ενδοκυβερνητικά θέματα.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Θα έπρεπε να ντρέπεσαι!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Δεν ντρέπομαι.

Άλλωστε, είδατε τι έπαθε η προηγούμενη κυβέρνηση, όταν έκανε κάτι ανάλογο. Είναι επικίνδυνο να παίζουμε με το πραγματικό συμφέρον της χώρας, όσο δύσκολες κι αν είναι οι πολιτικές αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν. Αναλάβετε τις ευθύνες σας και κυβερνήστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Θεοχάρη.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Κουίκ, τον λόγο έχει ο κ. Μπαλτάς. Θέλετε να κάνετε μία σύντομη παρέμβαση;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός στον

Πρωθυπουργό): Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, κύριε Κουίκ, έχετε τον λόγο.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Δεν επιτρέπω στον εκπρόσωπο της πιο σκληρής μνημονιακής οικονομικής πολιτικής, τον κ. Θεοχάρη, και όλους εκείνους τους οποίους είχαν πάρει παραμάσχαλα οι εργολάβοι και τα συμφέροντα και τους πρόβαλλαν ατελείωτες μέρες και ώρες και σελίδες, να αμφισβητεί τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό των Ανεξαρτήτων Ελλήνων.

Εγώ, κύριε Θεοχάρη, ήμουν στην υπογραφή της Συνθήκης της Ελλάδας στην ΕΟΚ επί Κωνσταντίνου Καραμανλή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

Εγώ, κύριε Θεοχάρη, δεν ήμουν στο «ΕΟΚ και ΝΑΤΟ το ίδιο συνδικάτο» που ήταν ο Αρχηγός σας. Εγώ, κύριε Θεοχάρη, υπήρξα πάντοτε μέσα στο πνεύμα της δημοκρατίας με επιλεγμένους συνεργάτες, όπου δούλεψα, στην ιδιωτική πρωτοβουλία, αριστερά, δεξιά, αρκεί να άξιζαν να δουλεύουν κοντά μου.

ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ (Αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού): Και όλοι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες.

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός Επικρατείας): Από εκεί και πέρα, τελειώστε αυτό το παραμύθι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΨΑΡΙΑΝΟΣ: Αυτό είναι επί προσωπικού;

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός Επικρατείας): Τελειώστε αυτό το παραμύθι, διότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουν αποδείξει ότι πάντοτε ψάχνουν τη λύση μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μέσα στην Ευρωζώνη. Εμείς δουλεύεις εργολάβων δεν έχουμε πάρει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Κουίκ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, αναφέρθηκε το όνομά μου δύο ή τρεις φορές!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Καταρχάς, εάν υπάρχουν συναδέλφοι που ζητούν τον λόγο, μπορούν να τον ζητήσουν και να τους δοθεί.

Ο κ. Διαμαντόπουλος ζητεί τον λόγο.

Για ποιον λόγο, κύριε συνάδελφε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, αναφέρθηκε το όνομά μου τρεις φορές. Εγώ έκανα ένα πολιτικό σχόλιο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επί προσωπικού δηλαδή.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Επί προσωπικού σας ζητάω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Έχετε τον λόγο για τρία λεπτά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κοιτάξτε, ως προς το αν είμαι ζαλισμένος ή όχι, η ομιλία μου το απέδειξε.

Από την άλλη, θα έλεγα προς τους συναδέλφους στο Ποτάμι και όχι προσωπικά σε κάποιον πως ζαλισμένος είναι όλος ο κόσμος, ακόμη κι αυτός που τους ψήφισε, διότι είχαν μία καλή ιδέα και θα μας την έλεγαν στις 26 Ιανουαρίου.

Επειδή, λοιπόν, αυτοί επαίρονταν ότι έφερναν το καινούργιο και το μόνο που αποδεικνύουν με τις προτάσεις τους είναι ότι είναι ένα απολίτικο συνονθύλευμα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, τους ξαναλέω να μείνουν εκεί, να δείξουν σεβασμό, να μάθουν από τους υπολοίπους και σιγά σιγά με προτάσεις -που δεν έχουμε δει επ' ουδενί- να εκτιμήσουμε κι εμείς και ο κόσμος το τι είστε τέλος πάντων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Διαμαντόπουλε. Μιλήσατε και λιγότερο από ένα λεπτό.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε συνάδελφε, με ποια διαδικασία ζητάτε τον λόγο; Ως δευτερολογία;

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Όχι ως δευτερολογία. Επί προσωπικού, ως απάντηση στον κ. Κουίκ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Κατ' αρχάς, κύριε Κουίκ, δεν έθεσα κανένα προσωπικό ζήτημα με εσάς.

Η θέση της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση προϋποθέτει και κάποιες θέσεις, όπως για παράδειγμα τον αντισημιτισμό, οι οποίες είναι εκτός του πλαισίου της σκέψης των αξιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όταν έχετε κάνει δηλώσεις ως κόμμα για παράδειγμα ότι οι Εβραίοι στη χώρα μας πληρώνουν λιγότερους φόρους...

ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός Επικρατείας): Είσαι και ψεύτης! Διάβασε τις ανακοινώσεις και μετά να μιλάς!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Εντάξει. Σε κάθε περίπτωση δεν είχα κανένα ζήτημα επί προσωπικού.

Το κόμμα μας έχει πάρει τη μικρότερη χρηματοδότηση και είναι ένα κόμμα το οποίο θα στηρίξει ενεργά -γιατί αυτή η λάσπη ότι είμαστε ένα κόμμα των εργολάβων πρέπει επιτέλους να τελειώσει- οποιαδήποτε πρωτοβουλία της Κυβέρνησης είναι υπέρ της διαφάνειας, είναι κατά της διαφθοράς, είναι κατά των εργολάβων, όπως λέτε, είναι υπέρ του να σταματήσουν τα «θαλασσοδάνεια» και κάθε άλλη τέτοια πρωτοβουλία. Την περιμένουμε από την Κυβέρνηση. Κυβερνάτε και περιμένουμε τις πρωτοβουλίες σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Θεοχάρη.

Υπενθυμίζω ότι επί προσωπικού δικαιούνται τον λόγο οι Βουλευτές, όταν προσβάλλονται στην τιμή τους ή όταν διαστρέφεται το περιεχόμενο των θέσεων και των τοποθετήσεών τους.

Προκειμένου να μην έχουμε τριβές, όταν είναι πρόδηλη η υπόνοια, έστω, προσωπικού, δεν θα αντιπαρατιθέμεθα. Θα σας δίνω τον λόγο, όπως έκανα και για τον κ. Κουίκ και για τον κ. Διαμαντόπουλο και για τον κ. Θεοχάρη.

Τώρα, καλώ στο Βήμα τον Υπουργό Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αριστείδη Μπαλτά.

Έχετε τον λόγο, κύριε Μπαλτά, για δεκαοκτώ λεπτά.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Θεωρώ υποχρέωσή μου να ξεκινήσω εκφράζοντας την τεράστια τιμή που αισθάνομαι βρισκόμενος σε αυτό το Βήμα, μετά την ψήφο του ελληνικού λαού στον ΣΥΡΙΖΑ και τη μεσολάβηση του Πρωθυπουργού, ο οποίος με επέλεξε -επίσης υψίστη τιμή- για αυτή τη θέση.

Πριν μπω στην ουσία της ομιλίας, θέλω να σας μεταφέρω μια είδηση. Ήδη κυκλοφορεί στις εφημερίδες παντού μία δήλωση του Προέδρου των Ηνωμένων Πολιτειών Μπάρακ Ομπάμα, ο οποίος απευθύνει στην κ. Μέρκελ πρόσκληση-έκκληση να εκφράσει τη θέση της για το τι νομίζει πως πρέπει να κάνει η Ελλάδα για να μπει ξανά στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλάζοντας το πρόγραμμα το οποίο υπάρχει.

Αυτό σημαίνει ότι αυτή τη στιγμή η Αμερική λέει σχεδόν το ίδιο που λέμε κι εμείς: Κυρία Μέρκελ, παρακαλούμε πείτε μας πού εμείς κάνουμε λάθος, για να μπορούμε στην επί της ουσίας συζήτηση και να μη μένουμε μόνο στην προτροπή «Ακολουθήστε τους κανόνες. Τελεία». Νομίζω ότι η είδηση είναι σημαντική και βοηθάει τη συζήτηση παραπέρα.

Συνεχίζω λέγοντας ότι η τιμή που εξέφρασα προηγουμένως ότι αισθάνομαι είναι συνδεδεμένη με μια μορφή δέους, δέος απέναντι στο μέγεθος μιας ευθύνης.

Αυτό το δέος, όμως, δεν είναι συναρτημένο με φόβο. Είναι συναρτημένο με αισιοδοξία, γιατί η ανιδιοτελής προσφορά, τόσο ποσοτική όσο και ποιοτική, από πολλούς ανθρώπους είναι τόσο πολύ μεγάλη που μας δίνει τη βεβαιότητα ότι απέναντι σε αυτή την ευθύνη θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε.

Συνήθως αυτές τις στιγμές η συζήτηση είναι τι παραλάβαμε. Υπάρχουν κλισέ, «παραλάβαμε χάος», «παραλάβαμε καμένη γη», «παραλάβαμε διάφορα βαριά και τρομερά», τα οποία όταν λέγονται με αυτόν τον τρόπο συνήθως είναι αποφυγή της ευθύνης να αντιμετωπιστούν αυτά καθαυτά τα προβλήματα που πραγματικά βρέθηκαν και σε ένα είδος αναβολής, ώστε σιγά σιγά τα πράγματα να γυρίζουν, να γίνονται όπως ήταν πριν. Δεν θα ακολουθήσουμε αυτή την τακτική.

Θα ξεκινήσω κατ' αρχάς, λέγοντας ότι παραλάβαμε προβλήματα. Παραλάβαμε συγκεκριμένα και πολλά προβλήματα, ανεκτέλεστες δικαστικές αποφάσεις, εκκρεμότητες που σέρνονται για χρόνια και έπρεπε να είχαν λυθεί δύο χρόνια πριν. Καλούμα-

στε να λύσουμε αυτές παράλληλα με αυτά που έχουμε να κάνουμε.

Παραλάβαμε εστίες –αρχίζουμε να τις εντοπίζουμε- εκεί όπου σέρνονται τα ρουσφέτια και προετοιμάζονται οι μηχανισμοί για να γίνουν τα καινούργια. Παραλάβαμε όλων των επιπέδων, τα προβλήματα σε σχέση με σκάνδαλα, για τα οποία όμως ακόμα είμαστε στη διαδικασία της διερεύνησης. Και θέλω να δηλώσω εδώ ότι δεν θα υπάρχουν διαρροές ως προς σκάνδαλα. Δεν θα υπάρχουν υπόνοιες που να σέρνονται στον αέρα. Κάθε πράγμα που βρίσκουμε και εντοπίζουμε θα έρχεται εδώ ή στην κατάλληλη δικαστική αρχή μαζί με τη διαδικασία της εκτέλεσης της εντολής, μαζί με τη διαδικασία διαλεύκανσης του εν λόγω προβλήματος. Με άλλα λόγια και οι δημοσιογράφοι ας μην ψάχνουν για διαρροές. Ας κάνουν ερευνητικό ρεπορτάζ, να βοηθήσουν και εμάς.

Όμως, δεν παραλάβαμε μόνο προβλήματα αυτών των κατηγοριών. Παραλάβαμε και ανθρώπους. Παραλάβαμε πολλούς δημοσίους υπαλλήλους οι οποίοι εξέφρασαν ρητά και άρρητα –όσο μπορούσαμε να βρούμε αυτές τις λίγες μέρες- τη διάθεσή τους να δουλέψουν, τη διάθεσή τους να δημιουργήσουν, τη διάθεσή τους να μπουλ σε μια νέα προσπάθεια για ολόκληρη τη χώρα. Παραλάβαμε υπαλλήλους, κάποιους σε ασφυξία, κάποιους στο «ψυγείο», αλλά παρ' όλα αυτά έτοιμους να βοηθήσουν.

Παραλάβαμε και άλλα πράγματα. Παραλάβαμε αιτήματα, είτε συλλογικά -που βιάστηκαν να εκφραστούν- είτε και ατομικά, αιτήματα που εκφράζουν πόνο, οδύνη, την αίσθηση της αδικίας, ότι κάτι δεν λύνεται. Και επειδή δεν υπάρχουν οι κατάλληλοι θεσμοί, τα αιτήματα αυτά απευθύνονται απευθείας στον Υπουργό και ή τους αρμόδιους της πολιτικής ηγεσίας.

Δυστυχώς τέτοια αιτήματα δεν μπορούν να αντιμετωπιστούν στο προσωπικό επίπεδο. Τέτοια αιτήματα μπορούν να αντιμετωπιστούν μόνο από θεσμούς, διαδικασίες και κανόνες που θα πρέπει να αρχίσουμε να επιβάλλουμε και να θεσπίζουμε καθώς προχωράμε στα πράγματα και στην επίλυση των προβλημάτων.

Τέλος, παραλάβαμε και κάτι άλλο. Παραλάβαμε ασαφείς αλλά ρητές ή μάλλον ρητές αλλά ασαφείς –πάρτε όπως θέλετε την αντίστιξη- προσπάθειες διαμεσολάβησης, δηλαδή προσπάθειες να εγκατασταθούν με τη νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δίκτυα ρουσφετιών, δίκτυα αντιπαροχής πληροφοριών – ξέρω εγώ- βοηθημάτων κ.ο.κ., στα οποία θα έπρεπε και εμείς να πούμε, «αχ τι καλά, ελάτε να τα κάνουμε όλα μαζί».

Σε αυτό απάντηση έδωσε κάποιος γνωστός, ο οποίος προσεγγίστηκε επειδή γνώριζε τον καινούργιο Υπουργό. Η απάντηση που έδωσε νομίζω ότι είναι αφοπλιστική και μπορεί να ισχύσει γενικώς σε ό,τι αφορά την Κυβέρνηση. Η απάντηση ήταν η εξής: «Όταν γίνουμε ΠΑΣΟΚ, θα σας ενημερώσουμε».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι η νέα πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας και -σύμφωνα με τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού- όλες οι ηγεσίες όλων των Υπουργείων θα στηριχτούν κατ'εξοχήν, αποκλειστικά στους υπάρχοντες υπαλλήλους. Σύμβουλοι, στρατιές συμβούλων θα συμβουλευθούν -εκεί που χρειάζεται- την αντίστοιχη πολιτική ηγεσία, αλλά δεν θα παίξουν κατά κανένα τρόπο τον ρόλο του καθοδηγητή, αυτού που δίνει τις εντολές, ώστε οι υπάλληλοι να υπακούουν.

Από εκεί και πέρα, θα στηριχθούμε στους υπαλλήλους με πλήρη πολιτική ανεξίθρησκα και δημιουργώντας την κατάλληλη ατμόσφαιρα, ώστε να αισθάνονται χαρά και δημιουργικότητα, όταν είναι στο Υπουργείο και δουλεύουν.

Βεβαίως, οτιδήποτε έχει σχέση με ανεντιμότητα, διαφθορά, ρουσφέτι και τα λοιπά θα πατάσεται συστηματικά και την κατάλληλη στιγμή κάθε φορά.

Ανέλαβα –με συγχωρείτε για το πρώτο πρόσωπο, δεν το συνηθίζω σε τέτοιες περιπτώσεις, αλλά η περίπτωση το επιβάλλει- ένα Υπουργείο με πάρα πολλά αντικείμενα και η συγχώνευση αυτών των αντικειμένων αποτελεί ένα πρώτο βήμα της μεγάλης διοικητικής μεταρρύθμισης που εξήγγειλε χθες ο Πρωθυπουργός.

Άρα, θα αφιερώσω την ομιλία μου κατά κύριο λόγο στο τι σημαίνει για εμάς αυτή η συγχώνευση. Αριθμώ: αθλητισμός, πολιτισμός, παιδεία, εκπαίδευση σε όλες τις βαθμίδες, επιστημο-

νική έρευνα, θρησκευματα.

Ας αρχίσω από το ταπεινότερο, τον αθλητισμό. Πρέπει να δούμε τον αθλητισμό ως άθληση, να τον συνδέσουμε με το ανθρώπινο σώμα, με την ανάγκη να είναι υγιές το ανθρώπινο σώμα, γιατί μόνο έτσι κατά το αρχαίο ρητό και ο νους μπορεί να είναι υγιής. Πρέπει να συνδέσουμε τον αθλητισμό με τις παραδόσεις μας, να τον συνδέσουμε με την αρχαία κληρονομιά –αν θέλετε- τα γυμναστήρια, που στην πορεία της ετυμολογίας έγιναν και γυμνάσια, γιατί ακριβώς τα γυμνάσια είναι γύμνασμα νου και σώματος μαζί, να τον συνδέσουμε με νεότερες ιδέες, όχι μόνο αρχαίες, στη νεωτερικότητα. Ο Σπινόζα, παραδείγματος χάριν, έλεγε ότι νους και σώμα είναι ένα. Από τη μία σκοπιά, το ανθρώπινο ον βλέπεται ως νους, από την άλλη σκοπιά, το ανθρώπινο ον βλέπεται ως σώμα. Άρα πρέπει να συνδέσουμε τον αθλητισμό όχι απλώς με τους αγώνες, όχι απλώς με την αγωνιστική διαδικασία των ρεκόρ, αλλά με την ίδια την άθληση, την ευεξία της άθλησης και τη συνάρτηση αυτής της ευεξίας με την ευεξία του νου.

Ο κ. Κοντονής θα αναπτύξει λεπτομερέστερα το πρόγραμμά μας για τον αθλητισμό. Απλώς θέλω να πω ότι όλα αυτά δεν υπονοούν ότι είμαστε ενάντια στον πρωταθλητισμό. Είμαστε ενάντια στο ντόπινγκ, ενάντια σε όλα αυτά τα κακά της υπερεπαγγελματικοποίησης, αν όχι της απλής επαγγελματικοποίησης του αθλητισμού. Από εκεί και πέρα, ό,τι κακά βρίσκουμε εκεί –και υπάρχουν πάρα πολλά- ο κ. Κοντονής θα σας εξηγήσει πώς θα τα αντιμετωπίσουμε.

Τα σώματα εντάσσονται σε κοινωνίες, οι κοινωνίες φέρουν πολιτισμούς. Σώμα και πολιτισμός με αυτήν την έννοια, αθλητισμός και πολιτισμός –αν θέλετε- άθληση και πολιτισμός πάνε μαζί.

Πολιτισμός είναι μία πολύ σύνθετη έννοια. Αφορά ήθη και συνήθειες που πηγαινούν πολύ πίσω στον χρόνο. Είναι αυτά που συνήθως ονομάζουμε «τα καλά της ελληνικής ιστορίας», φιλοξενία, γενναιοδωρία, κέρασμα, «ο φτωχός που δεν έχει προτιμά να σε κεράσει παρά να εξοικονομήσει, για να γυρίσει λεφτά στο σπίτι» και άλλα πολλά, κέφι, καφενείο, κουβένα, πολιτικοποίηση και τα λοιπά. Μία μορφή πολιτισμού είναι αυτή.

Σε συνάρτηση με αυτόν τον πολιτισμό είναι και ο λεγόμενος πολιτισμός με πιο συγκεκριμένη έννοια, η πολιτιστική παραγωγή, τα πολιτιστικά επιτεύγματα. Η Ελλάδα έχει διάφορες ιδιαιτερότητες επ' αυτού. Πάρα πολλοί γράφουν ποίηση, ποσοστιαία ίσως περισσότεροι από ό,τι σε άλλες χώρες. Η Ελλάδα έχει παράδοση στη μουσική. Αυτήν τη στιγμή η Ελλάδα είναι θέατρο πολιτιστικής δημιουργίας, οισονεί αυθόρμητης ή και επαγγελματικής, η οποία κάπως μοιάζει, κάπως φέρνει με πολιτιστική άνοιξη. Όλα αυτά καταλήγουν –και έχουν καταλήξει- σε νομπελίστες ποιητές.

Όλα αυτά μαζί έχουν καταλήξει στο έργο ενός συνθέτη –πώς αλλιώς να τον πω;- του Μίκη Θεοδωράκη, όπου η μουσική συνδεδεμένη με την ελληνική ποίηση, συνδεδεμένη με όλη την ιστορία αυτού του τόπου και τις τύχες της Αριστεράς έχει φτάσει να είναι οικουμενικός ποιητικός και μουσικός λόγος για ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Αυτά τα πράγματα είναι κατά μία έννοια εντός της αρμοδιότητας του Υπουργείου. «Εντός της αρμοδιότητας του Υπουργείου» δεν σημαίνει βέβαια ότι θα προτιμήσουμε τον άλφα ή τον βήτα συνθέτη, το άλφα ή το βήτα ρεύμα καλλιτεχνικής δημιουργίας, αλλά ότι απλώς θα βάσουμε τις βάσεις –στο μέτρο που μπορούμε- ώστε αυτή η πολιτιστική άνθηση που ήδη αρχίζει να γίνει πραγματική πολιτιστική αναγέννηση και με αυτήν την έννοια πυλώνας για την ολοκληρωτική παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Μετά τον πολιτισμό είναι η παιδεία. Πολιτισμός και παιδεία προφανώς είναι άρρηκτα δεμένα. Η παιδεία είναι αυτή που επιτρέπει την παραγωγή πολιτισμού και ταυτόχρονα επιτρέπει τη δυνατότητα απόλαυσης μετά λόγου γνώσεως των πολιτιστικών επιτευγμάτων. Η παιδεία οργανώνεται από ένα εκπαιδευτικό σύστημα, που στη χώρα μας είναι ο μεγάλος ασθενής τουλάχιστον για σαράντα χρόνια –για να μην πάω πολύ πιο πίσω, από τότε που σπούδαζα εγώ.

Όλοι αναγνωρίζουν την εκπαίδευση ως τον μεγάλο ασθενή. Τα μέτρα που λαμβάνονται είναι πάντα εμβολωματικά, πάντα με ορίζοντα τετραετίας –στην καλύτερη περίπτωση-, διότι κάθε νέα

κυβέρνηση θεωρεί ότι πρέπει να αλλάξει όσα έκανε η προηγούμενη, προκειμένου να βάλει και αυτή το στίγμα της στο μεγάλο, υποτίθεται, συμβολικό πράγμα που λέγεται «αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος».

Γιατί συμβαίνει αυτό; Νομίζω ότι μπορούμε να εντοπίσουμε τον λόγο σε δύο σημεία που είναι συνδεδεμένα με την όλη ιδεολογία του νεοφιλελευθερισμού. Τόσο η παιδεία όσο και ο πολιτισμός έχουν γίνει εργαλεία. Δεν είναι αυτοσκοποί. Είναι εργαλεία.

Σπουδάζουμε για «το χαρτί». Το «χαρτί» είναι αυτό που μετράει και όχι το περιεχόμενο των σπουδών. Όλη η πορεία της εκπαίδευσης τουλάχιστον μέχρι το πανεπιστήμιο –αν όχι και μετά– είναι πορεία προς κάποιο «χαρτί» –έχεις πτυχίο, δίπλωμα, διδακτορικό;– χωρίς να ρωτάει κανείς για το περιεχόμενο, τους όρους απόκτησης κ.ο.κ.. Άρα η παιδεία είναι το εργαλείο για το πτυχίο, γιατί αυτό υποτίθεται ότι μετράει στην αγορά εργασίας.

Αντίστοιχα, ο πολιτισμός, ενώ προφανώς συνδέεται με τον τουρισμό –είναι από τα μεγάλα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας η ιστορία της και τα πολιτιστικά της μνημεία– συνήθως η κουβέντα περί του πολιτισμού έχει ως επωδό ότι «θέλουμε το πολιτιστικό προϊόν, διότι θα φέρει τουρίστες, διότι θα φέρει χρήμα».

Δεν πάει έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι. Δεν πάει έτσι. Δεν είναι ότι ο πολιτισμός θα φέρει χρήμα. Επειδή καλλιεργούμε τον πολιτισμό ως εκ τούτου και ως εκ περισσού και ως μπόνους, αν θέλετε, θα έλθει και το χρήμα.

Σήμερα η κατάσταση στην εκπαίδευση είναι τραγική. Εκτός των παγίων αυτών προβλημάτων της, έχει λεχθεί από όλες τις πλευρές ότι είναι εν εξελίξει μία μεγάλη ανθρωπιστική καταστροφή. Παιδιά πεινάνε. Γονείς αυτοκτονούν. Τα σχολεία δεν έχουν θέρμανση. Οι δάσκαλοι λείπουν. Άρα οποιαδήποτε νέα πολιτική για την παιδεία, για την εκπαίδευση δεν μπορεί να ξεκινάει από την αντιμετώπιση αυτής της ανθρωπιστικής καταστροφής και μαζί με αυτήν και με τη διάλυση που έχει παράλληλα επέλθει λόγω των γνωστών διαδικασιών απόλυσης και διαθεσιμότητας, που έχει επίσης επιβάλει στα σχολεία τη διάλυση.

Απέναντι σε αυτά τα προβλήματα έχουμε και θα έχουμε μια μέθοδο:

Πρώτον, θα αντιμετωπίσουμε την ανθρωπιστική καταστροφή.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά το σχολείο δεν «πειράζουμε» τον τρέχοντα ακαδημαϊκό χρόνο, γιατί δεν θέλουμε να επισωρεύσουμε προβλήματα σε μία ήδη διαλυμένη κατάσταση.

Το τρίτο στάδιο –αμέσως μετά– είναι ο προγραμματισμένος σχεδιασμός σε δημόσιο διάλογο, για τη ρύθμιση σε μακροχρόνια βάση όλων των προβλημάτων.

Συγκεκριμένα, πέρα από τα άμεσα που έχουν σχέση με τη ζωή στο σχολείο, σε επίπεδο πείνας, θέρμανσης κ.λπ., οι σχολικοί φύλακες επιστρέφουν στη δουλειά τους, σε μια καινούργια δουλειά, διότι θέλουμε στην καινούργια τους δουλειά να συμβάλουν στη συγκρότηση του σχολείου σε πολιτιστικό κέντρο στη γειτονιά με τη δική τους βοήθεια και με τα νέα καθήκοντα που αυτός ο νέος ρόλος θα τους επιδώσει.

Δηλώνουμε: Καμμία αλλαγή στη Γ' λυκείου φέτος σε ό,τι αφορά στις εισαγωγικές εξετάσεις. Καταργούμε την τράπεζα θεμάτων. Δεν ξέρω, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, αν ξέρετε τι είναι η τράπεζα θεμάτων. Η τράπεζα θεμάτων είναι ένα αποθετήριο ερωτήσεων, τις οποίες τα παιδιά ξέρουν εκ των προτέρων. Άρα όλη η δουλειά των παιδιών, μαζί με τα παράλληλα φροντιστήρια, είναι να μάθουν απ' έξω τις τρεις-τέσσερις χιλιάδες ερωτήσεις ανά ζήτημα, ώστε να είναι έτοιμα στις εξετάσεις. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη διάλυση της εκπαιδευτικής διαδικασίας από την τράπεζα θεμάτων.

Επιπλέον, η τράπεζα θεμάτων δεν έγινε για να βοηθήσει την εκπαίδευση, όπως αρχίζουμε να βλέπουμε στο Υπουργείο. Είναι έργο που έγινε όχι για τη χρησιμότητά του αλλά για να πληρωθεί. Είναι από αυτά τα περιέργα έργα, που δεν γίνονται επειδή χρειάζονται, αλλά γίνονται επειδή κάποιοι θέλουν να πληρωθούν ή να πληρώσουν γι' αυτά τα έργα.

Η βαθμολογία των προαγωγικών εξετάσεων στην Α' και Β' λυκείου δεν συνυπολογίζεται –για ακριβώς τους ίδιους λόγους– στον εισαγωγικό βαθμό στα πανεπιστήμια, διότι ακριβώς θέλουμε να αποσυνδέσουμε το λύκειο από το πανεπιστήμιο και όχι να καταστήσουμε το λύκειο στα τρία χρόνια το «κακό» φροντιστήριο.

Διότι, έτσι λειτουργεί το λύκειο αυτήν τη στιγμή. Λειτουργεί ως το «κακό» φροντιστήριο, διότι είναι υποχρεωμένο να ακολουθήσει αναλυτικό πρόγραμμα και να μην μπει στη διαδικασία εκγύμνασης για τις εισαγωγικές εξετάσεις. Άρα για τα παιδιά είναι «κακό» φροντιστήριο. Το αφήνουν για να παρακολουθούν το φροντιστήριο.

Κρατάμε το βαθμό προαγωγής, όπως ήταν λίγους μήνες πριν, στο μέσο όρο 9,5 χωρίς να μπλέκουμε περισσότερο τα πράγματα και σε ό,τι αφορά τους διδάσκοντες, αποσύρουμε τον βραχνά της ψευδοαξιολόγησης. Επίσης, δεν ξέρω αν γνωρίζετε τι είναι αυτό. Είναι μια διαδικασία που δεν αξιολογεί για να βοηθήσει και να ενισχύσει τις διδακτικές σχέσεις στο σχολείο. Αξιολογεί για να τιμωρήσει. Πρέπει 15% του εκπαιδευτικού προσωπικό να είναι υποχρεωτικά κάτω από τη βάση, για να έχει νόημα η αξιολόγηση. Τέτοιου τύπου αξιολόγηση, προφανώς, καταργείται και στη θέση της μπαίνει μια πραγματική συζήτηση για το τι σημαίνει αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου, αποτίμηση της λειτουργίας του σχολείου σε σχέση μαθητές-γονείς και γονείς-παιδιά, ώστε πραγματικά να αρχίσουν τα πράγματα να αλλάζουν.

Πειραματικά και πρότυπα σχολεία. Οι εξετάσεις είναι παράλογες, γιατί πειραματικό σχολείο σημαίνει όχι σχολείο αριστείας, που αριστεία υπό κάποιους όρους είναι «ρετινιά». Διότι αν γίνεις άριστος απλώς με μια διαδικασία, φέρεις το βάρος της αριστείας και πρέπει να αποδεικνύεις διαρκώς την αριστεία σου εσαεί, ενώ αν αποτύχεις στον διαγωνισμό αριστείας, τότε φέρεις το στίγμα αυτής της αποτυχίας εσαεί. Δεν υπάρχει η έννοια «αριστείας» και δη σε αυτές τις ηλικίες. Είναι τραγικό.

Όμως, ακριβώς επειδή δεν θέλουμε να αναστατώσουμε τη χρονιά, κρατάμε δυστυχώς τις εξετάσεις και αυτήν τη χρονιά, μέχρι να τελειώσει ο Ιούλιος, διότι κάποια παιδιά έχουν μπει στη διαδικασία αυτή, έχουν επενδύσει τα ίδια και οι γονείς τους ότι θα καταφέρουν να μπουν στα «άριστα» –υποτίθεται– σχολεία και δεν θέλουμε να βάλουμε «πάγο» στην έστω στρεβλή –υπό κάποια έννοια– αυτή φιλοδοξία τους.

Θα ήθελα να πω κάτι για τα πρότυπα και τα πειραματικά σχολεία, γιατί και αυτό είναι μεγάλη κουβέντα. Θεωρώ ότι πρέπει να υπάρχουν, προφανώς, πειραματικά σχολεία για τον εξής λόγο: Τα αιτήματα σε σχέση με την εκπαίδευση, ιδίως στην κατάσταση που ζούμε και ιδίως από τη σκοπιά της Αριστεράς, είναι αιτήματα που μοιάζουν αντιφατικά. Δεν είναι αντιφατικά, αλλά δεν είναι αιτήματα που μπορούν να λυθούν μια και έξω.

Τι εννοώ; Η μια πλευρά είναι το δημοκρατικό σχολείο. Οφείλει το σχολείο να είναι δημοκρατικό, όλα τα παιδιά να παρακολουθούν οικειοθελώς την υποχρεωτική εκπαίδευση και να μην υπάρχει σχολική διαρροή. Σχολική διαρροή σημαίνει σχολείο ταξικό, σχολείο μη δημοκρατικό. Εκεί είναι ο κόμπος και εκεί πρέπει να επενδύσουμε πολλά.

Όμως, στην κοινωνία που ζούμε υπάρχει και το λεγόμενο συμβολικό κεφάλαιο. Κάποια παιδιά είναι προικισμένα από το σπίτι τους, την οικογένειά τους, τη δική τους υπερπροσπάθεια, με δυνατότητες περισσότερες –τουλάχιστον έτσι φαίνεται σε κάποιες νεαρές ηλικίες– από κάποια άλλα παιδιά. Καλά σχολεία, την εποχή μου, ήταν τα δημόσια. Ένα από τα μεγαλύτερα εθνικά εγκλήματα, αν επιτρέπεται η σχετική μεγαλοστομία, είναι ότι από τότε μέχρι σήμερα καλά σχολεία είναι τα ιδιωτικά. Αυτό είναι τραγικό. Πρέπει να αντιστραφεί αυτή η σχέση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Αλλά για να αντιστραφεί αυτή η σχέση δεν μπορεί να γίνει διά διατάγματος, διά της ισοπέδωσης, διότι όλοι ίδιοι είναι, άρα όλοι θα πάρουν ταυτόχρονα το βραβείο Νόμπελ.

ΕΠΑΛ: Προφανώς επιστρέφουν στη δουλειά με τις δέουσες ρυθμίσεις, ανάλογα με τις ειδικότητες που θα ανασυγκροτηθούν, οι καθηγητές που διώχθηκαν κακήν κακώς υπέρ, προφανώς, των ιδιωτικών ΙΕΚ που είχαν τις ίδιες αρμοδιότητες. Έτσι είναι η κατάσταση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Υπάρχει ένα ερώτημα που πλανάται στο διαδίκτυο και φτάνει και σε μένα σε σχέση με τους περιφερειακούς και νομαρχιακούς διευθυντές εκπαίδευσης: Ποιους θα επιλέξουμε, ποιους δικούς μας θα βάλουμε, τι θα γίνει εδώ, τι θα γίνει εκεί; Η απάντηση και εδώ είναι πάρα πολύ απλή. Κείμενες διατάξεις κατά τη νομοθεσία

που σημαίνει ανοιχτή προκήρυξη, αδιάβλητη επιτροπή αξιολόγησης και απόλυτη -επαναλαμβάνω- απόλυτη πολιτική ανεξίτηρη σκεία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΑΕΙ: Εδώ είμαι πιο φορτισμένος. Θα με συγχωρέσει ο κ. Φορτσάκης. Θα προσπαθήσω να είμαι ήρεμος να πω τα εξής απλά. Προφανώς οι διοικητικοί επιστρέφουν γιατί, όπως έχουν αποδείξει όλες οι μελέτες που έχουν γίνει και από την προηγούμενη κυβέρνηση, οι υπάρχοντες είναι πολύ λιγότεροι από τους απαιτούμενους. Αλλά και εδώ θα τους ζητήσουμε κάτι παραπάνω. Θα τους ζητήσουμε να φτιάξουν μια συνθήκη, ώστε να είναι πιο προσωπική η σχέση του τμήματος με τους φοιτητές.

Εδώ μπαίνει το μεγάλο ψευδοπρόβλημα των «αιωνίων». Είναι ψευδοπρόβλημα, γιατί από τους αιωνίους κάποιοι έχουν αποβιώσει. Από τους αιωνίους κάποιοι έχουν μεταναστεύσει, από τους αιωνίους κάποιοι έχουν κάνει τελείως διαφορετικές δουλειές. Πρέπει να βρούμε όμως ποιοι έχει νόημα, αν θελήσουν, να μπορούν να επιστρέψουν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Και αυτό δεν μπορεί παρά να γίνει σε προσωποποιημένη βάση με τη βοήθεια του νέου είδους διοικητικού προσωπικού που θα έχουμε στα πανεπιστήμια.

Αυτό είναι το εύκολο, κύριε Φορτσάκη. Το δύσκολο είναι το εξής και είναι μια διατύπωση που τη λέω χρόνια, από τότε που άρχισε το κακό: Ο νόμος Διαμαντοπούλου υπήρξε η απόλυτη καταστροφή για την ανώτατη εκπαίδευση. Τελεία και παύλα. Απόλυτη καταστροφή, διότι κάποιος κάπου πέρασε από την Αμερική, κάτι νόμισε πως κατάλαβε με τα συμβούλια ιδρύματος και ήρθε να τα επιβάλει εδώ χωρίς να καταλαβαίνει γιατί και πώς συμβούλια ιδρύματος με πολύ διαφορετικό ρόλο λειτουργούν άριστα στην Αμερική. Είναι θέμα ειδικής διαλέξεως, συζήτησης, ό,τι θέλετε. Δεν είναι της στιγμής. Κατεδάφισε, λοιπόν, ό,τι έμεινε όρθιο σε συνάρτηση με μια απόλυτα συστηματική διαδικασία κατασκευής του οτιδήποτε είχε πετύχει το ελληνικό πανεπιστήμιο από το 1982 και μετά και με τις φοβερές προσπάθειες του διδακτικού προσωπικού από το 1982 και μετά είχε κατορθωθεί να επιτευχθεί.

Κρεμάστηκαν στα μανταλάκια κυριολεκτικά ο Μηλόπουλος και ο Πελεγρίνης για λόγους που δεν είχαν καμμία σχέση με έργο ή δουλειά στο πανεπιστήμιο.

Κάθε ένας που έλεγε διαφορετικά ήταν στη λογική «για όλα φταίει ο ΣΥΡΙΖΑ» και η πηγή κακού στον ΣΥΡΙΖΑ είναι οι πανεπιστημιακοί προς την Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση έχει πάρα πολλούς πανεπιστημιακούς και κάτι σημαίνει αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Ο νόμος Διαμαντοπούλου παρουσιάστηκε, έχει επενδυθεί με την ιδέα ότι ψηφίστηκε από τεράστια πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο, αλλά η πλειοψηφία αυτή αγνόησε ότι όλοι ανεξαιρέτως οι πανεπιστημιακοί όλων των κομμάτων είχαν εκφράσει συστηματικά, πριν υποβληθούν στην κοιμματική πειθαρχία, την αντίθεσή τους στον νόμο.

Ας τα πάρουμε αυτά και ας ξεκινήσουμε από την αρχή, προφανώς με πρώτο μέτρο την κατάργηση των συμβουλίων ιδρύματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Δεν ξέρω αν έχετε συνδυάσει τα συμβούλια ιδρύματος με την εξέγερση στο Χονγκ Κονγκ, διότι η εξέγερση στο Χονγκ Κονγκ έγινε, επειδή η Κίνα ήθελε να επιβάλει προεπιλογή στο ποιους οι πολίτες του Χονγκ Κονγκ έπρεπε να ψηφίσουν για τα αντίστοιχα αξιώματα. Ακριβώς αυτό έκαναν τα συμβούλια του ιδρύματος προκειμένου, μακαρθικά τω τρόπω, να αποβληθούν ως υποψήφιοι όσοι δεν είχαν την έγκριση και τη γνώμη της κυβέρνησης.

Από εκεί και πέρα, τα συμβούλια ιδρύματος καταργούνται. Προφανώς, νόμος καταργείται με νόμο. Δεν πρόκειται να κάνουμε τίποτα εις βάρος των συμβουλίων αυτή τη στιγμή. Αμέσως, όμως, τα συμβούλια ιδρύματος με όλες τις διατάξεις που πάνε μαζί θα αλλαχθούν από έναν άλλο νόμο.

Μια διευκρίνιση θα ήθελα να δώσω, που νομίζω ότι είναι απαραίτητη. Όλα όσα είπα δεν αφορούν τα περισσότερα από τα μέλη που συμμετείχαν στα συμβούλια ιδρύματος. Τα περισσότερα από αυτά συμμετείχαν εκεί με ανιδιοτέλεια, γιατί πίστευαν

ότι αυτός ο νόμος μπορεί να αλλάξει επί τα βελτίω τα πράγματα. Το τιμούμε αυτό, όπως τιμούμε ιδιαιτέρως όσους ξένους -το είπατε χθες και σε αυτό συμφωνώ απολύτως μαζί σας- ήρθαν εδώ ανιδιοτελώς, γιατί νόμιζαν ότι τα συμβούλια, όπως είχαν στηθεί εδώ, ήταν ίδια με τα συμβούλια της Αμερικής. Δεν κατάλαβαν ότι έτσι εντάσσονταν σε ένα αφήγημα, σε μία πορεία, σε μία διαδικασία που τους έφερνε αντιμέτωπους με το σύνολο των πανεπιστημιακών.

Θα τους ζητήσουμε λοιπόν, υπό μία έννοια συγγνώμη, γιατί βρέθηκαν -αφελώς ίσως- εκεί που βρέθηκαν και θα τους ευχαριστήσουμε για την προσπάθεια να βοηθήσουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας παρακαλέσω να συντομεύετε, γιατί έχουμε προ πολλού υπερβεί τον χρόνο.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Με συγχωρείτε, αλλά δεν έχω εμπειρία και...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Γενικά, έχουμε καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας επιδειξι ανοχή σε όλους. Παρ' όλα αυτά, ας κάνουμε τώρα μία προσπάθεια για να δώσουμε στη συνέχεια και τον λόγο σε κάποιους Βουλευτές.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Πολύ συνοπτικά, λοιπόν -και ευχαριστώ για την κατανόηση, κυρία Πρόεδρε- θα ήθελα να πω ότι μετά την παιδεία υπάρχουν τα θρησκευτικά, θρησκευτικά στον πληθυντικό. Επιταγή του Συντάγματος η εγγύηση της θρησκευτικής ελευθερίας. Τις οργανωμένες θρησκείες, ωστόσο, τις οποίες τιμούμε όλες, διότι με τον δικό τους τρόπο η καθεμιά προβάλλει, μορφοποιεί μία αίσθηση ιερού που μοιράζονται όλοι οι άνθρωποι. Το ιερό είναι απαραίτητο. Ο σημαντικότερος όρκος στα ελληνικά είναι «σε ό,τι έχω ιερό», όπου το «ό,τι» δεν προσδιορίζεται, γιατί ακριβώς δηλώνει την αυθόρμητη ανεξίτηρη ανιδιοτελότητα του ελληνικού λαού.

Προφανώς και ιστορικά ορθώς επικρατούσε η ελληνορθόδοξη θρησκεία. Τη σεβόμαστε απολύτως. Εμμένουμε στρατηγικά στην άποψη ότι η Εκκλησία και το Κράτος πρέπει να διαχωριστούν, αλλά αυτή η πορεία είναι, ας πούμε, μακριά, δύσκολη και πρέπει πρώτα να αρχίσουν να εκλογικεύονται αυτές οι σχέσεις, όπως κατά τη γνώμη μου, υποδειγματικά έγινε την πρώτη μέρα που ανέλαβε αυτή η Κυβέρνηση, όταν ο Πρωθυπουργός πήγε πρώτα στον Αρχιεπίσκοπο και μετά ορκίστηκε με πολιτικό όρκο, χωρίς κανένα πρόβλημα, δείχνοντας έτσι έμπρακτα ότι βήματα προς την κατεύθυνση της ανεξαρτησίας του Κράτους από την Εκκλησία μπορούν να γίνουν σύντομα.

Έχω κάποια που τα νόμιζα ωραία ως κλείσιμο της ομιλίας, απευθυνόμενος προς τους συντρόφους του ΚΚΕ. Έχω δύο τσιτάτα του Μαρξ για να εξηγήσουν...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Πείτε το ένα.

ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΜΠΑΛΤΑΣ (Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να τα πω;

Το πρώτο είναι πώς εγώ, που θεωρούμαι μαρξιστής βεβαίως -και το ξέρετε όλοι- μπορώ να έχω τόσο γενική απεύθυνση. Τα τσιτάτα του Μαρξ είναι δύο. Το ένα είναι «το προλεταριάτο δεν θα απελευθερωθεί, αν δεν απελευθερώσει την κοινωνία ολόκληρη, άρα και τους νυν αντιπάλους του, πολιτικούς και ιδεολογικούς». Το δεύτερο είναι, αν οι σύντροφοι του ΚΚΕ μου επιτρέπουν να τους αποκαλώ σύντροφους, ότι «οι κομμουνιστές», λέει το μανιφέστο, «δεν είναι ξεχωριστό κόμμα. Είναι εκείνοι που βάζουν το συμφέρον του όλου πάντοτε πάνω από το συμφέρον του μέρους».

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Υπουργέ, σας ευχαριστούμε για την τοποθέτησή σας. Και να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στο έργο σας, γιατί το έργο σας έχει να κάνει με το πιο ζωντανό κομμάτι της κοινωνίας μας, που είναι τα παιδιά, που είναι οι νέοι, που είναι οι φοιτητές, αλλά που είναι και το κομμάτι εκείνο που αφορά ζωτικά δικαιώματα και έχει αποβεί πολύπαθο από τις πολλαπλές εναλλαγές στρατηγικών κατά την παροιμία για τον «κουρέα».

Ο κύριος...

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να το-

ποθετηθώ επί της διαδικασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Παρακαλώ, κύριε Μητσοτάκη, είναι η σειρά του κ. Μάκη Βορίδη από το κόμμα σας, αλλά επειδή ζητάτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος τον λόγο, ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατανοώ απόλυτα και σέβομαι το γεγονός ότι έχετε δείξει μεγάλη ανοχή σε όλους τους ομιλητές αδιακρίτως. Πλην, όμως, θέλω να επισημάνω ότι με αυτόν τον ρυθμό και επειδή και οι Βουλευτές και επειδή οι Υπουργοί είναι και πάρα πολλοί, θα απέχουμε πάρα πολύ από το να εξαντληθεί ο κατάλογος των ομιλητών Βουλευτών.

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να συμφωνήσουμε όλοι και εσείς, ότι από εδώ και στο εξής θα τηρείται ο χρόνος πρωτίστως για τους Υπουργούς και για τους Βουλευτές, για να μπορέσει να μιλήσει ο μεγαλύτερος δυνατός αριθμός των Βουλευτών, γιατί αλλιώς θα βρεθούμε αύριο έχοντας κάνει την αξιολόγηση στο παράδοξο να έχουν μιλήσει σε απόλυτο χρόνο πολύ περισσότεροι οι Υπουργοί απ' ό,τι οι απλοί Βουλευτές. Οπότε, νομίζω ότι με τη σύμφωνη γνώμη όλων σας παροτρύνω να τηρηθεί ο χρόνος για όλους ανεξαιρέτως.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, σας ευχαριστώ για την παρατήρηση.

Το πρώτο για το οποίο θέλω να σας διαβεβαιώσω είναι ότι με βάση τα μέχρι τώρα στοιχεία της ανοχής του Προεδρείου, έχουν επωφεληθεί περισσότερο οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, όπως και οι Αρχηγοί κομμάτων της Αντιπολίτευσης και λιγότερο οι Υπουργοί και Βουλευτές της Συμπολίτευσης. Και αυτό είναι το σωστό. Η Βουλή, αν και έχει πλειοψηφία, δεν μπορεί να καταπιέζει τις Κοινοβουλευτικές Ομάδες που δεν είναι πλειοψηφούσες.

Σημειώνω την παρατήρησή σας. Σας λέω ότι από πλευράς μου είμαι απολύτως διατεθειμένη να παραμείνω για να μιλήσουν οι συνάδελφοι και οι Υπουργοί, εννοείται όλοι να κάνουμε μια προσέλευση να τηρούμε τον χρόνο, και σε εύθετο χρόνο θα επανεξετάσουμε και το ζήτημα των χρονικών ορίων.

Ελάτε, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απλώς έχω την ανάγκη κατ' αρχάς να υπομνήσω ότι αυτό το οποίο συζητούμε σήμερα είναι οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης. Γιατί να υπομνήσω; Διότι η συζήτηση αυτή γίνεται, η αλήθεια είναι, κάτω από τη σκιά της διαπραγμάτευσης και κάτω από το βάρος, αν θέλετε, αυτής της διαπραγμάτευσης.

Αλλά η Ελλάδα είναι εθνική κυρίαρχη χώρα, έχει μια δημοκρατικά εκλεγμένη Κυβέρνηση, η εκλεγμένη Κυβέρνηση έχει την ευθύνη να παρουσιάσει το πρόγραμμά της στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στο ελληνικό Κοινοβούλιο θα τοποθετηθεί ο καθένας, σύμφωνα με τις απόψεις του, απέναντι στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης. Το αν η συμφωνία ενδεχομένως επιτευχθεί –το ελπίζουμε όλοι– ή όχι είναι μια άλλη συζήτηση. Προφανώς είναι συναρτημένη –δεν λέω– με τις Προγραμματικές Δηλώσεις, αλλά είναι μια άλλη συζήτηση. Γιατί είναι μια άλλη συζήτηση; Γιατί αφορά διαφορετικά πράγματα.

Οφείλω να πω κατ' αρχάς ότι υπάρχουν ορισμένα εντυπωσιακά σημεία, τα οποία πρέπει να παρατηρήσω σ' αυτές τις Προγραμματικές Δηλώσεις. Είμαι οκτώ χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα –υπάρχουν συνάδελφοι που είναι πολύ περισσότερα– αλλά είναι η πρώτη φορά που άκουσα ομιλία Υπουργού Οικονομικών που δεν είχε κανένα οικονομικό στοιχείο. Δεν άκουσα κανέναν αριθμό. Δεν μας είπε τίποτα για τα δημόσια οικονομικά. Δεν το έχω δει ποτέ. Ήταν θεαματικό. Ήταν μία ακόμα πρωτοτυπία του ΣΥΡΙΖΑ. Άντε, ξεκινάμε καλά.

Το δεύτερο το οποίο θέλω να πω είναι ότι πρέπει να χαιρετίσω ορισμένες τοποθετήσεις του Υπουργού Οικονομικών. Δεν είμαι βέβαιος αν τις χαιρετίζετε κι εσείς. Για παράδειγμα, μίλησε για το 70%. Καλά, τόσα χρόνια σκοτωνόμαστε για ένα έργο 15%! Μη νομίζετε, βέβαια, ότι κι εμείς συμφωνούμε με το 100%. Με κανένα κυβερνητικό πρόγραμμα δεν συμφωνείς 100%. Αν ρωτήσετε έναν έकाστο εξ ημών αν συμφωνεί για το κυβερνητικό πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας, θα πει ότι συμφωνεί με ένα

80% ή με ένα 90% ή με ένα 75%. Ας μη ρωτήσω τον Λαφαζάνη κατά πόσο τοις εκατό συμφωνεί με το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ! Κάτι λιγότερο από το 70% θα βγει. Άρα, λοιπόν, εδώ το ερώτημα είναι το εξής: Σκοτωθήκαμε γι' αυτό το 30%;

Η δεύτερη δήλωση που πρέπει να χαιρετίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι η εξής: Εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ; Μα, καλά, ο Κωστής Χατζηδάκης κάθεται στο βάθος. Δεν πίστευα στα αυτιά μου. Νόμιζα ότι παρουσίαζε ο Χατζηδάκης το συγκεκριμένο πρόγραμμα. Μας είπαν δε, είπε ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών, ότι θα έρθει εδώ ο επικεφαλής του ΟΟΣΑ, για να μας εξηγήσει το πρόγραμμά του.

Να ενημερώσω απλώς για την πληρότητα της γνώσεως ότι έχει έρθει, το έχει παρουσιάσει, μας έχει ενημερώσει και ένα τμήμα του έχει εφαρμοστεί.

Επίσης, έχει και μερικά άλλα πράγματα τα οποία είμαι βέβαιος ότι θα σας ενδιαφέρουν, όπως για παράδειγμα τα φάρμακα στα σούπερ μάρκετ. Είναι στην εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ. Υποθέτω ότι αυτό εννοεί ως μεταρρύθμιση ο κύριος Υπουργός των Οικονομικών. Είναι πάντως ένα τμήμα από τις μεταρρυθμίσεις της συγκεκριμένης εργαλειοθήκης. Εγώ το χαιρετίζω, αλλά δεν είμαι βέβαιος αν είστε κι εσείς σύμφωνοι σ' αυτό. Όμως, αυτό είπε ο Υπουργός των Οικονομικών.

Επίσης, είπε κάτι ενδιαφέρον. Είπε «δεν συζητούμε με την τρόικα, αλλά με τους τρεις θεσμούς». Παρεμπιπτόντως, αυτοί οι οποίοι είναι η τρόικα, είναι οι εκπρόσωποι των τριών θεσμών. Επομένως, ποια θα είναι η διαφορά; Θα αλλάξουν τα πρόσωπα; Αντί να τους λέμε «τρόικα», θα τους λέμε «τριάδα»; Αντί να τους λέμε «τρόικα», θα τους λέμε «τρεις θεσμοί»; Καλό, όμως κι αυτό και το κρατώ.

Κρατώ ακόμα ως θετικό την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού. Οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί –και μάλιστα ωραία το είπε ο Πρωθυπουργός– είναι η έκφραση της εθνικής κυριαρχίας. Πόσες φορές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έχουμε πει εμείς απ' αυτό το Βήμα, για να εισπράξουμε από εσάς σε μία άλλη εποχή –ας τη θεωρήσουμε «περασμένα ξεχασμένα»– το «δοσίλογοι», το «γερμανοτσολιάδες», το «προδότες», το «στο Σύνταγμα»;

Οι ισοσκελισμένοι προϋπολογισμοί είναι η έκφραση της εθνικής κυριαρχίας. Αυτό είναι σωστό και συμφωνούμε απολύτως. Εκεί περίπου τελειώνουν οι συμφωνίες, γιατί αρχίζουν οι απορίες. Το πρώτο ερώτημα είναι το εξής: Τι θα γίνει τελικώς με το δημόσιο χρέος; Άκουσα και από τον Πρωθυπουργό, αλλά και από τον Υπουργό των Οικονομικών, ότι θα γίνει μία συζήτηση. Πρώτον, επαχθές και επονειδιστικό χρέος, Ανεξάρτητοι Έλληνες, έχουμε ή δεν έχουμε; Δεύτερον, διαγραφή 60% έχουμε ή δεν έχουμε; Τρίτον, αυτό το περί επιμνημόσυτων δεν είναι καινούργιο. Είναι παλαιό. Το έχουμε πει εμείς και το έχουμε υποστηρίξει. Είναι δε η λύση που έχουμε προτείνει εμείς. Αυτό θα γίνει;

Υπάρχει και ένα δεύτερο ζήτημα το οποίο μας απασχολεί, πέρα από οποιαδήποτε συμφωνία των δανειστών. Δεν μας ενδιαφέρει το ζήτημα της συμφωνίας, αλλά μας ενδιαφέρει το πώς θα πληρωθούν οι υποχρεώσεις της χώρας. Δεν έπρεπε τουλάχιστον στις Προγραμματικές Δηλώσεις να μας πείτε αυτά τα 22 δισεκατομμύρια ευρώ που έχουμε να πληρώσουμε μέσα στη χρονιά, επιτέλους πώς θα πληρωθούν; Θα έρθει κανείς από το οικονομικό επιτελείο να απαντήσει σε τίποτα; Θα έρθετε να μας πείτε αυτά τα 22 δισεκατομμύρια ευρώ πώς θα πληρωθούν; Θα μου πείτε «τι σας νοιάζει». Μας νοιάζει, γιατί αν δεν πληρωθούν, υπάρχει η πτώχευση της χώρας.

Αν είναι αυτή η κυβερνητική επιλογή, να μην την ακούσουμε; Είναι μια ιδέα. Δεν είναι καλή ιδέα. Είναι η χειρότερη που κυκλοφορεί. Όμως, αν αυτή είναι η επιλογή της Κυβέρνησης να μην έρθει να μας το πει; Αν δεν είναι αυτή η επιλογή της Κυβέρνησης, να μην μας πει, έστω στις Προγραμματικές Δηλώσεις, πώς πρόκειται να πληρώσει τα 22 δις. για φέτος; Ορισμένα από αυτά είναι μέσα στον Φεβρουάριο, άλλα είναι στις αρχές Μαρτίου και μέχρι τώρα δεν έχουμε απάντηση γι' αυτό. Επειδή οι μέρες δεν είναι πολλές, δεν πρέπει να απαντηθεί;

Είναι δυνατόν να έρχεται ο Υπουργός των Οικονομικών να μας κάνει έντεκα λεπτά διάλεξη μακροοικονομικής και γενικής οικονομικής θεωρίας για το τι συνέβη με την κρίση, και να μη μας λέει πώς θα πληρώσει το επόμενο δεκαπενθήμερο που λήγουν;

Προχωρώ. Έρχομαι στα πιο ενδιαφέροντα πράγματα. Κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Είμαι φανατικός υπέρ της μείωσης των φόρων. Είμαι αφοσιωμένος άνθρωπος στη μείωση της φορολογίας γιατί είμαι Δεξιός. Εσείς που είστε Αριστεροί, το φυσιολογικό...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Γιατί τα ψηφίζατε;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Θα εξηγήσω. Μη βιάζεσαι. Τώρα στα εύκολα που τα έχουμε πει και τόσο καιρό!

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΜΠΕΤΤΥ) ΣΚΟΥΦΑ: Γιατί ψηφίζατε τους πλειστηριασμούς πρώτης κατοικίας;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Σωστά! Άρα πάμε τώρα εδώ.

Με την κατάργηση, λοιπόν, του ΕΝΦΙΑ έχουμε μείον 2,6 δις.. Για να μη σας αδικώ, δεν έχετε πει ότι θα το βγάλετε όλο. Έχετε πει από ένα σημείο και πάνω. Ο λογαριασμός εκεί είναι 1 δις..

Προχωρώ. Λέτε κατάργηση του αφορολόγητου σταδιακά. Το σύνολο της καταργήσεως του αφορολόγητου είναι 2,4 δις.. Για να μην σας αδικώ, έτσι όπως λέτε, να το κάνετε, είναι γύρω στο 1. Άρα έχουμε 2 δις..

Έχετε υποσχεθεί -ο κ. Ξανθός- αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης κατά 360 εκατομμύρια. Αυτό είναι για τη φαρμακοβιομηχανία. Είμαστε στα 2 δισεκατομμύρια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Με ακούσατε να το λέω;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Το έχετε πει. Έχετε δημόσιες δηλώσεις γι' αυτό. Συντονιστείτε. Αν δεν το λέτε, το παίρνω πίσω. Να το αφαιρέσω, αν δεν υπάρχει αύξηση της φαρμακευτικής δαπάνης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Με ακούσατε σήμερα να το λέω;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, σήμερα δεν το άκουσα. Το έχετε πει προεκλογικά.

Λοιπόν, έρχομαι εδώ στο συγκεκριμένο. Πάω στα δικά σας. Κατάργηση του 1 ευρώ στις συνταγές. Αυτό είναι 70 εκατομμύρια. Κατάργηση των 5 ευρώ. Αυτά είναι άλλα 60 εκατομμύρια. Έχουμε σύνολο 130 εκατομμύρια. Άρα...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων): Αν κάνεις τέτοιους υπολογισμούς, έχεις πέσει πολύ έξω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Όχι, μην τα λέτε έτσι. Κύριε Κουρουμπλή, ακούστε κάτι. Δείτε τι είναι γραμμένο ως έσοδο -γιατί αυτό αφαιρείται- στον προϋπολογισμό, όχι το εισπραττόμενο. Δείτε στον προϋπολογισμό τι είναι γραμμένο.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ (Αναπληρώτρια Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σε ποιον προϋπολογισμό;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Στον προϋπολογισμό που έχει το κράτος, κυρία Φωτίου, αυτόν που καλείται να εφαρμόσει.

Άρα, επόμενο θέμα το οποίο έρχεται είναι η δωρεάν σίτιση, στέγη, υγειονομική κάλυψη. Αυτό είναι εκτιμώμενο άλλο 1 δις.. Είμαστε στα 3 δις.. Ο δέκατος τρίτος μισθός είναι 540 εκατομμύρια. Είμαστε στα 3,5 συν αυτό που είναι ήδη ένα έλλειμμα διαμορφωμένο, συν δύο μήνες που έχει υστέρηση εσόδων.

Έχετε για 6 δις. να μας απαντήσετε. Έχει κανείς την ευγενή καλοσύνη να μας πει κάτι γι' αυτά; Διότι αυτό είναι που περιμέναμε να ακούσουμε από τον Υπουργό των Οικονομικών. Δεν περιμέναμε να ακούσουμε τεχνικές διαπραγματεύσεις. Δεν περιμέναμε να ακούσουμε την καλή του την πρόθεση. Δεν περιμέναμε να ακούσουμε για τις διακηρύξεις για την εθνική κυριαρχία. Περιμέναμε να ακούσουμε: Θα υπάρξει ο ισοσκελισμένος προϋπολογισμός του Πρωθυπουργού και από πού θα βγουν αυτά τα 6 δισεκατομμύρια;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ: Τα είπε ο Πρωθυπουργός στη Θεσσαλονίκη. Τα έχει πει.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ο Πρωθυπουργός τα είπε στη Θεσσαλονίκη. Δεν τα είπατε ξανά εδώ, όμως.

Τέλος, έρχομαι στο βασικό ερώτημα. Πρέπει να απαντήσετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτά. Εγώ τώρα να πω κάτι: Χάρη σας κάνω, γιατί αυτό είναι προετοιμασία!

(Θόρυβος - διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

Διότι -προσέξτε τώρα- δεν θέλω να σας έρθει και κανένα -έτσι- δούσκολο. Εμείς τα έχουμε περάσει εδώ. Διότι όταν έρχεται εκείνη η ώρα, όταν έρχεται εκείνη η ώρα η δύσκολη, τελειώνουν

τα «θέλω αυτό», «θέλω εκείνο», «θέλω το άλλο». Πρέπει να έρθεις να πεις με συγκεκριμένο και οργανωμένο τρόπο -και κυρίως αυτό είναι για τα οικονομικά- με ποιον τρόπο πρόκειται να προχωρήσεις για να καλύψεις αυτά τα συγκεκριμένα κενά.

Απάντηση δεν ακούσαμε ούτε στις Προγραμματικές Δηλώσεις. Διότι ακούστε, πέρα από αυτό που είναι το επιχείρημα του ρεαλισμού -αναφέρθηκαν οι συνάδελφοί μου- υπάρχουν και επιχειρήματα άλλης τάξης. Ποια δηλαδή; Υπάρχουν επιχειρήματα αρχής. Παραδείγματος χάριν, αν μου πείτε ότι θα καταργήσετε τον ΕΝΦΙΑ για να βάλετε έναν φόρο πάνω στο σύνολο της περιουσίας, τότε θα σας πω ότι αυτό και δυσλειτουργικό επιχείρημα ρεαλισμού είναι, αλλά είναι και κακό γι' αυτό το οποίο υποτίθεται -και δέχστε εσείς- ότι είναι κοινή στόχευση, που είναι η οικονομική ανάπτυξη.

Πώς θα προσελκύσετε, όπως λέτε -λέει ο Πρωθυπουργός- ιδιωτικές επενδύσεις, όταν στην πραγματικότητα διαμορφώνεις ένα περιβάλλον απόλυτης ανασφάλειας ως προς το τι πρόκειται να προκύψει για το πρόγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων, το οποίο ήδη υπάρχει σε εξέλιξη;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Πραγματικά τελειώνω σε δεκαπέντε δευτερόλεπτα.

Άκουσα -αυτό είναι για σας, χαρισμένο- ότι είπε ο Πρωθυπουργός «όχι στο ξεπούλημα». Αυτό είναι αυτό στο οποίο αντιτίθεται. Και λέω, «ξεπούλημα» σημαίνει χαμηλή τιμή. Με καλύτερη τιμή είμαστε εντάξει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ (Υπουργός Παραγωγικής Ανασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Βεβαίως!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εσείς είχατε απαντήσει «όχι»! Τώρα ακούω μια αναδίπλωση. Θα συζητήσουμε τις τιμές ή επί της αρχής;

Δυστυχώς, εκείνο το οποίο έγινε και σ' αυτή τη συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι δεν απαντήσατε σε τίποτα.

Οι Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης είναι στην καλύτερη περίπτωση μη ρεαλιστικές και στη χειρότερη περίπτωση λάθος. Και, επομένως, αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο καταψηφίζουμε αποφασιστικά τις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Βορίδη.

Κύριε Μητσοτάκη, βλέπετε ότι μάλλον είχα δίκιο ότι δεν πρέπει να προτρέξουμε, γιατί θα καταπιέζα τον συνάδελφό σας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση και δεν θα ήταν σωστό.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα αθροίσουμε τον συνολικό χρόνο στο τέλος, κυρία Πρόεδρε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Ούτε εβδομήντα Βουλευτές δεν θα μιλήσουν, κυρία Πρόεδρε! Θα τα πούμε αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα μιλήσουν όλοι, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει η κ. Ραχήλ Μακρή από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΡΑΧΗΛ ΜΑΚΡΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Στα δύομιση χρόνια της προηγούμενης κοινοβουλευτικής θητείας οι θεσμικές προσπάθειες και ο κοινοβουλευτικός αγώνας για την εθνική αξιοπρέπεια, την ουσιαστική οικονομική μεγέθυνση και την κοινωνική δικαιοσύνη προσέκρουαν στην αδιαφορία της κυβέρνησης Σαμαρά-Βενιζέλου. Αδιαφορία για κοινωνική δικαιοσύνη, αδιαφορία για τους ανέργους.

Στον Νομό Κοζάνης και την ευρύτερη Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας επτά στους δέκα νέους δεν βρίσκουν εργασία, γιατί ΠΑΣΟΚ και Νέα Δημοκρατία είχαν άλλες προτεραιότητες.

Η απερχόμενη κυβέρνηση μεριμνούσε για τα νούμερα και για το ξεπούλημα της χώρας, αδιαφορώντας για τους κατοίκους της. Στην ενεργειακή καρδιά της χώρας, στον Νομό Κοζάνης, φρόντιζαν να αδειοδοτήσουν την ταφή ακόμα και τοξικών αποβλήτων, ενώ δεν στελέχωναν τα τοπικά νοσοκομεία ούτε με αναισθησιολόγους για τα ιατρεία πόνου. Σε έναν νομό που πληρώνει με την υγεία των κατοίκων του την ηλεκτροπαραγωγή, δεν υπήρχαν ούτε οδηγιοί ασθενοφόρων, κύριε Βορίδη, καθώς η κυβέρνησή

σας τους έστειλε σε διαθεσιμότητα. Και έτσι, νέοι άνθρωποι πέθαναν στην αναμονή για ένα ασθενοφόρο.

Οι κοινοβουλευτικές ερωτήσεις παρέμειναν αναπάντητες και στις επίκαιρες ακούγαμε υποσχέσεις που δεν υλοποιήθηκαν ποτέ. Η νεοφιλελεύθερη λαίλαπα έβαλε στο στόχαστρο τους εργαζόμενους, μεταξύ των οποίων και τους εργαζόμενους στη ΔΕΗ. Η εμπειρία αντικαταστάθηκε με δίμηνες και οκτάμηνες συμβάσεις ανθρώπων που, μόλις μάθαιναν τα βασικά, απολύονταν για να αναγκαστούν να τρέξουν στους πολιτικούς πατερούληδες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, για να τουςβάλουν ξανά σε ένα δίμηνο ή σε ένα οκτάμηνο.

Σαν να μην έφτανε αυτό, οι εργαζόμενοι στους εργολάβους και υπερεργολάβους της ΔΕΗ ήταν εκτεθειμένοι σε απαράδεκτες συνθήκες εργασίας, χωρίς προστατευτικές στολές και εξοπλισμό και χωρίς να πληρώνονται ούτε δεκάρα. Ήταν εργαζόμενοι που έχασαν τη ζωή τους σε ταινιόδρομους των ορυχείων, σε συγκολλησεις σε οχήματα, σε κατολισθήσεις ορυχείων, άνθρωποι που έμειναν ανάπηροι. Και όλα αυτά γιατί; Για να επιδοτείται ο ιδιώτης-φίλος των πολιτικών του παλααιοκομματισμού.

Ευτυχώς, βέβαια, στις 25 Ιανουαρίου ο άνεμος της ελπίδας έφερε την ανατροπή. Η Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων αλλάζει σελίδα στα λάθη των κυβερνήσεων, τα οποία καλούνταν να πληρώσουν οι πολίτες. Το όνειρο μιας κοινωνίας με εθνική αξιοπρέπεια, με λαϊκή κυριαρχία, με κοινωνική δικαιοσύνη, χωρίς φαινόμενα ανεμπιστοσύνης κρίσης δεν θα είναι πλέον όνειρο.

Ειδικά για το Νομό Κοζάνης, μοιράζομαι το όραμα της ισόρροπης ανάπτυξης και της δίκαιης κοινωνικής συμβίωσης με όλους τους συμπολίτες μου που πιστεύουν ότι κέντρο της πολιτικής οφείλει να είναι ο άνθρωπος. Το όραμα που περιλαμβάνει εργασία χωρίς μεσαιωνικούς όρους, υποδούλωση στον ιδιώτη αφέντη.

Ίση αμοιβή για ίση εργασία διεμήνυσε ο Πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων. Είναι καιρός να στελεχωθούν τα ορυχεία και τα ΑΗΣ με μόνιμους εργαζόμενους που θα έχουν και τεχνικό εξοπλισμό και απαραίτητη εκπαίδευση, ώστε να μην υπάρχουν ατυχήματα. Είναι καιρός να αποδοθεί δικαιοσύνη προς την τοπική κοινωνία που πληρώνει βαρύ υγειονομικό τίμημα με την πρόσληψη, δυνάμει εντοπιότητας, των εργαζομένων που πληρούν τις απαιτήσεις των προκηρυσσόμενων θέσεων. Είναι καιρός τα δύο μεγάλα νοσοκομεία του νομού «Μαμάτσειο» και «Μποδοσάκειο» να προσφέρουν ολοκληρωμένες υπηρεσίες υγείας για τους πολίτες. Γιατροί που θέλουν να τα στελεχώσουν υπάρχουν. Πολιτική βούληση δεν υπήρχε, γιατί προτεραιότητα για σας είχαν οι εργολάβοι. Τώρα, κάθε κατεργάρης θα πάει στον πάγκο του.

Δεν είναι δυνατόν κάτοικοι προς μετεγκατάσταση οικισμών να καλούνται να πληρώσουν κτηματογραφικά τέλη για πριουσίες που έχουν απαλλοτριωθεί από τη ΔΕΗ και να εμπαίζονται τόσο από τη διορισμένη διοίκηση της εταιρείας όσο και από την αρμόδια υπηρεσία κτηματογράφησης. Η λύση στο συγκεκριμένο πρόβλημα οφείλει να είναι άμεση και μόνιμη. Δεν είναι δυνατόν να ξεσπά φωτιά στο ΑΗΣ Πτολεμαΐδας γιατί ειδικοί επιτηρητές που είχαν αποτρέψει παρόμοιες καταστροφές στο παρελθόν έχουν απολυθεί ή μετατεθεί εξαιτίας περικοπών. Για όσους δεν γνωρίζουν, η φωτιά στο συγκεκριμένο ατμοηλεκτρικό σταθμό κατέστρεψε εξοπλισμό εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ.

Ήρθε, λοιπόν, ο καιρός το ελληνικό κράτος να μην υποκύπτει σε απαιτήσεις ολιγαρχών. Οι απευθείας αναθέσεις του λιγνιτωρυχείου της Βεύης και οι νομοθετικές ρυθμίσεις χαρίσματος λιγνιτωρυχείων που κατείχε η ΔΕΗ πρέπει να επανεξεταστούν με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον και να ακυρωθούν αν αυτές το βλέπουν. Στο ίδιο πλαίσιο οφείλει να ολοκληρωθεί και η μονάδα «Πτολεμαΐδα 5», προκειμένου και η δημόσια επένδυση να εξασφαλιστεί και η τοπική κοινωνία να ξεφύγει από τον εφιάλτη της ανεργίας που την είχαν καταδικάσει.

Η ρυθμιστική αρμοδιότητα του κράτους δεν δύναται να εξαντλείται στην αποδόμηση, αλλά στην οικοδόμηση δομών στο πλευρό του πολίτη. Οι παραγωγοί ζαχαρότευτλου του νομού ακόμα περιμένουν την πληρωμή των κόπων τους από την Ελληνική Βιομηχανία Ζάχαρης που απαξιώσατε και στοχοποιήσατε.

Η σοβαρότητα και σταθερότητα στη φορολογική πολιτική και η επικέντρωση της προσοχής στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις

αποτελούν πυλώνες πραγματικής ανάπτυξης. Οι ελεύθεροι επαγγελματίες δεν μπορούν να αντιμετωπίζονται ως εξαρχής φοροφυγάδες και θα πρέπει να πληρώνουν τα βάρη που τους αναλογούν και όχι να απαιτείται αντίτιμο από υπηρεσίες που δεν έλαβαν.

Επιπρόσθετα, προϊόντα αιχμής για τις ελληνικές εξαγωγές, όπως τα ροδάκινα, μπορούν να λάβουν τη μέριμνα που τους αρμόζει. Εναλλακτικές διαδρομές εξαγωγής με αξιοποίηση υποδομής που δεν χρησιμοποιείται και φροντίδα δράσης σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής για τα προϊόντα που αποδίδουν πολύτιμο συνάλλαγμα στη χώρα, μπορούν να μετατρέψουν το κράτος από τροχοπέδη σε μοχλό ανάπτυξης της οικονομίας.

Δικαιοσύνη θα πρέπει να υπάρχει και στα διοικητικά όρια των δήμων χωρίς ανούσιες συνενώσεις περιοχών που δεν διαθέτουν ομοιομορφία προβλημάτων και αναγκών. Όταν η κεντρική εξουσία προβαίνει σε καλλικρατικές διοικητικές συγκεντρώσεις αρμοδιοτήτων χωρίς τη γνώμη των τοπικών κοινωνιών, το μόνο αποτέλεσμα που παράγεται είναι αποτυχία, όπως στην περίπτωση του Βελβεντού. Γι' αυτό το σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» οφείλει να επανεξεταστεί ως προς την αποτελεσματικότητα και την αποδοτικότητά του.

Στην ίδια βάση πρέπει να επανεξεταστούν οι στρατιωτικές δομές της χώρας. Ο Νομός Κοζάνης και ολόκληρη η βόρεια Ελλάδα έχει ανάγκη το Α' Σώμα Στρατού που διασφαλίζει την εθνική ακεραιότητα, η οποία αποτελεί προτεραιότητα, σύμφωνα με τον Πρωθυπουργό, όλων των Ελλήνων.

Η διασφάλιση των ανωτέρω προϋποθέτει και την παροχή ορθής πολιτικής παιδείας για τους νέους και συνεχή κατάρτιση για όλους. Με παιδεία και πραγματική ανάπτυξη θα έρθουν πίσω στην πατρίδα μας διαπρεπείς επιστήμονες και θα σταματήσει η Ελλάδα να στέλνει τα παιδιά της στο εξωτερικό επειδή δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας.

Η ορθή παιδεία διδάσκει ότι πολιτικός ρεαλισμός δεν είναι η άνευ λόγου υποχωρητικότητα, αλλά η διεκδίκηση των εθνικών συμφερόντων. Η διαπραγματεύσιμη σας οδηγούσε τους Ευρωπαίους να σας χτυπούν στο κεφάλι με εφημερίδες. Η διαπραγματεύσιμη της Κυβέρνησης όλων των Ελλήνων ανέκτησε την εθνική υπερηφάνεια με τρόπους θεσμικά σωστούς και οικονομικά βάσιμους. Μην καταφεύγετε, λοιπόν, σε δικολαβίστικα επιχειρήματα για να δικαιολογήσετε την εκχώρηση της εθνικής κυριαρχίας.

Το άρθρο 28 του Συντάγματος, κύριε Μητσοτάκη, αναφέρεται σε υπερεθνικούς οργανισμούς και όχι σε πράξεις νομοθετικού περιεχομένου που προσβάλλουν το ελληνικό Κοινοβούλιο. Άλλωστε λίγο όψιμα θυμήθηκε το Σύνταγμα τη κυβέρνηση των κομμάτων που δήλωναν ότι νομοθετούν εκτός του Συντάγματος και υλοποιούσαν συμφωνίες κομμένες και ραμμένες στα συμφέροντα των πιστωτών, που συναγωνίζονταν με την τρόικα στην ανάληψη επώδυνων, άχρηστων μέτρων εις βάρος του λαού, αυτοί οι οποίοι υπέγραψαν συμφωνίες σκανδαλώδεις, άνισες και ετεροβαρείς, που υπογράψατε για να κερδίσει μόνο η Γερμανία, όπως για παράδειγμα με τη ΔΕΗ, που αν παραμένετε στην εξουσία θα την παραδίδετε στην κρατική γερμανική RWE που ευτυχώς αυτή θα σταματήσει. Οι συμφωνίες τις οποίες υπογράφετε, θυμίζουν λίγο τη «Φάρμα των ζώων», όπου όλα τα ζώα υποτίθεται ότι είναι ίσα αλλά κάποια είναι πιο ίσα από τα άλλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρέχω την ψήφο εμπιστοσύνης μου στην Κυβέρνηση, της οποίας οι χειρισμοί βρίσκουν σύμφωνο πάνω από το 75% του ελληνικού λαού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Μακρή.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπύρος Λυκούδης από το κόμμα Το Ποτάμι.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολούθησα και εγώ, όπως και όλοι μας νομίζω, με προσοχή τον κύριο Πρωθυπουργό στις Προγραμματικές Δηλώσεις της Κυβέρνησης. Όπως όλες οι προγραμματικές δηλώσεις έτσι και αυτές περιγράφουν το επιθυμητό πλαίσιο της κυβερνητικής δράσης, αυτές μάλιστα σε ένα μεγάλο τους κομμάτι το ανοίγουν και σε βάθος χρόνου, αν δεχθούμε βεβαίως ότι η σύμπλευση Αριστεράς και Δεξιάς που συγκροτεί το

σημερινό κυβερνητικό σχήμα θα αντέξει τη δοκιμασία της σεισμικής πραγματικότητας.

Περιμέναμε τις Προγραμματικές Δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης σε μια καταχρεωμένη χώρα την παραμονή των πιο κρίσιμων διαπραγματεύσεων της περιόδου της κρίσης και ακούσαμε – κατά τη γνώμη μου– έναν γενικόλογό κατάλογο διακηρύξεων και κατευθύνσεων με έντονο ακόμα το άρωμα της προεκλογικής περιόδου. Βεβαίως ο λογαριασμός έρχεται όταν όλα αυτά θα αποτυπωθούν σε συγκεκριμένες νομοθετικές προτάσεις και επί αυτών των συγκεκριμένων νομοθετικών προτάσεων θα τοποθετηθούμε και εμείς το επόμενο διάστημα στη Βουλή με γνώμονα πάντα το κοινωνικό συμφέρον, την άμεση και αποτελεσματική προστασία των αδύναμων, των μικρομεσαίων στρωμάτων, των ανέργων από τη σκοπιά των ριζικών μεταρρυθμίσεων που χρειάζεται η χώρα αλλά και της υγιούς οικονομικής ανάπτυξης που μόνο αυτή θα διασφαλίσει το μέλλον μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα τοποθετηθούμε με δικές μας πρωτοβουλίες και γι' αυτά που ξεχάστηκαν στις Προγραμματικές Δηλώσεις. Ή μήπως δεν ξεχάστηκαν; Είπε πολλά από αυτά η κ. Λυμπεράκη το πρωί. Δεν θα τα επαναλάβω για να μη σας κουράσω. Θα επιμείνω σε ένα μόνο. Δεν άκουσα και εγώ τίποτα ούτε και εσείς για την αλλαγή του σημερινού καλπονοθευτικού εκλογικού συστήματος, για το εξοργιστικό μπόνοους των πενήντα εδρών, για το ιστορικό αίτημα της Αριστεράς για την απλή ανάθευτη αναλογική.

Αυτή η συζήτηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα γίνει. Δεν θα την αποφύγετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο λάθος της πρόσφατης πολιτικής είναι ότι δεν αναγνωρίζει συνήθως τα λάθη της. Γι' αυτό λιθοβολεί τους πάντες. Γι' αυτό η πρόχειρη πολιτική οδηγείται σε αδιέξοδα κατασκευάζοντας εχθρούς και αχυράνθρωπους, είδωλα και επικοινωνιακά θέατρα. Προσπαθεί να συγκαλύψει αντί να διαφωτίσει. Επιδιώκει να κολακεύσει αντί να παιδεύσει. Παίζει με τις λέξεις για να σώσει τα προσχήματα αντί να σκύψει στη λύση των προβλημάτων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται επείγοντως να ξεφύγουμε από την παγίδα αυτή. Και να ξεφύγουμε όλοι. Και όταν λέω όλοι, εννοώ όλοι, Κυβέρνηση και δημοκρατικά κόμματα της Αντιπολίτευσης, αλλά κυρίως η Κυβέρνηση που καλλιέργησε υπέρμετρες προσδοκίες και άφθονες –κατά τη γνώμη μου– ψευδαισθήσεις.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ήταν χθες υποχρεωμένος να εγκαταλείψει την προεκλογική του ρητορεία και να προσαρμοστεί με ρητές δεσμεύσεις στην ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας. Δεν το έκανε. Οι πολίτες ψήφισαν για αλλαγή πορείας αλλά μέσα στο ευρώ. Δικαιούνται να γνωρίζουν αν η λιτότητα, στην οποία κατά κόρον και δικαίως ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε, θα καταπολεμηθεί με το ευρώ ή με τη δραχμή.

Διότι χρειάστηκαν μόλις λίγες μέρες για να καταρρεύσει ο μύθος ότι τα μνημόνια έφεραν την κρίση και όχι η κρίση τα μνημόνια, όσο σκληρά και άδικα και σε βάρος των αδύνατων κι αν ήταν. Χρειάστηκαν λίγες μόνο μέρες για να συνειδητοποιήσουμε ότι το χρέος δεν διαγράφεται απλώς και μόνο επειδή το επιθυμούμε, ότι η κατάργηση των δεσμεύσεων μας –εν όλω τουλάχιστον– δεν είναι δυνατή, ότι ο λόγος των θεσμικών εταίρων μπορεί να αντιμετωπιστεί και να αλλάξει, αλλά δεν μπορεί να καταργηθεί, όσους ευφημισμού και αν χρησιμοποιήσουμε, ότι το πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης δεν είναι άμεσα εφαρμόσιμο και ότι η κοστολόγησή του είναι στον αέρα, ότι η δημοσιονομική ισορροπία δεν μπορεί να αγνοηθεί, ότι το περίφημο εναλλακτικό σχέδιο ήταν ανύπαρκτο, αλλιώς γιατί ζητούμε τώρα χρόνο για να το καταρτίσουμε;

Η κρίση ήταν σε έναν μεγάλο βαθμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και δική μας. Αν το αναγνωρίσουμε έστω και την ύστατη ώρα θα οδηγηθούμε σε καλύτερο πλαίσιο για να συζητήσουμε και να χαράξουμε το μέλλον μας. Διαφορετικά, θα διαιωνίζουμε το πρόβλημά μας. Οι προεκλογικές πομφόλυγες, αγαπητοί συνάδελφοι, σκάνε, αλλά έχω την εντύπωση ότι –είμαι βέβαιος όχι όλοι αλλά αρκετοί– προσποιείστε ακόμα ότι δεν ακούτε τον κρότο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πιστεύω ειλικρινά ότι υπάρχουν μέσα σε αυτή την Αίθουσα ή σε όλη τη χώρα κάποιοι που εύχονται φανερά ή κρυφά η χώρα μας να αποτύχει. Διότι τυχόν κατάρρευση αυτή τη φορά, όχι από κάποιο ατύχημα, αλλά από πράξεις ή παραλείψεις της Κυβέρνησης, θα είναι πλήρης κατάρρευση σε όλα τα επίπεδα και δεν θα αφορά μόνο την Κυβέρνηση, θα αφορά όλους μας.

Ας ενεργήσουμε με αποφασιστικότητα, αλλά και με σιγουριά. Μετρώ τα λόγια μου ένα προς ένα προσεκτικά και υπεύθυνα. Δεν είναι ώρα για στείρες πολιτικές αντιπαραθέσεις που κοστίζουν πάντα ακριβά. Εμείς της Αντιπολίτευσης ας συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα των στιγμών και εσείς ως Κυβέρνηση σταματήστε να καταγγέλλετε και να ενοχοποιείτε όσους δεν συμφωνούν μαζί σας. Είναι το χειρότερο δείγμα ολοκληρωτικής ιδεολογίας και νοστορπίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**)

Αναζητείστε συναινέσεις σε ρεαλιστικές ενέργειες και σε προοπτικές για να μη ζημιώσετε τη χώρα. Σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να βρεθούμε λόγω προκαταλήψεων, ιδεοληψιών ή άμετρης και απερίσκεπτης επίδειξης άγνοιας κινδύνου σε κατάσταση όπου η ήττα μπορεί να επέλθει, είτε εκπληρώνονται οι επιθυμίες μας είτε όχι. Και αρνούμαι να κάνω την παραλυτική σκέψη ότι μπορεί να μην υπάρχει άγνοια κινδύνου αλλά αγνόηση του κινδύνου. Αντιλαμβάνεστε τι εννοώ, να ξέρει κάποιος τον κίνδυνο και να λέει «Δεν πειράζει, πάω υπερηφάνως στη σύγκρουση και ας προκύψει ό,τι να ναι».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Παρακαλώ κυρία Πρόεδρε, να σταματήσει λίγο το κουδούνι, όπως έγινε και στους υπόλοιπους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Λυκούδη, είναι αυτονόητο. Άλλοι μου ζητούσαν να το αφήνω για να ξέρουν ότι τελείωσε ο χρόνος. Έχετε την αυτονόητη ανοχή.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΥΚΟΥΔΗΣ: Ας ξεφύγουμε λοιπόν από το δόκανο του ανέφικτου και ας επιδιώξουμε με συνεννόηση και σταθερότητα την επιβαλλόμενη ισορροπία μεταξύ των απαιτήσεων της κοινωνίας μας, που είναι δικαιολογημένες, είναι πολλές και δίκαιες, και των διεθνών υποχρεώσεων και δεσμεύσεων μας.

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Όσοι το έχουν αντιληφθεί στην Κυβέρνηση –εγώ νομίζω ότι είναι αρκετοί αυτοί. Δείγματα αυτής της αντίληψης των προβλημάτων είχε η ομιλία του Υπουργού Οικονομικών– ας πείσουν και τους υπόλοιπους που δεν το έχουν αντιληφθεί ακόμα για να γίνει ένα νέο ξεκίνημα χωρίς χίμαιρες αντιμνημονιακές, χωρίς τη μεταφυσική της εθνικής μειοδοσίας και του καταστροφικού λαϊκισμού. Η Ευρώπη υπό την πίεση των προβλημάτων έχει αρχίσει να αλλάζει και θα αλλάξει κι άλλο.

Ας εγκαταλείψουμε κομπορημοσύνες και αμφιθυμίες, μετωπικές συγκρούσεις και την εθνική μας τύφλωση και ας συμβάλουμε στην ενίσχυση του ευρωπαϊκού δημοκρατικού ρεύματος χωρίς να ρίχνουμε νερό στο μύλο το αντιευρωπαϊσμού, παραμένοντας σταθερά μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια και στον σκληρό της πυρήνα, την Ευρωζώνη, με δική μας δημιουργική συμβολή, με τη σθεναρή διεκδίκηση των δικαιωμάτων μας, αλλά και με ρεαλισμό για την τήρηση των υποχρεώσεων μας.

Αιχμές της διεκδίκησης μας η άμεση συμφωνία για να αποφύγουμε το δολοφονικό κενό μετά τον Φλεβάρη, επίθεση στη λιτότητα με μικρά πλεονάσματα, διευθέτηση του χρέους και μείωση των τόκων.

Ο δρόμος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μακρύς. Το ξέρουμε αυτό. Ξέρουμε και τις δικές σας δυσκολίες ως Κυβέρνηση. Ο δρόμος είναι δύσβατος και δύσκολος. Ας τον πορευθούμε, όμως, χωρίς έπαυση αλλά με σύνεση και ενότητα.

Εμείς ως Κοινοβουλευτική Ομάδα θα πράξουμε από κοντά το καθήκον μας. Να το ξέρετε αυτό. Σε καμμία περίπτωση, όμως, δεν πρόκειται να υποστείουμε τη σημαία της αυστηρής κριτικής, όσο δυσάρεστη κι αν είναι, σε όσους αυτοπαγιδεύτηκαν στις δικές τους αυταπάτες και τον καταστροφικό λαϊκισμό. Σε καμμία περίπτωση δεν πρόκειται να εγκαταλείψουμε τον δικό μας αγώνα για τις συγκεκριμένες ριζικές μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται η χώρα για να ξεφύγει από τον βαλκανικό της επαρχιωτισμό, τη

ναρκισιστική της ομφαλοσκόπηση και τη φαντασική περιδίνηση της για να χτίσουμε με νέα υλικά και όχι με τα παλιά υλικά της χρεοκοπίας μία Ελλάδα σύγχρονη και ευρωπαϊκή. Αυτή η Ελλάδα μάς αξίζει. Κι εμείς γι' αυτήν την Ελλάδα αγωνιζόμαστε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Λυκούδη.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Μαρίνος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υφυπουργός Επικρατείας κ. Τέρνενς Κουίκ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και Ανεξαρτήτων Ελλήνων χρησιμοποιεί μελετημένα παραπλανητική πρακτική και καλλιεργεί κλίμα ευφορίας. Η συγκυβέρνηση μιλάει για υπερηφάνεια, για κυριαρχία και την ίδια ώρα προσγειώνεται, δίνει όρκους πίστης στον πραγματικό αντίπαλο του λαού μας: τα μονοπώλια, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το ΝΑΤΟ, το καπιταλιστικό εκμεταλλευτικό σύστημα.

Λέμε στον λαό μας να τα μετρήσει καλά αυτά και να σκεφθεί από την πείρα του ότι μέσα σε αυτές τις συμπληγάδες πέτρες δεν χωράει φιλολαϊκή πολιτική, λαϊκή κυριαρχία και κοινωνική δικαιοσύνη. Δεν χωράει ισοτιμία στις διεθνείς σχέσεις, γιατί αυτό που κρίνει είναι η οικονομική και στρατιωτική δύναμη κάθε χώρας.

Η συγκυβέρνηση μιλάει για πολυδιάστατη εξωτερική πολιτική, όμως, κορμός της είναι οι επικίνδυνες αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ, οι σχέσεις με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Τα όποια ανοίγματα γίνονται –παραδείγματος χάριν, προς τη Ρωσία, την Κίνα– τα δικά τους μονοπώλια δεν αλλάζουν τον βασικό, τον ποιοτικό παράγοντα που τονίζει ότι στην καρδιά της εσωτερικής και της εξωτερικής κυβερνητικής πολιτικής είναι τα συμφέροντα των μεγάλων οικονομικών ομίλων, η γεωστρατηγική αναβάθμιση του ρόλου τους με βαριές συνέπειες και νέες περιπέτειες για τον λαό μας.

Ο Υπουργός Άμυνας στην πρόσφατη συνάντηση με τον Γενικό Γραμματέα του ΝΑΤΟ τόνισε ότι η Κυβέρνηση θα συμμετάσχει σε όλες τις κοινές στρατιωτικές δράσεις του ΝΑΤΟ που είναι κατασταλτικός μηχανισμός κατά των λαών, με πλήθος επεμβάσεων και πολέμων.

Στην περσινή Σύνοδο Κορυφής στην Ουαλία το ΝΑΤΟ ενίσχυσε τις επιθετικές αποφάσεις με τα προσχήματα περί αντιμετώπισης της τρομοκρατίας, την ενεργειακή ασφάλεια, την αντιμετώπιση των τσιχαντιστών που δημιουργήσαν και στήριξαν οι Ηνωμένες Πολιτείες και οι σύμμαχοί τους για τις ανάγκες των επεμβάσεων στη Μέση Ανατολή, στη Βόρεια Αφρική. Η Κυβέρνηση έχει προσχωρήσει σε αυτές τις θέσεις. Αυτό αποδείχθηκε και από σημερινές τοποθετήσεις.

Στην ίδια κατεύθυνση με τα ίδια προσχήματα κινείται και η πολιτική ασφάλειας και άμυνας της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο ισχυρισμός ότι η συγκυβέρνηση θα αλλάξει το τοπίο –δήθεν– μέσα στις λυκοσυμμαχίες, δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Αυτό αποδείχθηκε πρόσφατα με τη στάση της Κυβέρνησης και του Υπουργού Εξωτερικών στην έκτακτη σύνοδο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Ουκρανία. Αρχικά λεονταρισμοί για διαδικαστικά ζητήματα, αλλά στην πράξη ομόφωνη απόφαση για παράταση των κυρώσεων που έχει επιβάλει η Ευρωπαϊκή Ένωση, στο πλαίσιο του ανταγωνισμού με τη Ρωσία.

Δεν είναι, όμως, μόνο αυτό. Η ομόφωνη απόφαση επιχειρεί να παρουσιάσει την Ευρωπαϊκή Ένωση ως αθώα περισσότερα, ενώ είναι υπεύθυνη μαζί με τις Ηνωμένες Πολιτείες για την επέμβαση στην Ουκρανία. Συνεχίζει να ρίχνει λάδι στη φωτιά, με αρνητικές συνέπειες κατά των λαών, κατά του λαού μας, κατά των αγροτών στη χώρα μας.

Η Τουρκία και η Ελλάδα είναι μέλη του ΝΑΤΟ, σύμμαχοι για δεκαετίες. Αυτό, όμως, δεν απέτρεψε την τουρκική επιθετικότητα και τους ανταγωνισμούς των αστικών τάξεων στην Ανατολική Μεσόγειο και στο Αιγαίο για τον έλεγχο των υδρογονανθράκων. Οι τουρκικές προκλήσεις συνεχίζονται. Αμφισβητείται η ελληνική Ο-

κονομική Αποκλειστική Ζώνη και η υφαλοκρηπίδα. Οι νατοϊκές αποφάσεις προωθούν διχοτόμηση και τριχοτόμηση του Αιγαίου.

Η Κύπρος είναι μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά αυτό δεν οδήγησε σε δίκαιη λύση του κυπριακού. Οι παρεμβάσεις των Ηνωμένων Πολιτειών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης αποσκοπούν στην επιβολή διχοτομικής λύσης, όπως αυτή του σχεδίου Ανάν το 2004. Η Κυβέρνηση μιλάει για δίκαιη λύση στο Κυπριακό, αλλά προσπερνά τη θέση περί δύο συνιστώντων κρατών που είναι η βάση των διαπραγματεύσεων στην Κύπρο, θέση που αντιστοιχεί σε συνομοσπονδιακή λύση και οδηγεί σε νομιμοποίηση των τετελεσμένων της τουρκικής κατοχής.

Το παλαιστινιακό χρονίζει. Τα λόγια συμπάθειας περισσεύουν, αλλά η Κυβέρνηση συνεχίζει την πορεία αναβάθμισης των σχέσεων Ελλάδας-Ισραήλ σε πολιτικό, οικονομικό και στρατιωτικό επίπεδο.

Έχουν φιλολαϊκό χαρακτήρα οι αναφορές της Κυβέρνησης στο Διεθνές Δίκαιο, στις αποφάσεις του ΟΗΕ, στη λεγόμενη «αρχιτεκτονική ευρωπαϊκής ασφάλειας»; Είναι παρηγοριά στον άρρωστο, γιατί το Διεθνές Δίκαιο, μετά την ανατροπή του σοσιαλισμού, είναι στην υπηρεσία των ιμπεριαλιστικών σχεδίων που στηρίζει ο ΟΗΕ, όπως αποδεικνύεται στις πολεμικές επιχειρήσεις των τελευταίων χρόνων.

Η συγκυβέρνηση παρουσιάζει την Ελλάδα ως δύναμη σταθερότητας, αλλά απάνεμα λιμάνια δεν υπάρχουν μέσα στην τρικυμία των ενδοϊμπεριαλιστικών ανταγωνισμών για τον έλεγχο των πλουτοπαραγωγικών πηγών και των αγορών που σημαδεύουν την κατάσταση σε όλη τη περιοχή, στην Ανατολική Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, την Κασπία, την Ουκρανία, τον Περσικό Κόλπο, τα Βαλκάνια και διαμορφώνουν το έδαφος για γενικευμένους ιμπεριαλιστικούς πολέμους.

Επανερχόμαστε στα περί υπερηφάνειας και λαϊκής κυριαρχίας και θέτουμε το εξής ζήτημα, για το οποίο σιωπήσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, στις Προγραμματικές Δηλώσεις και στις τοποθετήσεις των Υπουργών. Στην Ελλάδα υπάρχει ένα πλήθος ευρωανταλντανικών βάσεων που εμπλέκουν τη χώρα μας σε πολέμους και επεμβάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα την ανοχή σας για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τι θα κάνει η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ; Θα κλείσει τη βάση της Σούδας που παίζει καθοριστικό ρόλο σε όλους τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους στην περιοχή, που είναι πραγματικά ορμητήριο κατά των λαών; Θα κλείσει το νατοϊκό στρατηγείο στη Θεσσαλονίκη; Τι θα κάνει με το χερσαίο Σχηματισμό Μάχης στο Κιλίκι; Τι θα κάνει με την προωθημένη επιχειρησιακή βάση στο Άκτιο; Τι θα κάνει με το Στρατηγείο Επιχειρήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Λάρισα, που εκπλήρωσε επιτελικό ρόλο στην ιμπεριαλιστική επιχείρηση ακόμα και στην Κεντροαφρικανική Δημοκρατία;

Τι θα κάνει με τα ελληνικά πολεμικά πλοία που βρίσκονται σε ευρωανταλντανικές αποστολές στη Μεσόγειο, στη Σομαλία; Τι θα κάνει με τα νατοϊκά προγράμματα συνεκπαίδευσης που στοίχισαν πρόσφατα τη ζωή σε δύο Έλληνες πιλότους;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας απαιτεί να κλείσουν οι ευρωανταλντανικές βάσεις, να επιστρέψουν άμεσα οι ελληνικές στρατιωτικές δυνάμεις από το εξωτερικό. Το ΚΚΕ συνεχίζει την πάλη για την αποδέσμευση από τις ιμπεριαλιστικές λυκοσυμμαχίες, με τον λαό στο τιμόνι της εξουσίας, με αμοιβαία επωφελείς σχέσεις με άλλες χώρες και λαούς.

Το κόμμα μας αναπτύσσει τη διεθνιστική του δράση στο πλευρό του παλαιστινιακού, του κυπριακού λαού και των άλλων λαών. Αντιπαλεύει τους ιμπεριαλιστικούς πολέμους και συμβάλει στον αγώνα για την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας, για την εξάλειψη δηλαδή των αιτιών που τους προκαλούν. Σας ευχαριστούμε.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαρίνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, επί της διαδικασίας μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Συρμαλένιε, κα-

νονικά αυτό το κάνει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά παρακαλώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Θέλω να ρωτήσω κάτι. Κατ' αρχάς, πρέπει να είμαστε ενημερωμένοι μέχρι τι ώρα θα κρατήσει η διαδικασία. Δεύτερον, πρέπει να ξέρουμε πόσοι Υπουργοί θα μιλήσουν ακόμα. Και, τρίτον, εάν πάμε με αυτούς τους ρυθμούς, δεν θα μιλήσουν ούτε πενήντα συνάδελφοι.

Κάτι πρέπει να γίνει, αλλά όχι σε βάρος του χρόνου των συναδέλφων. Πραγματικά καλή είναι η ανοχή –και εγώ θα ήμουν στην ευχάριστη θέση, αν ήμουν ομιλητής μέχρι τώρα, να είχα την ανοχή σας– αλλά κάτι πρέπει να γίνει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα την έχετε ούτως ή άλλως, κύριε Συρμαλένιε.

Θα σας ενημερώσω. Επειδή βλέπω ότι απουσιάζουν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι πολλών Κοινοβουλευτικών Ομάδων, εγώ θα παρακαλούσα στις 23.30' να είναι παρόντες, προκειμένου να δούμε πώς θα προχωρήσουμε με τη διαδικασία. Πρόθεση του Προεδρείου είναι να προχωρήσουμε απόψε τουλάχιστον μέχρι τη 1.00' ή μέχρι τις 2.00' –εφόσον φυσικά επιθυμούν οι συνάδελφοι να μιλήσουν– και να ξεκινήσουμε το πρωί στις 9.00'.

Θα σας ενημερώσω γύρω στις 23.30' για το ποια ήταν τα προηγούμενα άλλων τέτοιων διαδικασιών και θα δείτε ότι σήμερα έχουμε συνεδριάσει και περισσότερες ώρες και έχουν μιλήσει περισσότεροι συνάδελφοι από κάθε άλλη φορά εδώ και είκοσι δύο χρόνια. Άρα ανταμβάνεστε με ποιο πλαίσιο γίνονταν οι διαδικασίες στο παρελθόν.

Παρακαλώ τώρα τον κ. Κουίκ να λάβει τον λόγο.

Κύριε Κουίκ, ως Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό δικαιούστε εννέα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ ΚΟΥΙΚ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Καλώς. Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι στον αγώνα που δίνουμε στο πλευρό των Ελλήνων, που πρέπει να τον δίνουμε ομόψυχα, θέλω –ξέρετε– με αυτόν τον αυθορμητισμό που με διακρίνει να γυρίσω λίγο τον χρόνο πίσω σε όλους αυτούς τους τελευταίους μήνες και να θυμηθώ πόσες φορές χρειάστηκε να υπερασπιστώ –σε θέση άμυνας βρισκόμουν– τους Ανεξάρτητους Έλληνες έναντι όλων εκείνων που ήθελαν να μας εμφανίζουν τότε ως «ουρά» του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό με στενοχωρούσε, με ενοχλούσε.

Πραγματικά θεωρούσα ότι δίνανε έναν αντιμνημονιακό αγώνα –και τον δίνανε με απόλυτη συνέπεια, τασκισμένοι από τα μέσα ενημέρωσης, γιατί εμείς δεν είχαμε εργολάβους στο πλευρό μας για να μας διαθέτουν ατελείωτες ώρες τηλεοπτικών εκπομπών ή σελίδες σε εφημερίδες– βγάζοντας προς τα έξω την εικόνα της συνέπειας, με αρχές, με αξίες τις οποίες κρατήσαμε μέχρι τελευταία στιγμή με όποιο κόστος.

Εξάλλου είναι γνωστές και αρχειοθετημένες στα τηλεοπτικά κανάλια ή στις εφημερίδες οι τοποθετήσεις μου, όταν συνέχισα με ρωτούσαν «τι θα κάνετε με τον ΣΥΡΙΖΑ;». Ήταν το μηχανάκι –ξέρετε– που ξεκινούσε από τα υπόγειά τότε του Μαξίμου, νομίζοντας ότι με αυτό θα μπορούσαν να μας «πριονίσουν» ένα κομμάτι των ψηφοφόρων που μας ακολουθούσε.

Υπ' όψιν ότι σε κάθε περίπτωση –γιατί έτσι έμαθα και από τους γονείς μου, αλλά και από τους πολιτικούς μου μέντορες, ένας εξ αυτών ήταν και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής– δεν είμαι αριστεροφοβικός. Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής με έμαθε να μην είμαι αριστεροφοβικός. Με έμαθε να μην είμαι –επαναλαμβάνω– αριστεροφοβικός. Με έμαθε να συνεργάζομαι με τον καθένα που θα μπορούσα να συνεργαστώ, για να πάει μπροστά η χώρα μου πολιτικά ή για να πάει μπροστά η δουλειά μου στους τομείς που εργάστηκα.

Και ήρθε η ώρα της δικαίωσης, ήρθε η ώρα που οι Ανεξάρτητοι Έλληνες αποδείξαμε στην πράξη τη Δευτέρα 26 Ιανουαρίου του 2015 ότι ήμασταν εμείς, οι Ανεξάρτητοι Έλληνες, ένας από τους δύο πρωταγωνιστές, ήμασταν εμείς που συμμετείχαμε στην πρωτοβουλία να δώσουμε άμεσα τη λύση για τον σχηματισμό κυβέρνησης εθνικής και κοινωνικής σωτηρίας, ανταποκρινόμενοι στην πολύ φρέσκια ετυμηγορία του ελληνικού λαού –ο οποίος τι ήθελε;– ο οποίος ήθελε ένα τέλος στην υποταγή του σε μνημόνια, ένα τέλος στην δυστυχία, στην ανεργία, στην ύφεση, στα λουκέτα, στην υπερφορολόγηση, στη μετανάστευση των παιδιών μας, στις

αυτοκτονίες, στο σοβαρό έλλειμμα της δημοκρατίας ακόμα και μέσα εδώ στη Βουλή των Ελλήνων, η οποία είχε καταντήσει Βουλή της τρόικας.

Βεβαίως, όταν τελείωσε εκείνη την ημέρα η συνάντηση των δύο πολιτικών μας Αρχηγών, ήταν πλέον σαφές ότι οι Ανεξάρτητοι Έλληνες θα τηρούσαμε τις κόκκινες γραμμές μας για όλα τα θέματα για τα οποία δεσμευθήκαμε και στην προεκλογική περίοδο.

Προσωπικά όμως –και οφείλω να το καταθέσω– πιστεύω ότι βρισκόμαστε σε μία περίοδο όπου οι Έλληνες πολίτες θέλουν να βλέπουν μέσα στη Βουλή τη σύνθεση και όχι την αποσύνθεση, θέλουν να βλέπουν κοινές προσπάθειες και δράσεις απέναντι στον κίνδυνο ενός εκβιαστή οικονομικού κατακτητή και όχι μια συστηματική τρομολαγνεία και τρομοφοβία για ίδιον πολιτικό όφελος και θέλουν να βλέπουν πολιτικούς από αντίθετες παρατάξεις να συνεργάζονται, βρίσκοντας αυτά που τους ενώνουν και όχι να βλέπουν πολιτικούς ή πολιτικές δυνάμεις που θέλουν να διχάζουν, ρίχνοντας μάλιστα νερό στον μύλο των ξένων δυνάμεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε πραγματικά σε ένα οριακό σημείο, στο οποίο μου έγινε και η μεγίστη τιμή –και το εννοώ– σε εμένα το καραμανλόπαιδο, αλλά τον μη αριστεροφοβικό και υπήρξα επιλογή του Πρωθυπουργού της χώρας, του Αλέξη Τσίπρα, για να υπηρετήσω αυτήν την Κυβέρνηση από τη θέση του Υφυπουργού Επικρατείας και να είμαι ιστορικά ο πρώτος από άλλο κόμμα που αναφέρεται και να συνεργάζεται μέσα στο Μέγαρο Μαξίμου. Και αυτό για εμένα είναι μια μεγάλη τιμή. Και αυτό θα το υπηρετήσω με απόλυτη συνέπεια και μάλιστα έχοντας Υπουργό τον Αλέκο Φλαμπουράρη, με τον οποίο με συνδέουν τριάντα πέντε συναπτά χρόνια προσωπικής φιλίας.

Μου ανατέθηκε μαζί με τον Αλέκο Φλαμπουράρη και στο πλαίσιο της υπουργικής ιεραρχίας βεβαίως να υπηρετήσω τον συντονισμό του κυβερνητικού έργου και παράλληλα από πλευράς και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων και τον συντονισμό της κυβερνητικής δράσης των δύο εταίρων που ανέλαβαν τη διακυβέρνηση μιας Ελλάδας έξω από μνημόνια, η οποία θα ξαναβρεί –μη γελιμάστε!– την εθνική της αξιοπρέπεια και το ανάστημα που ιστορικά οφείλει να έχει μέσα σε μια Ευρώπη λαών, εθνών, αλληλεγγύης, ισότητας, ισονομίας μέσα στην Ευρωζώνη, γιατί εμείς πιστεύουμε βαθύτατα στην ιδέα της Ευρώπης.

Το Υπουργείο Επικρατείας για τον συντονισμό του κυβερνητικού έργου έχει ήδη αρχίσει να αποκτά τα χαρακτηριστικά του τίτλου του, γιατί μέχρι σήμερα πρέπει να σας πω ότι ήταν μια γενική γραμματεία συντονισμού των μνημονιακών επιθυμιών ή εντολών της τρόικας, αλλά και της ομάδας Ράιχενμπαχ.

Τα ανακαλύπτω κάθε μέρα από μέσα.

Θα είμαστε η καρδιά του κυβερνητικού σώματος που θα παρακολουθεί την τήρηση των νομοθετικών δεσμεύσεων και νέων πρωτοβουλιών αυτής της Κυβέρνησης, τον συντονισμό των Υπουργείων –όταν μιλάμε για νομοθέτηματα στα οποία εμπλέκονται πάνω από ένα Υπουργείο– και που αποκλειστικά και απολογιστικά θα αναφέρεται είτε στο Υπουργικό Συμβούλιο είτε στον ίδιο τον Πρωθυπουργό. Αυτή είναι η δουλειά μας σε αυτό το Υπουργείο. Καμμία χαλάρωση, κανένα υπουργικό στεγανό, όλα βεβαίως με την αυτοδυναμία τους, αλλά και όλα απόλυτα συνεργαζόμενα μεταξύ τους, όταν αυτό επιβάλλει το νομοθετικό έργο, όπως, για παράδειγμα, για τους μικρομεσαίους, που είναι η ραχοκοκαλιά της ελληνικής οικονομίας και όπου εμπλέκονται πάρα πολλά Υπουργεία.

Εδώ οφείλω να ξεκαθαρίσω το τι δεν πρόκειται να ξανασυμβεί.

Πρώτον, δεν πρόκειται η Γενική Γραμματεία Συντονισμού, που μετεξελίχθηκε σε Υπουργείο Επικρατείας για τον Συντονισμό του Κυβερνητικού Έργου, να συνεχίσει να γίνεται κρεατομηχανή και πηγή διάλυσης της δομής της δημόσιας διοίκησης.

Κανένας δεν είπε ποτέ ότι το ελληνικό κράτος δεν χρειαζόταν έναν γενναίο εξορθολογισμό. Άλλο, όμως, εξορθολογισμός, ακόμα και σε σύγκρουση με συνδικαλιστικές νοοτροπίες και άλλο αποδοχή εντολών, που δεν είχε σκοπό απλώς και μόνο το συμβάλειμα των κόστους λειτουργίας του κράτους, αλλά πηγές εοδών που δεν θα ωφελούνταν Έλληνα πολίτη, αλλά τους

δανειστές και μάλιστα δανειστές με λάθος συνταγές, όπως οι ίδιοι είχαν ομολογήσει.

Για το πώς πρέπει να λειτουργεί το ελληνικό δημόσιο έδωσε σαφές στίγμα από αυτό εδώ το Βήμα χθες ο Πρωθυπουργός της χώρας Αλέξης Τσίπρας.

Δεύτερον –και ακούστε το προσεκτικά- δεν θα ξαναβρεθώ μπροστά στη δυσάρεστη –και είναι πολύ επεικική η έκφραση- έκπληξη να ανακαλύπτω ότι δίπλα μου, δίπλα στο γραφείο του Υφυπουργού Επικρατείας της ελληνικής Κυβέρνησης οργάνωνε σύσκεψη με προϊσταμένους τομέων του δικού μου του Υπουργείου, του ελληνικού Υπουργείου, εκπρόσωπος της ομάδας Ράιχενμπαχ, χωρίς να ξέρω τίποτα. Δεν με ενδιέφερε αν ήταν Γερμανός, αν ήταν Γάλλος. Με ενδιέφερε ότι ήταν ένας ξένος παράγοντας που είχε μπει σε ένα ελληνικό Υπουργείο και διηύθυνε σύσκεψη. Με ενδιέφερε το ότι ήρθε να απαιτήσει αυτό που θα αναφέρω ως τρίτη περίπτωση, η οποία επίσης δεν θα ξανα-συμβεί με τη μορφή που γίνεται σήμερα.

Ποια είναι αυτή η τρίτη περίπτωση; Με πρόσχημα την ταχύτητα, έλεγαν, ανάθεση μελετών για τον εξωραϊσμό της ελληνικής δημόσιας διοίκησης, η περίφημη Task Force του Ράιχενμπαχ είχε απαιτήσει και το είχε πετύχει να υπογραφεί ετήσια σύμβαση του ελληνικού κράτους με την Task Force, δηλαδή με την Ευρωπαϊκή Ένωση, για την ανάθεση μεγάλου αριθμού μελετών σε ξένες κυβερνήσεις, οι οποίες με τη σειρά τους έδιναν τα έργα στις δικές τους εταιρείες, την ώρα που εδώ στην Ελλάδα αντίστοιχα εταιρείες μελετών κατέβαζαν ρολά, που υπήρχε ανεργία, που λαμπερά μυαλά που ήξεραν να φτιάχνουν μελέτες έφευγαν στο εξωτερικό. Εκείνη, λοιπόν, την ώρα γινόταν αυτό το «πάρτι» με τις μελέτες που τις έπαιρνε με κοντράτο η ομάδα της Task Force για να τις δίνει – επαναλαμβάνω- σε ξένες κυβερνήσεις στα δικά τους τα παιδιά. Και δεν σας κρύβω ότι μέσα εδώ ανακαλύπτουμε υπερκοστολογημένα προγράμματα. Αυτό δεν θα φύγει από την προσοχή μου και θα έχει και συνέχεια.

Θέλω να είμαι σαφής και κατηγορηματικός: Την τεχνική βοήθεια, ακόμα και αν ήμασταν το τελειότερο κράτος του κόσμου, θα τη θέλαμε και τη θέλουμε. Δεν μπορεί κανένας να απορρίπτει την τεχνική βοήθεια, όταν πράγματι τη χρειάζεται. Σε κάποιους τομείς μπορεί να την έχουμε ανάγκη.

Είναι βέβαιον, όμως, ότι η Ελλάδα με τα λαμπερά μυαλά μπορεί και να εξάγει τεχνική βοήθεια. Πηγαίνετε στον Έβρο. Θα δείτε ελληνική εταιρεία η οποία φτιάχνει συστήματα τα οποία χρησιμοποιούν για την εξερεύνηση του Διαστήματος. Και να σας πω και κάτι: Αισθάνομαι υπερήφανος που στην οικογένειά μου ο αδελφός της μητέρας μου, ο Παύλος Λυκούδης ο Κεφαλλονίτης, ήταν ένας από εκείνους που συνεργάζονταν με τη NASA.

Όπως προσφέρουμε, βεβαίως και θα ζητάμε. Όπως, για παράδειγμα, θεωρούμε πάρα πολύ σημαντικό το πρόγραμμα που δωρεάν μας προσέφερε η Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσω της ομάδας Ράιχενμπαχ, το CIRCABC, που είναι ένα εξελιγμένο σύστημα διοικητικής συνεργασίας και που εν καιρώ θα αναβαθμιστεί ακόμα περισσότερο, πάλι με χρήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για να μπορέσουν τα Υπουργεία μεταξύ τους και με το συντονιστικό όργανο, που είναι το Υπουργείο Επικρατείας για τον Συντονισμό του Κυβερνητικού Έργου, να μπορούν να φτιάχνουν με ομαλή ροή όλα εκείνα τα πολύπλοκα νομοθετήματα, στα οποία εμπλέκονται πολλά Υπουργεία. Άλλο, όμως, η δωρεάν τεχνική βοήθεια και άλλο –επαναλαμβάνω- αυτό το –για μένα- μικρό «πάρτι» υπερκοστολογημένων έργων, μελέτες, μελέτες, μελέτες, για τις οποίες μάλιστα δεν σας κρύβω ότι τσακώνονταν τα κράτη ποιο θα πρωτοπάρει το συγκεκριμένο έργο για να το δώσει στα δικά του τα παιδιά.

Ως νέα Κυβέρνηση θα επιμενουμε στην τεχνική βοήθεια αλλά από τη μόνιμη λειτουργία Διεύθυνσης Τεχνικής Βοήθειας στις Βρυξέλλες, που θα εξυπηρετεί την κάθε ευρωπαϊκή χώρα, η οποία θα θέλει κάτι το συγκεκριμένο. Αυτό το πρόγραμμα των μελετών για τα δικά της τα παιδιά που είναι ύψους 15 εκατομμυρίων –δεν είναι και ευκαταφρόνητο- μπαίνει σε αναθεώρηση.

Μάλιστα, σε ό,τι αφορά τα καθ' ημάς, έχουμε και κάποιες σκέψεις. Πώς μελέτες, που μπορούν να δοθούν σε ελληνικές εταιρείες, στα ελληνικά φωτεινά μυαλά, θα συνδυαστούν και με ένα μπόνους από τη δική τους την πλευρά, μια μοριοδότηση –θα

έλεγα- νέων προσλήψεων. Παίρνεις ένα έργο των 500.000, θα πάρεις και δύο εργαζόμενους επιπλέον την ώρα που θα εκτελείς αυτό το έργο, για να μπορέσουμε να πατάξουμε έτσι και την ανεργία. Είναι μια ιδέα του Αλέκου Φλαμπουράρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Γενική Γραμματεία Συντονισμού του Κυβερνητικού Έργου, με επικεφαλής τον Υπουργό Αλέκο Φλαμπουράρη, εγγυόμαστε και οι δυο ότι θα αποτελέσει μία από τις σημαντικότερες πηγές ή αναφορές στη νέα πορεία της Ελλάδος στα χέρια μιας Κυβέρνησης που κλείδωσαν ο ΣΥΡΙΖΑ με τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Περιττό να πω ότι το γραφείο μου θα είναι ανοιχτό για τον κάθε Έλληνα πολίτη, αλλά και για τον κάθε φορέα που θα θέλει να βάλει μέσα μια ιδέα την οποία θα μπορέσουμε να την κυλήσουμε μετά στα Υπουργεία, γιατί και αυτός ο συντονιστικός ρόλος μας πάει.

Επιτρέψτε μου να κλείσω –και σας ευχαριστώ πολύ για την ανοχή σας, κυρία Πρόεδρε- με μια απορία. Όταν ανέβηκα στον έκτο όροφο του Υπουργείου που στεγάζεται κυρίως το Διοικητική Μεταρρύθμιση, μου έδωσαν το γραφείο που ήταν ο οικονομικός σύμβουλος του τέως Πρωθυπουργού, ο καθηγητής κ. Μουρμούρας. Με έκπληξη διαπίστωσα ότι το γραφείο του ήταν έτσι τοποθετημένο μέσα που είχε πλάτη το παράθυρο. Αυτό δεν σας λέει τίποτα. Απλά και μόνο θέλω να σας πω ότι το παράθυρο είναι ένα ολόκληρο κάδρο μιας ζωντανής Ακρόπολης και ενός Παρθενώνα μπροστά. Απλά γύρισα το γραφείο, ώστε κάθε μέρα όταν δουλεύω να βλέπω τον Παρθενώνα. Δεν μπορώ να καταλάβω πώς άνθρωποι που έρχονται από όλον τον πλανήτη για να δουν τον Παρθενώνα, εδώ στην Ελλάδα εμείς τους γυρίζουμε την πλάτη για να δουλεύουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Το δικό μου ήταν γυρισμένο πάντως. Εγώ τον έβλεπα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κουίκ.

Σειρά έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Βασίλης Κυριακάκης, τον οποίο παρέλειψα, και αμέσως μετά ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Νίκος Χουντής, που περιμένει εδώ και πάρα πολλές ώρες υπομονετικά, ενώ τον έχω ανακοινώσει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κύριοι Υπουργοί, χθες βράδυ ακούσαμε τον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα να καταθέτει στη Βουλή των Ελλήνων τις προγραμματικές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας έναντι του ελληνικού λαού, δεσμεύσεις ταυτόσημες με τις προεκλογικές. Διότι για εμάς είναι θέμα τιμής και υπευθυνότητας να μιλάμε την ίδια γλώσσα απέναντι στον λαό, αλλά και απέναντι στους Ευρωπαίους εταίρους, τόσο προεκλογικά όσο και μετεκλογικά. Είναι θέμα τιμής και υπευθυνότητας να μιλάμε την ίδια γλώσσα, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και στο εξωτερικό. Αυτό κατέστη και χθες σαφές από τον Πρωθυπουργό.

Επιδίωξή μας είναι μια κοινά αποδεκτή λύση για τη βιωσιμότητα του χρέους χωρίς μνημόνια λιτότητας και εξόντωσης του λαού στον βωμό της εξυπηρέτησης των συμφερόντων των δανειστών.

Επιδίωξή μας είναι η αναβάθμιση της συμμετοχής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με ισοτιμία και αλληλοσεβασμό και όχι με όρους αποικίας. Έτσι, λοιπόν, δεν εκβιάζουμε κανέναν, αλλά και δεν εκβιαζόμαστε. Με τα πρώτα τους βήματα ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση πέτυχαν άμεσα την πραγμάτωση του βασικού προεκλογικού συνθήματος του ΣΥΡΙΖΑ. Η ελπίδα ήρθε, λοιπόν, στην καρδιά εκατομμυρίων πολιτών. Το χαμόγελο επανεμφάνιστηκε σε εκατομμύρια χείλη ανθρώπων πληγωμένων και ταπεινωμένων από τη βαρβαρότητα των μνημονίων. Το φρόνημα και το ηθικό ψήλωσαν. Η βάσιμη αισιοδοξία διαγράφεται ήδη στη συνείδηση του λαού.

Τα παραπάνω από μόνα τους είναι μια σημαντικότερη ποιοτική διαφορά σε σχέση με το πρόσφατο παρελθόν. Αποτελούν δε την απαραίτητη προϋπόθεση της ολόπλευρης και ποικιλότροπης στήριξης που έχει ανάγκη αυτή η Κυβέρνηση για να πετύχει στο έργο της. Αυτή η στήριξη αποτυπώνεται ήδη στη γενικευμένη

λαϊκή αποδοχή και εμπιστοσύνη που απολαμβάνει η Κυβέρνηση. Αποτυπώθηκε δε ακόμα και από τη συγκέντρωση χιλιάδων κόσμου στις 5 Φλεβάρη στο Σύνταγμα. Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι τα δύσκολα είναι μπροστά μας. Στόχος μας είναι να κάνουμε πράξη, να δώσουμε συγκεκριμένο περιεχόμενο και μορφή και στις τρεις έννοιες του τρίπτυχου συνθήματός μας: αξιοπρέπεια, δικαιοσύνη, δημοκρατία.

Πιστεύω, όπως και η συντριπτική πλειοψηφία του λαού, ότι οι Προγραμματικές Δηλώσεις που εξήγγειλε χθες ο Πρωθυπουργός κινούνται ακριβώς προς την υλοποίηση αυτού του στόχου.

Δυστυχώς φαίνεται ότι κάποιοι εδώ μέσα δεν αντιλαμβάνονται ακόμα ότι έχουν αλλάξει ήδη πολλά. Ακούσαμε εδώ απόψε τα ίδια που ακούγαμε και μέχρι πριν τα Χριστούγεννα, ότι δήθεν η προηγούμενη κυβέρνηση θα έφερνε το τέλος των μνημονίων. Να σας θυμίσω μήπως, Βουλευτές της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, σήμερα ότι στο τελευταίο σχέδιο νόμου της προηγούμενης Βουλής στις 21 Δεκέμβρη ψηφίσατε τροπολογία για την κύρωση πράξης νομοθετικού περιεχομένου για την παράταση της δανειακής σύμβασης, με την οποία θα φέρνατε νέα επαχθή μέτρα σε βάρος του ελληνικού λαού;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αναμφίβολα ο τομέας της κοινωνικής ζωής που βλήθηκε περισσότερο από τα τεσσεράμισι χρόνια μνημονιακής πολιτικής συμβάλλοντας τα μέγιστα στο χτύπημα της αξιοπρέπειας του ελληνικού λαού είναι ο τομέας της υγείας. Θεωρώ εδώ σκόπιμη τη σύντομη επιγραμματική αναφορά στην παρούσα κατάσταση στον χώρο της υγείας. Τα μνημόνια ως συνέπεια των νεοφιλελεύθερων πολιτικών των προηγούμενων δεκαετιών επέφεραν βαρύ πλήγμα στο δημόσιο σύστημα υγείας και στη δημόσια υγεία.

Βασικά της χαρακτηριστικά είναι η μεγάλη υποχρηματοδότηση με 40% και πλέον περικοπές των δημόσιων δαπανών μόνο στα χρόνια του μνημονίου, η δραματική υποστελέχωση, η διάλυση των δημόσιων δομών με κλείσιμο νοσοκομείων, κλινικών, η συρρίκνωση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας στο απαράδεκτο ΠΕΔΥ, η τεράστια διαφυγή δημόσιων πόρων προς το μεγάλο ιδιωτικό τομέα της υγείας που θα επιταχύνονταν με τη δημιουργία της «ΕΣΑΝ Α.Ε.», η μεγάλη έλλειψη φαρμάκων και στοιχειωδών αναλωσίμων υλικών που αναγκάζουν τους ασθενείς να βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη για στοιχειώδη φάρμακα ακόμα και για υλικά που χρειάζονται τα δημόσια νοσοκομεία, οι εξαθλιωμένες συνθήκες και εργασιακές σχέσεις των υγειονομικών, αλλά πιο σημαντικό το υγειονομικό «απαρτχάντ» με τον αποκλεισμό εκατομμυρίων ανθρώπων από την πρόσβαση στην υγεία.

Οι συνέπειες στη δημόσια υγεία είναι τραγικές σύμφωνα με τις ετήσιες εκθέσεις ελληνικών και διεθνών οργανισμών αλλά και επιστημονικές μελέτες. Αύξηση της νοσηρότητας και θνησιμότητας με χαρακτηριστικό την αύξηση των αυτοκτονιών, της περιγεννητικής θνησιμότητας, την επιδημική επανεμφάνιση λοιμωδών νόσων που είχαν εξαφανιστεί τις τελευταίες δεκαετίες από τη χώρα, όπως η ελονοσία, επιδημίες του ιού του δυτικού Νείλου, του HIV. Δραματική μείωση της εμβολιαστικής κάλυψης παιδιών και ενηλίκων με ορατούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία.

Αυτή δυστυχώς είναι η κατάσταση που παραλαμβάνει η νέα Κυβέρνηση στον χώρο της υγείας. Έτσι, λοιπόν, αναγκαστικά το πρώτο μέλημά μας αλλά και χρέος μας απέναντι σ' αυτό το λαό είναι να αρχίσουμε να αντιμετωπίζουμε την υγειονομική κρίση, την υγειονομική φτώχεια, να δημιουργήσουμε ένα δίκτυο ανακούφισης και προστασίας των πιο ευάλωτων και αδύναμων και στη συνέχεια μέρα με τη μέρα, μήνα με τον μήνα να οικοδομούμε ένα δημόσιο σύστημα υγείας που θα παρέχει σύγχρονες ποιοτικές δωρεάν υπηρεσίες υγείας σε κάθε κάτοικο αυτής της χώρας.

Είμαι βέβαιος ότι τα μέτρα άμεσα και μακροπρόθεσμα που εξήγγειλε πριν λίγο απόψε ο Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας θα επουλώσουν τις πληγές που άνοιξαν οι μνημονιακές πολιτικές, αλλά και θα ανοίξουν τον δρόμο για την επίτευξη και του στρατηγικού μας στόχου για την υγεία.

Η κεντρική -θα έλεγα άμεση- επιδίωξή μας είναι η πλήρης άρση του υγειονομικού «απαρτχάντ» των εκατομμυρίων αποκλεισμένων ανασφάλιστων και ασφαλισμένων από την πρόσβαση στο σύστημα υγείας, να εξασφαλίσουμε την πρόσβαση όλων, ανεξάρτητα από την ασφαλιστική τους κατάσταση και ικανότητα.

Στις βασικές προτεραιότητες περιλαμβάνονται η στοχευμένη στελέχωση με υγειονομικό προσωπικό των δομών υγείας, η εξασφάλιση των βασικών, στοιχειωδών υλικών και φαρμάκων.

Κεντρική θέση, όμως, κατέχει η δημιουργία ενός ολοκληρωμένου συστήματος πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, που στην ολοκληρωμένη του μορφή θα καλύπτει όλους τους κατοίκους της χώρας με ενιαίο τρόπο, που κεντρικός του προσανατολισμός θα είναι η πρόληψη, αγωγή και προαγωγή της υγείας.

Επειδή συχνά δεχόμαστε το ερώτημα για την οικονομική δυνατότητα υποστήριξης ενός τέτοιου δημόσιου συστήματος, απαντάμε ότι οι απαραίτητοι πόροι για την υγεία πρέπει και να αυξηθούν και να ανακατανεμηθούν και να εξοικονομηθούν. Δεν θα αναφερθώ εδώ στην αύξηση και στην ανακατανομή, που είναι και ζήτημα της συνολικής οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης. Είναι βέβαιο, όμως, ότι με πολλούς τρόπους μπορούν να εξοικονομηθούν πόροι και όχι με κατασταλτικά, τιμωρητικά μέτρα και χαράτσια, όπως συνέβαινε μέχρι σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Κρίσιμη προϋπόθεση για την εξοικονόμηση είναι ο ίδιος ο δημόσιος χαρακτήρας των δομών υγείας και των υποστηρικτικών λειτουργιών, που έχουν παραδοθεί τα τελευταία χρόνια στα εργολαβικά συμφέροντα, αφού έχει αποδειχθεί ότι σε όλα τα επίπεδα, περισσότερο δε στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, ο δημόσιος τομέας είναι οικονομικά πολύ αποδοτικότερος από την ιδιωτική επιχειρηματική δραστηριότητα.

Επίσης, η στροφή στην πρόληψη, αγωγή και προαγωγή υγείας εξοικονομεί σημαντικά ποσά που σήμερα κατευθύνονται σε άλλες κατευθύνσεις. Ένα μόνο από τα πολλά παραδείγματα είναι ο αποκλειστικός μητρικός θηλασμός των βρεφών για έξι μήνες μπορεί, σύμφωνα με μελέτες, να εξοικονομήσει μέχρι και 300 εκατομμύρια ευρώ το έτος στο ελληνικό κράτος.

Τέλος, η αντιμετώπιση του καταναλωτικού μοντέλου στην υγεία, που οδηγεί στην προκλητή ζήτηση, στη ρεμούλα, στην υπερτιμολόγηση υλικών και φαρμάκων, εξετάσεων και υπηρεσιών μπορεί να εξοικονομήσει σημαντικά ποσά.

Επιτρέψτε μου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να πω δυο λόγια για την εκλογική μου περιφέρεια, τη Φθιώτιδα. Πέρα από την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης και την αναγκαία στήριξη και αναβάθμιση των δομών υγείας και παιδείας, αναγκαίες προτεραιότητες είναι η εξασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα της «ΛΑΡΚΟ», η υποστήριξη του εκσυγχρονισμού της, μέτρα για την ενίσχυση της αγροτικής παραγωγής, της κτηνοτροφίας και αλιείας, την αξιοποίηση σε όφελος του δημοσίου συμφέροντος των ιαματικών πηγών, που σήμερα βρίσκονται στο ΤΑΙΠΕΔ, με όρους συνεργατικής οικονομίας, την ολοκλήρωση των συγκοινωνιακών δικτύων, οδικών και σιδηροδρόμων, με αναθεώρηση των συμβάσεων παραχώρησης για την ανακούφιση και σταδιακή απαλλαγή των πολιτών από το βάρος των διοδίων, την αντιπλημμυρική θωράκιση της κοιλάδας του Σπερχείου, την προστασία του περιβάλλοντος.

Χαιρετίζω δε την εξαγγελία του Υπουργού Δικαιοσύνης απόψε για την κατάργηση των φυλακών «τύπου Γ» που έχουμε στον Δομόκο και την κάλυψη των φυλακών με υγειονομικό προσωπικό.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, απ' αυτό εδώ το βήμα, τα τελευταία δύομισι χρόνια είχα και εγώ αναφερθεί στον καταλυτικό ρόλο του λαϊκού παράγοντα στις πολιτικές εξελίξεις της χώρας στα χρόνια του μνημονίου, ρόλο που οδήγησε στην πτώση τριών μνημονιακών κυβερνήσεων και την ανάδειξη της σημερινής κυβέρνησης κοινωνικής σωτηρίας. Κάθε φορά τα λόγια μας αντιμετωπίζονταν με ειρωνικά μειδιάματα από την πλευρά των κομμάτων της τότε συμπολίτευσης.

Σας λέμε, λοιπόν, ότι ο ίδιος αυτός περήφανος δημοκρατικός λαός θα βάλει και σήμερα τη σφραγίδα του στις εξελίξεις με τη μαζική συμμετοχή του μεθαύριο Τετάρτη στα συλλαλητήρια σε όλη τη χώρα, συλλαλητήρια στήριξης της Κυβέρνησης στον μεγάλο αγώνα που δίνει για την απαλλαγή της χώρας από τη θηλιά του χρέους, της επιτήρησης, για την παραγωγική ανασυγκρότηση, για την προκοπή των επόμενων γενιών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κυριακάκη.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να συνεννοηθούμε για τα διαδικαστικά;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Αμέσως μετά τον κ. Χουντή, κύριε Μητσοτάκη. Γι' αυτό σας κάλεσα, να είστε όλοι εδώ για να συνεννοηθούμε.

Τον λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών κ. Χουντής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΟΥΝΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εξαντλητικό της συνεχούς παρακολούθησης των εργασιών, που είναι και υποχρέωσή μου και υποχρέωση όλης της Κυβέρνησης, με έκανε σοφότερο κατά τα άλλα και, επομένως, αλλάζω τη σειρά αυτών που ήθελα να πω.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνησή μας με το δικαίωμα που μας δίνει το εκλογικό αποτέλεσμα, με την ανάγκη να πάρουμε σαφή εντολή να πραγματοποιήσουμε το πρόγραμμά μας, που σε βασικές γραμμές είναι πρόγραμμα αντιμετώπισης ανθρωπιστικής κρίσης, διαπραγμάτευση για την αντιμετώπιση του χρέους, οικονομικές και θεσμικές μεταρρυθμίσεις για να μπει σε μια νέα φάση η χώρα, φαίνεται ότι πρέπει να κάνουμε πάρα πολύ σημαντική προσπάθεια, όχι για να κατανοηθεί από τον ελληνικό λαό –έχει κατανοηθεί– αλλά για να κατανοηθεί από τους πολιτικούς μας αντιπάλους, έτσι όπως κατέγραψα σήμερα τις αντιδράσεις τους απέναντι σε αυτό το αίτημα, το αίτημα που διατύπωσε ο ελληνικός λαός και το διατυπώνω και εγώ, ότι χρειάζεται δηλαδή μια ευρύτερη υποστήριξη για να πάει παραπέρα αυτό το πρόγραμμα.

Όταν δεν έχουμε να λύσουμε απορίες του κ. Βορίδη που δεν κατάλαβε για ποιο πράγμα έγιναν οι εκλογές και πού έγιναν οι συγκρούσεις, ακούμε τα εξής τρία πράγματα:

Πρώτον, από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία «ο ελληνικός λαός μάτωσε», «έχουν γίνει θυσίες», «είχαμε φτάσει πριν το τέλος», «θα πάνε χαμένες με αυτά που λέτε». Εδώ έχει να κάνει ο ευφημισμός τη δουλειά του, αν μπορεί να κάνει ευφημισμός κανείς, δηλαδή όλη αυτήν την κοινωνική καταστροφή που έγινε επί μνημονιακών χρόνων να το ονομάσει «θυσίες». Δεύτερον, τι υποκλοπή της έννοιας είναι; Ποιος ρώτησε αν τις θέλει αυτές τις θυσίες; Και σε κάθε περίπτωση, η απάντηση εδώ είναι σαφής από τον ελληνικό: Αν μη τι άλλο, δεν θέλω να κάνω τέτοιες θυσίες!

Και είναι απάντηση, διότι αυτό που ετοιμαζόταν σε διαφορετικό εκλογικό αποτέλεσμα ήταν να συνεχιστούν οι θυσίες, δεν το αναλύω περισσότερο. Είναι γνωστές οι προτάσεις, η συνέχιση των προγραμμάτων.

Το δεύτερο που ακούμε είναι ότι εδώ είχαμε μια αλληλεγγύη, είχαμε πρόγραμμα σωτηρίας, μας βοήθησαν οι εταίροι μας και εμείς αχάριστοι, δεν το αναγνωρίζουμε και ζητάμε τα μέγιστα, ζητάμε τα πάντα, ζητάμε να αποποιηθούμε των ευθυνών και των υποχρεώσεων που μας δημιούργησε αυτή η βοήθεια.

Εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε –και δεν το λέω μόνο για ιστορικούς λόγους ή για λόγους αντιπαράθεσης στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού θεμιτού διαλόγου, αλλά για να βγάλουμε μια εμπειρία– αν, αγαπητοί φίλοι, θεωρείτε ή εξακολουθείτε να θεωρείτε ότι αυτό που έγινε, η είσοδος της χώρας μας σε μνημόνια, αυτά τα προγράμματα, αυτές οι δανειακές συμβάσεις ήταν αλληλεγγύη, ήταν για τη σωτηρία της χώρας και, επομένως, όποιος τα αμφισβητεί ή θέλει κάτι παραπάνω, πάει σε άλλη κατεύθυνση, έχετε κάνει πάρα πολύ μεγάλο λάθος.

Δίνετε επιχειρήματα σε αυτούς που υποτίθεται ότι μας έσωσαν, όταν οι ίδιοι ομολόγησαν ότι τα μνημόνια και τα προγράμματα αυτά, οι δανειακές συμβάσεις, έγιναν για να σωθούν οι γερμανικές και οι γαλλικές τράπεζες –το έχουν ομολογήσει– και ερχόμαστε εμείς τώρα να τους δίνουμε τέτοια επιχειρήματα. Κι αυτό δεν είναι μια απλή αντιμετώπιση των ζητημάτων. Δείχνει και το πώς διαπραγματευόμαστε, εν πάση περιπτώσει, μέσα στα γενικά προγράμματα αλληλεγγύης.

Και το τρίτο, ακούγεται, ακούστηκε και στην προεκλογική περίοδο, ορισμένες πολιτικές δυνάμεις προσπάθησαν να διαμορ-

φώσουν και πολιτική ταυτότητα, «Εμείς», λέει, «είμαστε εντάξει, αλλά είμαστε και θα είμαστε οι θεματοφύλακες, αν μας δώσετε και τις δυνάμεις, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θα υπονομεύσει την ευρωπαϊκή προοπτική του τόπου».

Σε χαμηλότερους τόνους, αυτό που αντιμετωπίζουμε τώρα από τις επαφές κ.λπ., λέει: Καλές αυτές οι συζητήσεις, αλλά αν δεν πει η Μέρκελ το «ναι», τότε θα κλείσετε συμφωνία με τη Μέρκελ; Δηλαδή, πείτε μου σας παρακαλώ, αντιλαμβάνεστε ως ευρωπαϊκή προοπτική του τόπου να λέμε συνεχώς «ναι» –έτσι όπως το σχηματοποιήσατε το πράγμα– στο ό,τι θέλει η κ. Μέρκελ και πολλές σε ό,τι ενδεχομένως δεν θέλει, προκαταβάλλοντας ότι αν το πει η Γερμανία έγινε, αν δεν το πει, δεν έγινε; Αν έτσι αντιλαμβάνεστε την ευρωπαϊκή προοπτική μιας χώρας ισότιμου μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τους κακομάθαμε και, επομένως, αυτό που μπορεί να κάνει είναι, αφού δεν το δέχεται η κ. Μέρκελ, αφού το προαναγγέλλουμε, είναι η γνωστή ερώτηση «κι αν σας πουν όχι;», τότε γιατί κάνουμε εκλογές, τότε γιατί βασανίζομαστε; Ας το αποδεχτούμε, ας δεχτούμε ότι είμαστε σε μια άλλη κατάσταση και επομένως δεν υπάρχει κανένας λόγος να χαλάμε τις καρδιές μας.

Ελάτε, όμως, που και σ' αυτό έχει δώσει απάντηση ο ελληνικός λαός! Είπε ότι δεν δέχεται την υποτέλεια και ότι δέχεται –και αυτή είναι η ευρωπαϊκή προοπτική– να διεκδικήσει η ελληνική Κυβέρνηση τα δικαιώματά του ως ισότιμου μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά τη διαπραγμάτευση, είπαμε από την αρχή ότι δεν μπορεί να προχωρήσει αυτή η υπόθεση και ότι αυτό το χρέος δεν μπορεί να αποπληρωθεί. Θέλουμε μία άλλη αντιμετώπιση αυτού του ζητήματος. Ακούστηκαν πολλές αντιδράσεις. Ορισμένοι είπαν ότι αυτή η πολιτική, αυτές οι δεσμεύσεις, αυτή η προεκλογική εντολή που μας έδωσαν, θα δημιουργήσουν καταστροφές, θα καταστρέψουν την Ευρώπη, θα τα χαλάσουν όλα. Το τελευταίο διάστημα –ακούστηκε και σήμερα με άλλη εκδοχή– λένε «αυτό που κάνετε εσείς, δηλαδή που διαπραγματεύεστε, θα μας πάει σε αχαρτογράφητα νερά ή σε ασύμμετρες συνέπειες».

Ερωτώ, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, το εξής: Πράγματι είναι αχαρτογράφητα τα νερά στη μία ή στην άλλη εκδοχή των διαπραγματεύσεων και της υλοποίησης της εντολής του ελληνικού λαού από την Κυβέρνησή μας;

Εδώ επιτρέψτε μου να κάνω δύο ιστορικές υποσημειώσεις. Τον Δεκέμβριο του 2012 η Ευρωπαϊκή Ένωση από την Επιτροπή Νόμπελ παίρνει ως θεσμός το Νόμπελ Ειρήνης. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής του Νόμπελ Ειρήνης, ανάμεσα στις άλλες φιλοφρονήσεις, υπενθυμίζει κατά λέξη: «Και να μελετήσετε, διότι γνωρίζουμε τι συνέβη στην περίοδο του Μεσοπολέμου, όταν λαοί και εργαζόμενοι πλήρωσαν μία χρηματοοικονομική κρίση που δεν έφταγαν».

Πρέπει να μελετηθεί αυτή η εμπειρία και πού οδήγησε. Τι έλεγε; Μελετήστε την εμπειρία του Μεσοπολέμου, όπου προσβλητικοί και εξουθενωτικοί όροι απέναντι στην ηττημένη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο Γερμανία οδήγησαν στην ανεργία και στον αποπληθωρισμό στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η δεύτερη υποσημείωση είναι το Λονδίνο του 1952-1953. Η Γερμανία είναι ηττημένη με μεγάλη χρέη και επανορθώσεις που έπρεπε να αποπληρώσει. Τότε, είκοσι μία χώρες –μεταξύ αυτών και η χώρα μας– αποφάσισαν να αντιμετωπίσουν αλλιώς τον ηττημένο και τις υποχρεώσεις του. «Κούρεψαν» το χρέος, έβαλαν ρήτρα ανάπτυξης για την αποπληρωμή, έδωσαν περίοδο χάριτος και έδωσαν αναπτυξιακή βοήθεια. Έτσι, τα πράγματα κύλησαν διαφορετικά.

Στο σημείο αυτό, αυτό το γεγονός, η επίκληση αυτού του γεγονότος και η επίκληση της δικής μας και τότε κατεστραμμένης χώρας, μας δίνουν το πρόσθετο δικαίωμα και την πρόσθετη υποχρέωση, επιτέλους, η κυβέρνηση της Ελλάδας να διεκδικήσει την αποπληρωμή του γερμανικού αναγκαστικού κατοχικού δανείου και αποζημίωση για τις καταστροφές που έφερε η ναζιστική κατοχή στη χώρα μας.

Θα αναφερθώ, όμως, σ' αυτό που λένε «μα, όσον αφορά αυτά που ζητάτε, η χώρα μας έχει δεσμεύσεις και υποχρεώσεις». Δεν αγνοούμε την ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Γνωρίζουμε ότι μία

χώρα από τη συμμετοχή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από τη συμμετοχή της στην Ευρωζώνη έχει υποχρεώσεις και δεσμεύσεις. Για πολλές απ' αυτές τις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις που έχουν αναληφθεί, είχαμε διαφωνία. Δεν συμφωνούμε. Είχαμε αγωνιστεί να μη γίνουν θεσμικές λειτουργίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για να αλλάξει αυτό. Θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε για τον δημοκρατικό μετασχηματισμό της Ευρώπης, διότι μ' αυτές τις υποχρεώσεις και μ' αυτές τις δεσμεύσεις έχει προταχθεί η νεοφιλελευθερισμός και η δημοκρατία των ολίγων και των ειδικών έναντι της ευημερίας, της ανάπτυξης και της ισότιμης αντιμετώπισης των λαών.

Όμως, δεν πρόκειται περί αυτού. Πρόκειται περί δεσμεύσεων μνημονιακού τύπου, τις οποίες μας επισειούν πως εμείς δεν τηρούμε. Απαντούμε με το εξής: Ποιο άρθρο των συνθηκών και των υποχρεώσεων λέει ότι μία χώρα πρέπει να δίνει κάθε χρόνο 8 δισεκατομμύρια ευρώ ή 4,5% του ΑΕΠ με πρωτοφανή πλεονάσματα, για να πηγαίνει σε ένα χρέος που δεν αποπληρώνεται με τίποτα;

Ποιος λέει ότι ένα χρέος που έχει φτάσει σε αυτά τα δυσθεώρητα ύψη με αυτή τη μνημονιακή πολιτική μπορεί να αποπληρωθεί, χωρίς να κάνεις την καταστροφή που έχει επέλθει με τη συνεχή υποβάθμιση; Κανένας δεν το ισχυρίζεται αυτό. Αφού, λοιπόν, κανένας δεν το ισχυρίζεται αυτό, για να δούμε εάν αυτές οι δεσμεύσεις που –υποτίθεται– εξυπηρετούν αυτή την πολιτική είναι δεσμεύσεις ευρωπαϊκές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κανένα άρθρο των συνθηκών δεν λέει ότι μπορεί η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και η Κομισιόν να επιβάλλουν ή να μετέχουν σε πολιτικά και οικονομικά προγράμματα εκβιαστικά σε μια χώρα-μέλος που θα της υπαγορεύουν πού θα πάνε οι μισθοί, πού θα πάνε οι συντάξεις, πού θα πάει η κοινωνική πολιτική. Αυτό δεν έχουν κανένα δικαίωμα να μας το ζητήσουν. Δεν έχει κανένας το δικαίωμα από αυτή την άποψη, γιατί υπάρχουν και κανόνες που μας επισειούν ότι πρέπει να χτυπηθεί η φοροδιαφυγή –το κατάλαβε η Κυβέρνηση η δική μας–, να χτυπηθεί η διαπλοκή και η διαφθορά. Και ποιος να σου κουνάει το δάκτυλο; Όχι, πως είμαστε αμόλυντοι από αυτά πράγματα. Να σου κουνάνε το δάκτυλο χώρες που όποια πέτρα διαπλοκής και διαφθοράς και αν σηκώσεις, βλέπεις επιχειρήσεις δικές τους από κάτω, χώρες που δεν έχουν υπογράψει διεθνείς συμφωνίες που απαιτεί ο συντονισμός για την απάτη και για τη διαφθορά.

Και ποιος είναι οι «δεσμεύσεις» που λένε; Μίλησε κάποιος συνάδελφος και είπε: «Το Κοινοτικό Δίκαιο δεν μπορεί με τις ιδιωτικοποιήσεις». Γιατί επιλεκτική αντιμετώπιση του Κοινοτικού Δικαίου; Γιατί για την Ελλάδα ισχύει η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και τα λοιπά και δεν ισχύει για τις γερμανικές, τις γαλλικές αντίστοιχες δημόσιες επιχειρήσεις;

Επομένως, «ναι» στις δεσμεύσεις και τις υποχρεώσεις, μέσα σε αυτά τα πλαίσια να αναλάβουμε να δώσουμε λύση στο πρόβλημα –κι αυτό επιδιώκει η ελληνική Κυβέρνηση– «όχι» όμως σε εξωθεσμικές και επιλεκτικές ερμηνείες των κανόνων που επιβεβαιώνουν για όσους επισειούν τους κανόνες που δήθεν εμείς θέλουμε να παραβιάσουμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση –είναι και απότοκο της προηγούμενης αντίληψης αν το θέλει ή δεν το θέλει η Γερμανία– υπάρχει μόνο ένας κανόνας, δηλαδή δεν ισχύουν οι κανόνες, ισχύει το δίκαιο του ισχυρού.

Έτσι, προφανώς, δεν μπορείς να διαπραγματευτείς και προφανώς δεν είσαι αντίστοιχος με το αίτημα που απαιτεί ο λαός μας, γι' αυτό θέλουμε να τον κάνουμε περήφανο, γι' αυτό μας ψήφισε, ότι αισθάνεται ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που έχει και όχι επιλεκτικά να αντιμετωπίζεται, επειδή εμείς δεν ορθώσαμε τη φωνή μας και την απαίτησή μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Τέλος, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή δεν προλαβαίνω, θα αναφερθώ μόνο για το χρέος από αυτά που είπε ο κ. Βενιζέλος. Η ευθύνη των μνημονιακών δυνάμεων στη χώρα μας δεν είναι ότι ψήφισαν και δέχθηκαν τα μνημόνια και έγινε μια μεγάλη ιστορία. Είναι –έτσι όπως έζησα την εμπειρία στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο– ότι έσπευσαν να παρθούν και να υπερψηφίσουν όλα εκείνα

τα μέτρα δήθεν αντιμετώπισης της κρίσης, όπως η οικονομική διακυβέρνηση, six-pack, two-pack, το δημοσιονομικό σύμφωνο, ο τρόπος που φτιάχτηκαν οι χρηματοδοτικοί μηχανισμοί. Και έρχονται τώρα και λένε «βγάλ' τα πέρα τώρα με αυτά τα πράγματα που ψηφίσανε», τα οποία είναι οριακά μέσα στις συνθήκες, γι' αυτό έκαναν μία δήθεν αναθεώρηση των συνθηκών για να τα καλύψουν στο άρθρο 136.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Αναπληρωτή Υπουργού)

Τέλος, για να μη σας τρώω περισσότερο χρόνο, συζητούσαν ως εναλλακτική λύση να περάσουμε από το μνημόνιο για να πάμε στην πιστωτική γραμμή με ενισχυμένες προϋποθέσεις. Μάλιστα! Αυτή ήταν μια συζήτηση. Πού εντάσσεται αυτή η συζήτηση; Εντάσσεται σε έναν μνημονιακής ελληνικής έμπνευσης κανονισμό, τον 472. Και πας τώρα και λες: Εντάξει, αυτό το δεχθήκατε. Γιατί δεν τον αξιοποιείτε;

Εμείς θα τον αξιοποιήσουμε αυτό τον μηχανισμό που προβλέπει, όταν θέλουν να σε περάσουν από τη μία φάση στην άλλη και όταν το χρέος σου παραμένει υψηλό, να γίνει θεσμικά λογιστικός έλεγχος για την ανακάλυψη τυχόν παρατυπιών στην καταγραφή και στον υπολογισμό του χρέους. Γιατί δεν το κάνανε; Γιατί όταν είπε ο Πρωθυπουργός χθες ότι θα κάνουμε έλεγχο για το μνημόνιο και έλεγχο για το PSI, ο κ. Βενιζέλος –εκ των ενόχων, εν πάση περιπτώσει, αυτών των πολιτικών– έκανε ευφυολογήματα;

Επομένως, αγαπητοί συνάδελφοι, με αυτά τα θέματα εμείς δεν παίζουμε ούτε μπλοφάρουμε, όπως είπαν πολλοί συνάδελφοι. Προσπαθούμε μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωζώνης, που είναι σφιχτά δεσμευτικά να επιδιώξουμε μία λύση επ' ωφελεία και της Ελλάδας και της Ευρώπης συνολικά.

Σε κάθε περίπτωση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να καταστρέψει την Ευρώπη, δεν θέλει να διαλύσει την Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν θέλει να επιβαρύνει τους Ευρωπαίους φορολογούμενους, δεν θέλει να επιβαρύνει τους Ευρωπαίους εργαζόμενους.

Εμείς θέλουμε μια Ευρώπη της δημοκρατίας, της ανάπτυξης, της συνοχής, της κοινωνικής δικαιοσύνης και γι' αυτό σας καλούμε να υπερψηφίσετε τις Προγραμματικές Δηλώσεις, για να κάνουμε αυτήν την προσπάθεια όλοι μαζί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών κ. Χουντή.

Βλέπω ότι δεν είναι εντός της Αιθούσης όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Ας φροντίσουν να έρθουν μέσα στο επόμενο οκτάλεπτο, προκειμένου να αποφασίσουμε για την πορεία της συνεδρίασης.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Κόκκαλης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Και μετά, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Μετά είστε εσείς, κύριε Λοβέρδο.

Ορίστε, κύριε Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από την καρδιά του Θεσσαλικού Κάμπου, από τη Λάρισα. Από τούτο εδώ το Βήμα στο παρελθόν είχαν εξαγγελθεί μέτρα και λύσεις, τα οποία βέβαια και δεν εφαρμόστηκαν. Νομίζω ότι είναι καιρός πλέον να συμφωνήσουμε στη συγκρότηση ενός εθνικού σχεδίου στήριξης του πρωτογενούς τομέα, δεδομένου ότι αγρότες και κτηνοτρόφοι αποτελούν το 30% της ελληνικής κοινωνίας.

Πρόσφατα ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης ανέφερε ότι πρέπει να μειωθεί το κόστος παραγωγής. Πολύ σωστά. Θα μου επιτρέψετε να συνεισφέρω με συγκεκριμένες προτάσεις σ' αυτή τη δημόσια διαβούλευση για τη μείωση του κόστους παραγωγής και τη στήριξη του πρωτογενούς τομέα.

Προτείνω, λοιπόν, τη μείωση της γραφειοκρατίας. Οι αγρότες πληρώνουν εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ για την κατάθεση δικαιολογητικών για τη βιωσιμότητα των επιχειρήσεών τους.

Επίσης, προτείνω την ίδρυση Αγροτικού Επιμελητηρίου, το οποίο θα έχει ως στόχο να συμβουλευτεί τους αγρότες –κάτι που δεν κοστίζει ούτε 1 ευρώ– και θα βρίσκει υπό την εποπτεία του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, το οποίο ουσιαστικά θα υπο-

καθιστά τους «αετονύχιδες» που εκμεταλλεύονται τους αγρότες. Θα συμβάλει στην έρευνα στην αγροτική παραγωγή.

Όσον αφορά τη φορολογία, πρέπει να πάψουμε επιτέλους να αντιμετωπίζουμε τα χωράφια ως εξοχική κατοικία. Δεν είναι εξοχική κατοικία τα χωράφια. Είναι ο εθνικός μας πλούτος.

Όσον αφορά την ενέργεια, είναι επιτακτική πλέον ανάγκη να μειωθεί και το αγροτικό πετρέλαιο, αλλά και το αγροτικό ρεύμα.

Και έρχομαι στα σχέδια εγγειοβελτιώσεων με τη δημιουργία ταμειωτήρων και την έγκαιρη πληρωμή της αυτονόητης υποχρέωσης που έχει η πολιτεία για ενισχύσεις. Ήδη όχι μόνο στη Θεσσαλία, αλλά σε πολλές περιοχές της Ελλάδας όλοι οι κτηνοτρόφοι είναι ανάστατοι με τα βοσκοτόπια, τα οποία τα ψάχνουν.

Οι τευτλοπαραγωγοί είναι απλήρωτοι. Ο ΟΠΕΚΕΠΕ πρέπει να δώσει σύντομα ριζικές λύσεις σε αυτό το σοβαρό πρόβλημα των βοσκοτόπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα που απασχολεί τους αγρότες προέρχεται από το εθνικό «έγκλημα» της πώλησης της Αγροτικής Τράπεζας. Ποιος μπορεί να πει πού ανήκουν τα χωράφια σήμερα τα οποία είναι υποθηκευμένα; Εκατοντάδες αγρότες και κτηνοτρόφοι βρίσκονται υπό την ομηρία του εκκαθαριστή της Αγροτικής Τράπεζας.

Ο ν.3259/2004 ο γνωστός νόμος περί πανωτοκίων, προσπάθησε να λύσει το θέμα, αλλά δεν το έλυσε. Χρειάζονται περισσότερες βελτιώσεις.

Επίσης, τα δάνεια με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου είναι πληρωμένα δύο και τρεις φορές. Όταν δικαστικές αποφάσεις -όχι εκατοντάδες, αλλά χιλιάδες- δικαιώνουν αγρότες, για ποιο λόγο η πολιτεία να μείνει αμέτοχη; Ελπίζω ότι και αυτά τα δάνεια θα συμπεριληφθούν στην επικείμενη νομοθετική ρύθμιση που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να αναφερθώ εν συντομία στις Προγραμματικές Δηλώσεις του Πρωθυπουργού, κάνοντας κάποια συγκεκριμένα σχόλια: Στις 25 του Γενάρη ήταν ξεκάθαρη η εντολή. Ποια ήταν αυτή; Τέρμα στις πολιτικές των μνημονίων. Τέρμα στη λιτότητα. Μάλλον κάποιοι δεν θέλουν να το καταλάβουν. Μόνο μια λέξη μπορεί να χαρακτηρίσει αυτούς τους ανθρώπους: Θράσος. Μας καταγγέλλουν -καταγγέλλεται- η κατάργηση του ΕΝΦΙΑ. Ο κ. Παυλόπουλος έχω την εντύπωση ότι είναι καθηγητής Δημοσίου Δικαίου και ήταν και Βουλευτής κι έχει γνωμοδοτήσει περί της αντισυνταγματικότητας. Μας καταγγέλλουν για την επαναφορά στη νομιμότητα. Ο κ. Βορίδης δεν είναι εδώ. Έπρεπε να είναι για να δοθεί μια απάντηση: Είναι υπέρ της σκοπιμότητας ή της νομιμότητας;

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, καταλαβαίνω την αμηχανία.

Κύριε Μητσοτάκη, κινδυνεύετε να μετατραπείτε σε συνηγόρους των δανειστών.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Προσωπικά ή ως παράταξη;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ως παράταξη.

Υπενθυμίζω ότι κανέναν δανειστή του κόσμου δεν συμφέρει η χρεοκοπία του οφειλέτη. Αυτή είναι απλή αρχή στη διαπραγμάτευση. Κανέναν δεν συμφέρει. Δικηγόρος είμαι. Στο γραφείο μου όποιος έρθει και μου πει ότι ο κύριος τάδε θα χρεοκοπήσει, δεν με συμφέρει. Μας καταγγέλλουν γιατί προστατεύουμε την πρώτη κατοικία, για τα αυτονόητα δηλαδή.

Αυτές οι εκλογές ανέδειξαν ένα πολύ σημαντικό θέμα, αυτό που και εγώ προσωπικά και οι Ανεξάρτητοι Έλληνες λέγαμε: «Δώστε ψυχολογία και μετά λεφτά». Δώστε ψυχολογία, όπως δίνει η σημερινή Κυβέρνηση και μετά χρήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του

κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ζητώ την ανοχή σας παρακαλώ, για τριάντα δευτερόλεπτα.

Διότι με μέτρα, όπως η αναστολή του πλειστηριασμού, τα οποία δεν κοστίζουν ούτε 1 ευρώ, ο κάθε δανειολήπτης γνωρίζοντας ότι δεν θα χάσει το σπίτι του, θα μπορεί να πάει να δουλέψει. Με την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, κάποιος ο οποίος έχει χρήματα στην άκρη θα αγοράσει ένα σπίτι. Χρειάζεται ψυχολογία πάνω απ' όλα. Κάποιοι, όμως, αγνοούν τη νωπή λαϊκή εντολή. Και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ.

Βέβαια, όσον αφορά τους συναδέλφους του Ποταμιού, θα πω

μόνο: Αγαπητοί συνάδελφοι, εκτίθεστε. Εκτίθεστε με την απρόκλητη και απαράδεκτη επίθεση εναντίον των Ανεξαρτήτων Ελλήνων. Ο μέσος λογικός άνθρωπος αναρωτιέται γιατί γίνεται αυτή η επίθεση. Δεν θα έρθουμε στο επίθετό σας. Σας σεβόμαστε, αλλά η επίθεση είναι και απρόκλητη και απαράδεκτη.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των ΑΝΕΛ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Κόκκαλη.

Νομίζω ότι είναι εδώ όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι εκτός από το ΠΑΣΟΚ. Θα έρθει κάποιος κοινοβουλευτικός, κύριε Λοβέρδο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Θα τον καλύψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Θα τον καλύψετε. Και από τη Χρυσή Αυγή δεν βλέπω κοινοβουλευτικό αλλά υπάρχει και...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Λέτε για το θέμα της διαδικασίας;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ο λόγος που ζήτησα να είναι παρόντες οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι είναι για να συναποφασίσουμε μέχρι ποια ώρα θα πάμε απόψε -και φυσικά με όλους τους Βουλευτές- και η πρόταση του Προεδρείου είναι. Απόψε να συνεχίσουμε μέχρι τον κ. Χαρακόπουλο που είναι ο τεσσαρακοστός εκτός ομιλητής.

Σας ενημερώνω ότι υπάρχει μόνο ένας Υπουργός, ο κ. Τάσος Κουράκης, πράγμα που σημαίνει ότι θα δοθεί η δυνατότητα μέχρι τις 02.00' να έχουμε ολοκληρώσει αυτούς τους σαράντα έξι ομιλητές. Η πρόταση του Προεδρείου είναι να ξεκινήσουμε αύριο νωρίτερα όχι στις 11.00', όπως είχαμε ανακοινώσει αλλά στις 9.00'. Θα προεδρεύσει ο κ. Μητρόπουλος ο πρώτος Αντιπρόεδρος προκειμένου να δοθεί η δυνατότητα να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι.

Θέλω να σας ενημερώσω ότι ήδη έχουμε συμπληρώσει σήμερα, δεύτερη μέρα των προγραμματικών δηλώσεων περίπου δώδεκα ώρες συνεδρίασης. Στις προγραμματικές δηλώσεις της κυβέρνησης Σαμαρά, υπήρξαν τη δεύτερη μέρα επτά ώρες συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Παπανδρέου, έξι ώρες και πενήντα λεπτά συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή, έξι ώρες και τριάντα πέντε λεπτά συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Κώστα Καραμανλή του 2004, έξι ώρες και πέντε λεπτά συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Κώστα Σημίτη, έξι ώρες συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Κώστα Σημίτη του 1996, έξι ώρες συνεδρίασης. Στην κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου το 1993, τέσσερις ώρες συνεδρίασης.

Άρα νομίζω ότι είναι πασιδηλό ότι έχουμε συνεδριάσει και αφιερώσει στο κοινοβούλιο υπερδιπλάσιο χρόνο απ' ότι όλες οι προηγούμενες κυβερνήσεις.

Επίσης, σας ενημερώνω ότι έχουν μιλήσει σαφώς πολλοί περισσότεροι ομιλητές απ' ό,τι σε προηγούμενες περιστάσεις. Σας δίνω κάποια παραδείγματα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Πόσοι μίλησαν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ήδη είμαστε στον τριακοστό δεύτερο ομιλητή. Έχουν ήδη μιλήσει τριάντα δύο Βουλευτές μη συνυπολογιζομένων των Βουλευτών-Υπουργών. Αρκεί να σας πω ότι στην κυβέρνηση Ανδρέα Παπανδρέου του 1993 συνολικά στις προγραμματικές και τις τρεις μέρες μίλησαν δεκαεπτά Βουλευτές. Στην κυβέρνηση Κωνσταντίνου Σημίτη -πάντα για προγραμματικές μιλάμε- το 1996 συνολικά και τις τρεις ημέρες μίλησαν είκοσι τρεις Βουλευτές. Επίσης, το 1996 τριάντα οχτώ συνολικά Βουλευτές. Το 2000, πενήντα έξι συνολικά Βουλευτές. Το 2004, στις προγραμματικές της κυβέρνησης Κώστα Καραμανλή τριάντα έξι συνολικά Βουλευτές. Το 2007, στη κυβέρνηση πάλι Κώστα Καραμανλή εξήντα ένας συνολικά Βουλευτές. Το 2009, στην κυβέρνηση Παπανδρέου ογδόντα δύο συνολικά Βουλευτές και το 2012, στην κυβέρνηση Σαμαρά εβδομήντα συνολικά Βουλευτές.

Νομίζω ότι δεν υπάρχει κάποιο επιχείρημα για να πούμε ότι με οποιονδήποτε τρόπο υποβαθμίστηκε η κοινοβουλευτική διαδικασία ή στερήθηκαν δικαιώματα οι Βουλευτές που είχαν. Προτείνω αν συμφωνείτε, να προχωρήσουμε έτσι, δηλαδή να πάμε μέχρι τον τεσσαρακοστό έκτο ομιλητή.

Θέλω να σας ενημερώσω ότι μου έχουν από κάποιους συνα-

δέλφους δηλωθεί κωλύματα υγείας λόγω των οποίων αποχώρησαν. Οι συνάδελφοι αυτοί θα μπορέσουν να μιλήσουν αύριο εάν βρίσκονται σε αυτόν τον κατάλογο μέχρι τον τεσσαρακοστό έκτο.

Συμφωνείτε;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κατ' αρχάς εκτιμώ ιδιαίτερα την παράθεση των συγκριτικών στοιχείων, την οποία μας παρουσιάσατε, και νομίζω ότι είναι θετικό ότι δίνεται πολύς χρόνος στους συναδέλφους αλλά και στους Υπουργούς να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Επί της ουσίας τώρα, όπως ξέρετε, στις περιπτώσεις αυτές δεν είναι βέβαιοι ότι οι Βουλευτές οι οποίοι γνωρίζουν ότι μπορεί να μιλήσουν σήμερα θα μπορούν όντως να μιλήσουν. Παραδείγματος χάριν, ο κ. Χαρακόπουλος, ο οποίος είναι τεσσαρακοστός έκτος, με έχει ειδοποιήσει ότι δεν μπορεί να είναι παρών. Δεν ξέρω αν το ίδιο ισχύει για τον κ. Κεγκερόγλου από το ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ισχύει το ίδιο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Θα πρότεινα, και λαμβάνοντας υπ' όψιν ότι έχουμε κάνει καλή πρόοδο, να φτάσουμε ενδεχομένως μέχρι τον τεσσαρακοστό πρώτο Βουλευτή. Δεν ξέρω αν ο κ. Ψαριανός από το Ποτάμι είναι διαθέσιμος. Γιατί αλλιώς φοβάμαι ότι θα εξαντληθεί ο κατάλογος...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μητσοτάκη, να σας διευκολύνω; Εάν υπάρξουν Βουλευτές που έχουν αποχωρήσει, θα διευκολυνθούν αύριο. Δεν θα τους διαγράψουμε δηλαδή από τον κατάλογο όπως γινόταν άλλες φορές. Ωστόσο, θα ήθελα οι παριστάμενοι να έχουν τη δυνατότητα να μιλήσουν και εάν περισσέψει χρόνος μέχρι τις δύο, θα προτάξουμε και κάποιους επόμενους. Το μείζον είναι όσο το δυνατόν περισσότεροι. Έτσι δεν είναι;

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Ωραία, δεν έχουμε αντίρρηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΟΒΟΛΙΤΗΣ: Συμφωνούμε απόλυτα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Συμφωνούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Νικολόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ασφαλώς και συμφωνούμε, κυρίως όπως συμπληρώσατε την πρότασή σας: «όλοι οι παρόντες να έχουν τη δυνατότητα» και μάλιστα αν χρειαστεί και λίγο περισσότερο. Αν έχουμε παρόντες, όλοι οι παρόντες σήμερα να μιλήσουν, γιατί απειδείχθη με την πρότασή σας, ότι θα μπορούσαμε και τις προηγούμενες φορές όταν ζητούσαμε είτε ανοχή από το Προεδρείο, όπως δείξατε σήμερα για όλους τους ομιλητές, να υπερβούν για λίγο ακόμα το χρόνο, που είχαμε συμφωνήσει, είτε για να πάρουν μέρος περισσότεροι συνάδελφοι. Να, υπάρχει τρόπος, να μείνουμε περισσότερο εδώ στην Αίθουσα και να ξεκινήσουμε αύριο πολύ νωρίτερα.

Άρα συμφωνούμε απόλυτα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Προχωρούμε, προχωρούμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Τον λόγο έχει ο κ. Θεοχάρης.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ευχαριστώ.

Συμφωνούμε κι εμείς, εφόσον θα υπάρξει η δυνατότητα αύριο. Το ζήτημα της αυριανής συνεδρίασης και τότε θα ξεκινήσει θα το συζητήσουμε μετά;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, 9.00' η ώρα είτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Η πρόταση είναι να πάμε σήμερα μέχρι τις 2.00' και αν υπάρξει και δυνατότητα με παρισταμένους και παραμένουν στην Αίθουσα Βουλευτές να διευκολύνουμε, και αύριο το πρωί να συνεχίσουμε στις 9.00'.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Μα συμφωνούμε, κυρία Πρόεδρε, συμφωνούμε. Πάμε παρακάτω!

ΘΕΟΧΑΡΗΣ (ΧΑΡΗΣ) ΘΕΟΧΑΡΗΣ: Ωραία. Και σε αυτό, λοιπόν, συμφωνούμε εμείς, να ξεκινήσουμε στις 9.00.

Θα μπορούσα να ρωτήσω κάτι τελευταίο, επειδή είδαμε ότι στην αρχή μας είπατε ποιοι Υπουργοί θα μιλήσουν αλλά -εκτός αν το χάσαμε από την απειρία που έχουμε- δεν είδαμε στη συνέ-

χεια της συνεδρίασης να έχουμε ενημέρωση για το ποιοι Υπουργοί θα μιλήσουν. Δεν ξέρω αν αυτό μπορεί να γίνει περισσότερες φορές αύριο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Θεοχάρη, περιοδικά ενημερώνω για το ποιοι Υπουργοί πρόκειται να μιλήσουν. Τώρα απομένει να μιλήσει από πλευράς Υπουργών μόνον ο κ. Κουράκης και αυτό σε συνεννόηση με τους Υπουργούς οι οποίοι παρέμειναν πολλές ώρες. Η πρακτική την οποίαν έχουμε γνωρίσει σε άλλες διαδικασίες είναι να μπαίνει ο Υπουργός, να ζητάει να μιλήσει, να διακόπτονται τα πάντα και να μιλάει ο Υπουργός. Επέλεξα ως Πρόεδρος της Βουλής να μην τηρήσουμε τέτοια διαδικασία. Αλλά να δείξουν όλοι σεβασμό στην κοινοβουλευτική διαδικασία.

Αυτό σήμανε βέβαια ότι υπήρξαν Υπουργοί που παρέμειναν στην Αίθουσα πολλές ώρες έχοντας ζητήσει να μιλήσουν και δεν μίλησαν. Θα μιλήσουν αύριο το πρωί. Είναι αρκετοί Υπουργοί που είναι προγραμματισμένοι να μιλήσουν αύριο. Μπορώ στο τέλος της συνεδρίασης να σας τους ανακοινώσω.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ: Κάντε το 9.30' καλύτερα γιατί έχουμε αιτήματα από τους συναδέλφους.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΥ: Και σήμερα στη 1.00', κυρία Πρόεδρε, θα πεθάνουμε με τέτοια ωράρια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μπάρκα, επειδή βλέπω ότι σηκώνετε το χέρι σας, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, ήθελα να τονίσω ότι εάν αύριο ο κατάλογος ξεκινήσει από Βουλευτές οι οποίοι είναι στη σειρά μέχρι τον αριθμό 46 και δεν είναι αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα, θεωρώ ότι είναι αδικία για τους υπόλοιπους Βουλευτές, οι οποίοι θα παραμείνουν μέχρι τις 02.00' και κάνουν υπομονή. Υπό αυτήν την έννοια, θα μπορούσαμε να αποχωρήσουμε και να μιλήσουμε αύριο από τον κατάλογο, όπως θα ξεκινούσε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε Μπάρκα, απευθύνομαι στην ιδιότητα σας ως Βουλευτής που στηρίζει την Κυβέρνηση και σας καλώ να δώσετε το καλό παράδειγμα που ήδη δίνετε. Αυτό έχει να κάνει με το γεγονός ότι αυτοί οι οποίοι απουσιάζουν είναι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης. Δεν θα ήθελα να τους αποκλείσουμε από τη στιγμή κατά την οποία ετέθη έτσι το θέμα. Νομίζω όμως ότι οι παριστάμενοι Βουλευτές μπορούν να εκμεταλλευθούν και το κενό που τυχόν θα δημιουργηθεί, αν δεν συνεχίσουμε να συζητάμε το διαδικαστικό θέμα διά μακρόν.

Είμαστε σύμφωνοι;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ορίστε, κύριε Φίλη, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, να είμαστε λίγο πρακτικοί. Αν τελειώσουμε σήμερα στις 02.00' δεν θα αρχίσουμε αύριο στις 09.00'. Άρα, να τελειώσουμε σήμερα γύρω στις 01.30' και να ξεκινήσουμε αύριο στις 09.30'.

Δεύτερον, όσοι συνάδελφοι είναι μέσα στην Αίθουσα και είναι γραμμένοι στον κατάλογο να μιλήσουν απόψε. Όσοι δεν είναι εδώ, να επιφυλαχθούμε αύριο για το αν θα μιλήσουν ή όχι, με σεβασμό, βεβαίως, πάντοτε στο θέμα της Αντιπολίτευσης που αναφέρατε νωρίτερα. Θα το δούμε αύριο. Εάν σήμερα υπάρχει ο εξηκοστός παρών, να μιλήσει.

Άρα, επαναλαμβάνω. Να τελειώσουμε στις 01.30', να ξεκινήσουμε στις 09.30 και να μιλήσουν όσοι θέλουν σήμερα.

Θα ήθελα να κάνω και μία παράκληση. Να βαστάμε το χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ακούγοντας τις απόψεις όλων των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, η απόφαση του Προεδρείου είναι να προσπαθήσουμε να συνεχίσουμε μέχρι τις 02.00' και να ολοκληρώσουμε μέχρι τον κ. Δαμαβολίτη, τον υπ' αριθμόν 44 Βουλευτή. Και επειδή οφείλω να είμαι εντάξει και επειδή μου δηλώθηκε κώλυμα υγείας από Βουλευτή συνάδελφο από αντιπολιτευόμενο κόμμα, θα τηρηθεί η δέσμευση του Προεδρείου ότι όσοι τυχόν δεν βρίσκονται στην Αίθουσα θα μιλήσουν αύριο το πρωί.

Τον λόγο έχει ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος από το ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, χθες ακούσαμε τον Πρωθυπουργό της χώρας να μας παρουσιάζει τις προγραμματικές δη-

λώσεις της Κυβέρνησης. Του ευχηθήκαμε διά του Προέδρου μας, δι' όλων των ομιλητών του ΠΑΣΟΚ μέχρι στιγμής, αλλά και δι' όλων των ομιλητών του ΠΑΣΟΚ που πήραν τον λόγο στα μέσα ενημέρωσης καλή επιτυχία. Αυτό το εννοούμε.

Και σε ό,τι με αφορά προσωπικά, κύριε Υπουργέ, σας εύχομαι καλή επιτυχία. Αυτό έχω κάνει μέχρι τώρα στην πολιτική μου πορεία, ανεξαρτήτως αποτελέσματος και προσώπων.

Οφείλω, όμως, να υπογραμμίσω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι ο πολιτικός χρόνος που διαθέτουμε είναι πάρα πολύ μικρός για να τον εξαντλήσουμε στις απαιτούμενες πολιτικές ευγένειες. Ο πολιτικός χρόνος είναι πάρα πολύ πυκνός και δεν μπορούμε να χάνουμε χρόνο. Δεν μπορούμε να περιορίζουμε τον εαυτό μας αυτολογοκρινόμενοι. Είμαστε υποχρεωμένοι όλοι μας. Εσείς είστε υποχρεωμένοι να κυβερνάτε χωρίς καθυστερήσεις και η Αντιπολίτευση να διατυπώνει τις απόψεις της χωρίς καθυστερήσεις, επίσης.

Έτσι, τα όσα θα πω συμπεριλαμβάνονται στο πλαίσιο αυτής της ανάγκης. Δεν θα ήθελα να παρεξηγηθώ ως ομιλών πριν καν η Κυβέρνηση πάρει ψήφο εμπιστοσύνης. Είμαστε υποχρεωμένοι πολύ γρήγορα ο καθένας να πει την άποψη του με βάση αυτά που βλέπει.

Χθες, ακούσαμε την ομιλία του Πρωθυπουργού. Κυρίες και κύριοι, επιλέγω για τον λίγο χρόνο που διαθέτω αυτό που θεωρώ κορυφαίο. Δεν ακούστηκε ούτε μία λέξη, δεν υπήρξε ούτε μία φράση για θέματα της ανάπτυξης και για το πως αυτή θα επιτευχθεί.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μετά από επτά χρόνια ύφεσης, όπως ξέρουμε στο τέλος του 2014 υπήρξε μία οριακή ανάπτυξη, η οποία ήταν ελπιδοφόρα αλλά προφανώς δεν ήταν απαραίτητη για να αρχίζουν να λύνονται προβλήματα. Ήταν όμως μία πρώτη καλή στιγμή.

Για το 2015, όπως όλοι ξέρουμε, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και οι αγορές, προέβλεπαν –δεν προβλέπουν– ρυθμούς ανάπτυξης γύρω από το 3%, δηλαδή θέσεις εργασίας, δηλαδή καλύτερη κατάσταση για τους πολίτες, δηλαδή καλύτερη πορεία για τη χώρα, δηλαδή αρχή επιστροφής στην ευημερία. Βέβαια, δεν θα ήταν γρήγορη, θα ήταν σταδιακή.

Επίσης, όλοι ξέρουμε ότι αυτή η πορεία διακόπηκε για λόγους πολιτικούς. Διακόπηκε με τα γεγονότα της μη εκλογής του Προέδρου της Δημοκρατίας και τα όσα επακολούθησαν.

Έχουμε, όμως, μετά τις 25 Ιανουαρίου μία νέα πολιτική πραγματικότητα. Πρέπει να τη σεβαστούμε και πρέπει να αρχίσουμε να αναζητούμε σε αυτήν τα ψήγματα ή τα στοιχεία –μακάρι να υπήρχαν στοιχεία– με βάση τα οποία θα μπορούσαμε να πούμε ότι ναι, παρ' όλα αυτά, το 2015 θα είναι ένα έτος οικονομικής ανάπτυξης.

Μήπως η Κυβέρνηση την υποσχέθηκε και την εγγυάται; Μήπως από αυτά που ακούσαμε μπορούμε βάσιμα να ελπίζουμε ότι θα υπάρξουν οι αναπτυξιακές πολιτικές, με άμεσα ή με λιγότερο άμεσα αποτελέσματα; Μήπως θα μπορούσαμε βάσιμα να ελπίζουμε για την έναρξη της επιστροφής στην ευημερία; Νομίζω πως όχι.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δύο είναι οι βάσεις πάνω στις οποίες εδράζονται τα επιχειρήματά μου. Πρώτον και πάρα πολύ απλό, είναι ότι δεν υπάρχουν και δεν ακούστηκαν τα σχετικά σχέδια ή έστω οι σχετικές προθέσεις. Η ομιλία του Πρωθυπουργού, κατά τη δική μου άποψη, ήταν ο προπομπός αλλά και η επιτομή της ύφεσης. Ομίλησε ως ο Πρωθυπουργός της ύφεσης. Επί μιάμιση και πλέον ώρα δεν είπε τίποτε για την ανάπτυξη και για την ιδιωτική οικονομία. Μόνο επιφυλάξεις διατύπωσε και δυσπιστία για τις επενδύσεις. Κανένας θετικός λόγος, σχέδιο ή έστω πρόταση σχετικά με τη συνάντηση κράτους και οικονομίας, οικονομίας και κράτους, που στη χώρα μας επί δεκαετίες είναι προβληματική. Σε μια κάκιστη κατάσταση, που θα έπρεπε να έχει βελτιωθεί, τρεις κυβερνήσεις της κρίσης το απέτυχαν, απέτυχαν στο στόχο αυτό και έρχεται να αποτύχει και η επόμενη, η τέταρτη κυβέρνηση.

Και μπορεί κανείς να πει: «Μα, ο Πρωθυπουργός έτσι επέλεξε να μιλήσει. Δικαιώματά του». Σωστά. Ακούστηκε κάτι σήμερα; Έχει ακουστεί κάτι τους περασμένους μήνες ή και χρόνια από το ΣΥΡΙΖΑ στην κατεύθυνση αυτή; Κατά τη δική μου και πάλι άποψη

και μιλώ με σεβασμό προς όλους, όχι. Επειδή παρακολουθούσα πάρα πολύ προσεκτικά τη Βουλή στην προηγούμενη Περίοδό της, ενημερώνω τους νέους συναδέλφους, υπογραμμίζω στους παλιότερους, πως ότι ακούγονταν από την πλευρά της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης για τη συνάντηση κράτους-οικονομίας, ήταν μία δυσπιστία στην ιδιωτική οικονομία και μία πρόθεση πρόσθεσης εγγυήσεων στη λειτουργία του δημοσίου, που μόνο αποτέλεσμα θα έχει την επιβράδυνση της διαδικασίας των διαδικασιών του κράτους, όταν αναφέρεται ή και απευθύνεται στην οικονομία.

Αντίθετα, όμως, με αυτά που αυτή η Κυβέρνηση φαίνεται τελικά να πιστεύει –θα το δούμε στην πράξη τις επόμενες εβδομάδες αυτό– μόνο η ανάπτυξη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί να οδηγήσει στην ανάκτηση του μέρους της ανεξαρτησίας που έχουμε πράγματι χάσει λόγω της οικονομικής μας κατάρρευσης. Αφού οι αγορές δεν μας δανείζουν, αφού τα κράτη για να μας δανείσουν χρειάστηκε να ψηφίσουμε μνημόνια, αφού η ανασύνταξη της Ελλάδας δεν έχει πηγές χρηματοδότησης άλλες, η σταδιακή έξοδος της χώρας, αλλά και των πολιτών, των ανθρώπων που ζουν εδώ, από τη σημερινή κατάσταση, παρέχεται μόνο μέσω της ανάπτυξης. Μαγικός άλλος τρόπος δεν υπάρχει. Και γι' αυτήν την ανάπτυξη δεν ακούστηκε τίποτα.

Υπάρχει, όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, και μία δεύτερη σειρά επιχειρημάτων, πάνω στην οποία εδράζεται η δική μου πεποίθηση, πως η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει να προσφέρει κάτι στον πιο χρήσιμο και απαραίτητο για τη χώρα σήμερα τομέα, αυτόν της οικονομίας, της ανάπτυξης. Η δεύτερη δέσμη των λόγων εδράζεται σε ζητήματα ευρωπαϊκής και εξωτερικής πολιτικής.

Όπως φάνηκε από τις πρώτες ώρες της κυβερνητικής μεταβολής, υπάρχει πρόθεση εμπλοκής της εξωτερικής μας πολιτικής στα θέματα της διαρκούς διαπραγματεύσεως για τη χρηματοδότηση της χώρας. Αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι μέγα λάθος. Είναι τραγικό λάθος.

Εμείς, με την εμπειρία των πέντε ετών κρίσης επιλέξαμε να μην εμπλέξουμε την ευρωπαϊκή και την εξωτερική μας πολιτική στα θέματα της ανάγκης χρηματοδότησης της Ελλάδας. Και αφήνω κατά μέρος τα θέματα εθνικής υπερηφάνειας και τα θέματα αρχών που αποτελούν τον πρώτο και τον βασικό λόγο για την επιλογή της μη ανάμιξης.

Και στόκοιμα λίγο σε έναν λόγο τακτικής που επιβάλλει για το συμφέρον μας αυτήν τη μη εμπλοκή. Μια χώρα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που εναγωνίως ζητά χρηματοδότηση, δεν μπορεί να θέτει στο ίδιο τραπέζι τη χρηματοδότηση και ταυτοχρόνως τα θέματα της διαπραγματεύσεως ως προς την πορεία μας στην Ευρώπη και το διεθνές περιβάλλον. Αν το κάνει αυτό, υπονομεύει ταυτοχρόνως και τα δύο. Δεν είναι δύσκολο να το αντιληφθεί κανείς αυτό.

Και από τις πρώτες μέρες που ζήσαμε τις εκδηλώσεις της διάθεσης της εξωτερικής πολιτικής από το Υπουργείο Εξωτερικών αλλά και από τον Πρωθυπουργό καθώς και από τις σημερινές σχετικές ειδήσεις, προκύπτει νομίζω αβίαστα το συμπέρασμα ότι η πολύ μεγάλη επιφύλαξη σε ό,τι αφορά τις δυνατότητες αυτής της Κυβέρνησης να επιτύχει μία σωστή αναπτυξιακή πολιτική είναι όχι απλώς ορατές αλλά ορατές με τον πιο έκδηλο τρόπο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Γεωπολιτικά δεν ισχύει αυτό που λέτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Έχω πολλά επιχειρήματα ως προς αυτό, κύριε συνάδελφε, και θα μας δοθεί η ευκαιρία στη διάρκεια των επομένων εβδομάδων να τα συζητήσουμε. Εδώ θα είμαστε. Ωστόσο τώρα ο χρόνος μου επιβάλλει να αρθρώσω και τα τελευταία μου επιχειρήματα και να κλείσω.

Θέλω να κλείσω τη δική μου σημερινή τοποθέτηση, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κάνοντας υπογράμμιση σε μία –νομίζω– χρήσιμη σκέψη. Εδώ και δύο, τρεις μέρες έχουν ακουστεί αυτά τα περί ποσοστών, ότι από αυτά που έχουν ληφθεί τα 2/3 ήταν σωστά μέτρα και το 1/3 λανθασμένα μέτρα. Πηγή της εκφοράς του συγκεκριμένου λόγου είναι το Υπουργείο Οικονομικών. Αλλά, υπήρξαν και ανασκευές, διορθώσεις, «το λέγαμε έτσι», «δεν το λέγαμε έτσι», «το λέγαμε αλλιώς», εν πάση περιπτώσει.

Σήμερα ο λόγος αυτός αρθρώθηκε ενώπιον της Εθνικής Αντι-

προσωπείας. Και στέκομαι σε αυτό και όχι στη συναφή δημοσιογραφία που κατακλύζει τα μέσα ενημέρωσης όλο το απόγευμα και όλο το βράδυ. Μένω, λοιπόν, στα όσα είπε το Υπουργείο Οικονομικών εδώ. Είπε για 70% των μνημονιακών υποχρεώσεων στο πρόγραμμα-γέφυρα και για 30% άρνηση των υποχρεώσεων αυτών.

Εδώ, κυρίες και κύριοι, θα μπορούσα να πω ότι τίθενται απολύτως εύλογα τέσσερα ερωτήματα ρητορικού και περιπαικτικού περιεχομένου. Δεν είναι, όμως, η συγκυρία κατάλληλη για παιχνίδια ούτε για κωμωδίες. Η κατάσταση εδώ και πέντε χρόνια στη χώρα είναι τραγική και αφορά όλους τους ανθρώπους και όλους τους πολίτες που ζουν εδώ. Και είναι ψέμα ό,τι ειπώθηκε επί τόσα χρόνια, «εσείς κύριοι προσέχατε την Ελλάδα και όχι τους Έλληνες». Μία χώρα είναι η εδαφική της κυριαρχία και οι άνθρωποί της. Αναφερόμαστε στο όλον όταν μιλάμε για την Ελλάδα ή δεν ξέρουμε τι λέμε.

Εδώ, λοιπόν, για λόγους ουσιαστικούς και όχι περιπαικτικούς –όπως αξίζει σε αυτήν τη στάση– ούτε εκδικητικούς ούτε για λόγους διακωμώδησης, θέλω να σας θέσω μία σειρά τεσσάρων ερωτημάτων λακωνικά γιατί δεν έχω χρόνο.

Είχαμε δηλαδή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, που στηρίζετε σήμερα την Κυβέρνηση, κατά 70% δίκιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Προ πολλού, κύριε συνάδελφε, έχει εξαντληθεί ο χρόνος σας αλλά θα σας δείξω την ανοχή που δείξαμε και στους προηγούμενους. Λάβετε υπ' όψιν απλώς την ώρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Μόνο που είμαι ο μόνος ίσως που διακόψατε για να το τονίσετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Όχι, καθόλου.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Δεν με πειράζει καθόλου. Είστε πολύ καλή στην άσκηση των καθηκόντων σας. Σας ευχαριστώ πολύ.

Συνεχίζω, λοιπόν, την αγόρευσή μου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρ' ό,τι η Πρόεδρος με διέκοψε.

Έλεγα, λοιπόν. Είχαμε κατά 70% δίκιο και κατά 30% άδικο; Αυτό το ερώτημα θα σας το θέτουμε διαρκώς. Δεύτερον, ήμασταν πατριώτες κατά αυτό το 70% και κατά μόνο 30% ήμασταν δωσίλογοι; Το λέω αυτό γιατί ανήκω σε εκείνους τους πολιτικούς που αυτά τα πέντε χρόνια προπηλακίζονταν διαρκώς. Προπηλακίζονταν για το 30% των ενεργειών μας, ενώ κατά το 70% είχαμε δίκιο;

Τρίτον, η εξεταστική επιτροπή που θα ασχοληθεί με το πρώτο, το δεύτερο μνημόνιο, με οτιδήποτε είναι χρήσιμη ακόμη; Εγώ λέω πως είναι. Και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Βενιζέλος, το ίδιο είπε το απόγευμα. Όμως, αναρωτιέμαι. Θα αφορά και το πρόγραμμα-γέφυρα αυτή η εξεταστική επιτροπή;

Τέταρτον, για να θυμηθούμε λιγάκι –και διαθέτουμε πρόσφατη μνήμη οι περισσότεροι και οι περισσότερες εδώ– γιατί δεν ψηφίσατε καμμία από τις διαρθρωτικές αλλαγές που περιλαμβάνονταν σε αυτό το 70%; Ούτε μία για τα φάρμακα! Δώσαμε μάχη κατά της διαπλοκής, της διαφθοράς και της σπατάλης στον χώρο της υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης, μειώσαμε τις δαπάνες του ελληνικού λαού κατά 9 δισεκατομμύρια ευρώ και κατά 3 ή 3,5 εκατομμύρια ευρώ ετησίως και δεν ψηφίσατε ούτε μία σχετική νομοθετική πρωτοβουλία!

Είναι αυτοκριτική το 70% και το 30%; Θα μας τα πουν αυτά οι επόμενες μέρες, που δεν είναι πολλές, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Ο Φεβρουάριος είναι ο μήνας των πολιτικών εξελίξεων.

Κλείνοντας, δεν έχετε τη δική μας εμπιστοσύνη. Διαθέτετε δάνεια λαϊκή υποστήριξη. Η σχέση σας με τους πολίτες, όπως η ζωή αποδεικνύει, θα κριθεί από την επάρκεια των πράξεών σας και όχι των λόγων σας. Και οι μέρες που έρχονται –όχι οι μήνες– θα αναδείξουν ποιος έχει δίκιο, γιατί βέβαια –οφείλω να το πω– τίποτα ακόμα δεν έχει αποδειχθεί.

Πάντως, όπως και άλλοι συνάδελφοι τόνισαν και εγώ υπογραμμίζω, δεν έχετε λαϊκή εντολή για να μας οδηγήσετε σε πιστωτικό γεγονός ή στη δραχμή. Έχετε εντολή να διαπραγματευθείτε καλύτερα και να φέρετε μια καλύτερη συμφωνία και αυτό σας το ευχόμαστε, αν και δεν το βλέπουμε μέχρι στιγμής.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ, λοιπόν, σας καταψηφίζουμε και θα σας αντιπολιτευόμαστε αλλά όμως με τρόπο κριτικό, δηλαδή δίκαιο και όχι με τον τρόπο που αντιπολιτευθήκατε εσείς τα πέντε αυτά

χρόνια της επώδυνης κρίσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Λοβέρδο.

Νομίζω ότι δεν έχετε παράπονο, κύριε συνάδελφε. Μιλήσατε τον διπλάσιο χρόνο από αυτόν που δικαιούσαστε.

Όμως, αυτό δεν μπορεί να...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Όχι, καθόλου.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ: Δώσατε χρόνο Αρχηγού κόμματος στον κ. Λοβέρδο. Κάτι ξέρετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΒΑΣΤΑΚΗΣ: Είναι εν δυνάμει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Σε κάθε περίπτωση, έχει μία σημασία να μιλήσουν οι Βουλευτές όσο το δυνατόν με μεγαλύτερη άνεση.

Τώρα, όμως, δίνω τον λόγο στον κ. Τάσο Κουράκη, Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας.

Ορίστε, κύριε Κουράκη, έχετε τον λόγο για δεκατέσσερα λεπτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Πολιτισμού, Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζοντας την ομιλία μου για τα ζητήματα της παιδείας, βλέποντας απέναντί μου και τον Τριαντάφυλλο Μηταφίδη, δεν μπορώ παρά να μνημονεύσω όλες εκείνες τις λαμπρές μορφές των εκπαιδευτικών και του εκπαιδευτικού κινήματος που με το έργο και τη δράση τους σφράγισαν την ιστορία της σύγχρονης νεοελληνικής εκπαίδευσης.

Ενδεικτικά θα έλεγα να θυμηθούμε το έργο και τη δράση του Δημήτρη Γληνού, του Αλέξανδρου Δελμούζου, της Ρόζας Ιμβριώτη, της Έλλης Αλεξίου, του Μίλτου Κουντουρά, του Ευάγγελου Παπανούτσου, του Εμμανουήλ Κριαρά, καθώς και τους χιλιάδες εκπαιδευτικούς ανώνυμους και επώνυμους που έδωσαν αγώνες με αξιοπρέπεια και ελεύθερο φρόνημα, αφιερώνοντας στην υποθεση αυτή τη ζωή τους, με πρόσφατη στη νεώτερη ιστορία τη θυσία του Νίκου Τεμπονέρα που δολοφονήθηκε στις 8 Ιανουαρίου 1991, προστατεύοντας το σχολείο και τους μαθητές του.

Σε αυτούς τους εκπαιδευτικούς, παρουσιάζοντας το κυβερνητικό μας πρόγραμμα, βρίσκεται η σκέψη και η ψυχή μας και με τα δικά τους έργα ως παρακαταθήκη έχουμε τα μάτια στραμμένα στη νέα γενιά, σε όλους τους μαθητές και τις μαθήτριες αλλά ιδιαίτερα στα παιδιά των πίσω θρανίων, γιατί αυτά έχουν περισσότερο ανάγκη την υποστήριξή μας.

Ο στόχος για τον οποίο εργάζεται η Κυβέρνησή μας, είναι η οργάνωση της δημόσιας δωρεάν δημοκρατικής υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης.

Πρώτος θεμέλιος λίθος του προγράμματός μας είναι αξιακός, δηλαδή αποσκοπούμε στην άμβλυνση των μορφωτικών ανισοτήτων, που έχουν τη ρίζα τους στις κοινωνικές ταξικές ανισότητες, καθώς και στην απάλειψη κάθε λογής διακρίσεων, φύλου, φυλής, θρησκευματος και πεποιθήσεων, κοινωνικής και εθνικής προέλευσης, φυσικής ιδιαιτερότητας των ατόμων και άλλα από το θεσμικό πλαίσιο, αλλά και από την καθημερινότητα της εκπαίδευσης.

Στην κατεύθυνση αυτή σκοπεύουμε –και η παράθεση δεν είναι τυχαία– τα εξής: Να ευθυγραμμίσουμε το θεσμικό μας πλαίσιο με όσα ορίζονται από τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, συμπεριλαμβανοντας τους μαθητές με αναπηρία στο σχολείο για όλους. Να επαναφέρουμε με αναβαθμισμένη μορφή την ενισχυτική διδασκαλία και την πρόσθετη διδακτική στήριξη. Να αναπτύξουμε τη διαπολιτισμική και αντιρατσιστική εκπαίδευση και τις τάξεις υποδοχής. Να εκπονήσουμε προγράμματα στήριξης του μαθητικού πληθυσμού και των αντίστοιχων σχολικών μονάδων, που αφορούν κυρίως σε ευάλωτες ομάδες νέων, δηλαδή σε δυσπρόσιτες περιοχές, σε άτομα με οικονομική ανέχεια, σε άτομα Ρομά, στα άτομα που σχετίζονται με την παραβατικότητα των ανηλίκων. Να ενισχύσουμε την εκπαίδευση των ελληνοπαίδων του εξωτερικού, που δεινοπαθεί. Να προχωρήσουμε στην ουσιαστική αναβάθμιση της εκπαίδευσης των μουσουλμανοπαίδων της Θράκης, ώστε να αντιμετωπιστούν τα

φαινόμενα σχολικής εγκατάλειψης, να διασφαλίζεται η ισότιμη πρόσβασή τους σε όλες τις βαθμίδες και τους τύπους της δημόσιας εκπαίδευσης και να διασφαλιστεί η επιστημονική επιμόρφωση των εκπαιδευτικών που διδάσκουν σε αυτήν την πληθυσμιακή κατηγορία.

Τερματίζουμε την πολιτική καταργήσεων και συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων. Επανεξετάζουμε, όμως, τη λειτουργία σχολικών μονάδων που καταργήθηκαν στη βάση παιδαγωγικών και κοινωνικών κριτηρίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεύτερος θεμέλιος λίθος είναι η ικανοποίηση των πιεστικών εκπαιδευτικών αναγκών μετά από πέντε χρόνια λιτότητας και μνημονιακών παρεμβάσεων. Όπως είπαμε, επιδίωξή μας είναι η ανασυγκρότηση της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων, με καθολική συμμετοχή όλων των νέων σε όλο το φάσμα της δεκαετράχρονης – δηλαδή δώδεκα συν δύο η προσχολική αγωγή– εκπαίδευσης.

Πιο συγκεκριμένα:

Πρώτον, οι μνημονιακοί νόμοι, που διέλυσαν και υποβάθμισαν τη δημόσια παιδεία παύουν να ισχύουν.

Προχωρούμε στη θέσπιση μεταβατικού θεσμικού πλαισίου για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης, ανοίγοντας, όπως είπε ο Πρωθυπουργός και ο Υπουργός Παιδείας, ευρύ διάλογο με όλους τους εμπλεκόμενους.

Σε συνεργασία με άλλα συναρμόδια Υπουργεία προχωρούμε σε δράσεις για την ανακούφιση της ανθρωπιστικής κρίσης, όπως ανέφερε και η Αναπληρώτρια Υπουργός κ. Φωτίου, μέσα από προγράμματα προληπτικής ιατρικής, εμβολιασμών και επισιτιστικής βοήθειας, δηλαδή πρόγευμα και μικρά γεύματα για τους μαθητές.

Αρχίζουμε από σήμερα τον επανασχεδιασμό των αναλυτικών προγραμμάτων και των σχολικών εγχειριδίων. Στοχεύουμε στην αναδιάρθρωση της ύλης προς την κατεύθυνση της μείωσης του όγκου των πληροφοριών για χάρη της εμβάθυνσης και της κριτικής σκέψης. Στόχος μας είναι τα βιβλία της επόμενης σχολικής χρονιάς να βρίσκονται έγκαιρα στα σχολεία και οι όποιες αλλαγές στην ύλη δεν θα συνεπάγονται αναγκαστικά την αλλαγή των σχολικών εγχειριδίων της επόμενης χρονιάς, καθότι δεν προλαβαίνουμε.

Διερευνούμε όλες τις αναγκαίες προϋποθέσεις για να υλοποιήσουμε τη μείωση του αριθμού των μαθητών ανά τμήμα, στο μέτρο βέβαια των δυνατοτήτων κάλυψης των θέσεων εκπαιδευτικού δυναμικού με μόνιμες θέσεις. Το επαναλαμβάνω: με μόνιμες θέσεις.

Στο σχολείο στο οποίο έχουμε θητεύσει όλοι μας ξέρουμε ότι κάποια μαθήματα είναι πρωτεύοντα και κάποια δευτερεύοντα.

Για εμάς πρωτεύοντα είναι όλα εκείνα τα μαθήματα που διαμορφώνουν τις προϋποθέσεις για να γίνουν οι αυριανοί πολίτες μορφωμένοι, με κριτική σκέψη και αισθητική καλλιέργεια. Προς τούτο θέλουμε η αξιακή μας θέση για την κάλυψη της γενικής παιδείας στο δημόσιο σχολείο όλης της γνώσης και της εμπειρίας να πάρει σάρκα και οστά. Προς το σκοπό αυτό, η αισθητική αγωγή, η καλλιέργεια των τεχνών, η φυσική αγωγή, η αγωγή υγείας, η περιβαλλοντική εκπαίδευση, η πληροφορική, η αγωγή του δημοκρατικού πολίτη σχεδιάζονται ως ισότιμες και αναγκαίες πτυχές του αναλυτικού προγράμματος από κοινού με τις παραδοσιακές εγκύκλιες γνώσεις.

Εργαζόμαστε στην κατεύθυνση της αναβάθμισης και σταδιακής επαναφοράς της διδασκαλίας περισσότερων ξένων γλωσσών στο σχολείο, σύμφωνα με παιδαγωγικά κριτήρια. Θέλουμε να δίδεται η δυνατότητα απόκτησης πιστοποιητικών γλωσσομάθειας από το δημόσιο σχολείο, έτσι ώστε να ανακουφιστεί ο οικογενειακός προϋπολογισμός.

Τέλος, στην ενότητα αυτή καθιστούμε το σχολείο κέντρο της γειτονιάς, κοινωνικό χώρο δημιουργίας, ανοιχτό και μετά τη λήξη των μαθημάτων για δραστηριότητες πολιτισμού, αθλητισμού, κοινωνικής αλληλεγγύης και άλλα, σε συνεργασία με την εκπαιδευτική κοινότητα, τους κατοίκους της γειτονιάς και την τοπική αυτοδιοίκηση.

Ιδιαίτερα, για το λύκειο ενισχύουμε τον αυτόνομο μορφωτικό ρόλο της λυκειακής βαθμίδας, με αποκατάσταση της ουσιαστικής ισοτιμίας -γενικής και τεχνικής επαγγελματικής κατεύθυν-

σης- και στρατηγικός μας στόχος είναι το ενιαίο σχολείο θεωρίας και πράξης, αξιοποιώντας τα θετικά χαρακτηριστικά από την εμπειρία του πολυκλαδικού λυκείου. Έτσι, όπως αναφέρθηκε και από τον Υπουργό Παιδείας, δρομολογούμε την αποσύνδεση των προαγωγικών και απολυτηρίων εξετάσεων από τη διαδικασία εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Επαναφέρουμε το γενικό μέσο όρο 9,5 για την προαγωγή από τη μια τάξη στην άλλη. Καταργούμε τις πανελλαδικές εξετάσεις στην Α' και Β' λυκείου από το τρέχον σχολικό έτος, καθώς καταργούμε και την υποχρεωτική επιλογή του 50% των θεμάτων των εξετάσεων του λυκείου από την τράπεζα των θεμάτων. Όπως είπαμε, η τράπεζα θα παραμείνει ως συμβουλευτικό προαιρετικό εργαλείο για εκπαιδευτικούς και μαθητές. Να σημειώσουμε ότι τα χρήματα που δαπανήθηκαν για την τράπεζα θεμάτων ήταν 1.570.000 ευρώ. Με τα χρήματα αυτά, θα μπορούσαν να είχαν προσληφθεί χίλιοι αναπληρωτές για την αντιμετώπιση μέρους των εκπαιδευτικών κενών.

Όπως αναφέρθηκε από τον Υπουργό Παιδείας, σε συνεργασία με τα συναρμόδια Υπουργεία δρομολογείται η επαναφορά των σχολικών φυλάκων που τέθηκαν σε διαθεσιμότητα. Σχεδιάζουμε την αναβάθμιση της δημόσιας τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης και την αναδιοργάνωση των προγραμμάτων των ΕΠΑΛ. Παρέχουμε ισότιμη δυνατότητα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για τους αποφοίτους τους. Καταργούμε τις μετα-γυμνασιακές ΣΕΚ, δηλαδή σχολές επαγγελματικής κατάρτισης και αναδιανομοφύονται το μετα-λυκειακό έτος των ΕΠΑΛ από έτος μαθητείας, σε έτος ειδικεύσεως αποφοίτων ΕΠΑΛ και επαναφορά του από την άτυπη στην τυπική εκπαίδευση. Επαναλειτοουργούν, σύμφωνα με τις δεσμεύσεις μας, τα ΕΠΑΛ από το σχολικό έτος 2015-2016, οι τομείς και οι ειδικότητες των ΕΠΑΛ και ΕΠΑΣ που καταργήθηκαν με το ν.4146/2013. Οι εκπαιδευτικοί των πενήντα ειδικοτήτων της τεχνικής επαγγελματικής εκπαίδευσης που καταργήθηκαν με το άρθρο 82 του ν.4172/2013, τοποθετούνται άμεσα στα ΕΠΑΛ.

Για τη φετινή χρονιά, πρέπει να ξέρετε ότι υπάρχουν εκπαιδευτικοί που πληρώνονταν με το 75% και παρέμεναν στα σπίτια τους. Αυτοί οι εκπαιδευτικοί επανέρχονται και αξιοποιούνται για τις εκπαιδευτικές και διοικητικές ανάγκες των δημόσιων σχολείων σε εργαστηριακά κέντρα, σε τομείς που μπορούν να δουλέψουν, σε ΙΕΚ και υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας.

Ιδιαίτερα για τις φετινές πανελλαδικές εξετάσεις, όπως αναφέρθηκε από τον Υπουργό Παιδείας, καθώς και για τις επόμενες δύο σχολικές χρονιές θα μεριμνήσουμε, ώστε να μη διαταραχθούν οι εκπαιδευτικές λειτουργίες αλλά και να ρυθμιστούν κάποια επείγοντα ζητήματα που τις διευκολύνουν.

Έτσι, λοιπόν, πρώτον, για το σχολικό τρέχον έτος οι εξεταστικές διαδικασίες και ρυθμίσεις που αφορούν την απόλυση από το λύκειο και την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση των μαθητών και μαθητριών της Γ' λυκείου παραμένουν ως έχουν.

Δεύτερον, για τη Γ' λυκείου του επόμενου σχολικού έτους, δηλαδή για τους μαθητές που φοιτούν φέτος στην Β' λυκείου, μελετάμε τη δυνατότητα επικοινωνίας -και θα ανακοινωθεί σύντομα- των επιστημονικών πεδίων εξειδίκευσης, ώστε οι υποψήφιοι να μπορούν να επιλέξουν περισσότερα του ενός επιστημονικά πεδία. Οι βαθμοί προαγωγής της Α' και Β' λυκείου και ο βαθμός απόλυσης της Γ' λυκείου δεν θα προσμετρούνται στο βαθμό πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Τέλος, ανοίγουμε το διάλογο με την κοινωνία για το νέο σύστημα εισαγωγής στα ΑΕΙ, το οποίο προφανώς θα χρειαστεί αρκετά χρόνια στην προοπτική της ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση: Θέτουμε σταθερά θεμέλια για μια δημόσια ποιοτική προσχολική και πρωτοβάθμια εκπαίδευση, που θα παρέχει όλα τα απαραίτητα εφόδια στους μαθητές και θα θέτει τις βάσεις για τη δραστητική μείωση της σχολικής αποτυχίας στις επόμενες βαθμίδες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαβεβαιώνουμε τον ελληνικό λαό ότι θα κάνουμε ό,τι είναι απαραίτητο, ώστε όλα τα νήπια να έχουν απρόσκοπτη πρόσβαση στη δημόσια δωρεάν δέχρονη προσχολική εκπαίδευση σε όλη την ελληνική επικράτεια. Δίνουμε έμφαση στην εξασφάλιση των αναγκαίων υποδομών και τη στελέ-

χωση με το αναγκαίο προσωπικό.

Διασφαλίζουμε την ποιοτική αναβάθμιση του δημοτικού και του ολοήμερου σχολείου. Τα έρημα χωριά χωρίς σχολεία και οι σχολικές μονάδες «μαμούθ» στις αστικές περιοχές, είναι εικόνες που δεν μας ικανοποιούν και δεν συνάδουν με τη σύγχρονη παιδαγωγική. Τέλος, στην ενότητα αυτή η πρόσφατη εγκύκλιος του προηγούμενου Υπουργού Παιδείας, σχετικά με την αλλαγή του ωρολογίου προγράμματος από το Μάρτη του 2015 ανακαλείται.

Ειδική αγωγή. Θα πρέπει να γνωρίζουμε όλοι και να έχουμε ενστερνιστεί ότι η εκπαίδευση των μαθητών με αναπηρία ή και με ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες είναι θεμελιώδης δείκτης πολιτισμού. Η διακηρυγμένη αρχή «ένα σχολείο για όλους», αναφέρεται στο σχολείο της γειτονιάς, στο οποίο εγγράφονται όλα τα παιδιά με ή χωρίς αναπηρία και το οποίο υποστηρίζεται, στελεχώνεται, εξοπλίζεται και διαμορφώνεται, έτσι ώστε να υποποιείται με συνέπεια ο στόχος της ένταξης και συμπεριλήψης.

Βεβαίως θα υπάρχουν και ειδικά σχολεία που θα αφορούν στα παιδιά εκείνα που το είδος της αναπηρίας τους ή οι πολλαπλές τους αναπηρίες δεν τους επιτρέπουν να ενταχθούν στο κοινό σχολείο. Αλλά θα πρέπει να τονίσουμε ότι στις δομές σχεδιάζονται εξατομικευμένα προγράμματα γνωστικού, ψυχαγωγικού και αθλητικού περιεχομένου προσαρμοσμένα στις ανάγκες του κάθε μαθητή και παρέχονται υποστηρικτικές υπηρεσίες και στους μαθητές και στις οικογένειές τους.

Θα μεριμνήσουμε για την πλήρη αναβάθμιση και υποστήριξη των θεσμοθετημένων διαγνώσιμων φορέων ΕΔΕΑΥ και ΚΕΔΔΥ και αυτό αποτελεί προτεραιότητά μας. Θα προχωρήσουμε από φέτος στην εφαρμογή του ενιαίου πίνακα πρόσληψης αναπήρων ειδικού εκπαιδευτικού και ειδικού βοηθητικού προσωπικού, καθώς και στην αποκατάσταση των εκπαιδευτικών που υπηρετούσαν στις δομές της ειδικής εκπαίδευσης και τέθηκαν σε διαθεσιμότητα με την κατάργηση των κλάδων τους.

Η παράλληλη στήριξη χορηγείται στο μαθητή με αναπηρία ανεξάρτητα από την ύπαρξη τμήματος ένταξης στο σχολείο.

Πάρα πολλοί γονείς ανησυχούν. Το είχαμε εξαγγείλει και από την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο. Το νομοσχέδιο για την ειδική εκπαίδευση θα συνταχθεί από μηδενική βάση με συνεξέταση των προτάσεων όλων των εμπλεκόμενων φορέων. Στην υπόθεση της εκπαίδευσης των παιδιών με αναπηρία και ειδικές εκπαιδευτικές ανάγκες, θέλουμε να έχουμε τους γονείς συμμάχους και συμμετόχους.

Όσον αφορά στην ιδιωτική εκπαίδευση θέλω να επισημάνω τρία σημεία.

Πρώτον, εποπτεύουμε, όπως μας επιβάλλει το άρθρο 16 του Καταστατικού Χάρτη της δημοκρατίας μας, την τήρηση της συνταγματικής νομιμότητας στην ίδρυση και λειτουργία των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων.

Δεύτερον, αναμορφώνουμε και επικαιροποιούμε το νομικό πλαίσιο που διέπει τη λειτουργία των ιδιωτικών σχολείων και των φροντιστηρίων στη βάση παιδαγωγικών και επιστημονικών κριτηρίων και δεσμευόμαστε για την απαρέγκλητη τήρησή του.

Τρίτον, διασφαλίζουμε για λόγους κοινωνικού και δημόσιου συμφέροντος τα εργασιακά δικαιώματα των ιδιωτικών εκπαιδευτικών οι οποίοι επανεντάσσονται στο Υπουργείο Παιδείας και παύουν να υπάγονται στο Υπουργείο Εργασίας.

Επαναφέρουμε και εδώ, όπως και σε άλλες κατηγορίες εργαζομένων στον ιδιωτικό τομέα, το θεσμό των συλλογικών συμβάσεων.

Τέλος, στην ενότητα αυτή προχωρούμε στην ανασύσταση της κατρηγμένης διεύθυνσης ιδιωτικής εκπαίδευσης του Υπουργείου Παιδείας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημιουργία κλίματος συνεργασίας και αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ της πολιτείας και της εκπαιδευτικής κοινότητας μαζί με την συνεχή δωρεάν –τονίζω– επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και τη δημοκρατική ανασυγκρότηση της εκπαίδευσης, αποτελούν ασφαλή προϋπόθεση για την επιτυχία της προσπάθειάς μας.

Οι τρέχουσες διαδικασίες, όπως ανέφερε και ο κύριος Υπουργός, οι διαδικασίες αξιολόγησης δεν συνέβαλαν στη δημιουργία τέτοιου κλίματος και τραυμάτισαν την εκπαιδευτική κοινότητα. Γι' αυτό αναστέλλονται, καθώς και οι όποιες πειθαρχικές ή προ-

αγωγικές συνέπειές τους, προκειμένου να μελετηθούν σε βάθος όλοι οι συναφείς παράγοντες.

Η αντικατάσταση του σημερινού νομοθετικού πλέγματος αξιολόγησης εκπαιδευτικών και σχολείων από ένα σύστημα αποτίμησης του εκπαιδευτικού και παιδαγωγικού έργου με δημοκρατικό και συλλογικό τρόπο είναι απαραίτητη. Αντισταθμίζουμε όμως –και να προσέξουμε στο σημείο αυτό– τη λειτουργική αποτίμηση του εκπαιδευτικού έργου ως μια συμμετοχική και δημοκρατική μεθοδολογία διάγνωσης προβλημάτων, αναζήτησης λύσεων και επεξεργασίας προτάσεων και μέτρων για τη βελτίωση της ποιότητας της εκπαίδευσης. Σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί για μας εργαλείο ιεραρχικής και χρηματοδοτικής διάκρισης των σχολικών μονάδων ή τιμωρητικό εργαλείο μισθολογικής διαφοροποίησης και διοικητικής πειθαρχίας των «υπαλλήλων», όπως τους θεωρούσαμε.

Θα σας πει αύριο και ο κ. Κατρούγκαλος ότι καταργούμε όλο το πειθαρχικό νομοθετικό πλέγμα του ν. 4057/2012 και του ν. 4093/2012. Μέχρι τη συνολική αναμόρφωσή του, καταργούνται άμεσα οι αντισυνταγματικές ρυθμίσεις του Πειθαρχικού Δικαίου, όπως η διάταξη που θέλει τον υπάλληλο σε αργία ή παραπομπή του στο πειθαρχικό συμβούλιο και η διάταξη που ορίζει ως αδίκημα την προδήλως αναξιοπρεπή ή ανάρμοστη ή ανάξια συμπεριφορά εντός ή εκτός υπηρεσίας. Αναγνωρίζουμε ότι η συμμετοχή σε συνδικαλιστική ή άλλη κοινωνική δράση, δε συνιστά σε καμία περίπτωση ανάρμοστη συμπεριφορά. Διασφαλίζουμε τη διαφάνεια των διαδικασιών σε όλες τις υπηρεσιακές μεταβολές όπως αναφέρθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Η Κυβέρνησή μας δεν θα ανεχθεί καμία από τις γνωστές πρακτικές πελατειακού χαρακτήρα παιδαγωγικού και διοικητικού αυταρχισμού ανάδειξης των ημέτερων και επιβράβευσης της ήσσονος προσπάθειας.

Θα εκπονήσουμε άμεσα ένα νέο δημοκρατικό πλαίσιο λειτουργίας των σχολικών μονάδων και των διευθυντικών στελεχών με αναβαθμισμένο ρόλο –το τονίζω– των συλλόγων διδασκόντων.

Τέλος, δεσμευόμαστε ότι για όλες τις πτυχές του προγράμματός μας, θα προχωρήσουμε από αύριο κιόλας στο άνοιγμα ενός ευρύτατου και ουσιαστικού διαλόγου με όλους όσους εμπλέκονται στην εκπαιδευτική διαδικασία, με τους εκπαιδευτικούς, τους μαθητές, τους γονείς, την επιστημονική κοινότητα, τα στελέχη της δημόσιας διοίκησης.

Θέλω να συνεργαστούμε ανοιχτά και ειλικρινά με όλους. Θέτουμε τους εκπαιδευτικούς στόχους και σχεδιάζουμε ένα συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, ώστε να δημιουργήσουμε επιτέλους ένα εκπαιδευτικό σύστημα σταθερό, που θα προάγει τη χαρά της γνώσης και της μάθησης, έτσι που τα παιδιά μας να αγαπήσουν το σχολείο. Θέλουμε παιδιά χαρούμενα, με την αισιοδοξία για τη ζωή, που θα αγαπούν το συνάνθρωπό τους, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και θρησκεία. Θέλουμε νέες και νέους με ανορθωμένο φρόνημα, που δεν θα πορεύονται σκυφτοί και κυρίως δεν θα σκύβουν παρά μόνο για να δώσουν το χέρι και να βοηθήσουν εκείνους που είναι χαμηλά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Παιδείας κ. Κουράκη.

Τον λόγο έχει ο κ. Κωστής Χατζηδάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να ευχηθώ καλή επιτυχία στην Κυβέρνηση, γιατί η επιτυχία της Κυβέρνησης θα είναι και επιτυχία της Ελλάδας. Και το εννοώ.

Κυρίες και κύριοι, όμως, την ίδια στιγμή φαντάζομαι ότι κανένας από μας δεν έχει υποστεί πολιτική λοβοτομή μετά τις εκλογές. Έχετε τις θέσεις σας, έχουμε τις δικές μας και θέλουμε να συμβάλουμε με την κατάθεση των απόψεών μας στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα για την πατρίδα μας. Αυτή, άλλωστε, είναι και η ουσία της δημοκρατίας.

Επομένως, τις θέσεις μας θα παρουσιάσω, επικεντρώνοντας την προσοχή μου σε κάποια ζητήματα που σχετίζονται με την οικονομία. Δεν θα αναφερθώ ιδιαίτερα στη συνεργασία που, όπως φαίνεται, θα ξεκινήσει με τον ΟΟΣΑ. Θέλω να πω απλώς

πως ευχαριστώ την Κυβέρνηση για την ευχάριστη έκπληξη που μας επεφύλαξε και που μου επεφύλαξε προσωπικά. Μέχρι τώρα μας κατακεραυνώνατε και με κατακεραυνώνατε για τη συνεργασία μας με τον ΟΟΣΑ, για την εργαλειοθήκη. Τώρα καλείτε τον ΟΟΣΑ περίπου ως σωτήρα. Συγχαρητήρια για την επιλογή σας και σας ευχαριστώ ξανά γι' αυτήν την ευχάριστη έκπληξη που μου επιφυλάξατε!

Θα μιλήσω για δύο βασικά ζητήματα που αφορούν στην οικονομία και στη διαπραγμάτευση με τους δανειστές μας. Ο Πρωθυπουργός χθες μίλησε για το στόχο του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Μίλησε παράλληλα -όχι εκτεταμένα, οφείλω να πω- και για τις επενδύσεις. Και τα δύο ζητήματα είναι ζητήματα απόλυτης προτεραιότητας, μόνο που ο Πρωθυπουργός φοβούμαι ότι δεν εξήγησε ούτε πως θα επιτευχθεί ο στόχος του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού ούτε πως θα προσελκύσουμε επενδύσεις.

Θέλω, επειδή πιστεύω ότι υπάρχουν κάποιοι πραγματικοί κίνδυνοι, δι' ολίγον να αναφερθώ και στα δύο αυτά θέματα. Ως προς τον προϋπολογισμό, ο κ. Τσίπρας αναφέρθηκε στο πρόγραμμα παροχών της Θεσσαλονίκης, το οποίο ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ είχε κοστολογήσει στα 11,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Παράλληλα, στο επίπεδο των εσόδων εξήγγειλε την κατάργηση του ΕΝΦΙΑ, την αύξηση του αφορολόγητου στις 12.000 ευρώ κ.λπ..

Φυσικά, κανένας Έλληνας δεν είναι αντίθετος ούτε στις παροχές ούτε στη μείωση της φορολογίας. Το ζητούμενο, όμως, είναι ότι ο συνδυασμός αυτών των δύο πολιτικών, δεν οδηγεί στο στόχο του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Οδηγεί στην αύξηση των ελλειμμάτων που κάποιος θα πρέπει να τα καλύψει. Μάλιστα, εδώ μιλάμε για τεράστιο άνοιγμα. Υπενθυμίζω ότι οι πρωτογενείς δαπάνες του προϋπολογισμού είναι 49 δισεκατομμύρια. Σ' αυτά έρχεστε να προσθέσετε 12 δισεκατομμύρια επιπλέον, ενώ ταυτόχρονα αναγγέλλετε αυτές τις μειώσεις της φορολογίας.

Ούτε οι αγορές ούτε και η τρόικα πρόκειται να καλύψουν αυτά τα νέα ελλείμματα και τυχόν εκτροχιασμός του προϋπολογισμού θα είναι εκτροχιασμός της οικονομίας. Μην το υποτιμάτε, διότι θα το αντιμετωπίσετε τους αμέσως επόμενους μήνες.

Εδώ δεν είναι κινδυνολογία. Είναι πράγματα που θα ξεκινήσουν να συμβαίνουν από το Μάρτιο, τον Απρίλιο και μετά. Και επομένως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή εδώ είναι απλά μαθηματικά, θα πρέπει να ξέρετε ότι είτε θα εκτροχιαστεί ο προϋπολογισμός είτε θα εκτροχιαστούν οι υποσχέσεις σας. Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Και σας το λέω για να πάρετε το ταχύτερο δυνατόν τις αποφάσεις σας.

Δεύτερον, για τις επενδύσεις φοβούμαι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ τις εννοεί χωρίς επενδυτές. Ο κ. Τσίπρας εστίασε κυρίως στις δημόσιες επενδύσεις -για να είμαι ακριβής, μίλησε μόνο για την αναπτυξιακή τράπεζα και πάλι δεν κατέστησε σαφές πως θα βρεθούν οι πόροι για να συσταθεί αυτή η αναπτυξιακή τράπεζα-, αλλά για τις ιδιωτικές επενδύσεις νομίζω ότι έστειλε απολύτως αρνητική μηνύματα στην αγορά. Είπε, δηλαδή, ότι θα σταματήσουν οι αποκρατικοποιήσεις στους τομείς των υποδομών και των δικτύων -πού θα γίνουν; Ξέρω εγώ; Νομίζω κανείς-, θα ακυρωθούν μια σειρά από ρυθμίσεις στο ασφαλιστικό και θα ακυρωθούν και όλες οι αλλαγές που έγιναν στην εργασιακή νομοθεσία.

Όλα αυτά στέλνουν το μήνυμα ότι η Ελλάδα όχι μόνο δεν προχωρεί στο δρόμο των μεταρρυθμίσεων, όπως είναι αντιληπτός ο όρος στην Ευρώπη αλλά οδεύει σε ένα δρόμο αντιμεταρρυθμίσεως, ένα εξαιρετικά αρνητικό μήνυμα για τις επενδύσεις, όσο και για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Το δόγμα, λοιπόν, φοβούμαι πως είναι παροχές χωρίς έσοδα και επενδύσεις χωρίς επενδυτές.

Αυτό, πέραν των αντικειμενικών προβλημάτων για τον προϋπολογισμό και την ανάπτυξη, δημιουργεί ακόμα μια περιπλοκή την οποία θα ήθελα να επισημάνω. Προσθέτει προβλήματα στη διαπραγμάτευση, η οποία πρέπει να γίνει με τους δανειστές μας, προκειμένου να έχει στήριξη η Ελλάδα το επόμενο χρονικό διάστημα. Γιατί προσθέτει προβλήματα; Διότι πριν φτάσετε στη διευθέτηση του χρέους, θα πρέπει να αντιμετωπίσετε το ζήτημα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, ο οποίος θα πρέπει να είναι ισοσκελισμένος αλλά και το ζήτημα των μεταρρυθμίσεων, που

είναι προαπαιτούμενο για να συμφωνήσετε για τα υπόλοιπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και εδώ ανακύπτει το κεντρικό ερώτημα που μας απασχολεί όλους σε σχέση με τη διαπραγμάτευση και την κατάληξή της. Θα υπάρχει σύγκρουση ή θα έχουμε την περιβόητη κυβίστηση από την πλευρά της Κυβέρνησης;

Από την πλευρά μου θέλω να είμαι απολύτως σαφής. Εμείς σας στηρίζουμε για το δεύτερο. Θα στηρίξουμε μια στροφή στο ρεαλισμό από την πλευρά της Κυβέρνησης. Ας χρησιμοποιήσετε την εκλογική σας νίκη για να πετύχετε κάτι καλύτερο με τους εταίρους μας και να μη μας οδηγήσετε μέσα από μια ακραία ρητορική, μια λαϊκίστικη προσέγγιση και μια ευγενή τύφλωση, κατά τον Γιαννουλόπουλο, σε μια οικονομική και εθνική ήττα. Διότι η οικονομική απομόνωση και η χρεοκοπία δεν είναι πηγή εθνικής υπερηφάνειας. Είναι ήττα και ταπείνωση.

Στην Ευρώπη, χωρίς καμιά αμφιβολία δεν είναι όλα καλά και σας το λέω εγώ που είμαι ευρωπαϊστής. Έχω μιλήσει και στο παρελθόν για τους κινδύνους που προκύπτουν από την ακραία στάση της τρόικας. Αλλά άλλο τόσο επικίνδυνο είναι και το εμπόριο του λαϊκισμού. Δεν μπορούμε να αφεθούμε να πέσουμε στο παγόβουνο πανηγυρίζοντας. Κι αυτό είναι που φοβάμαι ότι μπορεί να συμβεί. Χρειάζεται επιδεξιότητα, δημιουργικότητα και εκμετάλλευση των ευκαιριών για έναν επωφελή εθνικά συμβιβασμό.

Τι εννοώ; Τώρα στις διαπραγματεύσεις που κάνετε έχετε ένα πολύ καλύτερο πεδίο απ' ό,τι είχαμε εμείς το 2012, όταν ανέλαβε η κυβέρνηση συνεργασίας. Έχετε, πρώτον, την απόφαση του Eurogroup του Νοεμβρίου του 2012, που επιτρέπει, βάσει των πρωτογενών πλεονασμάτων που έχουν επιτευχθεί και ενός κύκλου μεταρρυθμίσεων που έχει ολοκληρωθεί, να πετύχετε διευθέτηση και ουσιαστική απομείωση του χρέους με επιμήκυνση, με περίοδο χάριτος, με μείωση του στόχου για τα πρωτογενή πλεονάσματα. Ξέρετε, τα έλεγα και τα λέγαμε όλοι και πριν από τις εκλογές αλλά μας κατηγορούσατε και πάλι ότι είμαστε ανάλγητοι, νεοφιλελεύθεροι και δωσίλογοι. Τώρα χαίρομαι που έχετε μια μεταστροφή, ο Υπουργός Οικονομικών, διάφορα άλλα στελέχη σας και δεν μιλάτε πια για κούρεμα, που έτσι κι αλλιώς ήταν ανέφικτο αλλά υιοθετείτε αυτούς τους στόχους, για τους οποίους εμάς μας κατηγορήσατε.

Καλώς ήρθατε! Σας καλωσορίζουμε γι' αυτό το κομμάτι τουλάχιστον στο χώρο της κοινής λογικής.

Εκτός απ' αυτήν την απόφαση του Eurogroup, έχετε επίσης τώρα πια το πακέτο Γιούνκερ, το οποίο ουσιαστικά είναι ένα δεύτερο ΕΣΠΑ και στο οποίο μπορείτε να πατήσετε για να ωθήσετε τη χώρα προς τα εμπρός αναπτυξιακά. Έχετε το πακέτο Ντράγκι, το οποίο αποτελεί μία ένεση ρευστότητας για τις τράπεζες και για την πραγματική οικονομία, μόνο που για να επωφεληθούμε ως χώρα θα πρέπει να είμαστε σε πρόγραμμα. Οι ηρωισμοί που άκουσα εκ μέρους του Πρωθυπουργού δεν ωφελούν προφανώς προς αυτήν την κατεύθυνση.

Έχετε, επίσης και το γεγονός ότι έκλεισε ένας κύκλος ύφεσης. Όταν ξεκινήσαμε εμείς το 2012, είχαμε ύφεση 7% και η χώρα από πέρυσι ξεκίνησε να μπαίνει στο δρόμο της ανάκαμψης και της ανάπτυξης.

Όλα αυτά είναι που πρέπει να εκμεταλλευτείτε για να τιμήσετε στην ουσία την εντολή που σας έδωσαν οι Έλληνες πολίτες, γιατί -μη γελιέστε- η εντολή που σας έδωσαν δεν ήταν ούτε για τυφλή σύγκρουση ούτε για έλλειψη ρευστότητας ούτε για περαιτέρω άνοδο της ανεργίας ούτε για έξοδο της χώρας από το ευρώ. Δεν είχατε αυτήν την εντολή. Οι ρητορικές εξάρσεις που σας οδηγούν να γίνετε Τσάβες της Μεσογείου δεν παγιδεύουν μόνο εσάς αλλά ναρκοθετούν την πορεία της χώρας και υπονομεύουν θυσίες πολλών γενεών Ελλήνων.

Μην παρασυρθείτε, λοιπόν, απ' αυτές τις ρητορικές εξάρσεις. Είναι αλήθεια ότι οι υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα αποθεώνουν προσωρινά όποιον τις δίνει αλλά στη συνέχεια τον τιμωρούν πάρα πολύ αυστηρά. Θυμηθείτε τι έγινε με το Γιώργο Παπανδρέου και το «λεφτά υπάρχουν».

Είναι δικαίωμά σας αν αποφασίσετε να κάνετε ένα πολιτικό χαράκι αλλά ταυτόχρονα δεν είναι δικαίωμά σας να οδηγήσετε σ'

αυτόν το δρόμο τους Έλληνες. Αυτή η χώρα για πολλές δεκαετίες πάλεψε για να μην είναι απλώς μία βαλκανική χώρα, να μην είναι Αλβανία και Σκόπια. Ας διαπραγματευτούμε, λοιπόν, με στόχο έναν έντιμο συμβιβασμό που θα κρατήσει ζωντανό το όραμα της Ευρώπης για την Ελλάδα. Δεν ταιριάζει στην πατρίδα μας η βαλκανοποίηση, η απομόνωση, η οπισθοδρόμηση.

Εμείς είμαστε το κόμμα που ίδρυσε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ο ηγέτης που έβαλε την Ελλάδα στην Ευρώπη και έχουμε διπλή υποχρέωση να είμαστε παρόντες σ' αυτήν τη μεγάλη εθνική μάχη, στη μάχη για την Ελλάδα της Ευρώπης.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηδάκη.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Χρήστο Καραγιαννίδη από τον ΣΥΡΙΖΑ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Νομίζω ότι ζούμε σε ένα σουρεαλισμό. Η Νέα Δημοκρατία στις 25 Ιανουαρίου έχασε τις εκλογές και επιμένει στην ίδια τρομολαγνεία. Δεν έχει καταλάβει. Κάποιος πρέπει να τους ενημερώσει ότι έχουν χάσει τις εκλογές. Συνεχίζουν με τις ίδιες αυτοεκπληρούμενες προφητείες. Ενώ μας στηρίζουν, θεωρούν ότι θα καταστραφούμε.

Ένας δεύτερος σουρεαλισμός είναι ότι οι άνθρωποι που βούλιαξαν το καράβι μάς λένε «προσοχή να μην πέσετε στο παγόβουνο».

Ένας τρίτος σουρεαλισμός, είναι αυτός του κ. Βρούτση που με εντυπωσίασε εχθές. Ο κ. Βρούτσης σε χθεσινή του δήλωση είπε ότι με τις εξαγγελίες του ΣΥΡΙΖΑ για τον κατώτατο μισθό έχουν χαθεί σαράντα χιλιάδες εκατόν δεκατρείς θέσεις. Προσέξτε, δεν είπε «σαράντα χιλιάδες εκατό» ούτε «σαράντα χιλιάδες διακόσιες». Μίλησε για σαράντα χιλιάδες εκατόν δεκατρείς θέσεις. Ο κ. Βρούτσης καθόταν και τις μετρούσε μία-μία.

Από πού βγαίνει αυτό το νούμερο; Είναι το αρνητικό έλλειμμα του τελευταίου διμήνου των προσλήψεων προς τις απολύσεις. Είναι πολύ περίεργο –για να χρησιμοποιήσω μία ευγενική έκφραση– ο Υπουργός της ανεργίας, ο Υπουργός που επί δυόμισι χρόνια διόγκωσε το ποσοστό της ανεργίας σε μεγαλύτερα από τα μεταπολεμικά ποσοστά, να λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ φτάνει για τις σαράντα χιλιάδες εκατόν δεκατρείς χαμένες θέσεις. Έχει δε αυτό το θράσος, γιατί μπορεί να μιλά εκ του ασφαλούς όντας δημόσιος υπάλληλος για πολλά χρόνια, Βουλευτής και Υπουργός και μην έχοντας ζήσει ούτε μία ώρα ανεργίας.

Αυτή, λοιπόν, είναι μια κατάσταση που υπάρχει στη Νέα Δημοκρατία. Όταν θα συνειδητοποιήσουν ότι χάθηκαν οι εκλογές, θα μπορέσουμε να κάνουμε και μια πιο παραγωγική κουβέντα.

Από την άλλη υπάρχει Το Ποτάμι. Η ειδική αγορήτρια στην πρώτη της ομιλία βιάστηκε να πει τι δεν είπε ο Πρωθυπουργός. Θα πρέπει να σας ενημερώσω για τη διαδικασία ότι ο Πρωθυπουργός λέει τους βασικούς άξονες ενός προγραμματικού σχεδιασμού και μετά οι Υπουργοί αντιστοίχως εξειδικεύουν αυτά που έχει πει ο Πρωθυπουργός. Αν ήταν να τα πει όλα ο Πρωθυπουργός, τρεις μέρες θα καθόταν εδώ ο Αλέξης Τσίπρας και το Υπουργικό Συμβούλιο δεν θα ήταν εδώ.

Άρα, με αυτήν τη λογική και επειδή μας έκανε κριτική για το σύμφωνο συμβίωσης, παραδείγματος χάριν, και επειδή το ανακοίνωσε ο κ. Παρασκευόπουλος, περιμένω από την ειδική αγορήτρια να κάνει την αυτοκριτική της.

Μετά ήρθε και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και μας έκανε κριτική για το ότι δεν μιλήσαμε για το διαχωρισμό Εκκλησίας και Κράτους και για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα. Αλήθεια, σε αυτήν την πεντάχρονη λαίλαπα εσάς σας απασχολεί; Γιατί και εκεί πήρατε απάντηση από τον κ. Μπαλτά για το χωρισμό Εκκλησίας και Κράτους. Για το ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα, άκουσε κάποιος από εσάς στο Ποτάμι το πακέτο που ανακοίνωσε η Θεανώ Φωτίου, η Αναπληρώτρια Υπουργός;

Την πολιτική κώφωση δεν μπορούμε να τη θεραπεύσουμε. Καλό είναι, όμως, όταν γράφετε ομιλίες δύο και τρεις μέρες πριν, να τις αναπροσαρμόζετε σύμφωνα με αυτά που ακούτε, όχι αυτά που έχετε γράψει τρεις μέρες πριν, γιατί φαίνεστε αναντίστοιχοι σε αυτά που λέτε. Μη βιάζεστε, λοιπόν, και εκτίθεστε σε αυτό το επίπεδο.

Θέλετε να σας πω, λοιπόν, για τον κατώτατο μισθό τι λέει ο Πρόεδρός σας; Να τα ακούσετε ξανά, μιας και σας αρέσει να τα ακούτε αυτά τα πράγματα. Ο κ. Θεοδωράκης είπε ότι δεν πρέπει να δοθεί αύξηση στους εργαζόμενους, γιατί αυτοί οι καταραμένοι εργαζόμενοι θέλουν να τρώνε, θέλουν να έχουν ζέστη, θέλουν να έχουν και ηλεκτρικό ρεύμα και επειδή αυτά σε μεγάλο μέρος τα εισάγουμε, θα δημιουργήσει έλλειμα στο εμπορικό ισοζύγιο. Να πεθάνουν, λοιπόν, οι εργαζόμενοι για να μπορέσουμε να έχουμε καλή οικονομία!

Αλήθεια θα πείτε κάποια πολιτική θέση ή θα συζητάμε με εξυπνακισμούς, γιατί μέχρι στιγμής η δικιά σας κριτική επίσης δεν είναι παραγωγική και δεν είναι παραγωγική γιατί έχετε μάθει σε ένα επίπεδο των «Πρωταγωνιστών». Μπείτε, λοιπόν, μέσα στην Αίθουσα, μπείτε μέσα στη Βουλή, μπείτε μέσα στην πολιτική και συζητήστε εποικοδομητικά.

Το τρίτο αφορά το ΚΚΕ. Είπε ο Γενικός Γραμματέας, ο κ. Κουτσούμπας, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα πάρει αντιλαϊκά μέτρα. Δεν έχω ακούσει κάποιο αντιλαϊκό μέτρο από τον ΣΥΡΙΖΑ τις τόσες ώρες που ήμουν εδώ μέσα στην Ολομέλεια, εκτός και αν τα αντιλαϊκά μέτρα, παραδείγματος χάριν, είναι η επαναφορά των συλλογικών συμβάσεων, είναι η επανασύσταση της τριμελούς διαιτησίας, είναι η στελέχωση των ελεγκτικών μηχανισμών για τη «μαύρη» και ανασφάλιστη εργασία, είναι η επαναφορά της μετενέργειας, είναι η κατάργηση του πεντάετους στο νοσοκομείο, είναι η κατάργηση του 1 ευρώ στις συνταγές, είναι η σταδιακή μείωση της συμμετοχής των ασφαλισμένων. Μπορεί να είμαστε εφορμιστές. Θα ζήσετε με αυτό. Και εμείς θα ζήσουμε. Αλλά αυτά τα πράγματα δεν είναι αντιλαϊκά.

Και κάποια στιγμή, πέρα από την ξύλινη φορμάικα, πείτε και έναν λόγο για το τι θα κάνετε εσείς, γιατί δεν μπορεί να είμαστε στο ιστορικό επέκεινα ο κόσμος να πεινάει, ο κόσμος να μην έχει να πάει στο νοσοκομείο, ο κόσμος να μην μπορεί να στείλει τα παιδιά του στο πανεπιστήμιο και εσείς να λέτε όταν έρθει ο σοσιαλισμός θα λυθούν όλα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ: Δεν ακούσατε καλά τι λέμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ: Τα πράγματα πρέπει να λυθούν τώρα. Τώρα πρέπει να λυθούν τα πράγματα και όχι με την επίκληση του σοσιαλισμού, στην οποία όλοι προσδοκούμε και όλοι προσβλέπουμε. Όμως, έχουμε μία διαφορετική αντιμετώπιση στο πως θα φτάσουμε, γιατί ο κοινωνικός μετασχηματισμός δεν θα έρθει με προεδρικό διάταγμα ούτε θα τον νομοθετήσουμε για να πούμε από αύριο ξεκινάμε τον κοινωνικό μετασχηματισμό. Ο κοινωνικός μετασχηματισμός είναι καθημερινή πρακτική. Οικοδομείται και διαπαιδαγωγείται ο κόσμος και το μαζικό κίνημα, όταν του δίνεις υποδείγματα στο πως θα βάλει για να αλλάξει την κοινωνία. Δεν έχουμε εφεύρει κάποιον άλλον τρόπο, ώστε να πούμε με μια διαταγή από αύριο σοσιαλισμός. Όταν θα τον βρείτε, να μας τον προτείνετε για να πάμε να συζητήσουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με μια εκτίμηση. Υπάρχουν τρεις ημερομηνίες αυτήν την εβδομάδα οι οποίες είναι σημαντικές. Είναι σημαντικές, γιατί θα αφορούν τους αμέσως επόμενους μήνες και τα αμέσως επόμενα χρόνια στο πού θα βαδίσει αυτή η χώρα. Εμείς στις εκλογές δεν κατεβήκαμε για να πάμε να συμβιβαστούμε ή να πούμε «Παιδιά, συνεχίστε τα μνημόνια, μια χαρά περνούσαμε πέντε χρόνια».

Εμείς ψηφιστήκαμε από τον ελληνικό λαό και δηλώσαμε ξεκάθαρα ότι θα πούμε ότι αυτό το πρόγραμμα δεν πάει άλλο. Δεν είναι λογικό να αφαιμάξεις τη χώρα, δεν είναι λογικό τα χρέη των τραπεζών να τα ρίξεις στους ώμους των εργαζομένων, δεν είναι λογικό να περιμένεις να δανειοδοτείς μια χώρα η οποία με αυτά τα δάνεια απλώς θα αποπληρώνει τους τόκους και θα φτάνει το χρέος στο 180%. Διότι μπορεί η Νέα Δημοκρατία να έχει πολλούς θαυμαστούς οικονομολόγους αλλά ας μας εξηγήσει κάποιος το πασιφάνες. Πώς είναι δυνατόν, το 2010 να έχουμε χρέος 124% και να το φτάσουμε στο 180% με ένα μεγαλειώδες PSI και με ένα τεράστιο πρόγραμμα δανειοδότησης 250 δισεκατομμυρίων; Έχετε σκεφτεί ποτέ γιατί απέτυχε αυτό; Γιατί δεν πέτυχαν όλα αυτά που μας είπατε ως στόχους, ξεκινώντας από τον κ. Παπακωνσταντίνου; Και αναφέρομαι σε τέσσερις Υπουργούς Οικονομικών μέχρι στιγμής, γιατί είπε ο κ. Βορίδης ότι είναι ο πρώτος

Υπουργός Οικονομικών που δεν είπα νούμερα. Αν δεν έχετε καταλάβει, το πρόβλημα δεν είναι τα νούμερα αλλά η πολιτική βούληση να λύσεις το πρόβλημα με τα νούμερα. Διότι δεν συζητάμε με νούμερα στο Eurogroup ή στη Σύνοδο Κορυφής, αλλά το πώς πολιτικά η Ευρωπαϊκή Ένωση ή θα διαχειριστεί το πρόβλημα χρέους –που δεν το έχει μόνο η Ελλάδα– ή δεν θα υπάρχει ως Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτό προσπαθούμε να κοινοποιήσουμε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους δανειστές. Διότι όσο και να αρμέξεις μια γελάδα που είναι έτοιμη να πεθάνει, γάλα δεν θα βγάλει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Καραγιαννίδη.

Καλώ στο Βήμα τον κ. Νίκο Δένδια από τη Νέα Δημοκρατία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να ευχηθώ σε εσάς –διότι απουσίαζα την ημέρα της εκλογής σας– καλή επιτυχία στο έργο σας και να ακολουθήσω το συνάδελφο κ. Κωστή Χατζηδάκη διατυπώνοντας και εγώ την ελπίδα μου –όπως νομίζω όλοι οι Έλληνες– ανεξαρτήτως των πεποιθήσεών μας η Κυβέρνηση να πετύχει στο έργο της.

Από εκεί και πέρα, όμως, πρέπει να πω ότι η συζήτηση των προγραμματικών δηλώσεων δεν μας έκανε ιδιαίτερα ευτυχεστέρος προς αυτήν την κατεύθυνση.

Κατ' αρχάς, θέλω να πω ότι ένα πολύ μεγάλο κομμάτι της συζήτησης σ' αυτήν την Αίθουσα αφιερώθηκε στο δημόσιο χρέος. Συμμερίζομαι την άποψη που ακούστηκε στην Αίθουσα και υποστηρίζει ότι δεν είναι αυτό το κεντρικό ζήτημα αυτής της συζήτησης αλλά θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι κατά την άποψή μου και όπως έχουν τα πράγματα, αυτό δεν είναι κατ' ανάγκη και το κεντρικό ζήτημα που αφορά τη χώρα σ' αυτήν τη φάση.

Οι αριθμοί –τους οποίους καλό είναι να μετέρχεται κανείς ορισμένες φορές– είναι περίπου σαφείς. Πράγματι, αυτήν τη στιγμή το χρέος είναι κοντά στο 180% του ΑΕΠ, όταν το 2009 ήταν 129,7% του ΑΕΠ. Βεβαίως η αριθμητική διαφορά είναι πολύ μικρότερη. Η ποσοστιαία οφείλεται στο γεγονός ότι έχει πέσει πολύ χαμηλά το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Όμως, οι τόκοι εξυπηρέτησης το 2009 ήταν σχεδόν 12,5 δισεκατομμύρια. Σήμερα που συζητάμε οι τόκοι εξυπηρέτησης υπερβαίνουν μόλις τα 5 δισεκατομμύρια. Αυτό σημαίνει, δηλαδή, ότι η χώρα έχει ένα πολύ μικρό κόστος εξυπηρέτησης αυτού του πολύ μεγάλου δημόσιου χρέους. Θα πρότεινα, λοιπόν, αντί να συζητάμε συνεχώς για το δημόσιο χρέος, να δούμε κάτι το οποίο είναι, κατά την άποψή μου, πολύ βασικότερο. Αυτό είναι το μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Θα διαθέσω το λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου για να συζητήσουμε δύο βασικά θέματα. Το πρώτο είναι το θέμα του προϋπολογισμού. Πρώτο ζήτημα: Πρέπει ή δεν πρέπει να έχουμε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό; Επανελημμένως στην ιστορία της ανθρωπότητας αλλά και στη σύγχρονη ιστορία έχουν αναπτυχθεί απόψεις κατά του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Άκουσα –με χαρά, αν θέλετε, αλλά και με ιδιαίτερη προσοχή ως όφειλα– την τοποθέτηση του Πρωθυπουργού κ. Τσίπρα υπέρ του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού.

Ανέμενα, λοιπόν –όπως νομίζω ότι αναμέναμε όλοι στην Αίθουσα– αυτά τα οποία θα λεχθούν κατόπιν να υπηρετούν αυτήν την κατ' αρχάς τοποθέτηση του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού. Οφείλω να πω ότι σ' αυτό δεν γίναμε σοφότεροι. Και εξηγούμαι. Λίγο πολύ κατ' αρχάς το λεγόμενο «πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης», αποτιμημένο από τον ΣΥΡΙΖΑ –εμείς το είχαμε αποτιμήσει πολύ περισσότερο– κοστίζει περίπου 11,5 με 12 δισεκατομμύρια. Ας δεχθούμε αυτή την εκτίμηση.

Θέματα τα οποία επίσης ελέγχθησαν σ' αυτήν την Αίθουσα προσθέτουν πάνω σ' αυτά τα 11,5 δισεκατομμύρια, η καταργηση του ΕΝΦΙΑ εν μέρει, γιατί θα πρέπει να υποθέσουμε ότι θα μετονομαστεί με έναν άλλο τρόπο και θα μείνει κάτι και το αφορολόγητο των 12.000 ευρώ. Όμως, αν θέλετε, ας μείνουμε στα 12 δισεκατομμύρια και μην προσθέσουμε και άλλα 5,5 δισεκατομμύρια περίπου που βγαίνουν με έναν πρόχειρο λογαριασμό που έκανα εγώ, προσθέτοντας και διάφορες παροχές στο επίπεδο της παιδείας και διαφόρων άλλων.

Από πού θα υπηρετηθούν αυτά, ώστε να υπηρετήσουμε –Ξαναλέω– τον ισοσκελισμένο προϋπολογισμό; Μόνο μια απάντηση υπάρχει. Φόροι, επιπλέον φόροι. Κατά συνέπεια, αυτό το οποίο περιμέναμε ως στοιχειώδη υποχρέωση των προγραμματικών δηλώσεων είναι να έρθει εδώ η Κυβέρνηση και να μας πει είτε διά του Πρωθυπουργού είτε διά του Υπουργού των Οικονομικών, ποιοι επιπλέον φόροι θα επιβληθούν και που. Εάν λάβει δε κανείς υπ' όψιν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συμφωνήσει ότι ο Έλληνας πολίτης έχει υπερφορολογηθεί, δεν καταλαβαίνω πως από τις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης υπηρετείται ο στόχος του ισοσκελισμένου προϋπολογισμού, εκτός αν υπάρχει κρυφή, βαρύτατη, ατζέντα φορολόγησης η οποία εδώ δεν αναπτύσσεται, όπως δεν αναπτύχθηκε και προεκλογικά.

Πέραν αυτού, όμως, αυτό το οποίο είναι πιο σημαντικό να συζητήσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης της χώρας, διότι λέμε επανελημμένως το μνημόνιο, το κακό μνημόνιο κ.λπ., υπονοώντας σε μεγάλο βαθμό το χρέος πίσω από αυτό και τις υποχρεώσεις εξυπηρέτησής του. Ας υποθέσουμε ότι αύριο το πρωί για οποιοδήποτε λόγο η διαπραγματευτική τακτική του ΣΥΡΙΖΑ είχε το μέγιστο αποτέλεσμα κι αιφνιδίως η Ευρωπαϊκή Ένωση, σε στιγμή χριστιανικής αγάπης για τον ελληνικό λαό, μας χάριζε το σύνολο του χρέους και το ίδιο έκανε το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και το ίδιο έκανε και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα. Αυτό θα συνιστούσε λύση των προβλημάτων μας; Την άλλη μέρα η Ελλάδα θα ήταν στο σωστό δρόμο; Θα είχαμε λύσει τα πάντα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι υποχρεωμένος να σας πω ότι κατά τη δική μου ταπεινή άποψη, μετά από δέκα χρόνια θα βρισκόμασταν ακριβώς στο σημείο που βρισκόμασταν και το 2009. Διότι η ασθένεια δεν είναι το χρέος. Το χρέος και τα ελλείμματα είναι το σύμπτωμα. Η ασθένεια είναι το παραγωγικό μοντέλο. Έχουμε ένα παραγωγικό μοντέλο το οποίο αν δεν αλλάξει, δεν μπορούμε να πάμε πουθενά.

Θα αναφέρω δύο απλούς αριθμούς. Οι εξαγωγές είναι το 1/3 των εισαγωγών. Η καινοτομία έχει 0,47% συμμετοχή στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν. Υπάρχει πιθανότητα μια χώρα με αυτές τις παραμέτρους ποτέ να ευδοκιμήσει;

Στα χρόνια που πέρασαν, αυτά τα δύο-δυόμισι χρόνια, η κυβέρνηση μας έκανε σημαντικές προσπάθειες προς αυτήν την κατεύθυνση, τις οποίες δεν είναι ώρα τώρα να σας αναπτύξω, διότι δεν γίνονται προγραμματικές δηλώσεις του τι κάναμε εμείς εδώ και δύο-δυόμισι χρόνια. Το ερώτημα είναι: Συνιστούν αυτοί οι τομείς προτεραιότητα για την Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, ναι ή όχι, και εάν συνιστούν, πώς θα υπηρετηθούν; Επ' αυτού ουδέν ακούστηκε.

Η δική μας αντίληψη είναι ότι η χώρα χρειάζεται εκατό χιλιάδες νέες επιχειρήσεις. Η δική μας αντίληψη είναι ότι η χώρα χρειάζεται επενδύσεις άνω των 100 δισεκατομμυρίων. Όλα αυτά τα οποία αναπτύχθηκαν εδώ κατά τις προγραμματικές δηλώσεις, δημιουργούν αντικίνητρα στη δημιουργία επιχειρήσεων, δημιουργούν αντικίνητρα στην έλευση ξένων επενδύσεων. Πώς θα καταπολεμηθεί η ανεργία του 25%-26%; Από το δημόσιο τομέα μόνο; Στο ίδιο κρατικοδίαιτο μοντέλο ανάπτυξης θα γυρίσουμε; Κι ελπίζουμε ότι έτσι θα βγάλουμε τη χώρα από την κρίση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι καίτοι η Κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ συνοδεύεται από τις ευχές μας και τις ελπίδες μας να πετύχει αυτά τα οποία ακούσαμε κατά τη συζήτηση και από τον Πρωθυπουργό αλλά και από τους Υπουργούς, δεν μπορούν να μας κάνουν ούτε αισιόδοξους ούτε σοφότερους.

Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι –αυτό είναι το εθνικό μας καθήκον– να στηρίξουμε στο βαθμό που μπορούμε την Κυβέρνηση και στη διαπραγματευτική της προσπάθεια και στο δρόμο των διαρθρωτικών αλλαγών, αν επιλέξει να τον ακολουθήσει. Κι ελπίζω να το πράξει. Φοβούμαι όμως, απ' όσα άκουσα κατά τη συζήτηση στην Αίθουσα αυτή, ότι δεν είναι διατεθειμένη να προχωρήσει σε αυτόν το δρόμο. Και αυτό μας οδηγεί, απ' ενός μεν αυτονόητα να καταψηφίσουμε τις προγραμματικές δηλώσεις αλλά κυρίως να έχουμε έντονο φόβο για το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ.

Δένδια.

Νομίζω ότι ήσασταν από τους ελάχιστους που δεν μίλησαν με κεκτημένη ταχύτητα σε χρόνο Υπουργού.

Τώρα τον λόγο έχει η κ. Ευγενία Ουζουνίδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΥΓΕΝΙΑ ΟΥΖΟΥΝΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε. Χαίρομαι πολύ που η Βουλή μας έχει κυρία Πρόεδρο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από πέντε χρόνια συλλογικής κατάθλιψης οι πολίτες χαμογελούν ξανά. Νιώθουν πως ανακτούν τη χαμένη τους αξιοπρέπεια. Βρίσκονται στο πλευρό της Κυβέρνησης, πολίτες που δεν την ψήφισαν. Μόλις προχθές γέμισε η πλατεία Συντάγματος από πολίτες που αυθόρμητα συνεννοήθηκαν μέσω των μέσων κοινωνικής δικτύωσης για να συμπαρασταθούν στην Κυβέρνηση, ήρεμα, αξιοπρεπώς, χωρίς κάγκελα, χωρίς χημικά.

Στην περιοχή μου στο λεκανοπέδιο Κοζάνης, όπου η κατάσταση είναι ζοφερή και αβίωτη, όπου η φτώχεια έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις λόγω των υψηλότερων ποσοστών ανεργίας και μάλιστα μακροχρόνιας, στα καφενεία, στο δρόμο μου είπαν: «Ψηλά το κεφάλι, είμαστε εδώ, νιώσαμε Έλληνες, προχωρήστε!».

Αυτό κατάφερε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νέα Κυβέρνηση μέσα στην πρώτη εβδομάδα, να ενώσει το λαό, να νιώσει ότι έχει υπόσταση και αξιοπρέπεια, ότι έχει δύναμη και ότι μπορεί να συμβάλλει στην επιτυχία της εθνικής προσπάθειας. Οι πολίτες σήμερα βλέπουν μία Κυβέρνηση σταθερή στις προεκλογικές δεσμεύσεις της, να προχωρά αταλάντευτα στην υλοποίηση του προγράμματος Θεσσαλονίκης σύμφωνα με τις χθεσινές προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού.

Προτεραιότητα είναι η αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, γιατί η προστασία των αδυνάμων, των κοινωνικά αποκλεισμένων, η εξασφάλιση της πρόσβασής τους στα πλέον απαραίτητα δημόσια αγαθά αποτελεί την πεμπτούσια της δημοκρατίας και του κοινωνικού κράτους.

Έχω τονίσει πολλές φορές ότι η δυτική Μακεδονία και πρώτα απ' όλα η Κοζάνη, είναι η καρδιά του ενεργειακού συστήματος της χώρας. Η ανάπτυξη της χώρας και της περιοχής μου περνά μέσα από τη διατήρηση και ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της ΔΕΗ. Αυτό έχει αποδειχθεί πάνω από εξήντα χρόνια.

Στη σημερινή πραγματικότητα, η ενίσχυση του δημόσιου χαρακτήρα της και η ανασυγκρότησή της, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την παραγωγική ανασυγκρότηση. Οι προηγούμενες κυβερνήσεις την απαξίωσαν και την ιδιωτικοποίησαν σε μεγάλο βαθμό και εν μέσω της τρομακτικής αύξησης των εργολαβιών, οι οποίες απειλούν σήμερα και την ύπαρξή της.

Η ακολουθούμενη πολιτική που εντάθηκε την τελευταία πενταετία, είχε σαν συνέπεια να περιοριστεί το αναγκαίο τακτικό προσωπικό της ΔΕΗ. Πλέον οι ανάγκες καλύπτονται με υπεργολαβίες όπου το προσωπικό εργάζεται σε δουλμπορικές συνθήκες επικίνδυνες για τη ζωή του, καθώς και με δίμηνες και με οκτάμηνες συμβάσεις, καλύπτοντας ειδικότητες που υποχρεούνται να καλύπτονται από εξειδικευμένο τακτικό προσωπικό, έχοντας σε ομηρία εκατοντάδες συμπολίτες μας, σε συνθήκες Νταχάου και πάνω από όλα χάνεται και η μεγάλη τεχνογνωσία που έχουν αποκτήσει αυτά τα εξήντα χρόνια.

Τέρμα, λοιπόν, αυτές οι πολιτικές και οι τακτικές ενάντια στους εργαζόμενους και το δημόσιο συμφέρον. Τέρμα η κατάργηση του εργατικού δικαίου. Τέρμα στο δουλμπορικό. Πλήρης αναδιοργάνωση και στελέχωση της ΔΕΗ.

Κυρίες και κύριοι, αυτή η περιοχή που πάνω στα σπλάχνα της βασίστηκε η ανάπτυξη της χώρας χρειάζεται τη στήριξη της Κυβέρνησης στην περιβαλλοντική αναβάθμισή της, τη στήριξη στην κοινωνική συνοχή της περιοχής μας, στήριξη στις κοινωνικές υποδομές που έχει αυτή η περιοχή, στήριξη στις υποδομές υγείας που έχει με στελέχωση νοσηλευτικού και υγειονομικού προσωπικού.

Όμως, ταυτόχρονα θα πρέπει να αμβλυνθεί και να αρθεί μια αδικία που έχει η περιοχή μας εδώ και τόσα χρόνια, να αρθεί από το νέο ΕΣΠΑ για να αναπτυχθούν τα κονδύλια, να αρθεί η κατηγοριοποίηση της περιοχής μας ως μεταβατική περιοχή. Είναι σημαντικό για τη δική μας περιοχή, να έρθουν κονδύλια κοινοτικά για την ανάπτυξη αυτής της περιοχής.

Κυρίες και κύριοι, οι δημόσιες υποδομές, οι μεταφορές και τα

δίκτυα θα υπηρετούν μέσω ενός ιεραρχημένου σχεδίου δημοσίων επενδύσεων, με σεβασμό στο περιβάλλον και στον πολίτη, το εθνικό σχέδιο παραγωγικής ανασυγκρότησης. Οφείλουμε, λοιπόν, να προχωρήσουμε στη θεραπεία των χρόνιων παθολογιών και της μνημονιακής αποδόμησης του συνολικού συστήματος παραγωγής έργων μεταφορών και δικτύων λειτουργώντας σε τρεις παράλληλους άξονες.

Πρώτος άξονας, την οικοδόμηση του επιτελικού χαρακτήρα και την εκπόνηση του στρατηγικού σχεδιασμού του Υπουργείου και της δημόσιας διοίκησης. Γιατί άραγε τόσες δεκαετίες δεν οικοδομήθηκε; Νομίζω όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ξέρουμε καλά. Ξέρουμε πολύ καλά τα διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Δεύτερον, τη θεσμική θωράκιση του συνολικού πλαισίου παραγωγής έργων και των απαραίτητων για τη χώρα μεταρρυθμίσεων.

Και τρίτον, την υλοποίηση έργων και υποδομών και τον προγραμματισμό νέων βάσει στρατηγικού σχεδίου έργων υποδομής που θα ενσωματώνει και τις πολιτικές για το περιβάλλον.

Στις προτεραιότητές μας ανήκουν η αξιοποίηση των υφιστάμενων υποδομών, η ανάδειξη προτεραιοτήτων με την ιεράρχηση των έργων, η υλοποίηση νέων συγκοινωνιακών υποδομών με συμπληρωματικότητα και ένταξή τους σε ένα σύστημα συνδυασμένων μεταφορών που θα περιλαμβάνει και θα συνδέει το επαρχιακό δίκτυο, τους αυτοκινητόδρομους, το σιδηρόδρομο, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια.

Βαρύτητα θα δοθεί στη συντήρηση και τη λειτουργική αναβάθμιση των υφιστάμενων υποδομών, ώστε να μην απαξιωθούν. Είναι παρεμβάσεις που με μικρό κόστος δίνουν προστιθέμενη αξία στις τοπικές κοινωνίες.

Θέτουμε τέλος στις ιδιωτικοποιήσεις και την εκποίηση των σημαντικών υποδομών της χώρας. Δεν θα επιτρέψουμε να επανεμφανιστούν φαινόμενα σαν αυτό της υποθαλάσσιας αρτηρίας της Θεσσαλονίκης. Για αυτό, τα έργα που εκτελούνται με τις υφιστάμενες συμβάσεις παραχώρησης θα ολοκληρωθούν. Όμως, θα υποστούν εξονυχιστικό έλεγχο νομιμότητας κόστους χρονοδιαγραμμάτων.

Θα διασφαλίσουμε το δημόσιο συμφέρον και τη θέση του δημοσίου σε αυτά με εγκατάσταση ηλεκτρονικών αναλογικών διοδίων, θα μειώσουμε το ύψος του αντιτίμου, ενώ μέριμνα θα ληφθεί και για απαλλαγή κοινωνικών κατηγοριών βάσει κριτηρίων καθώς και για τους κατοίκους περιοχών όμορων με τις εθνικές οδούς. Θα σταματήσουν όλες οι διώξεις πολιτών για τα θέματα αυτά. Δεσμευόμαστε για νομοθετική ρύθμιση.

Τα νέα δρομολογημένα έργα παραχώρησης θα επανεξεταστούν χωριστά ανά περίπτωση, με ελέγχους στους προϋπολογισμούς και τους όρους των διαγωνισμών, με διάλογο με τις τοπικές κοινωνίες και τους φορείς, εξαντλώντας όλα τα περιθώρια πρόασης του δημοσίου συμφέροντος και βάσει οδηγίας 2014/23 της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Τα προαναφερθέντα θα συμπληρωθούν με τη δημιουργία διασυνδεδεμένου δυναμικού συστήματος εθνικών τεχνικών προδιαγραφών και σύγχρονων και όχι πλάσματικών τιμολογίων κοστολόγησης αποτίμησης εργασιών.

Σημειώνουμε ότι οι διαθέσιμοι πόροι του νέου ΕΣΠΑ είναι στη πλειοψηφία τους δεσμευμένοι. Η αύξηση και υλοποίηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι δέσμευση για την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι, οι βασικές υποδομές των μεταφορών παραμένουν δημόσια κοινωνική ιδιοκτησία. Προτεραιότητα της Κυβέρνησης, είναι ο ολοκληρωμένος σχεδιασμός που θα περιλαμβάνει συνδυασμένες μετακινήσεις με προτεραιότητα στα μέσα σταθερής τροχιάς, στις θαλάσσιες μεταφορές και αερομεταφορές, ο εκσυγχρονισμός του συνόλου του υπάρχοντος σιδηροδρομικού δικτύου και η συντήρησή του, καθώς και η επέκταση των μέσων σταθερής τροχιάς και σιδηροδρόμων. Να τονίσω ότι πρέπει η νέα Κυβέρνηση να ικανοποιήσει το αίτημα των Κοζανιτών να επαναλειτουργήσει ο σιδηρόδρομος.

Προτεραιότητα είναι επίσης η προώθηση των δημόσιων συγκοινωνιών σε όλες τις περιοχές της χώρας, φιλικών προς το περιβάλλον, η οδική ασφάλεια, η μετακίνηση με χαμηλό κόστος,

η διευκόλυνση της μετακίνησης για τις κοινωνικά αδύναμες ομάδες και ανέργους με δωρεάν κάρτα μετακίνησης στα αστικά μέσα μαζικής μεταφοράς, η ανάδειξη της Ελλάδας σε διεθνές διαμετακομιστικό κέντρο με εφαρμογή συνδυασμένων μεταφορών.

Κυρίες και κύριοι, είναι απαραίτητη η επεξεργασία και εφαρμογή μίας ολοκληρωμένης πολιτικής αερομεταφορών για την Ελλάδα, τόσο όσον αφορά τους αερομεταφορείς όσο και στην αεροδρομική υποδομή στη βάση κεντρικού σχεδιασμού, αξιοποιώντας ευρωπαϊκά πρότυπα και αξιοποιώντας τις δημόσιες υπηρεσίες, τις δημόσιες υποδομές των αεροδρομίων και την ΥΠΑ, όσα δηλαδή με σχέδιο μέχρι σήμερα απαξιώθηκαν.

Στο πλαίσιο αυτό, η πολιτική μας περιλαμβάνει: δημιουργία εθνικού σχεδίου αερομεταφορών για ανάδειξη των αερολιμένων της Ελλάδας τόσο σε κόμβους στο ευρωπαϊκό δίκτυο αερομεταφορών όσο και στον ανταγωνισμό των αεροπορικών εταιριών.

Καθορισμό των αρμοδιοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, δημιουργώντας τις κατάλληλες προϋποθέσεις βεβαίως, των φορέων που σχετίζονται με τις αερομεταφορές και την τουριστική ανάπτυξη και την ταυτόχρονη ενθάρρυνση της συνεργασίας τους.

Ενίσχυση της διαλειτουργικότητας των επιμέρους δικτύων μεταφοράς.

Αναφορικά με την εξέλιξη του διαγωνισμού παραχώρησης των περιφερειακών αεροδρομίων, θα ακυρωθεί ο συγκεκριμένος διαγωνισμός όπως και όλοι οι προγραμματισμένοι διαγωνισμοί εκποίησης υποδομών, οι οποίοι σχετίζονται με την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η απάντηση των Ελλήνων στα πεπραγμένα των απελθόντων και η εντολή προς τη νέα Κυβέρνηση, ήταν εξίσου εκκωφαντικές. Θα την υλοποιήσουμε μέχρι κεραίας. Το μνημόνιο το δικό μας υπογράφηκε στις 25 Γενάρη και είναι με τον ελληνικό λαό. Σε αυτό το μνημόνιο είμαστε μνημονιακοί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε την κ. Ουζουνίδου.

Θα ήθελα να ενημερώσω το Σώμα για τον κατάλογο των ομιλητών που υπολείπονται και να συμφωνήσουμε τη διαδικασία.

Εγγεγραμμένοι στον κατάλογο είναι εν συνεχεία ο κ. Χατζησάββας Χρήστος από τη Χρυσή Αυγή, ο κ. Μπάρκας Κωνσταντίνος από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Βαρβιτσιώτης Μιλτιάδης από τη Νέα Δημοκρατία -υπάρχουν δύο έγγραφα που έχουν σταλεί, θα μου διευκρινίσει σε λίγο ο κ. Πλακιάκης- ο κ. Συρμαλένιος Νικόλαος από τον ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Μαυρωτάς από Το Ποτάμι, ο κ. Ζαχαριάς από τον ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Μανωλάκου από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, ο κ. Δαμαβολίτης από τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Εν σχέσει με την αρχική πρόταση που ήταν να ολοκληρωθεί ο κύκλος, ήταν ακόμη ο κ. Κεγκερόγλου από το ΠΑΣΟΚ και ο κ. Χαρακόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία, για τους οποίους γνωστοποιήθηκε από τους εκπροσώπους των κομμάτων τους ότι είχαν ήδη αποχωρήσει και συμφωνήσαμε να τους «εξυπηρετήσουμε» -αν μου επιτρέπεται η έκφραση- για αύριο.

Από τους Βουλευτές που εκφώνησα, παρόντα βλέπω τον κ. Μπάρκα, τον οποίο καλώ στο Βήμα. Παρακαλώ εν συνεχεία και τον κ. Μαυρωτά να ετοιμάζεται.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Συγγνώμη, εγώ είμαι μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ναι, κύριε Συρμαλένιο, ανέγνωσα τον κατάλογο. Το κάνω για να εξασφαλίσουμε την εναλλαγή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Εγώ δεν έχω αντίρρηση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε, κύριε Μαυρωτά.

Θα προηγηθεί, λοιπόν, κανονικά στη σειρά του ο κ. Συρμαλένιος.

Ορίστε, κύριε Μπάρκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τι έχουμε πάλι σήμερα εδώ; Ποια

αφήγηση ακούμε από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης; Έχουμε μία αφήγηση προηγούμενης γενιάς. Έχουμε το λεγόμενο «Grexit», μόνο που ο ελληνικός λαός με την ψήφο του στις 25 Ιανουαρίου έκανε έξοδο της συγκυβέρνησης, την ίδια στιγμή που δηλώσεις αξιωματούχων αλλά και κυβερνώντων και κυβερνήσεων του εξωτερικού ανά τον κόσμο αποκλείουν αυτήν την περίπτωση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα σκληρό και άδικο καθεστώς πέντε ετών έδωσε τα ρέστα του και μας τελείωσε. Το μνημονιακό καθεστώς που μας έσβησε το χαμόγελο και μας βύθισε στη μιζέρια, μάς τελείωσε. Και το τελείωσε η δύναμη του ελληνικού λαού, οι εργαζόμενοι, οι νέοι, οι άνεργοι, οι αγρότες, οι συνταξιούχοι. Αυτοί που σήκωσαν το βάρος της κρίσης, αυτοί τους τελείωσαν.

Η Ελλάδα σηκώνεται στα πόδια της ξανά με περηφάνια, με σιγουριά, με αξιοπρέπεια. Ο φόβος, η τελευταία ελπίδα του παλιού πολιτικού καθεστώτος τελείωσε τόσο μέσα όσο και έξω από την Ελλάδα. Αυτές τις μέρες, όλοι καταλαβαίνουμε ότι η Ευρώπη αλάζει και η Ελλάδα προχωράει.

Στις 25 Ιανουαρίου δεν είχαμε απλά μια νίκη του ΣΥΡΙΖΑ. Είχαμε έναν ιστορικό θρίαμβο του λαού μας, που νίκησε το φόβο και τιμώρησε τους τρομοκρατημένους τρομοκράτες του. Στις 25 Ιανουαρίου αλλάξαμε εποχή και τώρα προχωράμε όλοι μαζί, ό,τι κι αν ψηφίζαμε μέχρι χθες. Όλοι μαζί, γιατί η φτώχεια, η ανεργία, η απόγνωση και τα λουκέτα δεν κάνουν διακρίσεις.

Δεν επιθυμούμε να γυρίσουμε στο 2009, γιατί εμείς και το 2009 ήμασταν απέναντί σας, απέναντι από τις πολιτικές σας. Γιατί το 2009, εμπεριείχε όλες τις αιτίες και τις παθογένειες που μας οδήγησαν σε αυτήν την κρίση. Σε αυτό το καθεστώς εμείς δεν θέλουμε να επιστρέψουμε. Με αυτό το καθεστώς εμείς θέλουμε να συγκρουστούμε και θα συγκρουστούμε. Και σε αυτήν τη σύγκρουση, πρέπει η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας να είναι δίπλα μας και στέκεται δίπλα μας, για να τελειώνουμε μια για πάντα με τη διαπλοκή, τη διαφθορά, τον κομματισμό και το ρουσφέτι, να τελειώνουμε με τις αντιλήψεις και τις πρακτικές του πελατειακού κράτους, τους εθνικούς προμηθευτές και τους εθνικούς εργολάβους. Μια για πάντα, γιατί δεν πάει άλλο!

Ο ΣΥΡΙΖΑ αγωνίζεται όχι για μια επιστροφή στο παρελθόν αλλά για ένα άλμα στο μέλλον. Εμείς έχουμε όραμα να χτίσουμε μια νέα Ελλάδα, μια χώρα με δικαιοσύνη, ισότητα και δημοκρατία. Γιατί έχουμε όραμα. Έχουμε όραμα στην πατρίδα μας, κανένα παιδί να μη μένει χωρίς ένα πιάτο φαγητό, χωρίς ζεστασιά, χωρίς βιβλία, χωρίς παιδικό σταθμό και σχολείο. Κανένας άνθρωπος να μη ζει χωρίς δωρεάν ιατρική περίθαλψη και ιατρική συνδρομή. Κανένας να μη χρειάζεται φακελάκι για να εγχειριστεί σε δημόσιο νοσοκομείο. Κανένας να μην κρύνει μέσα στην αγριότητα του χειμώνα, παρατημένος από το κράτος, χτυπημένος από την αγριότητα των τραπεζών και των τραπεζιτών. Κανένας να μη ζει στο σκοτάδι, επειδή του έκοψαν το ρεύμα.

Έχουμε όραμα στην πατρίδα μας, κανένας νέος να μη μένει χωρίς μόρφωση, δουλειά, την προοπτική μιας καλύτερης ζωής. Κανένας νέος να μην περιμένει τα πεντάμηνα για να διασκεδάξει την ανεργία του. Κανένας νέος να μη γίνεται αντικείμενο εκμετάλλευσης ανασφάλιστης ή ενοικιαζόμενης εργασίας. Κανένας ηλικιωμένος στην εγκατάλειψη της πενιχρής σύνταξης και της φτώχειας. Κανένας πολίτης απροστάτευτος στην απόγνωση της ανεργίας.

Έχουμε όραμα, η πατρίδα μας να είναι μια χώρα δίκαιη και πολιτισμένη, μια κοινωνία ανοιχτή στο διαφορετικό, που θα δίνει ίσες ευκαιρίες σε όλους με όλη την ισονομία για όλους, με νόμους που να ισχύουν για όλους και να τηρούνται από όλους.

Μπήκαμε σε μία νέα εποχή, στην κυριολεξία σε μια νέα εποχή. Νέα κατάσταση, νέα καθήκοντα. Το είχαμε πει ότι με την εκλογή του ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρξει ένα θετικό σοκ στην κοινωνία. Η πραγματικότητα, όμως, είναι πολύ πιο ενθαρρυντική από τις προβλέψεις μας. Ένα καθεστώς πέντε χρόνων έπεσε σε παγόβουνο. Έπεσε έχοντας εξαντλήσει όλα τα όπλα του και η κοινωνία πήρε ανάσα. Και όχι μόνο αυτό. Η κοινωνία ξαναθυμήθηκε και μας ξαναθύμισε το τι σημαίνει αξιοπρέπεια, διεκδίκηση, αλληλεγγύη και ελπίδα.

Μπορεί να απέχουμε δεκαπέντε μέρες, ημερολογιακά, από την

ημέρα που η χώρα έφυγε από το σκοτάδι των μνημονίων αλλά σε πολιτικό και ιστορικό χρόνο, όλοι νιώθουμε –ελπίζουμε και οι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης– ότι πλέον μπορούμε να αρθρώσουμε ανάστημα.

Λέμε να πρωτοτυπήσουμε, κυρίες και κύριοι. Ας το καταλάβουν όλοι καλά. Λέμε να κάνουμε αυτά που δεσμευτήκαμε, γι' αυτά που μας ψήφισε ο ελληνικός λαός. Να τερματίσουμε τα μνημόνια και να εναποδιαπραγματευτούμε τη δανειακή σύμβαση. Να λύσουμε ένα πρόβλημα που δεν είναι ελληνικό αλλά δομικό πρόβλημα της Ευρωζώνης. Εκεί είναι το στοίχημα, ένα στοίχημα που συγκινεί όλους τους λαούς της Ευρώπης, μια απλή αλήθεια λυτρωτική και θεραπευτική για τη συντριπτική πλειοψηφία των κοινωνιών της Ευρώπης.

Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε άλλο έτσι. Έπεσε σε εμάς, έλαχε σε εμάς η ευθύνη να πούμε και να κάνουμε αυτά που είναι αναγκαία για τους πολίτες σήμερα, αδιαφορώντας για το εάν αυτό θα αγχώσει τις αγορές και όσους κρύβονται πίσω από αυτές.

Η ταξική λιτότητα αποδοκιμάστηκε στην Ελλάδα. Η λαϊκή ετυμολογία την κατέστησε παρελθόν. Αυτό δεν είναι ένα καρίσιμο του ΣΥΡΙΖΑ ή μια ηθελγημένη υπερβολή. Τα μνημόνια τελείωσαν. Θα αποδοκιμαστούν και στην Ισπανία και στην Πορτογαλία και σε άλλες χώρες της Ευρώπης. Και έχουμε ακόμα να δούμε πάρα πολλά.

Τίποτα δεν είναι πιο ισχυρό από μια ιδέα όπου έχει έρθει ο καιρός της. Ήρθε ο καιρός να ξαναπιστέψουμε ότι μπορούμε να ζήσουμε αλλιώς. Έλαχε σε αυτήν την Κυβέρνηση, μετά από χρόνια να ενώσει την συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, να επαναφέρει σταθερότητα και προσδοκία στον κόσμο, να ανοίξει παράλληλα έναν νέο δρόμο για την Ευρώπη, όλα αυτά χωρίς σεϊσμούς και καταποντισμούς.

Οι προγραμματικές δηλώσεις της νέας Κυβέρνησης, εισάγουν με αποφασιστικότητα και σχέδιο τη χώρα στη μεταμνημονιακή εποχή. Αλλά, δεν φτάνει η νέα Κυβέρνηση μόνη της. Χρειάζεται και την κριτική στήριξη του κόσμου, όπου με δημοκρατικό τρόπο πρέπει να ξαναοργανωθεί και να πάρει τη χώρα στα χέρια του ξεκινώντας από την Τετάρτη σε κάθε πλατεία της χώρας αλλά και σε όλες τις πρωτεύουσες της Ευρώπης.

Ψήφο εμπιστοσύνης δεν δίνουμε εμείς σε αυτήν την Κυβέρνηση. Δίνει ο κόσμος που συμμετείχε στους αγώνες στη Γένοβα, στο Φόρουμ της Θεσσαλονίκης και της Αθήνας, στους αγώνες ενάντια στο άρθρο 16, όλοι αυτοί που αποδοκίμασαν την πολιτική, αυτοί που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια ενάντια στη δολοφονία του Γρηγορόπουλου, όσοι συμμετείχαν στις πλατείες, όσοι συμμετείχαμε στις Σκουριές.

Καλή δύναμη σύντροφοι και συντρόφισσες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μπάγκα.

Και καλώς στο Βήμα τον κ. Νίκο Συρμαλένιο, που θα διαπιστώσει ότι δεν θα αδικηθεί όπως φοβόταν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Δεν φοβάμαι την αδικία του χρόνου. Φοβάμαι την άχαρη ώρα, η οποία υπάρχει με λίγους Υπουργούς, παρ' ότι η Κυβέρνηση είναι συνεπής σε σχέση με την προηγούμενη περίοδο τουλάχιστον των τελευταίων δύομισι χρόνων που ζήσαμε μαζί, κυρία Πρόεδρε, και παρά το γεγονός θαυμάζω την αντοχή σας που δεν έχετε ακόμα αντικατασταθεί έστω για λίγο από έναν Αντιπρόεδρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε συνάδελφε, με την άδειά σας απλώς να σας πω ότι θεωρώ υποχρέωσή μου στο βαθμό που υπάρχουν Βουλευτές που επιθυμούν να μιλήσουν και αφού δεν έχει εξαντληθεί ο κατάλογος, να παραμείνω.

Εξάλλου, μην ξεχνάτε ότι και οι υπηρεσίες της Βουλής παραμένουν και οι εργαζόμενοι. Και μάλιστα, επειδή τους ρώτησα, όχι απλώς δεν εξέφρασαν οποιοδήποτε παράπονο αλλά δήλωσαν από πριν ότι προτίθενται να παραμείνουν για να διευκολυνθούμε και να αποκτήσει όσο το δυνατόν μεγαλύτερο περιεχόμενο η συζήτηση.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΥΡΜΑΛΕΝΙΟΣ: Πραγματικά τα εύσημα και στους εργαζόμενους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εγώ θέλω και από αυτό το Βήμα να χαιρετίσω την ιστορική νίκη του λαού μας στις 25 Γενάρη 2015, μια ιστορική νίκη που αποτελεί δικαίωση αγώνων, ελπίδων γενεών και γενεών. Και δυστυχώς, δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι δεν πρόλαβαν να δουν αυτήν τη στιγμή της χαράς και να συμμεριστούν μαζί μας την αισιοδοξία την οποία αποπνέουμε στη νέα πραγματικότητα η οποία διαμορφώνεται.

Και θέλω να πω ότι στην περιοχή μου, στις Κυκλάδες πραγματικά δεν υπάρχει ιστορικό προηγούμενο να εκλέγει η Αριστερά τρεις από τους τέσσερις Βουλευτές. Και βεβαίως, δεν υπήρχε ούτε το 2012 προηγούμενο στη σύγχρονη ιστορία της Ελλάδας, να βγάλει η Αριστερά Βουλευτή και έλαχε σε εμένα να έχω αυτήν την τιμή.

Τώρα βεβαίως, μαζί με τους άλλους δύο συναδέλφους από τις Κυκλάδες, αναλαμβάνουμε μία τεράστια ευθύνη για το έργο το οποίο θα στηρίξουμε και θα φέρουμε σε πέρας μαζί με όλη την Κοινοβουλευτική Ομάδα και μαζί με όλο το λαό.

Θέλω να πω ότι η νησιωτική μας Ελλάδα και οι Κυκλάδες, όλα αυτά τα τελευταία μνημονιακά χρόνια, πέραν των περικοπών μισθών, συντάξεων, της φοροεπιδρομής και των άλλων οριζόντιων μέτρων που υπήρξαν από τις μνημονιακές κυβερνήσεις, υπέστησαν μεγάλη ζημιά που ισοδυναμεί ουσιαστικά με κατάργηση κατακτήσεων σαράντα χρόνων για την αποκέντρωση και την περιφερειακή ανάπτυξη.

Έκλεισαν υπηρεσίες, δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες, έκλεισαν δομές, ΙΚΑ, Επιθεωρήσεις Εργασίας και μια σειρά άλλες υπηρεσίες. Το δημόσιο σύστημα υγείας καταρρέει, η παιδεία λειτουργεί με προβληματικό τρόπο, η αυτοδιοίκηση μετατράπηκε σε δημόσια υπηρεσία διεκπεραίωσης καθηκόντων της καθημερινότητας.

Η ακτοπολική διασύνδεση λειτουργεί σε δύο ταχύτητες, μία χειμερινή, η οποία είναι άκρως προβληματική και μία την τουριστική περίοδο που πάει σχετικά καλά. Η ακτοπολική συγκοινωνία υπέστη σοβαρές περικοπές στα δρομολόγια λόγω περικοπής των κονδυλίων για τις λεγόμενες «άγονες γραμμές δημοσίου συμφέροντος».

Ο τουρισμός παρ' ότι είναι ανοδικός –ανοδικός, βεβαίως, όχι από Έλληνες τουρίστες αλλά από ξένους τουρίστες– δεν μπορεί να αντισταθμίσει την αποκοπή και την απομόνωση πολλών νησιών από τα κέντρα των νησιωτικών νομών και την ηπειρωτική χώρα, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την ταλαιπωρία μετακίνησης των μονίμων κατοίκων που για λόγους διευκόλυνσης και λύσης φορολογικών ή ασφαλιστικών προβλημάτων, είναι υποχρεωμένοι να μετακινούνται εκτός του νησιού τους, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την έλλειψη γιατρών ειδικότητων, δεν μπορεί να αντισταθμίσει την ανεργία σε μεγάλα πληθυσμιακά νησιά, όπως είναι η Σύρος, όπου το Ναυπηγείο Νεωρίου φυτοζωεί, οι επαγγελματίες κλείνουν ή δίνουν αγώνα επιβίωσης, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν μπορούν να ζήσουν με τους μισθούς πείνας.

Απέναντι σε αυτήν την κατάσταση, η Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας οφείλει ανάμεσα στο τιτάνιο έργο της να εντάξει και τη λύση των προβλημάτων της νησιωτικότητας που αποτελεί επιταγή των ευρωπαϊκών συνθηκών και του ελληνικού Συντάγματος.

Η Κυβέρνησή μας, οφείλει να επεξεργαστεί μαζί με τη νησιωτική τοπική αυτοδιοίκηση και τις τοπικές κοινωνίες, μέτρα υλοποίησης της νησιωτικής ιδιαιτερότητας, πέραν των μειωμένων συντελεστών ΦΠΑ στο Αιγαίο και τη διατήρηση των χαμηλών συντελεστών στον τουρισμό.

Αυτά είναι αδιαπραγμάτευτα, αν θέλουμε η νησιωτική Ελλάδα να έχει βιώσιμη προοπτική ανάπτυξης σε όλους τους τομείς με κυρίαρχο, φυσικά, ένα βιώσιμο ποιοτικό τουρισμό.

Ανάμεσα στα κρίσιμα ζητήματα που σχετίζονται με τη βιώσιμη ανάπτυξη της νησιωτικής Ελλάδας δύο είναι τα πιο κρίσιμα, χωρίς να υποβαθμίζουμε τα υπόλοιπα.

Πρώτο είναι το ακτοπολικό ζήτημα. Ήδη παρενέργειές του έγιναν φανερές αμέσως μετά την ανάληψη ευθύνης από τη νέα ηγεσία στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου, όπως είναι η λήξη της σύμβασης της μίας ενδοκυκλαδικής γραμμής, η βλάβη του πλοίου «ΜΥΤΙΛΗΝΗ» που εκτελεί δρομολόγια προς Σάμο και βόρειο Αιγαίο, η επίσχεση εργασίας στο «ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΗΝΟΥ», πρώην

«ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» που τώρα κάνει τη γραμμή Κύθηρα-Αντικύθηρα λόγω μη καταβολής δεδουλευμένων.

Τα φαινόμενα αυτά, είναι αποτελέσματα ενός πλέον αποτυχημένου και χρεοκοπημένου ακτοπλοϊκού μοντέλου που βασίζεται αποκλειστικά στις ιδιωτικές εταιρείες και που έχει τα ακριβότερα εισιτήρια από όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς, η αντιμετώπιση ακτοπλοϊκής διασύνδεσης δεν μπορεί να λυθεί ριζικά σε άμεσο χρόνο πέραν από μικροβελτιώσεις, παρά μόνο με τον σχεδιασμό και τη σύσταση του δημόσιου κοινωνικού φορέα ακτοπλοΐας που θα απαιτήσει τουλάχιστον κάποιους μήνες για να υλοποιηθεί. Θα είναι ένας φορέας, ο οποίος, πρώτον, θα σχεδιάσει το ελάχιστο δημόσιο δίκτυο ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών και δεύτερον, θα δημιουργήσει το πλαίσιο παροχής του συγκοινωνιακού έργου είτε από πλοία του ίδιου του φορέα είτε με εκμίσθηση πλοίων από ιδιωτικές ακτοπλοϊκές εταιρείες.

Το δεύτερο κρίσιμο ζήτημα, είναι το ζήτημα της δημόσιας υγείας.

Δεν μπορεί να συνεχιστεί η υποστελέχωση από γιατρούς ειδικότητας ή η αποκλειστική στελέχωση με αγροτικούς γιατρούς, που αλλάζουν ανά δεκαπενθήμερο.

Δεν μπορεί οι διακομιδές να γίνονται με πρώην ψαροκάικα και να στοιχίζουν 3 έως 4.000 ευρώ.

Επίσης, δεν μπορεί να μην υπάρχουν ασθενοφόρα ή ακόμα και οδηγό του ΕΚΑΒ.

Πρότασή μας, που πρέπει η ηγεσία του Υπουργείου Υγείας άμεσα να αντιμετωπίσει, είναι η στήριξη τριών νοσοκομείων στις Κυκλάδες, που πρέπει να γίνει πρώτα με την αναβάθμιση των Νοσοκομείων της Σύρου και της Νάξου αλλά και με την ένταξη στο ΕΣΥ και το άνοιγμα του Νοσοκομείου της Σαντορίνης, η στελέχωση των κέντρων υγείας και των περιφερειακών ιατρείων, με παροχή κινήτρων, η δημιουργία περιφερειακού ΕΚΑΒ, η λειτουργία συστήματος τηλεϊατρικής στα μικρά νησιά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού.)

Θα ήθελα μία μικρή ανοχή, κυρία Πρόεδρε.

Από 'κει και πέρα, υπάρχουν ορισμένα άλλα ζητήματα τα οποία σταχυολογώ. Η στήριξη της ναυπηγοεπισκευής και ανάμεσά τους του Ναυπηγείου του Νεωρείου, το σταμάτημα των βιομηχανικών αιολικών πάρκων σε τέσσερα νησιά, την Τήνο, την Άνδρο, την Πάρο και τη Νάξο, που θα καταστρέψουν το τοπίο και τον τουρισμό και δεν θα έχουν κανένα όφελος για τις τοπικές κοινωνίες, η σύνταξη ειδικών χωροταξικών για κάθε νησί, η άμεση προώθηση και κατασκευή των κτηριακών εγκαταστάσεων στο νέο αεροδρόμιο της Πάρου, η διαβάθμιση και στήριξη της Σχολής Μαρινογλυπτικής στην Τήνο, η επαναφορά του προηγούμενου καθεστώτος της λαϊκής διοίκησης στο Πανελλήνιο Ιερό Ίδρυμα Ευαγγελιστρίας της Τήνου, η στήριξη της αγροτικής και κτηνοτροφικής παραγωγής, με στόχο τη μείωση του κόστους παραγωγής και διακίνησης των προϊόντων, η στήριξη του κλάδου της παράκτιας αλιείας, με εξαίρεση των αλιέων από την υποχρεωτική εγκατάσταση ηλεκτρονικών και δορυφορικών συστημάτων, όπως προβλέπει και ο ευρωπαϊκός Κανονισμός και η δημιουργία περιοχών προστασίας των αλιευτικών αποθεμάτων, η διεύρυνση αρμοδιοτήτων των γραφείων εξυπηρέτησης φορολογουμένων και η στελέχωσή τους, η δημιουργία γραφείων ΟΑΕΕ, Επιθεωρήσεων Εργασίας κ.λπ..

Τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να σημειώσω το εξής: Έχουμε πλήρη συνείδηση των δυσκολιών αλλά και των ευθυνών που αναλαμβάνουμε. Ο αγώνας μας θα είναι τιτάνιος αλλά στο τέλος θα τα καταφέρουμε. Και θα τα καταφέρουμε, γιατί μαζί μας μιλάει και η ψυχή του λαού μας. Η πρώτη απάντηση θα έλθει την Τετάρτη στις πλατείες και στους δρόμους της Ελλάδας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Συρμαλένιο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μαυρωτάς από Το Ποτάμι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΩΤΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ολιγόλεπτη ομιλία που θα

κάνω, θα επικεντρωθεί στις κυβερνητικές θέσεις για την παιδεία, όπως αυτές διαμορφώθηκαν από τις προγραμματικές δηλώσεις του Πρωθυπουργού αλλά και του Υπουργού και του Αναπληρωτή Υπουργού -είναι ευτυχής συγκυρία που είναι απόψε εδώ τόσο αργά για να μας ακούσει.

Δεν θα πλατειάσω με γενικολογίες αλλά θα αναφερθώ σε συγκεκριμένα ζητήματα. Οι βασικές μας θέσεις ως Ποτάμι έχουν άλλωστε δημοσιευτεί εδώ και καιρό και υπάρχουν στο site μας.

Κατ' αρχάς να επισημάνουμε ότι υπάρχουν κάποια σημεία στα οποία συγκλίνουμε με τις κυβερνητικές θέσεις αλλά υπάρχουν και πολλά σημεία στα οποία αποκλίνουμε.

Τα σημεία στα οποία συμφωνούμε, αφορούν κυρίως την προσχολική, την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, ενώ σημαντικές αποκλίσεις εστιάζονται κυρίως στα καίρια ζητήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Συμφωνούμε με την αναγκαιότητα της καθολικής προσχολικής αγωγής, την αναβάθμιση των εκπαιδευτικών, τη θεώρηση του λυκείου ως αυτόνομης βαθμίδας εκπαίδευσης και όχι ως προπαρασκευής για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια, τη δυνατότητα πιστοποίησης για τη γνώση ξένων γλωσσών και τη χρήση υπολογιστή από τη μέση εκπαίδευση, πράγματα στα οποία αναφέρθηκε και ο κύριος Αναπληρωτής Υπουργός, την ενίσχυση της τεχνικής εκπαίδευσης, καθώς και άλλα.

Εμείς θα θέλαμε να επιμεινουμε σε ό,τι αφορά τη μέση εκπαίδευση και την πρωτοβάθμια σε κάποια άλλα θέματα, όπως είναι η έννοια της αξιολόγησης όχι με τιμωρητικό χαρακτήρα αλλά ως απαραίτητο στοιχείο μέτρησης της απόδοσης και εξέλιξης του συστήματος, η ίδρυση και αναβάθμιση ανεξάρτητων αρχών, όπως, για παράδειγμα, το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής, με αξιοκρατική και όχι κομματική προέλευση, η έμφαση στη διοίκηση σχολικών μονάδων, με απεγκλωβισμό από κομματικούς μηχανισμούς.

Τέλος, θα θέλαμε να επιμεινουμε στην επέκταση του θεσμού των προτύπων σχολείων, που είναι ένα κομμάτι για το οποίο μπορεί να υπερηφανευτεί η δημόσια εκπαίδευση. Διαφωνούμε με την κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων στα πρότυπα, γιατί πιστεύουμε ότι δεν πρέπει να είμαστε «αλλεργικοί» σε έννοιες όπως είναι η αριστεία. Μπορεί να είμαστε όλοι ίσοι αλλά δεν είμαστε ίδιοι. Εξάλλου, υπάρχουν πρότυπα παντού στον κόσμο και είναι με εξετάσεις.

Σε ό,τι αφορά την τριτοβάθμια εκπαίδευση, θα ξεκινήσω από τη μοναδική αναφορά που έκανε ο Πρωθυπουργός για την κατάργηση των διατάξεων για τα συμβούλια ιδρύματος. Ο κύριος Πρωθυπουργός είπε ότι καταστρατηγούν το αυτοδιοίκτο των πανεπιστημίων. Προφανώς, όμως, μάλλον κάποιοι τον παραπληροφόρησαν, αφού τα μέλη των συμβουλίων ιδρύματος ουσιαστικά εκλέγονται, όπως ακριβώς γίνεται και με τους πρυτάνεις και μάλιστα εκλέχτηκαν πριν από τρία χρόνια με μεγάλη συμμετοχή. Η συμμετοχή σε αυτές τις εκλογές ήταν 79% στο Καποδιστριακό, 66% στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο και 77% στο Αριστοτέλειο.

Τα συμβούλια ιδρύματος γενικά κοσμούνται από διεθνούς κύρους καταξιωμένους επιστήμονες, εκτός των άλλων, η αφρόκρεμα δηλαδή αυτών που -πολύ σωστά είπε και ο Πρωθυπουργός- θέλει να επαναπατρίσει. Η κατάργηση, λοιπόν, των συμβουλίων ιδρύματος και αυτό το μήνυμα «ήξεις-αφίξεις» που περνάει, τους δίνει ένα σήμα ότι «κύριοι, δεν αξίζει τον κόπο να ασχολείστε με το ελληνικό πανεπιστήμιο» και αυτό δεν είναι καλό κατά τη γνώμη μας.

Επίσης, τα συμβούλια ιδρύματος, ήταν ένα παράθυρο της κοινωνίας προς τα πανεπιστήμια, καθώς συμμετείχαν σε αυτά εκτός από πανεπιστημιακούς, κοινωνικοί φορείς και φορείς της τοπικής κοινωνίας και η κατάργησή τους υποδηλώνει ότι θέλουμε ένα πανεπιστήμιο κλεισμένο στη γυάλα του, χωρίς αλληλεπίδραση με την κοινωνία. Είναι, επίσης, δικλίδα ελέγχου των αποφάσεων της εκάστοτε διοίκησης που θα προωθεί τη λογοδοσία και τη διαφάνεια, τα οποία είναι και βασικά ζητούμενα.

Γενικά ο κύριος Υπουργός είπε ότι ο ν.4009/2011, ο νόμος Διαμαντοπούλου όπως έχουμε συνηθίσει να τον λέμε, ήταν και είναι καταστροφικός. Εμείς θεωρούμε ότι χρειάζεται τροποποιήσεις των διαπιστωμένων αστοχιών του, δεν είμαστε όμως υπέρ της

κατάργησής του. Η επαναφορά στο καθεστώς του νόμου-πλαίσιο του 1982, όπως ευαγγελίζονται κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, είναι για εμάς πωγούρισμα. Άλλες ήταν οι ανάγκες το 1982, πριν από τριάντα τρία χρόνια, άλλες οι ανάγκες σήμερα. Και η σύμπλευση με το ευρωπαϊκό και παγκόσμιο γίνεσθαι στα θέματα των πανεπιστημίων είναι για εμάς μονόδρομος, είναι απαραίτητη.

Πιστεύουμε στη συμμετοχή των φοιτητών στη λήψη αποφάσεων, όμως αυτή να γίνεται με θεομοθετημένο τρόπο και όχι αυθαίρετα με αυτόκλητες ομάδες που εισβάλλουν στη σύγκλητο ή συνελεύσεις των σχολών. Οι δυναμικές μειοψηφίες που επιχειρούν συνδιοίκηση πρέπει να αντικατασταθούν από τους θεσμικά ορισμένους εκπροσώπους που αντιπροσωπεύουν το φοιτητικό κίνημα.

Επίσης, σε αντίθεση με την πάγια θέση του ΣΥΡΙΖΑ, εμείς είμαστε υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16, ώστε να υπάρχει δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, όμως με συγκεκριμένες προδιαγραφές που θα τελούν υπό τον έλεγχο της Αρχής Διασφάλισης Ποιότητας στην εκπαίδευση (Α.ΔΙ.Π.), όπως και τα δημόσια πανεπιστήμια άλλωστε, κάτι το οποίο εμείς το θεωρούμε σαφώς καλύτερο από το σημερινό θολό σκηνικό που υπάρχει με τα διάφορα ΚΕΚ κ.λπ.. Οι επιπτώσεις θα είναι θετικές, όχι μόνο στο οικονομικό αλλά και στο διανοητικό ισοζύγιο της χώρας, καθότι οι Έλληνες επιστήμονες και φοιτητές θα παραμένουν στη χώρα μας. Και ειρήσθω εν παρόδω, θεωρούμε ότι το διανοητικό ισοζύγιο της χώρας, δηλαδή οι περισσότερες εξαγωγές από εισαγωγές, είναι μεγαλύτερος κίνδυνος από το ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο, κάτι το οποίο αναγνώρισε στην ομιλία του και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός.

Στον ίδιο άξονα του περιορισμού της διαρροής εγκεφάλων αλλά και της καταπολέμησης του μεγάλου προβλήματος της ανεργίας, είναι και η περαιτέρω διασύνδεση των πανεπιστημίων με την παραγωγή, καθώς και η ενίσχυση της καινοτομίας με την επιχειρηματικότητα. Να μη μένει, δηλαδή, η έρευνα στο ράφι. Με δεδομένο ότι οι περισσότερες επιχειρήσεις στην Ελλάδα είναι μικρομεσαίες και χωρίς τμήματα έρευνας και ανάπτυξης, πιστεύουμε ότι η περαιτέρω διασύνδεση των πανεπιστημίων με την παραγωγή θα είναι αμοιβαία επωφελής.

Πιστεύουμε ότι το ελληνικό πανεπιστήμιο πρέπει να σπάσει τα δεσμά του με το παρελθόν που το κρατούν όμηρο και να ανταποκριθεί στις σύγχρονες προκλήσεις για να προετοιμάσει το μέλλον. Τα υλικά υπάρχουν. Έχουμε δει πως διαπρέπουν οι Έλληνες καθηγητές και φοιτητές στο εξωτερικό αλλά πρέπει να ακολουθήσουμε και τη σωστή συνταγή. Να ακολουθήσουμε πρακτικές που θα φέρουν πίσω τους Έλληνες επιστήμονες και φοιτητές και όχι πρακτικές που θα διώξουν και άλλους, όχι μόνο λόγω των οικονομικών συνθηκών αλλά και λόγω πελατειακών λογικών.

Όπως είπε και ο κ. Μπαλτάς, πρέπει να δώσουμε έμφαση στην ουσία και να ξεφύγουμε από χρησιμοθηρικές πρακτικές. Και μάλιστα, όπως έλεγε και ο μέντοράς μου στο πολυτεχνείο, ο αείμνηστος Λευτέρης Παπαγιαννάκης, το ζητούμενο είναι, πως θα καταφέρουμε να πάμε επιτέλους από τα χαρτιά στα γράμματα.

Πως δηλαδή τα πτυχία θα αντανakλούν το πραγματικό περιεχόμενο των σπουδών και δε θα είναι χαρτιά που ειδικά σήμερα εύκολα ξεθωριάζουν.

Κλείνοντας, θέλω να ευχηθώ κάθε επιτυχία στη νέα Κυβέρνηση, η οποία πρέπει να αντιληφθεί εγκαίρως την κρίσιμότητα της κατάστασης στην οποία περιέρχεται η χώρα. Να τονίσω ότι Το Ποτάμι δε θα κάνει μια αντιπολίτευση του όχι σε όλα. Θα είναι παρόν για να ελέγχει και να παρακολουθεί με ουσιαστικό και εποικοδομητικό τρόπο το κυβερνητικό έργο πάντα με υπευθυνότητα, με συγκεκριμένες προτάσεις και επιχειρήματα και τεκμηρίωση, δίχως περιττές και αόριστες πολιτικολογίες.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του κόμματος Το Ποτάμι)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε τον κ. Μαυρωτά.

Τον λόγο έχει ο κ. Κώστας Ζαχαριάς από το ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος είναι ο προτελευταίος ομιλητής.

ΚΩΣΤΑΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεκαπέντε μέρες μετά τις εκλογές, πρέπει να πάρουμε θέση για την Κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας, για την

Κυβέρνηση που αναδείχθηκε από την κορυφαία ανατροπή του καιρού μας που χρειάζεται μεν κοινοβουλευτική στήριξη, προπαντός όμως χρειάζεται και αναζητάει κοινωνικά στηρίγματα σήμερα και στο μέλλον, για να προχωρήσει σύμφωνα με τη λαϊκή βούληση με στρατηγικό στόχο την κοινωνική αλλαγή.

Η ελληνική κοινωνία στήριξε και στηρίζει τις ελπίδες της στο ΣΥΡΙΖΑ. Όμως ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν είναι χορηγός αξιοπρέπειας, όπως ακούστηκε σήμερα. Ένα ευρύ κοινωνικό μέτωπο, παλεύει και ανακτά αξιοπρέπεια και λόγο, διαλύοντας τα ασφυκτικά νεοφιλελεύθερα πλαίσια των μνημονιακών δεσμεύσεων. Η Κυβέρνηση με τη σειρά της, έχει δεσμευθεί ότι πρώτιστο μέλημά της είναι οι ανάγκες των ανθρώπων. Οι ανάγκες αυτές είτε αφορούν δικαιώματα που συγκροτούν τον πυρήνα της ανθρώπινης ύπαρξης είτε απαραίτητα κοινωνικά αγαθά, αγνοήθηκαν και καταπατήθηκαν βάνασα από τις μνημονιακές κυβερνήσεις οι οποίες επιτέθηκαν με ιδιαίτερη μανία κατά του κράτους πρόνοιας, επιστρατεύοντας νόμους, πράξεις νομοθετικού περιεχομένου, ακραίες νεοφιλελεύθερες πρακτικές αλλά κυρίως τον κοινωνικό αυτοματισμό, την κατασυκοφάντηση των κοινωνικών ομάδων που χρειάζονται κοινωνική προστασία, τη διάλυση αυτών των ιδίων των δικτύων κοινωνικής προστασίας που υπήρχαν.

Έτσι οδηγηθήκαμε στην ανθρωπιστική κρίση, έξω από κάθε ευρωπαϊκό κεκτημένο, παρίες της παγκόσμιας οικονομικής ολιγαρχίας που αξιακά απαιτεί μηδενικό κοινωνικό κράτος.

Οι δήμενες μεταρρυθμίσεις ιδιαίτερα στο χώρο της υγείας, που θέλω να ασχοληθώ σήμερα, οδήγησαν στο αποκλειστικό ενδιαφέρον για τις λογιστικές ισορροπίες, ενώ το δόγμα του ορίου των δαπανών ταβανιού του 6% του ΑΕΠ για τις δαπάνες υγείας που σήμερα τρέχει προς τα κάτω, γύρω στο 4,5% του ΑΕΠ, είχε σαν αποτέλεσμα την υποχρηματοδότηση και υποστελέχωση των φορέων της δημόσιας υγείας -αναφέρθηκε και ο συνάδελφος Συρμαλένιος τοπικά για τις νησιωτικές περιοχές- την απαξίωση και εγκατάλειψη του Εθνικού Συστήματος Υγείας και τη δημιουργία συνθηκών υγειονομικής φτώχειας και αποκλεισμού. Τρία εκατομμύρια είναι οι ανασφάλιστοι πολίτες αλλά και το σύνολο των υπολοίπων, όλοι μας δηλαδή, κατά περίπτωση λειτουργικά ανασφάλιστοι που πρέπει να συμβάλλουν όλο και περισσότερο εξ ιδίων στις υγειονομικές τους ανάγκες.

Τραγική η έλλειψη κλινών στις μονάδες εντατικής θεραπείας. Έχουμε εξακόσιες εκ των οποίων οι εκατόν πενήντα είναι κλειστές λόγω έλλειψης προσωπικού στο σύνολο των δύο χιλιάδων απαραίτητων και οδηγούμαστε κάθε χρόνο σε απώλεια δύομισι χιλιάδων συνανθρώπων μας.

Πλήρης είναι και η διάλυση της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, πλήρης και η παράλυση της επείγουσας νοσοκομειακής φροντίδας με το ΕΚΑΒ να στερείται οχημάτων και πληρωμάτων. Έτσι ζωές χάνονται άδικα στο δρόμο. Καθημερινές συνθήκες κοινωνικής βαρβαρότητας, αντιμετωπίζουν κυρίως οι ευάλωτες κοινωνικές ομάδες με τα μεγαλύτερα προβλήματα και οι πιο φτωχές ομάδες του πληθυσμού.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Υγείας 33% των καρκινοπαθών δεν έχουν πρόσβαση σε ειδικό γιατρό και 28% δεν μπορούν να πάρουν τα φάρμακά τους.

Χιλιάδες άτομα με αναπηρία και χρόνιες παθήσεις, υποβάλλονται σε συμμετοχή στη φαρμακευτική τους αγωγή, χιλιάδες παιδιά είναι ανεμβολίαστα. Την ίδια ώρα που οι προηγούμενες κυβερνήσεις αποασφάλιζαν τους ανθρώπους, άνοιγαν τις πόρτες τους σε αυτούς μια σειρά από κοινωνικές δομές αλληλεγγύης, τα κοινωνικά ιατρεία και τα κοινωνικά φαρμακεία αλληλεγγύης, που, εκτός όλων των άλλων, κατάφεραν να κρατήσουν ζωντανό το αίτημα της ελεύθερης και δωρεάν πρόσβασης όλων των ασθενών στη δημόσια φροντίδα υγείας.

Οι προγραμματικές δεσμεύσεις του Πρωθυπουργού μας χθες και του Αναπληρωτή Υπουργού Υγείας σήμερα, σύμφωνα με τις οποίες μέρα με τη μέρα, μήνα με το μήνα θα οικοδομηθεί ένα δημόσιο δωρεάν ποιοτικό σύστημα υγείας για όλους τους πολίτες της χώρας, με εργαλεία την ανάσχεση ροής των δημόσιων πόρων προς τον ιδιωτικό τομέα, την ουσιαστική στήριξη των δομών υγείας σε ανθρώπινο δυναμικό και υλικοτεχνικές υποδομές και τη δημοκρατική αναδιάρθρωση της διοίκησης του συστήματος, δίνουν μια σταθερή βάση και τη στήριξη του μόνιμου

στόχου της Αριστεράς, την οικοδόμηση δηλαδή ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας, στο οποίο θα έχουν δωρεάν και ισότιμη πρόσβαση όλοι ανεξάρτητα οι κάτοικοι της χώρας, ανεξάρτητα από ασφαλιστικές ή άλλες προϋποθέσεις.

Η Κυβέρνηση θα καταργήσει πολύ σύντομα τα χαράτσια, όπως λέγονταν τα «ισοδύναμα μέτρα της ανισότητας», δηλαδή, τα 5 ευρώ για την πρόσβαση στις δομές υγείας και το 1 ευρώ ανά φαρμακευτική συνταγή. Θα στηρίξει την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια φροντίδα υγείας, με προσλήψεις πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Θυμίζω τα αιτήματα των εργαζόμενων στις δομές αυτές για άμεσες ανάγκες δυόμισι χιλιάδων γιατρών ΕΣΥ και πέντε χιλιάδων νοσηλευτών. Θα καταργήσει την «ΕΣΑΝ Α.Ε.», δηλαδή, την εταιρεία τιμολόγησης των υπηρεσιών υγείας στα νοσοκομεία και οικονομικής διαχείρισης, που νομοθετήθηκε τελευταία στο πλαίσιο του ανταγωνισμού δημόσιου και ιδιωτικού τομέα υγείας και τελεί υπό την εποπτεία Γερμανών συμβούλων. Ελπίζω άμεσα να διακοπεί η συνεργασία του ελληνικού Υπουργείου Υγείας τόσο με την εταιρεία GIZ όσο και με την «ACTION HEALTH» και με τις υπόλοιπες τρoικανικές δυνάμεις και υπολείμματα στο χώρο της υγείας.

Η Κυβέρνηση θα καλύψει ενεργητικά τις ανάγκες των ανασφάλιστων σε κλινικές και εργαστηριακές υπηρεσίες υγείας και δωρεάν φαρμακευτική αγωγή σε όσους είναι κάτω από τα όρια της ακραίας φτώχειας.

Κρατάμε τη δέσμευση της Κυβέρνησης για διαφάνεια σε προμήθειες και συμβάσεις σε νοσοκομεία και τη διαπίστωση του Αναπληρωτού Υπουργού Οικονομικών για τετραπλάσιες τιμολογήσεις νοσοκομειακών ειδών σε σύγκριση με τις τιμές του Παράτηρητηρίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την ανοχή σας παρακαλώ, κυρία Πρόεδρε.

Κρατάμε την οδηγία του Υπουργού Υγείας για άμεσο διακριτικό έλεγχο στο Κέντρο Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων, το ΚΕΕΛΠΝΟ -που δεν καταφέραμε για δύο-δυόμισι χρόνια την προηγούμενη κοινοβουλευτική περίοδο να ελέγξουμε και να αποκαλύψουμε τις ήδη υφιστάμενες δικαστικές περιπέτειες, τις ήδη υπόλογες καταστάσεις στις οποίες έχει περιπέσει- επίσης, για τον έλεγχο του Οργανισμού για την Καταπολέμηση των Ναρκωτικών, με αδικαιολόγητα χρέη προς τα κέντρα πρόληψης, το Εθνικό Κέντρο Επιχειρήσεων, το ΕΚΕΠΥ και τον Οργανισμό Μεταμοσχεύσεων, τον ΕΟΜ.

Τελειώνοντας, θέλω να αναφερθώ στις συνθήκες υγείας των αόρατων εκείνων ανθρώπων, των μεταναστών χωρίς χαρτιά, που είτε στα κέντρα κράτησης, που πρέπει άμεσα να καταργηθούν είτε στα αστυνομικά τμήματα ανά την Ελλάδα, είτε στους δρόμους των πόλεων και των χωριών μας, παραμένουν χωρίς καμμία φροντίδα υγείας. Ειδικά αυτοί οι κρατούμενοι-ασθενείς μετανάστες χωρίς χαρτιά αλλά και οι κρατούμενοι ποινικοί στα νοσοκομεία των φυλακών της χώρας βιώνουν βασανισμό και πόνο και χρειάζεται εκτός των κοινωνικών ιατρικών που ασχολούνται σήμερα, να σκύψουμε και όλοι μαζί, Κυβέρνηση και ελληνική κοινωνία να φερθούμε ως άνθρωποι.

Κυρία Πρόεδρε, είμαστε σήμερα οι κυβερνητικοί Βουλευτές μπροστά σε μια ιστορική πρόκληση. Με τη ριζοσπαστική Αριστερά στην κυβέρνηση κοινωνικής σωτηρίας και εμείς όλοι με αγωνία και προσμονή, με αγάπη και τρυφερότητα, θα έλεγα, σε μια λαογέννητη νέα Κυβέρνηση, στηρίζουμε με λογισμό και όνειρο τα πρώτα της βήματα, τις πρώτες κυβερνητικές δεσμεύσεις, με το λαό όμως και τα κινήματα στους δρόμους να την ωθούν πάντα σε υψηλότερες κατακτήσεις.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ζαχαρία.

Καλώ τον τελευταίο ομιλητή για απόψε, τον κ. Κωνσταντίνο Δαμαβολίτη από τους ΑΝΕΛ να έρθει στο Βήμα.

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Εδώ, λοιπόν, φίλοι μου, αρχίζει ένας νέος χρονικός κύκλος που η πρόνοια του Θεού επέλεξε την ταπεινότητά μου να βρίσκομαι

σε αυτό το Βήμα που έχει μεγάλη τιμή.

Κάνοντας μια αυτοψία σε αυτήν την χρονική αρχή της δημιουργίας, στη νέα πολιτική διαδρομή, παρατηρεί κανείς ότι η επιλογή αυτή που έχουμε στο νέο κυβερνητικό σχήμα ήταν ένας μονόδρομος. Ο μέσος πολίτης, δηλαδή, έπρεπε να επιλέξει ή την αυτοκτονία, αφού είχε δοκιμάσει πιο μπροστά τα αποτελέσματα αυτής της χημείας, αυτής της συνταγής, ή να επιλέξει να δώσει μια μάχη. Επέλεξε το δεύτερο.

Και επέλεξε το δεύτερο, διότι είχε το βίωμα. Ομολογουμένως, πολλοί από τους ομιλητές της Αντιπολίτευσης, κόντευαν να με πείσουν με τη ρητορική τους δεινότητα, αν δεν υπήρχε στη μνήμη το βίωμα, τα πεπραγμένα, που έρχονται να μας προσγειώσουν στην πραγματικότητα. Αυτό φαίνεται και από την ενέργεια του πρώην Πρωθυπουργού, του Αντώνη Σαμαρά, να φέρει τις εκλογές πριν από τη διαπραγμάτευση, γιατί ήξερε ότι απλά το μαχαίρι, μετά τη διαπραγμάτευση, θα βυθιζόταν λίγο πιο βαθιά στο κόκαλο.

Για να υπάρξει, όμως, μια ισορροπία κοινωνική, από τη στιγμή που εμείς είμαστε οι αλχημιστές της νέας καταστάσεως, πρέπει οπωσδήποτε να υπάρξει δικαιοσύνη. Και η δικαιοσύνη δεν έχει μαλακό και σκληρό. Είναι δικαιοσύνη. Πρέπει να μπει κόσμος φυλακή.

Ακούσαμε τον Πρόεδρο των Ανεξαρτήτων Ελλήνων να μιλάει για υποθέσεις πολλές που είναι κλεισμένες στα συρτάρια. Πολ- λές υποθέσεις, επίσης, ήταν και στο γραφείο του Προέδρου της Βουλής. Πολλές ήταν οι περιπτώσεις που από τις λίστες αυτές τις περιβόητες, ήταν σταματημένες. Αυτό, αν δεν αποτελέσει θε- μέλιο, αν δηλαδή δεν ξεκινήσουμε από εκεί την αρχή της δημι- ουργίας, από τη δικαιοσύνη ούτε οι εταίροι μας στο εξωτερικό θα πειστούν ότι η μεταρρύθμιση, η αλλαγή έχει ξεκινήσει αλλά πολύ περισσότερο και ο κόσμος, ο μέσος πολίτης που μας επέ- λεξε.

Άκουσα συναδέλφους από την Αντιπολίτευση να λένε για το ότι η Κυβέρνηση δεν είναι συνεπής. Μου θύμισε πολύ την ταινία «Κοίτα ποιος μιλάει». Είχαμε προηγουμένως εξαγγελίες, δεν εί- χαμε καμμία εφαρμογή από τις εξαγγελίες, είχαμε τις ίδιες εξαγ- γελίες και τώρα, αυτοί οι οποίοι δεν εφάρμοσαν αυτά τα οποία εξήγγειλαν -που θα το δεχτώ ότι ήταν δύσκολα, αλλά τα εξήγ- γειλαν-να κάνουν μάθημα ότι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση δεν τηρεί τις προεκλογικές δεσμεύσεις. Θα μπορούσα ενδεχο- μένως να το δεχτώ από κάποιον ο οποίος δεν έχει κυβερνήσει. Με κάποιον όμως, ο οποίος έχει κυβερνήσει και έχει αποδείξει ότι δεν έχει την ικανότητα να το εφαρμόσει, μου είναι λίγο δύ- σκολο να συμμορφωθώ.

Επίσης, μίλησαν για μια ευρωπαϊκή πραγματικότητα. Η ευρω- παϊκή πραγματικότητα, δυστυχώς είναι η πραγματικότητα η οποία βιώνουμε. Την ευρωπαϊκή πραγματικότητα εμείς δεν τη θέ- λουμε έτσι. Μαζί με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα θέλουμε και την ισορροπία. Και είναι πως κάνουμε το λογαριασμό. Από πάνω προς τα κάτω ή από κάτω προς τα πάνω; Δηλαδή, μας ενδιφε- ρει να ισορροπήσουμε τα νούμερα σε μια δημοσιονομική ισορ- ροπία ή να εξασφαλίσουμε αξιοπρεπείς συνθήκες διαβίωσης και από εκεί και πάνω να κάνουμε το λογαριασμό;

Καταλαβαίνω ότι αυτό που λέω έχει έναν ανυπέρβλητο ρομαν- τισμό και ο ρεαλισμός ο οποίος θα τον πλαισιώσει είναι πιο σκλη- ρός αλλά προσπαθούμε αυτήν την τετράγωνη λογική που έχουμε θεωρητικά πριν αναλάβουμε έργο, να τη λειάνουμε όσο λιγότερο γίνεται, ώστε το σώμα από τις πράξεις να μείνει όσο γίνεται με- γαλύτερο.

Σε όλες τις συνταγές -για να φτάσουμε και στις καθ' ημάς αποκλίσεις μετά τις συγκλίσεις- υπάρχει ένα συστατικό που λέ- γεται χρόνος. Δεν μπορεί να υπάρξει συνταγή χωρίς το συστα- τικό που λέγεται χρόνος. Θα έχει, λοιπόν, πολύ μεγάλο ενδια- φέρον σ' αυτήν τη συνταγή, σ' αυτό το κυβερνητικό κράμα -που για πολλούς αποτέλεσε έκπληξη και άλλοι δεν το περίμεναν κα- θόλου- σε ποιο χρονικό σημείο η Κυβέρνηση θα φέρει θέματα τα οποία αποτελούν για μας κόκκινες γραμμές, που θα είναι και η αρχή της διαφωνίας και ενδεχόμενα, αν δεν υπάρξει ελαστικό- τητα, να είναι η ρήξη.

Ακούστηκαν από τους συναδέλφους θέματα, όπως ήταν το θέμα της Κύπρου. Ακούστηκε και από τον Πρωθυπουργό. Σ' αυτό

το θέμα, ακόμα και μόνο που βάζει τη διζωνική κοινότητα μάς βρίσκει αντίθετους. Για μας, η Κύπρος είναι ένα κομμάτι του Ελληνισμού. Είναι μία γωνιά του Ελληνισμού, την οποία δεν την έχουν προσέξει.

Είχε ενδιαφέρον, όταν πήγα στα κατεχόμενα, ότι εκεί οι Κύπριοι μου έλεγαν «εμείς σας θεωρούμε αδέρφια, εσείς μας έχετε ξεχάσει». Μάλιστα, ένας από τα κατεχόμενα μου λέει «Όταν παίξατε στο ευρωπαϊκό, εμείς την προηγούμενη είχαμε στήσει εδώ το πανηγύρι. Στήσαμε ένα κύπελλο στην πλατεία της Λευκωσίας από τον ημιτελικό, γιατί για μας η πατρίδα είχε κάνει ήδη άθλο».

Δεν μπορούμε, λοιπόν, να περιοριστούμε σ' αυτό το λεπτό, το ελαφρύ συναίσθημα, όταν από την άλλη μεριά υπάρχει άκρατο συναίσθημα. Το έχω βιώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, δεν μπορούμε να δεχθούμε τον όρο έτσι όπως τον έδωσε φαρδιά-πλατιά ο Πρωθυπουργός για το θέμα της Μακεδονίας. Γι' αυτά υπάρχουμε. Ο λόγος ύπαρξής μας είναι γι' αυτά τα θέματα. Νομίζω, μάλιστα, ότι είναι υποδειγματική η συμπεριφορά μας, η ομαδικότητα και η συναδελφικότητα που δείχνουμε, διότι και ο Πρόεδρος και οι υπόλοιποι Βουλευτές δεν εμπλεκόμεθα σε άλλα θέματα αλλά περιοριζόμεθα σ' αυτά που έχουμε αναλάβει. Μέσα, μάλιστα, από τη διαφορετικότητά μας προσπαθούμε να δημιουργήσουμε συνοχή και αρμονία, ώστε να βγει η ομαδικότητα. Όμως, αυτά είναι βασικά για μας.

Επίσης, ειπώθηκε κάτι για το θέμα του διαχωρισμού Εκκλησίας-Κράτους. Να σας θυμίσω, φίλοι μου, ότι ο Στρατηγός Μακρυγιάννης στα Απομνημονεύματά του έλεγε «οι ιερείς της ορθόδοξης πίστεως δεν ήταν μαζί μας μόνο με το πετραχήλι, αλλά με τοιφεύκι και με γιγατανάκι». Η Ορθοδοξία, λοιπόν και ο Ελληνισμός είναι ένα πράγμα. Όποιος προσπαθήσει να το διαχωρίσει, θα καταφέρει αναπηρία. Αν αυτήν τη στιγμή η υπόστασή μας είναι όπως την αντιλαμβανόμαστε, φταίει το ισχυρό πρίσμα προστασίας που έδωσε η ορθόδοξη κοινότητα και αποδεικνύεται ότι όσοι κατακτητές και αν πέρασαν, δεν πρόλαβαν και δεν μπόρεσαν να αλλάξουν τη σύνθεση, τη χημεία, την κουλτούρα και την ιστορία μας, διότι το πλαίσιο της Ορθοδοξίας δεν το επέτρεψε.

Κλείνοντας -είμαι και ο τελευταίος ομιλητής, κυρία Πρόεδρε, έχω το περιθώριο και νομίζω ότι δεν καθυστερώ κανέναν, παρά μόνο τους συναδέλφους που με ακούν- θέλω να φτάσω σε ένα θέμα που είναι και ο τομέας μου. Αυτός ο τομέας είναι τα ενεργειακά. Μιλάμε για ανάπτυξη και αφήνουμε στην άκρη έναν πολύ ισχυρό κίονα που μπορεί να κρατήσει το οικοδόμημα της οικονομίας που είναι το ενεργειακό πεδίο. Στο ενεργειακό πεδίο έχουμε το πιο σοβαρό απ' όλα τα θέματα, το θέμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης, κάτι που ενώ το εξήγγειλε ο πρώην Πρωθυπουργός, δεν το έκανε.

Δεν άκουσα ούτε τον Πρωθυπουργό, όμως, της παρούσας Κυβέρνησης να σταθεί σε αυτό το τόσο σοβαρό θέμα. Ακόμα και ο αγαπημένος μας Μίκης σε μία τελευταία επιστολή που έστειλε, έθιξε όλως ιδιαίτερος το θέμα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης. Έχουμε, λοιπόν, ένα πολύ σοβαρό θέμα, που δεν είναι μόνο μακροπρόθεσμος στόχος, έχει και βραχυπρόθεσμα οφέλη.

Υπάρχει το φωτεινό παράδειγμα της Κύπρου. Το έχω ξαναπεί από αυτό εδώ το σημείο. Η Κύπρος, μόνο με τα μπόνους υπογραφής πήρε 200 εκατομμύρια. Νομίζω ότι τόσα κόψαμε από την παιδεία και έτσι η παιδεία πέρασε στην αναπηρία.

Ήδη η Κυβέρνηση η οποία πέρασε, το θέμα αυτό το διαχειρίστηκε πλημμελώς. Όμως, τα σημεία τα οποία άφησε και έχουν υγεία, δεν πρόκειται εμείς να τα ισοπεδώσουμε.

Επειδή, λοιπόν, ακροθιγώς αυτό το οποίο αποτυπώθηκε από την Κυβέρνηση είναι ότι θα τα αλλάξει όλα, καλό είναι να το ξανασκεφτούμε. Διότι έχει ενδιαφέρον στις 2 Ιουλίου στο Λονδίνο που έγινε η παρουσίαση των οικοπέδων νοτίως της Κρήτης και του Ιονίου, να δούμε ποιοι ήταν. Έχει ενδιαφέρον να δούμε ότι όλοι οι μεγάλοι παίκτες που εδράζονται στον επενδυτικό ενεργειακό στίβο, ήταν εκεί. Αυτό σημαίνει ότι μόνο τυχαία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί αυτή η παρουσία.

Επίσης, για να μη χαρακτηριζόμαστε ούτε αριστεροί ούτε Ανεξάρτητοι Έλληνες, αυτοί οι οποίοι βγάζουν τα δεδομένα, να πούμε ότι είναι Νορβηγοί και τα δεδομένα είναι παραπάνω από

καλά.

Επίσης, να πούμε ότι η Deutsche Bank έχει βγάλει τα κέρδη γύρω στα 427 δισεκατομμύρια. Η Deutsche Bank είναι επενδυτικός σύμβουλος για πάνω από εκατό πετρελαϊκά συμβόλαια.

Θα χρειαστεί ένα σταθμός υγροποίησης. Ένας σταθμός υγροποίησης έχει εκατό χιλιάδες θέσεις εργασίας. Αυτό, λοιπόν, το τόσο σοβαρό θέμα, αν το είχαμε βάλει μπροστά από τότε που το εξήγγειλε ο πρώην Πρωθυπουργός, σήμερα θα καρπωνόμασταν τα οφέλη. Να μην πέσουμε στα ίδια λάθη. Ας κρατήσουμε τα υγιή στοιχεία αυτής της περίπτωσης και ας προσθέσουμε αυτά που δεν έκαναν οι προηγούμενοι.

Επίσης, επειδή ακούστηκε ότι άλλο η οικονομία, άλλο η γεωπολιτική, να θυμίσω ότι σε πολλές γωνιές η ιστορία έχει διαμορφώσει την πολιτική και κατ' επέκταση την οικονομία μέσω της γεωπολιτικής. Αυτήν τη στιγμή, το τάμινγκ είναι αυτό που χρειάζεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Γερμανία, με νόμο θέλει να σταματήσει τους πυρηνικούς αντιδραστήρες. Υπάρχει ενεργειακό πρόβλημα στην Ευρώπη. Αυτήν τη στιγμή η Ευρώπη ζητάει αυτόχρονες πηγές ενέργειας. Είναι η ευκαιρία μας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ): Ευχαριστούμε τον κ. Δαμαβολίτη.

Με μια μικρή απόκλιση από τις 2.00', είναι 2.15'...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ): Κύριε Φίλη, θα σας δώσω τον λόγο.

Επιτρέψτε μου, αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι, για να λήξει η συνεδρίαση σωστά, να σας ενημερώσω ότι εκκρεμεί να μιλήσουν, όπως αποφασίσαμε, ο κ. Χατζησάββας Χρήστος από τη Χρυσή Αυγή που έχει αντικαταστήσει τον κ. Παναγιώταρο, ο κ. Γεωργαντάς Γεώργιος από τη Νέα Δημοκρατία που έχει αντικαταστήσει τον κ. Βαρβιτσιώτη και η κ. Μανωλάκου, καθώς επίσης ο κ. Κεγκέρογλου και ο κ. Μάξιμος Χαρακόπουλος.

Αυτοί οι συνάδελφοι πρέπει να είναι το πρωί εδώ, αφού κατά παρέκκλιση η Βουλή δέχθηκε ότι θα μιλήσουν αύριο, διότι ο κατάλογος θα ξεκινήσει με αυτούς.

Θέλω να διευκρινίσω επίσης και κάτι άλλο και παρακαλώ αυτό να καταγραφεί στα Πρακτικά και οι υπηρεσίες να το μεταδίδουν σε όποιον, εν πάση περιπτώσει, αποπειράται το αντίθετο.

Δεν θα γίνει δεκτή εγγραφή, εισαγωγή στον κατάλογο κανενός συναδέλφου που δεν ενεγράφη, διότι ούτως ή άλλως δεν θα μιλήσουν όλοι οι εγγεγραμμένοι. Ποτέ δεν έχουν μιλήσει όλοι οι εγγεγραμμένοι. Πάντοτε μιλούν πολύ λιγότεροι. Όμως, θα ήταν άκρως άδικο να δεχθούμε να υπεισέλθει στον κατάλογο μη εγγραφείς συνάδελφος. Άρα, παρακαλώ να τηρήσουμε αυτόν τον κανόνα.

Κύριε Φίλη, ορίστε έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΦΙΛΗΣ: Ζητώ την κατανόηση του Προεδρείου, κυρία Πρόεδρε, διότι η ώρα έχει πάει 2:00' το πρωί. Προτείνω, λοιπόν, η συνεδρίαση αύριο να αρχίσει στις 10.00' αντί για τις 9:00'. Θα έρθουμε όσοι ερχόμαστε στην ώρα μας νυσταγμένοι, νυσταλοί και θα περιμένουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΔΑΜΑΒΟΛΙΤΗΣ: Έχουν πάρει μήνυμα για τις 9:00', όμως.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Κύριε συνάδελφε, δεν ακούγεστε αν μιλάτε εκτός μικροφώνου.

Η αλήθεια είναι ότι και ο κ. Μητρόπουλος αλλά και οι υπηρεσίες έχουν ειδοποιηθεί για τις 9:30'. Ωστόσο, κύριε Φίλη, δεδομένου ότι εσείς και ο κ. Θεοχάρης, είστε οι μόνοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που έχετε παραμείνει και επειδή είναι αλήθεια ότι το βάρος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου είναι τεράστιο, αντιλαμβάνομαι και τα ανθρώπινα όρια.

Εάν, λοιπόν, συμφωνεί το Σώμα, μπορούμε να πούμε να αρχίσει η συνεδρίαση αύριο το πρωί στις 10:00'.

Συμφωνεί το Σώμα;

ΠΟΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ζωή Κωνσταντοπούλου): Επομένως, διακό-

ππουμε για αύριο στις 10:00' και θα προεδρεύσει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Αλέξης Μητρόπουλος.

Για το τυπικό του πράγματος, σας ανακοινώνω επίσης ότι κατά την έναρξη της συνεδρίασης θα ενημερωθεί το Σώμα και για τους Υπουργούς που είναι προγραμματισμένο να μιλήσουν.

Ευχαριστώ όλους όσους παραμείνατε αλλά και για το περιεχόμενο της συζήτησης.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.18', λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τρίτη 10 Φεβρουαρίου 2015 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, συνέχιση της συζήτησης επί των προγραμματικών δηλώσεων.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ